

Giới thiệu Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống

Thể loại: Tiên hiệp, huyền huyền, xuyên không, ngôn tình

Phuong Viên là một game thủ chuyên nghiệp và cũng chính game online đã khiến hắn bị đột tử.

Nhưng may mắn ngoài ý muốn linh hồn hắn lại xuyên không đến thế giới Tu Chân. Nơi này giống như thế giới thu nhỏ của game online Tiên Giới mà hắn đang chơi.

Phuong Viên xuyên qua cùng với một cái Tiên Giới hệ thống thần bí và hệ thống trao đổi ngang giá nghịch thiên.

Hắn có thể đổi bất kỳ thứ gì để lấy kinh nghiệm và điểm tích lũy.

Hắn chính là tồn tại vô địch.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Phương Viêm

Dịch: Thần Thiên

Biên tập: Ma Hầu Thánh Chủ (xonevictory)

Bầu trời tối sầm, mây đen ảm hiện lộ ra một tia ánh hồng, đây là hiện tượng khi cường giả mở ra không gian độc lập, ở phía dưới có hơn trăm con yêu thú cấp hai, cấp ba đang chém giết cùng với một đội thiếu nam thiếu nữ.

Tiếng kêu, tiếng gào thét của yêu thú hội tụ thành một luồng nước lũ đánh thẳng không trung.

Mất thấy những yêu thú này sắp bị tiêu diệt hết, đột nhiên, thanh niên cầm đầu đem trường kiếm trong tay đâm tới một thiếu niên có dáng vẻ gầy gò,

"Người..." Thiếu niên gầy gò này thực lực vốn yếu kém, trong đám người này tuyệt đối kẻ yếu, lúc cùng yêu thú chém giết hắn cũng ra sức, xem trên người hắn toàn vết thương là biết. Đúng vào thời khắc này, hắn đưa lưng mình sang cùng kẻ vai chiến đấu với đồng đội mà giờ lại bị đối phương đánh lên.

Mang theo sự không cam lòng, Phương Viêm ngửa mặt ngã quỵ, ngã xuống trong vũng máu.

"Cao Tiến, người giết Phương Viêm."

"Thảm, thảm, Phương Viêm chết trong cấm địa, Phương Chấn tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ." Lúc này có một thiếu nữ xinh đẹp mở miệng hướng về phía thiếu niên Cao tiến nói ra, nhưng có thể nhìn ra trong mắt nàng nhìn có chút hả hê.

"Hừ, một tên phế vật Luyện Khí kỳ tăng ba, chết thì đã chết, có cái gì mà không được. Đây là Duyệt Châu thành là nơi thí luyện chi địa của tam đại gia tộc, đã là thí luyện, sao lại không có thương vong." Cao Tiến hừ lạnh một tiếng, trên mặt đầy vẻ khinh thường.

"Yên Nhiên, người thường xuyên quần quít cùng tiểu tử này giờ hắn đã chết rồi, người sẽ không báo tin cho Phương Chấn chứ." Khi đang nói chuyện, Cao Tiến đưa ánh mắt liếc về phía một thiếu nữ khuynh quốc khuynh thành bên cạnh.

Nàng da thịt trắng như tuyết, giống như Dương Chi mỹ ngọc, dáng người nóng bỏng, trước sau lồ lộ, xem ra chính là bản sao của một tuyệt thế yêu vật a.

"Một tên phế vật, đến bây giờ mới Luyện Khí tăng ba, phế vật như vậy, chết thì đã chết, cùng ta có quan hệ gì đâu." Cô gái tuyệt sắc Vương Yên về mặt đạm mạc nói ra.

Bầu trời hồng sắc giống như một bức họa cuộn tròn, phảng phất lúc nào cũng có thể chảy ra máu, Trong kiếm mộ, khắp nơi là núi thây biển máu.

Phương Viêm khép hờ lấy hai mắt, nằm trong vũng máu, bộ thanh sắc cẩm bào nghiền nát không chịu nổi, giống như vải rách mặc trên người, một thanh trường kiếm cắm ở trên ngực. Bốn phía là một mảnh núi thây biển máu, rậm rạp chằng chịt thi thể xây thành núi, có người, cũng có yêu thú. Vài tên thanh sắc thiếu niên đứng ở trong gió nói truyện cùng cảnh huyết tinh ở đây có vẻ có chút không hợp nhau.

"Đi thôi, Phương Viêm chết rồi, hắn là do chúng ta cùng nhau lên kế hoạch giết. Hiện tại chúng ta cũng nên rời đi chỗ thị phi này. Thi thể của hắn thì để cho những yêu thú này xé thành phần vụn a! Đến lúc đó phương gia gia chủ Phương Chấn hỏi cũng có thể lấy cớ." Cao Tiến nhìn lướt qua Phương Viêm đã chết thản nhiên nói.

"Kiếm mộ ba năm mới có thể tiến vào một lần, trong đó còn có rất nhiều di tích chờ chúng ta phát hiện đi thăm dò."

"Bá! Bá! Bá..."

Vài tiếng xé gió đột nhiên vang lên, tiếp theo, mấy tên thiếu nam thiếu nữ này biến mất khỏi nơi đây.

Kiểm mộ là một chỗ Viễn cổ di tích, do Duyệt Châu thành tam đại gia tộc, Vương gia, Phung gia, Cao gia ba gia khổng lồ. Cách mỗi ba năm, tại thời gian đặc biệt, tam đại gia tộc đều đem hậu bối trẻ tuổi trong tộc đưa đến Kiểm mộ lịch lãm, hy vọng có thể mượn các loại yêu thú trong kiểm mộ mà luyện tự thân đột phá thân thể cực hạn.

Duyệt Châu thành Phung gia, Phung Viêm là con trai độc nhất, chịu không được khi nhìn bạn cùng lứa tuổi chen chúc vui mừng đi vào, nên trộm gạt phụ thân tiến vào trong kiểm mộ. Kiểm mộ, tu vi cao hơn Tiên Thiên chỉ cảnh phải chịu ảnh hưởng quy tắc của kiểm mộ không được đi vào trong đó, tiến vào trong đó đều là Luyện Khí cảnh tu sĩ, bọn họ đều là Luyện Khí cảnh năm tầng đến Luyện Khí cảnh chín tầng.

Trong Kiểm mộ yêu thú hoành hành, thiên tài địa bảo vô số, chính là do tiền bối lưu lại võ học công pháp bí tịch đều có không ít, tiến vào trong đó, chỉ cần còn có thể sống sót, đều có thể đạt được một hồi thiên đại tạo hóa, sau này tu luyện đều tăng mạnh, tiến triển cực nhanh.

Tam đại gia tộc thế chân vạc, Cao gia, Vương gia, Phung gia, thậm chí muốn tiêu diệt đối phương, độc bá Duyệt Châu, như vậy có thể đạt được tài nguyên của một châu, đến lúc đó gia tộc nhất định có thể phát triển với tốc độ nhanh chóng.

Phung gia đến thế hệ Phung Viêm này, chỉ có Phung Viêm một con trai độc nhất, nếu như Phung Viêm chết đi, phung gia sẽ không có người thừa kế, rất nhanh sẽ đi đến suy bại, đến lúc đó sẽ bị Vương gia cùng Cao gia thôn tóm.

Phung Viêm vừa chết, rất nhanh, thi thể của hắn sẽ bị yêu thú phụ cận ngửi được mùi máu tươi, sau đó sẽ bị ăn thịt, mà bọn Cao Tiến một nhóm người đi ra kiểm mộ, không có chứng cứ, phung gia chủ thủ đoạn thông thiên như thế nào cũng chẳng làm gì được bọn họ.

Bốn phía một mảnh tĩnh mịch, bảo kiếm đứt gãy cắm ở trên ngực Phung Viêm, đón gió mà đứng. Nửa ngày sau, phụ cận vang lên từng đợt tiếng yêu thú tiếng gào thét, mùi máu tươi khuếch tán, yêu thú phụ cận hướng nơi đây chạy đến.

"Kí chủ lựa chọn..."

"Kí chủ tập trung, nhân vật Phung Viêm, Tiên Giới hệ thống cấy ghép xong."

...

"Đây là nơi nào?" Một thanh âm khàn khàn đột nhiên vang lên, Phung Viêm đứng dậy, có chút mờ mịt nhìn xem một màn tàn bạo bầu trời đầy huyết tinh này, đối với tiếng gào thét của một nhóm lớn yêu thú có vẻ như là không có nghe thấy.

Một thanh trường kiếm cắm ở lồng ngực của hắn, trường kiếm đâm xuyên ngực qua sau lưng, bốn phía vết máu cũng đã đọng lại, Phung Viêm nhẹ nhàng giật giật, một cảm giác tê tâm liệt phế kịch liệt đau nhức cuốn sạch toàn thân.

Phung Viêm nhin đau đem trường kiếm trên ngực rút ra, nhìn vết máu trước ngực cứng lại giờ lại bắt đầu có máu đỏ hồng thấm ra, lâm lâm nói "Trò chơi này cũng quá chân thật đi?"

"Tích tích tích..." "Cảnh báo, cảnh báo, giá trị sinh mệnh của kí chủ đang cực tốc giảm xuống, không đủ mười điểm, chín điểm... Kí chủ có khởi động hệ thống chữa trị hay không?"

Phung Viêm khiếp sợ, một đạo tiếng cảnh báo dồn dập đột nhiên vang lên trong đầu, tiếp theo, thanh âm hệ thống lạnh như băng nhắc nhở lại vang lên.

"Khởi động hệ thống chữa trị." Sinh mệnh giá trị rất nhanh giảm xuống, cũng đã nhanh thanh linh, một khi thanh linh, vậy thì đó chính là chết, thanh âm vô ý thức lại vang lên trong đầu Phung Viêm.

"Hệ thống chữa trị khởi động, kinh nghiệm giá trị về không, bắt đầu chữa trị, sinh mệnh giá trị khôi phục đến hai mươi, vẫn ở cấp nguy hiểm, đề nghị tiếp tục chữa trị." Thanh âm hệ thống lạnh như băng nhắc nhở vang lên, tiếp theo, trong đầu lại vang lên thanh âm nhắc nhở một hồi tích tích cảnh báo.

"Ta chịu vào, mới khôi phục 20 giá trị sinh mệnh, lúc nào cũng có thể chết, còn chữa trị cái rắm." Khi nghe được thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên trong đầu, Phung Viêm là nhin không được chịu má nó, còn chơi người như vậy.

Nhưng vào thời khắc này, từng mảnh nhỏ trí nhớ xuất hiện trong đầu Phung Viêm, hình thành một hồi kí ức, dung nhập vào sâu trong linh hồn Phung Viêm.

Nguyên lai, là Phung Viêm đang chơi game Tiên Giới và còn là một cao thủ, hắn hoàn toàn nhập vai vào nhân vật trong game, Phung Viêm trầm mê ở trong game sáu ngày bảy đêm, trong Tiên Giới cùng các lộ ngưu quý xà thần giao thủ, từ hạ giới phi thăng đến Tiên Giới, sau cùng trải qua một loạt nhiệm vụ, mắt thấy đã sắp thành công đoạt được Đại Đế vị thống trị Tiên Giới, vậy mà thời khắc máu chốt hắn lại chết đi. Điều làm hắn không nghĩ tới chính là, sau khi hắn chết vậy mà xuyên qua, nhập vào trên một thi thể, mà thi thể này tên cũng là Phung Viêm.

...

Xa xa tiếng gào thét không ngừng, Phương Viêm trải qua khiếp sợ ngắn ngủi qua đi, trong linh hồn dung nhập một ít trí nhớ Phương Viêm, biết rõ, Trong Kiếm mộ có yêu thú, số lượng rất nhiều. Hiện tại cần phải tranh thủ thời gian lập tức rời khỏi nơi này, chỉ có như vậy mới có thể giữ được mạng nhỏ.

Thân thể Phương Viêm lão đảo, sắc mặt trắng bệch, đi đường xiêu vẹo, khi hệ thống chữa trị khởi động, máu trên ngực đã ngừng chảy, giờ còn 20 giá trị sinh mệnh, quả thực là yếu nhược, giờ phút này chỉ cần một con dã thú bình thường đã có thể lấy cái mạng nhỏ của hắn, huống chi là yêu thú trong kiếm mộ.

"Đáng chết, bộ dạng này thân thể quá hư nhược, nhất định phải có một trăm kinh nghiệm giá trị mới có thể khôi phục tất cả sinh mệnh giá trị." Phương Viêm cắn chặt răng, nương tựa theo sức chịu đựng cứng cỏi, đơn giản chỉ cần đi ra xa vài chục mét, tựa ở dưới một cây đại thụ đã thờ hờn hèn từng ngụm rồi.

Tại trong trò chơi Tiên Giới, muốn gia tăng giá trị kinh nghiệm, chỉ có giết quái hoặc là làm nhiệm vụ mới có thể lấy được kinh nghiệm thăng cấp, mà giờ khắc này, tính mạng của hắn giá trị có hai mươi, còn nghĩ tới giết quái thăng cấp, không giết chính bản thân hắn đã tốt rồi. Về phần làm nhiệm vụ, không có thực lực, hệ thống ban bố một ít nhiệm vụ hắn căn bản là làm không được.

Like để nhận kinh nghiệm và roi vật phẩm!

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Kích hoạt hệ thống phụ thuộc

Dịch: Thần Thiên

Biên tập: Ma Hầu Thánh Chủ

"Làm cách nào có thể kiếm được Kinh nghiệm đây, còn thân thể hư nhược này nữa, phải nhanh đi tìm thuốc chữa thương mới được."

Phương Viêm nghe được phía xa truyền đến tiếng gào thét của yêu thú, thân thể nhích lại gần tiến vào trong bụi cây. Nhờ có hệ thống chữa trị xử lý qua vết máu trên người, bằng không hắn cũng khó thoát khỏi vận mệnh bị phân thân.

Nơi này từng đông thi thể chồng chất như núi rất nhanh bị tiêu diệt không còn, yêu thú bị mùi máu tươi hấp dẫn tới tại nơi này lại tiếp tục chém giết.

Phương Viêm lục lọi trong túi hành trang ở sau người, một lúc sau tìm được một bình thuốc, mở nắp ra trong đó có một viên cổ bản bồi nguyên đan hắn đưa viên đan này vào miệng.

Bồi Nguyên Đan này là loại đan dược tốt nhất trên người Phương Viêm, đan dược vừa nuốt xuống đã có hiệu quả, sắc mặt Phương Viêm bắt đầu có chút hồng hào, giá trị sinh mệnh của hắn từng chút khôi phục lại. Khi dược lực của Bồi Nguyên Đan vừa hết, giá trị sinh mệnh của hắn đã khôi phục đến năm mươi phần trăm.

"Năm mươi phần trăm giá trị sinh mệnh, vẫn có chút thấp, nhưng đã không nguy hiểm tới tính mạng, nơi đây nguy cơ bốn phía trong kiếm mộ vẫn có một chút thực lực tự bảo vệ mình." Phương Viêm cảm thụ được một loại ấm áp vui mừng khi giá trị sinh mệnh tăng trở lại.

Năm mươi phần trăm giá trị sinh mệnh máu cũng không chảy nữa, Phương Viêm nghe được phía xa truyền đến tiếng yêu thú gầm gừ, cảm thấy nơi đây chưa được an toàn lắm, đứng dậy đi thẳng vào trong rừng cây.

"Phương Viêm đi trong rừng, bắt đầu chỉnh lý trí nhớ trong đầu. Người sáng suốt đều nhìn ra đây là một âm mưu, mà hắn vẫn quyết định đi vào bên trong! Còn có tên Cao Tiến, vậy mà đánh lên sau lưng, ta muốn giết ngươi." Cổ nén con dao như kịch liệt trước ngực truyền đến.

Phương Viêm là con trai độc nhất của Phương Chấn. Mà phương gia là một trong ba đại thế gia của Duyệt Châu thành, không nghĩ tới, bởi vì bị một câu xem thường của Vương Yên Nhiên thiên chi kiều nữ của Vương gia, mà hắn tiến vào trong Kiếm mộ. không ngờ ở sâu trong não bộ của hắn có một đoạn trí nhớ một mực lưu lại như vậy, tên tiểu tử Phương Viêm này thậm chí yêu mến thiên chi kiều nữ của Vương gia Vương Yên Nhiên. Chỉ là yêu mến thôi mà dám đưa tính mạng mình vào chỗ nguy hiểm đúng là một tên ngốc?

Thông qua trí nhớ, Phương Viêm biết rõ, Vương Yên mà "hắn" thích, tất cả đều là lừa bịp, thông qua lần lừa gạt hắn vào trong Kiếm mộ này có thể nhìn ra.

"Vương Yên Nhiên, nữ nhân này, ngươi đã muốn đưa ta vào chỗ chết, nếu lần sau gặp lại ngươi ta sẽ không khách khí." Nhớ tới trí nhớ trong đầu, Cao gia Cao Tiến có địch ý với hắn, không tiếc đối mặt với lửa giận của Phương gia cũng muốn giết chết hắn, tất cả đều do là Vương Yên Nhiên một tay khơi mào, nghĩ vậy, Phương Viêm cắn chặt hàm răng, hồng nhan họa thủy, không gì hơn cái này.

"Phốc!"

Phương Viêm đi trong rừng, trường kiếm trong tay ở phía trước mở đường, đột nhiên, phía trước một đạo hắc ảnh thoáng hiện, đánh tới Phương Viêm, đây là một loại yêu thú thô nhậy nhót trong kiếm mộ, khi tiếp cận bật người lên xông tới công kích,. Đánh úp nguy hiểm, Phương Viêm theo bản năng vùng kiếm, chó ngáp phải ruồi, chỉ nghe phù một tiếng, trường kiếm là đâm vào chỗ ngực con thô nhậy này, trường kiếm đâm xuyên ngực mà qua, con thú này vùng vẫy vài cái đã chết oan chết uổng.

"Đình!"

Phương Viêm còn mờ mịt, hần khi nào có năng lực phản ứng nhảy bén như vậy, thanh âm hệ thống nhẹ nhàng vang lên trong đầu Phương Viêm. "Chúc mừng kí chủ đạt được một điểm giá trị điểm tích lũy!"

"Điểm tích lũy giá trị?" Phương Viêm thần sắc khẽ giật mình, lập tức cười như điên, Phương Viêm kiếp trước quen thuộc game Tiên Giới đây mà, hần biết rõ, giá trị điểm tích lũy này dùng để tu luyện, giá trị điểm tích lũy còn có thể chuyển hóa thành kinh nghiệm để thăng cấp.

Trong đầu Phương Viêm có Tiên Giới hệ thống, có kinh nghiệm, có thể thăng cấp, mà thăng cấp thì thực lực tăng lên. Lúc trước Phương Viêm còn không quá xác định, hiện tại hần khẳng định là như vậy.

Có cái hệ thống này, hần tăng lên thực lực cũng không cần phải khổ luyện vũ kỹ chịu đựng thân thể. Có đầy đủ "giá trị điểm tích lũy", tu vi của hần có thể tăng lên vô hạn.

"Kí chủ đạt được giá trị điểm tích lũy một điểm, bây giờ có tiến hành quét toàn thân hay không!" Thanh âm hệ thống lần nữa lại vang lên trong đầu Phương Viêm.

Phương Viêm không có chút do dự nào trả lời. "Tiếp nhận!"

Thanh âm Phương Viêm vừa vang lên, Phương Viêm cảm thấy toàn thân cao thấp đều bị một dòng cảm giác ảm áp bao phủ lại. Loại cảm giác này cũng không duy trì quá lâu, sau một lát, thanh âm hệ thống nhắc nhở lại lần nữa vang lên: "Kí chủ Phương Viêm, mười lăm tuổi, đẳng cấp Luyện Khí tầng ba, thể chất hạ đẳng! Kí chủ nắm giữ nhân cấp đỉnh cấp vũ kỹ băng sơn quyền, kí chủ nắm giữ nhân cấp đỉnh cấp công pháp Thuần Dương Công. Tư chất thuộc về hạ đẳng."

Thanh âm lạnh như băng quanh quẩn tại trong đầu Phương Viêm, Phương Viêm lâm vào trong trầm tư: "Xem ra, thể giới này cùng kiếp trước của ta chơi game Tiên Giới không giống nhau!"

Dung hợp tất cả trí nhớ của thân thể này, đối với tu luyện chi đạo, Phương Viêm cũng không xa lạ gì. Cái thân thể này tư chất rất kém, chính là trụ cột tu luyện vững chắc.

Tu luyện đạo, có Luyện Khí cảnh, bạo Khí Cảnh, tiếp theo là Tiên Thiên cảnh. Duyệt Châu thành tam đại gia tộc Gia chủ chính là Tiên Thiên cảnh tu sĩ. Về phần sau Tiên Thiên cảnh là cảnh giới gì cũng không phải là hiện tại Phương Viêm có thể hiểu rõ.

"Phải tu luyện, phải khôi phục toàn bộ sinh mệnh, còn cần đại lượng điểm tích lũy a! Không có đan dược, đây không phải biện pháp, ta có thể thanh lý bốn phía đề cấp yêu thú, như vậy có thể tích lũy điểm tích lũy nhất định." Phương Viêm đưa mắt nhìn về bốn phía, bên cạnh là một mảnh rừng rậm, trong đó nói không chừng có đại lượng đề cấp yêu thú cung cấp giá trị điểm tích lũy cho hần hần luyện.

Phương Viêm nhìn kiếm trong tay dài ba thước, hình thức xưa cũ, trên chuôi kiếm cột một tảng da thú xà vân, phi thường sắc bén, có lợi khí như thế, chém giết đề cấp yêu thú đoạt điểm tích lũy giá trị rất dễ dàng a.

Kiểm mộ là do vô thượng cường giả đoạt thiên tọa hóa chi địa mở ra, trong kiếm mộ không gian rộng rãi, tiến vào trong đó ngoại trừ Duyệt Châu thành tam đại gia tộc đệ tử ưu tú ra bên ngoài còn có một ít đệ tử tiểu thể gia cùng với một ít tán tu thực lực cường đại, mà những người này đều là tam đại thế gia sai đầu đánh đó.

Mà lúc trước vài nhóm nhân mã cùng yêu thú chém giết, Phương Viêm bị Cao Tiến, Vương Yên Nhiên lừa dối, lừa gạt đến nơi này, kết quả rất rõ ràng, đang lúc hỗn chiến hần bị Cao Tiến giết chết, thù giết "ta" này, dù có nói gì cũng phải báo.

Một bóng người gầy gò chạy trong rừng, gặp được yêu thú thô nhậy nhót trong rừng xông tới, kiếm trong tay thỉnh thoảng vùng ra, mang theo một đạo hoa máu.

Thanh âm hệ thống nhắc nhở không ngừng vang lên, ngăn ngừ nửa canh giờ, hần đã chém giết hơn mười con thú cấp 1 đã lấy được mười bảy điểm tích lũy.

"Đi, nơi này có một gốc linh thảo." Chạy Trong rừng, Phương Viêm chém giết một con huyết nha trư cấp một, ở bên cạnh phát hiện một cây Tinh La cỏ cấp một.

"Phát hiện một cây linh thảo, kích hoạt hệ thống phụ thuộc trao đổi đồng giá, có kích hoạt hay không." Tiếng kêu kinh ngạc của Phương Viêm vừa vang lên, thì thanh âm hệ thống nhắc nhở lạnh như băng này cũng vang lên trong đầu Phương Viêm.

"Kích hoạt." Phương Viêm không chút lưỡng lự nào nói ra.

"Kích hoạt phụ thuộc hệ thống đồng giá trao đổi cần hai mươi điểm tích lũy có xác nhận hay không."

"Xác nhận." Hai mươi điểm giá trị điểm tích lũy, Phương Viêm vừa vắn tích góp từng tí một đủ hai mươi điểm điểm tích lũy, hần hơi suy nghĩ một chút, tiếp theo liền xác nhận đồng ý.

Đối với giá trao đổi phụ thuộc hệ thống bực này, Phương Viêm cực kỳ thích, vì hần biết rõ trong trò chơi Tiên Giới này không có phụ thuộc hệ thống trao đổi thế này. hần hiện tại cực kỳ vui, đồng giá trao đổi? Có thể trao đổi được chút gì đó.

LIKE ĐỀ GIA TĂNG KINH NGHIỆM~~~ RỜI VẬT PHẨM~~~

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Hệ thống phụ thuộc đồng giá trao đổi nghịch thiên

Dịch: Thần Thiên

Biên tập: Ma Hầu Thánh Chủ

"Sau khi phát hiện một cây linh thảo cấp một, hệ thống phụ thuộc đồng giá trao đổi đã được kích hoạt, bắt đầu tiến hành đồng giá trao đổi? Một cây linh thảo cấp một có thể trao đổi được một điểm kinh nghiệm hoặc là một trăm điểm tích lũy." Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên trong đầu Phương Viêm.

"Linh thảo có thể đổi được điểm tích lũy và kinh nghiệm." Thanh âm hệ thống nhắc nhở lại vang lên trong đầu Phương Viêm, giống như âm thanh của tự nhiên. Giá trao đổi của hệ thống phụ thuộc thật là quá nghịch thiên, có cái hệ thống này, chỉ cần có đủ thiên tài địa bảo, đem tất cả đổi thành kinh nghiệm, như vậy tu vi sẽ không ngừng tăng lên, nhanh giống như ngồi hỏa tiễn vậy.

"Trao đổi thành kinh nghiệm đi." sau khi khiếp sợ qua đi, Phương Viêm cuối cùng vẫn lựa chọn trao đổi thành kinh nghiệm. Có kinh nghiệm thì có thể khôi phục sinh mệnh rất đáng giá. Về phần điểm tích lũy, tại trong kiếm mộ này yêu thú hoành hành, chỉ cần thân thể khôi phục, hần có thể thoải mái chém giết yêu thú thu hoạch điểm tích lũy.

Sau khi thanh âm xác nhận của Phương Viêm vang lên, cây linh thảo tinh la cò cấp một trong tay hần đã hóa thành tro bụi, mà kinh nghiệm giá trị của hần đã nhiều hơn một điểm.

Vui mừng ngắn ngủi qua đi, Phương Viêm đem điểm kinh nghiệm vừa trao đổi được dùng chữa trị một điểm sinh mệnh, tiếp theo lại đứng lên bắt đầu tìm tòi trong rừng.

Trong Kiếm mộ rất nhiều thiên tài địa bảo, lúc Phương Viêm cẩn thận tìm tòi trên đường Phương Viêm là lại phát hiện vài cây linh thảo cấp một, cuối cùng hần đều đổi hết thành kinh nghiệm, sau đó chữa trị sinh mệnh.

"Ha ha... Có hệ thống trao đổi bực này thật là sướng a! Chắc chắn không bao lâu sau, tánh mạng của ta sẽ khôi phục lại một trăm phần trăm." Dùng thời gian gần một ngày, sinh mệnh của Phương Viêm đã khôi phục đến sáu mươi hai phần trăm, không yếu nhược giống như trước nữa rồi, tâm tình Phương Viêm rất tốt.

Một vầng Trăng sáng trên không trung, ánh trăng nhu hòa chiếu xuống dưới. Trăng sáng giống như nước chảy chiếu xuống trên mặt Phương Viêm, khuôn mặt hần cũng có chút anh tuấn giờ lại tăng thêm vài phần yêu dị.

"Thế giới này thật kỳ quái, phải tu luyện tới trình độ nào mới có thể mở ra một thế giới như vậy a." Phương Viêm ngẩng đầu nhìn trời, sinh mệnh của hần đã khôi phục một lượng lớn, giờ hần rất tin tưởng bản thân mình.

Phương Viêm đưa mắt nhìn lại, bốn phía là một mảnh rừng câ xanh um tươi tốt, cây rừng toàn thân màu đỏ, cực kỳ cao lớn, cao khoảng chừng hơn mười trượng. Cỏ Mộc che trời, cành lá rậm rạp.

"Duyệt Châu thành đệ tử các đại gia tộc tiến vào trong Kiếm mộ thế giới, mục đích chính là bắt giết yêu thú cùng được liệu trân quý trong Kiếm mộ, đạt được vũ kỹ trong không gian này. Trong rừng có yêu thú, chỉ cần mùi máu tươi nồng nặc là có thể đưa tới số lượng lớn yêu thú, ta có thể chém giết những yêu thú này đoạt điểm tích lũy để luyện công."

Thỏ trong rừng đẳng cấp quá thấp, mới cấp một, lúc này khôi phục được một chút thực lực còn có thực lực tự bảo vệ mình, Phương Viêm có chút nhìn không thuận mắt, đưa ánh mắt là nhắm ngay một số yêu thú lợi hại trong rừng.

Muốn giết yêu thú, cũng phải có chút chuẩn bị, bây giờ không thể cứ thế xông lên, ban đêm yêu thú rất hung tàn, mà Phương Viêm thực lực cũng đã giảm bớt đi nhiều. Phương Viêm cũng không có hành động thiếu suy nghĩ, mà là giữ nguyên áo đi ngủ, tính toán ngủ tại trong không gian kiếm mộ này một đêm.

Ngày đêm luân chuyển, Vật đổi sao dời, Trăng sáng trên đầu dần dần biến mất, phía chân trời, sương mù nổi lên một vòng ngân bạch sắc, cho đến khi

mặt trời đỏ bay lên, Phương Viêm mới từ trạng thái tu luyện nhập định tỉnh lại, mở hai mắt ra, dưới ánh mặt trời, Phương Viêm sắc mặt đã không còn trắng bệch như hôm qua nữa, hiện giờ đã khôi phục một chút hồng nhuận, ngay cả khí tức cũng trở nên hồn hậu chút ít.

"Cảm giác tu luyện thật là tốt, tuy nhiên kiếp trước bị chết xuyên việt đến tận đây, vậy mà an bài một cái thân phận như vậy cho ta, con trai độc nhất của phương gia, bất quá như vậy cũng không tính là kém, vẫn còn cho ta một hệ thống." Phương Viêm cảm thụ một chút trạng thái thân thể, so với ngày hôm qua khá hơn nhiều, khoe miệng có chút nhếch lên, mang theo một độ cong mê người, làm cho người ta có một loại cảm giác phiêu dật.

Máu tươi trên quần áo đã cứng lại, Phương Viêm hơi nhú mày, tiếp theo lại giãi ra: "Tại trong kiếm mộ này nguy cơ trùng trùng phải sống sót, sớm muộn gì cũng sẽ quen với mùi máu tươi sắc mũi này, vết máu ở trên người cũng không cần xử lý."

Phương Viêm căn bản muốn tìm một nguồn nước rửa mặt một phen, nhưng cũng chỉ là nghĩ thôi, muốn giết yêu thú, một ít máu tươi như vậy thì tính là cái gì. Hơn nữa, nơi gần nguồn nước đó mới là nguy hiểm nhất.

"Nhân cực đỉnh cấp vũ kỹ bằng sơn quyền tổng cộng có bảy thức, có xu thế khai sơn đoạn nhạc, là vũ kỹ gia truyền của Phương gia, phụ thân của Phương Viêm Phương Chấn từng bằng vào vũ kỹ phá sơn là đánh một ngọn núi thành phần vụn." Phương Viêm nhớ lại vũ kỹ gia truyền bằng sơn quyền, liền từ thức thứ nhất bắt đầu tu luyện.

Không thể không thừa nhận, thể chất thân thể không được tốt cho lắm, nhưng lại có nghị lực lớn, trụ cột đánh hết sức vững chắc, vũ kỹ bằng sơn quyền này đã nắm giữ được một điểm tinh túy, nhưng mới Luyện Khí tầng ba, căn bản là không thể phát huy uy lực xứng đáng của nó.

Phương Viêm tu luyện vũ kỹ này, không khó hiểu lắm, quyền thể như gió, hành vân lưu thủy, động tác trôi chảy, không có chút nào dài dòng, những động tác thường ngày có chút không lưu loát đều đánh tốt.

Phương Viêm quyền thể như gió, kinh phong đánh xuống trên lá cây, lá cây bay tán loạn, Phương Viêm say sưa chưa tỉnh, thức thứ hai, thức thứ ba, thức thứ tư, mãi cho đến thức thứ bảy, vung tay tự nhiên, bốn phía lá cây bị khí kinh khủng bổ đánh bay tán loạn, như một hồi mưa lá cây vậy. "Nhân cấp đỉnh cấp vũ kỹ bằng sơn quyền thuần thực độ +1." Đột nhiên, thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên trong đầu Phương Viêm, Phương Viêm thu quyền, một ý nghĩ trong lòng, giống như hình ảnh màn hình máy tính bỗng xuất hiện ở trong đầu của hắn vậy, trên màn hình có phân mấy khối.

Chỉ thấy ở trên vũ kỹ lan xuất hiện một nhóm chữ nhỏ: "Nhân cấp đỉnh cấp vũ kỹ, bằng sơn quyền, cách đăng cấp tiếp theo còn có một ngàn điểm nữa mới thuần thực."

Tiên Giới quen thuộc Phương Viêm biết rõ, tại trong trò chơi, độ thuần thực tổng cộng chia làm năm đẳng cấp: Con đường bắt đầu, tiến dần từng bước, tinh tế đại thành, lô hỏa thuần thanh, nhất đại tông sư.

Một ngàn điểm độ thuần thực, mỗi ngày luyện tập không dưới trăm lần, đây chẳng phải nói là phải luyện tập hơn ba mươi vạn lần sao, phải mất gần tám năm mới có thể đạt tới cảnh giới đại tông sư, việc này cũng quá kinh khủng a, mất tám năm. Đột nhiên, Phương Viêm mắt sáng lên, vui vẻ nói: "Thường nhân tu luyện vũ kỹ, ngoại trừ quen tay còn tăng lên tố chất thân thể nữa, mà độ thuần thực của ta vừa tới trình độ cảnh giới này, từ nay về sau tu luyện vũ kỹ, sẽ dễ dàng không ít a."

Độ thuần thực, hay việc quen tay, mỗi ngày đều luyện tập một lần, không cần hiểu được bất luận cảnh giới gì, luyện tập mãi sẽ thuần thực.

Tu vi là trụ cột, mà tu vi thể hiện thông qua vũ kỹ. Trên phương diện tu vi, Phương Viêm có cái Tiên Giới hệ thống này tồn tại, chỉ cần có đủ điểm tích lũy, tốc độ tu luyện của hắn sẽ vượt xa các thiên tài cùng thế hệ.

Bất ngờ có được hệ thống, tăng thêm tư chất bản thân, thành tựu của Phương Viêm hẳn lập tức bao quát thiên tài thế gian này thế gian này. Nếu các loại vũ kỹ đều đạt tới nhất đại tông sư chi cảnh, vượt cấp giết địch là chuyện bình thường hẳn không tin người của cái thế giới này có thể đem mỗi một môn vũ kỹ đều tu luyện đến nhất đại tông sư chi cảnh.

Nghĩ đến chỗ đắc ý, Phương Viêm nhin không được ngửa mặt lên trời cười dài. Có cái Tiên Giới hệ thống này, thiên tài thế giới này toàn bộ đều bị hắn dẫm nát dưới chân.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Thử nghiệm tiểu ngư đao

Dịch: Thần Thiên

Biên tập: Ma Hầu Thánh Chủ

Phương Viêm tám tuổi liền bắt đầu tu luyện Bằng Sơn Quyền, gần bảy năm thời gian, hắn đã là đạt đến cảnh giới lô hỏa thuần thanh, chỉ thiếu chút nữa liền đến nhất đại tông sư cảnh giới. Đáng tiếc, bởi vì tư chất có hạn, tu vi mới luyện khí tầng ba, Bằng Sơn Quyền này uy lực là mười phần chỉ phát huy ra được hai, ba phần mười đã là tốt lắm rồi.

Nếu như Phương Viêm hấn hiện tại tu vi là luyện khí tầng chín, dựa vào Băng Sơn Quyền cảnh giới lô hỏa thuần thanh, có thể sóng vai cùng các thiên tài trẻ tuổi.

"Có điểm tích lũy, lợi dụng điểm tích lũy để tu luyện, tốc độ tu luyện hơn bình thường mấy lần, có thể dùng tiến triển cực nhanh để hình dung. Điểm tích lũy chém giết yêu thú có thể thu được, không biết chém giết nhân loại có thể hay không thu được điểm tích lũy tương ứng." Hiện tại, Phương Viêm đối với điểm tích lũy phi thường khát vọng.

"Việc đó để sau, hiện tại thân thể còn chưa khỏe, chưa hoạt động lưu loát được, vẫn là trước tiên chém giết một ít yêu thú cấp thấp trong rừng đem HP khôi phục lại 100 phần trăm."

Phương Viêm là cao thủ dùng quyền, kiếm đạo tu sĩ lực công kích tuy rằng cường hãn, nhưng chưa có kiếm kỹ tương ứng, bảo kiếm trong tay căn bản là không phát huy ra được bao nhiêu uy lực, chỉ có thể là săn giết một ít yêu thú cấp thấp. Băng Sơn Quyền chỉ kém một ngàn độ thành thạo liền có thể đi vào tông sư cảnh giới. Vì lẽ đó, Phương Viêm đem trường kiếm đeo lên trên lưng, bỏ kiếm dùng quyền.

Phương Viêm triển khai Băng Sơn Quyền chém giết yêu thú thỏ cấp thấp, trên căn bản là một quyền liền có thể đánh giết, óc nứt toác mà chết, vừa có thể đạt được điểm tích lũy, có thể tăng cao độ thành thạo của Băng Sơn Quyền.

Đi khắp nơi ở trong rừng cây rậm rạp, Phương Viêm tránh xa một ít yêu thú mạnh mẽ, chuyên chọn một ít yêu thú cấp một luyện tập, độ thành thạo, điểm tích lũy là thẳng tắp tăng trưởng. Trên đường hấn lại gặp phải vài cây linh thảo cấp một, trước đây là hấn không chú ý, giờ khắc này rất lưu tâm, hấn phát hiện, bên trong Kiếm Mộ này linh thảo có ở khắp nơi, chỉ cần địa phương có yêu thú, ít nhiều đều có thể phát hiện một hai cây.

"Linh thảo cấp hai có thể đổi được năm điểm EXP, nếu như linh thảo cấp ba không phải liền có thể đổi được mười điểm EXP hay sao." Đem một cây linh thảo cấp hai đổi được năm điểm EXP, Phương Viêm lộ ra suy tư về. Linh thảo cấp hai so với linh thảo cấp một đổi được gấp mấy lần, mới có thể đổi được năm điểm EXP, hấn cảm giác thấy hơi thiếu.

Kỳ thực Phương Viêm hấn vẫn còn có chút coi thường này năm điểm EXP, linh thảo này thông qua luyện chế thành đan dược mới có thể chữa trị thân thể, mà này EXP có thể trực tiếp chuyển hóa thành HP, tương đương với bên cạnh hấn là bất cứ lúc nào cũng mang theo một bậc thầy luyện đan, hấn hấn là cảm thấy phi thường thấy đủ mới đúng.

Ở bên trong Kiếm Mộ, thời gian trôi qua quá nhanh, trong nháy mắt, ba ngày thời gian liền như vậy lặng yên trôi qua. HP thông qua đồng giá trao đổi phụ thuộc hệ thống, hấn đã khôi phục lại thân thể khôi phục lại đỉnh cao, so với trước thì giỏi hơn nhiều. Đặc biệt Băng Sơn Quyền độ thành thạo chỉ kém bảy trăm điểm là có thể tiến vào tông sư cảnh giới.

Phương Viêm cất bước, đột nhiên, trong rừng cây phía trước truyền đến một trận tiếng bước chân.

"Có người, từ lúc sống lại mấy ngày nay, trước đây vốn là có ý định tách ra, giờ khắc này cuối cùng cũng gặp phải một người." Phương Viêm cong người lại, như một con báo săn bắt cứ lúc nào cũng có thể phát động công kích, ẩn thân ở một cây cao to bên trong lùm cây.

Xuyên thấu qua khe hở lá cây, Phương Viêm hướng về phía trước nhìn tới, chỉ thấy trong rừng cây có hai bóng người gầy gò lác lác đi tới, cách chỗ mình khoảng chừng mười trượng xa.

"Tiên sư nó, chúng ta làm sao lại phải làm việc khổ sai như vậy, Phương Viêm phế vật kia cũng đã bị yêu thú nuốt vào trong bụng rồi, thi thể đều không còn, còn muốn chúng ta ở phụ cận tìm xem. Bốn phía thung lũng kia đều bị yêu thú tàn phá bừa bãi thành một vùng phế tích, cái gì cũng không lưu lại, ngày hôm nay đúng là một chuyến tay không."

"Trương Đào, người ít nói vài câu đi. Cao thiếu làm như thế, tự có dụng ý của hấn, người không biết sao? Ở bên trong Kiếm Mộ này, Phương gia cao thủ đang tìm kiếm Phương Viêm phế vật này, nếu như phế vật này không chết, cùng cao thủ Phương gia hội hợp, nhất định sẽ đối với chúng ta tạo thành sự đã kích trí mạng." Hai tên thiếu niên khôi ngô ở trong rừng rậm cất bước, vừa đi còn vừa hùng hùng hổ hổ.

"Là chi nhánh Cao gia." Phương Viêm nghe tiếng, hơi nhướng mày, Cao Tiến này thật đúng là nhìn vừa mắt mình mà, dĩ nhiên còn phải người tìm đến ta. "Các người đã tình nguyện nhìn thấy ta như vậy, ngày hôm nay hay dùng hai người các người đến khai đào."

Phương Viêm thâm hạ quyết tâm, chỉ cần một có cơ hội, hấn nhất định sẽ đem vây cánh của Cao Tiến chém giết không còn một tên.

"Lâm bình, người chờ ta một chút, ta buồn tiểu, ta đến phía trước một thoáng." Thanh tên Trương Đào đột nhiên chạy hướng về lùm cây phía trước chạy đi.

"Tên tiểu tử này, đúng là Thiên Đường có đường người không đi, Địa ngục không cửa người một mực xông tới." Nhìn Trương Đào vừa chạy vừa cời đại lưng, gia hỏa này thật là muốn chết mà không ngờ là hướng về vị trí Phương Viêm đi tới.

Đi tới lùm cây phía trước, Trương Đào hướng về phía bốn phía liếc nhìn một chút, đại lưng liền kéo dài, chuẩn bị móc ra giải quyết tại chỗ.

Lúc người đi tiểu, tâm tình là thoải mái nhất, lại đến lúc bài tiết, Trương Đào là khẽ hát, nhưng vào lúc này, Phương Viêm trong mắt là tránh qua một đạo tinh quang, hấn không muốn để gia hỏa này đi tiểu ở trên người hấn, Băng Sơn Quyền không lưỡng lự liền đánh tới hướng Trương Đào.

"Àm!"

Chỉ nghe phịch một tiếng nổ vang, đáng thương cho Trương Đào chỉ có một thân tu vi luyện khí tầng bốn, bị Phương Viêm đánh lên một cái, hấn còn không rõ xảy ra chuyện gì, tiếp theo, thân thể hấn bay ngược ra ngoài.

Phương Viêm biết hấn cùng Trương Đào thực lực chênh lệch, đối phương tu vi là luyện khí tầng bốn, đừng xem thường chỉ là một tầng, nhưng là thực lực cách nhau một trời một vực. Luyện khí tầng ba chỉ là luyện khí sơ kỳ đỉnh cao cảnh giới, mà luyện khí tầng bốn đã là luyện khí trung kỳ cảnh giới. Luyện khí trung kỳ tu sĩ là đủ để thuần sát bất kỳ tu sĩ luyện khí sơ kỳ nào. Ở bên trong Kiếm Mộ này, nếu là tu vi trước đây của Phương Viêm, nếu hấn không là con trai độc nhất của Phương gia, tu vi hấn đúng là tồn tại lóe thoáng, bên trong Kiếm Mộ tùy tiện bất kỳ ai đều có thể đưa hấn vào chỗ chết.

Phương Viêm giờ khắc này đã không phải tên ngố ngày xưa nữa, hấn ba ngày không gặp người giờ nhìn hấn với cặp mắt khác xưa, hấn tuy rằng chỉ là luyện khí tầng ba, nhưng là dựa vào Băng Sơn Quyền nhân cấp đỉnh cấp võ kỹ, hấn có thể vượt cấp giết địch.

Hữu tâm toán vô tâm, Trương Đào bị Phương Viêm đánh懵, nửa ngày không phản ứng lại, ngay cả đi tiểu cũng sẽ bị thương, trong khi hấn đang sững sờ, Phương Viêm đã nhanh như tia chớp từ bên trong lùm cây thoát ra, trong tay nắm chặt trường kiếm là đâm thẳng trái tim đối phương.

Trường kiếm đâm thủng ngực mà qua, đập vào mắt chính là một tấm trần ngập kinh ngạc không rõ khuôn mặt. Phương Viêm một tay nắm chặt trường kiếm, kiếm vung lên, dùng sức một gáo, đối phương sinh cơ nhanh chóng mất hết, tiếp theo, trong đầu là một tiếng "Coong" giòn tan. "Keng! Đánh giết tu sĩ luyện khí tầng bốn, chúc mừng kí chủ thu được bốn điểm! Bốn giờ điểm tích lũy."

"Trương Đào, sao thế, đi tiểu sao gây ra động tĩnh lớn như vậy." Lâm bình nghe được động tĩnh khi Phương Viêm chém giết Trương Đào, có chút hùng hùng hổ hổ hướng về vị trí lùm cây chỗ Phương Viêm đi đến, hấn cũng không có biến thái nhìn trộm người khác đi tiểu, bởi vì khoảng cách có chút xa, Trương Đào gặp chuyện gì hấn không nhìn thấy.

"Phương Viêm! Người lại dám sát hại Trương Đào!" Đột nhiên đi đến chỗ này lâm bình trải qua một màn khiếp sợ, tiếp theo liền không nhịn được lớn tiếng quát lớn nói. Tu vi luyện khí tầng bốn, tính lực dồi dào cực kỳ, thanh như sấm nổ vang dội, không khí bị chấn động vang lên ơng ơng.

Khi ánh mắt lâm bình chạm tới ánh mắt Phương Viêm thì, trông mắt trong suốt tất cả đều lạnh thấu xương, như là ánh mắt của dã thú vậy, lâm bình là không tự chủ rùng mình một cái, Phương Viêm không phải đã chết rồi sao? Làm sao lại ở đây, lẽ nào lần yêu thú hỗn loạn kia không đem hấn xé thành phần vụn, hay là Cao Tiến thiếu gia không có giết tiểu tử này, hấn muốn mượn tay của chúng ta đến loại trừ tiểu tử này.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Đột phá luyện khí trung kỳ

Dịch: Thần Thiên

Biên tập: Ma Hầu Thánh Chủ

"Nhất định là như vậy, Cao Tiến thiếu gia muốn giết tên phế vật này, đây không phải là chuyện dễ như trở bàn tay, hấn nhất định là kiêng kỵ Phương gia sau lưng tiểu tử này. Nếu như bây giờ ta giết tên tiểu tử này, nhất định có thể đạt được thưởng thức của Cao Tiến thiếu gia." Lâm Bình khiếp sợ một lúc, tiếp theo đã nghĩ thông suốt mấu chốt trong đó, lâm đáng, rút ra trường kiếm bên hông đâm tới hướng Phương Viêm.

Phương Viêm con trai độc nhất của Phương gia Duyệt châu thành, ở trong mắt người khác, hấn đúng là một tên rác rưởi, một chuyện cười, mười lăm tuổi mới luyện khí tầng ba, những người cùng lứa tuổi với hấn tu vi đều đã là luyện khí tầng bốn thậm chí là luyện khí tầng năm. Có thể thấy được tư chất của hấn là kém cỏi nhất trong các thanh niên trẻ tuổi cùng lứa của ba gia tộc lớn.

Đối đầu với Phương Viêm, Lâm Bình hấn có tự tin có thể đem Phương Viêm chém giết. Giờ khắc này trong đầu của hấn đã nghĩ đến cảnh Phương Viêm máu phun ra năm thước, hấn đang suy nghĩ làm như thế nào để Cao Tiến tưởng thưởng hấn.

"Àm!"

Phương Viêm vung quyền như gió, Băng Sơn Quyền nổ ra, có tư thế thiên băng địa liệt, một đạo quyền ảnh là gào thét mà ra, đánh về Lâm Bình, Lâm Bình bởi vì nhất thời bất cẩn, đã ăn thiệt thòi không nhỏ.

"Không nghĩ tới tên rác rưởi người có thể thương tổn được ta, ta muốn người chết." Lâm Bình bị Băng Sơn Quyền đẩy lùi, sắc mặt dữ tợn, hướng về phía Phương Viêm là rít gào, mặt đầy oán độc.

"Người chết chính là người." Phương Viêm cười gằn, ngày hôm nay, người không chết thì ta sẽ chết. Chiêu thức mở mở ra, lực đạo cương mãnh, kinh phong gào thét, Lâm Bình rối loạn, một đường không ngừng trốn tránh, cuối cùng ngay cả thân thể Phương Viêm đều không chạm tới được.

"Sao có thể có chuyện đó, đây vẫn là cái tên rác rưởi Phương gia kia sao?" Lâm Bình khiếp sợ, dưới sự công kích như mưa to gió lớn của Phương Viêm hấn liền tiếp lùi về phía sau, khí huyết dâng lên, nội phủ bị quyền kinh của đối phương chấn thương.

Công kích triển khai như nước chảy mây trôi, đánh cho Lâm Bình không có chút sức đánh trả nào, phế vật này thường ngày tính tình ôn hòa, làm sao một thoáng đã biến thành lạnh lợi như thế, giống như là đổi thành một người khác vậy.

Đột nhiên, Phuong Viêm tập trung Lâm Bình rút ra trường kiếm sau lưng chém xuống một chiêu, tiếp theo, dưới ánh mắt kinh hãi của Lâm Bình kiếm quang mang theo một tia máu tươi phun ra ngoài. Phế vật này không phải là dùng quyền sao? Sao đột nhiên lại sử dụng kiếm.

"Phốc!"

Một chiêu kiếm xuyên thủng cổ Lâm Bình, Lâm Bình ngã xuống đất, quần quai một lúc liền lặng yên không một tiếng động.

"Keng! Chúc mừng kí chủ thu được bốn điểm! Bốn giờ điểm tích lũy!" Thanh âm hệ thống ở trong đầu Phuong Viêm vang lên, Phuong Viêm thờ phỉ phò, trên trán bốc lên không ít mồ hôi lạnh.

Tuy rằng trước đó hấn giết Trương Đào, công lao chủ yếu do đánh lén, cũng không có chân chính giao thủ, mà khi giết Lâm Bình chính là đối kháng chính diện, nếu là hơi có một chút ăn không được, như vậy người nằm trên đất chính là hấn.

Phuong Viêm lau chùi mồ hôi lạnh trên trán đi, nhìn về phía chân trời, rơi vào trầm tư: "Hai người này nếu thời gian dài không có trở về, những người kia tất nhiên sẽ có chút hoài nghi. Bằng vào thực lực của mình bây giờ nếu đối đầu với một hai tên tu sĩ luyện khí tầng bốn còn không thành vấn đề, nhưng mà gặp phải tu sĩ luyện khí tầng năm trở lên thì không nói được rồi, nơi đây không thích hợp ở lâu, vẫn là nên sớm rời đi!"

Phuong Viêm tìm tòi ở trên hai bộ thi thể một phen, lấy ra hai cái bao bố, tiếp theo liền xoay người rời đi.

Biển rừng bao la bát ngát không không thấy điểm cuối, Phuong Viêm chỉ là trầm tư chốc lát, liền sai bước đi về phía trong rừng. Trong rừng cây này Phuong Viêm vẫn là có lòng tránh, bởi vì sâu trong rừng rậm có một số yêu thú rất mạnh mẽ, thực lực không đủ, tiến vào bên trong chỉ có một con đường chết, hiện tại hấn không thể cố được nhiều như vậy.

Rừng cây mệnh mông, trải rộng đủ loại yêu thú, mỗi giờ mỗi khắc, đều có tiếng gào thét rít gào vang lên, mang theo tiếng xé gió sắc bén, khiến người ta lạnh buốt sống lưng.

Xuyên qua lùm cây, Phuong Viêm bỗng ngừng lại thân hình, Băng Sơn Quyền đánh mạnh ra, chỉ nghe "Ầm!" Một tiếng vang thật lớn, lá cây bay tán loạn, phía trước bụi cỏ nổ tung một đám sương máu.

"Keng! Chúc mừng kí chủ thu được 1 điểm điểm tích lũy!" Thanh âm hệ thống nhắc nhở lại vang lên trong đầu Phuong Viêm.

"Kiếm răng nanh trư cấp một!" Phuong Viêm kéo một con yêu thú ra từ bụi cỏ, thấy đây là một con yêu thú cấp một, nhẹ giọng tự lẩm bầm, ánh mắt liếc nhìn ở phụ cận một vòng, không có linh thảo, quay đầu hướng về sâu trong biển rừng đi tới.

Một đường đi tới, Phuong Viêm ban ngày thường chém giết một con răng kiếm trư, lợi dụng máu tươi răng kiếm trư đưa tới càng nhiều yêu thú, đối với yêu thú, tới càng nhiều lại càng không cự tuyệt, đem toàn bộ chém giết đổi thành điểm tích lũy.

Làm như vậy, cũng nguy hiểm không nhỏ, ở sâu trong rừng rậm này thường thường đưa tới một ít yêu thú mạnh mẽ, nếu như không cẩn thận sẽ lật thuyền trong mương.

Đến buổi tối, Phuong Viêm lại nhảy lên cây, nhắm mắt tu luyện.

Một luồng sức mạnh âm áp xuất hiện ở trong đan điền, theo Thuần Dương công vận chuyển, nguồn sức mạnh này dần dần hòa vào trong máu thịt. Phuong Viêm biết được cỗ sức mạnh nhu hòa này là do điểm tích lũy biến thành, so với tu sĩ tâm thường dùng yêu thú huyết nhục làm thức ăn, nuốt đan được còn tinh khiết hơn không ít, hơn nữa còn thuận tiện, với tốc độ tu luyện này dĩ nhiên là muốn nhanh hơn không ít.

Một khi vận lên Thuần Dương công tâm pháp, điểm tích lũy trị liền hóa thành sức mạnh âm áp hòa vào trong thân thể huyết nhục, Phuong Viêm lúc này đều có thể nhận ra được sự biến hóa của bản thân.

Với tốc độ tu luyện vượt xa người thường, tiến triển cực nhanh như vậy. Nhưng điều làm Phuong Viêm dị thường khổ não chính là, điểm tích lũy trị này tiêu hao nhanh vô cùng, cả ngày săn giết yêu thú kiếm lấy điểm tích lũy chỉ đủ hấn tu luyện hàng ngày.

Tiếp những ngày sau đó, cuộc sống của Phuong Viêm đều là như thế, ban ngày săn giết yêu thú đoạt điểm tích lũy, buổi tối trèo lên cây tu luyện.

Trong nháy mắt nửa tháng thời gian liền lặng yên trôi qua, trải qua nửa tháng tiếp xúc, Phuong Viêm càng nhận biết được hệ thống này nghịch thiên thế nào.

Ánh mặt trời chiếu xuống từ những khe hở lá cây, ánh sáng chói lọi vương trên mặt Phuong Viêm, Phuong Viêm khí tức thoải mái vô cùng.

Ầm! Một thanh âm nặng nề đột nhiên vang vọng ra từ trong cơ thể Phuong Viêm, năng lượng thể nội dồi dào dâng lên, Phuong Viêm bỗng nhiên mở hai mắt ra, trong mắt tràn đầy kinh hãi: "Luyện khí tầng bốn! Hiện tại ta đã là tu sĩ luyện khí trung kỳ."

Phuong Viêm đứng dậy từ trên nhánh cây nhảy xuống, Phuong Viêm cảm giác hiện tại bản thân mình nhẹ như yến, trong cơ thể ẩn chứa năng lượng hùng hậu dâng trào, một quyền đánh ra, mang theo một đạo kinh phong. Chỉ nghe ầm một tiếng, gốc cây to đối diện trực tiếp bị chặt ngang bẻ gãy.

Cơ thể nhẹ như gió, từ trên ngọn cây chậm rãi hạ xuống, Băng Sơn Quyền lập tức triển khai ra, quyền thế rung chuyển, kinh khí bắn ra bốn phía, có tư thế phá núi đoạn nhạc!

"Keng! Nhân cấp đỉnh cấp võ kỹ Băng Sơn Quyền độ thành thạo +1!"

Thanh âm hệ thống lại vang lên trong đầu vang lên, Phương Viêm trong lòng không suy nghĩ bất cứ chuyện gì khác, chìm đắm trong việc tu luyện Băng Sơn Quyền.

Băng Sơn Quyền thất thức, một thức tiếp theo một thức, uy lực tăng cao mấy lần.

Cho đến nửa ngày sau, Phương Viêm lúc này thân hình mới ngừng lại, lau chùi mồ hôi hột trên trán, tự lầm bầm: "Đây chính là sức mạnh của luyện khí trung kỳ sao? đúng thật là mạnh mẽ a! So với trước đây mạnh gấp mười lần có thừa, lúc này Băng Sơn Quyền uy lực đã gia tăng gấp mấy chục lần rồi."

"Lần lượt suy nghĩ, luyện khí tăng năm so với luyện khí tăng bốn phải cường đại hơn gấp mười lần, luyện khí tăng chín so với luyện khí tăng bốn mạnh hơn mười vạn lần, mà cái tên Cao Tiễn kia chỉ ít cũng là luyện khí tăng bảy, thậm chí có thể là luyện khí tăng tám, so với ta là mạnh vạn lần có thừa, trong khoảng thời gian này, ta còn phải trốn đằng đông nấp đằng tây một trận!" Nhớ tới Cao Tiễn, Phương Viêm trong mắt lóe lên một vệt hung quang, nắm đấm nắm chặt lại.

5 PHÚT LIKE MỘT LẦN ĐỂ GIA TĂNG KINH NGHIỆM~~~ RƠI VẬT PHẨM~~~

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Đột phá, hệ thống khen thưởng

Dịch: Thần Thiên

Biên tập: Ma Hầu Thánh Chủ

Bằng vào tư chất của Phương Viêm, đột phá luyện khí trung kỳ, coi như Phương Viêm đã bước lên một sự kiện quan trọng. Luyện Khí kỳ khi tiến vào mỗi một tầng đều phải kể tới việc tích lũy, đặc biệt khi tiến vào Luyện Khí kỳ tăng bốn, không phải là tích lũy đủ là có thể đột phá, còn cần lượng lớn cảm ngộ.

Nhưng hiện tại thì không giống, có cái Tiên giới hệ thống này, tu vi của hần, không có bất kỳ bình cảnh nào đáng nói, chỉ cần có điểm tích lũy trị tu luyện, là có thể cuộn cuộn không ngừng hóa thành tu vi tinh khiết.

"Ai, tu vi tăng tiến nhanh a, nhưng điểm tích lũy này căn bản là không đủ tu luyện ta!" Nhớ tới bây giờ còn không đủ mười điểm tích lũy, về mặt Phương Viêm lập tức lộ ra một chút bất đắc dĩ, hệ thống này mặc dù rất hữu dụng, nhưng một khi hoạt động, đối với điểm tích lũy trị tiêu hao thực sự là quá to lớn, đặc biệt khi hiện tại tiến vào luyện khí trung kỳ, trước kia một điểm điểm tích lũy trị có thể tu luyện thời gian một chén trà, bây giờ đã rút ngắn xuống còn một nửa, chỉ có thể tu luyện nửa chén trà nhỏ công phu.

"Yêu thú cấp một, được quá ít điểm tích lũy trị có chút bé nhỏ không đáng kể, ít nhất phải chém giết một vài yêu thú cấp một đỉnh cấp hoặc là yêu thú cấp hai, như vậy tới hôm nay sẽ không có điểm tích lũy trị để tu luyện rồi!" Nhìn rừng rậm rộng lớn phía xa, Phương Viêm liếm môi một cái, trong mắt lộ ra một vẻ chờ mong, hiện tại chỉ có xâm nhập vào sâu trong rừng mới có thể gặp yêu thú mạnh mẽ hơn..

Mười mấy ngày như một ngày, mỗi ngày đều chiến đấu mấy trận, thậm chí là mười mấy trận, lượng lớn kinh nghiệm chém giết không chỉ rèn luyện năng lực ứng biến của Phương Viêm, còn làm cho Phương Viêm có thể khống chế bộ thân thể này tốt hơn, tĩnh như xử nữ, động như thỏ chạy.

Một đường không ngừng đi về phía trước, xuyên qua bên ngoài rừng rậm, đúng như Phương Viêm suy đoán, trên đường gặp phải yêu thú thực lực càng ngày càng mạnh, yêu thú cấp một đỉnh cấp thường xuyên có thể thấy được, ngay cả là yêu thú cấp hai đỉnh cấp đều có thể thấy được, từ xa, Phương Viêm đều cảm nhận được một ít yêu thú cấp hai đỉnh cấp tỏa ra khí tức mạnh mẽ, hần biết, hần bây giờ còn không đối phó được với những yêu thú cấp hai đỉnh cấp này, khi cảm ứng được liền đi đường vòng rồi đi.

Liên tiếp mấy ngày, Phương Viêm đều đi lại trong này cánh rừng này, mới luyện khí trung kỳ tăng thứ tư, thực lực còn rất nhỏ yếu, Phương Viêm hần đều chọn ra tay với những yêu thú cấp một đỉnh cấp, ở trong mấy ngày này, tu vi tăng thứ tư của hần rất nhanh được củng cố, hiện giờ không ra tay đối với yêu thú cấp một nữa, mà đem ánh mắt chăm chú vào yêu thú cấp hai trong rừng.

Cứ như vậy, Phương Viêm ở trong cánh rừng này đợi hơn mười ngày, tu vi của hần lại tăng lên một tầng, tiến vào Luyện Khí kỳ tăng năm.

Mới hơn một tháng thời gian, Phương Viêm liền từ Luyện Khí kỳ tăng ba đột phá đến Luyện Khí kỳ tăng năm, đây đã không thể dùng hai chữ thiên tài để hình dung.

Một đường đi qua, yêu thú phổ thông cấp một ngay cả yêu thú cấp hai đều hóa thành điểm tích lũy của hần.

Ngay khi Phuong Viêm chém giết một con yêu thú cấp hai tương đương với Luyện Khí kỳ tầng năm, lúc này trong đầu của hắn liên tiếp vang lên mấy thanh âm lạnh lẽo nhắc nhở của hệ thống: "Keng! Chúc mừng kí chủ thu được bảy điểm tích lũy trị!"

"Chúc mừng kí chủ, nhân cấp đỉnh cấp võ kỹ Băng Sơn Quyền đã đạt tới cảnh giới nhất đại tông sư!"

"Chúc mừng kí chủ thu được nhân cấp đỉnh cấp võ kỹ tông sư khen thưởng, hai ngàn điểm điểm tích lũy trị tự do, cùng với kinh nghiệm tu luyện mười ngày."

Theo thanh âm nhắc nhở của hệ thống vừa vang lên, Phuong Viêm ngay lập tức cảm nhận được một luồng sức mạnh ôn hòa hiện lên ở trong người, hòa vào huyết nhục toàn thân, trong cơ thể tinh lực như thủy triều, khi thì bùng nổ ra từng trận tiếng nổ vang rền.

"Luyện Khí kỳ tầng sáu." Đợi đến khi năng lượng trong cơ thể kia đột nhiên dần dần biến mất, để Phuong Viêm cảm thấy khiếp sợ chính là, tu vi của hắn đã trực tiếp đột phá, tiến vào luyện khí tầng sáu, tu vi luyện khí trung kỳ đỉnh cao tu. Chỉ là một lần tông sư khen thưởng đã đem tu vi của hắn tăng cao lên một tầng, phần thưởng này thực sự là quá sáng khoái.

Một lần hệ thống khen thưởng liền bớt đi mười ngày khổ tu, tu vi còn tăng mạnh. Nếu như khen thưởng đến mấy lần như vậy, hắn không phải là có thể trực tiếp tiến vào luyện khí hậu kỳ sao? Chẳng đến khi cảm nhận được tu vi tăng lên, Phuong Viêm vẫn chú ý tới mấy chữ then chốt mà thanh âm hệ thống nhắc nhở kia.

Võ kỹ tu luyện tới cảnh giới tông sư, đều sẽ có tông sư khen thưởng. Cảnh giới tông sư này khen thưởng hai ngàn điểm điểm tích lũy trị, còn có kinh nghiệm tu luyện mười ngày, mà điểm tích lũy trị để tu luyện mười ngày tuyệt đối không chỉ có hai ngàn, theo tu vi hắn không ngừng tăng cao, mà điểm tích lũy trị cần thiết để tu luyện mười ngày này tuyệt đối là một con số trên trời. Cho dù hệ thống đối trả nói tu luyện mười ngày, thời gian không thay đổi, nhưng tu vi của hắn gia tăng thật rồi.

Phuong Viêm làm dáng, thi triển ra Băng Sơn Quyền, Phuong Viêm nhận ra được uy lực Băng Sơn Quyền đột nhiên tăng vọt mấy lần, thật không hổ là cảnh giới nhất đại tông sư mới có thể nắm giữ, đem uy lực Băng Sơn Quyền này hoàn toàn thể hiện ra ngoài.

"Băng vào ta thực lực bây giờ của ta, không biết có thể đối đầu với yêu thú cấp ba chưa, phần thắng là bao nhiêu?" Phuong Viêm thu quyền mà đứng, tự lẩm bầm một tiếng tiếp tục xuất phát thẳng hướng sâu trong rừng.

Quyền thế như gió, có thể đánh nổ không khí, Phuong Viêm có lòng tin một quyền liền có thể đem yêu thú cấp hai đỉnh cấp đánh giết, ngay cả là yêu thú cấp ba hắn đều có lòng tin có thể giết được.

Phuong Viêm qua lại trong rừng cây rậm rạp, nhìn bốn phía vừa phát hiện ra con mồi, tiếp theo, đánh ra một kick trầm trọng về phía con mồi, trong đầu liền nổi lên thanh âm dễ nghe: "Chúc mừng kí chủ thu được bảy điểm điểm tích lũy trị!"

Luyện Khí kỳ tầng sáu, Phuong Viêm có thể thoải mái đi lại khắp nơi trong rừng rậm này, cũng không giống trước kia trốn đằng đông nấp đằng tây. Ở bên trong không gian Kiểm Mộ này, Luyện Khí kỳ tầng sáu cũng chỉ là tồn tại dưới đáy.

Khi Phuong Viêm đi tới mấy dặm thì, thân hình là đột nhiên ngừng lại, ánh mắt xuyên thấu qua khe hở cành lá rậm rạp, nhìn về bãi đất trống phía trước. Lúc này, ở bên ngoài trên bãi đất trống, không khí ác liệt đột nhiên nổi lên, từng bóng người qua lại ở trong đó, tiếng quát mắng không ngừng, ở giữa có từng trận tiếng thú gào thét thể thảm vang lên..

Trong tầm mắt nhìn thấy, những người này đang vây giết một con yêu thú cấp ba, khí tức Phuong Viêm lập tức yên tĩnh lại, cả người như ngồi thiền tĩnh tâm vậy. Yêu thú cấp ba, đó là yêu thú tương đương với Luyện Khí kỳ tầng bảy, tầng tám. Nếu như là yêu thú cấp ba đỉnh cấp, thì sẽ tương đương với tu sĩ Luyện Khí kỳ tầng chín. Mà những người này vây giết chính là một con Huyết Nha thú cấp ba đỉnh cấp.

Yêu thú cấp ba, cũng có mạnh có yếu, giống như Huyết Nha Thú này màu da đỏ chót như màu máu, hắn cũng không phải là yêu thú cấp ba cao cấp nhất, thực lực đó cũng chỉ là tương đương với tu sĩ Luyện Khí kỳ tầng tám. Mà vây công Huyết Nha thú này chính là sáu, bảy tên tu sĩ Luyện Khí kỳ tầng sáu, bảy.

Trong rừng rậm, kiếm khí ngang dọc, sóng khí bắn ra bốn phía, Huyết Nha thú gào thét không ngừng. Từng bóng người mạnh mẽ chẳng chịt khắp nơi, từng trận thanh âm nặng nề vang lên không dứt bên tai.

Cách bên ngoài hơn mười trượng, Phuong Viêm nhảy lên trên cây, ở trên cao nhìn xuống chiến trường phía xa.

"Người của Vương gia." Xuyên thấu qua chiến trường, Phuong Viêm phát hiện, những người săn giết Huyết Nha thú không phải là ai khác, mà chính là con cháu của Vương gia tại Duyệt châu thành.

Từ lúc Cao Tiến liên thủ cùng Vương Yên Nhiên giết Phuong Viêm, lúc đó Phuong Viêm liền đem người của vương gia cùng Cao gia liệt vào danh sách phải giết. Các người đã muốn giết ta, ta tuyệt đối sẽ không bỏ tay chịu trời.

"Đánh đi, đánh càng náo nhiệt càng tốt, khi các người giết chết Huyết Nha thú này thì cũng chính là giờ chết của các người." Phuong Viêm sắc mặt rét lạnh, giờ khắc này hắn đang áp ủ làm thế nào đem con cháu ưu tú của Vương gia lưu lại trong không gian Kiểm Mộ này.

Huyết Nha thú không phải yêu thú cấp ba đỉnh cấp, một tên tu sĩ thanh niên luyện khí tầng bảy áp trận, bốn tên tu sĩ luyện khí tầng sáu chủ công, hai tên luyện khí tầng năm ở bên cạnh lược trận, Huyết Nha thú này rất nhanh toàn thân đầy vết thương.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Tập kích, săn giết

Dịch: Thần Thiên

Biên tập: Ma Hầu Thánh Chủ

"Chính là vào lúc này." Huyết Nha thú trọng thương sắp chết, Phương Viêm hơi suy nghĩ, đây là thời điểm ra tay tốt nhất, có thể đã kích đối thủ, lại có thể thu được điểm tích lũy dùng để tu luyện.

Nghĩ là làm, Phương Viêm từ trên cành cây to nhảy xuống, tốc độ tăng lên tới cực hạn.

"Băng Sơn Thúc."

Phương Viêm quát to một tiếng, thức thứ nhất trong Băng Sơn Quyền tầng tầng đánh về Huyết Nha thú kia.

"Àm!"

Chỉ nghe phịch một tiếng nổ vang, Băng Sơn Quyền, Phương Viêm đã tu luyện tới cảnh giới nhất đại tông sư, một quyền có uy lực khai sơn liệt địa, cái đầu cứng rắn của Huyết Nha thú liền hóa thành một đám mưa máu.

"Keng, chúc mừng kí chủ vượt cấp giết địch, thu được mười điểm tích lũy." Thanh âm hệ thống dễ nghe vang lên trong đầu Phương Viêm.

"Ai, là ai, dám cướp con mồi của chúng ta, chán sống rồi sao." Huyết Nha thú bị giết, đám người vây công Huyết Nha thú phát hiện bên cạnh còn có người ẩn giấu, Vương Hải cảm giác phi thường phiền muộn, thật là mất mặt a!

"Là người, Phương Viêm, phế vật tu luyện của Phương gia." Phương Viêm xoay người, nhìn về phía Vương Hải, bốn phía thanh niên nam nữ của Vương gia thấy người đến là Phương Viêm, nhất thời như gặp quỷ vậy. Không phải là có tin tức, Phương Viêm bị Cao Tiến giết rồi sao, làm sao lại xuất hiện ở đây.

"Này! Mọi người khỏe không! Đã lâu không gặp, ta giúp các người chém giết Huyết Nha thú rồi, sao về mặt các người đối với ân nhân của mình như vậy?" Phương Viêm đối với vẻ khiếp sợ của đối phương làm như không thấy, vẫn nói chuyện như là thân quen lắm vậy.

"Phương Viêm, người làm sao lại ở nơi này, hơn nữa còn lợi hại như vậy nữa." Vương Hải dè dặt nổi khiếp sợ trong lòng, hướng Phương Viêm hỏi.

"Ta làm sao lại ở đây, ta cũng không biết ta làm sao lại ở đây nữa." Phương Viêm rõ ràng là đang giả bộ hồ đồ, Phương Viêm đang hướng tới gần Vương Hải.

Hành động này không thể nghi ngờ là đang hạ thấp sự cảnh giác của đối phương đối với hắn, nếu như hắn bây giờ mà động vào yêu thú cấp ba Huyết Nha thú kia, thì Vương Hải bọn họ nhất định sẽ hợp sức tấn công.

"Người không phải là đi cùng phương minh sao? Lễ nào người cùng bọn họ tấn ra. Nếu là như vậy, người hãy đi cùng chúng ta đồng thời trên đường cũng có thể chiếu cố lẫn nhau." Vương Hải hơi nhướng mày, tiếp theo liền một mặt thiện ý nói ra.

"Tốt, người dẫn ta đi tìm phương minh, chờ trở lại Phương gia, nhất định không thiếu chỗ tốt cho các người đâu." Phương Viêm thần nhiên nói, một bộ dáng đáp tự đại.

"Tiểu tử, gặp phải hải gia chính là giờ chết của người." Vương Hải trong lòng nói thầm, trong lòng đang suy tư làm thế nào ở trên đường có thể làm thịt tiểu tử Phương Viêm này.

"Àm!"

Đang lúc này, bất ngờ xảy ra chuyện, Phương Viêm đánh ra Băng Sơn Quyền hướng về phía bụng của Vương Hải đánh tới, chỉ nghe phịch một tiếng nổ vang, thân thể Vương Hải như một viên đạn pháo bay ngược ra ngoài, máu tươi tuôn ra, chỉ là một đòn, hắn liền gặp phải trọng thương.

"Phương Viêm, tiểu súc sinh người muốn làm gì." Đám con cháu Vương gia còn đang xử lý thi thể Huyết Nha thú. Đột nhiên thấy Vương Hải bị thương nặng, đám người còn lại nhất thời dồn dập quay về hướng Phương Viêm nổi giận, từng tên gia hỏa hướng Phương Viêm vọt tới.

"Ngày hôm nay, các người đều phải chết, còn có Vương Yên Nhiên con tiện nhân kia, mà các người chỉ là đợt thứ nhất, đợt lát nữa còn có càng nhiều đệ tử Vương gia đến bồi các người." Phương Viêm mặt lạnh khốc, ánh mắt lạnh lẽo, nhìn về phía mọi người là giống như là nhìn người chết.

"Giết, mọi người cùng nhau tiến lên, giết tên phế vật này." Vương gia con cháu quát mắng không ngừng, trong chớp mắt liền vọt tới trước người Phương Viêm.

Nhân cấp đỉnh cấp võ kỹ Băng Sơn Quyền, là một loại võ kỹ cận chiến vô cùng mạnh mẽ. Nếu như là trước đây, đối phó với những tu sĩ Luyện Khí kỳ sáu, bảy tầng này, hẳn nhất định sẽ ra tay trước, mà giờ khắc này, Băng Sơn Quyền đã đạt tới cảnh giới nhất đại tông sư, có thể hóa thứ tầm thường thành thần kỳ, căn bản là không cần ra tay trước.

"Àm! Âm! Âm..."

Sự thực cũng đúng như Phương Viêm lường trước như vậy, những người này hợp lại căn bản không phải là đối thủ của hắn, Băng Sơn Quyền triển khai ra, năm người này như đạn pháo bay ngược mà ra.

"Đáng chết, tiểu tử này làm sao lại lợi hại như vậy." Mọi người một mặt khiếp sợ, trước đây ở trong mắt bọn hắn Phương Viêm chỉ là giun dế mà thôi, mà hiện tại hắn đã biến thành một con mãnh hổ.

"Lui, mau chạy đi, gia hỏa này tu vi mới Luyện Khí kỳ tầng sáu, làm sao lại quý quái như thế." Vương Hải bị thương nặng, phát hiện Phương Viêm mạnh mẽ vượt quá sự tưởng tượng của hắn, phi thường quyết đoán truyền đạt mệnh lệnh rút lui.

Băng Sơn Quyền uy lực thật là lớn, nếu như không thể đánh trúng đầu, căn bản là không thể đem tu sĩ Luyện Khí kỳ tầng sáu, tầng bảy chém giết.

Phương Viêm thu quyền, lấy ra trường kiếm sau lưng, nhẹ nhàng vung lên, nhất thời liền mang theo một đám hoa máu chói mắt.

"Keng! Chúc mừng kí chủ thu được sáu điểm tích lũy." Thanh âm của hệ thống lại vang lên trong đầu Phương Viêm.

"Phốc!"

Máu tươi tuôn dài, Phương Viêm lần thứ hai vung kiếm xuyên thủng trái tim một thiếu niên khác, chết ngay tại chỗ, trong mắt thiếu niên này lưu lại sự sợ hãi vô tận. Đây vẫn là thiếu gia phế vật của Phương gia kia sao, giết người ngay cả lông mày đều không nhú một cái.

Rút kiếm, Phương Viêm là đập lên vũng máu, thẳng đến một thiếu niên khác.

Phương Viêm không ngừng lặp lại một động tác vung kiếm rồi thu kiếm, thanh âm hệ thống thông báo không ngừng vang lên trong đầu. "Lớn mật, Phương Viêm, ngươi lại dám ra tay sát hại con cháu Vương gia ta, biểu muội Yên Nhiên chắc chắn sẽ không bỏ qua cho ngươi." Phương Viêm sải bước, hướng tới một tu sĩ Luyện Khí kỳ tầng sáu khác thấy không còn đường thể trốn, xoay người lại nổi giận nói với Phương Viêm.

"Vương Yên Nhiên con tiện nhân kia, không cần ngươi nói, ta cũng sẽ đi tìm nàng, ngươi vẫn là xuống bồi cùng đồng bạn của ngươi đi, trên đường xuống Hoàng tuyền còn có bạn, trên đường cũng sẽ không cô quạnh." Phương Viêm cười gần không ngừng, không để ý đối phương kinh hãi, tay vung kiếm lên, một cái đầu lâu bay lên cao.

"Còn có hai người, các ngươi cho rằng mình có thể chạy thoát sao?" Nhìn xa xa có hai bóng người đang lao đảo, Phương Viêm khoe miệng hiện lên một tia trào phúng, tiếp theo liền đuổi theo hướng Vương Hải đang bỏ chạy.

"Phương Viêm, ngươi thật sự muốn cùng Vương gia ta khai chiến sao?" Phương Viêm đuổi theo ra xa mấy chục trượng, Vương Hải liền không còn đường chạy nữa, được một cô gái trẻ nâng đỡ quay về phía Phương Viêm mà trợn mắt.

"Khai chiến thì đã làm sao, từ khi Vương gia các ngươi liên thủ với Cao Tiến muốn dồn ta vào chỗ chết thì vận mệnh của các ngươi cũng đã định rồi." Phương Viêm cười gần, khi đang nói chuyện liền đánh ra một đòn Băng Sơn Quyền liền hướng tới cô gái trẻ Luyện Khí kỳ tầng sáu kia.

"Phương Viêm, ngươi đừng có giết ta, ta nguyện ý làm người đàn bà của ngươi." Mới vừa giao thủ, trường kiếm của đối phương liền bị đánh bay, nàng biết nàng không phải là đối thủ của Phương Viêm, thân thể không ngừng lùi về sau, muốn dựa vào sắc đẹp đối lấy tính mạng của chính mình.

"Ngươi đã sắp chết còn mặt dày muốn lấy sắc dụ ta, ngươi hay là đi chết đi." Nữ tử này có gương mặt trái xoan, dưới ngách có một nốt ruồi, vóc người nóng bỏng, nhưng đáng tiếc, không phải loại mỹ nhân tuyệt sắc nghiêng nước nghiêng thành kia, loại nhan sắc này cũng muốn dụ ta, Phương Viêm là cười lạnh một tiếng, bắt đầu tấn công, Băng Sơn Quyền đánh tới thức thứ ba cô ta liền bị đánh bay ra ngoài.

Phương Viêm nghiêng người tiến lên, trường kiếm trong tay run lên, chỉ nghe phũ một tiếng, cô gái trẻ kia liền ngã xuống trong vũng máu, con mắt mở to, máu me đầy mặt chết không cam lòng.

"Vương Hải, bây giờ tới lượt ngươi rồi." Phương Viêm xoay người, đưa trường kiếm vào vỏ, hướng Vương Hải đi tới.

Vương Hải tự biết khó thoát khỏi cái chết, nên không lẫn trốn nữa, cùng Phương Viêm đối lập, khí tức cuồng bạo, biết ngày hôm nay phải chết, cũng không muốn kéo dài thời gian.

Vương Hải vung kiếm chém xuống, Phương Viêm là toàn lực triển khai Băng Sơn Quyền chủ động đón nhận. Vương Hải khí huyết thiết thời, đánh đến năm, sáu hiệp, liền bị Phương Viêm nắm lấy một sơ hở, một quyền đánh bay.

Vương Hải nguyên bản đã bị trọng thương, giờ khắc này lại vừa trúng một đòn của Phương Viêm ngực trực tiếp bị đánh lõm xuống. Con mắt đảo một

vòng, co giật mấy lần, tiếp theo liền chết oan chết uổng.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Nhân cấp đỉnh cấp kiếm kỹ Thủy Ảnh Kiếm

Dịch: Thần Thiên

Biên tập: Ma Hầu Thánh Chủ

"Keng! Chúc mừng kí chủ vượt cấp giết địch thành công, thu được tám điểm tích lũy." Thanh âm hệ thống vang lên trong đầu Phương Viêm thật là dễ nghe.

"Lại được tám điểm tích lũy, ngày hôm nay thu hoạch, đủ để ta tu luyện hơn nửa ngày rồi." Vương Hải ngã xuống, Phương Viêm bủi môi khinh thường, hiện tại hắn đối với thực lực của bản thân nhận thức rõ ràng, bây giờ Luyện Khí kỳ tăng bảy căn bản không phải là đối thủ của hắn. Hiện giờ e rằng chỉ có tu sĩ luyện khí tăng tám mới có thể uy hiếp đến hắn.

"Ha ha... Phát tài, lần này đúng là phát tài rồi, thật nhiều linh thảo, tính là thảo, hồng tham... Thật nhiều linh thảo cấp một. Ai da, còn có linh thảo cấp hai bán nguyệt thảo, đây là linh thảo cấp hai đỉnh cấp a. Lần này ta không cần phiền muộn vì không đủ điểm tích lũy để tu luyện rồi." Sau khi lấy bao bố trên người Vương Hải xuống, Phương Viêm nhìn thấy lượng lớn linh thảo, đều là linh thảo cấp một rất phổ biến, còn có rất nhiều loại hắn không nhận ra. Trong đó còn có bốn, năm cây linh thảo cấp hai đỉnh cấp, nếu đem những linh thảo này đổi thành điểm tích lũy, hơn nửa tháng cũng không cần lo lắng không có điểm tích lũy để tu luyện.

"Ồ, không ngờ trong cái bọc của Vương Hải vẫn còn có thứ tốt như vậy, nhân cấp đỉnh cấp kiếm kỹ Thủy Ảnh Kiếm." Phương Viêm mở ra bao bố của Vương Hải, phát hiện bên trong ngoại trừ có lượng lớn linh thảo, ngoài ra còn có một quyển kiếm kỹ được dây đai bao lấy.

Ở kiếp trước trong trò chơi Tiên giới, Phương Viêm hẳn chính là một cao thủ sử dụng kiếm, kiếm là hoàng giả chi Binh, là quân tử kiếm, là lợi khí giết người. Xuyên không đến Tu Chân Đại thế giới này, Phương Viêm tu luyện chính là võ kỹ gia truyền Băng Sơn Quyền, đang buồn phiền không có kiếm kỹ thích hợp tu luyện. Giờ khắc này, trước mắt có nhân cấp đỉnh cấp kiếm kỹ Thủy Ảnh Kiếm này, Phương Viêm nghiền ngẫm đọc như đối như khát.

"Không hổ là nhân cấp đỉnh cấp kiếm kỹ, so với uy lực công kích của Băng Sơn Quyền sắc bén hơn nhiều, học nó, sau này chính là một lá bài tẩy bảo mệnh của ta." Phương Viêm thu hồi bí tịch tự lẩm bẩm.

Nhân cấp đỉnh cấp kiếm kỹ này ở Duyệt châu thành là một loại kiếm kỹ rất ghê gớm, rất nhiều người tu luyện đều là nhân cấp hạ phẩm cùng trung phẩm võ kỹ, chỉ có ba gia tộc lớn gốc gác thâm hậu kia mới có võ kỹ cùng công pháp đỉnh cấp như vậy. "Cũng không biết Vương Hải này có cái số chó ngáp phải ruồi gì, mà thu được kiếm kỹ nhân cấp đỉnh cấp thủy ảnh kiếm kỹ nữa." Phương Viêm nói thầm trong lòng, tiếp theo rất nhanh liền rời đi nơi đây, còn thi thể bọn Vương Hải, chỉ có thể để lại làm thức ăn cho yêu thú.

Hơn nửa tháng không cần bận tâm về điểm tích lũy để tu luyện, hiện tại Phương Viêm cần phải tu luyện thành công Thủy Ảnh Kiếm này.

Tu luyện nhân cấp đỉnh cấp võ kỹ Băng Sơn Quyền, Phương Viêm dùng thời gian tám năm mới tu luyện tới trình độ lão hóa thuần thành, không biết cùng nhân cấp đỉnh cấp kiếm kỹ tu luyện độ khó như thế nào, cần thời gian bao lâu mới có thể luyện đến cảnh giới nhất đại tông sư.

Phương Viêm dựa lưng vào thân cây, có chút nhàn nhã hai tay nâng một quyển sách vàng ó, nhìn rất là say sưa ngon lành.

Sau thời gian một bữa cơm, Phương Viêm đem tờ cuối cùng của quyển sách màu ó vàng khép lại, tiếp theo, ở trong đầu của hắn liền vang lên thanh âm lạnh lẽo của hệ thống. "Chúc mừng kí chủ tu luyện thành công kiếm kỹ đỉnh cấp Thủy Ảnh Kiếm, độ thành thạo là 0!"

"Tu luyện thành công, có hệ thống này, học tập võ kỹ, kiếm kỹ đúng là nhanh a!"

"Hi vọng giống như tưởng tượng của ta vậy!" Phương Viêm tự lẩm bẩm một tiếng, thân hình nhảy một cái, giống như mất đi trọng lực, nhẹ nhàng điểm chân lên trên chiếc lá khô, thân thể nhảy lên một cái, trường kiếm trong tay vung lên, kiếm ảnh tràn ngập, mang theo từng đạo tiếng xé gió sắc bén.

Thủy Ảnh Kiếm là kiếm kỹ đỉnh cấp, so với Băng Sơn Quyền cương mãnh bá đạo kia, Thủy Ảnh Kiếm càng nhiều biến hóa hơn, từng đạo từng đạo kiếm ảnh biến ảo mà xuất hiện, giống như biển lớn cuộn sóng vậy, công kích liên miên không dứt, sóng sau vượt lên sóng trước.

Phương Viêm nhắm hai mắt lại, nhìn kiếm thức như khắc ở trong đầu của hắn, vung không đi xóa không được.

Lá phong đỏ, vàng khô lững lờ hạ xuống Phương Viêm một chiều kiếm đâm ra, thân kiếm khẽ run, mang theo một đạo kiếm ảnh nhẹ nhàng đánh lên trên phiến lá khô, ánh kiếm xuất hiện, phiến lá khô lập tức hóa thành mảnh vỡ bay là tả trong gió.

Thủy Ảnh Kiếm tổng cộng có chín thức, chín thức tụ hợp lại mới thật sự là Thủy Ảnh Kiếm, bởi vậy, đối với kiếm thức nhất định phải nối liền động tác,

đánh ra liền một mạch, không thể dừng lại chút nào.

Mỗi đạo kiếm thức kết nối cùng nhau, Phương Viêm nhớ kỹ kiếm thức này, nhưng lúc Phương Viêm thi triển ra lần đầu, vẫn là cực kỳ vất vả, kiếm chiêu đứt quãng, áo nghĩa khó hiểu vô cùng, hoàn toàn không phát huy ra được uy lực của thức kiếm này.

Khi Phương Viêm đem thức thứ chín đánh ra, thanh âm hệ thống vang lên ở trong đầu: "Chúc mừng kí chủ nắm giữ nhân cấp đỉnh cấp kiếm kỹ Thủy Ảnh Kiếm, độ thành thạo +1!"

"Rốt cục xem như đã nắm giữ được Thủy Ảnh kiếm kỹ, như vậy chuyện kế tiếp sẽ dễ làm hơn nhiều rồi, mỗi ngày luyện tập mấy lần, độ thành thạo sẽ tăng lên." Nghe thanh âm hệ thống vang lên trong đầu, Phương Viêm vẻ mặt đầy hưng phấn.

Trước đó hẳn chỉ biết luyện tập đỉnh cấp kiếm kỹ Thủy Ảnh Kiếm, mà giờ khắc này mới chính thức nắm giữ, luyện tập cùng nắm giữ, đó là hai cái khái niệm khác nhau, tập, đó chỉ là hình ảnh nằm trong ký ức, cũng không thể thi triển ra, mà nắm giữ lại không giống, hẳn có thể đem các hình ảnh trong đầu dung hợp quán thông, thi triển ra, đây mới là nắm giữ.

Kiểm ảnh tản đi, Phương Viêm trên mặt lộ ra ý cười, đúng là thế, chỉ cần có thể đem những kiếm thức này cùng triển khai ra một lần, liền có thể học được thức kiếm kỹ này rồi, mà cảnh giới kiếm pháp, chỉ cần độ thành thạo vừa đủ, cảnh giới kiếm pháp tự nhiên sẽ tăng cao, tất cả như nước chảy thành sông, căn bản không cần tu luyện cảm ngộ như thế giới này.

Phương Viêm dựa theo ký ức kiếm chiêu thi triển ra một lần, đánh xong một lần, toàn thân là mồ hôi đầm đìa, triển khai một lần kiếm kỹ, Phương Viêm tiêu tốn không ít tinh lực..

"Nhân cấp đỉnh cấp kiếm kỹ, nếu có thể nắm giữ đến cảnh giới nhất đại tông sư, phối hợp với Băng Sơn Quyền, vượt cấp giết địch, dễ như ăn cháo vậy!" Phương Viêm ánh mắt long lanh, nhắm mắt, nhớ lại trọn bộ Thủy Ảnh Kiếm kia, có vài phần hiểu ra.

"Tiếp tục!" Mờ hai mắt ra, Phương Viêm cầm chặt chuôi kiếm, thấp giọng tự lẩm bầm một câu, tiếp theo lại bắt đầu tiếp tục tu luyện Thủy Ảnh Kiếm.

Một chiêu kiếm đâm ra, kiếm ảnh đột nhiên hiện lên, cuốn lên cảnh khô lá rụng bay tán loạn khắp mặt đất, Phương Viêm cầm kiếm ngang dọc bóng người lúc ẩn lúc hiện.

Thủy Ảnh Kiếm lại thi triển ra, so với trước đó, Phương Viêm động tác ít đi mấy phần cứng ngắc, nhiều hơn vài phần linh động.

Một vầng trăng sáng tựa như khay bạc treo trên cao, ánh trăng buông xuống, bóng cây lắc lư, u ám, như ánh kiếm tràn ngập ra, mang theo từng đạo từng đạo kiếm ảnh.

Phương Viêm toàn thân mồ hôi đầm đìa, hẳn hồn nhiên không biết, cả người hoàn toàn chìm đắm vào trong kiếm kỹ không thể tự kiềm chế.

Một lần lại một lần lặp lại thi triển nhân cấp đỉnh cấp kiếm kỹ Thủy Ảnh Kiếm, cho đến khi sắc trời sáng trở lại, Phương Viêm lúc này mới ngừng lại thân hình đình chỉ tu luyện.

"So với võ kỹ Băng Sơn Quyền, cũng là nhân cấp đỉnh cấp kiếm kỹ Thủy Ảnh Kiếm mỗi lần triển khai tiêu hao thời gian còn lâu hơn, luyện tập suốt cả đêm, lúc này mới gia tăng hơn năm mươi điểm độ thành thạo! Tốc độ này vẫn còn có chút chậm, trong thời gian ngắn không thể tu luyện tới cảnh giới nhất đại tông sư được." Nhẹ nhàng xoa xoa mi tâm, Phương Viêm nhìn xem độ thành thạo Thủy Ảnh kiếm kỹ có chút cau mày, bất quá hẳn nghĩ lại, cũng có chút thoải mái, hẳn tin chắc, theo độ thành thạo không ngừng tăng cao, thời gian triển khai Thủy Ảnh Kiếm tiêu hao cũng sẽ rút ngắn theo.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Gặp lửa bỏ tay người

Dịch: Thần Thiên

Biên tập: Ma Hầu Thánh Chủ

Con đường tu luyện, vội vàng cũng không được, ăn cơm cũng phải ăn từng miếng, không thể ăn một lần mà thành một tên mập được, tu luyện cũng như thế, không thể một thoáng liền có thể tu luyện thành cao thủ tuyệt thế được, nếu nói như vậy, cao thủ thế giới này cũng quá không đáng tiền a.

Cả đêm tu luyện kiếm kỹ, tinh thần Phương Viêm tuy rằng không có uể oải, nhưng thân thể lại truyền đến một cảm giác suy yếu vô lực, Phương Viêm biết, hiện giờ tiếp tục tu luyện, đối với Thủy Ảnh Kiếm cũng không có nhiều chỗ tốt.

Phương Viêm mạnh mẽ nhảy lên một thân cây lớn, đem trường kiếm bỏ vào trong vỏ, nhắm hai mắt lại, bắt đầu tu luyện. Vận chuyển Thuận Dương công, điểm tích lũy biến thành năng lượng chảy xuôi trong người, hòa vào trong máu thịt, nhất thời, Phương Viêm liền cảm giác thân thể thật là ấm áp.

Ánh bình minh bùng lên, bầu trời tối tăm dần dần thay đổi trở nên sáng ngời, ánh mặt trời chiếu sáng khắp mặt đất, xua tan khí lạnh trong rừng cây, Phương Viêm đứng dậy, trải qua gần một canh giờ tu luyện, trong cơ thể hắn tinh lực cực kỳ dồi dào, từ trên thân cây to lớn nhảy xuống.

"Tu luyện bằng điểm tích lũy thật là có chút nghịch thiên, nếu như là người thường, tinh lực trong cơ thể toàn bộ tiêu hao hết, chí ít cần phải nghỉ xả hơi mấy canh giờ mới có thể hoàn toàn khôi phục! Mà ta, chỉ dùng không tới nửa canh giờ." Phương Viêm vận động gân cốt một lúc, hơi cảm thán.

Trong rừng cây yên tĩnh mà lại an tường, thỉnh thoảng có tiếng gào thét của yêu thú vang vọng trong rừng.

Thời gian yên tĩnh như vậy cũng không kéo dài quá lâu, chỉ chốc lát sau, một tiếng xé gió sắc bén từ trong rừng cây truyền ra. Tiếp theo, có một đạo thân ảnh chặt vật chạy trốn ra từ trong rừng, trên mặt mang một vẻ hoảng sợ, vừa chạy vừa quay đầu lại nhìn cánh rừng rậm rạp kia, dường như phía sau là có một con mãnh thú thuở hồng hoang đang truy đuổi hắn vậy.

"Cao Ba, ngươi đừng có vọng tưởng chạy trốn nữa, ngày hôm nay ngươi trốn không thoát". Một lúc sau, phía sau thân ảnh đang chặt vật chạy trốn kia truyền đến một tiếng quát chói tai.

Bộ bạch y đón gió mà động, ánh mặt trời chiếu xuống trông thật anh tuấn trên mặt tràn ngập vẻ châm chọc, người này chính là Phương Viêm.

Nhắc tới chuyện này, thì nên nói tới Cao Ba, khi Cao Ba thăm dò một chỗ di tích bên trong không gian Kiếm Mộ, gặp phải một đám muỗi hút máu cuối cùng bị truy sát, cùng đồng bạn phân tán, hoảng hốt chọn nhầm phương hướng, lại gặp phải Phương Viêm.

Ở trong không gian Kiếm Mộ này, ngoại trừ con cháu Phương gia ở ngoài, còn có con cháu của hai gia tộc kia, trong mắt Phương Viêm bọn họ đều là điểm tích lũy dùng để tu luyện, phải giết hết. Lần này Cao Ba xui xẻo rồi, đường đường là tu sĩ Luyện Khí kỳ tăng tám lại bị phế vật Phương Viêm này truy sát.

"Phương Viêm, chỉ bằng phế vật như ngươi cũng muốn giết ta sao, nếu không phải ta bị thương, đối với tên phế vật như ngươi ta chỉ cần một đầu ngón tay đã có thể bóp chết ngươi." Bất luận Cao Ba uất ức thế nào, đối mặt với Băng Sơn Quyền cảnh giới nhất đại tông sư của Phương Viêm, hắn đứng là không làm gì được đối phương. Hiện tại chỉ có nhanh chóng cùng cao thủ Cao gia hội hợp, trước tiên chữa trị vết thương trên người cho tốt, sau lại đi tìm Phương Viêm gây sự.

"Ta hiện tại muốn ngươi chết." Phương Viêm cười lạnh một tiếng, tiếp theo, thân thể nhẹ nhàng nhảy một cái, chân đạp hướng về một gốc cây tráng kiện ven đường, mượn lực đàn hồi của cành cây, phóng ra như một mũi tên rồi cung hướng về phía trước mà đi.

Tiếp theo, Cao Ba như là thấy quỷ vậy, con ngươi đột nhiên co rút lại, một đạo thân ảnh gây gò đột nhiên xuất hiện chắn ngay trước người hắn.

Sau khi chặn trước người Cao Ba, Phương Viêm tung một đòn Băng Sơn Quyền đánh tới đối phương, thừa dịp đối phương vùng kiếm chống đỡ công kích của hắn. Phương Viêm rút ra trường kiếm sau lưng tay phải xoay chuyển, trường kiếm trong tay bắn mạnh ra, thoát ly khỏi tầm khống chế của hắn.

Một ánh kiếm u ám bắn mạnh về phía trước, tiếng kinh khí xé gió ác liệt, cực kỳ chuẩn xác đâm thủng trái tim Cao Ba. Cao Ba mặt đầy kinh hãi, Phương Viêm này không phải dùng quyền sao? Sao lại có kiếm pháp sắc bén như vậy.

"Phốc!"

Máu đỏ tươi tuôn ra, thân hình Cao Ba như điều đứt dây, từ từ lui lại, sau đó ngã xuống trên thân cây to lớn, con ngươi co rút lại dần dần trở nên trắng dã, chỉ một lúc sau đã hoàn toàn không có khí tức.

"Chúc mừng kí chủ vượt cấp giết địch thành công, thu được 10 điểm tích lũy!" Cao Ba vừa chết, lập tức thanh âm lạnh lẽo của hệ thống vang lên trong đầu Phương Viêm.

Ở trong khu rừng rậm rạp, đột nhiên có sáu bóng người nhanh chóng bay lượn, bước tiến mềm mại, mỗi một lần lắc mình liền đi xa khoảng một trượng.

Trong nhóm người này có năm tên thanh niên cùng một cô gái. Nếu như giờ khắc này Phương Viêm có mặt ở đây, vừa thấy nữ tử này thì sẽ biết, người này chính là Vương Diễm chỉ đứng sau Vương Yên Nhiên thiên chi kiều nữ của Vương gia, mà cùng đồng hành với Vương Diễm còn có một thiên tài kiệt xuất khác của Cao gia chính là Cao Kiệt, Cao Kiệt bởi vì thu được tín hiệu cầu cứu của Cao Ba, nên mới tới đây.

Cách bên ngoài hơn mười trượng, Phương Viêm mới vừa mất một phen công phu truy đuổi chém giết xong Cao Ba, tinh lực hắn tiêu hao không nhỏ, dự định ngay tại chỗ nghỉ ngơi chốc lát, Phương Viêm mới vừa nhảy lên một gốc cây to, thính giác nhạy bén liền cảm ứng được xa xa có người nhanh chóng hướng tới nơi này, vội vã thu lại tư thân tinh khí, ở trên cao nhìn xuống, hướng ánh mắt về nơi phát ra thanh âm.

"Lại là nàng!" Ánh mắt nhìn xuống một đạo thân ảnh uyển chuyển, Phương Viêm trong mắt có ý lạnh, không nghĩ tới ở nơi này lại gặp phải Vương Diễm này.

"Nhanh lên, ký hiệu của Cao Ba lưu lại chính là biến mất ở chỗ này, hắn khẳng định là ở ngay xung quanh đây." Một thanh niên là hướng về phía đồng bạn bên cạnh quát to.

"Bốn tên luyện khí tăng bảy, hai tên luyện khí tăng tám, có chút vương tay vương chân a!" Nhìn sáu bóng người này thả ra khí tức mạnh mẽ, Phương Viêm lông mày không tự chủ nhăn lại.

Bốn tên tu sĩ Luyện Khí kỳ tăng bảy thì hắn không sợ, nhưng hai tên Luyện Khí kỳ tăng tám thì có chút nguy hiểm. Có thể chém giết Cao Ba Luyện Khí

kỳ tăng tám là bởi vì đối phương bị trọng thương, thêm vào hấn đánh lên mới làm được. Giờ khắc này muốn đối phó hai tên tu sĩ Luyện khí kỳ tăng tám hoàn hảo quả là có chút không hiện thực.

"Hừ, tên không được, vậy thì ám tiễn. Phụ cận có thể có vài yêu thú cấp ba thực lực mạnh mẽ, trước đây ta vẫn không dám đụng vào, vậy hiện tại dùng các người tới khai đao." Phương Viêm nhìn Sáu bóng người đang dần tới gần, tiếp theo cả người hấn gần như là biến mất tại chỗ, không để lọt một tia khí tức tiết ra ngoài.

"Cao kiệt, mau nhìn, phía trước có dấu hiệu chiến đấu." Có người hướng về rừng cây tán loạn phía trước lớn tiếng nói.

"Ai, là ai giết Cao Ba, ta nhất định phải băm hấn thành vạn đoạn." Nhìn thi thể Cao Ba tàn tạ không thể tả, Cao Kiệt ngửa mặt lên trời hét giận dữ.

"Đây một là một kiếm thương, một đòn trí mạng, hung thủ là một cao thủ sử dụng kiếm." Nhìn vết thương trên người Cao Ba, Vương Dũng đưa ra kết luận.

"Ở bên trong không gian Kiếm Mộ này có cao thủ sử dụng kiếm bọc này, hơn nữa còn có thể giết Cao Ba cũng chỉ có tán tu Kỳ minh, mà Kỳ minh này là minh hữu của cao gia ta, có thể bài trừ hấn, lẽ nào do đoạn bình làm ra." Cao kiệt nghe vậy mất lộ về suy tư, tiếp theo liền hung tợn nói...

Cách nhóm người cao kiệt, Vương Diễm mấy dặm. Phương Viêm đang gặp phải nguy cơ lớn nhất từ trước tới nay.

Phương Viêm vừa quay đầu lại, liền nhìn thấy một con cự mãng còn to hơn hông của hấn nữa, mãng xà này mở ra cái miệng lớn như chậu máu, cắn tới một cái, trong miệng xú khí luân thiên, hàm răng lấp lánh ánh sáng mênh mang, hiển nhiên là có cực độc.

Mãng xà này là một con yêu thú cấp ba đỉnh cấp mạnh mẽ, tương đương với tu sĩ Luyện Khí kỳ tăng chín.

Thân thể Phương Viêm loé lên một cái, trực tiếp nhảy lên một cây đại thụ khác, tránh thoát cái miệng của cự mãng này.

"Con mãng xà này quá mạnh mẽ, cứ để nó đối phó với nhóm người Vương Diễm vậy, tốt nhất là không liều mạng." Phương Viêm quyết định chọn hướng bọn Vương Diễm mà lao nhanh đi, vừa chạy vừa không ngừng mà quay đầu lại quan sát.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Chính diện đánh giết

Dịch: Thần Thiên

Biên tập: Ma Hầu Thánh Chủ

Mãng xà cấp ba đỉnh cấp, đó là yêu thú mạnh mẽ tương đương với tu sĩ Luyện Khí kỳ tăng tám, trong cơ thể còn có thể ngưng tụ ra Yêu đan, chỉ cần tích lũy đủ, liền có thể tấn cấp lên yêu thú cấp bốn.

Toàn thân cự mãng vậy hiện ra màu sắc nhàn nhạt, ánh sáng lộng lẫy nhãn nhụi, như đao thương bất nhập, hơn nữa ánh mắt tam giác liếc nhìn Phương Viêm đang chạy trốn với tốc độ cao, trong mắt hiện lên tia trí tuệ giáo hoạt, nhìn Phương Viêm tránh thoát khỏi một đòn hung mãnh vừa nãy, cự mãng miệng lớn lại mở ra, một luồng khí lưu vận chuyển trong miệng.

"Phốc!"

Khí lưu ngưng tụ thành đạn độc khí to bằng đầu người, phóng ra như tên rời cung đánh tới Phương Viêm, tốc độ cực nhanh, chấn động đến mức bốn phía vang lên ong ong.

Yêu thú bởi vì hình thể khổng lồ, nuốt Nhật Nguyệt Tinh Hoa tu hành, có yêu thú thực lực cường hãn, quét ngang yêu thú và tu sĩ nhân loại cùng cấp, khi kí ức truyền thừa từ viễn cổ thức tỉnh, hiểu được một ít thần thông bảo mệnh mạnh mẽ.

Có truyền thuyết, thời đại viễn cổ thật lâu trước kia, toàn bộ trên đại lục, đều là yêu ma hoành hành, Nhân tộc đông đảo nhưng phải làm nô lệ cho yêu ma, những yêu ma kia pháp lực vô biên, mỗi người có thể dời núi lấp biển, có năng lực đầu chuyển tinh di. Các loại công pháp võ kỹ tu luyện của nhân loại đều là xuất thân từ những yêu ma này.

Sau đó, vô số thánh giả đại năng của nhân tộc quét khỏi, bọn họ đánh vỡ cân bằng, đem những yêu ma mạnh mẽ này từ từ loại bỏ, trấn áp, trở thành cục diện hòa bình như bây giờ.

Bất quá, ở bên trong một ít cấm địa, hiểm địa, có rất nhiều dã thú trong huyết mạch còn sót lại ký ức viễn cổ, một khi huyết thống thức tỉnh, chúng nó liền hiểu được các loại phương pháp tu luyện, vận dụng truyền thừa từ viễn cổ thần thông bản mệnh, hiểu được phép thuật công kích.

Mà trước mắt yêu thú cự mãng này, cũng đã thức tỉnh một tia ký ức viễn cổ, biết phóng thích đạn độc khí tấn công người, một khi bị đánh trúng, trong thời gian ngắn sẽ hóa thành một vùng máu.

"Súc sinh!"

Đối mặt với đạn độc khí oanh tạc, Phương Viêm bạo rống lên một tiếng, năm ngón tay nắm lại, sử dụng Băng Sơn Quyền, kinh khí khủng bố tung ra, đánh đạn độc khí nổ tan tành.

Sau khi đem công kích của cự mãng hóa giải, Phương Viêm như một con báo săn nhảy bén hướng về phía trước chạy thực mạng.

Mục đích của Phương Viêm là gấp lừa bỏ tay người, mà không phải đánh giết cự mãng này, không nên liều mạng cùng nó.

Phương Viêm chạy trốn, nhất thời làm cho cự mãng này nổi giận, rít gào một tiếng, ở trong rừng cây đánh lung tung truy sát hướng Phương Viêm mà đi.

"Có động tĩnh." Vương Dũng đang tìm tòi hung thủ, đột nhiên từ phía trong rừng cây truyền đến một trận tiếng nổ vang rền.

"Yêu khí thật nồng nặc, đây ít nhất cũng là yêu thú cấp ba đỉnh cấp. Mọi người nhanh chuẩn bị chiến đấu, cách xa như vậy còn có thể cảm nhận được yêu khí nồng nặc như vậy, trong người yêu thú này nhất định đã ngưng tụ ra Yêu đan." Cao Kiệt nghe vậy đã cả kinh, tiếp theo đã thay một vẻ mặt vui mừng.

Yêu đan, thứ tốt như vậy đúng là giá trị liên thành, ngoại trừ có thể bán giá cao ở bên ngoài, còn có thể luyện chế thành đan dược phụ trợ tu luyện đột phá bình cảnh.

"Ồ, phía trước có một người." Phương Viêm xuyên qua rừng cây, khó tránh khỏi chạm mặt cùng đối phương, nhất thời liền bị Vương Diễm phát hiện.

"Là Phương Viêm, sao có khả năng, Phương Viêm hẳn không phải đã chết rồi sao? Hắn làm sao lại ở đây." Nhìn thấy bóng người đột nhiên nhảy ra này, Vương Diễm mặt đầy khiếp sợ.

"A, rần, một con mãng xà thật lớn."

Vương Diễm đột nhiên rít gào, nhất thời liền phân tán sự chú ý của đám người cao kiệt, Vương Dũng, bọn họ đều cho rằng Vương Diễm bị một con mãng xà lớn như vậy dọa cho phát sợ, mỗi một người đều đem sự chú ý tập trung vào con cự mãng này, bọn họ đã quên mất sự tồn tại của Phương Viêm.

Độc mãng truy sát Phương Viêm, đột nhiên trong tầm nhìn xuất hiện nhiều cao thủ như vậy, nhất thời liền đình chỉ truy sát đối với phương viêm, thân hình không lộ như là thùng nước đứng thẳng lên, tiếp theo một viên đạn độc khí liền phóng về hướng Cao Kiệt là người có lực uy hiếp lớn nhất.

"Súc sinh, ngươi đây là muốn chết." Cao Kiệt nhảy lên, tránh thoát đạn khí độc của cự mãng tức giận gầm thét lên.

"Mọi người cùng hợp lực giết yêu thú mãng xà này, chỗ tốt chúng ta chia đều."

Cự mãng này nếu không chủ động tập kích bọn cao kiệt, thì nhóm người bọn họ cũng sẽ không bỏ qua yêu thú cấp ba lạc đàn này. Từng người từng người triển khai các loại công kích hướng về con ác mãng kia.

Hai tên luyện khí tầng tám, bốn tên luyện khí tầng bảy, đối phó với yêu thú cấp ba độc mãng này cũng không có khó khăn quá lớn.

Trái lại con độc mãng kia, biết được đối thủ vượt xa nó, thân thể ngay lập tức quay lại, chạy trốn hướng vào rừng.

Độc mãng chạy trốn, trúng công kích hung mãnh của đối phương, trên thân thể đầy rẫy vết thương. Sáu tên cao thủ này dưới sự phản công trước khi chết của độc mãng bị một ít vết thương nhẹ, cuối cùng cự mãng bị Cao Kiệt một mâu đóng đinh trên mặt đất.

"Chính là vào lúc này." Độc mãng chết thảm, nằm trong dự liệu của Phương Viêm, Phương Viêm cũng không có vội vã đi thu thập độc mãng, mà như một con rắn độc núp trong bóng tối, chuẩn bị cho kẻ địch một đòn trí mạng. Vào lúc này, sáu thân ảnh tất cả đều thả lỏng, Phương Viêm đang ẩn thân trong lùm cây nhanh như tia chớp thoát ra, võ kỹ mạnh nhất Băng Sơn Quyền tầng tầng lớp lớp đánh về phía Cao Kiệt.

"Phương Viêm, ngươi muốn chết." Cao Kiệt phản ứng cấp tốc, cùng Phương Viêm chơi một chiêu, cả người bay ngược ra ngoài, khi nhìn đến người đánh lén hẳn dĩ nhiên là phế vật tu luyện của Phương gia thì khuôn mặt đầy vẻ phẫn nộ.

Cao thủ luyện Khí kỳ tầng tám phản ứng phi thường sắc bén, Phương Viêm cũng không hi vọng chỉ với một đòn liền có thể giết chết đối phương, Phương Viêm lui về phía sau chân đạp mặt đất một cái đánh tới hướng Vương Dũng. "Tiểu tử, ngươi muốn chết." Phương Viêm đột nhiên đột kích, Vương Dũng một mặt đầy sự phẫn nộ, gia hỏa này quả thực là muốn chết, lại dám ra tay với hắn. Vương Dũng cũng tu luyện võ kỹ cận chiến cương mãnh bá đạo, đối với công kích của Phương Viêm không những không tránh né, còn chủ chủ động đón nhận.

"Sao có thể có chuyện đó, ngươi đã đem Băng Sơn Quyền tu luyện tới cảnh giới nhất đại tông sư.." Bởi vì nhất thời khinh địch, Vương Dũng cũng không có dùng toàn lực, mà hắn vẫn nghĩ Phương Viêm còn đang dừng lại ở luyện khí kỳ tầng ba, giao thủ sơ một cái đã ăn phải thiệt thòi không nhỏ, nội phủ bị chấn thương, liền tiếp lui mười mấy bước.

Từ lúc Phương Viêm phát động đánh lén, đến khi cao kiệt bị đánh bay, lại đến Vương Dũng bị đánh lui, đều là trong chớp mắt hoàn thành, tất cả mọi

người còn chưa kịp tới phản ứng lại.

"Chuyện gì thế này, phế vật này làm sao lợi hại như vậy, đánh bay cao kiệt, đẩy lùi Vương Dũng." Trong mấy người này, người kinh hãi nhất chính là Vương Diễm, hơn một tháng trước, nàng thấy Phương Viêm chỉ là Luyện Khí kỳ tầng ba, bị Cao Tiến tự tay giết, giờ khắc này lại biến thành lợi hại như vậy. Giống như là gặp quỷ vậy, tỏ rõ về không thể tin tưởng.

Để Vương Diễm nàng khiếp sợ còn ở phía sau. Phương Viêm một chiêu đắc thế, thắng tới truy kích, thừa dịp trong cơ thể Vương Dũng khí huyết đảo lộn, hấn đem Băng Sơn Quyền triển khai đến mức tận cùng, các loại công kích cùng hướng về phía Vương Dũng oanh tạc.

Quyền ảnh đầy trời, Vương Dũng tứ chi chặn lại, hấn có thương tích trong người trước đó bị đạn khí độc của cự蟒 làm tổn thương, giờ khắc này lại đột nhiên bộc phát ra, bị Phương Viêm là áp chế không còn chút sức đánh trả nào.

"Phốc." Vương Dũng máu phun ra, thương thế bên trong cơ thể càng muốn áp chế lại càng áp chế không nổi, cả người truyền đến một trận quay cuồng muốn ngã xuống.

Vừa lúc đó, Phương Viêm đột nhiên thu quyền, rút ra trường kiếm sau lưng, Thủy Ảnh Kiếm triển khai ra, một đạo kiếm khí màu vàng sậm là phóng mạnh ra, đánh thẳng yết hầu của Vương Dũng.

"Phốc!"

Ánh kiếm hiện ra, chỉ nghe phù một tiếng, Vương Dũng bụng yết hầu máu chảy như suối, một mặt không thể tin tưởng, thân thể ảm ảm ngã xuống đất.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Vượt cấp giết địch

Dịch: Talata

Biên tập: Ma Hầu Thánh Chủ

"Đỉnh! Chúc mừng kì chủ vượt cấp giết địch thành công, đạt được mười điểm tích lũy." Vương Dũng ảm ảm ngã xuống đất, âm thanh hệ thống lạnh như băng trong đầu Phương Viêm vang lên nhắc nhở.

"Đã chết một người, còn một người nữa" Vương Dũng bị thuận sát, Trên vè mặt lãnh khốc, Phương Viêm đem ánh mắt liếc về phía xa xa nhìn Cao Kiệt. Cao Kiệt ở trong sáu người có tu vi Luyện Khí kỳ tám tầng, đem người này giải quyết, như vậy còn lại bốn người thì không còn phải sợ ai nữa.

"Phương Viêm, ngươi giết Vương Dũng, lần này ngươi nhất định phải chết." Vương Dũng đột nhiên chết thảm, Vương Diễm là nhện không được thét to, Vương Dũng là người Vương gia, nhưng Vương gia cũng không có nhiều Luyện Khí kỳ tám tầng cao thủ a.

Phương Viêm bật lên, hướng về Cao Kiệt đánh tới. Bốn phía người Cao gia mang về mặt phản nộ, huy động binh khí trong tay hướng về Phương Viêm bỏ tới.

"Cho ta chết hả." Phương Viêm thấy bọn người Cao Quyền ra tay ngăn cản, giận dữ mắng mồm một tiếng, Băng Sơn Quyền là đại khai đại hợp, đem các loại công kích sắc bén đua nỏ, Khai Sơn Quyền đánh thẳng Cao Kiệt cách đó không xa.

"Phương Viêm, ngươi cái phế vật này, ta muốn ngươi chết." Cao Kiệt thấy Vương Dũng chết thảm tâm thần hoảng loạn, hướng về phía Phương Viêm là giận dữ mắng mồm, vung đao hướng về Phương Viêm chém tới. Trước hấn chủ quan cũng bị Phương Viêm cho ăn một điểm thiệt thòi nhỏ, hiện tại hấn cũng sẽ không chủ quan như trước đây.

Cao Kiệt hấn không ngừng muốn rửa sạch sỉ nhục, còn muốn đem Phương Viêm hành hạ đến chết, chặt đứt căn cơ Phương gia.

"Chết." Phương Viêm hét lớn, chân khí trong cơ thể là bạo tuôn đi ra, quyền thế kinh thiên, cùng Cao Kiệt đại chiến cùng một chỗ.

"Ngươi đem Băng Sơn Quyền luyện chế đến nhất đại tông sư chi cảnh, điều này sao có thể, ngươi phế vật này làm sao có thể đem cái này Băng Sơn Quyền tu luyện tới nhất đại tông sư chi cảnh." Phương Viêm quyền thế có thể khai sơn liệt địa, có băng sơn xu thế, kinh khí bắn ra bốn phía.

Cao gia có một môn đỉnh cấp đao kỹ Hổ Phách Đao. Cao Kiệt là Cao gia dòng chính đệ tử, cái này Hổ Phách Đao hấn khổ tu vài năm, đắm chìm đao kỹ, hiện tại cũng chỉ là đem tu luyện tới cảnh giới hỏa thuần thanh, hai người căn bản cũng không phải là một cấp số tồn tại. Nhất đại tông sư chi cảnh có thể hóa mục vi thần kỳ, tại tầng thêm Băng Sơn Quyền vốn là cương mãnh bá đạo, một khi công kích đến, hấn cơ hồ là bị áp chế hạ phong, chỉ là ngẫu nhiên có thể phản kích xuống.

"Các ngươi còn đứng ngây đó làm gì, mau tới đây hỗ trợ đi!" Cao Kiệt bị áp chế triệt để, nếu như tại tiếp tục chiến đấu, hấn không thể không thất bại,

không thể không kéo xuống mặt mũi hướng bốn phía đồng bạn cầu viện.

Luyện khí lực trọng, Phương Viêm có thể không phải bình thường Luyện Khí sáu tầng, một người lợi hại nhất Luyện Khí kỳ tám tầng đã bị hắn chém giết, hiện tại một cái còn người bị thương nặng, còn lại bốn người hoặc nhiều hoặc ít đang cùng tam giai độc mãng chiến đấu giờ bị thương, Phương Viêm căn bản là không có đưa bọn họ để ở trong lòng. Gặp đối phương xông lên tấn công tới, không có một người nào, không có một cái nào đạt kết quả. Vận chuyển thân pháp bắt đầu tránh né, thật sự né tránh không được cùng đối phương liều mạng một cái, dù sao hắn đi chính là cương mãnh bá đạo lộ tuyến, cứng đối cứng, có hại chính là đối phương.

"Khai thiên tích địa." Phương Viêm thi triển ra Băng Sơn Quyền mạnh nhất có thể, cương mãnh bá đạo khí kinh đem tất cả đối thủ hất văng, lại nghiêng hướng nhìn Cao Kiệt! công kích đã đề ra một sơ hở, Cao Kiệt bắt lấy cái này sơ hở, trường đao trong tay là rời tay mà bay, hướng về Phương Viêm đâm tới.

Phương Viêm muốn đứng là cái hiệu quả này, ngay tại chỗ lặn một vòng, cùng lúc trường đao lao sát qua, liền bật lên, rút ra trường kiếm sau lưng đâm tới hướng Cao Kiệt.

Phương Viêm giống như một cái vòi rồng, kéo nhanh tốc độ, cao tốc xoay tròn lấy hướng Cao Kiệt đâm tới, tốc độ cực nhanh, làm cho người căn lười, Cao Kiệt không kịp tránh né, bứt ra bỏ chạy, chính hắn trốn sao!

Mà vào thời khắc này, cách Phương Viêm không đủ năm trượng Cao Kiệt đột nhiên kêu thảm một tiếng, huyết thủy đỏ tươi bỗng nhiên xì ra, một thanh huyết hồng trường kiếm chen vào ngay chỗ ngực Cao Kiệt, xuyên thủng.

Cao Kiệt xoay người, vẻ hoảng hồn ngập trong đôi mắt hiện ra, hắn nghĩ cũng không nghĩ ra, Phương Viêm hắn! hắn làm sao mà làm được điều này, trường kiếm ném tới hắn làm sao lại trốn không thoát.

Cao Kiệt ngã xuống đất, tiếp theo âm thanh hệ thống lạnh như băng nhắc nhở lại vang lên trong đầu Phương Viêm. "Chúc mừng kí chủ vượt cấp giết địch thành công, đạt được mười điểm tích lũy"

"Phương Viêm, người giết Cao Kiệt, người chết không yên lành."

"Mọi người cùng nhau xông lên, hiện tại hắn đã là nô mạng hết đà, chúng ta liên thủ giết hắn vì Cao Kiệt cùng Vương Dũng báo thù." Vương Diễm nũng nịu cất tiếng, trong mắt sát khí bạo phát, hôm nay việc này là biểu hiện rõ, Phương Viêm hắn đây là đến báo thù.

Vương Diễm nũng nịu thanh vừa đi qua, còn lại bốn gã tu sĩ bảy tầng Luyện Khí kỳ, bọn họ biết rõ, Phương Viêm có thể chém giết Luyện Khí kỳ tám tầng Cao Kiệt cùng Vương Dũng, hắn nhất định có chỗ tiêu hao, hắn nhất định không phải Luyện Khí kỳ tám tầng tu vi, bằng không hắn cũng sẽ không đi đánh lén. Nghĩ thông điểm này, bọn họ dừng khí tăng lên, đề xuống trong lòng kinh hãi, huy động binh khí trong tay hướng Phương Viêm giết tới.

Phương Viêm cầm kiếm, ánh kiếm thi triển ra như nước, chỉ nghe "Đinh đinh đang đang" một hồi giòn vang, Kiếm Ảnh biến ảo, giống như màn nước vậy, Phương Viêm thể công giống như mưa to gió lớn lại như liên tục như mưa phùn liên miên không dứt, chặn tất cả công kích của mọi người.

"Băng sơn!"

Phương Viêm tay phải cầm kiếm, tay trái là đột nhiên một quyền oanh ra, Vương Diễm đang bên trái Cao gia đệ tử Luyện Khí kỳ bảy tầng đã bị oanh bay, máu tươi không ngừng rơi vãi, hắn cũng không phải là Luyện Khí kỳ tám tầng tu sĩ, có thể đón đỡ một kích Băng Sơn Quyền.

Kiểm pháp phối hợp với Băng Sơn Quyền, Phương Viêm thể không thể đỡ, trong nháy mắt đã thương nặng hai người. Còn lại Cao Quyền cùng Vương Diễm, Phương Viêm càng phát ra thuận buồm xuôi gió. Nước ánh kiếm thi triển ra, trên người đối phương lại có thêm vài đạo vết thương.

Một cái Băng Sơn Quyền đánh ra, quyền ảnh phóng đại, nhanh chóng vọt tới hướng Vương Diễm, chỉ nghe "Phanh!" Một tiếng, Vương Diễm thân như điều bị đứt dây, thân thể lung lay, hung hăng đâm vào một gốc cây to lớn làm gốc cây bật lên khỏi mặt đất, lực đạo khủng bố làm cho nàng có cảm giác choáng váng, trường kiếm trong tay đã bị rơi xuống mặt đất.

Đem Vương Diễm đánh bại, Phương Viêm đem trường kiếm trong tay ném hướng Cao gia đệ tử trong bụi cỏ dại đang bò lên, không hồi sinh tử, Băng Sơn Quyền thi triển ra, kính gió gào thét, chỉ cần ba chiêu là đem Cao Quyền ra chém giết.

"Đinh! Chúc mừng kí chủ vượt cấp giết địch thành công, đạt được tám điểm tích lũy."

"Đinh! Chúc mừng kí chủ vượt cấp giết địch thành công, đạt được tám điểm tích lũy"..

Âm thanh hệ thống lạnh như băng không ngừng vang lên nhắc nhở, Phương Viêm đem Cao gia đệ tử từng cái chém giết, trong nháy mắt đã lấy được hơn ba mươi điểm tích lũy.

Phương Viêm cầm kiếm, trên trường kiếm có các giọt huyết hồng nhỏ không ngừng rơi xuống, Phương Viêm thông dong, hướng về gốc cây nơi Vương Diễm đang nằm đi đến. Một nhóm sáu người, bị Phương Viêm chém giết năm người, hiện tại chỉ có Vương Diễm một người.

"Phương Viêm, người muốn làm gì?" Phương Viêm có chút thất thần, trên vẻ mặt anh tuấn treo thêm nụ cười nhạt đầy tà mị, đôi mắt díp lại nhìn qua có cảm giác chân phụ như muốn ăn thịt tươi, Vương Diễm thấy hắn hướng nàng đi tới, vẻ mặt hoảng sợ, hướng Phương Viêm lớn tiếng quát lớn.

Khái khái!

Ke ke!..

Dễ d....d.....d eeeeeee.....!(Dịch: cười kiểu dê kêu)

Vương Diễm phập phồng bỏ ngực căng trong no đủ, trong cơ thể huyết khí bốc lên không ngớt, hạ vị ẩm ướt cả cơ thể cơ hồ đều chết lặng, nhìn qua Phương Viêm không ngừng đi vào, một loại ý tuyệt vọng bỏ lên trên trong lòng, mất hết can đảm, Phương Viêm ra tay chém giết Cao gia Vương gia đệ tử quá tàn nhẫn, nàng biết rõ, Phương Viêm hẳn đến báo thù hai nhà Cao Vương.

"Yên tâm, ngươi còn chưa chết, trước mắt ngươi còn có chút tác dụng." Nhìn xem đối phương một có bộ dạng hoảng sợ hiện rõ trên mặt nhìn thấy Phương Viêm không ngừng nhìn vào các chỗ yếu hại mạng mị ở trên người mình, tiếp theo mới thần nhiên nói.

"Ngươi muốn làm gì. Ngươi nếu là dám đụng đến ta, Yên Nhiên đường muội nàng sẽ không bỏ qua cho ngươi, còn có Cao Tiến hẳn cũng sẽ giết ngươi." Phương Viêm ánh mắt có chút tà ác, Vương Diễm giống như chấn kinh nai con, co lại ngồi co quắp. như đang sợ Phương Viêm hẳn cướp sắc. "Vậy mà có lần Vương Diễm đã từng mơ ước có một toán các anh cao to lực lượng thay phiên cướp sắc mình!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Vô đề

Dịch: Thần Thiên

Biên tập: Ma Hầu Thánh Chủ

"Làm gì, ngươi nói ta muốn làm gì?" Phương Viêm trên mặt lộ ra vẻ tà ác, ánh mắt đánh giá lên xuống bộ ngực sữa của Vương Diễm.

"Ngươi không phải rất tự cao sao, không phải không để ta ở trong mắt sao? Bình thường không phải tìm mọi cách nhục mạ ta sao, không phải nói ta là con cóc muốn ăn thịt thiên nga sao? Hôm nay để cho ta bắt được một con thiên nga tự đề cao mình như ngươi." Phương Viêm đưa tay chụp vào bộ ngực sữa của Vương Diễm, cảm nhận được thân thể lồi lõm của đối phương, Phương Viêm thờ dãi, hai tay bóp loạn trên bộ ngực của Vương Diễm, bộ ngực cao ngất đầy đặn song chịu áp lực quá lớn đã xẹp xuống một ít.

"Ngươi... **!" Cảm nhận được bộ ngực sữa truyền đến cảm giác khác thường, Vương Diễm vẻ mặt khẽ biến, tên này không ngờ thô bạo xoa bóp bộ ngực sữa của mình như thế. Nàng cố tình phản kháng, càng gây dục, Phương Viêm lại càng dùng sức.

Nên biết rằng, Vương Diễm còn là tấm thân xử nữ, nói có chút nhẹ nhàng, chính là còn chưa có nam nhân nào đụng chạm qua, nơi mẫn cảm nhất lại bị Phương Viêm thô bạo dùng sức nắm lấy, nên vẻ mặt mới như vậy.

"Ha ha! Quả nhiên là một bộ ngực sữa no đủ, làm cho người ta lưu luyến muốn sờ thử a." Phương Viêm lưu luyến buông hai tay ra, nhìn thoáng qua thần sắc giận dữ xen lẫn xấu hổ này của Vương Diễm, thần nhiên nói: "Yên tâm, ngươi cái con đàn bà dâm đẳng này, lão tử còn chưa tới nỗi đói bụng ăn quàng a!"

"Hon nữa, nơi này cũng không phải nơi tốt để làm chuyện đó! Ngươi không biết xấu hổ còn muốn mặt mũi." Nhìn quanh vết máu vương vãi bốn phía, Phương Viêm có chút nhũn nẩy, bốn phía đều là tràn ngập mùi máu tươi sặc sụa, sớm hay muộn đều sẽ thu hút yêu thú ở phụ cận đến đây, lập tức không khỏi cười nói.

"Phương Viêm, tên phế vật này, ngươi nói ai là người đàn bà dâm đẳng, bụng đói ăn quàng, lão nương có chỗ nào kém?" Sắc mặt Vương Diễm đỏ bừng, quên mất là trên người còn có thương tích, nàng cũng là một thiên chi kiêu nữ của Duyệt Châu thành, không ngờ lại bị Phương Viêm so sánh thành một người đàn bà dâm đẳng, giống như cọp cái nổi giận vậy, giương nanh múa vuốt đánh tới Phương Viêm, cùng hẳn liều mạng.

"Còn nói không phải người đàn bà dâm đẳng, ngươi nhìn bộ dạng ngươi như vậy, không phải bụng đói ăn quàng thì là cái gì?" Không đếm xỉa đến ánh mắt như phun lửa của Vương Diễm, Phương Viêm tay dùng sức, đem góc áo dính đầy vết máu trên ngực xé xuống, vẻ mặt đầy châm chọc. "Như thế nào? Nhịn không được." Cảm nhận được sự thô bạo của Phương Viêm, Vương Diễm vẻ mặt đầy châm chọc, trên trời dưới đất đều không có một nam nhân nào tốt.

"Ha ha... Cái tư thái này của ngươi, ngực thì không đủ lớn, mông thì không vểnh lên, sự thương thức của ta còn không có thấp như vậy!" Phương Viêm giống như cười mà không phải cười, đem quần áo nhiễm vết máu quơ quơ trước mặt nàng, sau đó ném vào trong bụi cỏ.

Bộ quần áo này nhiễm vết máu quá nhiều, mùi máu tươi rất nặng, sớm muộn gì cũng sẽ dẫn yêu thú tới, Phương Viêm một mình thì không sợ, nhưng bây giờ lại có thêm một người nữa, không thể không đề phòng. Hiện tại, thời gian hẳn ở trong kiếm mộ đã được một tháng. Hẳn muốn trong thời gian một tháng này điên cuồng trả thù, giết sạch đệ tử Cao gia, Vương gia tiến vào trong kiếm mộ lần này. Mà Vương Diễm này tại Vương gia cũng có địa vị cực kỳ quan trọng, hơn nữa cùng đệ tử Cao gia chết đi lần này, chính là một miếng mồi thật tốt, nếu để cho cao vương hai nhà biết rõ Vương Diễm đang trong tay hắn, bọn họ nhất định sẽ phái người tới cứu viện.

Đem chiến lợi phẩm trên người Cao Kiệt Vương Dững trên vớ vết không còn gì, Phương Viêm một tay nhấc Vương Diễm lên, không để cho đối phương cơ hội phản kháng, tung người nhảy vài cái đã biến mất trong rừng.

Phương Viêm vừa đi, phụ cận đã dẫn tới vài con yêu thú, trong đó có một đầu yêu thú cấp ba đỉnh cấp mà hắn đã gặp qua đó là một con ngân giác độc lang. Thi thể bọn Vương Dững, Cao Kiệt bị những yêu thú lợi hại này xé thành từng mảnh.

"Phương Viêm, phế vật nguoi muốn mang ta đi đâu."

Bị Phương Viêm vác lên rất nhanh chạy trốn, Vương Diễm về mặt đầy phẫn nộ, không rõ tên này muốn mang mình đi đâu.

"Mang nguoi đi một chỗ an toàn." Phương Viêm là thân nhiên nói. Chạy đến khi Phương Viêm cách chỗ lúc này vài dặm, mới ném Vương Diễm trên mặt đất một, rồi hỏi.

"Nguoi cùng Cao Tiến, Vương Yên Nhiên ở cùng nhau, sao các nguoi lại tách ra, hiện giờ bọn hắn đang ở đâu?"

"Như thế nào? Sợ, Yên Nhiên đường muội cùng Cao Tiến trả thù hà." Vương Diễm sắc mặt rét run, hướng Phương Viêm hỏi ngược lại.

"Sợ bọn họ, lời này nguoi nói sai rồi, bọn họ không đến tìm lão tử gây phiền toái, lão tử cũng sẽ đi tìm bọn hắn gây phiền phức." Phương Viêm cười lạnh.

"Chỉ bằng nguoi, Luyện Khí tầng sáu, đây là chỗ dựa của nguoi ư, hay là dựa vào Phương gia nguoi." Vương Diễm nghe vậy về mặt đầy châm chọc.

"Nói hay không tùy nguoi, trong không gian Kiếm mộ này lớn như vậy, chúng ta một ngày nào đó sẽ chạm mặt nhau." Phương Viêm cười lạnh, biết rõ từ miệng của Vương Diễm sẽ không hỏi được gì, nên tung người một cái, nhảy lên một gốc cây to ngồi trên cành cây bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần.

Về phần Vương Diễm thân thể mềm mại thon dài giờ phút này lại bị trói gô cột vào gốc cây, không thể động đậy, duy chỉ có hai con mắt còn chuyển động được, sát khí ngưng tụ trên lông mày. Thân thể Vương Diễm bị cột căng cứng càng thêm mệt mỏi, đặc biệt bộ ngực ngạo nhân, nụ hoa phấn hồng như ẩn như hiện dưới váy dài màu trắng lộ ra một cổ khó có thể hình dung **.

Phương Viêm đắm chìm trong tu luyện sẽ không quan sát Vương Diễm. Vương Diễm cảnh giác nhìn qua cây mây chỗ Phương Viêm đang ngồi, ngón tay thon dài như ngọc không ngừng huy động, tại phía sau cây để lại một đạo ấn ký.

Ấn ký này thủ pháp độc môn của Vương gia dùng để liên lạc giữa các đệ tử tại trong không gian kiếm mộ này, làm xong hết thấy, Vương Diễm cảnh giác nhìn về phía Phương Viêm. Đột nhiên, tại lúc này, Phương Viêm mở ra hai con mắt đang nhắm chặt, bốn mắt nhìn nhau, Vương Diễm trong mắt hiện lên đầy vẻ kinh hoàng.

Phương Viêm tùy ý nhìn thoáng qua, cười nhạt một tiếng, tiếp theo lại thu hồi ánh mắt.

"Chẳng lẽ đã bị phát hiện?" Thăng đến khi Phương Viêm nhắm mắt lại, tâm can Vương Diễm vẫn nhảy loạn một hồi.

"Xem nguoi yên tĩnh như vậy, ta sẽ cho nguoi sống lâu vài ngày." Phương Viêm nhắm mắt lại, thì thào lầm bầm một mình.

Một đêm không nói chuyện.

Sáng sớm không khí thật thoải mái, bầu trời u ám dần dần thay đổi sáng ngời hẳn lên, ánh sáng rơi rải khắp mặt đất, Phương Viêm đứng dậy, trải qua một đêm tu luyện, Thuần Dương Công lại có chút tiến triển, cảm thụ được năng lượng trong cơ thể bành trướng, từ trên cây cao nhẹ nhàng nhảy xuống, đi tới gốc cây chỗ Vương Diễm bị buộc chặt.

Phương Viêm đi tới, Vương Diễm mặt lạnh như băng, ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm vào Phương Viêm, phảng phất như muốn nuốt sống Phương Viêm vậy, ánh mắt âm lãnh như độc xà.

Đối với ánh mắt âm lãnh này của Vương Diễm, Phương Viêm có chút không vui, khẽ nhíu mày, đột nhiên duỗi ra tay trái nhẹ nhàng nâng cằm Vương Diễm lên, nhìn khuôn mặt vô cùng tinh xảo của Vương Diễm, có chút chân thành nói: "Lão tử luyện công cả đêm, không có luyện được cái gì, lại luyện được một bụng dục hỏa! Nguoi nói nên làm cái gì bây giờ, hay là đem nguoi ngay tại chỗ cưỡng hiếp nhĩ?"

Vương Diễm nghe vậy, khuôn mặt ôn nhu đột nhiên run lên, giãy dụa, có chút hoảng sợ nhìn Phương Viêm.

"Yên tâm, lão tử lúc trước có nói qua, ngực nguoi không đủ lớn, cái mông không đủ vĩnh lớn! Đối mặt hàng như nguoi vậy, lão tử đều không hứng thú nôi." Phương Viêm nhìn về mặt đầy hoảng sợ của đối phương, mặt đầy vẻ đùa giỡn.

Vương Diễm nghe vậy, lông mày đen cau lại, sắc mặt càng thêm âm trầm, nàng cũng nhìn ra Phương Viêm đây là cố ý trêu mình, lập tức nhô lên bộ ngực ngạo nhân, lạnh lùng nói: "Nguoi không thử, làm sao biết bộ ngực lão nương không đủ lớn mông không đủ nhìn!"

Vương Diễm nói phi thường buru hần, giãy dụa cái mông đầy đặn, hàm răng khể mở, cái lưỡi thom tho thỉnh thoảng vờn ra, hai con nguoi như nước, một loại ngôn ngữ khó tả tràn ngập tại trong đầu Phương Viêm. Dây trói toàn thân, phối hợp với động tác mị hoặc của đối phương, không ngừng khiêu khích thần kinh của Phương Viêm, làm cho hắn nhớ tới loại nghệ thuật buộc chặt của kiếp trước. Cái này con mẹ nó thật là quá mê người, cố ý làm cho người phạm tội.

Chương 13: Tăng cao độ thành thạo

Dịch: Thần Thiên

Biên tập: Ma Hầu Thánh Chủ

"Con mẹ nó, thật là quá mê người, quả thực là làm cho người ta muốn phạm tội a." Phương Viêm nhìn cái loại nghệ thuật buộc chặt mê người này, chắc chắn than một tiếng, hẳn không phải loại người cứ gặp nữ nhân là muốn làm chuyện đó, chứ thâm trong lòng một tiếng. "Tuy nhiên rất mê người, ta đều không nhin nổi nữa, nhưng vẫn là câu nói kia, lão tử đối với người đàn bà dâm đẳng như ngươi không nổi hứng thú được."

"Hừ, bọn hèn nhát không có can đảm, uống cho bản thân mình xưng là nam nhân, đưa tới cửa cũng không dám đụng." Nhìn Phương Viêm dần dần bay lên ** đục hóa dần dần dập tắt, con mắt lại khôi phục về sáng ngời, Vương Diễm nhin không được hừ lạnh nói.

"Đừng nói nhảm nhiều, ngươi nên nghĩ lại xem con đàn bà Vương Yên Nhiên này có phải người tới cứu ngươi hay không, nếu bọn hèn nhát không tới cứu ngươi, cũng chỉ có thể trách ngươi hồng nhan bạc mệnh thôi." Phương Viêm cười lạnh, xoay người đem dây thừng sau lưng cởi bỏ.

Nhắc tới Vương Diễm, Phương Viêm như là dẫn theo con gà con chết vậy, không có bất kỳ thương hương tiếc ngọc gì, hai chân nhảy lên, biến mất tại ngọn cây.

Hắn không có khả năng chờ đợi một chút nào ở cái địa phương này. Tại trong không gian kiếm mộ này có rất nhiều tiền bối lưu lại tài phú, nếu như không đi thăm dò một phen thì thật là có lỗi với nơi này thời gian ba năm mới mở ra thí luyện trong kiếm mộ một lần.

Bị Phương Viêm nhắc tới, Vương Diễm đầu tiên là vùng vẫy một lát, lập tức liền buông tha cho, nhìn chăm chăm vào khuôn mặt tuấn tú đầy tà mị này, hồi tưởng lại một màn trước kia, Vương Diễm trong lòng có chút nghĩ mà sợ, vừa nghĩ mình thật là quá lớn mật, nếu hắn mà không nhin được, đem tám thân xử nữ mình giữ hơn hai mươi năm nay phá đi, thì thật là...

Bất quá, để cho Vương Diễm cảm thấy kinh ngạc chính là, sắc đẹp của nàng, tăng thêm mấy động tác khiêu khích lúc này, tên Phương Viêm này rõ ràng không có chút động lòng nào, nàng thậm chí còn hoài nghi tên này có phải là nam nhân hay không nữa, đối mặt với sắc đẹp khiêu khích như vậy thật không ngờ vẫn trấn định tĩnh táo như vậy.

Phương Viêm một tay mang theo Vương Diễm, giống như mang theo không khí vậy, thân pháp không ảnh hưởng chút nào, sau một lát, Phương Viêm dừng lại, đứng ở trên ngọn cây, bên tai thỉnh thoảng truyền đến từng đợt tiếng gào thét của yêu thú.

Phương Viêm thu được rất nhiều chiến lợi phẩm trên người Vương Dũng Cao Kiệt, phát hiện rất nhiều linh thảo cấp hai, thậm chí còn có hai cây linh thảo cấp ba. Nhờ vào Tiên Giới hệ thống kích hoạt hệ thống trao đổi nghịch thiên, Phương Viêm đem tất cả linh thảo cấp hai trao đổi thành điểm cống hiến để tu luyện, chỉ lưu lại hai cây linh cấp ba làm đồ dự phòng.

Dùng điểm cống hiến để tu luyện không cần lo lắng, mỗi ngày tu luyện, ngay cả độ thành thạo của Thủy Ảnh Kiếm đều tăng cao, lúc trước độ thành thạo cũng chỉ là năm, sáu mươi phần trăm, đây chỉ là như muối bỏ biển. Không biết phải tới khi nào mới có thể tiến nhập cảnh giới nhất đại tông sư.

Phương Viêm phát hiện, lúc hắn chiến đấu, độ thành thạo tăng lên nhanh chóng, hơn hẳn tu luyện bình thường gấp hai lần. Hắn biết rõ, thế giới này cảnh giới cùng đốn ngộ trong truyền thuyết đối với độ thành thạo của hắn cũng có sự trợ giúp nhất định.

Luyện Khí kỳ tăng sáu đối chiến với Luyện Khí kỳ tăng tám thậm chí là Luyện Khí kỳ tăng chín. Đối với Cao Tiến, cùng Vương Yên Nhiên, Phương Viêm hẳn vẫn còn rất yếu, nếu tu vi của hắn tiến vào Luyện Khí hậu kỳ tăng thứ bảy hẳn mới có thể cùng bọn họ giao thủ chính diện, việc bây giờ cần phải làm là lợi dụng điểm cống hiến để tu luyện cùng làm tan rã thực lực hai nhà Cao Vương.

Chiến đấu là một trong những phương pháp tăng lên thực lực tốt nhất.

Phương Viêm không để ý đến loại ánh mắt giết người này của Vương Diễm, đem nàng buộc chặt vào một gốc cây lớn, cúi đầu xuống, thấy trên người đối phương truyền đến mùi thơm nhàn nhạt của cơ thể, hương tai nàng thấp giọng thì thầm nói: "Bốn phía nơi đây yêu thú thực lực tương đương với tu sĩ Luyện Khí kỳ tăng bảy, ngươi nếu muốn chết, ngươi có thể tận tình gào thét cầu cứu a!"

Vương Diễm nghe vậy là lập tức liền im lặng, nghe được được tiếng gào thét từ bốn phía, nàng biết rõ, Phương Viêm không nói đùa. Giờ cũng đã tiến vào chỗ sâu trong không gian kiếm mộ, khắp nơi đều là một ít yêu thú lợi hại, vì cái mạng nhỏ của mình, nàng chỉ có thể thức thời câm miệng.

Phương Viêm cầm kiếm, thân ảnh giống như tên rời cung, trong nháy mắt liền biến mất trong tầm mắt Vương Diễm.

Chứng kiến Phương Viêm rời đi, Vương Diễm trong mắt hiện lên một vẻ phức tạp. Tại thời khắc này, tâm tư Vương Diễm cũng có một chút biến hóa rất nhỏ, thực lực Phương Viêm đại khái là Luyện Khí tăng sáu. Nghĩ vậy, Vương Diễm giữu cột liên tục, mặc dù nàng không biết Phương Viêm đạt được kỳ

ngộ gì tại trong không gian kiếm mộ này, tu vi liên tiếp đột phá ba tầng. Hành động trước mắt này cũng đủ để nói rõ, thực lực tăng vọt đã làm cho hắn tự tin quá mức, thậm chí đến trạng thái cuồng vọng, lại dám một mình khiêu chiến với yêu thú cấp ba tương đương với Luyện Khí kỳ tăng bảy, đây quả thực là đi tìm chết.

"Rống!"

Bốn phía tiếng gào thét của yêu thú càng ngày càng vang dội, Vương Diễm thậm chí còn tưởng tượng ra, hình ảnh Phương Viêm bị yêu thú băm thây vụn đoạn, trong mắt khôi phục thần thái ngày xưa, trong mắt lại hiện lên một vẻ thống khoái, loại người bại hoại cận bả như vậy chết là tốt nhất.

Theo thời gian không ngừng trôi đi, Phương Viêm vẫn chưa quay về, mà tiếng gào thét càng ngày càng yếu. Vương Diễm cảm thấy khả năng Phương Viêm chết ở trong tay yêu thú càng lúc càng lớn, khóe miệng hiện lên vui vẻ càng ngày càng rõ ràng, chỉ kém ngửa mặt lên trời cười dài ba tiếng, Phương Viêm cái tên phế vật này rốt cục chết rồi.

Một lúc lâu sau, ở phía xa dần dần vang lên một hồi tiếng bước chân trầm ổn mà hữu lực.

Nghe được tiếng bước chân này, Vương Diễm trong lòng trầm xuống, con mắt liếc nhìn lại, ánh mắt ngốc trệ, khó có thể tin nhìn qua Phương Viêm vừa xuất hiện.

"Người vậy mà không chết?" Vương Diễm thì thào tự nói, một mùi máu tươi nồng nặc gay mũi bay tới trước mặt. Nàng đều đã quên chỗ tay bị dây buộc truyền đến đau đớn, về mặt khiếp sợ.

Phương Viêm chậm rãi từ trong rừng đi ra, nhìn qua mặt mũi tràn đầy kinh ngạc của Vương Diễm, nhún vai, khẽ cười nói: "Làm cho người thất vọng rồi, ta còn chưa có chết! Tiếc là người, đã bỏ lỡ mất thời cơ chạy trốn."

Nguyên bản Phương Viêm không nghĩ tới trở về, hắn cùng yêu thú chém giết, Thủy Ảnh Kiếm tiến bộ, độ thành thạo đúng là tiến triển cực nhanh. Tội luyện tốt nhất chính là thực chiến. Cùng yêu thú chém giết hơn một canh giờ, tương đương hẳn ngày xưa tu luyện hai ngày, một canh giờ, độ thành thạo của Thủy Ảnh Kiếm tăng lên 100%. Thủy Ảnh Kiếm này hắn cũng đã tu luyện tiến dần từng bước, có thể sơ bộ phát huy một ít uy lực xứng đáng của nó.

Bởi vì lo lắng Vương Diễm chết đi làm hỏng kế hoạch của hắn, cho nên mới trở lại xem, không nghĩ tới nàng vậy mà muốn chạy trốn, dây thừng đều bị nàng chặt đứt, nếu hắn trở về muộn một lúc, nói không chừng Vương Diễm liền thành công đào thoát rồi.

Vương Diễm không nghe lời, ý đồ chạy trốn, Phương Viêm sắc mặt rét run, chuẩn bị cho nàng chút giáo huấn, đúng vào lúc này, dị biến nổi lên, Phương Viêm hắn cũng không biết hắn chém giết bao nhiêu yêu thú, trên người nồng đậm mùi máu tươi sặc sụa, dẫn tới yêu thú ở phụ cận, chỉ thấy một đạo bóng đen lớn đánh về hướng Vương Diễm.

"Nghiệt súc, muốn chết." Cự đại bóng đen đánh tới, Phương Viêm hét lớn một tiếng, Băng Sơn Quyền mạnh mẽ thi triển ra, một đạo quyền ảnh lớn đánh hướng bóng đen kia.

"Phanh." Chỉ nghe phịch một tiếng nổ, bóng đen lớn này bay ngược ra. Phương Viêm chiếm ưu thế nhanh tay huy kiếm đâm tới, mang theo một hồi màn nước, chỉ nghe "Ào ào!" Một tiếng, máu tươi nóng bỏng rơi rải khắp mặt đất, một đạo hắc ảnh rơi trên mặt đất, cách Vương Diễm không đủ hai trượng, bụi bặm bay lên đầy đất.

Đợi đến khi bụi bặm tán đi, đôi mắt Vương Diễm hơi mờ, khi ánh mắt nhìn rõ diện mục bóng đen lớn kia, nhin không được kinh hô: "Yêu thú cấp ba Ban Văn Hồ lông dài."

Ban Văn Hồ lông dài, là yêu thú cấp ba sơ kỳ, đã thức tỉnh rồi huyết mạch Viễn cổ hồ tổ, dài hai trượng, giống như mãnh hổ, khóe miệng có hai cây răng nanh sắc bén, răng nanh thâm hào quang kim loại, sắc bén mười phần, đặc biệt nhất là lông dài trên người nó, giống như sắt thép đồ bê-tông mà thành, thâm thấu ban văn đen trắng giao nhau.

Vương Diễm nàng đã từng bị một đầu yêu thú cấp ba lông dài Ban Văn Hồ truy sát chạy trốn chết, cùng Vương Yên Nhiên tách ra, sau đó cùng bọn Cao Kiệt gặp mặt, cuối cùng lại rơi vào trong tay Phương Viêm.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Phó Khinh Huyền

Dịch: Thần Thiên

Biên tập: Ma Hầu Thánh Chủ

"Người đã chém giết yêu thú?" Vương Diễm ngừng đầu, lông mày kẻ đen hơi nhíu lại, trong đôi mắt lộ ra một vẻ hoài nghi.

Nàng không tin, Phương Viêm làm sao có thể mạnh như vậy, chỉ một chiêu đã chém giết yêu thú cấp ba Ban Văn Hồ lông dài tương đương với tu sĩ Luyện Khí kỳ tầng bảy. Phải biết rằng, hiện tại Phương Viêm mới chỉ là Luyện Khí kỳ tầng sáu, ngay cả tu sĩ Luyện Khí kỳ tầng bảy bình thường cũng không thể một kích chém giết một đầu yêu thú cấp ba được, chỉ có cao thủ Luyện Khí kỳ tầng tám may ra mới làm được.

Vương Diễm suy đoán Phương Viêm là Luyện Khí kỳ tầng sáu, nàng vẫn có chút đánh giá thấp thực lực của hắn, hiện tại hắn đã là Luyện Khí kỳ tầng sáu đỉnh phong, chỉ kém một bước nữa là có thể đi vào Luyện Khí kỳ tầng bảy rồi. Phối hợp với Thủy Ảnh Kiếm dần tiến vào cảnh giới tông sư, chém giết một đầu yêu thú Ban Văn Hồ lông dài phòng ngự bạc nhược yếu kém cũng không phải là khó khăn lắm.

Ánh mắt Phương Viêm sắc bén, thấy được vẻ hoài nghi trong mắt Vương Diễm, hắn cũng không có giải thích gì với nàng. Nữ nhân đúng là ngu to mà không có não, tóc dài kiển thức chả có gì. Hơn nữa, lần này hắn không chỉ có chém giết một con yêu thú Ban Văn Hồ lông dài này, tính cả con trước mắt, lần này ra ngoài tông cộng đã chém giết bảy con yêu thú Ban Văn Hồ.

Phương Viêm giống như cười mà không phải cười coi bỏ dây thừng sau lưng Vương Diễm, dẫn theo Vương Diễm đi sâu vào trong rừng nhanh như một tia chớp lao đi. Đã rơi vào tay hắn, cũng đừng nghĩ đến việc chạy trốn.

Một đường trần trọc nhiều lần, Vương Diễm tự biết không thể trốn thoát được, Phương Viêm thật sự là quá cảnh giác, không một chút nghỉ ngơi, tại mỗi lần nàng bị trói chặt vào gốc cây nàng đều dùng móng tay khắc lên thân cây những dấu hiệu độc môn của Vương gia. Nếu để cho Vương Diễm biết rõ, tất cả những việc này đều do hắn cố ý dụng túng, nếu nàng biết được chắc phải thổ huyết ba lít.

Ngày thứ ba, Vương Diễm lưu lại dấu hiệu đã tạo nên tác dụng. Bị một đội đệ tử Vương gia ở gần đó phát hiện, dọc theo dấu hiệu một đường tìm tới.

Đội đệ tử Vương gia này thực lực kém vô cùng, đều là luyện khí tầng sáu tầng bảy, Luyện Khí kỳ tầng tám ngay cả một tên cũng không có. Không chút khoan nhượng, Phương Viêm giết tất cả mấy người kia, chuyện xảy ra Vương Diễm không hề hay biết gì.

Không ngừng có đệ tử Vương gia xuất hiện, Phương Viêm đã bước lên con đường báo thù.

Đáng vui mừng chính là, khi đánh chết đệ tử Vương gia, hắn thi triển Thủy Ảnh Kiếm độ thành thạo đã tăng cao, mỗi ngày đều tăng mấy trăm độ thành thạo. Điều này làm cho hắn có một loại ảo giác, hắn sống lại ở tu chân đại thế giới, không phải là tới để giết người a.

Độ thành thạo tăng nhanh, đây tất nhiên là chuyện tốt, Phương Viêm bỏ quyền, sử dụng kiếm, mỗi lần đều cùng đối thủ tận lực dây dưa, tôi luyện bản thân mình, đây tự nhiên là chuyện tốt. Chỉ có dưới tình huống địch nhân tuyệt đối cường đại, hắn mới vận dụng Băng Sơn Quyền.

Thoáng một cái đã qua ba ngày, cao thủ Vương gia đã là bị hắn giết mười bảy người, trong đó còn có hai gã tu sĩ Luyện Khí kỳ tầng bảy của Cao gia, trải qua một tuần tu luyện, hắn đã đột phá đến Luyện Khí kỳ tầng thứ bảy, đã bước vào Luyện Khí kỳ hậu kỳ.

Về phần Thủy Ảnh Kiếm đã tiến dần từng bước đến tông sư chi cảnh, nhìn qua hệ thống, hắn biết rõ, kiếm kỹ Thủy Ảnh Kiếm này, còn thiếu mấy ngàn độ thành thạo mới tiến vào cảnh giới lô hỏa thuần thanh.

Ánh sáng mặt trời xuyên thấu qua cánh rừng, chiếu vào trong rừng sau u ám, nhộn nhạo lên từng đạo ánh sáng vàng chói mắt. Trong rừng cây phía xa đột nhiên vang lên từng đợt tiếng xé gió gió bén nhọn.

Phương Viêm bỗng ngừng thân hình, con ngươi đen nhánh nhắm lại, dừng ở biên rừng mệnh mang phía xa.

Hai đạo thân ảnh xuất hiện trong tầm mắt Phương Viêm, một nam một nữ, nam ước chừng hai mươi tuổi, một bộ quần áo màu xanh trường sam có dính vết máu, bước đi lảo đảo, hiển nhiên đã bị thương.

So với nam tử này, nữ tử bên cạnh kia đỡ hơn một tí.

Nữ tử mặc một bộ đồ trắng váy dài đơn giản, đem vòng eo mảnh khảnh bao trùm hết, có lòi có lõm, vóc dáng mê người bày ra một loại vô cùng tinh tế, chỉ là sắc mặt hơi có chút trắng bệch, trên mặt lộ ra một chút kinh hoàng, thỉnh thoảng hai mắt quay lại liếc về sau, mỗi nghiêng mắt nhìn một lần, vẻ kinh hoàng trên mặt lại nồng đậm thêm vài phần, giống như sau lưng có mãnh thú hồng hoang đuổi tới vậy.

"Cô gái này nhìn thật quen mắt, hình như đã gặp nhau ở đâu rồi." Nhìn xem đôi thanh niên nam nữ hơi có vẻ chật vật này, Phương Viêm lông mày không tự chủ được nhăn lại, hai người này không phải đệ tử Cao gia cũng không phải đệ tử Vương gia.

"Phó Khinh Huyền, là nàng, là con nuôi của phụ thân." Phương Viêm không hề bận tâm con ngươi đột nhiên co rút lại, ghen ngào thì thảo lắm lắm.

Phó Khinh Huyền con nuôi của Phương Chấn, nói là con nuôi, còn không bằng nói là vị hôn thê của Phương Viêm, lớn hơn hắn một tuổi. Nếu như không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, đến khi đủ tuổi, Phương Viêm sẽ cùng Phó Khinh Huyền lập gia đình. Phó Khinh Huyền cùng Vương Yên Nhiên là một trong những thiên chi kiều nữ của Duyệt Châu thành được phong thành song kiều. Bởi vì Phó Khinh Huyền này thiên tư rất cao, có thành tích tu luyện rất tốt Phương Viêm dù có thúc ngựa chạy thì cũng theo không kịp. Chuyện này khiến cho Phương Viêm đối nữ tử này vô cùng bài xích, dù cùng tồn tại dưới một mái hiên, nhưng rất ít khi lui tới, nơi nào có Phó Khinh Huyền tại thì nơi đó tuyệt đối không thấy thân ảnh Phương Viêm.

Thí luyện trong không gian kiếm mộ, thông qua lời nói của Phương Chấn, Phương Viêm biết rõ, Phó Khinh Huyền này không tiến vào nơi đây, mà giờ khắc này mà xuất hiện ở nơi này, chẳng lẽ là giống mình lên gạt phụ thân tiến vào đây, Phương Viêm thầm nghĩ như thế.

Kỳ thật Phương Viêm hắn không biết rằng, Phó Khinh Huyền này cũng không phải là giống như hắn lên đi vào, mà là nhận mệnh lệnh của Phương Chấn tiến vào tìm Phương Viêm. Mà giờ khắc này, nàng lại bị thiên tài kiệt xuất của hai nhà Cao Vương đuổi giết.

Phó Khinh Huyền là người Phương gia, việc này dù có nói cái gì cũng phải cứu. Phương Viêm vừa hạ quyết tâm, nhảy xuống ngọn cây, tiếp theo liền phi thường thô bạo giật xuống mép váy của Vương Diễm.

"Ngươi phế vật này, **, ngươi muốn làm gì." Vương Diễm đột nhiên bị tập kích, tướng thú tính của Phương Viêm bộc phát, muốn mưu đồ đối với nàng làm loạn, lập tức không khỏi hét lên.

Quần lụa mỏng trắng như tuyết bị xé xuống, Phương Viêm thấy được đường viền hoa của cái yếm. Phương Viêm cười lạnh một tiếng, căn bản là không để cho nàng cơ hội chửi ầm lên, đem mép váy giật xuống liền nhét vào trong miệng của nàng, căn bản là không để cho đối phương có khả năng giãy dụa, chỉ để lại cho đối phương một vẻ mặt hoảng sợ.

Phương Viêm không để ý đến ánh mắt giết người của đối phương, đứng dậy khề cười nói: "Đã nói rồi, ngực của ngươi không đủ lớn, cái mông không đủ vênh lên, lão tử đối với người đàn bà dâm dăng ngươi không có hứng thú, hiện tại chỉ là muốn ngươi yên tĩnh một điểm, đợi lát nữa đừng tạo thành phiền phức cho lão tử.

Phương Viêm xử lý tốt chuyện tình của Vương Diễm, rồi nhảy lên ngọn cây, lập tức liền chứng kiến một đạo thân ảnh quen thuộc xuất hiện ở trong tầm mắt, người này chính là thiên tài trẻ tuổi của Cao gia, hần xuất hiện ở trước người Phó Khinh Huyền, ngăn cản đường đi của nàng. Tiếp theo, lại có vài đạo thân ảnh quen thuộc từ trong rừng cây đi ra, trong lúc này, Vương gia thiên chi kiều nữ Vương Yên Nhiên cũng xuất hiện tại đây.

Tự biết không thể trốn được nữa, Phó Khinh Huyền cùng Đào Huy cũng đành chỉ tiếp tục chạy trốn, ngưng thần đề phòng.

"Cao Tiến, Vương Yên Nhiên, hai nhà cao vương các ngươi thật là muốn đuổi tận giết tuyệt sao?" Phó Khinh Huyền sắc mặt trắng bệch, sắc lệ nội liễm, nùng nịu quá lớn.

"Sự tình đã đến mức này, ngươi cho rằng chúng ta sẽ bỏ qua cho ngươi sao?" Cao Tiến cười lạnh.

"Nói như vậy, Phương Viêm cũng là do các ngươi giết." Phó Khinh Huyền lông mày kẻ đen hơi nhíu, nàng không nghĩ tới Cao Tiến cùng Vương Yên Nhiên vậy mà phát rồ đến mức này. Duyệt Châu thành tam đại gia tộc đối địch lẫn nhau, nhưng còn chưa mức liên thủ công giết gia tộc khác, tình trạng không chết không ngớt, không nghĩ tới bọn họ bởi vì phế vật Phương Viêm, lại muốn đánh vỡ cân đối mấy chục năm qua của ba gia tộc.

"Phương Viêm phế vật kia đã chết rồi, hiện tại đến phiên ngươi, ngươi có thể xuống dưới cùng hần rồi, hai người một đôi đồng mệnh uyên ương, trên đường cũng không tịch mịch." Vương Yên Nhiên sắc mặt thanh lãnh, đôi mắt đẹp lạnh lùng.

"Vương Yên Nhiên, ngươi con tiện nhân này, nếu không bởi vì ngươi, Phương Viêm hần cũng không có khả năng đi vào trong không gian kiếm mộ này, cũng sẽ không chết, hôm nay ta có phải chết, cũng muốn kéo ngươi theo làm cái đệm lưng." lúc Phó Khinh Huyền xác nhận cái chết của Phương Viêm, trong nội tâm lặng yên ca thán một tiếng, tiếp theo, đôi chân mạnh mẽ đạp một cái xuống mặt đất, phóng đi giống như tên rời cung đánh tới hướng Vương Yên Nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Lăn đầu gặp Cao Tiến

Dịch: Thần Thiên

Biên tập: Ma Hầu Thánh Chủ

"Phó Khinh Huyền, đối thủ của ngươi là ta." Phó Khinh Huyền vừa động, Cao Tiến cũng động, vung đao chém tới hướng Phó Khinh Huyền.

Phó Khinh Huyền là một trong ba đại thiên tài của Duyệt Châu thành, một thân tu vi đã tiến nhập Luyện Khí kỳ tầng chín. Giờ phút này liều mạng, không người nào dám coi thường.

"Hèn hạ, Cao Tiến, đối thủ của ngươi là ta, khi dễ một nữ nhân, còn xứng là nam nhân sao." Đào Huy cảm kích mà đứng, hướng về phía Cao Tiến nói giận nói.

"Một tên sắp chết còn đứng kêu gào trước mặt Cao thiếu, ta tới đưa ngươi lên đường." Cao gia đệ tử nghe vậy giận dữ mắng mỗ một tiếng, vung đao chém về phía Đào Huy, một đám người lại lao vào đánh nhau.

"Khái khái!" Đào Huy ngực một hồi phập phồng, trong cơ thể huyết khí bốc lên không ngớt, cả cánh tay phải cơ hồ đều không cử động được, trường kiếm trong tay cầm không chắc, nhìn Cao Hoành luyện khí kỳ tầng tám cùng đám đệ tử Cao gia xông tới, một loại tuyệt vọng hiện lên trên trong lòng, mất hết can đảm, hần biết rõ, giờ phút này bản thân đã bị trọng thương, ngay cả đệ tử Luyện Khí kỳ tầng tám hần căn bản còn không thể đối phó được.

Đào Huy đối chiến cũng tu sĩ Luyện Khí kỳ tầng tám đỉnh phong, biết rõ hần phải chết nhưng cũng không ngại chờ chết như vậy. Đối mặt với trường đao

đối phương đâm tới, hắn không tránh không né, huy kiếm liên đâm, một kiếm quy nhất. Căn bản thương thế của hắn thật sự là quá nặng, đối phương rất dễ dàng liên né tránh công kích của hắn, mà trường đao trong tay đối phương liên đâm thẳng tới cổ họng của hắn.

Mà vào thời khắc này, cách Đào Huy khoảng một thước Cao Hoành đột nhiên kêu thảm một tiếng, máu tươi bỗng nhiên phun ra, máu tươi phun lên đầy mặt Đào Huy, một thanh trường kiếm đỏ hồng chém trúng cổ đối phương...

Máu tươi bỗng nhiên bắn ra, vẽ kinh hoàng tràn ngập trong đôi mắt Cao Hoành.

Thời khắc từ vong, hai mắt Cao Hoành trừng thật lớn, gắt gao nhìn chăm chăm về phía trên cây cao.

"Phù phù!"

Cao Hoành ngã xuống đất, một kích chí tử, hắn cũng không rõ, mình chết ra sao.

Đào Huy tìm được đường sống trong chỗ chết, nhìn xem Cao Hoành ngã xuống không dậy nổi, biết rõ vừa nãy là thời điểm mình chỉ treo chuông, có cao nhân cứu hắn, lập tức không khỏi trầm giọng nói: "Không biết vị sư huynh nào xuất thủ tương trợ?"

Cao Hoành đột nhiên chết thảm có chút ngoài dự đoán của mọi người, bốn phía đệ tử hai nhà Cao Vương nhin không được đột nhiên biến sắc, không có bất kỳ chần chờ nào, thả người nhảy lên, thối lui hướng về phía sau, cùng Đào Huy kéo ra khoảng cách nhất định, ngay cả Phó Khinh Huyền đang giao chiến cùng Cao Tiến, Vương Yên Nhiên đều bị ảnh hưởng. Dừng lại công kích một chút, cảnh giác nhìn chăm chăm về bốn phía.

Có thể một kích tập sát Cao Hoành Luyện Khí kỳ tầng tám, ở gần đây có một cao thủ ẩn nấp, thực lực của vị cao thủ này không thua Cao Tiến bọn họ. Trong khoảng thời gian ngắn, bầu không khí có chút trong trẻo nhưng lạnh lùng, nhưng lại có chút sát khí.

"Ai, là ai, giết đệ tử Cao gia ta, rút ra đây cho ta." Cao Tiến hét lớn, vẽ mặt cảnh giác nhìn chăm chăm vào bốn phía.

Đã biết nguy hiểm không đáng sợ, đáng sợ chính là không biết, như vậy cũng tốt giống như độc xà đang âm thầm che giấu, tùy thời cho người ta một một kích trí mạng. Nguy hiểm không thể bài trừ hết. Song phương nhân mã cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, Phó Khinh Huyền bắt lấy cái cơ hội khó có được này, thân thể nhẹ nhàng nhảy lên, xuất hiện bên cạnh Đào Huy.

"Không có sao chứ!" Phó Khinh Huyền khẽ mờ môi ngọc, vẽ mặt thần sắc lo lắng.

"Không có gì đáng ngại, còn chưa chết." Đào Huy đột nhiên cười.

Cao thủ Cao Vương hai nhà đều đề cao cảnh giác, Phương Viêm nghĩ muốn đánh lên đều không làm được. "Bọn chuột nhắt, có dám hiện thân gặp mặt không, đầu đuôi lộ đuôi chỉ biết đánh lên, thì tính cái gì." Cao Tiến lại gầm lên.

"Cao Tiến, Yên Nhiên, đã lâu không gặp!" Lời còn chưa dứt, một đạo tiếng cười đùa giỡn đột nhiên tại trên nhánh cây vang lên, Phương Viêm một bộ áo trắng, trên mặt treo nụ cười nhàn nhạt, phi thường dương quang tuấn lãng, xuất hiện ở trong tầm mắt của mọi người.

Vương Yên Nhiên đột nhiên ngẩng đầu, nhìn thấy đạo thân ảnh đó có chút quen thuộc, ánh mắt nàng trong nháy mắt có chút mất trật tự, sao lại là hắn?

"Phương Viêm?" Phương Viêm từ trên cây cao nhảy xuống, thân như như gió mát, phiêu nhiên rơi vào bên cạnh thi thể Cao Hoành, phi thường nhanh nhẹn rút ra trường kiếm nơi cổ họng, thanh âm hệ thống lần nữa lại vang lên trong đầu của hắn: "Đỉnh! Chúc mừng kí chủ vượt cấp giết địch thành công đạt được 10 điểm tích lũy!"

Phương Viêm bỗng nhúc nhích thân hình, tiếp theo liền đi đến chỗ Phó Khinh Huyền.

Đến lúc này, Phương Viêm vẫn còn có chút không nguyện ý gặp Phó Khinh Huyền.

"Phương Viêm, ngươi không chết." Tất cả mọi người ở đây, người kinh hãi nhất chính là Cao Tiến cùng Vương Yên Nhiên. Cao Tiến đã tự tay đem một thanh trường kiếm đâm vào lồng ngực Phương Viêm, Vương Yên Nhiên đã tận mắt nhìn thấy, giờ phút này, nguyên bản nắm chắc một người đã chết lại đột nhiên xuất hiện trước mặt bọn hắn, bọn họ sao lại không khiếp sợ.

Trong lúc khiếp sợ còn lộ ra một vẻ không thể tưởng tượng nổi. Phương gia phế vật tu luyện lại có thực lực một kích tiêu sát Luyện Khí kỳ tầng tám Cao Hoành. Tại hơn một tháng trước, Phương Viêm chỉ là Luyện Khí kỳ tầng ba, hơn một tháng thời gian, giờ phút này dĩ nhiên tu vi đã là Luyện Khí kỳ tầng bảy.

"Nhờ phúc của các ngươi, ta còn chưa có chết." Phương Viêm cười lạnh, trong mắt sát ý khắc cốt minh tâm không chút nào che giấu không ngừng quét qua quét lại trên người Vương Yên Nhiên cùng Cao Tiến.

"Luyện Khí tầng bảy, ngươi nếu núp trong bóng tối không hiện thân, nói không chừng ngươi còn tránh được một kiếp. Ta Cao Tiến có thể giết ngươi một lần thì cũng có thể giết ngươi lần thứ hai, các ngươi cứ an tâm chịu chết đi." Cao Tiến trải qua khiếp sợ, tiếp theo liền cười nhạt nói.

Phương Viêm có thể giết Cao Hoành, nhất định là do Cao Hoành chủ quan, bị hắn đột nhiên tập sát. Bọn họ nhân thủ khá đông, hai gã Luyện Khí kỳ tầng chín, ba gã Luyện Khí kỳ tầng tám, hai gã Luyện Khí kỳ tầng bảy đủ để chém giết những người khác.

Độc xà sở dĩ đáng sợ, là bởi vì bọn nó tránh ở góc tối, lúc nào cũng có thể cho địch nhân một kích trí mạng. Mà giờ khắc này, độc xà lại lộ ra bên ngoài,

sẽ không làm cho người ta sợ hãi nữa. "Huyền tử, đợi lát nữa người cùng đào đại ca thối lui vào trong rừng, trong đó có người, nàng có thể bảo vệ các người một mạng, còn ta sẽ ngăn cản phía sau cho các người." Hắn đem biểu hiện của Vương Yên Nhiên, Cao Tiến thu hết vào mắt, tiếp theo liền hướng Phó Kinh Huyền cùng Đào Huy nói ra.

"Cái gì? Trong rừng còn có người, chẳng lẽ vừa mới ra tay không phải phế vật Phương Viêm này." Phương Viêm nói chuyện với Phó Kinh Huyền cũng không phải là bí mật gì, rất tự nhiên liền truyền đến tai bọn người Cao Tiến cùng Vương Yên Nhiên. Cao Tiến bọn họ nghe vậy không hện mà cùng đem ánh mắt liếc về phía Phương Viêm theo lời rừng cây.

"Lui lại." Phó Kinh Huyền cùng Đào Huy bị thương, nàng biết rõ, ở lại đây, sẽ chỉ tự đặt bản thân mình vào nguy hiểm, Phó Kinh Huyền trong nội tâm mặc dù có thiên ngôn vạn ngữ, nàng cũng biết rõ, bây giờ không phải là lúc hỏi những điều này, nhẹ khiến trách một tiếng, mang theo Đào Huy thối lui vào trong rừng cây.

"Không tốt, trong rừng căn bản là không có người, chúng ta mau đuổi theo, không thể để cho bọn họ chạy thoát."

Phương Viêm bất động, bọn người Cao Tiến cũng không có hành động thiếu suy nghĩ, đến khi Phó Kinh Huyền cùng Đào Huy biến mất trong tầm mắt mới phát hiện bọn họ mất rồi, lập tức giận dữ mắng mỏ một tiếng, bọn người Cao Tiến hướng Phương Viêm phóng đi, Vương Yên Nhiên thì dẫn người đuổi theo hướng trong rừng cây.

"Vương Diễm, tại sao là nàng." Tiến vào trong rừng cây, Phó Kinh Huyền lập tức nhìn thấy Vương Diễm bị trói trên cây cao.

Phó Kinh Huyền tâm tư linh mẫn, trong nháy mắt liền hiểu rõ chủ ý của Phương Viêm, hắn muốn dùng Vương Diễm này làm bìa đỡ đạn tránh một kiếp này.

"Đoạn Hồn."

Cao Tiến hét lớn một tiếng, Hồ Phách Đào pháp thi triển ra, đao khí bốn phía, giống như phong bạo đánh úp về phía Phương Viêm.

"Khai sơn."

Đôi mắt công kích sắc bén của Cao Tiến, Phương Viêm không giấu dốt, Băng Sơn Quyền thi triển ra, một quyền đánh tới hướng đao đối phương.

"Điều này sao có thể, người vậy mà đem Băng Sơn Quyền tu luyện đến cảnh giới nhất đại tông sư." Một kích không có kết quả, Hồ Phách Đào của Cao Tiến lại bị một quyền của hắn đánh lui, Cao Tiến hiện lên thần sắc không thể tin nổi, kinh hãi hô lên ghen ngào nói.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Lặt thủ tội hoa

Dịch: Thần Thiên

Biên tập: Ma Hầu Thánh Chủ

"Cao Tiến, người chỉ có chút bản sự ấy thôi sao?" Phương Viêm đánh lui Cao Tiến, lạnh lùng nói.

"Vừa rồi chỉ là chơi đùa cùng người thôi, người đã muốn chết, vậy thì ta sẽ đưa người lên đường." Cao Tiến cũng không có nghĩ Phương Viêm lại khó chơi như vậy, thu hồi lòng khinh thị lúc trước, vẻ nho nhã tao nhã trên mặt được thay thế bằng vẻ mặt âm trầm.

"Vương Diễm, sao người lại ở đây." Xuyên qua rừng cây, Vương Yên Nhiên nhìn thấy Vương Diễm toàn thân vết thương chồng chất bị buộc chặt lại, lập tức không khỏi giật mình kêu lên.

"Yên Nhiên đường muội, cứu ta." Vương Diễm mấy ngày nay chịu không ít tra tấn của Phương Viêm, giờ phút này vừa thấy Vương Yên Nhiên, nàng giống như đang nằm mơ, tiếng nói có chút khàn khàn cầu cứu hướng Vương Yên Nhiên.

"Hèn hạ, lại đối phó với một nữ nhân tàn nhẫn như vậy." Nhìn Vương Diễm bộ dạng tiều tụy toàn thân bị dây leo buộc lại, Vương Yên Nhiên nàng biết rõ, Vương Diễm mấy ngày nay chịu không ít tra tấn, sắc mặt rết run, trong mắt hiện lên một tia sát khí lạnh lẽo.

"Mau thả Vương Diễm ra, bằng không các người đều phải chết."

Vương Diễm là cháu gái của Đại Trưởng lão Vương Cảnh Thái của Vương gia, trong gia tộc địa vị cũng không kém Vương Yên Nhiên. Nếu bị chết trong không gian kiểm mộ thí luyện này, Vương Yên Nhiên nàng cũng sẽ phải chịu trách phạt, hiện tại cần phải làm chính là cứu Vương Diễm ra, trong khoảng thời gian ngắn, vài tên đệ tử Vương gia đều không có hành động thiếu suy nghĩ.

"Thả nàng, các người nghe Phó Kinh Huyền ta là người ngu ngốc àh." Phó Kinh Huyền một tay bóp cổ Vương Diễm, lạnh lùng nói.

"Chỉ cần người thả Vương Diễm ra, chuyện gì cũng dễ nói." Vương Yên Nhiên thấy Vương Diễm sắc mặt trắng bệch, bất cứ lúc nào cũng có thể hít thở không thông mà chết, lập tức không khỏi nói.

"Thả chúng ta bình yên rồi đi, ta sẽ thả nàng." Phó Kinh Huyền giọng điệu đậm mạc, lạnh lùng nhìn chăm chăm vào Vương Yên Nhiên.

"Cái gì? Vương Diễm rơi vào tay của Phó Kinh Huyền, chuyện gì xảy ra vậy." Cao Tiến cùng Phương Viêm là vừa đánh vừa lui, vừa lúc lại nhìn thấy bốn người Vương Yên Nhiên cũng không có bắt được Phó Kinh Huyền, ngược lại Vương Diễm lại bị bắt.

"Phương Viêm, mau tới đây." Phó Kinh Huyền vừa thấy Phương Viêm không có việc gì, lập tức không khỏi ngoắc tay kêu lên.

"Yên Nhiên, có chuyện gì thế." Đệ tử Vương gia sợ ném chuột vỡ bình, Cao Tiến không khỏi quay lại hỏi Vương Yên Nhiên.

"Cao huynh, giúp ta cứu Vương Diễm đường tử, sau khi chuyện thành công chắc chắn hậu tạ." Vương Yên Nhiên vừa thấy Cao Tiến, lập tức không khỏi nói.

"Phó Kinh Huyền, người thật là hèn hạ, vậy mà dùng Vương Diễm làm con tin." Cao Tiến quát nhẹ với Phó Kinh Huyền.

"Ta hèn hạ, các người đã âm thầm mai phục đánh lén một nữ tử như ta, các người còn không biết xấu hổ nói ta hèn hạ."

"Cao huynh, cứu ta." Vương Diễm cầu cứu hướng Cao Tiến.

Wương Diễm biết rõ, nàng có được cứu hay không, tất cả đều phụ thuộc vào lời nói của Cao Tiến. nhóm người Phương Viêm chỉ là muốn rời đi, còn người Vương gia bọn họ nhất định sẽ cứu nàng, mà nhóm người Cao gia Cao Tiến cũng k thể ngồi im được.

"Yên tâm, hai nhà Cao Vương chúng ta là minh hữu, ta nhất định sẽ cứu người." Cao Tiến nghe vậy là không lưỡng lự nói.

"Phó Kinh Huyền, các người có thể rời đi, điều kiện tiên quyết là lập tức thả ra Vương Diễm." "Ta dựa vào cái gì tin tưởng người, nếu ta thả nàng, các người lại đuổi theo thì sao, đừng quên, chúng ta đều bị thương trong người, căn bản là đi không được xa, rất nhanh các người cũng sẽ đuổi kịp." Phó Kinh Huyền cười lạnh.

"Người muốn như thế nào mới đồng ý thả Vương Diễm, nếu người ép chúng ta quá, cùng lắm thì liều mạng cá chết lưới rách, ta cũng không tin người thật sự dám giết Vương Diễm, trừ phi Phương gia người có chỗ dựa tại Duyệt Châu thành." Cao Tiến quát lạnh, bị Phó Kinh Huyền đoán được tâm tư của hắn, hắn có chút thẹn quá hoá giận.

"Huyền tử, người mang theo đào huynh đi trước, ta chỉ muốn xác nhận các người thoát khỏi nguy hiểm, ta sẽ lập tức thả nàng." Song phương giằng co không chút nhượng bộ, Phương Viêm thân nhiên nói.

"Điều này không thể được, người ở lại phải là ta ở lại mới đúng." Phó Kinh Huyền phản bác.

"Huyền tử, các người đều có thương thế trong người, các người lưu lại sẽ chỉ làm mình lâm vào tuyệt cảnh, mà ta lại khác, ta không có bị thương, người yên tâm, ta sẽ tụ hợp với các người nhanh thôi." Phương Viêm ánh mắt kiên định, bất vì sở động.

"Đúng rồi, Huyền tử, ở phía trước hơn mười dặm có một tiểu sơn cốc trong đó có một ổ Huyết Nhận đường lang, những người này nhất định sẽ truy sát chúng ta, đến lúc đó chúng ta sẽ..." Phó Kinh Huyền lo lắng, Phương Viêm nhàn nhạt thì thầm bên tai nàng. Mùi thơm đặc biệt của nữ tử truyền đến thấm vào ruột gan, Phương Viêm kim lòng không được hít hà.

"Được, chúng ta sẽ ở trong sơn cốc đó chờ người, người nhất định phải sống trở về." Phó Kinh Huyền cũng không có phát giác được hành động của Phương Viêm, tiếp theo liền lên đường.

"Lại rơi vào trong tay của ta rồi! Mạng của người không tốt lắm a!" Một tay tiếp nhận Vương Diễm, Phương Viêm chế trụ mạch máu nàng rung đùi đắc ý.

"Phương Viêm, người cái tên vô liêm sỉ này, người nếu dám động đến một cọng tóc gãy của lão nương, người hôm nay tuyệt đối chết không có chỗ chôn. Biết điều thì nhanh chóng thả ta ra." Vương Diễm sắc mặt xanh đen, hướng Phương Viêm rít gào.

"Người hãy tỉnh lại đi a, ai chết còn không chưa rõ." Phương Viêm cười lạnh, không nhìn đến Vương Diễm trong tay, đến khi Phó Kinh Huyền cùng Đào Huy rời đi, bốn người Cao Tiến, Vương Yên Nhiên cũng không có hành động thiếu suy nghĩ, đến bây giờ mới hơi buông lỏng.

"Phương Viêm, Phó Kinh Huyền đã đi rồi, người hiện tại có thể thả Vương Diễm được chưa!" Phó Kinh Huyền biến mất trong tầm mắt, Vương Yên Nhiên cũng có chút không thể chờ đợi được nói.

"Lui ra phía sau, các người toàn bộ đều lui ra phía sau." Phương Viêm đợi một phút đồng hồ, xem chừng Phó Kinh Huyền bọn họ không sai biệt lắm đã đến được nơi an toàn, lập tức không khỏi nói.

"Được, chúng ta lui về sau, hiện tại có thể thả nàng chưa!" Cao Tiến vung tay lên, mọi người sau lưng lui lại mấy trượng xa, tiếp theo liền hướng Phương Viêm thúc giục. Mà hắn lại đang âm thầm tụ lực, chỉ cần Vương Diễm thoát khỏi nguy hiểm, thì chính là lúc chết của Phương Viêm.

"Tiếp tốt lắm." Phương Viêm cười nhạt một tiếng, biểu lộ của bọn họ hẳn đã thu hết vào mắt. Phương Viêm biết rõ, Phó Khinh Huyền bọn họ trước mắt đã thoát khỏi, nhưng bây giờ mới là lúc nguy hiểm nhất, hai đại cao thủ Luyện Khí kỳ tầng chín, hơi không chú ý có thể cái mạng nhỏ của hắn cũng mất.

"Phương Viêm, ngươi tên vô liêm sỉ này, hôm nay ngươi chết chắc." Vừa thoát khỏi tay của Phương Viêm, Vương Diễm khuôn mặt sương lạnh, có chút điên cuồng hướng về phía Vương Yên Nhiên hô. "Yên Nhiên đường muội, nhanh, mau giết tên này ngàn đao phân thân hắn."

Nghĩ đến Phương Viêm trong rừng làm những sự tình kia, Vương Diễm là vẻ mặt xấu hổ và giận dữ, bây giờ đã thoát khỏi hắn, điều nàng muốn làm nhất chính là đem Phương Viêm băm thây vạn đoạn.

"Hừ... Muốn chết, ngươi thật sự cho rằng ngươi đã chạy thoát rồi sao." Vương Diễm ánh mắt oán độc, tai họa như vậy, Phương Viêm tự nhiên sẽ không thả hổ về rừng, hừ lạnh một tiếng, tiếp theo, Băng Sơn Quyền liên đánh tới sau lưng Vương Diễm.

"Tiểu tử, ngươi dám."

"Phương Viêm, ngươi muốn chết."

Vương Yên Nhiên, Cao Tiến, không nghĩ tới hắn thật không ngờ tàn nhẫn như vậy, muốn giết chết Vương Diễm, đều mở miệng ngăn cản.

Phương Viêm nổi lên sát tâm, làm sao có thể ngừng lại. Một quyền đánh ra, không hồi sinh tử, quyền ảnh to lớn nặng nề vọt tới đánh trúng lưng Vương Diễm, bụi đất tung bay Vương Diễm bay ra ngoài.

"Phốc!"

Máu đỏ tươi rơi vài như nước, chỉ nghe phù một tiếng, Vương Diễm nụ cười trên mặt khi vừa thoát khỏi cứng lại, cả người ngã trên mặt đất, tóe lên trên đất cảnh khô lá héo úa.

"Phương Viêm, ta Vương Yên Nhiên tại đây thề, không giết ngươi ta thề không làm người." Vương Diễm ngã xuống vũng máu, mọi người không kịp tính toán. Không nghĩ Phương Viêm sẽ tàn nhẫn như thế, Vương Yên Nhiên trên mặt hiện đầy sát khí, giận dữ mắng mọ một tiếng, huy kiếm đuổi theo Phương Viêm.

Trên lồng ngực bị Băng Sơn Quyền của Phương Viêm đánh trúng trực tiếp sụp đổ, bộ ngực hiện ra một mảnh huyết nhục mơ hồ, thiếu chút nữa đã xuyên qua, nàng ngã xuống đất hơi thở yếu ớt, hiển nhiên là không cứu được nữa.

Phương Viêm có thể một quyền giết chết yêu thú cấp ba tương đương với Luyện Khí kỳ bảy tám tầng, giết chết Vương Diễm này, căn bản là không mất chút sức lực nào.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Sát khí trong sơn cốc

Dịch: Thần Thiên

Biên tập: Ma Hầu Thánh Chủ

Vương Diễm đột nhiên chết thảm, đây là kế hoạch hắn chuẩn bị cho bọn họ.

Cao thủ hai nhà Cao Vương hai nhà trực tiếp điên lên, đặc biệt là nhóm người Vương gia, nguyên một đám con mắt đều đỏ ngầu, sát khí trên người nồng nặc, gắt gao nhìn chăm chăm vào thân ảnh Phương Viêm.

"Cao Tiến, Vương Yên Nhiên, các ngươi hãy rửa sạch cổ chờ ta, lần sau gặp lại là ngày chết của các ngươi." Đối địch với bọn họ Phương Viêm không phải loại người ngu ngốc như vậy, không muốn tiếp tục đánh đến người chết ta sống cùng bọn họ. Thanh âm từ rất xa truyền đến, hẳn tung người nhảy vài cái, đã biến mất trong rừng không thấy gì nữa.

"Ngươi cho rằng ngươi có thể chạy thoát sao?" Cao Tiến cười lạnh, thân hình lập loè vài cái cũng biến mất trong rừng. Tiếp theo là Vương Yên Nhiên, nàng cũng không chút do dự nào liền đuổi theo.

Đệ tử lãnh tụ của hai nhà Cao Vương vừa đi, các cao thủ khác của hai nhà cũng không còn lý do gì để ở lại, cũng liền đuổi theo.

"Cao thủ Luyện Khí kỳ tầng chín đúng là cao thủ, đến như vậy mà vẫn đuổi theo." Cao Tiến Vương Yên Nhiên giống như gỏi bọ bám trong xương vậy đuổi theo không bỏ, Phương Viêm tốc độ đã tăng lên tới cực hạn, đã chạy ra được vài dặm nhưng vẫn không vút bỏ được người theo đuôi, không khỏi nhíu mày lại.

"Chẳng lẽ thật sự phải tới trong son cốc đó?"

Cao Tiến cùng Vương Yên Nhiên thấy Phương Viêm khó chơi vượt ra khỏi sự tưởng tượng của mình, kể sách lúc trước một chút cũng không dùng được. Một phen truy đuổi, sẽ chỉ làm hấn lâm vào cục diện bế tắc, một khi bị nó vây quanh, hấn ngay cả có một thân tu vi thông thiên triệt địa cũng khó thoát thân, tu vi chênh lệch thật sự là quá lớn, nghĩ liều mạng cũng không có cơ hội.

"Cầu phú quý trong nguy hiểm, không trả giá sao có thể có thu hoạch, không phải chỉ là yêu thú cấp ba đỉnh phong Huyết Nhận đường lang thôi sao? Ngay cả trời sắp xuống cũng đã có người cao chống." Phương Viêm cắn răng một cái, trong nháy mắt thì có chủ ý.

Vốn là không muốn dùng chiêu này, nhưng cuối cùng vẫn phải dùng.

"Phương Viêm, ngươi trốn không thoát đâu, ngươi còn nên tranh thủ thời gian dừng lại thúc thủ chịu trời, ta có thể cho ngươi chết thống khoái." Cao Tiến hét lớn, tốc độ tăng lên tới cực hạn.

"Hỗ phách chém." Cao Tiến hét lớn một tiếng, Hỗ Phách Dao pháp thi triển ra, chém tới hướng Phương Viêm.

"Oanh!" Phương Viêm vội vàng đón đỡ, đao khí sắc bén xuyên qua cự đại quyền ảnh, Phương Viêm chỉ có thể huy kiếm đón đỡ, chỉ nghe phịch một tiếng, thân thể Phương Viêm bị đẩy lui.

Phương Viêm bất chấp khí huyết trong cơ thể cuộn cuộn, mượn nhờ cổ lực phản chấn, nhảy ra một cái, cùng bọn người Cao Tiến kéo dẫn khoảng cách, trong nháy mắt đã lui xa mấy trượng, mất thời gian mấy hơi thở đã đi vào son cốc phía trước biến mất không thấy gì nữa. "Phương Viêm, ngươi còn không thúc thủ chịu trời." Cao Tiến hét lớn một tiếng, gia tốc lần hai đuổi theo Phương Viêm.

"Đi, đây là một tiểu son cốc. Thật là thiên đường có lối ngươi không đi, địa ngục không lối ngươi hết lần này tới lần khác xông tới a!" Nhìn xem son cốc này bốn phía đất đá bóng loáng, Cao Tiến tinh thần vui mừng, tên này không trốn ở nơi khác, mà lại trốn ở đây, đây không thể nghi ngờ là tự chui đầu vào rọ, ngăn chặn cửa ra, hướng vào bên trong tìm tòi, rất nhanh có thể bắt được Phương Viêm.

"Nhanh, mọi người tới, phong tỏa son cốc này cho ta, còn những người khác theo ta tiến vào trong son cốc tìm tòi." Vương Yên Nhiên nhìn lướt qua địa thế nơi đây, tiếp theo liền hướng một đám đệ tử Vương gia sau lưng quát to.

Lưu lại hai gã đệ tử Luyện Khí kỳ tầng tám phong tỏa cửa ra của son cốc, Vương Yên Nhiên sẽ cùng một đám đệ tử Cao gia xông vào trong son cốc trước.

"Đi, nơi này có cổ quái, yên tĩnh một cách lạ thường." Mới tiến vào bên trong son cốc, Cao Tiến chứng kiến Phương Viêm chạy như điên phía trước, mà trong son cốc này yên tĩnh đáng sợ, không có bất kỳ tiếng thú gào thét nào, điều này không phù hợp với lẽ thường. Trong không gian kiếm mộ này, yêu thú hoành hành, đây là nơi yêu thú tụ tập, trong son cốc này, đuổi theo lâu như vậy, cũng không thấy có yêu thú ẩn hiện, Cao Tiến trên mặt nổi lên một vẻ nghi hoặc.

Ngoài son cốc một chỗ rậm rạp trong rừng, nơi đây có hai đạo nhân ảnh nằm sấp.

"Đệ tử Cao gia cùng Vương gia đều tiến vào trong son cốc rồi, chúng ta cũng nên hành động thôi." Phó Khinh Huyền nhìn xem nơi cửa ra hai gã đệ tử Luyện Khí kỳ tầng tám, lập tức không khỏi nói.

"Phó tiểu thư, trong son cốc này thật sự có yêu thú cấp ba đỉnh phong Huyết Nhận đường lang như Phương thiếu nói sao?" Đào Huy bọn họ cũng vừa tìm được tiểu son cốc này, trước tiên xử lý vết thương trên người, cũng chưa có dò xét tình huống trong son cốc này.

"Phương Viêm hấn nói trong đó có, nên nhất định có, hiện tại hấn cũng đã vào trong đó, chúng ta cần phải làm là cứu hấn ra." Phó Khinh Huyền khề mở miệng, khôi phục vẻ thông dong lúc trước.

"Son cốc này bốn phía núi vây quanh, nam bích dốc đứng, nếu có đại lượng yêu thú nhảy vào trong đó, chúng ta không phải sẽ có cơ hội sao." Đào Huy đề nghị nói.

"Hiện tại chỉ có thể làm như vậy. Ngươi bị thương rất nặng, ngươi ở đây quan sát, ta đi phụ cận đưa yêu thú tới." Phó Khinh Huyền mắt sáng lên, tiếp theo liền lên đường...

Trong son cốc, Phương Viêm tiến vào trong đó, cũng không có nhìn thấy con Huyết Nhận đường lang kia, biểu tình có chút lo lắng, việc này có thành công hay không mấu chốt chính là con Huyết Nhận đường lang này, không có con Huyết Nhận đường lang này, kế hoạch của hấn thất bại hơn phân nửa, đến lúc đó chỉ có thể dựa vào Phó Khinh Huyền. Bởi vì lúc ấy sự tình khẩn cấp, Phương Viêm cũng không có đem kế hoạch của mình nói tỉ mỉ cho Phó Khinh Huyền, hấn hiện tại có chút lo lắng sợ Phó Khinh Huyền không hiểu rõ ý tứ của hấn.

"Khó đến những này Huyết Nhận đường lang đi ra ngoài kiếm ăn." Phương Viêm nhìn vách đá phía trước, cũng không có nhìn thấy Huyết Nhận đường lang, lòng này nhẩn lại thật sâu, nếu như không có Huyết Nhận đường lang hỗ trợ dây dưa, phía trước có vách đá, phía sau có truy binh, đến lúc đó chỉ có liều chết đến cùng.

"Ha ha... Phương Viêm, ngươi trốn tiếp đi, hôm nay ngươi chính là tự chui đầu vào rọ a. Ta nói này! Ngươi một người chết còn nhảy ra làm loạn, ngươi hãy yên tâm đi Địa Phủ đi thôi." Phương Viêm bại lộ hành tung, bởi vì phía trước không có đường để trốn, Cao Tiến lập tức nhìn không được đắc ý cười ha ha nói.

Trong lúc này, Vương Yên Nhiên cũng mang theo nhân mã hai nhà xuất hiện ở bên cạnh Cao Tiến.

"Mọi người cùng nhau xông lên, làm thịt tiểu tử này, cũng dám giết Vương Diễm, hôm nay ta muốn đem người cầm đầu vạn đoạn." Vương Yên Nhiên đôi mắt đẹp sát khí lạnh lùng, hướng đệ tử Vương gia sau lưng ra lệnh, nàng có chút không thể chờ đợi được hiện tại muốn đưa Phương Viêm vào chỗ chết.

"Chết, ta xem hôm nay người chết là các người mới đúng." Phương Viêm thối lui đến vách đá phía trước sơn cốc, tiếp theo liền thấy được trên vách đá trung tâm có một cái tổ lớn, một thân ảnh màu đỏ hồng thoáng hiện trước động khẩu.

Bọn người Vương Yên Nhiên vừa động, Phương Viêm cũng động. Có chỗ khác nhau chính là, Vương Yên Nhiên bọn họ đánh tới hướng Phương Viêm, mà Phương Viêm thì đánh tới hướng vách đá sơn động.

"Băng sơn." Phương Viêm hét lớn một tiếng, Băng Sơn Quyền nặng nề đánh hướng vách đá trong sơn động này, đá tảng nứt ra, tro bụi đầy trời.

"Oanh!" Một tiếng vang thật lớn, sơn động này sụp đổ hơn phân nửa.

"Rống!"

Cùng với tiếng oanh minh vang lên, còn có một tiếng gầm đầy phần nộ từ trong sơn động truyền ra, tiếp theo một cái đầu tam giác đỏ hồng nhô ra. Trong mắt lóe ra hào quang hung tàn, gắt gao nhìn chằm chằm vào nhóm người Vương Yên Nhiên Cao Tiến.

Phương Viêm tập kích vách đá sơn động Huyết Nhận đường lang, xong hấn cũng chưa từng nhìn xem kết quả ra sao thân hình đã nhảy một cái đến trên một cái bình đài trên vách đá, hiểm lại càng hiểm tránh được một kiếm bổ ngang của Vương Yên Nhiên.

Vương Yên Nhiên một kích thất bại, còn muốn tiếp tục công kích Phương Viêm, không đợi nàng có bất kỳ động tác nào, tiếp theo, liền có một liềm đao quái nhận bổ tới hướng Vương Yên Nhiên, đao kiếm tương giao, bộc phát ra một hồi hỏa tinh chói mắt, trường kiếm bị bật ra, tiếp theo lại có một đạo huyết sắc liềm đao quái nhận bổ về phía Vương Yên Nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Tiền hậu giáp kích

Dịch: Thần Thiên

Biên tập: Ma Hầu Thánh Chủ

"Yên Nhiên, mau lui lại, đây là Huyết Nhận đường lang, yêu thú cấp ba cấp đỉnh phong." Huyết Nhận Đường Lang cao hơn một trượng, toàn thân lóe ra ánh sáng lạnh lẽo đang từ trong huyết động đi ra, Cao Tiến vội vàng mở miệng nhắc nhở.

"Đáng chết, nơi này sao lại có loại yêu thú Huyết Nhận đường lang này." Huyết Nhận đường lang là vương giả cận chiến, Vương Yên Nhiên suýt nữa đã bị liềm đao cắt trúng chân, thân thể lui ra sau, về mặt vẫn còn sợ hãi.

"Điều này sao có thể, không ngờ nơi này lại có một đôi Huyết Nhận đường lang." Lại có một thân ảnh đỏ hồng lớn hơn nữa từ trong sơn động bị sụp đổ chui ra. Cao Tiến nhìn thấy đầu Huyết Nhận đường lang vừa ra này, trên khuôn mặt anh tuấn hiện lên mồ hôi rậm rạp. Đây là một đôi Huyết Nhận đường lang, vừa rồi không nhìn thấy, đó là do bọn nó đang giao phối trong huyết động, vì đàn sinh ra đời sau, lại bị bọn họ cắt đứt, kế tiếp đôi Huyết Nhận đường lang này nhất định sẽ đuổi giết bọn họ, hơn nữa còn là loại không chết không ngừng.

Giống được Huyết Nhận đường lang gầm lên, thấy Vương Yên Nhiên vừa lui lại, lập tức liền đuổi theo, phóng ra lưỡi dao sắc bén, thờ phỉ phò mang theo từng đợt tiếng xé gió. Mỗi lần phóng ra đều khiến cho Vương Yên Nhiên gặp nguy hiểm, buộc nàng không thể không triển khai thân pháp tránh né, ngay cả bọn người Cao Tiến cũng phải triển khai thân pháp lùi về phía sau, Huyết Nhận đường lang quá kinh khủng.

"Đáng chết, gặp quỷ rồi, có hai con Huyết Nhận đường lang nhìn chằm chằm vào chúng ta, phải giết chết bọn chúng, bằng không bọn nó sẽ không ngừng đuổi giết chúng ta." Cao Tiến nhìn xem giống cái Huyết Nhận đường lang đuổi tới, đôi mắt tam giác đỏ ngầu đang theo dõi mình, lập tức không khỏi nắc nứn một tiếng.

"Hai con Huyết Nhận đường lang, lần này bọn họ không chết cũng phải lột một lớp da. Cũng không biết giờ đây Phó Khinh Huyền bọn họ thế nào, đã thoát hiểm hay chưa." Phương Viêm lách mình trốn trong rừng, có chút lo lắng nói.

Cao Tiến, Vương Yên Nhiên thực lực mạnh mẽ, Huyết Nhận đường lang nhìn bọn hấn chằm chằm không bỏ, song phương rất nhanh bộc phát đại chiến. Căn bản là không thể chú ý Phương Viêm được. Phương Viêm cũng vui vẻ thanh nhàn, xem song phương đại chiến trai cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi.

Huyết Nhận đường lang là dị chủng thượng cổ, đã thức tỉnh huyết mạch Viễn cổ rồi, thực lực cực kỳ mạnh, nhóm người Cao Tiến cũng chỉ đánh ngang tay cùng bọn nó, trong thời gian ngắn không có khả năng phân ra thắng bại.

"Chiến đấu còn chưa đủ kịch liệt, khiến cho ta nhìn xem cũng chán, để ta cho các ngươi thêm một mối lửa." Phương Viêm nhìn qua bọn người Cao Tiến sau khi hốt hoảng đã ổn định trận tuyến, vừa đánh vừa lui, công phòng một thể, thời gian hơi lâu, có hại đối với hai con Huyết Nhận đường lang này.

"Phương Viêm, ngươi muốn chết, cũng dám đánh lén đệ tử Vương gia ta, ta muốn ngươi chết." Phương Viêm từ trong rừng cây hiện ra, đánh thẳng tới một tên đệ tử Luyện Khí kỳ tầng bảy của Vương gia, Vương Yên Nhiên nhìn thấy, hai con mắt giống như có thể phun ra lửa vậy, Phương Viêm vừa động, lập tức liền làm rối loạn trận tuyến đối phương.

"Phương Viêm, ngươi chờ đó cho ta, đợi ta giết chết hai con súc sinh này, sẽ là lúc chết của ngươi." Phương Viêm làm loạn, thấy đã sắp đá thương được giống cái Huyết Nhận đường lang này, lại bị Phương Viêm phá hủy, Cao Tiến giận tím mặt. "Ha ha... Không chơi cùng các ngươi nữa, ta đi vậy." Phương Viêm nghe vậy thét dài một tiếng, lướt đi ra hướng bên ngoài sơn cốc.

"Nhanh, nhanh thông báo cho người của ta ở ngoài cửa sơn cốc ngăn lại tên tiểu tử này." Phương Viêm vừa đi, Cao Tiến trong nội tâm liền khẩn trương, nếu để cho Phương Viêm chạy thoát, bọn họ thật là tiền mất tật mang. Hôm nay không thể chém giết hai đầu Huyết Nhận đường lang này cũng phải giữ lại Phương Viêm.

"Oanh! Oanh! Oanh! Oanh..."

Vào thời khắc này, dị biến nổi lên, tại bên ngoài sơn cốc phát ra một hồi tiếng nổ kịch liệt, bụi mù nổi lên bốn phía, tiếng thú gào thét không ngừng, hơn mười đầu yêu thú Ban Văn Hồ lông dài hướng về trong sơn cốc vọt tới.

"A, đây là có chuyện gì, thật là nhiều yêu thú cấp ba Ban Văn Hồ lông dài." Đệ tử Vương gia thủ tại cửa cốc vừa thấy một đàn yêu thú nổi giận mạnh mẽ đâm tới, nhin không được kêu lên sợ hãi.

Một đàn Ban Văn Hồ lông dài hướng vào sơn cốc, hai gã tu sĩ Luyện Khí kỳ tầng tám căn bản không có một chút phản kháng, quay đầu bỏ chạy.

"Phốc!"

Hai gã đệ tử Luyện Khí kỳ tầng tám này không biết là, Từ Thần đang gọi bọn hắn, bọn hắn còn chưa chạy ra hơn mười trượng, một đạo nhân ảnh thoáng hiện, chỉ nghe phũ một tiếng, gã đệ tử vương gia này đã ngã xuống trong vũng máu, một chiêu giết chết hắn cũng không biết là ai giết hắn.

"Giải quyết một tên, còn có tên Cao Chí Văn." Phó Khinh Huyền giết chết Vương Hàm vừa có ý đồ chạy trốn, mắt lại nhìn về phía Cao Chí Văn đang phóng đi về phía trong sơn cốc.

"Không tốt, không tốt, ngoài sơn cốc có rất nhiều yêu thú đang hướng đến đây." Cao Chí Văn lớn tiếng hét lên hướng vào trong sơn cốc.

"Oanh!"

Cao Chí Văn chạy vào sơn cốc, đúng lúc này, Phương Viêm cũng vừa từ trong sơn cốc lao ra, vừa thấy có người, hắn không chút lưỡng lự, một đòn Băng Sơn Quyền đánh đến hướng Cao Chí Văn. Tên Cao Chí Văn này cũng thật không may, bị một quyền của Phương Viêm đánh bay, còn chưa đứng vững thân hình, đã bị đàn yêu thú Ban Văn Hồ lông dài mạnh mẽ đâm tới đập chết tươi.

Cao Chí Văn đột nhiên chết thảm, Phương Viêm trầm nghĩ một tiếng đáng tiếc, đây chính là mười điểm tích lũy a, cứ như vậy liền mất đi. Tiếp theo cũng có chút không cam lòng lùi về trong sơn cốc.

"Di, Phương Viêm, tại sao lại là ngươi." Mắt thấy Phương Viêm đã chạy trốn, không nghĩ tới hắn nhanh như vậy đã lui trở về, Cao Tiến lập tức không khỏi nhẹ giọng nói. "Đáng chết, đây là có chuyện gì, tại sao lại có nhiều yêu thú cấp ba như vậy." Cao Tiến chém tới Phương Viêm một đao, cánh tay bị đao khí đâm bị thương đều không có một chút nhú máu, mà đang lao đi hướng về trong sơn cốc, mà lúc này, Cao Tiến mới nhìn tới cửa vào sơn cốc một đàn yêu thú cấp ba Ban Văn Hồ đang lao tới.

Chiến đấu với Huyết Nhận đường lang còn trong tầm khống chế của Cao Tiến, mà vào lúc này một đàn yêu thú Ban Văn Hồ lông dài đang phóng đến đã triệt để vượt ra khỏi tầm khống chế của hắn, hiện tại hắn chỉ có một ý nghĩ, phải tranh thủ thời gian dẫn người thoát khỏi nơi đây, Huyết Nhận đường lang, Ban Văn Hồ lông dài tiền hậu giáp kích, cũng đã mang đến uy hiếp trí mạng cho bọn hắn.

"A... Phương Viêm ngươi tiểu súc sinh giáo hoạt này, ta Cao Tiến tại đây thề, không đem ngươi băm thây vạn đoạn thề không làm ngươi." Giờ phút này, Cao Tiến đã cảm nhận được sự phẫn nộ trong lòng của Vương Yên Nhiên, nằng tại sao lại hận Phương Viêm như vậy, tất cả những việc này, đều nằm trong kế hoạch của Phương Viêm. Vừa nghĩ tới Phương Viêm có thể nghĩ ra kế sách như vậy, Cao Tiến liền không rét mà run.

"Nhanh, nhanh phá vòng vây, chúng ta đã trúng mại phục của tiểu súc sinh Phương Viêm."

Cao Tiến hạ lệnh rút lui, nguyên bản đội ngũ vào đầu vào đáy trong nháy mắt đã hỗn loạn, đều lui hướng về sau chen chúc muốn rời khỏi sơn cốc khủng bố này, mọi người đều bị bóng tối của cái chết bao phủ.

"Phanh! Phanh!"

Hơn mười người dè dặt hướng về phía sau thối lui, ý đồ tránh đi thế công của yêu thú, có người không kịp phản ứng, bị Huyết Nhận đường lang đuổi

theo, lưỡi dao sắc bén quét trúng, máu tươi đầm đìa, một vết thương chói mắt ghê rợn hiện hiện trên bụng, ruột đều chảy ra, tiếng kêu thảm thiết không ngừng.

Mùi máu tươi sắc mũi tràn ngập bốn phía, làm cho những yêu thú này càng thêm điên cuồng.

"Yên Nhiên, tình huống nguy cấp, những yêu thú này thật sự là quá hung tàn, phải phá vòng vây, người dẫn người mở đường phía trước, ta ở phía sau chặn lại hai con Huyết Nhận đường lang này, tranh thủ thời gian cho tộc nhân phá vòng vây ra ngoài." Chỉ trong chốc lát, trong lúc hỗn loạn đã có hai người bị yêu thú xé thành nát bấy, đôi mắt Cao Tiến đỏ bừng như máu, quát lớn về phía Vương Yên Nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Kịch chiến kết thúc

Dịch: Thần Thiên

Biên tập: Ma Hầu Thánh Chủ

"Cao Tiến, Vương Yên Nhiên, xem bộ dáng của các người rất chật vật a! Có cần ta giúp các người một tay đem yêu thú nơi đây giải quyết hết hay không!"

Hiện trường cực kỳ hỗn loạn, khi đệ tử hai nhà Cao Vương cách cửa ra còn khoảng mười trượng, một tiếng cười nhàn nhạt bỗng vang lên.

"Phương Viêm, người muốn làm gì, biết điều thì mau tranh thủ thời gian rút ngay cho ta." Vừa thấy Phương Viêm xuất hiện, Cao Tiến không khỏi tức giận, biết rõ có chuyện không tốt sắp xảy ra, lập tức không khỏi lên tiếng nói, hy vọng có thể ngăn cản đối phương làm loạn.

"Sách sách! Đây không phải là thiên chi kiêu tử của Cao gia tại Duyệt Châu thành chúng ta ư, sao lại nói chuyện với ta như thế, ta muốn giúp các người thoát khỏi mà, người đã không nguyện ý cảm kích thì quên đi." Phương Viêm nghe vậy cười tán thưởng một tiếng, tiếp theo liền chạy đi hướng trước cửa sơn cốc.

Hiện tại đoàn người Cao Tiến đều khó tự bảo vệ mình, bọn họ tự nhiên sẽ không làm khó Phương Viêm, chỉ cần hắn không mang đến thêm phiền toái là tốt rồi, để mặc hắn rời đi khỏi cốc, như vậy còn có thể giúp bọn hắn chia sẻ một ít áp lực.

"Phốc!"

Cao Tiến tưởng tượng ra một tình cảnh hoàn mỹ, sao Phương Viêm có thể nguyện ý cứ như vậy buông tha bọn họ được, hắn đến gần một tên đệ tử Cao gia, trường kiếm trong tay chém ra, chỉ nghe phũ một tiếng, trong nháy mắt tên tu sĩ Luyện Khí kỳ tầng tám này đã chết thảm.

"Đinh! Chúc mừng kí chủ vượt cấp giết địch thành công đạt được mười điểm tích lũy." Thanh âm hệ thống lại vang lên trong đầu Phương Viêm, hắn lại tiếp tục vung kiếm chém tới hướng một tên đệ tử Cao gia khác.

"A! Phương Viêm, ta muốn người chết." đệ tử Cao gia lần nữa lại bị Phương Viêm giết chết, Cao Tiến trực tiếp lâm vào trong tình cảnh điên cuồng. Rống to một tiếng, đột nhiên bỏ qua đầu Huyết Nhận đường lang này, công kích tới hướng Phương Viêm.

Có cái tai họa như Phương Viêm quấy rối thế này, đệ tử hai nhà Cao Vương cũng chỉ càng thêm tổn thất thảm trọng mà thôi, trước tiên giải quyết tên Phương Viêm này trước.

Cao Tiến công kích đến, Phương Viêm căn bản không có đối chiến, mà thân hình lại lui nhanh về sau.

Huyết Nhận đường lang, lưỡi dao của nó sắc bén dị thường, mỗi một lần phóng ra, có thể xé rách không khí, xẹt qua cổ một tên đệ tử Cao gia, lập tức một vòi máu phun lên như suối, đầu lâu bay lên cao.

Máu tươi nóng bỏng văng tung tóe trên mặt mọi người, mọi người giật mình, nhìn lại thấy Huyết Nhận đường lang vừa đánh tới, da đầu mọi người run lên một hồi, chạy phóng đi hướng lối ra, không có Cao Tiến kiềm chế nó, bọn họ một mình đối mặt với đầu Huyết Nhận đường lang này chỉ có một con đường chết.

Huyết Nhận đường lang phi thường tàn bạo, đem thi thể đệ tử hai nhà Cao Vương xé rách thành vài đoạn, trong mắt hung quang ảm hiện, một lần ngăn chặn, lại có một người bị chém đứt một chân, kêu la thảm thiết, không được một lúc, lại có một cái đầu lâu bay lên, bị hành hạ tàn nhẫn đến chết.

Huyết Nhận đường lang gầm gừ, còn Cao Tiến lại hướng về phía Phương Viêm rít gào một tiếng, hắn bỏ lại Phương Viêm bắt đầu đón đầu Huyết Nhận đường lang này, hắn biết rõ, nếu như hắn không đứng ra ngăn cản, đệ tử hai nhà Cao Vương đều sẽ chết sạch.

Cao Tiến liều mạng, đầu Huyết Nhận đường lang này liên tiếp bại lui. Phối hợp với Vương Yên Nhiên, hơn mười đầu Ban Văn Hồ lông dài cũng bị chém

giết đến loạn cả lên.

"Nhanh, mọi người tại kiên trì một lúc, chỉ cần ra khỏi cái sơn cốc chết tiệt này mọi người sẽ được an toàn." Vương Yên Nhiên nũng nịu, xung phong liều chết đánh ra ngoài, toàn thân nàng đầy máu.

"Chư vị, vất vả truy tìm mấy ngày, hôm nay mới thấy mặt một lần, sao lại gấp gáp ly khai như vậy?" khi nhóm người Vương Yên Nhiên sắp lao ra khỏi sơn cốc này, đột nhiên, từ ngoài sơn cốc đi đến một đạo nhân ảnh, chặn đường đi của bọn họ, nói chuyện cực kỳ chăm chú, thanh âm thanh thúy, giống như hoàng anh xuất cốc, thanh âm này vang lên trong tai mọi người lại giống như thanh âm hồn ma âm u vậy.

"Phó Khinh Huyền, là người." Vương Yên Nhiên con mắt mạnh mẽ co rút lại, có chút không thể tin nói.

"Không sai, là ta, các người đuổi theo ta lâu như vậy, thật là là nhớ các người, cho nên quay trở lại xem, như thế nào, đối với đại lễ ta tặng cho có thỏa mãn hay không?" Phó Khinh Huyền vẻ mặt lạnh nhạt, giống như tiên tử trong tranh, mây trời nước chảy.

"Cái gì, những này yêu thú Ban Văn Hồ lông dài cấp ba này đều do người đuổi vào trong sơn cốc này?" Nghe được hai chữ đại lễ, Vương Yên Nhiên có chút chật vật nhìn không được nghẹn ngào hô lên kinh hãi nói.

"Hi hi... Đoán đúng, đáng tiếc không có thưởng." Bị Cao Tiến Vương Yên Nhiên một đường truy sát mấy ngày, giờ phút này chứng kiến bọn họ bị đuổi giết về mặt đầy chật vật, Phó Khinh Huyền cười hi hi, những buồn bực mấy ngày hôm trước đều bị quét sạch.

"Phó Khinh Huyền, con tiện nhân này, người đáng chết." Vương Yên Nhiên sắc mặt dữ tợn, giống như lệ quỷ vậy. Nàng thật hận, thật là thật hận, lúc trước tại trong rừng cây không nên để ý đến sống chết của Vương Diễm mà nên làm thịt con tiện nhân Phó Khinh Huyền kia, bằng không nàng cũng không có khả năng rơi vào tình cảnh như bây giờ.

"Vương Yên Nhiên, người thật hung ác nha! Ta rất sợ đó a!" Phó Khinh Huyền trên mặt vẻ trào phúng rất đậm, hường nàng làm một cái một cái mặt quỷ.

"A, Phó Khinh Huyền người tiện nhân này, ta muốn giết người." Vương Yên Nhiên bị Phó Khinh Huyền kích thích, gương nanh múa vuốt hướng về cửa cốc đánh tới Phó Khinh Huyền.

"Hôm nay, không phải người chết thì ta vong." Phó Khinh Huyền thu lại sắc mặt dí dỏm, thay vào đó là một nụ cười.

Trong nháy mắt, Vương Yên Nhiên cùng Phó Khinh Huyền, song kiếm của Duyệt Châu thành đã lao vào đánh nhau.

Lối đi ra bị Phó Khinh Huyền chặn lại, còn lại vài tên đệ tử Cao gia không thể không cùng vài đầu Ban Văn Hồ lông dài đầu cùng một chỗ đánh nhau.

Yêu thú không ngừng bị chém giết, Cao Tiến bị hai đầu Huyết Nhận đường lang kéo lại không thể thoát ra, Vương Yên Nhiên lại bị Phó Khinh Huyền cuốn lấy.

Phía xa, Phương Viêm từng bước một đi đến phía trước, xuyên qua lại khắp chiến trường hỗn loạn, những nơi đi qua, một vầng kiếm sáng chói như cầu vồng hiện ra, Kiếm Ảnh phóng ra mãnh liệt, liên tiếp những đóa hoa máu nở rộ đẹp đẽ có yêu thú, có đệ tử hai nhà Cao Vương, cũng có cả chính hần nữa.

Mười bước giết một người, nơi Phương Viêm đi qua hình thành một con đường máu, máu chảy thành sông, mùi máu tươi nồng nặc gay mũi, chân tay cụt khắp nơi, hình ảnh này giống như Tu La Địa Ngục vậy.

Phương Viêm đi lại trong chiến trường, như đi vào chỗ không người, không người nào có thể ngăn...

"Đinh! Chúc mừng kí chủ đạt được mười điểm tích lũy."

"Đinh! Chúc mừng kí chủ đạt được bảy điểm tích lũy."

Thanh âm hệ thống vang lên không ngừng trong đầu Phương Viêm, khi hắn đi đến cửa ra vào sơn cốc, trong sơn cốc đã không còn một bóng người cùng yêu thú nào đứng được nữa. Nhân mã mà Vương Yên Nhiên, Cao Tiến mang đến đã toàn quân bị diệt.

"Điều này sao có thể, Phương Viêm, tên phế vật người sao lại có thể mạnh như vậy." Tộc nhân mình mang đến toàn bộ đều chết thảm, Cao Tiến có chút không thể tin nổi hét lên nghẹn ngào kinh hãi nói.

Tộc nhân bị Phương Viêm giết, có thể nói do đôi phương đánh lén tạo thành, nhưng ngay cả những yêu thú cấp ba Ban Văn Hồ lông dài này toàn bộ đều chết thảm cũng có chút không thể nào tin nổi. Chẳng lẽ trước kia gia hỏa này một mực ăn đầu thực lực, cho tới lúc này mới hoàn toàn bộc phát ra.

Có ý nghĩ này, Cao Tiến lại càng không thể văn hồi, Phương Viêm bây giờ cũng đã có thể uy hiếp được tính mạng của hắn. Hắn đã không còn tâm tình chiến đấu cùng đầu Huyết Nhận đường lang này nữa, lách người né ra, thân ảnh lóe lên chạy vụt đi hướng về cửa ra vào sơn cốc.

"Cao Tiến, chạy đâu." Phương Viêm cũng không nghĩ tới Cao Tiến này sẽ dứt khoát chạy đi như thế, vừa phát hiện tình huống không đúng, đã quay đầu bỏ chạy.

"Yên Nhiên, mọi việc không xong rồi, chúng ta mau bỏ đi, đội tập hợp nhân thủ lại đến chém giết tên tiểu tặc Phương Viêm này." Lướt đi trong sơn cốc,

Cao Tiến thấy Vương Yên Nhiên còn đang kịch chiến cùng Phó Khinh Huyền, lập tức không khỏi mở miệng nhắc nhở.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Kích hoạt Luyện Khí Các

Dịch: Thần Thiên

Biên tập: Ma Hầu Thánh Chủ

"Muốn chạy!" Vương Yên Nhiên cố ý muốn chạy trốn, Phó Khinh Huyền không ngừng chặn lại, hương chi nàng còn có thương thể trong người, có thể đánh với đối phương lâu như vậy, đây cũng đã xem như kỳ tích rồi.

"Đã dễ chạy mất, lần sau gặp lại sẽ là ngày chết của bọn hắn." Phương Viêm từ trong sơn cốc thoát ra nhanh như tia chớp, miệng nói khê.

Việc cần phải làm bây giờ là chém giết hai đầu yêu thú cấp ba đỉnh phong Huyết Nhận đường lang này.

Cao Tiến cùng Vương Yên Nhiên đã chạy thoát, nhưng còn có hai đầu Huyết Nhận đường lang còn chưa có giải quyết, chỉ cần bọn họ chạy trốn, thì Huyết Nhận đường lang này sẽ không ngừng đuổi giết, không chết không ngừng.

Huyết Nhận đường lang rất lợi hại, nhưng đã trải qua một hồi quyết chiến cùng Cao Tiến, bọn nó đã bị chút ít thương tích, phối hợp với Phó Khinh Huyền, muốn chém giết nó, đó cũng không phải việc khó gì.

"Huyền tỷ, còn có lực đánh một trận không? Nếu như không giải quyết được hai tên đại gia hỏa này, chúng ta từ nay về sau cũng đừng nghĩ có được thời gian yên tĩnh nữa." Phương Viêm lao ra cửa cốc, Huyết Nhận đường lang cũng theo sát phía sau, trải qua mùi máu tươi trong sơn cốc kích thích, hai con Huyết Nhận đường lang này càng thêm điên cuồng, chấn động hai cánh, bật lên một cái, liền phong tỏa đường đi của Phương Viêm.

"Trước ăn đan dược chữa thương đã, khôi phục lại một chút thực lực, chắc hắn có thể chém giết được hai đầu súc sinh này." Phó Khinh Huyền xinh đẹp rộng rãi, kiểm trong tay linh động mà phiêu dật, tại trong tay nàng thi triển ra, có một loại ý vị tinh thần mờ ảo.

"Kế tiếp, ta chủ công, người phụ trợ, chúng ta trước tiên chém giết một con, còn lại một con sẽ dễ dàng hơn nhiều." Phương Viêm cười nhạt, tiếp theo là một đòn Băng Sơn Quyền đánh tới hướng lưỡi dao sắc bén.

Nếu như Phó Khinh Huyền không còn sức đánh một trận mà nói, bọn họ chỉ có thể chạy trốn.

"Phương thiếu, phó tiểu thư, ta tới giúp các người một tay." Ở bên cạnh Đào Huy đột nhiên từ nơi ẩn thân chui ra, vung một đao chém về phía này Huyết Nhận đường lang.

Ba đánh hai, phần thắng của bọn họ đã lớn hơn không ít.

Thủy Ảnh Kiếm thi triển ra, Phương Viêm chống lại Huyết Nhận đường lang này có vẻ thành thạo. Phối hợp với Băng Sơn Quyền, một người đã ngăn chặn một đầu Huyết Nhận đường lang. Trái lại Đào Huy cùng Phó Khinh Huyền bọn họ cũng kéo lại một đầu Huyết Nhận đường lang. Phó Khinh Huyền kiểm pháp linh hoạt, mỗi kiếm đều đâm thẳng chỗ hiểm của nó, sau một phen công kích, đầu Huyết Nhận đường lang này vết thương đã chồng chất, muốn giết chết nó, cũng không phải là việc gì khó.

Sự thật cũng đúng như tưởng tượng, Phương Viêm sức chiến đấu kinh thiên, một mình chém giết một con Huyết Nhận đường lang, đây có lẽ là có quan hệ cùng đầu Huyết Nhận đường lang này nó bị thương rất nặng, Phương Viêm chấm dứt chiến đấu, Phó Khinh Huyền bên kia cũng đã sắp kết thúc.

"Phốc." Phương Viêm thi triển ra Thủy Ảnh Kiếm, mang theo một màn nước, kiếm ảnh như rồng, đâm một cái, nhảy lên, trong nháy mắt một cái đầu lâu dữ tợn hình tam giác đã bị đánh bay.

"Đình! Chúc mừng kí chủ vượt cấp giết địch thành công, đạt được 12 điểm tích lũy." Thanh âm hệ thống lại vang lên, Phương Viêm lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

"Người đã thay đổi, ta không còn nhận ra Phương Viêm trước kia nữa?" Chiến đấu vừa kết thúc, ba người đều thở phào nhẹ nhõm, tiếp theo, Phó Khinh Huyền ánh mắt ngưng tụ, chăm chú nhìn chằm chằm Phương Viêm hỏi. "Người nói gì vậy, ta không phải Phương Viêm người biết trước kia thì ta là ai. Phó Khinh Huyền vừa hỏi câu này, trong nội tâm có chút chột dạ.

"Người đã trở nên mạnh mẽ, để cho ta có chút nhìn không thấu người rồi." Phó Khinh Huyền khẽ mở môi ngọc, đều có một chút phong vận.

"Trở nên mạnh mẽ, đây là chuyện tốt, không phải các người luôn mong ta mạnh mẽ cường đại hơn sao?" Phương Viêm có chút xuất thần, nghĩ tới quá khứ của Phương Viêm, tên này bởi vì thiên phú có vấn đề, việc tu luyện không tốt, thành tích luôn thấp kém, được phần đông tài nguyên Phương gia bồi

bỏ, cũng chỉ so với người bình thường tốt hơn một chút, đặc biệt là Phó Khinh Huyền nổi bật nhất, hẳn là một tên phé tài, điều này khiến cho Phương Viêm khi đối mặt với thiên chi kiều nữ Phó Khinh Huyền này mang lòng tự ti, cố ý làm bất hòa.

Phương Viêm thiên phú của hắn rất kém, còn may là hắn chịu cố gắng, còn có thể phụ trợ cho thiên phú kém cỏi của hắn, Phương gia nhân cấp đỉnh cấp vũ kỹ Băng Sơn Quyền hẳn đơn giản chỉ cần tu luyện đến cảnh giới lô hỏa thuần thanh. Nếu như không có Phương Viêm khắc khổ cố gắng, cũng không có Phương Viêm bây giờ.

"Người a, người nên mạnh hơn nữa, cố gắng phát huy hết tiềm lực của mình đi." Phó Khinh Huyền chứng kiến Phương Viêm này ánh mắt quật cường, có chút bất đắc dĩ nói.

"A, đúng rồi, không phải người đi cùng Vương Yên Nhiên các nàng sao, tại sao lại đột nhiên truyền ra tin tức người chết thảm. Còn có Vương Yên Nhiên cùng Cao Tiến vừa thấy ta liền ra tay truy sát ta cùng đệ tử Phương gia."

"Chuyện này, nói rất dài dòng..." Phương Viêm gặp Phó Khinh Huyền hỏi, đã đem đầu đuôi câu chuyện Cao Tiến cùng Vương Yên Nhiên sắp đặt gài bẫy hắn như thế nào nói ra một lượt.

"Đáng chết, ta biết mà! Vương Yên Nhiên tiện nhân kia sao lại không nói gì vô duyên vô cớ kết giao người, nguyên lai là muốn giết chết người. Bọn họ làm như vậy, chiêu này thật là quá độc ác mà, may mắn người không có việc gì, bằng không ta cũng không biết làm như thế nào để khai báo với nghĩa phụ a." Phó Khinh Huyền nghe Phương Viêm nói lại, một đôi mắt đẹp hiện lên một vòng sát khí kinh người, lạnh lùng nói.

"A, đúng rồi, Huyền tỷ, ta nhớ được phụ thân hẳn không phải không cho người tiến vào không gian Kiểm mộ thí luyện sao? Người làm sao lại xuất hiện ở nơi này." Phương Viêm hướng Phó Khinh Huyền hỏi. "Đây còn không phải bởi vì người hay sao, người vụng trộm tiến vào không gian kiểm mộ thí luyện, nghĩa phụ lo lắng an nguy của người, vì vậy cho ta vào đây bảo vệ người." Phương Viêm hỏi, Phó Khinh Huyền vẻ mặt hiện lên một vẻ oán trách.

"Không nói nữa, Huyền tỷ, Kiểm mộ thí luyện còn gần một tháng nữa mới chấm dứt, người có tính toán gì không." Phương Viêm bắt gặp ánh mắt u oán của Phó Khinh Huyền, liền vội vàng chuyển chủ đề nói.

"Hiện tại chúng ta đều có thương tích trong người, trước tiên dưỡng thương cho tốt đã, sau đó lại tập hợp đệ tử Phương gia trong không gian kiểm mộ. Đã vạch mặt cùng hai nhà Cao Vương, bọn họ đã muốn đẩy chúng ta vào chỗ chết, chúng ta cũng không cần phải nhân từ đối với địch nhân, trực tiếp giết bọn họ đến mảnh giáp cũng không còn." Phó Khinh Huyền nghe vậy nói.

"Ta cũng đang có ý đó, nếu có cơ hội mà nói, chúng ta nhất định phải đem một đời đệ tử trẻ tuổi của hai nhà Cao Vương một mẻ hốt gọn." Khi nói đến Cao Tiến cùng Vương Yên Nhiên, một cỗ sát khí kinh người từ trong cơ thể Phương Viêm tràn ngập mà ra.

"Phương Viêm thật sự đã thay đổi, ngày xưa tính tình có chút mềm yếu, bây giờ đã biến thành kiên cường, xem ra lần này đợt kiểm mộ thí luyện này đối với hắn thay đổi phi thường to lớn a!" Nhìn xem biến hóa của Phương Viêm, có thể nói là trước sau tưởng như hai người, Phó Khinh Huyền nhìn thẳng gật đầu.

"Phương thiếu, đây là chiến lợi phẩm của chúng ta trong trận chiến này chiến, đặc biệt là hai con yêu thú cấp ba Huyết Nhận đường lang này, có thể luyện chế được hai kiện linh kiếm cùng linh đao." Đào Huy là đệ tử Đào gia là gia tộc phụ thuộc của Phương gia, thừa dịp Phương Viêm cùng Phó Khinh Huyền nói chuyện, hắn đã quét dọn chiến trường trong sơn cốc một lần, trong tay ngoại trừ mang theo bốn cái chân trước sắc bén của Huyết Nhận đường lang, trên lưng còn đeo hai cái bao lớn, đây là chiến lợi phẩm của đệ tử hai nhà Cao Vương sau khi chết lưu lại.

"Đào huynh, đem bao lớn trên lưng người xuống cho ta xem một chút, nhìn xem có thảo dược ta cần không." Phương Viêm nghe vậy là thân nhiên nói.

Phương Viêm tiếp nhận bao tải Đào Huy đưa qua, các loại dược liệu trong đó đều bị hắn góp nhặt lại, Phương Viêm coi trọng nhất là những linh thảo cấp một cấp hai này, đây đều là điểm tích lũy để sau này hắn tu luyện.

"Đình! Phát hiện tài liệu luyện khí cấp bốn chân trước của Huyết Nhận đường lang, phù hợp điều kiện để kích hoạt Luyện Khí Các, kí chủ có kích hoạt hay không, hoặc là tiến hành đồng giá trao đổi?" Lúc Phương Viêm đứng đến chân trước sắc bén của Huyết Nhận đường lang, thanh âm hệ thống lạnh lùng vang lên trong đầu Phương Viêm.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Luyện chế linh binh

Dịch: Thần Thiên

Biên Tập: Ma Hầu

"Luyện Khí Các?" Nghe thanh âm hệ thống thông báo, Phương Viêm trong đầu nổi lên một dấu chấm hỏi thật to.

Phương Viêm bản thân đã có một Tiên Giới hệ thống, mà Tiên Giới hệ thống này lại vận hành như game Tiên Giới của kiếp trước, Tiên Giới hệ thống như một người phục vụ, các loại công năng cần có đều có, đánh quái rơi các loại tài liệu, thăm dò hiểm địa phát hiện các loại vũ khí, thậm chí tiên khí đều do Luyện Khí Các của Tiên Giới hệ thống luyện chế ra.

Nguyên bản, Phương Viêm chỉ nghĩ Tiên Giới hệ thống này là một hệ thống phụ trợ tu luyện, không nghĩ tới còn có một Luyện Khí Các như vậy, một khi kích hoạt, chẳng khác nào có một cái kho vũ khí di động, chỉ cần có đầy đủ tài liệu, hẳn chính là luyện khí tông sư trong giới luyện khí của tu chân giới. Từ nay về sau cũng không cần lo không có vũ khí thích hợp dùng rồi.

"Không được, bây giờ còn không thể kích hoạt Luyện Khí Các này, nếu bây giờ mà kích hoạt, tài liệu luyện khí trên người đều biến mất không thấy, không biết nên giải thích thế nào." Nghĩ đến bên người còn có Đào Huy cùng Phó Khinh Huyền, Phương Viêm cũng không muốn làm cho bọn họ phát hiện được dị thường của mình, sau khi vui mừng qua đi, hẳn đã bình tĩnh trở lại.

"Thi thể của Huyết Nhận đường lang quá lớn, là dị chủng Hồng Hoang, chúng ta mang theo nó sẽ rất vướng víu." Nhìn xem thi thể khổng lồ của Huyết Nhận đường lang, Phương Viêm cố tình cau mày nói.

"Àn, yêu thú Huyết Nhận đường lang đúng là thứ tốt, không có trang bị không gian trữ vật chúng ta căn bản là không thể mang đi." Phó Khinh Huyền nghe vậy cũng cau mày nói. Hiện tại, bọn họ còn có hai đại địch là Cao Tiến cùng Vương Yên, không có khả năng tận lực vơ vét thứ tốt trong không gian Kiểm mộ, cũng chỉ có thể lấy vài đồ vật trọng yếu mang ra ngoài.

Đây cũng là lý do vì sao mỗi lần thí luyện bắt đầu, ba đại gia tộc đều phái rất nhiều người tiến vào trong không gian Kiểm mộ, nhiều người, dĩ nhiên là có thể mang rất nhiều tài nguyên đi ra ngoài.

"Xem ra thi thể Huyết Nhận đường lang này chỉ có thể bỏ qua." Phương Viêm thuận tiện nói.

"Trước mắt chỉ có thể như vậy thôi, chúng ta có thể đem thi thể này giấu đi, đợi có thời gian chúng ta lại gọi người đến đem đi." Phó Khinh Huyền gật đầu phụ họa nói.

"Tốt lắm, các người ở đây nghỉ ngơi một chút, ta đem bọn chúng đi giấu, đợi đến lúc rồi đi lại gọi người đến lấy." Phương Viêm nghe vậy nói.

Phương Viêm liền kéo theo hai cổ thi thể Huyết Nhận đường lang đi về hướng một sơn cốc khác. Đi ra gần một dặm, Phương Viêm ném hai cổ thi thể Huyết Nhận đường lang trên mặt đất, kế tiếp liền nhắm mắt, mở ra mô hình Tiên Giới hệ thống.

"Kích hoạt Luyện Khí Các." Phương Viêm mở ra mô hình hệ thống, kế tiếp liền hạ mệnh lệnh kích hoạt Luyện Khí Các.

"Kích hoạt Luyện Khí Các cần một trăm điểm kinh nghiệm, và một loại tài liệu luyện khí cấp bốn, kí chủ có xác nhận kích hoạt hay không." Thanh âm hệ thống đột nhiên vang lên theo mệnh lệnh Phương Viêm.

"Xác nhận kích hoạt." Phương Viêm trầm giọng xác nhận.

Luyện Khí Các đã được kích hoạt, kinh nghiệm của hắn bị khấu trừ một trăm, chân trước của Huyết Nhận đường lang thiếu một chân.

Nhìn xem chân trước sắc bén của Huyết Nhận đường lang đã mất một chân, Phương Viêm trong lòng một trận vui mừng, vui mừng vì mới vừa rồi không có lỗ hổng, nếu không chuyện trong cơ thể hắn có Tiên Giới hệ thống có thể sẽ bại lộ, đột nhiên Huyết Nhận đường lang thiếu mất một cái chân trước, giải thích việc này sẽ rất phiền toái.

"Đình! Chúc mừng kí chủ đã kích hoạt Luyện Khí Các, xin hỏi kí chủ bây giờ có sử dụng Luyện Khí Các hay không." Sau một lúc lâu, thanh âm hệ thống nhắc nhở lại vang lên trong đầu Phương Viêm.

"Kích hoạt rồi, thật là nhanh a. Không biết Luyện Khí Các này sử dụng như thế nào đây." Phương Viêm nói thầm, trong lúc nói chuyện đã kéo ra mô hình hệ thống trong đầu.

Tại trên mô hình này, có một Luyện Khí Các, Luyện Khí Các trên mô hình xuất hiện một loạt chữ nhỏ, phía trên ghi lại phương pháp sử dụng Luyện Khí Các này, trước tiên phải cung cấp tài liệu cho Luyện Khí Các, tổn hao kinh nghiệm cùng điểm tích lũy mới có thể luyện chế binh khí. Trong quá trình luyện chế, phải cung cấp một cái mô hình, chiếu theo mô hình này, Luyện Khí Các có thể luyện chế ra binh khí. Tài liệu đẳng cấp càng cao, binh khí luyện chế cấp bậc lại càng Cao.

"Trong tay của ta hiện tại có tài liệu luyện khí cấp bốn, có thể luyện chế linh binh. Về phần kinh nghiệm, thì mất một trăm cây linh thảo cấp một. Những thứ này trên người của ta đều có, có thể thử tự luyện chế một kiện binh khí vừa tay." Xem hết giới thiệu của Luyện Khí Các, Phương Viêm trên mặt là hiện lên một vẻ đã hiểu rõ.

Muốn luyện chế thần binh lợi khí, Phương Viêm linh thảo trên người phải thông qua đồng giá trao đổi hệ thống đổi thành điểm kinh nghiệm. Những điều này đều là việc nhỏ, linh thảo không có có thể đi hái hoặc là đi đoạt, nếu như trong tay hắn có một thanh thần binh, khi thi triển Thủy Ảnh Kiếm, sức chiến đấu của hắn tăng lên tuyệt đối không chỉ một ít.

"Luyện chế linh binh." Phương Viêm đã hạ quyết tâm đổi Tiên Giới hệ thống ra lệnh.

Theo thanh âm của Phương Viêm vừa vang lên, Phương Viêm dùng đồng giá trao đổi hệ thống đổi điểm kinh nghiệm, mà thi thể Huyết Nhận đường lang trên mặt đất đột nhiên nổi lên một luồng khói trắng, kế tiếp rất đột ngột biến mất không thấy gì nữa.

"Tài liệu đã thu thập xong, mời kí chủ thiết kế mô hình linh binh." Hệ thống thanh âm nhắc nhở vang lên.

Lần này Phương Viêm đã có chuẩn bị, rút ra trường kiếm sau lưng, ý niệm vừa động, trên Luyện Khí Các bản thảo kia liền có thêm một mô hình trường kiếm cổ xưa.

"Phải mất thời gian một ngày mới có thể luyện chế thành công. Không biết linh binh luyện chế ra sẽ có cấp bậc thế nào."

Con Huyết Nhận đường lang này là yêu thú cấp ba đỉnh phong, có thể do là dị chủng Viễn cổ, nên chân trước mới sắc bén hơn so với yêu thú cấp bốn bình thường còn cứng rắn hơn không ít, thuộc loại tài liệu luyện khí cấp bốn. Mà linh binh thì do yêu thú cấp ba cùng tài liệu luyện khí luyện chế mà thành. Nếu như không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, thì thể con Huyết Nhận đường lang kia cũng đủ để luyện chế một kiện linh binh trung cấp, cũng có thể là linh binh thượng phẩm.

Xử lý tốt chuyện tình của Luyện Khí Các, Phương Viêm liền cùng Phó Kinh Huyền các nàng tụ họp. Phụ cận mùi máu tươi quá nồng, tiếp tục chờ đợi ở đây, sớm muộn gì cũng sẽ đưa tới yêu thú còn lợi hại hơn. Ba người cũng không có dừng lại lâu trong sơn cốc này, rất nhanh liền rời đi.

"Đáng giận, lại để cho bọn hắc chạy thoát." Nhóm ba người chưa đi được bao lâu, tại sơn cốc này đã có một nhóm người đi đến, mà nhóm người chính là Cao Tiến cùng Vương Yên Nhiên dẫn người quay lại.

"Hừ... Bọn người gặp may đấy, nếu lần sau lại để cho chúng ta gặp được sẽ là ngày chết của các ngươi." Trong sơn cốc không gặp được nhóm ba người Phương Viêm, Cao Tiến hung dữ nói.

"Đi, chúng ta đi tới sâu trong không gian kiếm mộ, bọn họ nếu muốn có thu hoạch ở trong không gian Kiếm mộ, chúng ta còn có thể gặp mặt bọn chúng chúng."

Nhóm người Cao Tiến đến nhanh, mà đi cũng nhanh, chỉ một lúc sau, tiểu sơn cốc này lại khôi phục sự yên lặng vốn có.

"Huyền tỷ, các ngươi bị thương rất nặng, ở đây nghỉ ngơi một phen a, chắc gần đây hẳn là không có yêu thú lợi hại tới quấy rầy chúng ta đâu." Bên ngoài một khu rừng trúc, nhóm người Phương Viêm dừng bước.

"Nơi này hoàn cảnh đẹp đẽ, bốn phía địa hình bằng phẳng, không cần lo lắng có mai phục, ngay cả khi phát hiện có địch nhân cũng có thể rất nhanh thoát thân, nơi này điều kiện rất tốt, chúng ta ở nơi này chữa thương đi!" Đưa mắt nhìn lại bốn phía, rừng trúc theo gió nhẹ đung đưa, tạo nên từng tầng cuộn sóng, triều dâng sóng dậy, khung cảnh rộng lớn rất đẹp, không khí tươi mát rất thoải mái, Phó Kinh Huyền đồng ý nhẹ gật đầu.

Phó Kinh Huyền, Đào Huy muốn chữa thương, hẳn cũng phải xử lý qua vết thương trên người, bất quá hẳn có Tiên Giới hệ thống, chỉ cần có điểm kinh nghiệm, cho hệ thống xử lý thoát cái thì tốt rồi.

Thời gian một ngày cứ như vậy lặng yên rồi qua đi, Phó Kinh Huyền, Đào Huy còn đang dưỡng thương, mà Phương Viêm trải qua một ngày điều dưỡng đã có thể sinh long hoạt hổ.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Kiếm khí hóa hình

Dịch: Thần Thiên

Biên Tập: Ma Hầu

"Đinh! Chúc mừng kí chủ luyện chế linh binh thành công, phẩm cấp là cực phẩm linh binh, có thuộc tính phá giáp, mời kí chủ thu lại." Lúc Phương Viêm đang vận chuyển Thuận Dương Công tu luyện, đột nhiên, thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên khiến hắn tỉnh lại từ trong tu luyện.

"Cực phẩm linh binh, vậy mà luyện chế ra cực phẩm linh binh." Phương Viêm nghe vậy có chút không thể tin thì thảo lắm bầm, xong liền thu hoạch trường kiếm trên mô hình Luyện khí các của Tiên Giới hệ thống.

Một thanh trường kiếm cổ xưa đỏ như máu đột ngột xuất hiện trong tay Phương Viêm, kiếm dài ba thước ba tấc, hình thức cổ xưa, chuôi kiếm được một tầng lân giáp quấn xung quanh, kiếm đồ như máu lộ ra thuộc tính kim sắc sáng bóng, thân kiếm lạnh buốt.

"Cực phẩm linh binh này do tài liệu Huyết Nhận đường lang luyện chế thành, vậy thì gọi ngươi Huyết Nhận đi." Vuốt ve cực phẩm linh binh trong tay, một cảm giác lạnh lẽo thấu xương tràn ngập toàn thân, hẳn có cảm giác, bây giờ mà chống lại hai đầu Huyết Nhận đường lang đó, chỉ cần một kiếm đã có thể phá vỡ phòng ngự của chúng nó rồi.

Có thanh cực phẩm linh binh Huyết Nhận này, sức chiến đấu của hắn cũng tăng lên hai ba thành rồi.

Ngày thứ hai, thương thế của Phó Khinh Huyền, Đào Huy cũng đã khá hơn, ba người lại tụ tập lại.

"Phương Viêm, thương thế của ngươi thế nào rồi?" Phó Khinh Huyền khẽ mở môi ngọc, con mắt sáng ngời, hướng Phương Viêm hỏi.

"Thương thế trên người đã khỏi hẳn rồi, Huyền tỷ, Đào Huy, thương thế của các ngươi thế nào? Nếu như không có trở ngại gì nữa, chúng ta có thể thử đi thăm dò mộ địa trong kiếm mộ." Phương Viêm cười nhạt một tiếng, nhún vai nói.

"Ta cũng có ý đó."

"Phương thiếu, phó tiểu thư, có cần triệu tập đệ tử Phương gia hay không, có bọn họ phụ trợ, chúng ta tiến vào trong kiếm mộ, tỷ lệ thành công sẽ lớn hơn nhiều." Đào Huy nghe vậy nói.

"Ngươi đi triệu tập người ở gần đây đi, không có cao thủ tọa trấn, bọn họ rất có thể sẽ bị bọn Cao Tiến cùng Vương Yên Nhiên chặn giết." Phó Khinh Huyền cực kỳ mạnh mẽ, nếu không bị Cao Tiến cùng Vương Yên Nhiên dùng kế khiến cho nàng cùng tộc nhân Phương gia tách ra, nàng cũng sẽ không có chặt vật như vậy.

Ba người thương nghị xong, Đào Huy phụ trách phát tín hiệu triệu tập nhân thủ, xong ba người lại tiếp tục hướng về chỗ sâu trong không gian kiếm mộ đi đến. Một đường đi qua, Phương Viêm phụ trách xử lý những yêu thú gặp được trên đường, nếu như gặp được một ít yêu thú cấp ba cường đại, bọn họ sẽ tránh đi, mất thời gian một ngày, bọn họ đã tiến vào chỗ sâu trong không gian kiếm mộ.

"Tín hiệu đã phát ra, chúng ta ở nơi này chờ một lát, bọn Phương Siêu rất nhanh sẽ chạy đến." Tại một sườn núi nhỏ phía trước, Đào Huy hướng tới Phương Viêm nói.

Ở không xa nơi đây, ta phát hiện đệ tử hai nhà Cao Vương, chắc hẳn Cao Tiến cùng Vương Yên Nhiên cũng ở gần đây." Phó Khinh Huyền có chút nhíu mày nói.

Thời gian một bữa cơm qua đi, từ phía xa hơn mười đạo thân ảnh chặt vật chạy ra. Một tên thanh niên thân thể cường tráng toàn thân đầy máu đen, vừa thấy bọn người Phương Viêm, Phó Khinh Huyền ngẹn ngào nói.

"Tiểu thư, các ngươi cần phải báo thù cho chúng ta a! Tộc nhân chúng ta tiến vào trong không gian kiếm mộ tử thương thảm trọng, bây giờ chỉ còn lại có mấy người chúng ta thôi."

"Cái gì, những người khác đều chết rồi, chuyện gì đã xảy ra?" Phó Khinh Huyền con mắt xoay chuyển, một tia lệ khí kinh người nổi lên trên hai đầu lông mày, nàng hướng về phía Phương Siêu hỏi.

"Là Cao Tiến cùng Vương Yên Nhiên suất lĩnh đệ tử hai nhà Cao Vương đuổi tận giết tuyệt chúng ta, nếu không thu được tin tức của tiểu thư, chúng ta cũng không dám chạy đến nơi này." Trong mắt Phương Siêu bắn ra một tia hào quang căm hận.

"Lại là Cao Tiến cùng Vương Yên Nhiên, ta muốn băm thây vạn đoạn tất cả bọn chúng."

"Phương Viêm, ngươi xem việc này nên xử lý thế nào?" Phó Khinh Huyền nhíu mày hướng Phương Viêm hỏi.

"Thiếu gia, thiếu gia ngươi còn sống, thật là tốt quá." khi Phó Khinh Huyền hỏi, bọn người Phương Siêu mới chú ý tới Phương Viêm đứng bên cạnh Phó Khinh Huyền, vẻ mặt kinh hi nói. Phương Viêm gặp chuyện không may, bọn họ trở lại Phương gia tuyệt đối không thể tránh thoát khỏi sự trừng phạt của gia tộc.

"Huyền tỷ, bọn họ đều có thương thế trong người, tiến vào sâu trong kiếm mộ, chỉ sợ sẽ càng thương vong nhiều hơn, nếu đã như vậy, còn không bằng hai người chúng ta tự đi thăm dò, nói không chừng còn có thể thu được một phần cơ duyên." Phương Viêm nhìn qua tất cả mọi người sau đó trầm giọng nói.

"Thiếu gia, chuyện này vạn lần không được, sâu trong Kiếm mộ nguy cơ trùng trùng, người cùng tiểu thư đi vào nếu có chuyện gì xảy ra, chúng ta làm sao dám đối mặt với Gia chủ a!" Phương Siêu nghe vậy sắc mặt biến đổi, mở miệng ngăn cản.

"Ý ta đã quyết, các ngươi cùng Đào Huy ở gần đây tình dưỡng đi, ta cùng Huyền tỷ tiến vào trong không gian kiếm mộ thăm dò, với thực lực của các ngươi, chỉ cần không gặp được siêu cấp cao thủ Luyện Khí kỳ tăng chín, các ngươi hẳn là có thực lực tự bảo vệ mình." Phương Viêm vẻ mặt kiên quyết.

"Thiếu gia, người muốn vào sâu trong kiếm mộ, hãy để cho ta cùng Đào Huy, Phương Bình đi vào cùng các ngươi, nhiều người đi vào cũng có sức tự bảo vệ mình." Phương Siêu vẻ mặt kiên trì.

Trong ấn tượng của Phương Siêu, Phương Viêm chỉ có tu vi Luyện Khí kỳ tăng ba, muốn thăm dò kiếm mộ, đó chính là đi chịu chết. Hắn tự có chút không rõ, vì sao Phó Khinh Huyền không ra mặt ngăn cản.

"Tiểu thư, ngươi khuyên nhủ thiếu gia đi, trong Kiếm mộ thật sự là quá nguy hiểm." Không khuyên được hẳn, Phương Siêu lại hướng Phó Khinh Huyền nói ra.

"Như Phương Viêm đã nói, các ngươi hãy ở gần đây điều dưỡng đi, ta cùng Phương Viêm tiến vào sâu trong kiếm mộ thăm dò." Phó Khinh Huyền biết rõ Phương Viêm bây giờ không giống Phương Viêm trước kia nữa, đã có thể một mình một người chém giết yêu thú cấp ba đỉnh phong Huyết Nhận

đường lang rồi, cho dù không phải tu sĩ Luyện Khí kỳ tăng chín, cũng sẽ không kém bao nhiêu.

"Tiểu thư, nghỉ lại a!"

"Phương Siêu, làm theo lời phương thiếu đi, hiện tại thiếu gia không giống lúc trước nữa." Nghĩ đến lúc Phương Viêm trong sơn cốc giết hại đệ tử hai nhà Cao Vương tu sĩ luyện khí bảy tám tầng cùng yêu thú cấp ba Ban Văn Hồ lông dài dễ dàng như giết chó giết gà vậy, lập tức không khỏi khuyen nhủ.

Mọi người thương nghị xong, Phương Viêm cùng Phó Khinh Huyền liền hướng chỗ sâu trong kiểm mộ đi tới.

Không gian kiểm mộ, đó là một di tích, là mộ địa của một ít cường giả sau khi chết. Trong Kiểm mộ có cường giả kiểm đạo lưu lại công pháp tu luyện, còn có một chút thần binh lợi khí. Đã từng có người ở trong Kiểm mộ phát hiện vũ khí, là vũ khí mà cường giả tiên thiên sử dụng.

"Là Phương Viêm cùng Phó Khinh Huyền, nhanh, mau thông báo Cao thiếu, bọn Phương Viêm đã tiến vào sâu trong kiểm mộ." Phương Viêm cùng Phó Khinh Huyền vừa vừa tiếp cận gần kiểm mộ, kế tiếp liền bị thám tử hai nhà Cao Vương bố trí ở gần đây phát hiện.

"Mỗi người một tên." Phương Viêm nghe vậy hướng Phó Khinh Huyền cười nhạt một tiếng, kế tiếp liền phi thân lên, mang theo một đạo tàn ảnh hướng về một tên tu sĩ Luyện Khí kỳ tăng bảy lao đi.

"Phốc!"

"Phốc!"

Phương Viêm vừa động, Phó Khinh Huyền cũng động theo, giương kiếm, một đạo kiếm khí phóng ra, động tác như nước chảy mây trôi, chỉ nghe phốc phốc hai tiếng, hai gã thám tử trước sau đều ngã xuống trong vũng máu.

"Đình! Chúc mừng kí chủ đạt được bảy điểm tích lũy."

"Hai nhà Cao Vương dám giết tộc nhân của ta phải có giác ngộ bị giết." Khi thanh âm hệ thống vang lên, Phương Viêm vẻ mặt lãnh khốc, sau khi giết chết hai người, hấn phi thường thuần thục nhanh nhẹn tìm kiếm trên hai cỗ thi thể.

"Huyền tỷ, chúng ta đi." Phương Viêm đem hai cái bao vải đeo lên trên lưng, hai người lại tiếp tục bước đi.

Một đường đi qua, Phương Viêm bọn họ không có gặp được Cao Tiến cùng Vương Yên Nhiên, trên đường đi tới gặp được rất nhiều thám tử mà hai nhà Cao Vương lưu lại, những người này đều bị bọn họ chém giết. Không đến thời gian uống một chén trà, phía trước mộ địa cao lớn, bọn họ thấy được một cái cửa đá khổng lồ, trước cửa đá có một tên đệ tử Vương gia gác cửa.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Kiểm khí hóa hình (2)

Dịch: Thần Thiên

Biên Tập: Ma Hào

"Nơi đây chỉ có một người, người lên hay ta lên đây?" Phó Khinh Huyền hai con mắt lay động, giống như một vị tiên từ không nhiễm khói lửa nhân gian.

"Luyện Khí kỳ tăng bảy, một tên gác cửa vậy để ta lên đi!" Phương Viêm cười nhạt một tiếng, tu vi hấn cũng không hơn đối phương, nhưng phóng đi lại nhanh như thiểm điện, Thủy Ảnh Kiếm thi triển ra, Kiếm Ảnh đầy trời, tên tu sĩ Luyện Khí kỳ tăng bảy này nhìn xem Kiếm Ảnh đầy trời, không biết được đâu là thật đâu là giả, liền vùng kiểm lên ngăn cản.

"Phốc!"

Chỉ nghe phù một tiếng, kiếm quang ản hiện, máu tuôn như suối, tên đệ tử Vương gia này, trong đầu một mảnh mờ mịt, rõ ràng mình đang ở giữa kiếm ảnh, nhưng trong nháy mắt đã chết oan chết uổng.

"Đình, chúc mừng kí chủ đạt được bảy điểm tích lũy." Thanh âm hệ thống lại vang lên, Phương Viêm hướng về Phó Khinh Huyền bên cạnh nói. "Huyền tỷ, chương ngại đã diệt trừ, chúng ta đi thôi."

Trong Kiểm mộ, mệnh môn hùng vĩ, xuyên qua cửa đá, hai người bọn họ không có gặp trở ngại gì, sau khi đi trong thông đạo mộ địa một canh giờ, đột nhiên phía trước có ba ngã rẽ, trong đó hai ngã rẽ có dấu chân rai rác. Còn đường rẽ bên trái không có dấu vết gì lưu lại.

"Có ba đường rẽ, chẳng lẽ bọn người Vương Yên Nhiên cùng Cao Tiến đi vào ngã rẽ chính giữa và ngã rẽ ở bên phải." Phó Khinh Huyền nhủ mảy.

Này mà xuất hiện ba đường đường rõ, cái này đều ở ngoài dự liệu của nàng.

"Huyền tỷ, người có tính toán gì không, hay chúng ta tiến vào thông đạo bên trái đi!" Phương Viêm nghe vậy thần nhiên nói.

"Hai thông đạo kia đã có người tiến vào trong đó, chúng ta nếu đi theo vào, nói không chừng lại đụng phải bọn họ, việc này sẽ gây bất lợi cho việc đoạt bảo của chúng ta, có thể đi vào Kiểm mộ, đều là do cơ duyên của chúng ta, không cần phải cùng bọn họ tranh đoạt. Chúng ta đi vào thông đạo bên trái này." Phó Khinh Huyền suy tư xong, quyết định lên đường.

"Đi, trong thông đạo này có một lá chắn ngăn cản chúng ta tiến vào bên trong." Phương Viêm đi về phía trước được một đoạn, đã bị một lá chắn trong suốt chặn đường đi.

"Không biết hai thông đạo kia có lá chắn như vậy không, chẳng lẽ phải đánh tan lá chắn trong suốt này mới có thể đi tiếp." Phó Khinh Huyền nghe vậy, dò xét hai thông đạo khác, đều phát hiện có lá chắn trong suốt chặn đường, không khỏi kêu nhẹ lên nói.

"Để ta thử xem có thể phá vỡ hay không." Phương Viêm nghe vậy nói.

"Băng sơn!"

Phương Viêm hét lớn một tiếng, thi triển ra Băng Sơn Quyền, một đòn nặng nề đánh lên trên lá chắn ánh sáng.

"Điều này sao có thể, một đòn Băng Sơn Quyền ở cảnh giới tông sư vậy mà không phá được lá chắn ánh sáng trong suốt này." Đánh ra một quyền, mà chỉ tạo nên một tầng gợn sóng trên lá chắn ánh sáng này, một lúc sau hân bình tĩnh lại.

"Nơi này có điều gì quái, hai cái ngã rẽ kia không biết có như thế này không, không biết bọn người Vương Yên Nhiên cùng Cao Tiến đi vào như thế nào." Phương Viêm dùng Băng Sơn Quyền cảnh giới tông sư đều không thể phá vỡ lá chắn trong suốt này, Phó Khinh Huyền cũng thử phá, nhưng vẫn không thể nào phá vỡ được, hai người đi qua hai thông đạo kia thử nghiệm một chút, giống nhau cũng không thể phá vỡ được.

"Xem ra chúng ta phải liên thủ." Phương Viêm lông mày nhăn lại, hai người lại trở lại thông đạo lúc nãy, bắt đầu đánh giá lá chắn trước mắt này.

"Phương Viêm, ta thấy người cũng sử dụng kiếm, hay là chúng ta cùng một lúc sử dụng kiếm thử xem có thể phá vỡ hay không." Phó Khinh Huyền nhẹ nhàng phát phát thanh kiếm trong tay.

"Đúng vậy, kiếm là vương giả của binh khí, sử dụng kiếm, chắc là có thể phá vỡ." Nghĩ tới linh binh cực phẩm trong tay, vẻ mặt Phương Viêm đầy hưng phấn, hân nghĩ tới cách phá lá chắn trong suốt này.

"Phương Viêm, binh khí của người là thứ gì thế, sao lại sắc bén như vậy, cách xa như vậy ta còn cảm nhận được một tia lạnh lẽo thấu xương." Phương Viêm rút ra cực phẩm linh binh Huyết Nhận trên lưng, vẻ mặt ngưng trọng.

"Đây là cực phẩm linh binh ta lấy được trong không gian kiểm mộ, ta gọi nó là Huyết Nhận." Phó Khinh Huyền là người trong nhà, Phương Viêm cũng không có giấu diếm đối phương, đem cực phẩm linh binh xuất ra dùng.

"Xem ra người lần này tiến vào không gian kiểm mộ rất đúng a, chỉ bằng vào kiện cực phẩm linh binh này thôi, chuyến đi này của chúng ta đã không tệ rồi." Phó Khinh Huyền vẻ mặt hưng phấn, cực phẩm linh binh, đó là binh khí mạnh nhất dưới cương giả Tiên Thiên cảnh. Nàng dùng thân binh này chém sát như chém bùn.

"Có này thân binh trong tay, chúng ta đồng loạt ra tay, khả năng mở ra cấm chế này sẽ nắm chắc thành công lớn hơn vài phần."

Hân thương lượng với Phó Khinh Huyền xong, Phương Viêm thi triển Thủy Ảnh Kiếm, dùng sức vung kiếm một lần, mà Phó Khinh Huyền cũng thi triển ra lạc diệt kiếm pháp đến mức tận cùng, một đạo kiếm quang bắn ra, thanh âm kiếm minh giống như long ngâm, đánh lên trên lá chắn ánh sáng.

"Nhé! Nhé!"

Phương Viêm cùng Phó Khinh Huyền toàn lực đánh ra, kiếm ảnh bay lượn, chỉ nghe nhé nhé hai tiếng, lá chắn ánh sáng trong suốt tạo nên một tầng sóng gợn, tiếp theo, mũi kiếm sắc bén đâm vào trong lá chắn trong suốt, mắt thấy đã sắp đâm rách rồi, một cỗ lực phản chấn đem hai người bắn ra.

"Sức mạnh còn chưa đủ, phải dùng sức lớn hơn nữa mới được."

"Xích!"

Hai người dùng sức lần nữa, trong cơ thể hân thúc dục Thuận Dương Công đến mức tận cùng, hai người hợp lực, mũi kiếm đồng thời đâm về một điểm, chỉ nghe xích một tiếng, lá chắn ánh sáng trong suốt đã phá ra một khe nứt lớn.

"Phương Viêm, mau vào đi, cái cấm chế này lần nữa muốn khép lại." Cấm chế vừa vỡ, Phó Khinh Huyền vẻ mặt đầy lo lắng.

Phương Viêm vừa nghe thấy, đã cùng Phó Khinh Huyền lách mình đi vào.

"Đi, tình huống này có chút không đúng." Trong thông đạo này một mảnh tĩnh mịch, Phương Viêm cảm nhận được một cỗ khí tức âm lãnh tràn ngập tại

trong thông đạo.

"Kiếm mộ có cổ quái, chúng ta trên đường cẩn thận một chút." Phó Khinh Huyền nghe vậy vẻ mặt ngưng trọng, tiến vào nơi đây, nàng cảm thấy cả người lạnh buốt, như là bị độc xà âm lãnh theo dõi vậy.

Hai người sắc mặt ngưng trọng, cầm kiếm đề phòng, chậm rãi đi về phía trước.

"Rắn, trong mộ địa này có rắn." Phương Viêm sắc mặt biến đổi, tại lối đi phía trước có một đầu rắn theo khe hở trong vách tường thò đầu ra.

"Cẩn thận một chút, trong mộ địa này có rắn, chắc chắn không thể so sánh với rắn bình thường." Phó Khinh Huyền cũng nhìn thấy thông đạo phía trước trong khe hở trên vách tường có một đầu rắn thò ra.

"Xích!"

Phương Viêm thi triển Thủy Ảnh Kiếm, chỉ nghe xích một tiếng, một đạo kiếm khí bắn về phía đầu rắn.

"Hư!"

Mất thấy đầu con rắn kia sắp bị kiếm khí Phương Viêm phóng xuất ra đánh chết, chính vào lúc này, dị biến nổi lên, đầu rắn ngân bạch này đột nhiên hóa thành một đạo kiếm quang nhanh như điện đánh về Phương Viêm.

"Phương Viêm, cẩn thận." Phó Khinh Huyền gặp dị biến nổi lên, tiểu xà màu ngân bạch này vậy mà hóa thành một đạo kiếm khí, nàng vung tay lên, một đạo kiếm khí sắc bén bắn về phía đạo kiếm khí màu ngân bạch này.

"Băng Sơn Quyền." Phương Viêm gặp nguy hiểm đột kích, một quyền đánh ra, đạo kiếm khí ngân bạch này bị Phó Khinh Huyền công kích vốn là có chút suy yếu rồi, lại bị quyền kinh bá đạo cương mãnh của hắn đánh vỡ.

"Kiếm khí thật sắc bén a, tương đương với một kích toàn lực của Luyện Khí kỳ tầng chín đại viên mãn." Kiếm khí ngân bạch biến mất, Phó Khinh Huyền vẻ mặt vẫn còn sợ hãi, vừa rồi kiếm khí ngân sắc của con rắn kia công kích đủ để trọng thương bọn họ.

"Huyền tỷ, chú ý, phía trước tiểu xà phát động công kích." Phương Viêm cùng Phó Khinh Huyền đi về phía trước hơn một trượng, tiếp theo, ở trên khe đá tiểu xà không chờ bọn họ công kích lại hóa thành một đạo kiếm khí như nhanh như điện đánh về phía Phó Khinh Huyền bên cạnh hắn.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Pháp khí

Dịch: Thần Thiên

Biên Tập: Ma Hầu

"Băng Sơn Quyền."

Đối với nguy cơ trước mắt, Phương Viêm không chút lưỡng lự tung ra một đòn mạnh nhất đánh về phía đạo kiếm khí quý dị đang đánh tới Phó Khinh Huyền kia.

"Đây là vật gì, thật là quý dị, chúng ta trên đường phải cẩn thận một chút." Sau khi đánh tan đạo kiếm khí này, Phương Viêm vẻ mặt nghiêm trọng.

"Đáng chết, Kiếm mộ này thật là nguy hiểm, vừa đi vào thông đạo mộ địa đã gặp nhiều tiểu xà hóa thành kiếm khí công kích như vậy rồi." Bọn họ tiếp tục đi tới, càng gặp được nhiều tiểu xà công kích hơn nữa.

"Phương Viêm, may là vừa rồi người không cho bọn Phương Siêu đi vào cùng, nếu không lần này chúng ta nhất định chết thảm rồi." Vừa nghĩ đến tiểu xà biến thành kiếm khí sắc bén công kích, đủ để giết chết bất luận tu sĩ nào dưới Luyện Khí kỳ tầng tám, Phó Khinh Huyền trong lòng còn sợ hãi.

Thông đạo cũng không phải rất dài, nhưng hai người cũng phải cố hết sức. Mới thấy được ánh sáng ở đầu thông đạo phía trước, hai người vết thương đầy mình, trên người không còn chỗ nào lành lặn.

Càng tới gần cuối thông đạo, càng gặp được càng nhiều kiếm khí công kích, bắt đầu chỉ là một hai đạo, nhưng theo khoảng cách càng ngày càng gần, đã tăng lên tới mười đạo kiếm khí công kích bọn họ, tránh cũng không tránh được, hai người dùng hết toàn lực ngăn chặn kiếm khí công kích tới mình, bộ dạng hai người rất chật vật.

Phó Khinh Huyền sống đến bây giờ, đều dựa vào là một thân tu vi mạnh mẽ, mà Phương Viêm sống đến bây giờ, hoàn toàn dựa vào hệ thống chữa trị

của Tiên Giới hệ thống, đã hao phí một số điểm tích lũy rất lớn, sinh mệnh của hắn một mực bảo trì ở trạng thái đỉnh phong. Ngay cả có là hệ thống cũng không phải vạn năng, khi máu hắn mất đi quá nhiều không được bổ sung năng lượng kịp thời, sắc mặt của hắn tái nhợt đi thường đáng sợ.

"Đáng chết, cuối cùng đã ra khỏi thông đạo này." Hai người nhìn thấy một mảnh mộ địa trống trải, trên mặt đất màu nâu đen cắm đầy chuỗi kiếm sắc bén, trường kiếm tỏa ra khí lạnh lóng lánh.

"Kiếm mộ, không nghĩ tới thật sự có kiếm mộ." Nhìn xem các loại trường kiếm cắm đầy mộ địa này, Phó Khinh Huyền vẻ mặt mừng rỡ. Nàng tu kiếm đạo, tất nhiên hi vọng có một thanh kiếm tốt, như vậy lạc điệp kiếm pháp của nàng mới có thể phát huy đến mức tận cùng.

"Mau nhìn, đó là cái gì? Trong kiếm mộ này tại sao có thể có rắn, màu xanh, màu trắng, màu đỏ, sao lại nhiều loại rắn như vậy." Tiến vào bên trong kiếm mộ, bọn họ cũng không có gặp được những kiếm khí quý dị lúc này công kích, đi vào bên trong kiếm mộ, hắn thấy được một mảng tiêu xà đủ loại màu sắc, bọn nó hình như là bị hai người Phương Viêm đánh thức, nguyên một đám mở ra mắt rắn lạnh như băng, gắt gao nhìn chăm chăm vào hai người xâm nhập này.

"Lúc trước, ta có nghe nghĩa phụ nhắc qua, không gian kiếm mộ này, được cường giả thời cổ mở ra, vị cường giả kia không đành lòng để binh khí của mình lưu lạc ở ngoài nên đã mở ra không gian kiếm mộ này. Chỉ cần chúng ta thông qua khảo nghiệm, có thể đạt được tán thành của những thần binh này, mang ra khỏi không gian kiếm mộ, nếu như không vượt qua được khảo nghiệm, chúng ta có thể sẽ chết." Phó Khinh Huyền vẻ mặt nghiêm trọng. "Phương Viêm, người hiện tại mới Luyện Khí kỳ tầng bảy, Phương gia từ nay về sau đều dựa vào một mình ngươi, không thể để xảy ra chuyện ngoài ý muốn gì được, để cho ta đi thăm dò con đường này trước!"

"Không được, trong tay của ta có cực phẩm linh binh, hãy để cho ta đi thăm dò đi!" Phương Viêm thân là nam tử hán đại trượng phu, sao có thể trốn ở sau lưng nữ nhân được, bèn lắc đầu nói.

Phương Viêm tuy chỉ là Luyện Khí kỳ tầng bảy, nhưng một khi đối chiến, Phó Khinh Huyền còn không nhất định là đối thủ của hắn.

Đang nói chuyện, Phương Viêm dùng sức ném trường kiếm trong tay bắn vào trong kiếm sơn trước mắt.

"Xích! Xích! Xích! Xích..."

Kiểm sơn bị công kích, các loại tiêu xà ẩn nấp ở đây trong nháy mắt hóa thành kiếm khí sắc bén. Xích xích những tiếng nổ lớn vang lên, trong nháy mắt, những trường kiếm sắc bén này đã hóa thành tro bụi.

"Kiếm khí thật sắc bén a, những thần binh chém sắt như chém bùn này cứ như vậy mà hóa thành tro bụi." Nhìn thấy những trường kiếm sắc bén này trong nháy mắt hóa thành tro bụi, hai người hoảng sợ một trận, may mắn là phương cùng Phó Khinh Huyền không có trực tiếp xông vào, bằng không, giờ phút này bọn họ đã có kết cục giống với những trường kiếm kia rồi.

"Phương Viêm, Kiếm mộ quá nguy hiểm, chúng ta cần bản là không đi qua được, phải nghĩ cách khác thôi, nếu ở đây có những thông đạo đi qua trong kiếm mộ." Phó Khinh Huyền vẻ mặt nghiêm trọng, không còn vẻ thông dong lúc trước, nếu Phương Viêm không dùng trường kiếm thay nàng ngăn cản mấy đạo, thì nàng không chết cũng phải lột mấy lớp da, có trên trăm đạo kiếm khí công kích, đây vẫn chỉ là bên ngoài, muốn tiến vào bên trong kiếm sơn, thì sẽ kích phát càng nhiều kiếm khí hơn, chỉ sợ cường giả bạo Khí Cảnh, không, thậm chí là Tiên Thiên cảnh cũng sẽ bị chém đến xương cũng không còn.

"Ân, phải tránh đi tòa kiếm sơn này." Phương Viêm đồng ý nhẹ gật đầu, bảo kiếm mặc dù tốt, nhưng cũng còn mạng để xài mới được.

"Đi, trên kiếm sơn sao lại có một khoảng đất trống, chẳng lẽ đây là thông đạo xuyên qua kiếm sơn." Trên kiếm sơn, khắp nơi cắm đầy các loại cổ kiếm, duy chỉ có có một khu vực không có trường kiếm, thông đạo này rất chật hẹp, chỉ có thể đi qua một người, Phương Viêm thấy thế nhin không được nhẹ kêu nói.

"Đi, thật là có một lối đi nhỏ a, bốn phía đều không có những tiêu xà quý dị này, xem ra đây là thông đạo, nếu như chúng ta không đụng đến trường kiếm trên Kiếm sơn hẳn là không có nguy hiểm gì." Phó Khinh Huyền cũng chú ý đến thông đạo uốn lượn gấp ghe quanh co nhỏ hẹp này.

"Để ta tới thử xem." Phương Viêm khẽ quát một tiếng, cầm trong tay cực phẩm linh binh Huyết Nhận, vẻ mặt cảnh giác, chậm rãi đi về phía trước, chỉ cần tình huống không đúng, hắn lập tức sẽ lui về sau. "An toàn, thông đạo này không có kiếm khí công kích." Đi ra khoảng một trượng, Phương Viêm cũng không có thấy Kiếm sơn công kích, vẻ mặt hưng phấn.

Phó Khinh Huyền nghe thế, vội vàng đuổi theo.

Hai người đi được gần một dặm, thân ở trong đường hẹp quanh co trên kiếm sơn, thấy rất nhiều tiêu xà đủ loại màu sắc, vậy mà không có một con nào chủ động công kích bọn họ.

"Mau nhìn, phía trước có một cái bình đài, phía trên có một thanh kiếm." Sau khi đi qua kiếm sơn, Phương Viêm nhìn thấy phía trước có một bình đài, trên đài có một chỗ lõm, phía trên có cắm một thanh trường kiếm ngân bạch giao nhau, giống trường kiếm bình thường một nửa rộng, không đủ một tấc, là một thanh bội kiếm của nữ tử.

Kiểm này ánh sáng lộng lẫy, chuỗi kiếm được tạo hình từ bạch ngọc mà thành, có khắc một đồ án Phương Hoàng gương cánh, xem ra cũng không phải là vật phẩm.

"Kiếm tốt, Huyền tỷ, Kiếm này rất xứng đôi với ngươi, để ta lấy xuống cho ngươi." Nhìn trường kiếm trên bình đài, Phương Viêm nhin không được cười

nói.

"Người cẩn thận một chút, ta ở đây canh chừng cho người." Phó Khinh Huyền nghe vậy, trên mặt hiện lên một vẻ thẹn thùng, liền thần nhiên nói, trong lúc nói chuyện về mặt năng cảnh giác nhìn chăm chăm về bốn phía.

Phương Viêm vừa mới tới gần bình đài này, trường kiếm kia như phát hiện địch ý của Phương Viêm, một đạo thanh âm như Phượng Minh, kiếm minh đột nhiên vang lên, kiếm này dần dần hồng lên, một đạo khí nóng trong thân kiếm phun ra. Một con Dục Hỏa Phượng Hoàng kiêu diễm bay lên trời, khí nóng phô thiên cái địa đánh tới hướng Phương Viêm.

"Phương Viêm, chú ý, Kiếm này là pháp khí trong truyền thuyết, kiếm khí hóa hình, phi thường lợi hại, người phải cẩn thận." Vừa thấy Dục Hỏa Phượng Hoàng bay lên trời, Phó Khinh Huyền vẻ mặt đầy khiếp sợ, trong Kiếm mộ lại có pháp khí, năng vội vàng hướng về Phương Viêm nhắc nhở.

Pháp khí, đó là vũ khí cường đại siêu việt cực phẩm linh binh, chỉ có tu sĩ đã ngoài Tiên Thiên cảnh mới có thể khống chế, pháp bảo có linh, không ai có thể điều khiển, kiếm khí có thể hóa hình tấn công địch, một thanh pháp khí tự chủ tấn công địch, chỉ nghĩ thôi đã cảm thấy khủng bố rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Phượng Hoàng cổ kiếm

Dịch: Thần Thiên

Biên Tập: Ma Hầu

"Oanh!"

Khí nóng khủng bố đánh tới, Phương Viêm không chần chừ đánh ra Băng Sơn Quyền. Hai sức mạnh va chạm, chỉ nghe oanh một tiếng, Phương Viêm là lùi lại hơn mười bước, hư ảnh Phượng Hoàng này liền ảm đạm xuống, rít lên một tiếng, liền tung ra một trào, lần nữa chớp tới hướng Phương Viêm.

"Pháp khí này thật mạnh, không có người điều khiển đã có uy lực như vậy rồi, nếu là có người điều khiển, thì uy lực sẽ mạnh hơn bao nhiêu nữa." Phương Viêm lui lại, trong cơ thể khí huyết cuộn cuộn không ngừng, hấn giữ vững tinh thần, lại là một đòn Băng Sơn Quyền đánh về phía hư ảnh Phượng Hoàng kia.

"Phương Viêm, ta tới giúp người." Lạc diệp kiếm pháp thi triển ra, kiếm khí tung hoành, hai người cùng hư ảnh Phượng Hoàng đại chiến cùng nhau.

Cái hư ảnh Phượng Hoàng này thật sự quá mạnh mẽ, có thể so với tu sĩ bạo Khí Cảnh, Phương Viêm cùng Phó Khinh Huyền liên thủ đều không áp chế nổi cái hư ảnh Phượng Hoàng này, sóng lửa cực nóng nướng hai người mồ hôi đầm đìa, bất luận bọn họ liều mạng như thế nào đều không đến được gần thân thể nó.

"Huyền tỷ, không thể tiếp tục như vậy được, cái hư ảnh Phượng Hoàng này thật sự quá mạnh, chúng ta liên thủ cũng không phải đối thủ của nó, phải nghĩ biện pháp khác mới được." Phương Viêm toàn thân khô nóng khó chịu, vết thương trên người đều sắp cháy đen, nếu như cứ theo tình huống này, bọn họ nhất định sẽ bị sóng lửa cực nóng này nướng thành than mất.

"Phương Viêm, ta tới ngăn chặn cái hư ảnh Phượng Hoàng này, người đi nhỏ cây kiếm cổ này lên." Phó Khinh Huyền nghe vậy không khỏi nói.

"Được, người cẩn thận, ta đi một chút sẽ trở lại." Phương Viêm cũng cảm nhận được, tuy cái hư ảnh Phượng Hoàng này mạnh mẽ, nhưng bản thể nó cũng chỉ khống chế được một khoảng cách nhất định, như vậy mới có thể hóa giải nguy cơ lần này.

Phương Viêm đánh ra Băng Sơn Quyền, khí kinh khủng bổ đánh tới hư ảnh Phượng Hoàng, mà hấn thì dùng bộ pháp lui ra, như thiểm điện lướt lên trên bình đài.

"Phốc." Thiếu Phương Viêm ngăn cản, Phó Khinh Huyền căn bản cũng không phải là đối thủ của hư ảnh Phượng Hoàng này, chỉ một kích, Phó Khinh Huyền đã trọng thương thổ huyết, thân thể bay ngược ra sau, mà lúc này, Phương Viêm vừa mới nhảy lên trên bình đài.

Khi Phương Viêm lướt lên bình đài, hư ảnh Phượng Hoàng cũng đã nhận ra ý đồ của hấn, rít gào một tiếng, bất chấp đối phó với Phó Khinh Huyền, đánh tới hướng Phương Viêm.

Phương Viêm tay cầm chuôi kiếm, dùng sức nắm chặt, một cổ sức lực kinh khủng bắn ra từ hai tay hấn, hư ảnh Phượng Hoàng bỏ nhào về phía hấn, trong nháy mắt liền một trào đánh bay Phương Viêm.

"Như thế nào mạnh như vậy, chỉ là một thanh kiếm vậy mà đánh cho chúng ta bị thương thành bộ dạng này, chẳng lẽ chúng ta không có duyên với kiếm này sao?" Phương Viêm trọng thương, lồng ngực cháy đen một mảnh. Phương Viêm vội vàng kích hoạt hệ thống chữa trị, lồng ngực nhả thành chữ xuyên.

"Lực bài xích rất mạnh, chẳng lẽ do Kiếm tự chọn chủ." "Huyền tỷ, ta tới ngăn cản, ngươi đi rút kiếm." Phương Viêm cảm nhận được cổ kiếm này đột nhiên bộc phát ra một cổ lực bài xích mãnh liệt, trong đầu nghĩ tới điều gì, thần binh có linh, tự chọn chủ, mà kiếm này là một thanh bội kiếm của nữ tử, lập tức không khỏi nói.

Nếu như vậy vẫn không được, thì bọn họ thật sự vô duyên cùng kiếm này.

"Được, ngươi yểm hộ ta, để ta đi thử." Phó Khinh Huyền từ mặt đất nhẹ nhàng nhảy lên, mặc kệ vết máu ở khóe miệng không lau đi, lao đi hướng bình đài.

"Băng Sơn Quyền."

Phương Viêm đánh ra một quyền, ngăn cản được một trào của hư ảnh Phượng Hoàng, cả người cũng lướt lên trên bình đài, cầm trong tay cực phẩm linh binh Huyết Nhận, thi triển ra Thủy Ảnh Kiếm, đánh úp về phía sóng lửa cực nóng kia.

"Đứng vững, nhất định phải đứng vững." Phương Viêm cắn răng, Thủy Ảnh Kiếm thi triển ra, hấn chống lại tất cả công kích, Kiếm Ảnh sóng lại, như có một màn nước chảy dài không dứt, chặn tất cả thế công của hư ảnh Phượng Hoàng.

"Đinh! Chúc mừng kí chủ độ thành thạo của Thủy Ảnh Kiếm +5."

"Đinh! Chúc mừng kí chủ độ thành thạo của Thủy Ảnh Kiếm +10"..

Hắn đem Thủy Ảnh Kiếm phát huy đến mức tận cùng toàn lực chống đỡ công kích sắc bén của hư ảnh Phượng Hoàng, Phương Viêm một mực cắn răng kiên trì, khóe miệng đều tiết ra máu đỏ tươi. Điều làm cho hắn cảm thấy vui mừng chính là, toàn lực thúc dục Thủy Ảnh Kiếm, độ thành thạo của hắn lại tăng nhanh chóng, trong nháy mắt đã vượt qua năm mươi. Thanh âm hệ thống nhắc nhở không ngừng vang lên, dễ nghe giống như Linh Âm vậy, độ thành thạo đang không ngừng tăng trưởng mỗi giờ mỗi phút.

Độ thành thạo của Thủy Ảnh Kiếm tăng trưởng, đại biểu cho Phương Viêm cách cảnh giới nhất đại tông sư càng ngày càng gần. Được Phương Viêm hỗ trợ, Phó Khinh Huyền đã tránh được áp lực lớn lao, thành công tiếp cận Phượng Hoàng cổ kiếm này.

"Phốc."

Phó Khinh Huyền thân thủ lướt tới Phượng Hoàng cổ kiếm, chuỗi kiếm trắng nõn như ngọc truyền đến một lực phản chấn, chấn nằng thân hình lay động không ổn, nằng còn đang cắn răng kiên trì, lại lần nữa tiến lên, kế tiếp lại đưa tay ra chụp tới nó lần nữa. Liên tiếp thử nhiều lần, nội phủ bị chấn thành trọng thương, thương thế nặng vậy nằng cũng áp chế không nổi. Chỉ nghe ộc một tiếng, Phó Khinh Huyền phun ra một ngụm máu, thân thể bị lực phản chấn kịch liệt đánh bay rớt ra ngoài.

"Vẫn thất bại, chẳng lẽ là chúng ta cơ duyên không đủ, cùng thanh cổ kiếm này vô duyên." Phương Viêm nhìn Phó Khinh Huyền bị cổ kiếm đánh bay, lòng mảy mảy giác nhân lại.

"Xích! Xích!"

Phó Khinh Huyền tuy nhiên bị đánh bay, mà lúc nằng bị đánh bay phun ra một ngụm máu lại có hai giọt văng lên trên Phượng Hoàng cổ kiếm. Hai giọt máu này bị Phượng Hoàng cổ kiếm hấp thu, hư ảnh Phượng Hoàng đang không ngừng công kích Phương Viêm đột nhiên được một lực lượng nào đó triệu hoán, liền hóa thành một đạo kiếm quang chui vào bên trong Phượng Hoàng cổ kiếm.

Kế tiếp, Phương Viêm bọn họ không có chú ý tới, kiếm son đã xảy ra chấn động rất nhỏ, trên kiếm son các loại kiếm khí hóa thành tiểu xà cũng tùy theo biến mất không thấy gì nữa.

"Đây là có chuyện gì." hư ảnh Phượng Hoàng biến mất không thấy gì nữa, Phương Viêm về mặt kỳ quái, vừa rồi rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, cái hư ảnh Phượng Hoàng này sao lại đột nhiên biến mất không thấy. "Phương Viêm, hình như, hình như Phượng Hoàng cổ kiếm đã nhận ta làm chủ nhân." Phó Khinh Huyền theo từ trên mặt đất đứng lên, khuôn mặt một mảng trắng bệch, nhưng giữa con mắt lại lộ ra một thần sắc hưng phấn.

"Cổ kiếm này nhận ngươi làm chủ nhân." Phương Viêm nghe vậy về mặt cũng mừng rỡ. Phó Khinh Huyền có pháp khí này, lực chiến đấu của nằng nhất định sẽ tăng lên mấy lần, đến lúc đó muốn tiêu diệt đám người Cao Tiến cùng Vương Yên Nhiên còn không phải là chuyện dễ như trở bàn tay hay sao.

Không có hư ảnh Phượng Hoàng công kích, Phó Khinh Huyền vui mừng chốc lát, liền đứng dậy đi về hướng bình đài. Nhẹ nhàng dùng lực, lập tức Phượng Hoàng cổ kiếm liền được rút ra.

"Huyền tỷ, Kiếm này thật xứng đôi với ngươi a!" Phó Khinh Huyền cầm trong tay Phượng Hoàng cổ kiếm, ánh tư sáng ngời, Phương Viêm nhìn không được lên tiếng khen.

"Lần này cũng nhờ có ngươi, nếu như không có ngươi, ta cũng không thể thu phục được Phượng Hoàng cổ kiếm này." Phó Khinh Huyền mặt cười như hoa, đối với Phượng Hoàng cổ kiếm trong tay yêu thích không buông tay.

"Huyền tỷ, Kiếm này phẩm cấp thế nào, không phải là cực phẩm pháp khí chứ." Phương Viêm nghe vậy cười hỏi.

"Kiếm gọi là Phượng Hoàng cổ kiếm, đích thực là cực phẩm pháp khí. Đáng tiếc, thực lực của ta thấp kém, căn bản là không thể phát huy ra uy lực vốn

có của Phụng Hoàng cổ kiếm." Phó Khinh Huyền vung khê Phụng Hoàng cổ kiếm trong tay, liền cười nói.

"Ân, cũng đúng, pháp khí này vũ khí của tu sĩ đã ngoài Tiên Thiên cảnh mới có thể sử dụng được, chúng ta không thể phát huy uy lực vốn có của nó, điều này cũng hợp tình lý." Phụng Viêm cười nói.

"Âm âm!"

Cực phẩm pháp khí Phụng Hoàng cổ kiếm bị Phó Khinh Huyền lấy đi, Kiếm mộ đột nhiên bộc phát ra một hồi tiếng nổ âm âm, kiếm son sau lưng Phụng Viêm thoáng cái đã sụp xuống, các loại bảo kiếm cắm ở trên kiếm son trong khoảnh khắc liền hóa thành tro bụi, từng đạo kiếm khí hội tụ thành dòng nước lũ hướng về Phụng Hoàng cổ kiếm trong tay Phó Khinh Huyền dũng mãnh lao tới.

Nguyên lai Kiếm son tồn tại là vì Phụng Hoàng cổ kiếm, giờ phút này, Phụng Hoàng cổ kiếm bị người lấy đi, Kiếm son đã không cần tiếp tục tồn tại.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Thạch mộ kinh biến

Dịch: Thần Thiên

Biên Tập: Ma Hào

"Thật là nguy hiểm a! Nếu không phải chúng ta thu phục được Phụng Hoàng cổ kiếm này, chỉ sợ, trên Kiếm son kiếm khí phong bạo đã có thể đánh chết chúng ta phân thân toái cốt rồi." Nhìn những kiếm khí kia như nước lũ dũng mãnh tiến vào trong Phụng Hoàng cổ kiếm, Phụng Viêm vẻ mặt còn sợ hãi.

"Ừ, may mắn chúng ta thành công, bằng không chúng ta thật sự đã ngã xuống tại đây." Nhìn Phụng Hoàng cổ kiếm màu ngân bạch trong tay được kiếm khí trong kiếm mộ làm dịu, khôi phục lại như thất thái ngọc lưu ly, Phó Khinh Huyền vẻ mặt vui mừng.

"Kiếm son hủy, Kiếm mộ cũng mất đi giá trị tồn tại của nó, chúng ta đi nhìn xem một vòng trong kiếm mộ đi, đây chính là nơi tạo hóa của cường giả kiếm đạo thời kỳ viễn cổ, trong đó nhất định có rất nhiều bảo bối." Kiếm son bị hủy, Phụng Viêm quét mắt nhìn bốn phía, tiếp theo liền lên đường.

Đưa bảo kiếm vào vò, hai người xuyên qua bình đài tiếp tục đi tới.

Xuyên qua bình đài, trong tầm mắt hiện ra một cái cửa đá, cửa đá tồn tại từ thời viễn cổ để lại dấu vết loang lổ, rất nhiều địa phương đều mục nát.

"Đi, chúng ta vào xem." Phụng Viêm thấy cửa đá này, biết rõ đây là hạch tâm của kiếm mộ, là nơi tạo hóa của cường giả kiếm đạo tọa hóa chi địa.

Phó Khinh Huyền nghe vậy nhẹ gật đầu, hai người mang theo tâm tư tò mò, đẩy ra cửa đá này.

Nhẹ nhàng đẩy cửa đá liền mở ra. Trong thạch mộ đầy tro bụi, hai người tiến vào trong, trong tầm mắt thấy một quan tài bằng đá, tại phía sau quan tài đá có một bệ đá hình vuông, trên bệ đá có một thanh đồng cổ đăng. Có một bản cổ tịch, một thanh đoản kiếm, trừ những thứ đó ra không còn vật gì khác.

"Trên bệ đá có một bản cổ tịch, ta đi xem đó là cái gì!" Phụng Viêm nhìn lướt qua thạch mộ, thấy sách cổ cùng đoản kiếm trên bệ đá, liền nói ra.

"Cẩn thận một chút, ta có cảm giác tình huống nơi đây có một chút không đúng." Phó Khinh Huyền hướng về phía Phụng Viêm nhắc nhở.

"Huyền Ảnh Kiếm Quyết." Phụng Viêm vung tay lên, một đạo kinh khí bắn ra, trong nháy mắt tro bụi trên bệ đá liền biến mất, Phụng Viêm cầm bản cổ tịch này lên, nhìn lướt qua nói.

"Phụng Viêm, chú ý, tình huống trong thạch mộ không đúng lắm, ta vừa nhìn thấy một đạo hắc ảnh chạy qua." Lúc Phụng Viêm cầm lấy sách cổ này trong nháy mắt, một đạo hắc ảnh rất đột ngột xuất hiện ở thạch trong mộ.

Thanh đồng cổ đăng không biết dập tắt đã bao nhiêu năm, trong thạch mộ ánh sáng hôn ám, mơ hồ có thể thấy được một đạo hắc ảnh đang lơ lửng trên quan tài đá.

Phụng Viêm nghe vậy, đem Huyền Ảnh Kiếm Quyết thu vào trong ngực vừa thu lại, liền lui đến trước người Phó Khinh Huyền, vẻ mặt ngưng trọng nhìn chằm chằm vào đỉnh đầu của bóng đen.

"Kiệt kiệt..." Tiếng cười chói tai quái dị vang lên trong thạch mộ.

"Đã bao nhiêu năm, lão phu đều không nhớ rõ đã bao nhiêu năm không có nghe được hơi thở của người sống, thật là hoài niệm a!" "Người là ai, là người hay quỷ." Kiệt kiệt tiếng cười quái dị phi thường chói tai, vang lên trong thạch mộ, vừa nghe Phụng Viêm sồn tóc gáy một hồi, cả gan hỏi.

"Tiểu tử, chỉ trách các ngươi lòng tham không đáy, đã lấy được Phụng Hoàng cổ kiếm còn chưa đi, còn có ý đồ nhúng chàm Huyền Ảnh Kiếm Quyết này."

"Ngươi là ai, lời này của ngươi có ý gì?" Phương Viêm nhướn mày, tiếp tục hỏi.

"Lão phu là Huyền Ảnh Kiếm Tôn, hôm nay các ngươi có thể chết trong tay bản tôn, các ngươi cũng nên cảm thấy vinh hạnh." Bóng đen cười quái dị không ngừng.

"Huyền tỷ chạy mau, lão quỷ này rất nguy hiểm." Phương Viêm đột nhiên hét lớn một tiếng, tiếp theo liền kéo Phó Khinh Huyền phóng về phía bên ngoài cửa đá mà đi.

"Muốn đi, không dễ dàng như vậy, các ngươi hãy ngoan ngoãn lưu lại a." Bóng đen cười lạnh.

"Sao lại thế này, sao lại không ra được." Một tường khí ngăn trở đường đi của hai người, bóng đen kia phóng tới Phương Viêm.

"Gặp quý, đây là có chuyện gì, Thuần Dương Công pháp, đáng chết, như thế nào lại tu luyện Thuần Dương Công pháp." Bóng đen kia nhảy vào trong cơ thể Phương Viêm, đột nhiên, bóng đen kia kêu lên sợ hãi từ trong cơ thể Phương Viêm xông ra ngoài.

Phương Viêm cảm giác được thân thể lạnh lẽo, rất nhanh liền khôi phục bình thường, vẻ mặt nghiêm trọng, nhìn chăm chăm vào đỉnh đầu của bóng đen.

"Ngươi vừa mới đối với ta nói cái gì?"

"Tiểu tử, không nghĩ tới ngươi vậy mà lại tu luyện Thuần Dương Công, hơn nữa khí tức sinh mệnh thật không ngờ lại tràn đầy như vậy. Thật là thật tốt quá, nếu đoạt xá ngươi, bản tôn có thể sống lại rồi." Bóng đen trải qua khiếp sợ ngắn ngủi, đã thay thế bằng vẻ vui mừng.

Âm cực sinh dương, dương cực sinh âm. Tu luyện Thuần Dương Công rất khó có thể đoạt xá, có thể do thực lực của đối phương thật sự là quá yếu, hẳn có rất nhiều biện pháp chiếm thân thể này.

"Àm ầm!"

Đột nhiên, trong thạch mộ quan tài đá không hề có dấu hiệu gì liền một tiếng ầm ầm nổ tung ra, trong thạch mộ bóng đen biến mất không thấy gì nữa, đá vỡ vụn ra, lộ ra một cỗ thi thể, hai đạo hào quang lục sắc bắn ra từ cỗ thi thể kia, giống như lệ quý vậy, nhìn rất là thâm.

"Đây là cái quỷ gì vậy." Phương Viêm thất kinh khi thấy thi thể trong quan tài, Phương Viêm không chần chờ liền tung ra một đòn Băng Sơn Quyền.

Làm cho Phương Viêm cảm thấy khiếp sợ chính là, thi thể này quá mạnh mẽ, bị Băng Sơn Quyền của hắn đánh lên người chỉ đem đối phương đẩy lui nửa bước. Cái thi thể này phòng ngự mạnh mẽ thái quá, Băng Sơn Quyền ở cảnh giới tông sư chỉ đánh cho nó lui nửa bước, không có chút tổn thương nào.

"A!" Trong quan tài đá xuất hiện một thi thể bị Phương Viêm đẩy lui, Phó Khinh Huyền nhìn không được phát ra một tiếng kêu sợ hãi.

Trong thạch mộ rất tối, cũng không đủ ánh sáng, Phương Viêm cùng Phó Khinh Huyền vẫn thấy rõ tướng mạo cùng hình thể đối phương, không nhìn thì còn đỡ, vừa nhìn lại càng hoảng sợ, đây là người nào, mà gương mặt lại biến thành màu đen như cương thi vậy, cương thi này thân thể khô quắt vô thành một nắm, hiện ra màu kim loại sáng bóng, một đôi mắt lục sắc trống rỗng, tỉnh mạch, đã mất đi cảm tình của con người giống như một hắc động.

Cương thi động tác có chút cứng nhắc, nhưng tốc độ nó bộc phát ra lại rất nhanh, Phương Viêm thân thể nghiêng qua bên cạnh tránh thoát, đối phương bỏ nhào về phía trước, chỉ nghe oanh một tiếng, thạch mộ này tạo ra một cái lỗ thủng lớn.

Nhìn chiến lực kinh người của cương thi, Phương Viêm suýt nữa là cắn lưỡi, trong mắt vẻ kiêng kỵ càng ngày càng đậm, Phương Viêm không chút nghi ngờ, một khi bị nó đánh trúng, thân thể của hắn cũng sẽ bị nó đánh thành lỗ thủng.

"Băng Sơn Quyền đã rất mạnh, nhưng vẫn không thể làm gì được cương thi này, đối phương phòng ngự thật sự là quá mạnh mẽ." Phương Viêm né tránh đối một kích trí mạng của đối phương, tiếp theo liền bỏ quyền, sử dụng kiếm, khi hắn nghĩ đến, dùng cực phẩm linh binh Huyết Nhận hẳn là có thể phá vỡ phòng ngự của nó.

Phó Khinh Huyền trải qua sợ hãi, biết rõ bây giờ là lúc sinh tử tồn vong nàng đành xuống sự sợ hãi trong nội tâm đối với cương thi, sau đó huy động Phụng Hoàng cổ kiếm chém tới cương thi.

Hai người liên thủ, cùng công kích tới hướng cương thi. Cương thi này cũng rất cao, đầu lâu khô quắt có chút hướng lên trên, tránh đi một kiếm chém tới của Phương Viêm, bởi vì không gian có chút nhỏ hẹp, Phó Khinh Huyền chém ra Phụng Hoàng cổ kiếm cũng bởi vì hắn tốc độ quá nhanh, không thể chém trúng con mắt, mà lại chém trên khuôn mặt của nó.

Kiểm với mặt va chạm bắn ra ánh lửa, gò má cương thi bị chém rách mở ra một lỗ hổng rất nhỏ.

Cương thi này phòng ngự thật sự là quá biến thái, với cực phẩm pháp khí Phụng Hoàng cổ kiếm sắc bén vậy mà chỉ có thể phá vỡ phòng ngự của đối phương, không thể một kiếm chém giết, Phương Viêm, Phó Khinh Huyền hai người tâm chìm xuống đến đáy cốc. Quái vật trước mắt kia bọn họ căn bản không thể đối phó được.

Phương Viêm Phó Khinh Huyền phản kích vừa xong, cương thi này thân thể càng ngày càng linh hoạt, liền một trào bổ nhào về phía trước, hai người lập tức đã bị kinh lực cuồng bạo này đánh bay, máu tươi phun ra từng ngụm từng ngụm.

"Phương Viêm, cương thi này phòng ngự quá mạnh mẽ, không phá được phòng ngự, căn bản là không thể chém giết, chúng ta có chạy không."

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Lâm trận đột phá

Dịch: Thần Thiên

Biên Tập: Ma Hào

"Trốn, các ngươi trốn rồi sao." Cương thi mở miệng nói chuyện, giọng nói âm trầm khủng bố, làm cho người ta là nghe xong sồn tóc gáy.

"Thu!"

Một tiếng Phượng Minh, Phó Khinh Huyền cầm trong tay Phượng Hoàng cổ kiếm, bổ tới hướng cương thi. Một cổ sóng nhiệt tuôn ra như là núi lửa phun trào vậy, đột không khí rung động ùng ùng.

Một kích toàn lực của Phó Khinh Huyền, chỉ làm cho tốc độ của cương thi dừng lại một chút.

"Ngao!"

Cực phẩm pháp khí trong tay Phó Khinh Huyền là cực phẩm pháp khí hỏa thuộc tính đối với những quỷ vật trong mộ huyết này, có chút thương tổn, tuy nhiên không phải trí mạng, thế nhưng vẫn có thể đã thương đối phương, chỉ thấy hấn mở miệng ra một mùi hôi ngút trời, phun ra một đoàn lực quang tới Phó Khinh Huyền. Phó Khinh Huyền huy kiếm chém, mang theo một đạo sóng lửa, thân thể lách sang, tránh thoát được lực quang phóng tới. Lực quang bắn vào trên vách tường, trong nháy mắt vách tường đã bị ăn mòn, lực sắc khí lưu này làm cho người ta nghĩ thấy đã buồn nôn.

"Huyền tỷ, chú ý, đây là thi độc, một khi bị lây nhiễm sẽ bị ăn mòn, ngươi với ta hợp lực, tranh thủ thời gian phá vỡ vách tường, thoát khỏi nơi đây." Phương Viêm nhìn hơi nước lực sắc khí lưu bốc lên, liền hướng Phó Khinh Huyền nhắc nhở.

"Cương thi này, thật độc ác." Phó Khinh Huyền lông mày khẽ đen hẳn lại, tránh đi công kích của cương thi, Phượng Hoàng cổ kiếm trong tay bổ về phía vách tường mộ huyết hơi có vẻ mục nát này.

"Oanh!"

Phượng Hoàng cổ kiếm không hổ là pháp khí cực phẩm, so với cực phẩm linh binh của Phương Viêm linh binh cao hơn vài cấp bậc, một kiếm, cửa mộ huyết đã bị đánh ra một vết nứt dài hơn một thước.

"Không được, mộ huyết này không biết được bày ra cấm chế gì, những chỗ nứt ra rất nhanh sẽ khép lại, chúng ta căn bản không kịp ly khai nơi đây." Vách tường bị bổ ra nhúc nhích một hồi, liền đã khôi phục lại như ban đầu, Phó Khinh Huyền phải không khỏi nhíu mày.

"Đừng vùng vẫy, các ngươi trốn không thoát đâu, các ngươi hãy ngoan ngoãn thủ chịu trời cho Lão tổ ta đoạt xá đi." Cương thi cười quái dị.

"Huyền tỷ, cực phẩm Phượng Hoàng cổ kiếm của ngươi cho ta mượn dùng một lát, ta nghĩ ta có cách phá vỡ cấm chế nơi đây." Phương Viêm nhướng mày, Huyền Ảnh Kiếm Tôn muốn đoạt xá hấn, có thể là vì hấn tu luyện Thuận Dương Công, làm cho đối phương đoạt xá thất bại, mà Phượng Hoàng Cổ Kiếm của Phó Khinh Huyền là cực phẩm pháp khí hỏa thuộc tính, nếu như kết hợp cùng hấn có thể đã thương cương thi, cũng có thể rời khỏi nơi đây a!

"Phương Viêm, tiếp kiếm." Phó Khinh Huyền đối phương Viêm phi thường tin tưởng, căn bản không lo lắng hấn chiếm đoạt Phượng Hoàng cổ kiếm của nàng, khi nàng hô lên Phượng Hoàng cổ kiếm đã rơi vào trong tay Phương Viêm.

"Lão quỷ, tiếp ta một chiêu Thủy Mạc Mạn Thiên." Phương Viêm tiếp nhận Phượng Hoàng cổ kiếm, như là cầm một ngọn khà vậy, cảm giác nóng rực khiến hấn muốn vứt kiếm xuống, hấn vận chuyển Thuận Dương Công trong cơ thể lên,

Cảm giác nóng rực trong tay dần dần biến mất, kế tiếp, chính là một chiêu Thủy Mạc Mạn Thiên bổ tới hướng cương thi.

Cương thi vùng tay đón đỡ, hai sức mạnh chạm vào nhau, bộc phát ra một hồi tiếng nổ, Phương Viêm liên lui lại hơn mười bước, đứng vào vách tường mộ huyết, mà cương thi cũng thối lui bốn năm bước, hai tay bị lửa nóng đốt cháy một mảnh khét lẹt.

Phương Viêm bị chấn cho khí huyết cuộn cuộn, bất chấp đem vết máu ở khóe miệng lau đi, tay phải giơ Phượng Hoàng cổ kiếm lên cao, một luồng chân

khí quán chủ đến trên thân kiếm, kiếm thế mãnh liệt khiến cho khí lưu xung quanh điên cuồng xoay tròn, xoay rất nhanh, một hư ảnh Phượng Hoàng hiện lên trên thân kiếm, như là muốn phá kiếm mà ra.

"Chém!"

Một kiếm bổ ra, kiếm khí thô to vô cùng phảng phất như lửa nóng đang thiêu đốt, hư ảnh Phượng Hoàng rít lên một tiếng, bay ra khỏi kiếm, giống như một vì sao rơi, hung hăng đâm vào lồng ngực cương thi.

Chỉ một kích, đã dùng hết tất cả khí lực của Phương Viêm, oanh một tiếng cương thi đã bị đánh bay, lên trên vách tường, Phương Viêm liền hướng về phía Phó Khinh Huyền thúc giục.

"Huyền tỷ, nhanh, nhanh dùng Huyết Nhận phá vỡ cấm chế chỗ cửa ra vào."

"Oanh! Oanh! Oanh..."

Phó Khinh Huyền vùng kiếm chém tại lên trên cửa cấm chế, tiếng oanh minh không ngừng vang lên.

"Tiểu tử, ngươi vậy mà làm bị thương bản tôn, dùng tu vi Luyện Khí tầng bảy thúc dục cực phẩm pháp khí vẫn còn quá yếu đi, nếu ngươi là tu sĩ bạo Khí Cảnh, nói không chừng bản tôn còn có thể kiêng kị ngươi vài phần, bây giờ ngươi đã Không còn sức đánh một trận, ngươi có thể an tâm chết đi." Cương thi hắc khí bắt đầu khởi động, từ trên vách tường giấy dựa lấy đứng lên, về mặt tà ác.

"Luyện Khí kỳ tám tầng!" Phương Viêm khoe miệng tràn huyết, Cương thi này lì lợm, lực lớn vô cùng, hắc căn bản là không thể đối đối phó được, trừ phi tiến vào Luyện Khí kỳ tám mới có vốn để liều mạng.

"Đột phá a!" Phương Viêm biết rõ hắc căn đối phương chênh lệch rất lớn, chỉ có đột phá mới có thể giải quyết nguy cơ lần này. Đối với người khác mà nói, muốn đột phá có chút khó khăn, nhưng đối với hắc căn mà nói, chỉ cần trả giá một điểm nhỏ là có thể.

"Kích hoạt hệ thống đồng giá trao đổi, đem tất cả linh thảo linh dược tồn kho toàn bộ trao đổi thành kinh nghiệm." Phương Viêm kéo ra mô hình Tiên Giới hệ thống trong đầu, kích hoạt phụ thuộc hệ thống đồng giá trao đổi, đem toàn bộ linh thảo linh dược trong hành trang trao đổi thành kinh nghiệm dùng để thăng cấp.

"Đình! Chúc mừng kí chủ thăng cấp thành công, đạt tới Luyện Khí kỳ tầng, còn thừa hai mươi một điểm kinh nghiệm tám, nội phủ chấn động bị thương, có kích hoạt hệ thống tự động chữa trị hay không." Phương Viêm không chút do dự đổi tất cả thành kinh nghiệm tiêu chuẩn để thăng cấp, trong sát na, Phương Viêm cảm giác thân thể thoải mái, thăng cấp thành công, thanh âm hệ thống thông báo vang lên trong đầu.

"Chữa trị." Phương Viêm nghe vậy liền đáp nhẹ một tiếng, bây giờ còn có kinh nghiệm, hoàn toàn có thể đem thương thế trên người chữa trị.

Phương Viêm đột phá đến Luyện Khí kỳ tầng tám, kinh nghiệm tích lũy được đã tiêu hao không còn, thương thế trải qua hệ thống chữa trị, bản thân đã khôi phục tới trạng thái đỉnh phong. Khí tức trên người càng ngày càng tăng lên, giống như một thanh lợi kiếm ra khỏi vỏ, lúc nào cũng có thể cho địch nhân một kích trí mạng.

Phương Viêm tiến lên trước một bước, một kiếm vùng ra nhìn như rất chậm thực ra lại rất nhanh.

"Thủy Tích Thạch Xuyên."

"Oanh!"

Kiếm khí thô to như núi chẳng những đánh bay này cương thi, còn ép cho đối phương dán trên vách tường không nhúc nhích được, đáng sợ hơn chính là, kiếm khí cũng không tiêu tán, mà giống như một đoàn đoàn lửa nứt ra bao vây lấy cương thi, trên lồng ngực, một mùi khét lẹt gay mũi đầy rẫy cả mộ huyết.

"Tiểu tử, không nghĩ tới vẫn còn xem thường ngươi, vậy mà lâm trận đột phá, Luyện Khí kỳ tầng tám, thực lực tăng lên một bước lớn Thiên tư rất tốt Lão tổ đối với thể xác ngươi càng ngày càng mong chờ." Cương thi thân thể bị cháy khét lẹt không chịu nổi, khi ngọn lửa biến mất, cương thi miệng nói chuyện, không có chút biểu hiện suy yếu nào.

"Ngao!" Thanh âm cương thi khàn khàn vang lên, tiếp liền kêu to một tiếng,

Trong cơ thể cốt nhục đen kịt bắn ra ra lục sắc khí lưu, đem lồng ngực bị tổn thương bao trùm, càng phát ra vẻ âm trầm, chỉ mất thời gian mấy hơi thở, cơ nhục bị kiếm khí phá vỡ đã bắt đầu chậm rãi khép lại.

"Chết!"

Phương Viêm cầm Phượng Hoàng cổ kiếm trong tay, chân điểm xuống đất, phi thân lao ra, hóa thành một đạo xích hồng sắc như lưu quang bắn ra ngoài.

"Xích!"

Một kiếm này, Phương Viêm trực tiếp cắm ở trên bộ ngực ngực bị tàn phá của cương thi,

Toàn lực thúc dục Phượng Hoàng cổ kiếm, lửa nóng hừng hực thiêu đốt, bọc cương thi lại, thành một ngọn lửa hình người.

"Răng rắc!"

Hỏa diễm đối với thân thể cương thi có tác dụng khắc chế, được Phụng Viêm duy trì liên tục không ngừng quán chú chân khí, vào trên Phụng Hoàng cổ kiếm mà lửa cháy càng ngày càng mạnh, nhiệt độ càng ngày càng cao, đốt cho thân thể đối phương mềm lại, giống như một ngọn nến vậy, thi độc nhỏ xuống từng giọt như nước vậy.

"Rống!"

"Cút ngay cho ta." Cương thi rống giận, một quyền nặng nề bổ về phía Phụng Viêm trước mặt, một cước đá hướng ngực hấn theo tiếng hét phần nộ vang lên, một luồng sức mạnh kinh khủng tuyệt luân từ trong cơ thể cương thi tuôn ra, đánh bay Phụng Viêm cùng Phụng Hoàng cổ kiếm bay ra ngoài.

LIKE ĐỂ GIA TĂNG KINH NGHIỆM VÀ TỶ LỆ RƠI VẬT PHẨM~~~

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Cương thi ngàn năm

Dịch: Thần Thiên

Biên Tập: Ma Hầu

"Cương thi này hệt không ngờ lại biến thái như vậy, đã đột phá đến Luyện Khí kỳ tầng tám rồi mà vẫn không phải đối thủ." Phụng Viêm bị một cước đá bay, niệng ho ra máu.

"Răng rắc."

"Phá, Phụng Viêm, ngươi không sao chứ!" lúc Phụng Viêm cùng cương thi đại chiến, Phụng Viêm ra chiêu thật sự là quá mạnh mẽ, Huyền Ảnh Kiếm Tôn không thể không toàn lực ngăn cản một kích toàn lực của Phụng Viêm, Phó Khinh Huyền liền nắm lấy cơ hội khó có được này một kích công phá vách tường, có chút hưng phấn muốn báo cho Phụng Viêm, không nghĩ tới vừa mới xoay người lại đã thấy cảnh Phụng Viêm bị đánh bay miệng phun máu tươi, hưng phấn trước mắt đã bay sạch.

"Phá là tốt rồi, chúng ta nhanh thoát ra nơi này." Phụng Viêm lợi dụng kinh nghiệm trong tay kích hoạt hệ thống chữa trị đem thương thế trên người chữa trị hết, mang theo Phụng Hoàng cổ kiếm, trong nháy mắt cùng Phó Khinh Huyền lao ra khỏi thạch mộ bị bịt kín này.

"Muốn đi, hôm nay các ngươi đi không được." Phụng Viêm cùng Phó Khinh Huyền lao ra thạch mộ, Huyền Ảnh Kiếm Tôn căn bản không có ý định buông tha bọn họ, thao túng thân thể cương thi đuổi theo.

"Phụng Viêm, cương thi này đuổi tới rồi, hiện tại chúng ta nên làm cái gì bây giờ." Phó Khinh Huyền tuy cường thế, nhưng đối với vũ lực tuyệt đối trước mắt, vẫn còn có chút nhu nhược, đặc biệt là với cương thi này căn bản là đánh không chết chém không nứt, vết thương trên người nó tự động khép lại, đây quả thực là một quái vật đánh không chết, năng liền có chút hoang mang lo sợ.

"Đầu cương thi này tu vi chắc là bạo Khí Cảnh, nếu muốn đánh bại thậm chí là chém giết, phải bọc phát ra thực lực bạo Khí Cảnh mới được. Ngươi với ta còn cách cảnh giới bạo Khí Cảnh rất xa, không cần thiết phải liều mạng với cương thi này, cương thi sợ ánh sáng, chúng ta chạy ra ngoài kiếm mộ, hẳn là có một đường sinh cơ." Phụng Viêm ở kiếp trước, chơi game Tiên Giới, thường xuyên xông vào một ít hiểm địa cổ tích luyện công thăng cấp, biết rõ nhược điểm của cương thi, lập tức không khỏi nói ra.

Vừa ra khỏi mộ huyết, không có gì ngăn trở, kiếm sơn cũng đã biến mất không thấy gì nữa, Phụng Viêm cùng Phó Khinh Huyền tốc độ cũng đã thi triển đến mức tận cùng, rất nhanh liền lướt đến thông đạo trong kiếm mộ. Nhưng mà tốc độ của cương thi không chậm hơn bọn họ bao nhiêu, đuổi sát sau lưng, giống như giò bọ bám trong xương vậy.

"Chết đi!" Cương thi Huyền Ảnh Kiếm Tôn há to mồm, phun ra một ngụm thi độc lục sắc. Phụng Viêm không thể không vung Phụng Hoàng cổ kiếm lên ngăn cản.

"Huyền tỷ, ngươi ra ngoài kiếm mộ trước đi, cùng bọn Phụng Siêu tụ họp lại, ta ở lại ngăn cản đầu cương thi này." Trải qua vừa rồi đón đỡ, bọn họ cùng cương thi khoảng cách kéo lại càng gần, Phụng Viêm lo lắng nhìn về phía Phó Khinh Huyền, giờ phút này nàng cũng đã bị trọng thương, căn bản cũng không lực đánh một trận, lập tức không khỏi nói.

"Được, ngươi cũng phải cẩn thận một chút, chúng ta ở bên ngoài chờ ngươi." Phó Khinh Huyền biết rõ Phụng Viêm lo lắng cái gì, cắn răng, đề khí,

không để ý thương thế trong cơ thể chuyển biến xấu, như thiểm điện lao đi hướng vào trong thông đạo. "Tiểu tử, không nghĩ tới người vậy mà rất trọng tình trọng nghĩa nha, người cho rằng nàng thật sự có thể sống sót sao? Nói cho người biết, chờ đoạt xá người xong, ta lại đi đối phó nàng." Huyền Ảnh Kiếm Tôn gặp Phó Kinh Huyền chạy thoát, không tức giận chút nào, còn lên tiếng tán thưởng, xong liền tập trung sức mạnh bắt đầu đối phó Phương Viêm.

"Hừ, chỉ sợ người không có cơ hội kia." Phương Viêm hừ lạnh một tiếng, vừa đánh vừa lui, rất nhanh liền ra tới ba ngã rẽ vào thông đạo.

Đã nhìn thấy cửa ra, Phương Viêm thăm nghĩ, bọn người Cao Tiến cùng Vương Yên Nhiên cũng vào thăm dò Kiếm mộ, sao không để cho bọn họ tới đối phó với đầu cương thi đánh không chết này nhỉ.

Phương Viêm hạ quyết tâm, liền hướng lối đi chính giữa phóng đi. Giờ phút này, hắn đã có tu vi Luyện Khí kỳ tầng tám, cái lá chắn ánh sáng trong suốt này căn bản không ngăn được hắn, nhẹ nhàng va chạm liền thông qua.

Cái thông đạo chính giữa này là thông đạo mà Cao Tiến lựa chọn, trong thông đạo này, bọn họ ngoại trừ phát hiện một ít đoàn kiếm mục nát, còn những món đồ giá trị cũng không phát hiện được cái nào, giờ phút này, Cao Tiến suất lĩnh một đám đệ tử Cao gia về mặt buồn bã đang lui ra từ trong thông đạo kiếm mộ.

"Bây giờ chỉ còn lại thông đạo thứ ba kia thôi, nếu trong đó cũng không có món đồ nào có giá trị, chúng ta chỉ có thể đi thăm dò những hiểm địa khác." Cao Tiến về mặt buồn rầu, thúc giục một đám đệ tử gia tộc tăng nhanh tốc độ, nếu để cho Vương Yên Nhiên tiến vào thông đạo thứ ba rồi thì phiền toái.

"Di, đây không phải là Phương Viêm sao? Hắn như thế nào lại tiến vào thông đạo thứ hai."

"Hay, đúng là thiên đường có lối không đi, địa ngục không lối hết lần này tới lần khác lại xông tới, Phó Kinh Huyền không có ở đây, hôm nay sẽ là ngày chết của người." Nguyên bản là Cao Tiến về mặt buồn rầu, không nghĩ tới ở đây lại gặp được Phương Viêm, về mặt buồn bực lúc trước đã bay sạch.

"Mọi người cùng nhau xông lên, làm thịt tên này cho ta."

Cao Tiến hét lớn một tiếng, một đám đệ tử Cao gia huy động binh khí trong tay giết tới hướng Phương Viêm.

"Cút ngay cho lão tử." Phía sau có truy binh, hơn nữa còn rất khủng bố nữa, giờ phút này đệ tử Cao gia lại chặn đường ở phía trước, Phương Viêm giận dữ mắng mỏ một tiếng, Phương Hoàng cổ kiếm trong tay dùng sức vung lên, hư ảnh Phương Hoàng hiện ra, sóng lửa cực nóng phóng lên trời, khiến cho mọi người không thể không tạm lánh mũi nhọn.

Phương Viêm bắt lấy cơ hội khó có được này, từ trong đám người lao ra.

"Tiểu tử này tiến vào trong kiếm mộ, thật dễ dàng để ta bắt ba ba trong rọ, lần này hắn chết chắc rồi." Phương Viêm tiến vào trong kiếm mộ, một đám đệ tử Cao gia về mặt đầy hưng phấn.

"A..."

"A..."

"Trời ạ, đây là quái vật gì, thật không ngờ lại khủng bố như vậy." "Cương thi, đây là cương thi, là cương thi ngàn năm, chạy mau đi!"..

Một đám đệ tử Cao gia về mặt vui mừng đã cứng lại, dĩ nhiên đã bị cương thi giết chết, những người này chỉ có tu vi Luyện Khí kỳ bảy tám tầng, binh khí trong tay bọn họ đều là binh khí bình thường không phải là thần binh lợi khí chém sắt như chém bùn, căn bản là không thương tổn đến cương thi tí nào, chỉ mất mấy hơi thở, thì đã có ba bốn đệ tử Cao gia chết oan chết uổng. "A, đáng chết, Phương Viêm, ta muốn giết người." Tộc nhân chết thảm, Cao Tiến đã bị dội cho một chậu nước lạnh. Lúc này còn chưa kịp vui mừng hiện giờ tộc nhân đã chết thảm.

"Lui, mọi người mau lui lại, lui về trong kiếm mộ."

Một đám tộc nhân Cao Tiến mang đến, trong nháy mắt đã loạn thành một đoàn, trong lúc lui lại, lại bị cương thi giết thêm vài người nữa, giờ phút này, đệ tử Cao gia chỉ còn có mười sáu mười bảy người, có thể nói là tổn thất thảm trọng.

"Phương Viêm, người sao lại trêu chọc quái vật kia, người còn không chết đi cho ta." Tiến vào trong kiếm mộ, mộ huyết này lớn hơn nhiều so với mộ huyết của Phương Viêm tiến vào lúc này. Bọn người Cao Tiến lui vào trong huyết mộ không thấy Phương Viêm đâu, không khỏi nổi giận mắng.

"Cao Tiến, các người nên thương lượng đối phó như thế nào với cương thi này đi tên này rất lì lợm, căn bản là giết không chết." Phương Viêm cười lạnh, thanh âm truyền ra từ một chỗ trong mộ huyết.

"Đáng chết, thật là đáng chết, chờ ta làm thịt quái vật kia xong, ta muốn người chết." Cao Tiến lệ khí che kín khuôn mặt anh tuấn, sắc mặt nhăn nhó, đối phương Viêm có thể nói là hận đến xương tủy, hận không thể ăn hết huyết nhục của hắn.

"Giết, trước tiên làm thịt quái vật kia cho ta."

Nhóm người Cao Tiến người đông thể mạnh, hơn mười người bắt đầu vây giết đầu cương thi này.

"Có dầu hỏa không? Nhanh, nhanh đưa cho ta đốt cho con quái vật này chết cháy."

Cương thi ngàn năm thật là khủng bố, là một vương giả cận chiến, chỉ trong mấy hơi thở, đệ tử Cao gia xông lên phía trước đã có vài người đã bị cương thi xé thành nát bấy, trên mặt đất vết máu loang lổ, huyết nhục mơ hồ, phi thường tàn nhẫn, giống như địa ngục vậy, trong mộ huyết mũi máu tươi nồng đậm

"Thiếu gia, không có dầu hỏa, chỉ có phích lịch đạn." Một đệ tử Cao gia nghe vậy không khỏi nói.

"Tốt, có phích lịch đạn, ném, dùng phích lịch đạn nổ chết quái vật kia cho ta." Phích lịch đạn này dùng để phá hủy cơ quan trong huyết mộ, giờ phút này vừa vặn có công dụng, Cao Tiến về mặt dữ tợn, hung hăng ra lệnh.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Chạy thoát ra ngoài

Dịch: Thần Thiên

Biên Tập: Ma Hầu

"Oanh! Oanh! Oanh..." Phích lịch đạn nổ tung lên, mảnh đá vụn bắn ra bốn phía, làm cho bốn người Cao Tiến tuyệt vọng, chính là cương thi ngàn năm này phòng ngự quá biến thái, quá lợi hại, đã dùng tới mười quả phích lịch đạn mà chỉ làm cho cương thi ngàn năm này một chút chặt vật cản bản không thể đánh trọng thương được.

Phải biết rằng phích lịch đạn này uy lực rất lớn, một quả có thể nổ trọng thương tu sĩ Luyện Khí kỳ tầng tám hơn mười quả cùng nổ tạc, có thể nổ chết tu sĩ Luyện Khí kỳ tầng chín. "Đáng chết, con quỷ cương thi này thật không ngờ lợi hại như vậy, ngay cả tu sĩ Bạo Khí Cảnh dưới sự bạo tạc của nhiều phích lịch đạn như vậy cũng không thể bình yên vô sự a!" Cương thi ngàn năm rống giận không ngừng, trong mắt lóe ra lục quang, phi thường hung mãnh. "Phích lịch đạn còn nữa không? Nhanh, nhanh dùng phích lịch đạn nổ chết tên này cho ta." Cao Tiến nhìn cương thi này toàn thân chặt vật, nhưng trên thực tế cũng không có bao nhiêu thương tổn, lông mày liền nhăn lại, lập tức trầm giọng ra lệnh. "Thiếu gia, phích lịch đạn chỉ còn có ba quả." "Cái gì? Chỉ còn ba quả, sao các ngươi không mang nhiều chút." Cao Tiến nghe vậy là sắc mặt đại biến. "Đưa phích lịch đạn này cho ta, để ta dùng đối phó với cương thi ngàn năm này." "Cương thi này thật là lợi hại, dùng đến phích lịch đạn oanh tạc mà vẫn không sao." Nhìn cương thi bị oanh tạc vẫn bình yên vô sự, Phương Viêm cũng cảm giác được da đầu run lên một hồi.

Chỉ ngần người một lúc, lại có hai gã đệ tử Cao gia bị cương thi xé thành hai nửa, trong huyết mộ bị bóng ma từ vong bao phủ, cứ tiếp tục phát triển theo tình thế này, thì tất cả mọi người trong huyết mộ sẽ chết hết.

"Cao Tiến, con cương thi này rất lợi hại, ngươi cùng ta liên thủ chém giết nó." Phương Viêm đang tọa sơn quan hổ đấu đi ra từ góc tường, nếu người thắng cuối cùng là nhóm người Cao Tiến còn dễ nói, nếu cương thi ngàn năm là người thắng, Phương Viêm cũng không nắm chắc có thể đánh trọng thương hoặc giết chết nó, lập tức không khỏi nói. "Hừ, đây đều là do ngươi đưa tới, chờ ta làm thịt quái vật kia xong, ta sẽ tìm ngươi tính sổ." Cao Tiến nghe vậy hừ lạnh một tiếng, tiếp theo liền không nói gì nữa, hiển nhiên đã chấp nhận yêu cầu liên thủ của Phương Viêm.

Kỳ thật Cao Tiến cũng không nguyện ý để Phương Viêm ở một bên nhìn chăm chăm như hổ đói, cho dù hắn có chém giết được cương thi ngàn năm này, thì hai người cũng phải có một trận chiến, địch mạnh ta yếu, đây cũng không phải là điều hắn muốn xảy ra. Lúc trước hắn một mực nghĩ xem nên làm thế nào để kéo Phương Viêm xuống nước, nhưng lại không nghĩ ra biện pháp nào, giờ phút này Phương Viêm lại chủ động nói ra, lộ ra vẻ mặt lo lắng, nguyên nhân là cương thi ngàn năm này thật sự quá biến thái.

"Chém!"

Phương Viêm cùng Cao Tiến đã đạt thành hiệp nghị, hét lớn một tiếng, khí thế đang không ngừng kéo lên, một đạo kiếm khí thô to như núi đánh tới cương thi ngàn năm này, ép cho đối phương dán tại trên vách tường không nhúc nhích được, đáng sợ hơn chính là, khiếm khí của Phương Viêm lúc này cũng không tiêu tán, hiện ra một hư ảnh Phương Hoàng rất lớn, hư ảnh này bay ra từ Phương Hoàng cổ kiếm đánh tới cương thi ngàn năm Phương Viêm liền bắt lấy cơ hội khó có được này, đâm tới một kiếm, Phương Hoàng cổ kiếm đâm vào bụng cương thi. Sóng lửa ngập trời, trong nháy mắt liền bao phủ cương thi ngàn năm.

"Rống!"

Cương thi càng rống giận, hỏa diễm càng ngày càng thịnh, nhiệt độ càng ngày càng cao, đốt cho cốt nhục của đối phương bắt đầu mềm xuống, giống như một ngọn nến vậy, thi độc sền sệt nhỏ xuống từng giọt. Tại thời khắc này, cương thi phải chịu thống khổ rất lớn, tiếng gào thét không ngừng. "Nhanh, nhanh ném phích lịch đạn vào trong miệng hắn." Cương thi ngàn năm dùng chân đá tới Phương Viêm, Phương Viêm liền bật trở ra, không quên nhắc nhở Cao Tiến. "Oanh! Oanh! Oanh!" Cao Tiến không nghĩ tới binh khí trong tay Phương Viêm uy lực lại lớn như vậy, khi nghe tiếng hét nhắc nhở của Phương Viêm mới sực tỉnh bắn ba quả phích lịch đạn vào trong miệng cương thi ngàn năm. Chỉ nghe oanh oanh ba tiếng nổ, đầu lâu cương thi ngàn năm đã bị nổ nát. "Tiểu tặc, vậy mà hủy đi thi thể của ta, các ngươi toàn bộ đều phải chết." Đầu lâu cương thi ngàn năm bị nổ thành phần vụn, một thanh âm âm trầm khiến trách vang lên trong huyết mộ. "Ai? Là ai đang nói chuyện, cút ra đây cho ta." Cao Tiến hét lớn. "Phốc! Phốc!" Cương thi ngàn năm không đầu cũng không có mắt đi chiến lược, ngón tay thon dài trong nháy mắt liền xuyên thủng thân thể hai tên đệ tử Cao gia, sau đó liền kéo một cái, mang theo

huyết vụ bay đầy trời, phi thường bạo lực. "A! Quá kinh khủng, quái vật kia căn bản không khả năng chiến thắng. Chạy mau." Tiếng kêu sợ hãi vang lên trong huyết mộ, cương thi đã mất đi đầu lâu mà vẫn có thể chiến đấu, điều này làm cho đám đệ tử còn lại của Cao gia triệt để sợ hãi, hướng về thông đạo huyết mộ mà chạy thực mạng.

Bọn họ không trốn còn đỡ, một khi trốn, càng làm cho bọn hắn chết nhanh hơn. Cương thi ngàn năm không có đầu lâu vẫn có thể phụt lên thi độc, bàn tay màu xanh nhạt móng tay phi thường sắc bén, một trào, kéo lấy một người dùng sức đập một cái, lập tức liền có mấy người bị nện bay. "Không được, nơi này quá nguy hiểm, hay là trước tẩu vi thượng sách." Phương Viêm nhìn cương thi không đầu đang đại chiến, biết rõ, Huyền Ảnh Kiếm Tôn không chết, nguy cơ của hắn sẽ không giải, trừ phi chém cương thi này thành mảnh nhỏ, bằng không, căn bản là không thể giết chết.

Phương Viêm lướt đi hướng về phía thông đạo. "Băng sơn." Phương Viêm lên đến cửa thông đạo, nhìn cương thi không đầu này đột nhiên bỏ qua đệ tử Cao gia đánh tới hắn, một đòn Băng Sơn Quyền không chút lưỡng lự đánh tới một tên đệ tử Cao gia bên cạnh, người này lập tức bị kinh khí kinh khủng của Băng Sơn Quyền đánh bay, tên này rơi xuống đúng phương hướng cương thi không đầu đang đuổi tới. "Oanh!" Cương thi không đầu dùng sức tát một phát, tới chướng ngại vật đang bay tới, tên đệ tử Cao gia tu vi Luyện Khí kỳ tầng tám này còn chưa kịp phát ra tiếng kêu thảm thiết, tiếp theo đã bị một tát đánh thành một đoàn huyết vụ. "Phương Viêm, dám giết đệ tử Cao gia ta, ta muốn ngươi chết." Phương Viêm cùng đệ tử Cao gia hỗn hợp trong thông đạo, mắt thấy cương thi không đầu đuổi theo, Phương Viêm không ngừng thi triển Băng Sơn Quyền, đệ tử Cao gia bốn phía bị Phương Viêm đánh bay đi giống như đạn pháo vậy, trong nháy mắt, Phương Viêm đã vọt tới thông đạo phía trước đầu tiên, do mấy người sau lưng đều tận lực tránh đi Phương Viêm, Cao Tiến thấy thế căn bản muốn rút, phần nộ gầm thét hướng Phương Viêm.

"Ha ha... Cao Tiến, ta đi trước, không tiễn a!" Phương Viêm nghe vậy là cười ha ha một tiếng, trong thông đạo không có trở ngại, giống như mũi tên rời dây cung phóng đi ra ngoài thông đạo... "Đi ra rồi, đi ra rồi, Phương Viêm hẳn đi ra rồi." Ngoài thông đạo, có một bóng hình xinh đẹp đứng trên ngọn núi nhìn xung quanh, thấy một đạo thân ảnh từ trong huyết mộ vọt ra, về mặt mừng rỡ. "Huyền tỷ, chạy mau, đầu cương thi này quá mức lợi hại." Phương Viêm cũng nhìn thấy bóng hình xinh đẹp ở ngoài xa, lập tức không khỏi quát to. "A..." "Đáng chết, chết tiệt quy tắc không gian, tổn thương chết bản tôn." Cương thi không đầu lao ra kiếm mộ, liền có một đạo hồng quang bắn về phía cương thi không đầu lập tức kêu thảm một tiếng, kế tiếp liền lui vào trong kiếm mộ. Hắc Khí bắt đầu khởi động, ngưng tụ ra một đạo nhân hình, có chút oán độc, không cam lòng nhìn chằm chằm vào phương hướng Phương Viêm chạy đi. "Đã chạy thoát thì thôi, trong huyết mộ vẫn còn có một người, thôi thì đoạt xá hắn vậy chỉ có như vậy, mới có thể thoát ra khỏi địa phương quỷ quái này." Bóng đen có chút không cam lòng, lại có chút ít bất đắc dĩ, thì thảo tự nói một tiếng, tiếp theo liền phóng tới hướng Cao Tiến. "Đã lui về mộ huyết, nguy cơ này coi như đã giải quyết." Nhìn cương thi không đầu không có đuổi tới, Phương Viêm lặng lẽ thở dài một hơi, thả chậm cước bộ, từng ngum từng ngum thở hỗn hển. Vừa rồi thật sự là quá mức hung hiểm, nếu không có vài tên tu sĩ Cao gia làm đệm thịt, hắn căn bản là không thoát ra khỏi Kiếm mộ được.

"Cao Minh Tùng, ngươi đã muốn tìm chết, ta sẽ thành toàn cho ngươi." Cao Minh Tùng khiêu khích đã triệt để chọc giận Phương Viêm.

Ở kiếp trước, Phương Viêm trầm mê trong game Tiên Giới chính là vì khoái ý ân thù, ngoạn gia cùng ngoạn gia, chỉ cần một lời không hợp sẽ rút đao khiêu chiến, đồ sát đúng là thống khoái nhất, mà lúc này, tuy nhiên Phương Viêm xuyên qua, nhưng nhiệt huyết vẫn còn in trong xương tủy.

Trước kia thiên phú tu luyện của hắn không được tốt, nhưng không có nghĩa là bất cứ ai cũng có thể nhục mạ trên đầu hắn, trước kia không có thực lực, hắn có thể nhịn, nhưng bây giờ, hắn đã không cần nhịn nữa, đối với phương dám đến gây sự, trực tiếp đánh gục là được.

"Ngươi muốn chết." Cao Minh Tùng trên mặt hiển hiện một vẻ tàn nhẫn, Cao gia gia chủ Cao Ủy An đã thông báo cho tất cả các thành viên Cao gia, khi có cơ hội nhất định phải giết chết Phương Viêm. Cao Minh Tùng tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội diệt trừ Phương Viêm, cười lạnh một tiếng, rút ra trường đao sau lưng liền bổ tới hướng Phương Viêm.

Cao Minh Tùng vừa lên đã thi triển sát chiêu hổ phách Đoạn Hồn.

Đao mang phóng lên trời, một khi bị chém trúng, Phương Viêm nhất định sẽ bị chém thành hai đoạn, nhưng Phương Viêm sẽ như hắn nghĩ sao?

Chỉ thấy thân thể Phương Viêm lui về phía sau, tiếp theo, đã vận sức chờ phát động Băng Sơn Quyền đánh về phía đao mang bổ tới kia.

Sau khi va chạm đao mang đã tan vỡ, quyền ảnh có chút âm đạm, thế đi không giảm, tiếp tục phóng về phía Cao Minh Tùng.

"Quyền thế ngưng mà không tán, Băng Sơn Quyền của ngươi đã tiến vào cảnh giới tông sư, điều này sao có thể?" Cao Minh Tùng vung đao lần nữa, Hổ Phách Đao trong tay chém lên trên quyền ảnh, lực phản chấn kịch liệt Chấn cho hổ khẩu hắn có chút phát run, về mặt ngưng trọng. Hắn chưa từng nghĩ tới phế vật của Phương gia này lại có thể đem tuyệt học trấn tộc Băng Sơn Quyền của Phương gia tu luyện tới cảnh giới tông sư, lập tức không khỏi kinh hô.

"Ha ha... Chuyện này có gì mà không có khả năng, kế tiếp chính là vì sự cuồng vọng của ngươi mà trả giá thật nhiều." Phương Viêm cười lạnh một tiếng, tiếp theo lại là một đòn Băng Sơn Quyền đánh về phía Cao Minh Tùng.

Phương Viêm thi triển Băng Sơn Quyền đến mức tận cùng, có khí thế của thiên địa, giống như mãnh hổ xuống núi, đối với lực đạo khổng lồ phi thường tinh chuẩn, bảy thức Băng Sơn Quyền đều đánh ra, Cao Minh Tùng cũng không chịu được cỗ lực đạo bá đạo này nữa, bị một quyền đánh bay, máu tươi phun đầy miệng.

"Là ai vậy, sao lại mạnh như vậy, lại có thể đánh bay cả cao thủ Luyện Khí kỳ tầng chín." Người qua đường liền tiếp thán phục.

"Ngươi ngay cả hắn cũng không biết, hắn chính là thiếu chủ của Phương gia. Phương Viêm thiếu gia a!" Người qua đường nghe vậy nói.

"Cái gì? Người này là thiếu chủ của Phương gia, thiếu gia Phương Viêm, điều này sao có thể, không phải nói Phương Viêm thiếu gia là phế vật tu luyện sao?"

Mười lăm tuổi, mới Luyện Khí kỳ tầng ba." Người qua đường lộ ra vẻ mặt nghi hoặc.

"Điều người nói đã là chuyện năm xưa rồi, bây giờ Phương Viêm thiếu gia chính là thiên tài tu luyện của Duyệt Châu thành, mười lăm tuổi đã là đại cao thủ Luyện Khí kỳ tầng tám rồi." Người qua đường nghe vậy tán thán nói.

"Điều này sao có thể, mười lăm tuổi đã là cao thủ Luyện Khí kỳ tầng tám." Người qua đường nghe vậy đều quay đầu lại.

"Không có khả năng ư, các người chưa bao giờ nghe nói qua hậu tích bạc phát sao?"

Phương Viêm thiếu gia chính là như vậy là thiên tài phát triển muộn, chuyện này càng không thể văn hồi, các người không thấy được sao? Đến cả cao thủ Luyện Khí kỳ tầng chín Cao Minh Tùng đều bị hắn đánh bại." Người qua đường nghe vậy về mặt biểu lộ đặc biệt nói.

Cao Minh Tùng thua, tin tức này lan nhanh như gió lốc trên thị trường giao dịch Duyệt Châu. Mọi người trong thị trường giao dịch đều hướng về nơi phát sinh sự việc vây thành vòng tròn mà xem, nguyên một đám đối với Cao Minh Tùng vung tay múa chân.

Cao Minh Tùng bị Phương Viêm dẫm nát dưới chân, vẻ mặt xấu hổ và giận dữ, hận không thể tìm một cái lỗ chui xuống dưới.

"Cao Minh Tùng, người không phải rất ngông cuồng sao? Bây giờ còn không phải bị ta dẫm nát dưới chân sao." Về mặt Phương Viêm lãnh khốc, đem Cao Minh Tùng dẫm nát dưới chân.

"Phương Viêm, người chó đực ý, đực tội với Cao gia ta, người sớm muộn cũng phải chết thôi." Cao Minh Tùng sắc mặt rét run, hướng về phía Phương Viêm gào hét lên.

"Muốn ta chết, nhưng người phải chết trước rồi." Phương Viêm cười lạnh một tiếng, tiếp theo liền mạnh mẽ đạp mạnh chân, giẫm lên trên đan điền của Cao Minh Tùng.

"Người nào dám gây rối ở thị trường giao dịch Duyệt Châu giao, không sợ phiền phức sao?" Đột nhiên một tiếng hét lớn vang lên trong đám người.

"Phốc!"

Theo tiếng hét lớn đột nhiên vang lên, Phương Viêm cũng không có ý định dừng tay, dưới chân mạnh mẽ phát lực, như là muốn đem sàn nhà giẫm xuyên vậy, chỉ nghe phũ một tiếng, Cao Minh Tùng mạnh mẽ phun ra một ngụm máu tươi lớn, con mắt trừng thật to giống như mắt cá chết vậy.

"Đình, chúc mừng kí chủ vượt cấp giết địch thành công, đạt được mười điểm tích lũy." Phương Viêm buông lỏng chân, tiếp theo, thanh âm hệ thống thông báo vang lên trong đầu Phương Viêm.

"Phương Viêm, người vậy mà lại giết Cao Minh Tùng." Tiếng người vừa vang lên, một tên đại hán khô ngô trợn mắt nhìn Phương Viêm, vẻ mặt không thể tin, không nghĩ tới lá gan của Phương Viêm lại lớn như vậy, mặc kệ hiện giờ Cao gia đang quản lý khu giao dịch, mạnh mẽ giẫm chết Cao Minh Tùng. Rất tàn nhẫn, hán mà không chết, cũng sẽ trở thành một tên phế nhân, việc này so với giết hán còn muốn tàn nhẫn hơn.

"Phế vật như vậy, giết thì đã giết, như thế nào, người có ý kiến". Phương Viêm cười lạnh, vọt tới người vừa tới kia hỏi ngược lại.

"Dám giết đệ tử Cao gia ta, ta phải khiến cho người trả giá thật nhiều cho sự cuồng vọng của người." Cao Bằng hướng về phía Phương Viêm giờ lên ngón tay cái, sắc mặt xanh đen, trong mắt sát khí bắn ra bốn phía. Hôm nay hắn nhất định phải giết Phương Viêm diệt trừ cái tai họa này.

Theo thanh âm Cao Bằng vừa vang lên, một cỗ khí tức cường đại trong cơ thể tràn ngập ra, thân thể thẳng đứng như một cây thương.

Tiếp theo là một trào, tới hướng Phương Viêm. Cao Bằng là tu sĩ Bạo Khí Cảnh, Phương Viêm tuy mạnh mẽ nhưng còn chưa để hắn ở trong mắt, Cao gia nổi danh chính là bộ Hồ Phách Dao Pháp, đối với Phương Viêm mà dùng dao, hắn cảm thấy đây là một loại vũ nhục đối với thực lực của hắn.

"Bằng son."

Đối mặt với khí phách của đối phương, Phương Viêm là cười nhạt một tiếng, liền là một kích Băng Sơn Quyền đánh tới hướng thủ chương của đối phương.

"Tiểu tử, trách không được người lại càn rỡ như thế, nguyên lai là đem Băng Sơn Quyền của Phương gia tu luyện đến cảnh giới tông. Người nghĩ dựa vào điểm tu vi đó có thể chống lại tu sĩ Bạo Khí Cảnh sao? Ta đây sẽ nói cho người biết mười phần sai, ta hôm nay sẽ cho người biết một chút về cái gì gọi là thực lực tuyệt đối, cho người chết đi trong tuyệt vọng." Cao Bằng đánh ra một chương bị Phương Viêm đánh bay, vừa mới giao thủ, hắn đã ăn một phải thiệt thòi không nhỏ, giờ phút này, bàn tay của hắn còn có chút run lên.

"Có bản lĩnh liền phóng ngựa tới a." Phương Viêm cười lạnh, lại là một Quyền đánh về phía Cao Bằng.

Lúc này đây, Cao Bằng không có lấy bàn tay đi đón công kích của Phương Viêm, thân thể không ngừng lui về phía sau, tiếp theo liền rút ra bội đao bên hông chém tới cự đại quyền ấn của Phương Viêm.

Đao này dài bốn xích một tấc, rộng hai tấc sáu phần, thân đao trơn nhẵn sáng như tuyết, toàn thân hiện ra khí lạnh làm cho người ta không thở nổi, chứng minh trường đao này tuyệt đối không phải là đao bình thường, mà là một thanh bảo đao hiếm có, là một cây đao giết người, tên là Tuyết Hoa Đao, là

thượng phẩm linh binh, đao này có thuộc tính đặc biệt, khi công kích địch nhân mang theo từng lớp bông tuyết, tiếp theo liền cho địch nhân một kích trí mạng.

"Mau nhìn, đây là Cao Bằng chính là cường giả tu vi Bạo Khí Cảnh, đánh với Phương Viêm vậy mà bị ép dừng đến Tuyết Hoa Đao, Phương Viêm thật là cường đại a."

"Hừ..., Phương Viêm lần này chết chắc, dám giết Cao Minh Tùng, Cao Bằng tuyệt đối sẽ không bỏ qua."

"Tuyết Hoa Đao a! Thượng phẩm linh binh, nếu ta có một món binh khí tiện tay như vậy thì tốt"..

Người xung quanh nhìn xem Phương Viêm đối chiến với Cao Bằng có tu vi là Bạo Khí Cảnh liền nghị luận tới tấp

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Địa cấp kiếm kỹ Huyền Ảnh Kiếm

Dịch: Thần Thiên

Biên Tập: Ma Hào

"Phương viêm tại bên trong kiếm mộ xảy ra chuyện gì, sao bây giờ người mới đi ra, làm ta lo lắng muốn chết" "Phó Kinh Huyền thấy Phương Viêm không có việc gì lập tức ân cần hỏi han.

Phương Viêm nghe vậy nói "ta ở trung tâm mộ huyết gặp đám người Cao Tiến ta và chúng đại chiến một hồi, nhân nhân cơ hội loạn lạc mới thoát ra." "A đúng rồi Huyền tỷ thời gian này tỷ ở ngoài có thấy tiện nhân Vương Yên Nhiên kia không. "Phó Kinh Huyền nhíu mày: "Không có. Ta chạy ra ngoài kiếm mộ cũng không thấy bọn người Vương Yên Nhiên, có khả năng các nàng vẫn ở trong kiếm mộ" "Trong kiếm mộ có cương thi ngàn năm khủng bố như vậy chúng ta còn muốn thăm dò kiếm mộ sao?" Phương Viêm nghe vậy không khỏi cười nói: "dùng thực lực bây giờ của chúng ta, không vào kiếm mộ được. Cũng may chúng ta đã có thu hoạch không nhỏ. người đã lấy được một kiện cực phẩm pháp khí coi như lần lịch lãm kiếm mộ của chúng ta coi như là hoàn mỹ." "Đã như vậy chúng ta ở trong không gian kiếm mộ này vui vẻ đi dạo chờ không gian kiếm mộ vừa mở ra chúng ta liền đi ra ngoài.

Phó Kinh Huyền mở môi ngọc cười khẩy nói: "Cao Tiến a Cao Tiến các người gặp được cương thi ngàn năm nhất định là cả nhóm đã bị diệt. Chi đáng tiếc không biết nhóm Vương Yên Nhiên đi vào chỗ đó cả đoàn có bị diệt không mà bọn chúng bị giết trong không gian kiếm mộ thì càng tốt" Phương Viêm đem Phương Hoàng Cổ kiếm trả lại cho Phó Kinh Huyền nói: "Đi thôi chúng ta cùng bọn Phương Siêu tụ họp đi. Nếu có cơ hội gặp đệ tử hai nhà cao vương tiện tay diệt luôn. Thuận tiện chúng ta ở đây kiếm một ít thiên tài địa bảo" Trải qua trận chiến vừa rồi, trong tay Phương Viêm tất cả linh dược cùng linh thảo dùng để trị thương đều tiêu hao không còn, phải nắm chặt thời gian chuẩn bị một chút thiên tài địa bảo để phụ trợ tu luyện mới được Trong bầu trời đêm đoàn người phương viên Phó Kinh Huyền cùng Phương Siêu tụ tập trong rừng cây nói chuyện vui vẻ. lại biết nhóm người Cao gia tại trong kiếm mộ toàn bộ bị diệt. còn Phương gia một đám đệ tử may mắn còn sống sót mặt tràn ngập vui vẻ

Vì thế, đoàn người Phương Siêu mỗi ngày đều ra ngoài thu thập linh thảo, liệt sát yêu thú thuận tiện tìm hiểu tin tức nhóm người Vương Yên Nhiên. làm bọn họ thất vọng chính là nhóm người Vương Yên Nhiên như biến mất trong không gian kiếm mộ vậy Bởi vì trong kiếm mộ có cương thi ngàn năm, không có ai đủ khả năng điều tra tình hình trong kiếm mộ cả. Nhóm người phương viêm sinh hoạt rất có quy củ hàng ngày đi thu tập linh thảo. Liệt sát yêu thú. Chờ ngày không gian thí luyện mở ra.

Phương Viêm lẳng lặng đứng chấp tay. Nhìn giống như có sóng đang quay cuồng trong biển rừng vậy. còn Phó Kinh Huyền một thân bạch y phảng phất như một vị tiên tử không dính bụi trần. Đột nhiên Phó Kinh Huyền xuất hiện ở bên cạnh Phương Viêm trên mặt tò mò hỏi: "Phương Viêm người trong kiếm mộ đạt được Huyền Ảnh Kiếm quyết là công pháp có cấp bậc gì, còn người không phải dùng quyền sao? Như thế nào lại đổi sang dùng kiếm rồi" Phương Viêm nghe vậy cười nói "Huyền Ảnh Kiếm quyết là kiếm quyết của Huyền Ảnh kiếm tôn tu luyện người nghĩ xem là biết kiếm quyết có cấp bậc gì. Về phần ta vì sao bỏ quyền sử dụng kiếm đó là bởi vì Băng Sơn Quyền của ta đã đạt tới cảnh giới Tông sư, từ nay về sau không có khả năng tăng lên nữa."

Băng Sơn Quyền, chỉ công kích một điểm, không thích hợp quần chiến. "Cái gì? Người vậy mà đem Phương gia tuyệt học Băng Sơn Quyền tu luyện đến tông sư chỉ cảnh." "Cái này, điều này sao có thể, Huyền Ảnh Kiếm Quyết dĩ nhiên là địa cấp hạ phẩm Kiếm quyết, cảm Kiếm kỹ này đi ra bên ngoài đủ để chấn động khắp nơi. Địa cấp kiếm kỹ a, chỉ sợ cả Duyệt Châu thành cũng không có một môn Địa cấp kiếm kỹ nào." Phó Kinh Huyền còn chưa phục hồi tinh thần khi nghe Phương Viêm nói đã đem Băng Sơn Quyền tu luyện tới tông sư chỉ cảnh, liền đã bị kiếm quyết trong tay hấn làm cho chấn kinh, Địa cấp kiếm quyết a, cả Duyệt Châu thành đều chưa có nghe nói có ai tu luyện Địa cấp kiếm kỹ "Phương Viêm, thứ này người cần phải hảo hảo thu về, ngoại trừ nghĩa phụ người ai cũng đừng nói. Đáng tiếc, đệ tử Phương gia ta tu luyện phần lớn đều là chương Pháp cùng quyền pháp, người dùng kiếm thuật cực ít, bằng không, bằng vào bản địa cấp kiếm kỹ này, Phương gia nhất định có thể trở thành đệ nhất đại gia tộc tại Duyệt Châu thành, thậm chí đều có thể có một chân trong Đại Tông quốc. Phó Kinh Huyền về mặt cảnh giác nhìn lướt qua bốn phía, tiếp theo về mặt đầy tiếc nuối nói. "Địa cấp kiếm kỹ, đó là kiếm kỹ chỉ có cường giả Bạo Khí Cảnh mới có thể tu luyện, Chúng ta còn một đoạn đường rất dài phải đi." Tại tu chân đại thế giới, tu luyện công pháp, hấn có công pháp ba cấp bậc Thiên Địa Nhân, Thiên cấp công pháp, đó là công pháp trong truyền thuyết, tu luyện Thiên Cấp công pháp có thể phá không phi thăng Tiên Giới, tiếp theo tất nhiên là Địa cấp công pháp, cuối cùng là Nhân cấp công pháp, là cấp công pháp kém Cối nhất. Mỗi một cấp lại có hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm, cực phẩm. Nhưng nói là kém cõi nhất, cũng không phải, bởi vì tại tu chân đại thế giới, rất nhiều

người tu luyện đều là một ít công pháp bắt nhập lưu, ngay cả Nhân cấp công pháp cũng không tính.

Phương Viêm nghe vậy cau mày nói. "Đúng vậy, địa cấp kiếm kỹ tu luyện không phải khó bình thường mà là rất khó." Vừa đạt được Huyền Ảnh Kiếm Quyết, hẳn chỉ là đọc thô sơ giản lược qua, rất nhiều chỗ hẳn còn chưa rõ giảng giải thế nào, chưa nghiên cứu kỹ lưỡng đều có chút khó khăn. Bởi vì chuyện cương thi ngàn năm, còn có chuyện tình bọn người Vương Yên Nhiên, hẳn rất lo lắng, không có thời gian xem lại, địa cấp kiếm kỹ Huyền Ảnh Kiếm Quyết đã tới tay, nhưng hẳn cũng chưa có triệt Đề nắm giữ.

Không quá mấy ngày người nữa người đi nghỉ sớm đi thời gian mấy ngày tới không gian kiếm mộ mò ra chúng ta phải nắm chặt thời gian mang nhiều một ít tài nguyên ra ngoài." Phó Khinh Huyền nhẹ nhàng nghịch Nghịch sợi tóc, sau đó liền rời đi.

Đưa mắt nhìn Phó Khinh Huyền rời đi, Phương Viêm mới cẩn thận đánh giá Địa cấp kiếm kỹ Huyền Ảnh Kiếm Quyết. Đối với người khác mà nói, Huyền Ảnh Kiếm Quyết này rất khó để tu luyện, nhưng đối với hắn mà nói, chỉ cần nhớ kỹ kiếm chiêu, sau đó thì triển ra đúng là được.

Trên mặt phương viêm ánh trăng sáng tỏ mà trong trẻo nhưng lạnh lùng thân thể dựa lưng vào thân cây, Phương Viêm hai tay nâng lấy sách ỏ vàng nhìn xem có vị say sưa Phương Viêm xem xét mất hơn nửa ngày thời gian, tay không ngừng y theo như kiếm chiêu trong sách mà diễn luyện Phương Viêm đắm chìm trong sách, không thể tự kềm chế, thời gian trôi qua nhanh chóng, Trong doanh địa đệ tử Phương gia ngoại trừ có mấy người trực đêm ra, còn lại thì mọi người đang ngủ, thiên địa như đêm đồng dạng yên tĩnh, mọi âm thanh không tiếng động.

Đột nhiên, Phương Viêm đem sách trong tay khép lại, trong đầu liền vang lên thanh âm hệ thống thanh thúy dễ nghe: "Chúc mừng kí chủ Địa cấp hạ phẩm kiếm kỹ Huyền Ảnh Kiếm Quyết, độ thành thạo là không." "Rốt cục đã nắm giữ Kiếm kỹ, cũng không cần nhìn xem trông mà thêm. Huyền Ảnh Kiếm Quyết này chú ý đúng một chữ "huyền" quý đạo dã, xuất kỳ bất ý, xuất kiếm tốc độ cũng nhanh, hợp thành một đường, Huyền Ảnh Kiếm vừa ra, Kiếm Ảnh đầy trời, làm cho người ta phải không biết thật giả."

Nghe thanh âm hệ thống trong đầu, Phương Viêm nhin không được muốn cười dài ba tiếng. Học được Huyền Ảnh Kiếm, hẳn lại có thêm một lá bài tẩy cường đại.

Phương Viêm từ trên thân cây nhảy xuống, nắm giữ Huyền Ảnh Kiếm Quyết, tâm tình hẳn rất tốt, rút ra cực phẩm linh binh Huyết Nhận sau lưng, bay vút rời xa doanh địa đến khu vực không người, bắt đầu thi triển Huyền Ảnh Kiếm vừa học được.

Phương Viêm cầm kiếm, có chút không lưu loát. Mắt tròn vện gần một canh giờ, mới thi triển được Huyền Ảnh Kiếm Quyết một lần.

Phương Viêm thu kiếm mà đứng, thanh âm hệ thống nhắc nhở trong đầu vang lên. "Đỉnh! Chúc mừng kí chủ, địa cấp hạ phẩm kiếm kỹ Huyền Ảnh Kiếm độ thành thạo +1 Thật không hổ là Địa cấp kiếm kỹ, tu luyện thật là khó, một canh giờ, độ thành thạo mới +1, dựa theo tốc độ này, chỉ sợ một năm cũng không thấy đem Huyền Ảnh Kiếm Quyết tu luyện tới tiến tới từng bước." Phương Viêm mày kiếm có chút chau lại, có chút bất đắc dĩ lắc đầu nói, địa cấp kiếm kỹ này thật mạnh mẽ, tu luyện độ khó quá lớn, so với nhân cấp kiếm kỹ độ khó của nó không biết gia tăng bao nhiêu lần.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Đuổi giết Vương Yên Nhiên

Mặt trời mới mọc lên ở hướng đông, trên không trung lộ ra một vòng ngân sắc bạch quang, ánh nắng nhẹ nhàng chiếu xuống khắp mặt đất. Một đạo thân ảnh có vẻ gầy yếu nhẹ nhàng xuyên qua rừng cây, không ngừng quơ trong tay thanh lợi kiếm.

Địa cấp kiếm kỹ tu luyện phi thường gian nan, chỉ là đối với Phương Viêm mà nói, việc này rất đơn giản, chỉ cần luyện tập một chút gọi là có cũng đủ làm cho công lực cùng độ thuần thực của hắn có thể tăng lên không hạn chế.

Phương Viêm tại trong rừng cây tạo ra tư thế, động tác có chút không được lưu loát, không ngừng diễn luyện kiếm chiêu của Huyền Ảnh Kiếm Quyết.

Mới đầu, tu luyện một lần Huyền Ảnh Kiếm Quyết mất hơn một canh giờ, đến lần thứ hai hẳn chỉ dung một canh giờ, còn lần ba thì chỉ mất thời gian không tới một canh.

Hắn thi triển Huyền Ảnh Kiếm Quyết thời gian mất càng lúc càng ngắn, điều đó nói lên rằng đối với Huyền Ảnh Kiếm Quyết, độ thuần thực của hắn có chỗ được đề cao.

“Thật sự là khó luyện a, sáng sớm tới giờ mới nắm giữ được 3 điểm thuần thực. Ngay cả thi triển còn thấy khó khăn, nói gì đến đối địch”.

Phương Viêm thu kiếm lại mà đứng, giờ phút này, Phó Khinh Huyền đã gọi hắn ra ăn điểm tâm. Hắn dừng lại, khẽ ném qua một miếng thịt nướng hương thơm ngào ngạt. Một đám đệ tử Phương gia lại bắt đầu một ngày hoạt động mới.

Thật không thể không cảm khái, nhiều người thì cũng nhiều lực lượng, nhiều người thì cũng xử lý được nhiều việc. Trong mấy ngày kế tiếp, đám đệ tử Phương gia đều đi sớm về muộn, mỗi ngày, mỗi người đều thu hoạch không ít, hái được không ít đề giai linh dược cùng linh thảo Xa xa trong rừng, một người một hồ giếng co, con hồ này là tam giai long dài ban vẫn hồ trong không gian kiếm mộ thí luyện, phi thường hung hãn.

Ngón tay Phương Viêm khấu chặt vào thanh Huyết Nhận, hai mắt nghênh tiếp nhìn vào con lông dài ban văn hổ đang bỏ nhào vào hắn. Kiếm trong tay Phương Viêm thể như tia chớp, mang theo vô số Kiếm Ảnh đâm thẳng đến đồng tử của con lông dài ban văn hổ, huyết quang vẩy ra.

"Bang bang!" Hai tiếng nặng nề vang lên, lông dài ban văn hổ bắn ngược lại rơi xuống trong vũng máu.

"Trong hang trăm loại binh khí, luận tốc độ, kiếm là đệ nhất!" Phương Viêm thu Kiếm, lẩm bẩm.

Đạp lên thi thể yêu thú khổng lồ, Phương Viêm thả người nhảy lên một nhánh cây to phía trước, đứng từ trên cao nhìn xuống.

"Thủy Ảnh kiếm, nước biến đổi thất thường, có vô số hình thái, nước có thể xuyên qua đá, nước có thể hội tụ thành những tia nhỏ. Có thể mãnh liệt bành trướng, giống như vạn mã cùng phi, giống như kinh đào đập lãng, Kiếm Ảnh như Nộ Lãng quét ngang hết thấy đối thủ!".

Bên tai vang lên tiếng yêu thú gào thét, Phương Viêm thân như Hồng Nhạn, cương mãnh bỏ nhào xuống, sau đó, tay phải cuộn, mang theo Kiếm Ảnh nặng nề, mỗi đạo Kiếm Ảnh đều sắc bén vô cùng, giống như có thể đâm rách trời xanh. Lông dài ban văn hổ bị bao phủ ở phía dưới.

"Phốc! Phốc!" Âm thanh phát ra bên tai, Phương Viêm thu kiếm mà đứng, hai đầu tam giai yêu thú lông dài ban văn hổ trong nháy mắt đều chết oan uổng, ngã trong vũng máu. Mà Phương Viêm như tiến nhập một loại cảnh giới kỳ diệu, tâm linh một mảnh không mình.

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ tiến vào bên trong đồn ngộ, nhân cấp đỉnh cấp Kiếm kỹ Thủy Ảnh Kiếm thuần thực độ tăng lên một vạn điểm, nắm giữ trình độ vi lô Hòa thuần thanh!"

Trong đầu Phương Viêm vang lên tiếng hệ thống lạnh như băng nhắc nhở, Phương Viêm phảng phất nghe như không thấy, đắm chìm tại thế giới bên trong cơ thể.

Phương Viêm mở ra tiến độ, chạy rất nhanh trong rừng rậm, hai tròng mắt lộ ra một vòng sát khí nhàn nhạt, kiếm thể phát ra sắc bén. "Rống!" "Phốc! Phốc! Phốc..." Trong rừng cây vang lên tiếng gầm rung trời, ba đầu long dài ban văn hổ, ánh mắt lạnh như băng, gắt gao nhìn chăm chăm vào Phương Viêm. Ba đầu cự hổ thân hình như núi phân ra ba phương hướng cùng hướng về phía Phương Viêm đánh tới.

Kiếm quang như du long, Phương Viêm thân thể mạnh mẽ mở ra, xuất Kiếm, thu kiếm thành một đường, động tác liên tục. Theo âm thanh phốc phốc vang lên, tam đầu cự hổ thân như núi oanh một tiếng rơi đập trên mặt đất.

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ đạt được tám điểm tích lũy."

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ đạt được tám điểm tích lũy..."

Trong đầu Phương Viêm không ngừng vang lên âm thanh nhắc nhở lạnh như băng của hệ thống. Ba đầu tam giai lông dài ban văn hổ lần lượt trước sau bị mất mạng, Phương Viêm lại thêm hai mươi bốn điểm tích lũy.

Bụi bặm dần dần tán đi, Phương Viêm đứng ở trên đồng thi thể chông chết, Chờ đợi sóng yêu thú tiếp theo đến.

"Sách sách... Một lần đồn ngộ, Thủy Ảnh Kiếm tăng một vạn điểm thuần thực, trực tiếp tiến vào lô hòa thuần thanh chi cảnh. Nếu ta đồn ngộ thêm mấy lần, có lẽ Thủy Ảnh Kiếm có hi vọng tiến vào cảnh giới nhất đại tông sư. Đáng tiếc, lần này đồn ngộ chính là Thủy Ảnh Kiếm, không phải Địa cấp kiếm kỹ Huyền Ảnh Kiếm. Nếu Huyền Ảnh Kiếm tăng một vạn điểm thuần thực vậy thì sướng."

Phương Viêm thờ nhẹ một hơi, hai con ngươi hơi mở, đen nhánh như mực.

Trong đôi mắt lướt trên một vòng vẻ chờ mong, chợt bắt lấy chuỗi kiếm, thân hình Phương Viêm như tên rời cung, mãnh liệt bắn ra, nghênh tiếp lông dài ban văn hổ yêu thú đang từ xa xa xuất hiện, lại một phen chém giết được triển khai.

"Phương Viêm tu luyện thật sự chính là liều mạng, trách không được có thể trong thời gian ngắn như vậy có được thành tựu như thế này, chúng ta cũng nên liều mạng." Xa xa, Phương gia đệ tử nhìn thấy Phương Viêm nhảy vào trong đàn yêu thú chém giết khiến cho một đám ý chí chiến đấu sục sôi. Chứng Phương Viêm trước kia tại Phương gia tu luyện phế vật như vậy mà giờ đây liều mạng thế này, bọn họ cũng không có lý do lười biếng.

"Phương gia Phương Viêm muốn quật khởi, chẳng lẽ đây là hậu tích bạc phát trong truyền thuyết sao?" Phó Khinh Huyền thì thầm tự nói, Phương Viêm liều mạng như vậy, hẳn cũng không có lý do nhàn rỗi, nhẹ nhàng bước liên tục, qua một chút thời gian liền lập lòe, tựa như biến mất trong rừng cây. Phương gia một đám đệ tử ý chí chiến đấu sục sôi lao vào biển rừng mệnh mang bát ngát, núi non trùng điệp. Phiến dãy núi này dường như là nơi mà trước kia Phương Viêm cùng Phó Khinh Huyền xông qua kiếm mộ.

Giờ phút này tại Kiếm mộ, sau mấy ngày im lặng, từ trong thông đạo đi ra hai người, người cầm đầu rõ ràng là Cao Tiến, bên cạnh là một thân thể không đầu. Nếu có Phương Viêm ở đây, chắc chắn hẳn nhất định biết rõ thân thể không đầu đi cùng Cao Tiến chính là cương thi không đầu đã từng truy giết bọn hắn.

"Rốt cục chạy ra địa phương quỷ quái này."

"Phương Viêm, tên tiểu tạp chủng này, ta muốn giết ngươi chết. Còn có Vương Yên Nhiên tiện nhân kia nữa, nếu để ta gặp ngươi, ta nhất định hung hăng chơi chết con đàn bà này, dám đùa giỡn lão tử." Cao Tiến sắc mặt trắng nhợt, toàn thân lộ ra một cỗ tà mị. Ra kiếm mộ, tiếp theo liền hướng tới trước cửa ra vào kiếm mộ thí luyện không gian tiến đến...

"Phương Viêm, Kiếm mộ thí luyện không gian,qua một ngày có lẽ một lần nữa mở ra, nếu như chúng ta không ly khai mà nói, sẽ bị vây hãm ở chỗ này ba năm." Phó Khinh Huyền đành chỉ lập sát yêu thú, tìm được Phương Viêm đang chém giết.

"Đi thôi, cuối cùng nửa năm, cũng nên rời khỏi địa phương quỷ quái này."

Phương Viêm thu kiếm, đem cực phẩm linh binh Huyết Nhận cắm vào trong vỏ,

Tiếp theo thân nhiên nói.

"Nhân thù của gia tộc ta đều tụ tập tại một chỗ sao."

"Đều đến đông đủ, hiện tại đang chờ ngươi." Phó Khinh Huyền khẽ mở môi Ngọc, cười nhạt nói.

"A, đúng rồi, Huyền tỷ, gần đây có hay không nghe được tin tức của Vương Yên Nhiên, chẳng lẽ Vương gia tộc nhân đều vẫn lạc tại không gian Kiếm mộ thí luyện sao?" Phương Viêm đột nhiên xoay người về phía Phó Khinh Huyền hỏi.

"Vừa rồi, Phương Siêu bọn họ truyền đến tin tức, tại phụ cận phát hiện tin tức của Vương gia tộc nhân."

"Đi, thừa dịp cửa ra còn không có mở ra, chúng ta nắm chặt thời gian đem Vương gia tộc nhân toàn bộ tiêu diệt." Phương Viêm trên mặt hiển hiện một vòng tàn khốc, tiếp theo thúc giục.

"Vương Yên Nhiên ngươi còn chưa chết." Đương lúc Phương Viêm suất lĩnh đoàn người Phương Siêu đuổi theo một đám đệ tử Vương, hần phát hiện, Vương Yên Nhiên cũng chưa chết, Vương Yên Nhiên mang đến mười mấy tên Vương Gia cao thủ giờ chỉ còn bảy tám người, lập tức không khỏi quát to.

"Phương Viêm, ngươi không chết, ta làm sao có thể sẽ chết." Vương Yên Nhiên nhú mày, cười lạnh không ngừng.

"Ngươi đã không chết ở trong kiếm mộ, như vậy hiện tại ta liền tiễn ngươi một đoạn đường." Phương Viêm trên mặt hiển hiện rạch ròi khí, hướng về phía sau lưng bọn người Phó Khinh Huyền, Phương Siêu quát to.

"Giết, giết cho ta, một tên cũng không để lại."

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Trình Giảo Kim

"Địch mạnh ta yếu, chúng ta đi thôi, chỉ cần đến cửa ra là chúng ta an toàn". Nhìn đoàn người Phương Viêm người đông thể mạnh, Vương Yên Nhiên biết rõ chỉ bằng vào Phó Khinh Huyền cũng có thể đánh bại mình, căn bản là không cần Phương Viêm phải ra tay. Nhìn thấy đoàn người Phương Viêm đang hướng phía bên này đi tới, nàng nũng nịu nói một câu rồi dẫn theo tộc nhân chạy đến chỗ thông đạo.

"Vương Yên Nhiên, tiện nhân kia, lại ở chỗ đó trốn." Thấy đoàn người Vương Yên Nhiên đang chạy trốn, đám Phương Viêm tự nhiên là đuổi theo không dứt.

"Tiểu thư, Phương Viêm cùng Phó Khinh Huyền đang sắp đuổi tới, hơn nữa tốc độ vô cùng nhanh, chúng ta căn bản là không thể chạy đến được lối ra" Vương gia đệ tử nhìn thấy đám người Phương Viêm cùng Phó Khinh Huyền đang càng ngày càng gần, lập tức không khỏi cau mày nói.

"Hừ, nếu không muốn chết thì hãy tranh thủ thời gian trốn cho ta, đối phương người đông thể mạnh, không có ai cứu viện lưu lại chỉ còn một con đường chết. Nếu đến được lối ra, gia tộc sẽ phái người tới đón chúng ta, đến lúc đó mới có một đường sinh cơ." Vương Yên Nhiên nũng nịu, tốc độ so với lúc trước nhanh vài phần.

"Phốc!"

Phó Khinh Huyền cầm kiếm, nhẹ nhàng vung lên, tóe lên nhất đạo đỏ hồng Huyết vụ, kẻ chạy sau cùng trong đám Vương gia đệ tử trong nháy mắt bị nó chém chết.

"Băng Sơn Quyền."

Phương Viêm hét lớn một tiếng, Băng Sơn Quyền thi triển ra, một tên Luyện Khí kỳ tăng bảy bị đánh bay, miệng phun máu tươi, vọt tới một tên Vương gia đệ tử khác.

"Vương Yên Nhiên, đừng hòng chạy thoát, ngươi hãy thúc thủ chịu trói ngoan ngoan chịu chết đi." Lại có ba gã Vương gia Luyện Khí kỳ tăng bảy, tăng

tám hảo thủ bị chém giết, Phương Viêm hét lớn một tiếng, tăng tốc đuổi theo hướng Vương Yên Nhiên.

"Tiểu thư, truy binh càng ngày càng gần, mà chúng ta cách cửa ra còn vài dặm, Trong thời gian ngắn chúng ta căn bản là không chạy đến lối ra, nếu không, chúng ta cùng bọn họ liều một phen cá chết lưới rách." Vương văn sắc mặt dữ tợn, nhìn thấy tộc nhân chết thảm, tim hẫng như bị đao cắt.

"Vương Hàn, ngươi ta lưu lại giúp tiểu thư cản lại ở phía sau, để tiểu thư thoát được, nàng nhất định sẽ vì chúng ta mà báo thù". "Muốn chết, ta sẽ thành toàn cho ngươi." Phương Viêm thấy Vương gia để hai gã Luyện Khí kỳ tăng tám ngàn cản đường đi của hắn, lập tức cười lạnh một tiếng.

Rút ra sau lưng cực phẩm linh binh Huyết Nhận, Thủy Ảnh Kiếm thì triển ra, từng đạo Kiếm Ảnh hóa thành một đạo màn nước đem hai người bao phủ ở trong.

Phó Khinh Huyền lướt qua Phương Viêm, truy hướng Vương Yên Nhiên.

Phương Siêu bọn người kẻ sau vượt kẻ trước, đem đám đệ tử còn lại của Vương gia vây quanh, chưa đến vài hiệp, mấy tên đệ tử cong lại đã bị bọn người Phương Siêu loạn đao chém giết.

"Đình! Chúc mừng kí chủ đạt được tám điểm tích lũy giá trị."

Âm thanh lạnh như băng của hệ thống nhắc nhở trong đầu Phương Viêm, sau ba kiếm, hai gã Luyện khí kỳ tăng tám đã bị Phương Viêm trước sau chém giết.

"Vương Yên Nhiên, ngươi còn muốn tiếp tục chạy sao? Tộc nhân của Vương gia các ngươi đều chết rồi, không không định vì họ báo thù sao?" Phó Khinh Huyền mũi kiếm điểm nhẹ, một đạo Phương Hoàng hư ảnh từ bên trong Phương Hoàng Cổ kiếm phun ra, bắn về phía Vương Yên Nhiên. "Phó Khinh Huyền, tên tiện nhân này, chờ ta ra khỏi Kiếm mộ thí luyện không gian sẽ đến tìm ngươi gây phiền phức." Vương Yên Nhiên mặt mày hàm sát, bị Phó Khinh Huyền ngăn trở đường đi, quăng xuống một câu ngoan độc, liền vận dụng thân pháp, căn bản là không cùng Phó Khinh Huyền giao thủ.

Vương Yên Nhiên cùng Phó Khinh Huyền đều là Luyện Khí kỳ chín tầng tu sĩ, tốc độ nhanh vô cùng, một người muốn chạy trốn, một người muốn truy đuổi, căn bản là không thể chặn được đối phương.

"Huyền tỷ, ta tới giúp ngươi một tay, khuya hôm nay nhất định phải đem tiện nhân kia lưu lại cho ta." Phương Viêm giải quyết đối thủ, tiếp theo thanh âm hung dữ nói.

Trong không gian kiếm mộ thí luyện, Phương Viêm không hề có kỵ chém giết Vương Yên Nhiên, một khi đối phương ra khỏi kiếm mộ thí luyện, có Vương gia bảo vệ, hắn căn bản là không dám hiển nhiên đuổi giết Vương Yên Nhiên, một khi bỏ qua cơ hội lần này, muốn chém giết Vương Yên Nhiên thì thật sự rất khó khăn.

Phương Viêm và Phó Khinh Huyền đều hiểu rõ đạo lý trong đó, vận dụng mọi thủ đoạn chính là muốn giữ đối phương lại. Hai người đối với Vương Yên Nhiên là trước sau giáp kích, Vương Yên Nhiên căn bản là không thể bỏ chạy được mà phải huy kiếm ngăn cản công kích sắc bén của Phó Khinh Huyền. Thì ra là Phương Viêm cùng Phó Khinh Huyền, người trước kẻ sau lần nữa công kích ngăn cản đường đi của Vương Yên Nhiên.

Thủy Ảnh Kiếm của Phương Viêm đã đạt đến tình trạng lô hòa thuần thanh, sức chiến đấu so với lúc chiến đấu trong sơn cốc lúc đó đã cường đại thêm vài lần, luyện khí kỳ tăng tám cũng đủ để uy hiếp sự an toàn của Vương Yên Nhiên.

"Chẳng lẽ hôm nay thật sự muốn chết tại đây ư." Vương Yên Nhiên vết thương chồng chất, khuôn mặt một mảnh trắng bệch, nếu không phải hắn có nhiều thủ đoạn, bình thường Luyện khí kỳ tăng chín khác đã sớm vẫn lạc.

"Không, ta Vương Yên Nhiên là Duyệt Châu thành thiên chi kiêu nữ, ta không thể chết tại kiếm mộ thí luyện không gian này được." Vương Yên Nhiên thần sắc chột động, một ý chí cầu sinh dâng lên, liên tục phản kích.

"Di, đây không phải Vương Yên Nhiên sao? Lại bị Phương Viêm tiểu tạp chủng đuổi giết." Tại lối ra kiếm mộ thí luyện không gian, trên một ngọn núi, Cao Tiến nhìn thấy Vương Yên Nhiên toàn thân chật vật, nhịn không được nhẹ than.

"Địch nhân của địch nhân chính là bằng hữu, cái này Vương Yên Nhiên tuy rằng đáng hận, nhưng cũng là nữ nhân của Cao Tiến ta, không thể chết trong tay tiểu tạp chủng Phương Viêm này được."

Theo sau lời này, Cao Tiến là từ trên ngọn núi nhảy xuống, hướng về trong vòng chiến đấu phóng đi. "Cao Tiến, ngươi không chết." Nhìn thấy Cao Tiến đột nhiên xuất hiện, Phương Viêm nhướng mày, một cổ dự cảm bất hảo hiện lên trong lòng. Huyền Ảnh Kiếm Tôn cực kỳ mạnh mẽ, Cao Tiến căn bản là không thể sống rời kiếm mộ không gian, vậy mà giờ đây sao hắn lại vẫn còn sống khỏe mạnh. "Ha ha... Ngươi không chết, ta làm sao có thể chết được, cái này đều phải cảm tạ ngươi, nếu không nhờ ngươi thì Cao Tiến ta làm sao có ngày hôm nay, món nợ này hôm nay ta nhất định hảo hảo tính toán với ngươi" Cao Tiến vẻ mặt lãnh khốc, giống như độc xà gắt gao nhìn chằm chằm Phương Viêm.

"Cao Tiến, cứu ta." Vương Yên Nhiên vừa thấy Cao Tiến, mặt mày tái nhợt xuất hiện một tầng vui mừng, chạy đến bên Cao Tiến cầu cứu nói. "Cứu ngươi cũng có thể, nhưng ngươi phải làm nữ nhân của ta." Cao Tiến vẻ mặt tà ác, giống như sắc quỷ gắt gao nhìn chằm chằm vào Vương Yên Nhiên.

"Hảo, chỉ cần ngươi giết Phương Viêm cùng Phó Khinh Huyền tiện nhân kia, dẫn ta ra khỏi Kiếm mộ thí luyện không gian ta sẽ đáp ứng ngươi." Vương Yên Nhiên nghe vậy, sắc mặt không ngừng biến hóa, tiếp theo liền hung hăng cắn răng nói.

"Ha ha... Vương Yên Nhiên, ngươi còn đang theo ta chơi văn tự du hí, ngươi còn muốn xảo trá." Cao Tiến nghe vậy là cười ha ha một tiếng, Phương

Viêm ở trong mắt hẳn đã là chết người rồi, còn mỹ nhân tuyệt sắc như Phó Khinh Huyền, hẳn không thể buông ta, hẳn đã sớm muốn thu vào , giọng điệu khê dưng rồi tiếp tục.

"Vương Yên Nhiên, chút tâm tư này của ngươi hãy thu lại đi, hôm nay Phương Viêm tiểu tạp chủng này nhất định phải chết, về phần Phó Khinh Huyền, bản thiếu gia muốn lưu nàng một mạng. Bản thiếu gia muốn hai người các ngươi đều trở thành nữ nhân của ta, ngươi có bằng lòng hay không? Chỉ cần ngươi nguyện ý ta liền xuất thủ cứu ngươi. Nếu không nguyện ý thì coi như ta chưa nói gì, ta cũng không có ý định lưu lại một nữ nhân không chịu nghe lời như vậy."

"Hào, ta đáp ứng ngươi." Vương Yên Nhiên sắc mặt không ngừng biến hóa, tiếp theo lại nói.

"Đã đáp ứng rồi, được, vậy bản thiếu gia thay ngươi giải quyết chút phiền toái." Cao Tiến nhanh chóng bước a, tiếp theo liền lao vào trong cuộc chiến. "Huyền tỷ, cẩn thận, tên Cao Tiến này có cổ quái, ta hoài nghi hẳn đã không phải là Cao Tiến trước đây." Phương Viêm vừa thấy Cao Tiến bừa bãi vô cùng, lập tức không khỏi nói.

"Biết rồi, ngươi cũng cẩn thận một chút." Phó Khinh Huyền nghe vậy lông mày đen ngưng tụ, có chút nghi trọng nói. Tên Cao Tiến này giống nàng là Luyện khí kỳ tăng chín vậy mà giờ đây nàng một chút cũng không nhìn thấu đối phương.

LIKE LÀ MỘT CÁCH ĐỂ ỦNG HỘ NGƯỜI DỊCH!

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Huyền Ảnh trầm

Dịch giả: Ma Hầu (xonevictory)

Nguồn: app.

"Cao Tiến, ngươi đã có ý muốn chết, như vậy ta sẽ thanh toán ngươi."

Phương Viêm chiến ý dâng cao, hét lớn một tiếng, Dẫn đầu hướng Cao Tiến tấn công.

"Ha ha... Lời này hẳn là ta nói với ngươi mới đúng, ngươi đã có ý muốn chết, hiện tại ta liền đưa ngươi lên đường." Cao Tiến đáp trả với Phương Viêm, Là thù mới hận cũ, trong đám người này, hẳn muốn nhất giết chính là Phương Viêm.

"Hồ phách Đoạn Hồn." Cao Tiến hét lớn một tiếng, huy động đao đón lấy thế công của Phương Viêm.

Lưỡng cường tương ngộ, Phương Viêm ăn một điểm không nhỏ thiệt nhỏ dưới Đao Hồ Phách Đao của Cao Tiến.

"Tiểu tử, mới vài ngày không thấy, thực lực tăng vọt, nhưng ngươi hôm nay vẫn phải chết."

"Tiểu nhị, còn không mau ra tay, hôm nay ta nhất định phải giết đám tạp chủng Phương gia này."

Cao Tiến nhìn xem một đám đệ tử Phương gia tự xa xa vây拢 mà đến, Đột nhiên là thét dài một tiếng, tiếp đó, một thân ảnh không đầu xuất hiện trước mắt mọi người.

"Ngàn năm cương thi, điều này sao có thể, Cao Tiến, ngươi sao có thể thu phục ngàn năm cương thi." Thấy bộ thân thể không đầu, Phương Viêm sắc mặt cuồng biến, bên trong kiếm mộ, hẳn không muốn gặp nhất chính là ngàn năm cương thi, tên này chính là quái vật giết không chết. "Huyền tỷ, ngươi đến ngăn chặn Cao Tiến, ta đi đối phó ngàn năm cương thi, Phương Siêu, các ngươi cùng một chỗ liên thủ, làm thịt Vương Yên Nhiên tiện nhân kia."

Theo tiếng hét lớn vừa dứt của Phương Viêm, Phương Viêm liền hướng về phía không đầu ngàn năm cương thi lao ra từ rừng cây, nếu không có người kiềm chế ngàn năm cương thi mà nói, một đám đệ tử Phương gia tiến vào kiếm mộ thí luyện may ra chỉ có hẳn và Phó Khinh Huyền có thể chạy trốn.

Vương Yên Nhiên bị thương, đám người Phương Siêu có thể đối phó, Phó Khinh Huyền không đến mức chém giết Cao Tiến, nhưng kim chế đối phương vẫn có thể làm được. Chỉ cần hẳn chém giết không đầu cương thi như vậy nguy cơ lần này coi như giải quyết hơn phân nửa.

"Băng sơn."

Phương Viêm đem Băng Sơn Quyền thi triển đến mức tận cùng, cùng cương thi va chạm vào nhau, hai người là vừa chạm liền bị phản chấn đánh bật lại.

"Ha ha..." Cương thi so với lúc trong kiếm mộ thực lực giảm xuống một bậc, chém giết hẳn có hi vọng.

Phương Viêm bị thương, ngàn năm cương thi cũng bị thương, Phương Viêm cũng phát hiện không đầu cương thi điểm máu chốt, không đầu ngàn năm

cương thi này căn bản là không giống với đầu cương thi hấn gặp trong kiếm mộ. Như vậy cương thi nhất định đã bị thương, bằng không là không thể nào chiến lực đại hàng.

"Tiểu tử, ngươi chớ đắc ý, đầu thi nô này tuy nhiên thực lực đại tổn, nhưng chém giết ngươi còn là dễ dàng." Thấy Phương Viêm coi thường ngàn năm cương thi, Cao Tiến lập tức không khỏi cười lạnh nói.

"Đừng phân tâm, đối thủ của ngươi là ta." Phó Khinh Huyền thấy thế là cười lạnh một tiếng, bắt đầu đoạt công.

"Phương Viêm, không đầu cương thi rất lợi hại, tiếp kiếm."

Phó Khinh Huyền tới gần Phương Viêm, đột nhiên là đem Phương Hoàng cổ kiếm trong tay ném cho Phương Viêm. "Huyền tỷ, tiếp kiếm." Phương Viêm nghe tiếng, cũng đem cực phẩm linh binh Huyết Nhận trên lưng vứt cho Phó Khinh Huyền.

Cực phẩm linh binh Huyết Nhận tuy mạnh, nó cũng chỉ là một kiện linh binh, không giống Phương Hoàng cổ kiếm của Phó Khinh Huyền vốn cực phẩm hóa thuộc tính pháp khí, đối với cương thi quý vật có trí mạng thương tổn. Đối phó Đầu ngàn năm cương thi này vẫn phải là dựa vào Phương Hoàng cổ kiếm.

Cao Tiến biết rõ Phương Hoàng cổ kiếm lợi hại, đối cương Thi có tác dụng khắc chế, cố tình muốn ngăn cản, nhưng cuối cùng vẫn là chậm một nhịp, bị Phương Viêm vượt lên trước cầm trong tay. Nhưng cũng kịp thời đem Huyết Nhận đánh bay.

"Phó Khinh Huyền, không có binh khí tiện tay, ngươi căn bản không Phải là đối thủ của ta, ngươi vẫn là ngoan ngoãn đầu hàng đi." Cao Tiến đem cực phẩm Linh binh Huyết Nhận đánh bay, về mặt tà mị chăm chăm vào Phó Khinh Huyền nói.

"Năm mơ." Phó Khinh Huyền là hừ lạnh một tiếng, hướng về phía roi kiếm chạy đi.

"Tiểu thư tiếp kiếm." Không có tiện tay binh khí, Phó Khinh Huyền chiến lực giảm đi, Đào Huy gần đó thấy linh binh Huyết Nhận lại bị Cao Tiến đánh bay, lập tức liền đem trường kiếm trong tay ném hướng Phó Khinh Huyền.

"Đào Huy, ngươi muốn chết." thấy Phó Khinh Huyền trong tay lại thêm một Thanh trường kiếm, Cao Tiến là giận dữ mắng mỗ một tiếng, huy động Hồ Phách Đào bỏ hướng Đào Huy.

Đào Huy là Luyện Khí kỳ tám tầng tu sĩ, giờ phút này bị Cao Tiến nén giận Một kích hạ trọng nháy mắt đã bị đánh bay, trọng thương ngã xuống đất không dậy nổi.

"Cao Tiến, đừng vội can rờ, đối thủ của ngươi là ta." Đào Huy bị thương, Phó Khinh Huyền giận dữ mắng một tiếng, bắt đầu đoạt công, không để cho Cao Tiến tiếp tục tập kích Phương gia đệ tử.

Phương Viêm được Phương Hoàng cổ kiếm, như có thần trợ, đối chiến ngàn Năm không đầu cương thi, bắt đầu chiếm cứ thượng phong, Thủy Ảnh Kiếm thi triển, phối hợp với Băng Sơn Quyền, đánh cho ngàn năm không đầu cương thi chỉ có chống đỡ, không có sức hoàn thủ, chỉ có thể bị động phòng thủ.

"Chém!"

Một cái Băng Sơn Quyền đem ngàn năm không đầu cương thi bức lui, Phương Viêm tay cầm Phương Hoàng cổ kiếm, chân khí trong cơ thể giống Như khoong cần tiền dừng mảnh truyền vào bên trong Phương Hoàng cổ kiếm. Phương Viêm khí thế đang không ngừng kéo lên, Phương Minh thanh không ngừng, theo Phương Viêm tiếng hét lớn vang lên, một đạo kiếm khí thô to như núi hóa thành một Con Dục Hỏa Phương Hoàng hung hăng vọt tới ngàn năm cương thi.

Một kích, không đầu ngàn năm cương thi là bị Phương Hoàng hư ảnh đánh bay, cả đầu cương thi bị Phương Hoàng hư ảnh biến thành hòa điểm bao vây lấy, hùng lực liệt điểm bốc lên, cương thi tại liệt điểm trung không ngừng gãy dựa, trong nháy mắt liền hóa thành một ngọn đuốc.

"Đi chết đi a." Phương Viêm huy kiếm, Phương Hoàng cổ kiếm cắm Vào bụng cương thi, tiếp đó, Phương Viêm nhảy lên, cương thi cố gắng kéo Phương Hoàng cổ kiếm ra, Phương Viêm tiếp thêm lực, mạnh mẽ thúc dục Phương Hoàng cổ kiếm, chém đứt một cánh tay của cương thi.

Ngàn năm cương thi dù bị đoạn đi một tay, nhưng vẫn không sợ chết hướng về Phương Viêm đánh tới. "Huyền Ảnh Trảm!"

Phương Viêm cầm trong tay Phương Hoàng cổ kiếm, thúc dục Huyền Ảnh Kiếm hướng về cương thi chém tới. Đây là Phương Viêm lần đầu tiên tại trong thực chiến thi triển sau khi học xong Huyền Ảnh Kiếm Quyết.

Huyền Ảnh Kiếm Quyết, đó là địa cấp hạ phẩm kiếm kỹ, uy lực to lớn, vượt qua Phương Viêm tưởng tượng, chỉ là một kích, hấn coi như là lấy hết tất Cả thể lực trong cơ thể, Phương Hoàng cổ kiếm huyền hóa ra chín đạo hư ảnh, chín đạo hư ảnh giống như thực chất, bắn về phía ngàn năm không đầu cương thi, chỉ nghe oanh một tiếng, này ngàn năm không đầu cương thi thân thể liền bị tạc chia năm xẻ bảy.

"Điều này sao có thể, tiểu tử này làm sao có thể thi triển ra Huyền Ảnh Kiếm." Phương Viêm có thể thi Tuyệt kỹ thành danh Huyền Ảnh Trảm của hấn điều này vượt quá dự liệu của hấn. Chính là hấn, hiện tại đoạt xá Cao Tiến cũng không thể thi triển Huyền Ảnh Kiếm. muốn tu luyện địa cấp kiếm kỹ cánh cửa thấp nhất chính là Bạo Khí Cảnh, Cao Tiến thực lực không đạt Bạo Khí Cảnh, cường chế thi triển sẽ chỉ làm kinh mạch của hấn từng khúc đứt gãy, coi như không chết, cũng sẽ trở thành một tên phế nhân.

"Đình, chúc mừng kí chủ vượt cấp giết địch thành công, đạt được một trăm điểm tích lũy."

"Đình, chúc mừng kí chủ thành công thi triển Huyền Ảnh Kiếm đối địch, Thuận thực độ gia tăng một trăm."

"Đình! Kí chủ cường chế thi triển địa cấp hạ phẩm kiếm kỹ, Kinh mạch từng khúc đứt gãy, có hay không kích hoạt chữa trị hệ thống?"

Phương Viêm hừ thoát, đặt mông ngồi trên mặt đất, toàn thân Không không còn chút sức lực, tiếp theo, thanh âm hệ thống nhắc nhở liên tiếp không ngừng vang lên trong đầu Phương Viêm

"Kích hoạt chữa trị hệ thống chữa trị kinh mạch bị hao tổn."

"Chẳng lẽ không đầu cương thi là Bạo Khí Cảnh thực lực, chém giết nó có một trăm điểm tích lũy. Còn có, trong chiến đấu vượt cấp thi triển Huyền Ảnh Trảm vậy mà gia tăng một trăm thuận thực độ, đây chính là tương đương ta tu luyện Huyền Ảnh Kiếm Quyết hơn nửa tháng a!"

Nghe hệ thống thanh âm nhắc nhở vang lên trong đầu, Phương Viêm ngạc nhiên không thôi, kích hoạt chữa trị hệ thống chữa trị thương thế trong cơ thể. Không nghĩ tới lần này bộc phát, vậy mà xử lý một đầu ngàn năm cương thi tương đương với Bạo Khí Cảnh.

"Ngàn năm cương thi chết rồi, Cao Tiến, ngươi còn có cái gì dựa vào, nếu như không có, hôm nay liền là tử kỳ của ngươi." Ngàn năm không đầu cương thi vừa chết, Phó Kinh Huyền là nùng nịu một tiếng, bắt đầu đánh tới Cao Tiến.

CÀU LIKE~, CÀU ĐỀ CỬ~, CÀU KIM PHIẾU~!

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Hộ độ tình thâm

"Tiểu tử này cường chế thi triển Huyền Ảnh Trảm, giờ phút này đúng là lúc thân thể suy yếu nhất, vừa dễ dàng đem chém giết rửa sạch sỉ nhục." Cao Tiến sau khi khiếp sợ Phương Viêm thi triển ra Huyền Ảnh Kiếm qua đi, tiếp theo, trong mắt là sát khí bạo phát, đột nhiên bỏ qua Phó Kinh Huyền, hướng về Phương Viêm phóng tới.

"Cao Tiến, ngươi muốn chết, đối thủ của ngươi là ta." Đối thủ đột nhiên không thấy, thẳng đến Phương Viêm mà đi, Phó Kinh Huyền lông mày kẻ đen hơi nhíu, nùng nịu một tiếng, thi triển kiếm quyết liều chết ngăn cản Cao Tiến, ngăn cản hấn hướng Phương Viêm tới gần.

Phương Viêm cường chế thi triển ra Huyền Ảnh Trảm, trong cơ thể tinh khí thần đã tiêu hao hết, chính là kinh mạch trong cơ thể đều có bảy thành đã bị đứt đoạn từng khúc, trải qua hệ thống chữa trị, cũng không thể đem chân khí đã hao tổn lập tức khôi phục, hệ thống chữa trị chính là làm cho giá trị sinh mệnh của cơ thể không giảm xuống. Muốn khôi phục chân khí trong cơ thể chỉ có thể dựa vào sự vận chuyển Thuận Dương Công mà chậm rãi khôi phục.

"Cao Tiến, ngươi đã có ý muốn chết, như vậy ta sẽ thanh toán ngươi."

Phương Viêm từ mặt đất đứng lên, làm ra một bộ công kích tư thái, hướng về phía Cao Tiến hung dữ nói.

Phương Viêm vừa động, tuy nhiên không có thi triển ra bất luận sát chiêu gì lợi hại, chỉ muốn làm cho Cao Tiến sinh ra vài phần cổ kỵ, phóng tới Phương Viêm tốc độ chậm đi vài phần. Phải biết, giờ này Cao Tiến đã không còn là Cao Tiến lúc trước, hấn bị Huyền Ảnh Kiếm Tồn đoạt xá, lão quái vật giáo hoạt như hồ ly, không biết sống bao nhiêu năm, hấn liếc thấy Phương Viêm mặc dù có tổn hại, chỉ là chiến lực vẫn phải có, nếu đến lúc đó hấn xử ra một lần nữa Huyền Ảnh Trảm, hấn biết rõ sự lợi hại của Huyền Ảnh Trảm, đủ để lấy đi cái mạng nhỏ của hấn. Nếu thân thể này bị hủy, hấn thật sự là chết không nghi ngờ.

"Huyền tỷ, ngươi đừng cản trở gia hỏa, làm cho hấn phóng ngựa tới, ta đang muốn cùng hấn đại chiến ba trăm hiệp, ngươi đi làm thịt Vương Yên Nhiên tiện nhân kia."

Phương Viêm nhìn ra Cao Tiến bắn khoả, bị cử động của mình hù dọa, liềm không có kỵ gì, ý vào lá gan, không lùi bước mà tiến tới, hướng về phía Cao Tiến phóng đi.

"Huyền Ảnh Trảm." Phương Viêm cách Cao Tiến càng ngày càng gần, khoảng cách hai người trong chớp mắt liền từ mười trượng giảm xuống còn năm trượng, Phương Viêm đột nhiên hét lớn một tiếng, huy động Phương Hoàng cô kiếm trong tay công kích tới.

"Phương Viêm, ta cho tiểu tạp chủng ngươi sống thêm chút ít thời gian, chờ ra khỏi Kiếm mộ thí luyện không gian, ta sẽ tiêu diệt ngươi, sau đó sẽ diệt Phương gia của ngươi." Cao Tiến cuối cùng vẫn là lui bước, lao về phía Vương Yên Nhiên mà bắn nhanh đến.

Vương Yên Nhiên thân hãm trùng vây, bị Phương Siêu bọn người vây công, giờ phút này cũng đã không kiên trì nổi, mắt thấy Phó Kinh Huyền lại đây vây công, niềm vui sướng khi chạy thoát còn không có tán đi, tiếp theo đã bị một cổ tuyệt vọng thay thế. Nàng không có nghĩ tới một kẻ tại Phương gia

như phé vật liền biến thành mạnh như vậy.

Mắt thấy sẽ bị Phương Siêu chém xuống, đột nhiên Cao Tiến xuất hiện một các phi thường quý dị bên cạnh nàng, đem bọn người Phương Siêu đánh bay, mang theo nàng trốn ra khỏi vòng vây.

Đến tận giờ nàng vẫn cảm thấy không thể tưởng tượng được, biết rõ hẳn phải chết, vậy mà lại được cứu.

"Huyền tỷ, dừng lại, giặc cùng đường chó đuôi." Phó Khinh Huyền muốn tiếp tục đuổi giết Cao Tiến, Phương Viêm thấy thế là vội vàng ngăn cản nói, chuyện của mình thì mình tự biết, hôm nay Cao Tiến đã là xưa đâu bằng nay, Phó Khinh Huyền căn bản cũng không phải là đối thủ của nó.

Phương Viêm nói xong, có chút suy yếu co quắp ngồi trên mặt đất. Nửa ngày là đề không nổi một điểm kính. Đây không phải du hí, mà là thế giới hiện thực, mặc dù có chữa trị hệ thống chữa trị trên thân thể bị thương, tuy nhiên hẳn còn rất suy yếu, hiện tại tùy tiện một tiểu hải tử cũng có thể giết hẳn. "Phương Viêm, ngươi làm sao vậy, có phải là bị thương, có nặng lắm không, có nghiêm trọng không." Phó Khinh Huyền thấy thế liền mang về mặt ân cần, như thiểm điện xuất hiện ở bên cạnh Phương Viêm, bắt chấp tiểu nữ nhi rụt rè, vịn lấy Phương Viêm, lo lắng hỏi.

"Ta không có gì đáng ngại, chỉ là tiêu hao quá độ, có chút thoát lực." Ngửi thấy mùi thơm xủ nữ trên người nàng, Phương Viêm có chút tâm viên ý mãn.

Phương Viêm ở trong lòng thầm mắng, một mỹ nhân tuyệt sắc ở ngay trước mặt mà không quý trọng, lại đi yêu mến người đàn bà dâm đẳng như Vương Yên Nhiên.

"Huyền tỷ, trên người của ngươi có đan dược khôi phục chân khí sao? Cho ta một hạt."

"Được, đây là nghĩa phụ trước khi đi cấp cho ta một lọ Hồi Khí Đan, hiện tại chỉ còn có một hạt." Phó Khinh Huyền nghe vậy, lấy ra một cái bình ngọc nhỏ giấu kín trong người đưa cho Phương Viêm.

"Cảm ơn." Phương Viêm tiếp nhận bình ngọc, trên bình vẫn còn lưu lại mùi thơm nhàn nhạt trên cơ của Phó Khinh Huyền, tiếp theo nói một tiếng cảm ơn, rồi đem Hồi Khí đan ăn vào.

Ăn vào Hồi Khí Đan, chân khí bị hao tổn của Phương Viêm, trải qua thời gian chừng một bữa cơm đã tủa, tất cả đều khôi phục. Phương Viêm trong lòng thầm nghĩ, lần sau phải chuẩn bị nhiều Hồi Khí đan một chút.

Vượt qua chỗ tế đàn hình bát giác của Nhạc Sơn mạch, bởi vì Kiếm mộ thì luyện không gian mở ra, nên tam đại gia tộc của Duyệt Châu thành cùng các thế lực lớn nhỏ xung quanh đều tụ tập tại Nhạc Sơn mạch.

Những người này đều là tới để đón tiếp những đệ tử tiến vào kiếm mộ thí luyện không gian.

Dưới tế đàn, Phương Chấn mày rậm hơi nhíu, trong con ngươi bề ngễ thiên hạ của mình hiện ra sầu lo nhàn nhạt. Cách đó không xa, Cao gia đương đại gia chủ Cao Túy An khỏe miệng chứa đựng một nụ cười lạnh, khỏe mắt hiện lên một tia khinh thương nhìn đến mặt Phương Chấn, nghiêng đầu nhìn về phía Vương gia gia chủ Vương Đẩu Phú nói:

"Thí luyện chi môn cũng đã mở ra vài khác, đến nay không có người đi tới! Thoạt nhìn thì lần này trong thí luyện có lẽ đã hiện ra một tràng thảm thiết, không biết có bao nhiêu người còn có thể sống sót đi ra!"

"Cao huynh, ngươi đây là đang lo lắng lệnh lang sao?" Vương Đẩu Phú nghe vậy không khỏi cười nói.

Cao Úy An nghe vậy, ngẩng đầu, chấp tay cười nói: "Vương huynh nói đùa, khuyến tử thực lực không tính đặc biệt xuất chúng, nhưng muốn tại thí luyện trong không gian sống sót hẳn là chuyện tình đơn giản, chỉ sợ một số kẻ có thực lực thấp kém, trong không gian thí luyện đụng độ yếu thủ, liền trở thành một đồng hài cốt."

"Ai! Cao mỗ chỉ là đang lo lắng cho các đệ tử khác có tu vi đặc biệt thấp kém tiến vào không gian. Ai, mấy chục năm nay, đệ tử của tam đại gia tộc, chết trong thành Duyệt Châu, chính là không quá mấy ngàn!"

Cao Úy An có chút lo lắng thương tiếc, coi như thật sự có chút ít không đành lòng nhìn thấy đám đệ tử của tam đại gia tộc chết thảm không không gian thí luyện. Bất quá đứng ở đây có ai không phải là cao tăng của tam đại gia tộc, ai lại ngu xuẩn đến mức tin tưởng Cao Úy An sẽ cảm thấy thương cảm. Trong lúc nói chuyện, Cao Úy An liền dừng về mặt đắc ý liếc về phía mặt mũi tràn đầy lo lắng của Phương Chấn. Những ngày này, Phương Chấn hẳn cũng đã hiểu rõ đến Cao Vương hai nhà cũng đã liên hợp ở cùng một chỗ, hai nhà đều có ý định động thủ với Phương gia của hắn, hắn lo lắng Cao gia Cao Tiến cùng Vương Yên Nhiên sẽ ở trong không gian thí luyện đối với Phương Viêm động thủ. Tuy nhiên đối với Phó Khinh Huyền tiến vào thí luyện không gian, hắn cũng rất lo lắng. Giờ phút này nghe lời nói của Cao Úy An cũng không thể áp chế được tức giận trong lòng, hướng về phía Cao Úy An cùng Vương Đẩu Phú găm hét lên. "Cao Úy An, Vương Đẩu Phú hai người các ngươi là đồ cầu vật, nếu con ta tại kiếm mộ thí luyện này có một mảy may thương tổn, Phương Chấn ta nhất định sẽ tiêu diệt hai nhà Cao Vương các ngươi."

"Phương Chấn, khẩu khí của ngươi thật lớn, ngươi chết một đứa con, dựa vào cái gì đem trút hết lên đầu chúng ta, không gian thí luyện này, khi vừa tiến vào thì đã là sinh tử do trời định, sao có thể liên quan đến chúng ta, chẳng nhẽ Phương Chấn Nguyên ngươi sẽ vì một đứa con phé vật mà nguyện ý cùng hai nhà chúng ta khai chiến hay sao?" Cao Úy An long hành hổ bộ, không chút nào yếu thế nhìn chằm chằm vào Phương Chấn Nguyên như muốn ăn tươi nuốt sống.

"Cao Úy An, ngươi thật đúng là nghĩ ta cái gì cũng không biết sao? Cao Vương hai nhà các ngươi đã sớm liên thủ, đang âm thầm thi triển thủ đoạn đem con ta dẫn vào kiếm mộ thí luyện không gian, mục đích là muốn Phương Gia ta tuyệt hậu." Phương Chấn cười lạnh, một cỗ khí thế cường đại tự trong cơ

thề lao ra, giọng điệu lạnh lạnh.

"Cao Ủy An, Vương Đầu Phú, các người cầu nguyện a, tốt nhất là cầu nguyện con ta không có việc gì, bằng không, cho dù hôm nay không làm thịt được hai lão cầu các người, thì những đệ tử đi vào trong không gian thí luyện, một tên cũng đừng mong sống sót, ta muốn bọn họ chôn cùng con ta."

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Phụ tử gặp nhau

"Mau nhìn, có người đi ra rồi."

Cao Ủy An, Vương Đầu Phú, Phương Chấn ba người giương cung bạt kiếm, đang rất căng thẳng, đột nhiên một tiếng kêu sợ hãi vang lên, trong Kiểm mộ thí luyện không gian có người đi ra, lập tức hấp dẫn sự chú ý của tất cả mọi người. Nghe nói có người từ thí luyện không gian đi ra, một đám cường giả ở đây không ai là không trông mong.

"Đi ra rồi, đi ra rồi, ha ha... Con ta đi ra rồi." Trong đám người, gia chủ của đột nhiên hưng phấn hét lên. Theo thời gian chuyển dời, có hơn mười người đi ra từ kiểm mộ thí luyện không gian, sau đó qua thời gian nửa ngày thì không còn ai từ đó đi ra. Số lượng đệ tử không rời khỏi kiểm mộ thí luyện không gian của các gia tộc đã chiếm tuyệt đại bộ phận, điều này khiến cho rất nhiều cao thủ đều lo nghĩ bất an, một cổ dự cảm bất hảo hiển hiện trong lòng một đám cường giả.

"Quách Hoài, trong không gian kiểm mộ thí luyện dưới đất xảy ra chuyện gì? Như thế nào mới chỉ có vài người các người đi ra." Có người nhìn không được lao ra một tên thanh niên nam từ luyện khí kỳ tầng tám đã ra khỏi kiểm mộ thí luyện không gian mà hỏi.

"Trong Kiểm mộ thí luyện không gian rất hỗn loạn, có rất nhiều người chết." Quách Hoài nhìn thấy cả một đám cường giả ở đây đều đem mắt nhìn về phía hắn, có chút không yên nói.

"Nói, rốt cuộc chuyện gì xảy ra, sao biết chết rất nhiều người." Nghe được câu này, Phương Chấn trong lòng dự cảm bất hảo càng ngày càng đậm, cường chế tức giận trong lòng hướng về Quách Hoài hỏi.

"Phương gia chủ, trong Kiểm mộ thí luyện không gian rất hỗn loạn, ta chỉ là ở rất xa nhìn thấy Cao Tiến, Vương Yên Nhiên liên hợp Cao Vương hai nhà đệ tử đuổi giết Phương gia đệ tử, chết rất nhiều người." Quách Hoài vẻ mặt không yên, hắn chỉ là một đệ tử trong một tiểu gia tộc ở thành Duyệt Châu, hắn ở khoảng cách gần như vậy với Phương Chấn, một trong ba vị cường giả đỉnh cấp của thành, Phương Chấn này khí thế cường đại áp xuống khiến hắn không thở nổi, nói chuyện có chút lắp bắp.

"Người nói cái gì? đệ tử Cao Vương hai nhà liên thủ truy đuổi đệ tử của Phương gia, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, con ta Phương Viêm, hắn có hay không còn sống." Phương Chấn nghe được tin tức này, hô thân thể chấn động, liền lùi lại mấy bước, một cổ dự cảm bất hảo hiển hiện trong lòng. Cao Tiến, Vương Yên Nhiên hai tiểu súc sinh này hiển nhiên dám đuổi giết Phương gia đệ tử, Phương Viêm chỉ sợ thật là lạnh ít dữ nhiều. Chỉ là trong lòng hắn còn đang mong mỏi rằng đây không phải là sự thật, chờ đợi một chút mang theo ánh mắt vô hạn mong chờ nhìn về phía Quách Hoài.

"Phương gia chủ kính xin nín bi thương, ta đang nghe tin tức này giờ, Phương Viêm đã chết tin tức cũng đã truyền khắp cả kiểm mộ thí luyện không gian, nếu không phải chúng ta nhân cơ hội nhanh chóng núp vào, chỉ sợ chúng ta bây giờ cũng đã hóa thành một đồng xương khô." Quách Hoài vẻ mặt trong lòng còn sợ hãi, đang nói chuyện, một cổ áp lực, cảm xúc sợ hãi như lây nhiễm mọi người. Mọi người để phảng phất cảm thấy được tràng cảnh đệ tử Cao Vương hai nhà đang đuổi giết đám đệ tử của Phương gia.

"A, Cao Tiến, Vương Yên Nhiên, ta muốn các người chôn cùng con ta, Cao Ủy An, người để mạng lại cho." Quách Hoài thoại âm nhất lạc, Phương Chấn từ trong đau thương đè nén phục hồi lại tinh thần, tiếp theo là ngửa mặt lên trời nổi giận gầm lên một tiếng, một Băng Sơn Quyền mang theo uy thế kinh thiên hướng về Cao Ủy An đánh đến.

"Phương Chấn, người cho rằng ta sợ người sao, đứa con phế vật kia của người chết thì cũng đã chết. Chết rồi cũng là đáng đời, phế vật như hắn, sống trên đời cũng làm mất mặt mũi của Phương gia người" Cao Ủy An cười lạnh không ngừng, cử động đao nghiêng hướng Phương Chấn bổ xuống dưới cự đại quyền ảnh.

Cao Ủy An, Phương Chấn, Vương Đầu Phú, là ba vị cường giả tiền thiên cảnh giới trong thành Duyệt Châu, nhắc tay giờ chân đều có uy thế hủy diệt thiên địa, hai đại Tiền thiên cao thủ cùng nhau giao thủ, thay đổi bất ngờ, cát bay đá chạy, phụ cận nhân mã sợ bị ảnh hưởng liền thối lui rất xa khỏi trung tâm của chiến trường.

"Băng sơn!"

Sơn băng địa liệt, cát bay đá chạy, Cao Ủy An bị một quyền đẩy lui, Phương Chấn khí thế như hồng, Băng Sơn Quyền là một chiêu nổi tiếp một chiêu hướng về phía Cao Ủy An đánh đến.

Đến khi Phương Chấn đem Băng Sơn Quyền đánh tới thức thứ bảy, Cao Ủy An đã cảm thấy khó có thể ngăn cản, bị Phương Chấn một quyền đánh

bay, miệng phun máu tươi.

"Phương Chấn, ngươi đã tiến vào Tiên Thiên tầng bốn." Cao Ủy An khoe miệng tràn máu, người bị thương nặng, điều này làm hắn khiếp sợ không thôi, nguyên bản thực lực của hắn và Phương Chấn chỉ là sà sà nhau, vậy mà Phương Chấn lại đem hắn đánh bại một cách đơn giản. "Hừ, ngươi giờ mới biết được, Cao Ủy An, vậy mà vọng tưởng để cho Phương gia ta tuyệt hậu, các ngươi đều phải chết. Còn bây giờ thì để mạng lại cho ta." Phương Chấn nghe vậy hừ lạnh một tiếng, lập tức không có thừa nhận, cũng không có phủ nhận. Một cái Băng Sơn Quyền hướng về Cao Ủy An đánh tới.

"Vương huynh, ngươi còn muốn tiếp tục tọa sơn quan hổ đấu sao? Ta chết đi, ngươi cũng cách cái chết không xa, hiện tại chỉ có ngươi và ta hai nhà liên thủ, dứt khoát hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, trực tiếp đem Phương gia từ nơi bây giờ xóa tên trong thành Duyệt Châu." Cao Ủy An có chút chống đỡ không được hung mãnh cuồng bạo công kích của Phương Chấn, vội vàng hướng về Vương Đầu Phú cầu cứu nói. "Phương Chấn, ngươi đừng vội can rở, để cho ta tới đấu với ngươi." Vương Đầu Phú nghe vậy liền hét lớn một tiếng, phối hợp cùng Cao Ủy công giết Phương Chấn.

Tam đại tiên thiên cảnh giới cao thủ đại chiến, nhật nguyệt vô quang, phong vân bắt đầu khởi động, chỉ thấy ba đạo nhân ảnh tại trong hư không không ngừng va chạm, mỗi một lần va chạm đều có uy năng long trời lở đất.

Mười mấy hiệp sau, ba đạo thân ảnh tiếp theo lui về phía sau, Phương Chấn trên người nhiều hơn vài vết kiếm, Cao Ủy An hai tay cụp xuống, sắc mặt trắng bệch, Vương Đầu Phú thì đại khẩu ho ra máu, ba người liều mạng cả lưỡng bại câu thương.

"Phương gia đệ tử nghe lệnh cho ta, đệ tử hai nhà Cao Vương một tên cũng không để lại, giết cho ta." Ba đạo nhân ảnh vừa lui, Phương Chấn lúc này không có ý định từ bỏ ý đồ, giận dữ mắng mỗ một tiếng, điều động đệ tử Phương gia công giết đệ tử hai nhà Cao Vương. "Mau nhìn, kiếm mộ thí luyện trong không gian lại có người đi ra rồi." Theo tiếng hét lớn của Phương Chấn, tam đại thể lực hỗn chiến hết sức căng thẳng, đột nhiên, có người chứng kiến có người đi ra từ trong kiếm mộ thí luyện, lập tức không khỏi cả kinh kêu lên.

"Là Phương gia đệ tử, Phương Siêu, mau nhìn, còn có Phó Khinh Huyền, Duyệt Châu thành song kiều"..

Theo tiếng kinh hô vang lên không ngừng, nguyên bản là Phương Chấn đang nổi giận không có ý định đơn giản như vậy buông tha cho Cao Ủy An cùng Vương Đầu Phú, không nghĩ tới dĩ nhiên là Phương gia đệ tử, cái này khiến cho tam đại thể lực không thể đình chỉ gây chiến, nhất tề hướng về kiếm mộ thí luyện không gian chỉ môn nhìn lại.

"Phương Viêm!" Phương Chấn mắt hồ sinh huy, liếc thấy ra trong đám người Phương Viêm, cả kinh kêu một tiếng, mắt hồ có chút ướt át, vậy mà quay đầu đi chỗ khác, không nhìn về phía thông đạo nơi bọn người Phương Viêm đang chậm rãi đi tới. "A, là thiếu gia cùng tiểu thư, thật là trời có Phương gia ta, thiếu gia, tiểu thư đã bình yên trở về." Bóng người càng kéo càng gần, Phương gia một đám cao tăng nhện không được bộc phát ra một hồi tiếng hoan hô.

"Đây là có chuyện gì, Phương gia phế vật đều đi ra rồi, con ta như thế nào còn không ra." Cao Ủy An nhìn thấy Phương Viêm cùng Phó Khinh Huyền đoàn người bình yên vô sự, về mặt lập tức kỳ quái nói.

"Còn có con của ta cùng Vương gia đệ tử ta, như thế nào một người cũng không có đi ra, ra tới như thế nào đều là người của Phương gia." Bọn người Phương Viêm, Phó Khinh Huyền xuất hiện, điều này làm cho thông dong như Vương Đầu Phú cảm giác mờ mịt.

Cao Vương hai nhà liên thủ đuổi giết Phương gia đệ tử, như thế nào một người đã chết rồi mà còn sống xuất hiện ở trước mặt bọn hắn.

Nhìn thấy thân ảnh cao lớn hung tráng như núi, mắt hồ sinh huy, nhìn mình xuất thần, Phương Viêm có chút không yên, hắn liếc thấy người này chính là Phương gia đương đại gia tộc Phương Chấn, người cha tiện nghi của Phương Viêm.

Chính là hắn vậy mà không biết nên mặt đối với người này như thế nào, hơn mười trượng cự ly, coi như cách chân trời góc biển, mỗi bước ra một bước đều trầm trọng vạn phần.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Bá đạo phương chấn

"Phương Viêm, ngươi làm sao vậy, làm sao ngươi không đi a! Nghĩa phụ còn đang chờ chúng ta." Phó Khinh Huyền đi bên cạnh Phương Viêm phát hiện ra Phương Viêm có chút dị thường, lập tức về mặt kỳ quái nói.

"Phương Viêm, có phải là lo lắng nghĩa phụ trách phạt ngươi a!"

Phương Viêm dừng lại không tiến, cùng Phương Chấn bốn mắt nhìn nhau.

"Viêm Nhi, ngươi trở về là tốt rồi, trở về là tốt rồi." Phương Chấn long hành hổ bộ, đi đến trước người Phương Viêm, vuốt ve mặt Phương Viêm nhìn đi nhìn lại, trên người cũng không có bất kỳ tổn thương, tiếp theo mới một tay ôm nó vào lòng.

Phương Viêm bị thân hình hung tráng của Phương Chấn ôm, tim đột nhiên đập nhanh, vừa có chút không yên, vừa có chút chờ mong, hai tay có chút run rẩy, nghĩ chủ động ôm đối phương, lại có chút không dám.

"Phụ thân, hài nhi không có việc gì, hai người vì hài nhi lo lắng." Phương Viêm thấy quần áo Phương Chấn nhiều chỗ tổn hại, lại nhìn thấy Cao Ủy An cùng Vương Đầu Phú cũng đồng dạng chật vật, liền biết ngay xảy ra chuyện gì, Phương Chấn khẳng định cho rằng hắn bị Cao Tiến cùng Vương Yên Nhiên giết chết, đây là vì muốn báo thù cho hắn a.

Trong lòng còn một chút nghi kỵ, giờ đã vút lên chín tầng mây, bây giờ chỉ còn cảm giác của huyết mạch tình thân chảy trong máu huyết, liền ôm Phương Chấn, nức nở nghẹn ngào nói.

"Không có việc gì là tốt rồi, vì phụ còn tưởng rằng là từ giờ không thấy được người. Người có thể còn sống trở về là tốt rồi." Phương Chấn vui đến chảy nước mắt, nói chuyện có chút nói năng lộn xộn.

"Phó Khinh Huyền, con ta Cao Tiến, hắn như thế nào còn không ra."

"Còn có nữ nhi của ta Yên Nhiên, như thế nào bọn họ còn không ra."

Phương gia liền tiếp đi ra hơn hai mươi danh đệ tử, bọn họ hoặc nhiều hoặc ít đều bị chút ít thương tổn, giờ phút này duy chỉ có không thấy Vương Yên Nhiên, Cao Tiến cùng một đám Cao Vương hai nhà đệ tử, Cao Ủy An cùng Vương Đầu Phú có chút ngồi không yên, hướng về phía Phó Khinh Huyền lạnh giọng chất vấn.

"Cao Ủy An, Vương Đầu Phú, các người có ý tứ gì, Phương gia đệ tử của ta há có thể cho phép người quát lớn. Kiểm mộ thí luyện không gian không sống mống chết, giờ phút này bọn họ còn không ra, nhất định là thí luyện thất bại, hóa thành Kiểm mộ thí luyện trong không gian nhất phôi hoàng thổ." Phương Chấn nghe tiếng, đi đến trước người Phó Khinh Huyền, ngăn trở Cao Ủy An cùng Vương Đầu Phú hùng hổ dọa người. . "Người!" Cao Ủy An bị Phương Chấn một lần nói làm nghẹn nói không ra lời, hình tượng này sao mà tương tự, trước là hắn trào phúng đối phương, không nghĩ tới bây giờ đối tượng bị trào phúng lại biến thành hắn.

"Phương Viêm, người không phải đã chết rồi sao? Làm sao người còn sống, con ta Cao Tiến cùng Cao gia một đám đệ tử đâu?"

"Cao Tiến, Vương Yên Nhiên, tính toán thời gian, hiện tại hắn đã mau ra đây, về phần Cao gia của người cùng Vương gia các đệ tử khác sao, trên cơ bản đều chết hết." Phương Viêm gặp Cao Ủy An ăn nghẹn, lập tức không khỏi cười lạnh nói.

"Cái gì? Người nói, Cao Vương hai nhà gần hai trăm đệ tử ưu tú đều chết, điều này sao có thể." Vương Đầu Phú vẻ mặt khiếp sợ, giống như gặp quỷ vậy, nhìn chằm chằm vào Phương Viêm hỏi.

"Các người chờ xem sẽ biết." Phương Viêm nghe vậy liền coi như không có gì nhún vai nói.

Đối với việc không thể giết Cao Tiến cùng Vương Yên Nhiên hắn thực sự cảm thấy tiếc nuối. Khi hắn đem chân khí trong cơ thể dùng hồi khí đậm đều khôi phục, bọn họ cũng cố gắng đi tìm Cao Tiến Vương Yên Nhiên, chỉ có điều đối phương giống như bốc hơi khỏi nhân gian vậy, căn bản là tìm không thấy, thời gian kiểm mộ thí luyện không gian đóng cửa sắp tới, bọn họ không thể không sớm đi ra.

Không bao lâu, tại thời điểm kiểm mộ thí luyện không gian sắp khép lại, hai thân ảnh nhanh chóng theo thí luyện chỉ môn chui ra.

"Cao Tiến, Vương Yên Nhiên."

Hai đạo nhân ảnh xuất hiện liền hấp dẫn ánh mắt của tất cả mọi người, có người là nhìn không được lên tiếng kinh hô.

Cao Tiến, Vương Yên Nhiên vừa ra kiểm mộ thí luyện không gian, tiếp theo, rất mau trở về các gia trận doanh, hai người khi đi qua trận doanh của Phương gia liền hung hăng trọn mắt nhìn Phương Viêm, nếu không bởi vì Phương Viêm, Vương gia và Cao gia của bọn họ cũng sẽ không tổn thất thảm trọng như thế.

"Tiến nhi, rốt cuộc chuyện xảy ra như thế nào, như thế nào chỉ có người một người còn sống đi ra, những người khác, tại kiểm mộ thí luyện trong không gian, các người rốt cuộc gặp cái gì, dĩ nhiên là toàn quân bị diệt." Cao Ủy An chạy đến bên Cao Tiến hỏi.

"Đều là vì hắn, Phương gia phế vật Phương Viêm, nếu không có hắn, hai nhà chúng ta sẽ là người thắng lớn nhất." Cao Tiến nghiêng răng nghiêng lợi, chăm chăm nhìn vào Phương Viêm.

"Điều này sao có thể, Phương Viêm tên này tu luyện phế vật sao có thể phá hư Cao Vương hai nhà liên minh, làm hại chúng ta tổn thất thảm trọng." Cao Ủy An nghe vậy là người đầu tiên không tin.

"Cao thế huynh nói không sai, hết thảy đều là vì Phương Viêm tiểu tạp chủng, hắn giết Vương Diễm đường muội, sau đó lại giết đại bộ phận Cao Vương hai nhà đệ tử, sau đó phối hợp cùng Phó Khinh Huyền tiện nhân kia truy sát chúng ta." Vương Yên Nhiên sắc mặt trắng bệch, hiển nhiên là trọng thương chưa lành, nghiêng răng nghiêng lợi nhìn chằm chằm vào Phương Viêm nói.

"A, Phương gia tiểu nhi, dám giết tôn nữ của ta Vương Diễm, ta muốn người đền mạng." Vương gia Đại Trưởng lão Vương Cảnh Thái nghe được Vương Diễm chết ở trong tay Phương Viêm, lập tức ngửa mặt lên trời nổi giận gầm lên một tiếng, không hề có dấu hiệu huy kiếm hướng về Phương Viêm chém tới.

"Phanh!"

Phương Chấn vùng tay lên, một nắm tay cực đại trong nháy mắt liền đem Vương Cảnh Thái oanh bay. Sau đó là vẻ mặt lãnh khốc. "Vương Cảnh Thái, lão thất phu nguoi, nguoi muốn chết phải không, dám tổn thương con ta."

"Phương Chấn, con nguoi giết tôn nữ của ta Vương Diễm, nên cho nàng đền mạng, ta làm sao không dám." Vương Cảnh Thái khoe miệng tràn đầy huyết, vẻ mặt oán độc, hần lúc tuổi già tang tử, chỉ để lại một đứa cháu gái, hần xem so với mệnh căn của hần còn hơn, không nghĩ tới nguoi đầu bạc tiền kẻ đầu xanh, cuối cùng vẫn là gặp Phương Viêm độc thủ.

"Nguoi cái này là muốn chết." Phương Chấn nghe vậy là giận dữ mắng mỗ một tiếng, động thân tiến lên, hần cũng không muốn có lưu tai hoạ ngầm, tên Vương Cảnh Thái này đã muốn đưa Phương Viêm vào chỗ chết, hần cũng không muốn nó còn sống mà rời khỏi đây.

"Phương Chấn, nguoi dám, nếu nguoi dám động để Vương Trưởng lão, ta và nguoi không chết không ngót." Vương Đẩu Phú thấy Phương Chấn có ý đem Vương Cảnh Thái bắt lấy, lập tức giận dữ mắng mỗ một câu, bên hông bội kiếm cũng đã ra khỏi vỏ, tùy thời chuẩn bị đại chiến một hồi. "Còn tăng thêm ta, hôm nay nhất định phải làm cho Phương gia từ nơi này biến mất khỏi Duyệt Châu thành." Cao Úy An nghe vậy cũng hét lớn một tiếng,

Động thân ra, giờ phút này Cao Úy An cùng Vương Đẩu Phú là đứng ở cùng một trận doanh.

"Cao Úy An, nguoi là đồ tiểu nhân hèn hạ, Vương Đẩu Phú, nguoi thật là bọn chuột nhắt, chỉ cho phép các nguoi giết Phương gia đệ tử, Phương gia đệ tử của ta cũng chỉ có thể mặc cho các nguoi đánh giết sao? Hôm nay các nguoi phải cho ta câu trả lời, nếu không thì không chết không ngót." Phương Chấn nói năng có khí phách, ngang nhiên nghênh hống đối phương lại nhìn lại, ánh mắt mang theo sát khí đầy trời.

"Ta nói ba vị Gia chủ, có chuyện ngồi xuống hảo hảo nói, không cần phải nổi giận như vậy, chết cũng đã chết rồi, đây là sinh tử thí luyện, không đáng vì nguoi đã chết nổi giận. Tam đại gia tộc liêu cái lưỡng bại câu thương, chỉ có thể là tiện nghi những nguoi khác, muốn biết được, tại Duyệt Châu, còn có nhiều thế lực ở một bên nhìn chăm chăm như hổ đói chuẩn bị tùy thời chiếm cứ Duyệt Châu thành." Đào Nhân Đức cùng Phương gia giao hảo đột nhiên đứng ra nói.

"Đào huynh, là hai tên Cao Úy An cùng Vương Đẩu Phú khinh nguoi quá đáng, giết Phương gia đệ tử của ta lại vẫn muốn làm điều ác, muốn đưa con ta vào chỗ chết, chẳng lẽ bọn họ không biết kẻ giết nguoi, lại bị nguoi giết." Phương Chấn nghe vậy liền nghiêm mặt. Hần biết rõ, lần này phải thị uy, nếu không thì mọi nguoi lại sẽ dám có ý đồ với Phương Viêm. Tam đại thế lực sống mái với nhau, giết địch một ngàn tự tổn tám trăm, hần tu vi tuy rằng đột phá, có thể áp hai nguoi một đầu, cho dù hần thắng đó cũng là thắng thảm, Phương gia sẽ gặp đả kích trí mạng.

"Phương Chấn, nguoi nói việc này phải giải quyết như thế nào." Cao Úy An cũng hiểu rõ Phương Chấn cố kỵ, lập tức không khỏi nói.

"Còn có thể làm sao, đám tiểu bối có ân ân oán oán gì thì ta để cho chính bọn nó giải quyết, nếu thế hệ trước cao thủ dám nhúng tay vào ân oán của bọn họ, cũng đừng trách Phương Chấn tâm ngoan thủ lạt, đây là kết cục." Phương Viêm nghe vậy lãnh đạm cười một tiếng, tiếp theo, trên mặt hiển hiện một vòng tàn khốc, một cước Thương Na đá bay Vương Cảnh Thái đang bị chế phục.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: Gia tộc bảo tàng thất

Dịch: seka92

Biên Tập: Ma Hầu

"A! Phương Chấn, nguoi giết Vương Trưởng lão, ta liều mạng với nguoi." Vương Cảnh Thái bị Phương Chấn đột nhiên đá bay, Vương Đẩu Phú mất muốn nứt ra.

"Yên tâm, hần còn chưa chết, đây chỉ là cho hần một bài học, chỉ là sau này có nguoi ở dám ra tay đối phó Phương Viêm con ta, tuyệt đối không chỉ đơn giản như thế, ta nhất định phải cho hần hồi hận." Phương Chấn cười lạnh, khí thế phóng ra ngoài, làm cho nguoi ta không dám đứng gần.

"Hảo, nguoi hãy chờ coi, việc này ta sẽ để yên, ân ân oán oán của bọn tiểu bối, tự mình chúng giải quyết." Vương Cảnh Thái mặc dù có chút thê thảm, cũng chưa chết, thế nhưng tránh không được phải nghỉ ngơi tĩnh dưỡng mười ngày nửa tháng, Vương Đẩu Phú dù rằng muốn liều mạng, chỉ là thực lực không đủ, chỉ có thể thỏa hiệp.

Kỳ thật trong lòng của hần cũng có tính toán, Phương Viêm ở trong thành Duyệt Châu, được công nhân là một tên phế vật, nếu là Cao Tiến cùng Vương Yên Nhiên, muốn chém giết hần, tựa hồ cũng không phải là việc gì khó khăn. "Ta cũng vậy không có ý kiến, nếu là ân oán của bọn tiểu bối, vậy thì tốt nhất để cho bọn nó tự mình giải quyết." Cao Úy An trong mắt hiện lên một vòng nồng đậm sát khí, tiếp theo liền thân nhiên nói.

Phương gia nhân khẩu đơn bạc, Cao Vương hai nhà trong đám tu sĩ trẻ tuổi chính là có không ít thiên tài, diệt Phương Viêm, đó cũng không phải việc khó gì, trước kia là không có cơ hội, không thể đem việc này bày tại ngoài ánh sáng, hiện tại bọn hần có thể hiển nhiên nhằm vào Phương Viêm. "Tốt

lắm, mọi việc đã bàn luận xong, vậy thì tất cả giải tán đi!" Đào Nhân Đức Nghe vậy nói.

Cao Vương hai nhà tổn thất thảm trọng, hai trăm người tổn thất chỉ còn lại có hai người, bọn họ tự nhiên là không mặt mũi để tiếp tục ở lại. Chính là Phương Chấn cũng cảm giác lần này thí luyện thật tàn khốc, Phương gia gần trăm người cũng tổn thất bảy hơn tám mươi người.

Phương Chấn có rất nhiều lời muốn hỏi Phương Viêm, chỉ là cuối cùng, lời đến miệng lại ngừng lại, theo Cao Vương hai nhà nhân mã hướng về Duyệt Châu thành tiến đến.

Duyệt Châu thành Phương gia.

Đây là một trong ba đại gia tộc của Duyệt Châu, phía trên tam đại gia tộc còn có một Duyệt Châu thành Thành chủ, tại ngoài sáng thượng, tam đại gia tộc đều muốn điều khiển thành chủ này.

Hôm nay, Phương Viêm tại kiểm mộ thí luyện không gian trở về, Phương gia từ trên xuống dưới đều đang chuẩn bị đại bài yến tiệc, vì Phương Viêm, Phó Khinh Huyền tẩy trần, đi theo còn có Đào Huy cùng một đám trung tiểu thể gia đệ tử cùng trưởng bối có giao hảo với Phương gia. Phương gia từ trên xuống dưới giăng đèn kết hoa đèn đuốc sáng trưng.

Mà Phương Viêm thì ở trong phòng là đóng cửa không ra. Đối với Phương Viêm mà nói cái thân phận này, hắn vẫn còn có chút không tiếp thụ được, Phương Viêm hắn là xuyên việt mà đến, không phải người của cái thế giới này, hắn sợ hãi lại một ngày nói dối bị phát hiện, những thân tình mà hắn khát vọng đã lâu sẽ rời hắn đi xa.

"Phương Viêm, đang suy nghĩ gì, nghĩa phụ bảo ta đến mời người đi dùng cơm." Phó Khinh Huyền thấy Phương Viêm tại bệ cửa sổ một thân một mình ngẩn người, lập tức không khỏi nói.

"Việc nên tới thì rồi cũng sẽ tới, là của ta thì sẽ là của ta, không phải của ta thì cưỡng cầu cũng không được." Phương Viêm nghe vậy, ở trong lòng lặng yên ca thán một tiếng, tiếp theo liền bứt ra mà đi.

Sau khi suy nghĩ thấu đáo điểm này, Phương Viêm toàn thân buông lỏng, một đạo vô hình gong kiềng theo đó mà biến mất không thấy đâu.

"Đình, chúc mừng kí chủ có cảm giác đồn ngộ, nhân cấp đình cấp công pháp Thuần Dương Công tiến vào tầng thứ hai." Phương Viêm giống như có điều ngộ ra, tâm linh thông thấu, tiếp theo, thanh âm nhắc nhở lạnh như băng của hệ thống đột nhiên ở trong đầu hắn vang lên.

Phương Viêm tu luyện chính là nhân cấp đình cấp công pháp Thuần Dương Công, Thuần Dương Công là Phương gia trấn tộc tuyệt học, cả Phương gia chỉ có hắn và Phương Chấn hai người tập được. Thuần Dương Công phân ra làm chín tầng, nghe đồn Thuần Dương Công này là nhất bộ Địa cấp công pháp, bởi vì không trọn vẹn một bộ phận, mới sa vào nhân cấp đình cấp công pháp, tổng cộng sáu tầng, phương gia gia chủ Phương Chấn hiện tại mới tu luyện đến tầng thứ ba.

"Thuần Dương Công tiến vào tầng thứ hai, chân khí của ta đã tăng lên gấp đôi, nếu như hiện tại thi triển Huyền Ảnh Kiếm quyết, một lần thi triển chân khí trong cơ thể cũng sẽ không tiêu hao toàn bộ." Phương Viêm âm thầm nói thầm một tiếng, tiếp theo liền theo Phó Khinh Huyền tiến đến dự tiệc.

Phương gia lần này trong kiểm mộ thí luyện không gian, chết mất bảy tám chục người, viễn siêu so với quá khứ, vốn không nên trắng trợn chúc mừng, chỉ có điều, đại đại gia tộc so với Phương gia của bọn hắn tổn thất còn nhiều hơn, chỉ còn lại có một cái quang can tư lệnh, Phương Viêm bọn họ còn mang về đại lượng tài nguyên, cái này là chuyện tốt, cho nên muốn hào hào chúc mừng một phen.

Yến hội đang tiến hành, Phương Viêm chỉ là ra mặt một chút gọi là đối phó, sau đó liền cáo từ trở về phòng.

Ở kiếp trước, Phương Viêm hắn vốn là một tên trạch nam, không thích các loại xã giao, cả đời này cũng như vậy. Phương Chấn đối với chuyện này là thấy nhưng không thể trách, cho rằng là Phương Viêm mệt mỏi, muốn nghỉ ngơi sớm một chút.

Phương gia tổ chức yến hội, một mực duy trì liên tục đến rạng sáng mới dần dần tán đi, yến hội chấm dứt, một tin tức kinh người trong thành Duyệt Châu truyền ra. Phương gia Phương Viêm đột nhiên khai khiếu, trong nửa năm tu luyện, liền từ luyện khí kỳ tầng ba đột phá đến luyện khí kỳ tầng tám, cái tốc độ tu luyện này có thể nói là khủng bố.

Khi biết rõ Phương Viêm hôm nay đã đạt đến tu vi tầng tám Luyện khí kỳ, Phương Chấn suýt nữa kích động lão Lê tung hoành, Phương Viêm hắn rốt cục khai khiếu, mười lăm tuổi Luyện Khí kỳ tầng tám, đây đã là không thể dùng thiên tài để hình dung. Nếu cứ như vậy, tiến vào Bạo Khí Cảnh thậm chí là Tiên Thiên chi cảnh, cái này cơ hồ đều không phải là cái gì việc khó.

Trở lại Phương gia, Phương Viêm chân không bước ra khỏi nhà, cả ngày đều ở trong khi tu luyện vượt qua, có cái này Tiên Giới hệ thống, Phương Viêm phát hiện, tốc độ tu luyện của hắn là nhanh một cách thần lý, cơ hồ một ngày cùng một dạng. Tốc độ tu luyện được như vậy, đó là bởi vì vấn đề về điểm tích lũy giá trị, nếu không có điểm tích lũy giá trị mà nói, hắn vẫn sẽ là người bình thường.

"Ai! Không có điểm tích lũy, tốc độ tu luyện cũng không thể nhanh như trước." Phương Viêm đem một điểm tích lũy giá trị cuối cùng tiêu hao, có chút bất đắc dĩ lắc đầu.

Trở lại Phương gia tuy rằng an nhàn, chính là rất khó đạt được điểm tích lũy giá trị để tu luyện, về nhà bảy ngày này, trên người hắn điểm tích lũy giá trị toàn bộ tiêu hao không còn, trên người linh dược linh thảo cũng đều dùng hết, không gì để tiếp túc, Phương Viêm tu vi lại chậm lại.

Dùng điểm tích lũy giá trị tu luyện có thể chuyển đổi thành thăng cấp dùng kinh nghiệm giá trị. Dùng linh dược cùng linh thảo cùng đồng giá trao đổi phụ

thuộc hệ thống đồng giả trao đổi có thể trao đổi kinh nghiệm giá trị cùng điểm tích lũy giá trị. Một cây linh thảo cấp một có thể trao đổi một điểm kinh nghiệm, mười điểm tích lũy, nếu như dùng điểm tích lũy tu luyện, mười điểm tích lũy tu luyện có thể sinh ra hai điểm kinh nghiệm, trong chuyện này không tốt nhất chính là chênh lệch giá đến mười lần, còn có một điểm trọng yếu hơn là, dùng đồng giả trao đổi hệ thống trao đổi kinh nghiệm, có thể lợi dụng chữa trị hệ thống chữa trị sinh mệnh, dùng điểm tích lũy đổi ra kinh nghiệm tắc không có ở trong đám này.

Cho nên, Phương Viêm bất luận là vì tu luyện hay là vì mạng nhỏ mà suy nghĩ, hẳn đều phải tìm được đủ linh dược linh thảo phụ trợ tu luyện.

"Phụ thân, ta nghĩ muốn sử dụng dược liệu phụ trợ tu luyện ở trong phòng bảo tàng của gia tộc." Phương Viêm tìm được Phương Chấn là kiên trì nói. "Ha ha... Con ta, người phải tu luyện, phòng bảo tàng của gia tộc hoàn toàn do người mở ra, nghĩ muốn cái gì thì đi lấy, căn bản là không cần hướng ta báo cáo." Phương Chấn cảm nhận được Phương Viêm có chút bất an, liền trừu mến vuốt ve đầu Phương Viêm cười ha ha nói.

"Cảm ơn phụ thân, chính là ta tiêu hao dược liệu nhiều vô số, cái này cũng có thể sao?" Phương Viêm nghe vậy ngẩng đầu lên hỏi.

"Ha ha, phụ trợ tu luyện dược liệu, phòng bảo tàng gia tộc theo lí còn nhiều mà, người muốn bao nhiêu cầm bấy nhiêu, không đủ, ta tại nghĩ biện pháp chuẩn bị cho người." Phương Chấn còn tưởng rằng Phương Viêm tu luyện là dùng dược liệu nhện thành chất lỏng rèn luyện thân thể, căn bản không có suy nghĩ sâu sa.

"Chuyện này cảm ơn phụ thân rồi." Phương Viêm nghe vậy liền hướng về phía Phương Chấn nói một tiếng cảm ơn, tiếp theo liền nhanh như chớp chạy đi. Đối với phòng bảo tàng của gia tộc hẳn phi thường chờ mong, hẳn đã từng theo phụ thân đi vào mấy lần, phát hiện trong đó có rất nhiều linh dược cùng linh thảo.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Kích hoạt Luyện Đan Các

"Tinh Thần Thảo, Thất Diệp Hoa, Bách Niên Nhân Tham, Thiên Niên Hoàng Tinh..."

"A, thật nhiều linh dược cùng linh thảo, đây là linh thảo cấp một, đây là linh dược cấp hai, còn có cái này, mảnh đá hoa, đây chính là linh dược cấp ba a, nếu đem những thứ này đều chuyển hóa thành điểm tích lũy, vậy thì không biết có thể dùng tu luyện bao lâu a." Được Phương Chấn đồng ý, Phương Viêm tiến vào phòng bảo tàng của gia tộc khu chứa đựng binh khí, bí tịch hẳn trực tiếp bỏ qua, đi đến khu chứa đựng linh dược linh thảo, nhìn thấy rất nhiều linh dược linh thảo chồng chất tán loạn cùng một chỗ, Phương Viêm nhìn là thèm thường, giống như đi tới thiên đường hạnh phúc vậy.

Nhà đá này rộng hơn mười trượng, bốn phía có từng dãy giá gỗ cao khoảng hai thước, phía trên dùng tấm ván gỗ ngăn cách, trên ván gỗ phân loại chất đầy các loại dược liệu, càng đi vào trong, gặp được linh dược phẩm cấp càng cao, có rất nhiều loại mà Phương Viêm không biết tên.

Phương gia không có luyện đan đại sư, linh dược linh thảo tích lũy được đều đem đi thị trường giao dịch trao đổi các loại linh đan. Cho nên, Phương gia đối với những linh dược này không xem nặng lắm, tất cả đều tiện nghi cho Phương Viêm.

"Ha ha... Nhiều linh dược linh thảo như vậy, nếu đều trao đổi thành điểm kinh nghiệm, ta không phải có thể tiến vào Luyện Khí kỳ tầng chín hay sao." Đây phòng đều là hương thơm dược thảo, Phương Viêm đều có chút không biết xử lí ra sao. Nhiều linh dược linh thảo như vậy, nếu để cho hắn một mình đi thu thập đến mười năm chưa chắc đã thu thập được nhiều linh dược như vậy.

"Mặc kệ, trước tiên trao đổi một ít điểm tích lũy để tu luyện mỗi ngày đã." Phương Viêm lắc lắc đầu đem tất cả linh dược trong phòng trao đổi thành điểm kinh nghiệm, tiếp theo liền đem hơn một ngàn cây linh thảo ở trước cửa phòng đều trao đổi thành điểm tích lũy.

"Năm vạn điểm tích lũy hẳn là đủ để ta tu luyện vài ngày rồi." Nhìn xem trong đầu nhiều ra hơn năm vạn điểm tích lũy, Phương Viêm rất thoả mãn đi ra khỏi phòng bảo tàng của gia tộc.

Có gia tộc làm hậu thuẫn, Phương Viêm tu luyện rất nhanh dần dần đã ổn định lại, mỗi ngày ngoại trừ tu luyện Huyền Ảnh Kiếm Quyết ra còn tu luyện Thủy Ảnh Kiếm, về phần buổi tối thì tu luyện Thuận Dương Công gia tăng công lực, sinh hoạt ngày qua ngày ngay ngắn rõ ràng.

Trong nháy mắt, Phương Viêm trở lại Phương gia cũng đã hơn nửa tháng, trong thời gian đó, Phó Khinh Huyền đến thăm hắn một lần, bởi vì Phó Khinh Huyền muốn bề quan đánh sâu vào Bạo Khí Cảnh, không thành công sẽ không xuất quan, cho nên cô ý đến thăm Phương Viêm.

"Điểm tích lũy dùng thật nhanh a! Chỉ còn cách một bước gần nữa là có thể đột phá Luyện Khí kỳ tầng chín rồi, hẳn lại đi đến phòng bảo tàng của gia tộc lấy linh dược linh thảo dùng để phụ trợ tu luyện." Phương Viêm xuyên qua hoa viên, hướng về phòng bảo tàng của gia tộc.

Có gia tộc làm hậu thuẫn, Phương Viêm tu luyện rất nhanh dần dần đã ổn định lại, mỗi ngày ngoại trừ tu luyện Huyền Ảnh Kiếm Quyết ra còn tu luyện Thủy Ảnh Kiếm, về phần buổi tối thì tu luyện Thuận Dương Công gia tăng công lực, sinh hoạt ngày qua ngày ngay ngắn rõ ràng.

Trong nháy mắt, Phương Viêm trở lại Phương gia cũng đã hơn nửa tháng, trong thời gian đó, Phó Khinh Huyền đến thăm hắn một lần, bởi vì Phó Khinh Huyền muốn bề quan đánh sâu vào Bạo Khí Cảnh, không thành công sẽ không xuất quan, cho nên cô ý đến thăm Phương Viêm.

"Điểm tích lũy dùng thật nhanh a! Chỉ còn cách một bước ngắn nữa là có thể đột phá Luyện Khí kỳ tầng chín rồi, hấn lại đi đến phòng bảo tàng của gia tộc lấy linh dược linh thảo dùng để phụ trợ tu luyện." Phương Viêm xuyên qua hoa viên, hướng về phòng bảo tàng của gia tộc.

"Lần này lại bổ sung thật nhiều linh dược rồi, cũng không biết những linh dược này tìm ở đâu, từ nay về sau có cơ hội phải chuẩn bị nhiều hơn một chút." Tiến vào khu tàng trữ linh dược, Phương Viêm phát hiện, linh dược được bổ xung theo không kịp mức tiêu hao. Hiện tại hấn chỉ là Luyện Khí kỳ, nếu hấn tiến vào Bạo Khí Cảnh hoặc là Tiên Thiên chi cảnh, gia tộc cung cấp linh dược xa xa không đủ hấn tiêu hao, huống chi Phương gia không phải chỉ có một mình hấn, còn có nhiều người nữa phải tu luyện, nhất định phải nghĩ một cách tranh thủ linh dược linh thảo cho mình.

"Không biết tàng trữ thất này linh dược cao cấp nhất là cấp mấy, cấp bốn hay cấp năm." Phương Viêm trao đổi hơn mười vạn điểm tích lũy để tu luyện, tiếp theo liền hướng đến sâu trong trữ tàng thất đi đến, sâu bên trong trữ tàng thất chứa đựng toàn là linh thảo cao cấp.

"Đình! Phát hiện linh thảo cấp năm, có thể kích hoạt Luyện Đan Các, xin hỏi kí chủ có kích hoạt hệ thống Luyện Đan Các hay không?"

Tay Phương Viêm đụng chạm đến một cây hoa bảy lá màu nâu xám, đột nhiên trong đầu vang lên thanh âm thông báo của hệ thống.

"Hệ thống Luyện Đan Các. Đó là hệ thống chuyên môn luyện chế đan dược, có hệ thống này, ta không phải có thể tùy ý luyện chế các loại linh đan hay sao, mà linh đan có hiệu quả lớn hơn so với linh thảo a!" Phương Viêm nghe vậy, mày kiếm giãn ra, vẻ mặt đầy hưng phấn, tiếp theo liền không thể chờ đợi được nữa lựa chọn kích hoạt hệ thống Luyện Đan Các.

Lúc trước, Phương Viêm ở trong không gian kiếm mộ thí luyện đã kích hoạt hệ thống Luyện Khí Các, mà hệ thống Luyện Khí Các vừa ra tay, đã luyện chế ra vũ khí cực phẩm linh binh, bây giờ đã kích hoạt hệ thống Luyện Đan Các, luyện chế ra đan dược khẳng định đều là cực phẩm.

Theo thanh âm Phương Viêm kích hoạt hệ thống Luyện Đan Các, cây hoa bảy lá trong tay hấn trong nháy mắt đã hóa thành tro bụi biến mất không thấy gì nữa. Hiện tại, Tiên Giới hệ thống đã có ba cái hệ thống phụ trợ, trong đó hệ thống đồng giả trao đổi nhìn như đơn giản, nhưng nó là hệ thống phụ trợ rất tốt. Luyện Khí Các cùng Luyện Đan Các được xếp thứ hai.

"Không biết ta kích hoạt Luyện Đan Các này rồi, có thể luyện chế đan dược gì." Phương Viêm trong lúc nói chuyện liền lấy các loại linh thảo linh dược trong tàng trữ thất ra, muốn nhìn xem hệ thống Luyện Đan Các có dặn dò gì.

Từng cây từng cây linh thảo bị cầm lấy, sau đó lại buông xuống, thanh âm hệ thống thông báo không ngừng vang lên, chỉ là thông báo gốc linh thảo hoặc là linh dược này có thể trao đổi được bao nhiêu điểm tích lũy cùng bao nhiêu điểm kinh nghiệm. Về phần luyện chế ra linh đan gì một câu cũng không nhắc tới.

"Chẳng lẽ Luyện Đan Các này chỉ là một hệ thống bài trí cho có." Phương Viêm thử mấy lần, không có thanh âm thông báo hấn muốn, lập tức không khỏi cau mày nói.

"Luyện khí cần mô hình, mà luyện đan cần đan phương, chẳng lẽ là phải có đan phương mới có thể luyện chế linh đan." Phương Viêm đi ra trữ tàng thất, đôi mắt sáng ngời, hấn nghĩ tới mẩu chốt trong đó.

Mở ra mô hình của hệ thống Luyện Đan Các, ở phía bên phải Phương Viêm phát hiện một cái tiểu cách, trên tiểu cách hiện ra một dòng chữ phải có đan phương mới có thể luyện đan, không có đan phương, sẽ không thể luyện chế đan dược được.

Về phần Phương Viêm ở trong không gian kiếm mộ thí luyện kích hoạt hệ thống Luyện Khí Các sao lại có thể luyện chế ra cực phẩm linh binh, đây cũng là bởi vì có tài liệu luyện khí trên người yêu thú, một mình một kiện lại có thể luyện chế ra binh khí, hơn nữa còn lấy mô hình kiếm mà luyện chế, dĩ nhiên mới có thể luyện chế. Về phần luyện đan, so với luyện khí phức tạp hơn rất nhiều, phải cần đan phương. Mà luyện khí cũng giống vậy cần phải có bí tịch luyện khí, nếu muốn luyện cực hạn pháp khí đã ngoài binh khí bình thường, về phần linh binh lại không ở trong đám này. Luyện chế pháp khí, liên quan đến rất nhiều loại tài liệu luyện khí cần dung hợp, nếu như không có phương pháp luyện chế rất có thể luyện khí sẽ thất bại.

"Đan phương, phải đi đâu lấy đan phương luyện đan đây." Phương Viêm mày kiếm có chút cau lại, đây quả là một vấn đề khó khăn a, Phương gia không có luyện đan đại sư, thậm chí phủ thành chủ cũng chỉ có một luyện đan sư. Tam đại gia tộc cần đan dược đều đến cửa hàng mua sắm do phủ Thành chủ mở ra, hoặc là đến hội đấu giá, đấu giá được.

Duyệt Châu thành, nói lớn cũng không lớn, nói nhỏ cũng không nhỏ, tại Đại Tổng quốc, cũng chỉ có thể coi là thành thị tam lưu a. Ở phía trên còn có quận thành, còn có Vương Thành. Phía trên Duyệt Châu thành còn có một cái cửa sông quận, cửa sông quận là đất phong của bách chiến Vương.

"Phụ thân, gia tộc ta có đan phương không." Phương Viêm quyết định tìm phụ thân Phương Chấn hỏi, nói không chừng Phương gia lại sưu tầm đan phương.

"Viêm Nhi, gần đây tu luyện thế nào, sao lại đột nhiên tới hỏi về chuyện tình luyện đan." Phương Chấn vừa thấy Phương Viêm tới, dừng lại công việc trong tay cười hỏi.

"Phụ thân, ta chỉ là cảm thấy, dùng dược liệu phụ trợ tu luyện quá mức lãng phí, nếu chúng ta đem những linh dược linh thảo này đều luyện chế thành đan dược, hiệu quả so với linh dược sẽ tốt hơn chục lần." Phương Viêm nghe vậy cười nói.

"Viêm Nhi, tuy nói là như thế, nhưng ngươi cũng đã biết, bồi dưỡng một luyện đan sư phải hao phí rất nhiều tài nguyên, cho dù mười cái Phương gia cũng không đủ bồi dưỡng. Huống chi, mỗi một đan phương đều trân quý vô cùng, không phải tiểu gia tộc như Phương gia ta có thể có được." Phương Chấn nghe vậy thờ dài, tiếp theo liền thành khẩn nói.

"Viêm Nhi, ngươi cũng đã biết, Duyệt Châu thành này lớn bao nhiêu." "Duyệt Châu thành có thực lực khổng lồ chế phạm vi trong vòng ngàn dặm." Phương Viêm nghe vậy nói.

"Không sai, chỉ riêng Duyệt Châu thành đã khổng lồ chế phạm vi thể lực trong vòng ngàn dặm, mà một quận thành có phạm vi thể lực khổng lồ chế là năm vạn dặm, lớn hơn nữa là phương viên mười vạn dặm, mà đất phong của Vương hầu là trăm vạn dặm, Đại Tổng quốc có bát đại Vương hầu, quốc thổ diện tích rộng nghìn vạn dặm, quốc gia lớn như vậy tại tu chân đại thế giới chẳng qua là một tiểu quốc mà thôi. Mà thứ như đan phương này, chỉ có gia tộc cửu phẩm mới có tư cách nắm giữ, rất nhiều người đều giống như chúng ta vậy dựa vào nuốt linh thảo linh dược để tu luyện." Phương Chấn nghe vậy không khỏi cười khổ nói.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Thị trường giao dịch Duyệt Châu

"Phụ thân, gia tộc cửu phẩm mới có đan Phương, vậy Phương gia ta là gia tộc cấp mấy!" Hiện tại Phương Viêm mới mười lăm tuổi, qua mấy tháng nữa là tròn mười sáu tuổi, hẳn vẫn chưa bao giờ ra khỏi Duyệt Châu thành, hiểu rõ bên ngoài có thể nói là có kiến thức nửa vời, nghe vậy về mặt hiếu kỳ nói.

"Phương gia ta chỉ là một tiểu gia tộc bất nhập lưu, sao có thể có cấp bậc gia tộc được, trừ phi Phương gia ta có cường giả Đoạt Mệnh Cảnh tọa trấn mới được." Phương Chấn nghe vậy về mặt âm thầm. Kỳ thật hẳn còn có một câu chưa nói ra, Phương gia hẳn có thể xem như gia tộc cửu phẩm yếu nhất, bởi vì mẫu thân Tổng Linh Suong của Phương Viêm chính là cường giả Đoạt Mệnh Cảnh, đáng tiếc đã rời khỏi Phương gia.

Phương gia, tại Duyệt Châu thành nhìn như là một tiểu gia tộc bất nhập lưu, nhưng đối với các thế lực lớn ở quận thành, Phương gia là một tiểu gia tộc thậm chí là gia tộc cấp cửu phẩm yếu nhất cũng không phải.

Gia tộc cửu phẩm, trong tộc phải có cường giả Đoạt Mệnh Cảnh tọa trấn mới có thể xem là gia tộc cửu phẩm. Về phần gia tộc bát phẩm, đó là thế gia nhất lưu của Đại Tổng Quốc, trong tộc có cường giả Âm Dương Cảnh tọa trấn.

Hướng thiên đoạt mệnh cửu chuyển, có thể nhìn phá âm dương đạt tới âm Dương chi cảnh. Cửu chuyển âm dương có thể phá sinh tử, đạt tới Sinh Tử Cảnh. Nghe đồn, Đại Tổng quốc có cường giả Sinh Tử Cảnh tọa trấn.

"A, nguyên lai Phương gia ta yếu như vậy a! Ngay cả gia tộc cửu phẩm cũng không phải. Duyệt Châu thành chúng ta có gia tộc cửu phẩm không?"

Phương Viêm nhẹ a một tiếng, về mặt hiếu kỳ hỏi. Cường đại như Phương gia cũng không phải gia tộc cửu phẩm, Duyệt Châu thành chỉ sợ cũng không có gia tộc cửu phẩm.

"Trong Duyệt Châu thành không có gia tộc cửu phẩm nhưng lại có thế lực cửu phẩm." Phương Chấn nghe vậy nói.

"Chẳng lẽ là phủ thành chủ?" Phương Viêm nghe vậy nói.

"Đúng, thế lực của Thành chủ Duyệt Châu thành, có thể xem là thế lực cửu phẩm."

"Gia tộc bất nhập lưu, Phương gia ta khi nào mới có thể thăng cấp lên gia tộc cửu phẩm a!" Phương Viêm về mặt cảm khái.

"Cố gắng tu luyện đi, nếu ngươi cùng Huyền nhi đạt đến Đoạt Mệnh Cảnh, Phương gia ta có thể trở thành gia tộc cửu phẩm. Ta rất xem trọng các ngươi, cố gắng lên cố gắng tu luyện a! Gia tộc là hậu thuẫn lớn nhất của các ngươi." Phương Chấn nghe vậy nói.

Trở lại chỗ ở, Phương Viêm tâm tình khoáng đạt không ít, tu luyện, không phải là vì đột phá đến Luyện Khí kỳ tầng chín là xong, trước kia Phương Viêm là cao thủ chơi game, nhằm chán giết thời gian, bây giờ không giống lúc trước, hẳn không phải cô đơn một mình nữa hẳn có phụ thân, có người thân, có gia tộc, hẳn còn muốn đột phá Bạo Khí Cảnh, Tiên Thiên chi cảnh, sau đó mang theo gia tộc đi về hướng cường thịnh.

"Vấn đề đan phương, dựa vào gia tộc thì không được, hiện tại chỉ có thể dựa vào chính mình." Phương Viêm lắc đầu đem tạp niệm trong lòng vứt bỏ, tiếp theo liền bắt đầu một ngày mới tu luyện.

Đan dược mặc dù tốt, đối với Phương Viêm có cũng được mà không có cũng không sao, hẳn cần đan phương là vì muốn phát huy hiệu quả linh dược linh thảo đến mức cao nhất.

"Thiếu gia, người bảo ta lưu ý linh dược linh thảo đã có tin tức." Lí Phúc, là quản sự của Phương gia, giờ phút này đang chạy đến nơi Phương Viêm ở, thấy Phương Viêm đang luyện kiếm, cách thật xa liền hét lên.

"Phúc bá, có chuyện gì tiến lên nói." Phương Viêm thu kiếm mà đứng, đi đến trong sân đình nghỉ mát, dùng khăn mặt lau sạch cái trán đầy mồ hôi, thần nhiên nói. "Thiếu gia, người phân phó nghe ngóng tin tức chuyện tình linh dược linh thảo đã có tin tức, tổng linh dược sư trong phủ nói, vượt qua Hoành Nhạc Sơn mạch phía đông Ứng Chủy Nhai ở gần đó sản xuất đại lượng linh dược linh thảo. Còn đan phương mà người lưu ý, nghe nói một tháng sau Đa

Bảo Các trong Duyệt Châu thành sẽ cử hành một lần đấu giá hội, trong đấu giá hội có khả năng sẽ xuất hiện đan phương mà thiếu gia muốn." Lý phúc về mặt phúc thái, nói với Phương Viêm.

"Ứng Chủy Nhai, đây chính là một hiểm địa, phụ cận thường xuyên có yêu thú cường đại lui tới. Nghe đồn khi vượt qua chỗ sâu trong Hoành Nhạc Sơn mạch có thể có yêu thú cường đại sáu bảy cấp."

"Đấu giá hội, tại đấu giá hội có chắc là sẽ có đan phương không?"

Phương Viêm nhú mày, hẳn đã từng nghe nói qua chuyện tình vượt qua Hoành Nhạc Sơn mạch, nhưng hẳn chưa có đi qua, gia tộc hàng năm đều tổ chức một lần săn bắn, đều vượt qua Hoành Nhạc Sơn mạch săn bắn yêu thú tới luyện đệ tử gia tộc. Bởi vì Phương Viêm chưa đủ mười sáu tuổi, lúc đó tu vi lại yếu, tất nhiên là không được đi. Về phần Đa Bảo Các cử hành đấu giá hội, những vật phẩm đấu giá đều là một ít trân phẩm, loại vật quý hiếm như đan phương hẳn cũng không dám cam đoan có hay không.

"Thiếu gia, Ứng Chủy Nhai này rất nguy hiểm, nghe nói gần đây vài đại dược thương tại Ứng Chủy Nhai tổn thất không ít nhân thủ, bán dược liệu cho Phương gia ta lại tăng ba thành. Gia tộc gần đây đang suy nghĩ có nên tổ chức một đội ngũ đi hái thuốc hay không. Về hội đấu giá của Đa Bảo Các, thông qua quan hệ của Phương gia ta biết được lần đấu giá hội này có một tấm đan phương áp trực, cũng không biết là đan phương gì." Lý phúc nghe vậy về mặt cung kính trả lời. "Ta biết rồi, Phúc bá, người đi ra ngoài đi!" Phương Viêm nghe vậy là thần nhiên nói. Đã biết hội đấu giá có đan phương, hiện tại cần phải làm là tích lũy tiền, không có tiền, ngay cả có đan phương người cũng chỉ có thể giương mắt nhìn.

"Thiếu gia, người muốn đi ra ngoài sao, nếu không ta thông báo cho Đào Đội một tiếng, để cho hắn đi cùng người." Khi ra khỏi đại môn Phương gia, một nô bộc trước cửa đột nhiên nói với phương Viêm. "Không cần đâu, ta chỉ đi dạo trong thành thôi, một lát sẽ trở lại." Phương Viêm nhàn nhạt phát phát tay, tiếp theo liền ra khỏi Phương phủ.

Duyệt Châu thành phi thường phồn hoa, ngựa xe như nước, người đến người đi, tiếng huyên náo ồn ào xông thẳng lên trời.

Trước Phương phủ Phương Viêm thấy được đường cái rộng lớn, theo dòng người, đi xuyên qua đám người.

Đối với Duyệt Châu thành, Phương Viêm vừa quen thuộc vừa lạ lẫm, trong trí nhớ, thời gian hắn đi dạo trong Duyệt Châu thành thật là ít.

Phương Viêm căn cứ theo lộ tuyến trong trí nhớ, hướng về thị trường giao dịch trong thành đi đến. Thị trường giao dịch Duyệt Châu tại nơi này, rộng rãi lẫn lộn, tam giáo cửu lưu, có người quần áo hoa mỹ, cũng có người quần áo rách nát, nam nhân nữ nhân, hói hủ.

Thị trường giao dịch Duyệt Châu là sản nghiệp do tam đại gia tộc hợp tác quản lý, hàng năm nộp lên phủ thành chủ đại lượng linh thạch từ thuế thu nhập. Phương Viêm rất ít tới đây, nhưng đa số người ở đây đều biết hắn. Thanh danh hắn trước kia có chút không tốt, là phế vật tu luyện, tại Duyệt Châu thành có thể nói là rất nổi tiếng.

"Tốt nhất là nội đan yêu hùng, một khóa mười viên hạ phẩm linh thạch, hoặc là một vạn lượng hoàng kim, người tới trước thì được." "Hạ phẩm linh binh Thanh Phong Kiếm, hai mươi vạn lượng hoàng kim, thuận mua vừa bán." "Thuốc chữa thương tốt nhất, có thể chữa người sắp chết thành người sống, chỉ cần mười tám viên hạ phẩm linh thạch một lọ, không cần hoàng kim, tới nhanh nào!..

Xuyên qua nơi giao dịch, trong nơi giao dịch trung tâm tùy ý có thể thấy được không ít tiểu thương bày hàng bán vỉa hè, các loại thanh âm rao bán từ khắp nơi truyền tới.

"Lão bản, chút ít mặt hàng rách nát này người bán như thế nào!"

Nhìn quầy hàng trước mắt này bày đặt một ít đoạn đao đoản kiếm, còn có một vài cái hũ chứa đựng các loại vật phẩm, những vật phẩm hàng vỉa hè đều rách rưới, Phương Viêm về mặt tò mò hỏi.

"Người biết cái gì a! Những thứ này chính là bảo bối, là đồ từ thời viễn cổ còn sót lại." Lão nhân bày quầy nghe vậy về mặt người không biết nhìn hàng nói.

Phương Viêm nghe vậy hiện ra vẻ mặt khinh khinh, hiển nhiên lão đầu tử này là một lão cáo già tiêu chuẩn, trên quầy hàng không có một món nào mà không rách rưới, giống như không rách tung toé thì thể hiện được sự trân quý của nó vậy, hắn liền khinh thường nhếch miệng nói.

"Bảo bối, ta xem người là nhặt được những đồ bỏ đi đó trong đồng rách nát nào đó, người nhìn xem cái hũ này, cách vách còn lưu lại không ít hoa văn, không chắc nhưng cũng là đồ cổ từ xa xưa lưu lại."

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Kích hoạt không gian ba lô

Dịch giả: Ma Hẫu

Nguồn: app.

"Đi... Đi... Không mua đừng ở đây chớng mất." lão nhân bày quầy thấy Phuong Viêm dường như không có ý định mua đồ, lông mày nhíu lại, Bắt đầu hạ lệnh trực khách.

"Nhìn xem, không được sao? Làm sao ngươi biết ta không mua."

Phuong Viêm nghe vậy nhếch miệng đáp lại.

"Cái này muốn bao nhiêu tiền?" Phuong Viêm cầm lấy cái hũ rách nát của lão hỏi.

"Cái này giá mười miếng hạ phẩm linh thạch, hoặc là một vạn lượng

Hoàng kim." Lão nhân ngẩng đầu nhìn lướt qua cái hũ trong tay Phuong Viêm.

"Một vạn lượng hoàng kim, ngươi sao không đi đoạt a!" Phuong Viêm có chút không kìm được tức giận nói!

Tại tu chân đại thế giới, linh thạch là đồng tiền mạnh, ở một số địa phương nhỏ, hoàng kim là tiền tệ lưu thông, tiêu chuẩn trao đổi là

Năm trăm lượng hoàng kim có thể đổi lấy một miếng hạ phẩm linh thạch. nhưng Trên thực tế người dùng linh thạch trao đổi hoàng kim rất hiếm, đại khái phải bảy tám trăm lượng hoàng kim mới có thể trao đổi một miếng hạ phẩm linh thạch. Phuong Viêm tuy không hành tẩu giang hồ, nhưng đối với thường thức vẫn là biết một chút.

Đối với Phuong Viêm tức giận, lão nhân này vẫn không thèm đếm xia.

Mặc kệ lão nhân, hắn vẫn lật tới lật lui đóng dò trên quầy hàng của lão.

"Đình, chúc mừng kí chủ đạt được không gian thạch một mai, có hay không kích hoạt ba lô." lúc Phuong Viêm vừa chạm đến một hòn đá đen thui, đột nhiên, âm thanh hệ thống nhắc nhở vang lên trong óc của

Hắn.

"Không gian thạch, tảng đá kia là một khối không gian thạch." Phuong

Viêm nghe hệ thống thanh âm nhắc nhở, mặt không biến sắc, nhưng trong đầu nhắc lên ngập trời sóng cồn.

lúc chơi tiên giới, người chơi đều có một cái ba lô, có cái ba lô này, có thể để các loại vật phẩm tùy thân, không cần đeo một cái túi lớn trên lưng. Mà kích hoạt ba lô lại cần không gian thạch, lợi dụng

Không gian thạch, có thể để cho ba lô thăng cấp tăng lên dung lượng.

Bây giờ lại có một khối không gian thạch, Phuong Viêm hiện tại chỉ có

Một ý nghĩ, cái không gian thạch này, bằng mọi giá cũng phải lấy được tay.

"Lão bản, cái phá Thạch Đầu này cũng là đồ cổ sao?" Phuong Viêm điều

Chỉnh tốt tâm tình, chạy tới lão nhân bày quầy hỏi.

"Cái này đương nhiên là đồ cổ a, là ta hao phí đại giới mới đào lên tại một cổ di tích." Lão nhân chăm chăm vào không gian kia thạch, trầm ngâm một lát mới nói.

"Lão bản, ngươi không cần gạt ta, cái khối phá Thạch Đầu này sao có thể là đồ cổ, nếu nó là đồ cổ, cả cái đường cái này đều là chí

Bảo." Phuong Viêm cười nói.

"Tảng đá kia tuy không phải đồ cổ, nhưng cũng là một kiện bảo bối, dùng

Chân khí đánh ở phía trên đều bị hấp thu hết, nếu đem đoán tạo thành một kiện bảo Giáp mà nói, nó tuyệt đối là một kiện Chấn tộc chi bảo. Nếu Ngươi muốn, ta có thể bán rẻ cho ngươi, ba vạn lượng hoàng kim."

"Vậy sao ngươi không đem nó đoán tạo thành một kiện bảo giáp a! Lúc đó không phải có thể bán được khối tiền sao." Phuong Viêm nghe vậy không khỏi cười nói. một khối không gian thạch lớn chừng nắm tay, sao có thể đoán tạo (rèn) bảo giáp,

mới cả không gian thạch vốn để đoán tạo không gian trữ vật pháp bảo, căn bản không thể đoán tạo bảo giáp, lão nhân chính là đang nói mò.

"Ngươi cho rằng ta không nghĩ a, Nhưng khối Thạch Đầu này hơi nhỏ, bằng không ta đã đem nó đoán tạo thành một kiện bảo giáp." Lão Nhân bị Phương Viêm phá lời nói dối, ngại ngừng gãi gãi đầu nói.

"Thứ này, ba vạn lượng hoàng kim quá mắc, tiện nghi một chút ta mua,

Có thể hấp thu chân khí công kích, đoán tạo một kiện bảo giáp là lựa chọn không tồi." Phương Viêm nghe vậy cười nói.

"Ba vạn lượng hoàng kim, chắc giá." Lão nhân gãi thành tinh, thấy Phương Viêm có ý muốn mua, chắc giá nói.

"Lão bản, ta thấy ngươi không có thành ý, vụ mua bán này không làm cũng được, nếu ngươi có nhiều Thạch Đầu thì không nói, nhưng ngươi chỉ có một khối, ta mua về nếu tìm không thấy cái khác, đồ chơi này không phải liền phế đi sao?" Phương Viêm lắc đầu, ra về muốn đi gấp.

"Ai, tiểu ca, ngươi đừng đi a! Chuyện gì cũng có thể thương lượng!" lão Nhân thấy Phương Viêm muốn đi, lập tức gấp gáp, lão cũng biết, qua cái thôn này sẽ không có điểm khác, vội vàng đuổi theo Phương Viêm nói.

"Ta cũng không cùng ngươi nói nhảm, năm trăm lượng hoàng kim, thứ

Này ta muốn." Phương Viêm nói.

"Năm trăm lượng hoàng kim, còn không phải là một mai hạ phẩm linh, ta tiếc, vì thứ này ta thiếu chút nữa chết ở Viễn cổ Di tích." Lão nhân lắc đầu, cảm thấy Phương Viêm ép giá quá mức.

"Một ngàn lượng hoàng kim, trên người của ta chỉ có nhiều như vậy Hoàng kim, ngươi muốn bán hay không, không bán thì thôi." Phương Viêm lấy ra mười tám một trăm lượng kim phiếu nói.

"Hảo, thành giao." lão nhân nghe vậy hưng hăng cắn răng, dường như mình ăn bao nhiêu thiệt thòi vậy.

"Chậm đã, thứ này ta muốn." Ngay khi Phương Viêm cầm lấy khối không gian Thạch, một thanh âm đột nhiên vang lên.

"Cao Tùng Minh." Phương Viêm đem không gian kia thạch gắt gao túm trong lòng bàn tay, tiếp đó mới xoay người nhìn lại, vừa Cao gia Cao Tùng Minh, lập tức không khỏi nói.

"Là ngươi, Phương Viêm, thứ này ta muốn, ngươi nếu thức thời thì mau rút đi." Cao Tùng Minh vừa thấy là Phương Viêm, không khỏi cười lạnh nói. Hắn nghe được Hư Không Thạch này có thể thu nạp chân khí công kích,

Hắn đang cần vật hấp thu chân khí để tạo bảo giáp, không nghĩ tới lại gặp được Phương Viêm.

"Ha ha... Ngươi tỉnh là cái gì! Ngươi bảo ta rút, ta liền rút a!

Chẳng lẽ ngươi cho rằng ngươi là lão cầu Cao Ủy An a!" Phương Viêm nghe

thấy đối phương giọng càn rỡ, không khỏi cười ha ha nói.

"Phương Viêm, ngươi muốn chết."

"Lão bản, tảng đá kia ta muốn, hấn ra bao nhiêu tiền, ta trả gấp đôi."

Cao Tùng Minh nghe Phương Viêm này khinh thường trào phúng, trên mặt

Gân xanh lộ rõ, hướng về phía Phương Viêm giận dữ mắng một tiếng.

Trong mắt sát khí không chút nào che dấu, thấy Phương Viêm một bước cũng

Không nhường, ngang nhiên nghênh hướng hấn trừng mắt, rồi liếc về phía lão nhân bày hàng via hè nói.

"Lão bản, thứ này ta đã thanh toán tiền, bây giờ nó cùng ngươi nửa xu

Quan hệ cũng không có, ngươi cũng không nên dẫn lửa thiêu thân tự tìm phiền

Toái a." Phương Viêm nghe vậy, hướng về phía này lão nhân là cảnh

Cáo, lão nhân này vốn là một tên gian thương, vì tránh để cho đối phương gặp lợi nâng giá, có mấy lời hay là muốn làm rõ.

"Vị công tử này, thật sự nhưng không có ý tứ a! Thứ này ta đã bán đi, ta không phải nó chủ nhân, bắt quá còn có rất nhiều thứ tốt, ngươi có thể nhìn xem, hấn có thể tìm tới thứ làm ngươi thỏa mãn."

kim phiếu hấn cũng thu, hấn dù muốn đổi ý cũng không thể nào nói nổi, chỉ có thể thảm than xui.

"Không có hứng thú." Cao Minh Tùng nghe vậy cười lạnh một tiếng,

Tiếp theo nói với Phương Viêm: "Phương Viêm, ngươi thức thời thì đem

Thạch Đầu giao ra đây, bằng không ta khiến ngươi đứng tiến đến mà nằm đi ra ngoài."

"Chỉ bằng ngươi, Luyện Khí kỳ chín tầng tu vi sao?" Phương Viêm cười lạnh một tiếng, đem không gian kia thạch nhét vào trong ngực, tiếp theo liền trong kích hoạt không gian ba lô chỉ lệnh.

"Đình! Chúc mừng kí chủ thành công kích hoạt không gian ba lô, ba lô

Thuộc tính một bậc, kích thước một thước vuông "

thanh âm Hệ thống lạnh như băng nhắc nhở vang lên trong đầu Phương Viêm, tiếp theo không gian thạch liền biến mất không thấy gì nữa.

"Ngươi thật sự không biết sống chết, hôm nay để ta hảo hảo giáo huấn ngươi một chút, cho ngươi biết tại sao hoa nhi lại hồng, đừng tưởng rằng ngươi tiến vào Luyện Khí kỳ tám tầng có thể vô pháp vô thiên, không đem bất luận kẻ nào để ở trong mắt." Cao Minh Tùng hiển nhiên là bị Phương Viêm khiêu khích triệt để tức giận, có chút thẹn quá hoá giận.

CẦU LIKE~ CẦU ĐỀ CỬ~ CẦU KIM PHIEU~

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: Khoái ý ân cừ, nô tặc sát nhân

"Cao Minh Tùng, ngươi đã muốn tìm chết, ta sẽ thành toàn cho ngươi." Cao Minh Tùng khiêu khích đã triệt để chọc giận Phương Viêm.

Ở kiếp trước, Phương Viêm trầm mê trong game Tiên Giới chính là vì khoái ý ân cừ, ngoạn gia cùng ngoạn gia, chỉ cần một lời không hợp sẽ rút đao khiêu chiến, đồ sát đúng là thống khoái nhất, mà lúc này, tuy nhiên Phương Viêm xuyên qua, nhưng nhiệt huyết vẫn còn in trong xương tủy.

Trước kia thiên phú tu luyện của hắn không được tốt, nhưng không có nghĩa là bất cứ ai cũng có thể nhục mạ trên đầu hắn, trước kia không có thực lực, hắn có thể nhịn, nhưng bây giờ, hắn đã không cần nhịn nữa, đối với phương dám đến gây sự, trực tiếp đánh gục là được.

"Ngươi muốn chết." Cao Minh Tùng trên mặt hiển hiện một vẻ tàn nhẫn, Cao gia gia chủ Cao Ủy An đã thông báo cho tất cả các thành viên Cao gia, khi có cơ hội nhất định phải giết chết Phương Viêm. Cao Minh Tùng tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội diệt trừ Phương Viêm, cười lạnh một tiếng, rút ra trường đao sau lưng liền bỏ tới hướng Phương Viêm.

Cao Minh Tùng vừa lên đã thi triển sát chiêu hổ phách Đoạn Hồn.

Đao mang phóng lên trời, một khi bị chém trúng, Phương Viêm nhất định sẽ bị chém thành hai đoạn, nhưng Phương Viêm sẽ như hắn nghĩ sao?

Chỉ thấy thân thể Phương Viêm lui về phía sau, tiếp theo, đã vận sức chờ phát động Băng Sơn Quyền đánh về phía đao mang bỏ tới kia.

Sau khi va chạm đao mang đã tan vỡ, quyền ảnh có chút ảm đạm, thế đi không giảm, tiếp tục phóng về phía Cao Minh Tùng.

"Quyền thế ngưng mà không tán, Băng Sơn Quyền của ngươi đã tiến vào cảnh giới tông sư, điều này sao có thể?" Cao Minh Tùng vung đao lần nữa, Hổ Phách Đao trong tay chém lên trên quyền ảnh, lực phản chấn kịch liệt Chấn cho hổ khẩu hắn có chút phát run, về mặt ngưng trọng. Hắn chưa từng nghĩ tới phế vật của Phương gia này lại có thể đem tuyệt học trấn tộc Băng Sơn Quyền của Phương gia tu luyện tới cảnh giới tông sư, lập tức không khỏi kinh hô.

"Ha ha... Chuyện này có gì mà không có khả năng, kế tiếp chính là vì sự cuồng vọng của ngươi mà trả giá thật nhiều." Phương Viêm cười lạnh một tiếng, tiếp theo lại là một đòn Băng Sơn Quyền đánh về phía Cao Minh Tùng.

Phương Viêm thi triển Băng Sơn Quyền đến mức tận cùng, có khí thế của thiên địa, giống như mãnh hổ xuống núi, đối với lực đạo khổng lồ phi thường tinh chuẩn, bảy thức Băng Sơn Quyền đều đánh ra, Cao Minh Tùng cũng không chịu được cỗ lực đạo bá đạo này nữa, bị một quyền đánh bay, máu tươi phun đầy miệng.

"Là ai vậy, sao lại mạnh như vậy, lại có thể đánh bay cả cao thủ Luyện Khí kỳ tầng chín." Người qua đường liên tiếp thán phục.

"Ngươi ngay cả hắn cũng không biết, hắn chính là thiếu chủ của Phương Gia Phương Viêm thiếu gia a!" Người qua đường nghe vậy nói.

"Cái gì? Người này là thiếu chủ của Phuong gia, thiếu gia Phuong Viêm, điều này sao có thể, không phải nói Phuong Viêm thiếu gia là phế vật tu luyện sao?"

Mười lăm tuổi, mới Luyện Khí kỳ tầng ba." Người qua đường lộ ra vẻ mặt nghi hoặc.

"Điều người nói đã là chuyện năm xưa rồi, bây giờ Phuong Viêm thiếu gia chính là thiên tài tu luyện của Duyệt Châu thành, mười lăm tuổi đã là đại cao thủ Luyện Khí kỳ tầng tám rồi." Người qua đường nghe vậy tán thán nói.

"Điều này sao có thể, mười lăm tuổi đã là cao thủ Luyện Khí kỳ tầng tám." Người qua đường nghe vậy đều quay đầu lại.

"Không có khả năng ư, các người chưa bao giờ nghe nói qua hậu tích bạc phát sao?"

Phuong Viêm thiếu gia chính là như vậy là thiên tài phát triển muộn, chuyện này càng không thể văn hồi, các người không thấy được sao? Đến cả cao thủ Luyện Khí kỳ tầng chín Cao Minh Tùng đều bị hắn đánh bại." Người qua đường nghe vậy về mặt biểu lộ đặc biệt nói.

Cao Minh Tùng thua, tin tức này lan nhanh như gió lốc trên thị trường giao dịch Duyệt Châu. Mọi người trong thị trường giao dịch đều hướng về nơi phát sinh sự việc vây thành vòng tròn mà xem, nguyên một đám đối với Cao Minh Tùng vung tay múa chân.

Cao Minh Tùng bị Phuong Viêm dẫm nát dưới chân, vẻ mặt xấu hổ và giận dữ, hận không thể tìm một cái lỗ chui xuống dưới.

"Cao Minh Tùng, người không phải rất ngông cuồng sao? Bây giờ còn không phải bị ta dẫm nát dưới chân sao." Về mặt Phuong Viêm lãnh khốc, đem Cao Minh Tùng dẫm nát dưới chân.

"Phuong Viêm, người chớ đắc ý, đắc tội với Cao gia ta, người sớm muộn cũng phải chết thôi." Cao Minh Tùng sắc mặt rét run, hướng về phía Phuong Viêm gầm hét lên.

"Muốn ta chết, nhưng người phải chết trước rồi." Phuong Viêm cười lạnh một tiếng, tiếp theo liền mạnh mẽ đạp mạnh chân, giẫm lên trên đan điền của Cao Minh Tùng.

"Người nào dám gây rối ở thị trường giao dịch Duyệt Châu giao, không sợ phiền phức sao?" Đột nhiên một tiếng hét lớn vang lên trong đám người.

"Phốc!"

Theo tiếng hét lớn đột nhiên vang lên, Phuong Viêm cũng không có ý định dừng tay, dưới chân mạnh mẽ phát lực, như là muốn đem sàn nhà giẫm xuyên vậy, chỉ nghe phư một tiếng, Cao Minh Tùng mạnh mẽ phun ra một ngụm máu tươi lớn, con mắt trừng thật to giống như mắt cá chết vậy.

"Đinh, chúc mừng kí chủ vượt cấp giết địch thành công, đạt được mười điểm tích lũy." Phuong Viêm buông lỏng chân, tiếp theo, thanh âm hệ thống thông báo vang lên trong đầu Phuong Viêm.

"Phuong Viêm, người vậy mà lại giết Cao Minh Tùng." Tiếng người vừa vang lên, một tên đại hán khôi ngô tròn mắt nhìn Phuong Viêm, vẻ mặt không thể tin, không nghĩ tới lá gan của Phuong Viêm lại lớn như vậy, mặc kệ hiện giờ Cao gia đang quản lý khu giao dịch, mạnh mẽ giẫm chết Cao Minh Tùng. Rất tàn nhẫn, hán mà không chết, cũng sẽ trở thành một tên phế nhân, việc này so với giết hán còn muốn tàn nhẫn hơn.

"Phế vật như vậy, giết thì đã giết, như thế nào, người có ý kiến". Phuong Viêm cười lạnh, vọt tới người vừa tới kia hỏi ngược lại.

"Dám giết đệ tử Cao gia ta, ta phải khiến cho người trả giá thật nhiều cho sự cuồng vọng của người." Cao Bằng hướng về phía Phuong Viêm giờ lên ngón tay cái, sắc mặt xanh đen, trong mắt sát khí bắn ra bốn phía. Hôm nay hán nhất định phải giết Phuong Viêm diệt trừ cái tai họa này.

Theo thanh âm Cao Bằng vừa vang lên, một cỗ khí tức cường đại trong cơ thể tràn ngập ra, thân thể thẳng đứng như một cây thương.

Tiếp theo là một trào, tới hướng Phuong Viêm.Cao Bằng là tu sĩ Bạo Khí Cảnh, Phuong Viêm tuy mạnh mẽ nhưng còn chưa để hán ở trong mắt, Cao gia nổi danh chính là bộ Hồ Phách Dao Pháp, đối với Phuong Viêm mà dùng đao, hán cảm thấy đây là một loại vũ nhục đối với thực lực của hán.

"Băng son."

Đối mặt với khí phách của đối phương, Phuong Viêm là cười nhạt một tiếng, liền là một kích Băng Sơn Quyền đánh tới hướng thủ chương của đối phương.

"Tiểu tử, trách không được người lại càn rỡ như thế, nguyên lai là đem Băng Sơn Quyền của Phuong gia tu luyện đến cảnh giới tông. Người nghĩ dựa vào điểm tu vi đó có thể chống lại tu sĩ Bạo Khí Cảnh sao? Ta đây sẽ nói cho người biết mười phần sai, ta hôm nay sẽ cho người biết một chút về cái gì gọi là thực lực tuyệt đối, cho người chết đi trong tuyệt vọng." Cao Bằng đánh ra một chương bị Phuong Viêm đánh bay, vừa mới giao thủ, hán đã ăn một phải thiệt thòi không nhỏ, giờ phút này, bàn tay của hán còn có chút run lên.

"Có bản lĩnh liền phóng ngựa tới a." Phuong Viêm cười lạnh, lại là một Quyền đánh về phía Cao Bằng.

Lúc này đây, Cao Bằng không có lấy bàn tay đi đón công kích của Phuong Viêm, thân thể không ngừng lui về phía sau, tiếp theo liền rút ra bội đao bên hông chém tới cự đại quyền ấn của Phuong Viêm.

Đao này dài bốn xích một tấc, rộng hai tấc sáu phần, thân đao tron nhẵn sáng như tuyết, toàn thân hiện ra khí lạnh làm cho người ta không thở nổi, chứng minh trường đao này tuyệt đối không phải là đao bình thường, mà là một thanh bảo đao hiếm có, là một cây đao giết người, tên là Tuyết Hoa Đao, là thượng phẩm linh binh, đao này có thuộc tính đặc biệt, khi công kích địch nhân mang theo từng lớp bông tuyết, tiếp theo liền cho địch nhân một kích trí mạng.

"Mau nhìn, đây là Cao Bằng chính là cường giả tu vi Bạo Khí Cảnh, đánh với Phương Viêm vậy mà bị ép dừng đến Tuyết Hoa Đao, Phương Viêm thật là cường đại a."

"Hừ..., Phương Viêm lần này chết chắc, dám giết Cao Minh Tùng, Cao Bằng tuyệt đối sẽ không bỏ qua."

"Tuyết Hoa Đao a! Thượng phẩm linh binh, nếu ta có một món binh khí tiện tay như vậy thì tốt"..

Người xung quanh nhìn xem Phương Viêm đối chiến với Cao Bằng có tu vi là Bạo Khí Cảnh liền nghị luận tới tấp.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Đối chiến Bạo Khí Cảnh Cao Bằng

"Tiểu tử, hôm nay ngươi chết cũng đủ để tự hào rồi, ép ta phải dùng đến thượng phẩm linh binh."

Không thể một chiêu đánh bại Phương Viêm, mặt mũi Cao Bằng còn gì nữa. Phương Viêm chỉ là Luyện Khí kỳ tầng tám, mà hắn đã là Bạo Khí Cảnh tầng một, kém hắn một bước lớn. Mà vẫn còn ép hắn dùng tới bội đao thượng phẩm linh binh Tuyết Hoa Đao.

"Ha ha... Đánh bại được tu sĩ Bạo Khí Cảnh như ngươi mới gọi là có bốn sự, ngươi đã muốn đưa ta vào chỗ chết, thì ngươi cũng nên biết mình cũng có thể bị giết." Phương Viêm sắc mặt rét run, hắn có thể cảm nhận được hàn ý trên binh khí đối phương, đây là một loại khí giết người.

"Hồ phách Đoạn Hồn, đi chết đi."

Cao Bằng đã xem Phương Viêm là đối thủ cùng cảnh giới với mình, vừa lên đã thi triển sát chiêu.

"Băng sơn."

Phương Viêm sắc mặt không hề bận tâm, lấy sức mạnh đối sức mạnh.

Vừa rồi, Cao Minh Tùng cũng thi triển Hồ Phách Đoạn Hồn đao, mà hiện giờ Cao Bằng cũng thi triển Hồ Phách Đoạn Hồn, mà uy lực do hai người thi triển tất nhiên không giống nhau, cùng là một chiêu Hồ Phách Đoạn Hồn, nhưng uy lực thì kém mười phần có thừa.

"Cao gia hồ phách Đoạn Hồn đao cũng không hơn gì cái này!" Phương Viêm quyền thế biến đổi, Băng Sơn Quyền thi triển đến cực hạn, quyền kinh cùng đao mạng chạm vào nhau, khí lăng khủng bố đem người xem xung quanh đều đẩy lui ra. Cao Bằng cũng chưa có tu luyện Hồ Phách Đoạn Hồn đao tới cảnh giới tông sư, Phương Viêm đứng lên cũng không phải là cố hết sức. "Hừ, mới vừa rồi còn chưa có thi triển toàn lực, bây giờ ta sẽ đưa ngươi lên đường." Bị Phương Viêm trào phúng như vậy, Cao Bằng mặt mũi có chút chịu không được nữa, hừ lạnh một tiếng, tiếp theo, vung tay lên, đao thế trong tay biến đổi, đao ảnh đầy trời ồ ào tới tấp đánh tới vị trí Phương Viêm, hàn khí bức người, phảng phất như là mùa đông đến sớm vậy.

Trong nháy mắt, quyền ảnh, đao ảnh tất cả đều bạo liệt nát bấy, Cao Bằng chém tới một đao trí mạng, Phương Viêm không thối lui, mà dùng quyền đối đao, Phương Viêm thủ thế phi thường nghiêm ngặt, khiến cho đao ảnh của đối phương không cách nào tiến thêm được.

"Không được, đối Phương thế công quá cẩn thận, cơ hồ là không có một chút sơ hở nào, Băng Sơn Quyền là vũ kỹ cận chiến, chân khí của hắn không bằng đối phương, chiến đấu như vậy phi thường bị động." Hai người đại chiến, trong nháy mắt đã vượt qua mười hiệp, chân khí Phương Viêm tiêu hao vô cùng nghiêm trọng.

"Tiểu tử, đang trong chiến đấu cũng dám phân tâm, lần này ngươi chết chắc rồi." Phương Viêm trong nháy mắt thất thần, Cao Bằng đã nắm được điểm sơ hở này, cầm đao đâm thẳng tới.

"Thủy Mạc Mạn Thiên."

Trong thời khắc mấu chốt, thân thể Phương Viêm ngửa ra sau, lăn trên mặt đất một vòng, tránh thoát sát chiêu của đối Phương. Tiếp theo, hắn đem cực phẩm linh binh Huyết Nhận sau lưng rút ra, chặn lại Tuyết Hoa Đao của Cao Bằng liên tiếp bổ tới. Đao kiếm va chạm, hỏa tinh văng khắp nơi, tiếp theo, Phương Viêm thi triển ra Thủy Ảnh Kiếm trong Thủy Mạc Mạn Thiên, chặn lại công kích hung mãnh của đối Phương.

"Phương Viêm, ngươi lần này chết chắc, vậy mà vứt bỏ quyền sử dụng kiếm." Nhìn xem Phương Viêm bỏ qua tuyệt học trấn tộc Băng Sơn Quyền cảnh giới tông sư của Phương gia, mà lại dùng một môn kiếm pháp chưa quen thuộc

Dùng kiếm pháp, đây không thể nghi ngờ là muốn chết.

"Có chết hay không cũng không phải do ngươi nói." Không có ai biết, Phương Viêm lợi hại nhất không phải là Băng Sơn Quyền, mà là Địa cấp kiếm kỹ Huyền Ảnh Kiếm, lúc trước hắn dựa theo Huyền Ảnh Kiếm, Huyền Ảnh Trảm giết chết cương thi ngàn năm tương đương với tu sĩ Bạo Khí Cảnh.

"Chết." Cao Bằng cười lạnh một tiếng, Tuyết Hoa Dao trong tay như là đùa giỡn đánh ra, khắp nơi là một mảnh đao ảnh.

"Thiếu gia ở đằng kia, ai dám làm bị thương thiếu gia nhà ta, ta muốn hắn chết."

Chuyện Phương Viêm cùng Cao Bằng đại chiến, rất nhanh đã được truyền ra khắp thị trường giao dịch Duyệt Châu. Ở phiên khu giao dịch vực này, không chỉ có người Cao gia, còn có người Phương gia cùng Vương gia. Phương Đào nghe nói Phương Viêm cùng Cao Bằng của Cao gia đang đại chiến, trong lòng như lửa đốt liền lập tức chạy đến, hơn nữa còn là người chưa đến tiếng tới trước, cũng vì nghĩ ngăn cản người Cao gia hạ sát thủ.

Người Phương gia đến, người Cao gia cùng Vương gia cũng tới, cơ hồ là đến cùng nhau, cao thủ tọa trấn thị trường giao dịch của ba nhà Phương gia, Cao gia, Vương gia tại Duyệt Châu đều chạy đến đây.

"Phương Đào, ngươi muốn làm gì, đây là tiểu bối tranh đấu, chẳng lẽ ngươi muốn phá hư quy củ?" Mắt thấy Phương Đào muốn động thủ ngăn cản Phương Viêm cùng Cao Bằng chiến đấu, Cao Hi hướng về phía Phương Đào cười lạnh nói, chỉ cần hắn dám động thủ, hắn sẽ không chút do dự ra tay ngăn cản đối Phương.

"Cao Hi, xxxx, đây còn tiểu bối tranh đấu, ngươi còn biết xấu hổ hay không." Cao Bằng là tu sĩ Bạo Khí Cảnh, Phương Viêm là Luyện Khí cảnh, giữa hai người căn bản cũng không phải là cùng một cái cấp bậc, đây rõ ràng là khi dễ người Phương gia ta, Phương Đào nhìn không được nổi giận nói.

"Phương Đào, đây là trận chiến của Cao Bằng cùng Phương Viêm, chúng ta không nên nhúng tay, nên ngồi xuống đến quan sát, yên lặng chờ kết quả tỷ thí a!" Vương Diêu Lâm gấp Cao Hi cùng Phương Đào đang tranh cãi, lập tức không khỏi nói.

"Vương Diêu, Cao Hi, các ngươi đây là muốn gây khó dễ cùng với Phương gia ta sao." Phương Đào xoay người, hướng về phía Cao Hi cùng Vương Diêu quát.

"Phương Viêm trong không gian kiếm mộ thí luyện đã giết đệ tử Vương gia ta, việc này vẫn còn chưa xong, chúng ta chính là muốn khi dễ người Phương gia các ngươi đây như thế thì thế nào?" Vương Diêu trên mặt vẻ khinh thường.

"Ngươi..." Phương Đào bị chọc tức.

Phương Đào muốn ra tay, nhưng lại bị Cao Hi cùng Vương Diêu ngăn lại, căn bản là không thể giúp Phương Viêm được, một khi hắn triệu tập đệ tử Phương gia động thủ, như vậy sẽ trực tiếp diễn biến thành hỗn chiến của tam đại gia tộc. Hai nhà Cao Vương liên thủ, đối với Phương gia cực kỳ bất lợi.

Ba phương nhân mã hình thành thế chân vạc vây quanh toàn trường. Chủ yếu là hiện tại Phương Viêm không có việc gì, bằng không, mặc kệ tam đại gia tộc hỗn chiến hắn cũng muốn cứu Phương Viêm.

Ở giữa chiến trường, Phương Viêm cùng Cao Bằng chiến đấu đã tiến đến lúc gay cấn. Có Băng Sơn Quyền cùng Thủy Ảnh Kiếm hỗ trợ lẫn nhau, có thể cận chiến cũng có thể đánh xa, Cao Bằng bị đánh đến không thể phản kích.

"Đinh! Chúc mừng kí chủ độ thành thạo của Thủy Ảnh Kiếm +1000."

Phương Viêm trong khi đại chiến, đã thi triển Thủy Ảnh Kiếm càng ngày càng phát ra như ý, thanh âm hệ thống lại vang lên trong đầu.

"Độ thành thạo của Thủy Ảnh Kiếm lại tăng lên, cứ theo tiến độ như vậy, không tới mấy tháng nữa độ thành thạo có thể đến trăm vạn điểm đạt tới cảnh giới hóa thuần thành." Phương Viêm càng đánh càng háng, độ thành thạo của Thủy Ảnh Kiếm tăng cao làm cho thực lực hắn tăng cao.

"Băng sơn."

Một đòn băng sơn, đánh cho Cao Bằng phải thối lui, tiếp theo Huyết Nhận trong tay hóa thành một đạo kiếm hoa hướng về Cao Bằng mà giết tới.

"Không nghĩ tới kẻ này thật không ngờ lại khó chơi như vậy, binh khí trong tay hắn là cực phẩm linh binh. Nếu muốn chiến thắng tiểu tử này, phải dùng tuyệt chiêu." Công kích lâu như vậy vẫn không được, người vây xem càng ngày càng nhiều, Cao Bằng sắc mặt một mảnh xanh đen. "Phốc!" Đột nhiên, Cao Bằng thân thể lui về phía sau, tay trái vỗ ngực, Cao Bằng sắp phun ra một ngụm máu, tiếp theo lại cưỡng chế nuốt xuống, sắc mặt thoáng cái biến thành nhợt nhạt, làm cho người ta cảm thấy kỳ quái chính là, khí tức Cao Bằng không ngừng tăng cao lên, một cỗ khí tức khủng bố từ trong cơ thể tràn ngập ra, thẳng lên Bạo Khí Cảnh tăng hai.

"Tiểu tử, vậy mà ép ta đến tình trạng mất máu như vậy, ngươi hiện tại có thể chết được rồi." Cao Bằng mặt mày dữ tợn, khí thế tăng cao, không để ý Băng Sơn Quyền đang bổ tới, Hồ Phách Đoạn Hồn mang theo một cỗ khí thế kiên quyết chém về phía Phương Viêm.

"Chiêu này rất nguy hiểm." Nhìn đao mang phóng đại đang bổ tới, Phương Viêm biết rõ chiêu này mình không thể địch lại được, nhân mã hai nhà Cao Vương tụ tập ở đây càng ngày càng nhiều, Phương Viêm cũng không ần đầu thực lực nữa, phải tốc chiến tốc thắng. Dồn khí đan điền, bắt đầu dùng tới sát chiêu Huyền Ảnh Trảm này.

"Dùng bí pháp tự mình hại mình! Cao Bằng, ngươi dừng tay cho lão tử, ngươi nếu dám làm bị thương Phương Viêm thiếu gia, lão tử xé ngươi ra." Nhìn

khí tức của Cao Bằng Trong nháy mắt tăng vọt, Phương Đào biết rõ sự tình không hay rồi, tình hình nơi đây đã vượt ra khỏi tầm khống chế của hắn, tiếp theo là giận dữ mắng mỏ một tiếng, đánh ra một chiêu Băng Sơn Quyền hướng về Cao Bằng.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Trảm sát

"Phương Đào đối thủ của ngươi là ta, ngươi muốn đánh ta sẽ cùng ngươi đánh một trận." Cao Hi thấy Phương Đào muốn ngăn cản trận đấu này, lập tức hét lớn một tiếng, một đạo Hồ Phách chém về phía Băng Sơn Quyền của Phương Đào.

"Cao Hi, ngươi muốn chết." Sát chiêu đánh tới Cao Bằng bị Cao Hi vung đao hóa giải, Phương Đào mắt tròn xoe, lại đánh một quyền nữa tới Cao Bằng, không quan tâm đối với sát chiêu của Cao Hi đánh đến sau lưng. Mục đích chủ yếu của hắn chính là cứu Phương Viêm, dù có chết cũng nguyện ý.

"Phương Đào, ta phải nói rõ, đây là trận chiến của tiểu bối, ngươi đừng có xen vào." Trong tay Vương Diêu liễu kiếm vung lên, lại hóa giải sát chiêu của Phương Đào lần nữa.

"Vương Diêu, Cao Hi, ta, các ngươi thật sự muốn đối địch cùng lão tử sao." Sát chiêu lần nữa bị Vương Diêu hóa giải, mà hắn cũng bị Hồ Phách Đoạn Hồn đao của Cao Hi chém trúng, trên ngực có một lỗ thủng bất mất, Phương Đào mắt tròn tròn, trong mắt sát khí tràn ngập, nhìn chăm chăm vào Cao Hi cùng Vương Diêu nổi giận mắng.

"Binh sĩ Phương gia nghe lệnh, hai nhà Cao Vương hùng hổ dọa người, dù mất cái mạng này cũng phải bảo vệ Phương Viêm thiếu gia, hôm nay chúng ta liều tính mạng này không thể để những gian tặc này thực hiện được gian kế, mọi người giết cho ta, giết sạch lũ tạp chủng hai nhà Cao Vương cho ta."

Tam đại gia tộc tại thị trường giao dịch Duyệt Châu đều có rất nhiều người tọa trấn, giờ phút này, một tiếng ra lệnh của Phương Đào, đám đệ tử Phương gia mà Phương Đào mang đến đã lao vào đại chiến cùng nhân mã hai nhà Cao Vương. Bọn họ sớm đã nhìn không vừa mất thái độ hùng hổ dọa người của hai nhà Cao Vương rồi.

Nhân mã ba đại gia tộc vừa động thủ, cả thị trường giao dịch Duyệt Châu đã hỗn loạn. Đệ tử Phương gia cũng biết chuyện đã trở nên nghiêm trọng, cũng không phải công kích lung tung, mà là tập trung hỏa lực công kích đám đệ tử Cao gia ở gần Cao Bằng.

Cao Hi cùng Vương Diêu quyết tâm muốn giết chết Phương Viêm, đệ tử hai nhà Cao Vương liều mạng chặn lại công kích của một đám đệ tử Phương gia, căn bản là không cho bọn hắn có cơ hội tới gần.

Đây đúng là một cái tử cục, đệ tử Phương gia muốn cứu viện lại không giúp được gì, chỉ có thể dựa vào Phương Viêm tự mình hóa giải nguy cơ lần này.

Kỳ thật Phương Đào hắn có chút xem thường Phương Viêm, căn bản không cần hắn hỗ trợ, hắn có thể hóa giải nguy cơ lần này.

Hồ Phách Đoạn Hồn đao của Cao Bằng phi thường hung mãnh, chiêu thức tàn nhẫn, Huyền Ảnh Trảm của Phương Viêm, trong thời gian ngắn không thể nào thi triển ra được, tránh trái né phải, trên người xuất hiện nẩy vết thương, nhìn một đám đệ tử Phương gia rống giận liên tục, muốn đột phá phong tỏa của hai nhà Cao Vương.

"Ha ha... Tiểu tặc Phương Viêm, hôm nay ngươi chạy không khỏi trời nắng, ngay cả lão tặc Phương Chấn đến đây cũng không thể nào cứu được ngươi, ngươi có thể an tâm chết đi được rồi." thân hình Phương Viêm chật vật, đệ tử Phương gia rống giận liên tục muốn cứu viện Phương Viêm, nhưng lại không đột phá được phong tỏa của hai nhà Cao Vương. Cao Bằng vẻ mặt đắc ý, hắn muốn Phương Viêm chết đi trong tuyệt vọng, thoải mái cười ha ha không ngừng.

"Hồ Phách Đoạn Hồn Trảm!"

Cao Bằng vẻ mặt vui mừng, Tuyệt Hoa Dao giờ cao khỏi đỉnh đầu, một đạo bồ tới Phương Viêm.

Một chiêu này, Cao Bằng sức thể đã lâu, một cỗ khí cơ tập trung Phương Viêm, vô luận hắn cố gắng như thế nào, đều không tránh được kinh thiên nhất kích này.

"A..."

"Không..."

Đao mang sáng chói, bộc phát ra hào quang sáng lạn, giống như ánh sáng mặt trời chiếu xuống vậy, khi đao mang chém tới Phương Viêm, đệ tử Phương gia đều cảm nhận được một kích kinh khủng ẩn chứa năng lượng khủng bố kia của Cao Bằng, một khi bị chém trúng, tuyệt đối chính là xương cốt đều không còn, nguyên một đám lập tức sinh lòng tuyệt vọng, nhìn không được ngửa mặt lên trời gào thét.

Tiếng kêu thảm thiết điên cuồng vang lên trong đám người, làm cho người ta bi thương theo, nhìn không được rơi lệ.

"Huyền Ảnh Trảm!"

Nguy cơ tới gần, Phương Viêm cũng mặc kệ sử dụng Huyền Ảnh Trảm, cực phẩm linh binh Huyết Nhận trong tay thúc dục đến mức tận cùng, trên không xuất hiện chín chuôi Huyết Nhận, chín đạo hư ảnh hư hư thật thật, làm cho người ta nhận không ra đâu là thật đâu là giả.

Huyền Ảnh Kiếm, giống như huyền giống như thực, dùng thực lực bây giờ của Phương Viêm hẳn chỉ có thể ngưng tụ chín đạo kiếm ảnh gần như thực chất, hư hư thật thật, làm cho người ta không biết được thật giả.

Theo tiếng hét lớn của hắn vừa vang lên, chiêu Huyền Ảnh Trảm này xoay tròn nhanh chóng, giống như một cối xay thịt xoắn động hư không, Hồ Phách Đoạn Hồn Trảm của Cao Bằng sáng chói mắt, đụng với một đạo Kiếm Ảnh, giống như băng tuyết tan chảy.

"Chuyện này, điều này sao có thể, đây là kiếm kỹ gì, thật không ngờ lợi hại như vậy." Hồ Phách Đoạn Hồn Trảm của Cao Bằng tan rã như tuyết tan vậy, miệng mở to mắt tròn tròn, vẻ mặt không thể tin, một chiêu công kích này, ngay cả tu sĩ Bạo Khí Cảnh tầng hai cũng không thể đơn giản hóa giải được, Phương Viêm hẳn làm sao làm được, đây chính là một kích mạnh mẽ của Cao Bằng do tự hao tổn tu vi a.

Cao Bằng miệng mở to, vẻ mặt không thể tin, Tuyết Hoa Dao trong tay bị đánh rơi khi nào cũng không biết, đập vào mắt chính là hắn bị từng đạo Kiếm Ảnh bao phủ lại.

"Phốc! Phốc! Phốc!"

Kiếm Ảnh lác lác, giống như mộng giống như ảo, con mắt Cao Bằng đột nhiên trừng lớn, biết rõ nguy hiểm, thân thể bạo lui, nhưng vẫn còn có chút chậm, bị Kiếm Ảnh hư ảo bao phủ lại, chỉ nghe phốc phốc mấy tiếng, trong nháy mắt Cao Bằng đã bị xoắn thành một đoàn thịt nhão.

"Đình! Chúc mừng kí chủ vượt cấp giết địch thành công, đạt được 25 điểm tích lũy."

"Đình, chúc mừng kí chủ độ thành thạo của Địa cấp kiếm kỹ Huyền Ảnh Kiếm +100." Khi kiếm kia ảnh biến mất đã không còn thấy gì nữa, trong đầu Phương Viêm vang lên liên tiếp hai đạo thanh âm hệ thống thông báo.

"Chém giết tu sĩ Bạo Khí Cảnh được 25 điểm tích lũy, bởi vì do vượt cấp, nên được nhiều hơn 5 điểm. Còn có Huyền Ảnh Kiếm Quyết này trong chiến đấu thi triển, độ thành thạo tăng nhanh chóng, so với bản thân một mình tu luyện thì nhanh hơn rất nhiều." Nghe thanh âm hệ thống thông báo, Phương Viêm lộ ra vẻ hiểu rõ.

"Chết rồi, Cao Bằng chết rồi, điều này sao có thể, Cao Bằng làm sao lại chết được, phải biết rằng hắn là cường giả cảnh giới Bạo Khí Cảnh a!"

"Không có khả năng, không có khả năng, đây không phải là thật, Cao Bằng hẳn làm sao lại chết được, người chết là Phương Viêm mới đúng a!"

"Cái gì? Cao Bằng chết rồi, Phương Viêm lợi hại như vậy sao, có thể vượt cấp giết địch, Luyện Khí kỳ tăng tám chém giết tu sĩ Bạo Khí Cảnh tầng một, Duyệt Châu thành đã bao lâu không xuất hiện thiên tài như vậy rồi, mười năm, một trăm năm!"..

Phương Viêm trong nháy mắt lật bàn, như điện quang hỏa thạch, làm cho người ta phản ứng không kịp, Cao Bằng chết thảm, các loại tiếng kinh hô vang lên trong đám người.

"Ha ha... Thật là trời cũng giúp ta, Phương Viêm thiếu gia vậy mà không chết." Phương Đào một mực chú ý đến chiến trường ngựa mặt lên trời hét dài, bất chấp thương thế trên người phát tác, vẻ mặt vui mừng.

"Điều này sao có thể, phé vật Phương Viêm này sao có thể còn sống."

Cao Hi nghe vậy vẻ mặt ngạc nhiên, đây không phải là kết cục hắn muốn xem, chết tiệt người chết phải là Phương Viêm mà không phải Cao Bằng.

"Ha ha... Có gì mà không có khả năng, Phương Viêm thiếu gia là tuyệt thế thiên tài của Duyệt Châu thành." Phương Đào cười to, bắt lấy cơ hội khó có được này, nhìn vẻ mặt ngốc trẻ của Cao Hi, đánh tới một đòn Băng Sơn Quyền.

"A... Không, Phương Viêm phải chết, ta muốn giết hắn." Bị quyền của Phương Đào đánh trúng Cao Hi không để ý đến khí huyết cuộn cuộn trong cơ thể, giống như điên cuồng đánh tới Phương Viêm, trong mắt lóe ra sát khí nồng nặc, thiên tài như Phương Viêm, có thể cách một đại cảnh giới vẫn giết được đối thủ, phải diệt trừ cái tai họa này.

"Hôm nay ta muốn xem, cái tên không biết sống chết nào dám động đến con ta!" Cao Hi vừa kêu gào xong, tiếp theo, lại có một tiếng hét lớn bá đạo vang lên Trong đám người, chẳng biết lúc nào, Phương Chân đã xuất hiện ở thị trường giao dịch Duyệt Châu.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Tông môn Thất phẩm Ngạo Hàn Tông

"Tất cả còn không dừng tay cho lão tử, nghĩ ta không tồn tại sao." Phương Chấn hét lớn một tiếng quát bảo Cao Hi ngưng lại, quát to hướng về phía đám người xung quanh.

"Còn có Cao Ủy An, Vương Đầu Phú, các người hai tên lão cẩu không biết xấu hổ còn muốn giấu tới khi nào, còn không rút ra đây cho ta."

"Phương Chấn, người thật uy phong a, rất khí phách, có phải là chuẩn bị cùng Cao gia ta làm lớn một trận không." Cao Ủy An từ trong đám người đi ra, sắc mặt xanh đen.

"Cao Ủy An, người cái tên lão cẩu không biết xấu hổ này, chỉ là ân oán của tiểu bối, người vậy mà xuất động tộc nhân Bạo Khí Cảnh muốn giết nhi tử ta, chẳng lẽ người thật sự không sợ ta tiêu diệt Cao gia người sao." Phương Chấn sắc mặt rét run, không chút lưu tình nào quát lớn.

"Sợ, sao lại không sợ, ta rất sợ a!" Cao Ủy An mặt lộ vẻ hèn mọn. "Phương Chấn, người nên lo lắng Phương gia người bị diệt mới đúng chứ!"

"Vương huynh, Phương gia không có pháp kỹ, dung túng đệ tử, liên tiếp giết hai thiên tài của Cao gia, tai họa như vậy nên loại bỏ hẳn ra khỏi Duyệt Châu thành."

"Tăng bốc thật lớn a, người cho là Phương gia ta không có người sao?" Phương Chấn sắc mặt rét run, Cao Ủy An này thật là quá không biết xấu hổ. "Thành chủ đại nhân tới, Thành chủ đại nhân tới." Đột nhiên, trong đám người chẳng biết lúc nào vang lên một hồi tiếng hét lớn, Thành chủ đại nhân Mạc Thi An của Duyệt Châu thành đến đây.

"Làm gì? Làm gì? Các người muốn làm gì, chẳng lẽ không sợ làm hỏng thị trường giao dịch Duyệt Châu sao?" Mạc Thi An lưng hùm vai gấu, mày rậm mắt to, long hành hổ bộ khiến cho người ta có một cảm giác không giận mà uy. Người này từ trong một đám tùy tùng tùm tùm tiến vào thị trường giao dịch Duyệt Châu, hướng về phía ba phương thế lực đang giương cung bạt kiếm tức giận quát lớn.

"Tham kiến Mạc Thành chủ."

"Tham kiến Mạc Thành chủ"..

Ba phương thế lực nghe tiếng quát tháo của Mạc Thi An nguyên một đám đều biến thành biết vâng lời, lên tiếng vãn an.

Đừng xem hai nhà Cao Vương tại Duyệt Châu thành là phong quang vô hạn, là tam đại gia tộc tại Duyệt Châu thành, nhưng trước mặt thế lực bát phẩm của Thành chủ Duyệt Châu thành cũng không bằng một cọng lông.

"Người, người, người, bảo nhân mã ba đại gia tộc các người toàn bộ rút đi cho ta, còn các người theo ta đến phủ thành chủ." Mạc Thi An khí tràng mười phần, khí phách lộ ra ngoài, chỉ vào bốn người Phương Chấn, Cao Ủy An, Vương Đầu Phú tức giận mắng một tiếng, xong liền phẩy tay áo bỏ đi.

Thành chủ Duyệt Châu thành Mạc Thi An vừa đi, tam đại thế lực như con nai con chồn kinh, rất là bất an. Đừng xem bọn họ vượt qua dễ dàng như vậy, chính là lúc, khí tức Mạc Thi An lộ ra ngoài, bọn họ cảm giác mình lúc nào cũng có thể đầu thân một chỗ. Ba người không hẹn mà cùng làm một động tác đưa tay lên lau mồ hôi lạnh trên trán.

"Chẳng lẽ đây là cảnh giới Đoạt Mệnh Cảnh, chỉ toát ra một tia khí thế cứ như vực sâu không thể lường được."

Bởi vì Mạc Thi An chỉ nhằm vào ba người Cao Ủy An, Phương Chấn, Vương Đầu Phú, còn những người khác thực lực yếu hơn, bọn họ cũng không phát giác khí thế của Mạc Thi An, nguyên một đám đều lộ vẻ mặt kỳ quái, Thành chủ Duyệt Châu thành Mạc Thi An như là thần long kiến thủ bất kiến vĩ, không biết sao đột nhiên lại xuất hiện ở thị trường giao dịch này.

"Phụ thân, là hài nhi lỗ mãng, đã gây phiền toái cho phụ thân." Thành chủ Mạc Thi An vừa đi, Phương Viêm lộ vẻ mặt xin lỗi.

"Người nói cái gì vậy, người làm rất tốt, người trước kia tính tình có chút nhu nhược, bằng không người khác cũng không có khả năng mắng người là phế vật tu luyện. Người không cần tự trách mình, người hôm nay làm rất tốt, Đệ tử tinh anh của Cao gia như Cao Bằng, Cao Minh Tùng, đáng chết liền giết, đối với địch nhân nhân từ chính là tàn nhẫn đối với chính mình." Phương Chấn cười sờ lên đầu Phương Viêm, vẻ mặt từ ái. Tiếp theo liền xoay người nói.

"Phương Đào, trận tranh đấu của tam đại gia tộc lần này không thể nào xảy ra, Thành chủ đại nhân tìm chúng ta có việc muốn thương lượng, người hãy đưa Phương Viêm về nhà đi!"

"Vâng, Gia chủ, ta nhất định đưa Phương Viêm thiếu gia về nhà an toàn."

Phương Đào cung kính lĩnh mệnh.

"Ai... Người đưa nhỏ này thiệt là, ta là đường thúc của người, người cùng thế hệ với Phương Viêm a, không cần gọi hắn thiếu gia, các người cứ xưng hô ngang hàng đi." Nhìn xem vẻ mặt nghiêm túc của Phương Đào, Phương Chấn thở dài lắc đầu.

"Gia chủ, quy củ không thể phá, hắn là người thừa kế tương lai của Phương gia, nên xưng hô là thiếu gia." Phương Đào vẻ mặt tức mịch, đối với Phương Viêm, hắn

Vẫn là sinh lòng áy náy, nếu không phải phụ thân hấn Phung Hải năm đó cản trở, Phung Viêm cũng không có khả năng từ nhỏ cùng mẹ chia lìa. "Ai... Tùy người vậy! Chuyện tình năm đó cũng không trách được phụ thân người, người cũng không cần tự trách như vậy." Phung Chấn cười khổ lắc đầu, tiếp theo liền hướng phủ thành chủ đi đến.

Thành chủ Duyệt Châu thành Mạc Thi An xuất hiện, hai nhà Cao Vương tự nhiên sẽ không có khả năng ở đây gây sự với Phung Viêm, Phung Đào rất là thuận lợi đưa Phung Viêm về Phung gia.

Thành chủ Mạc Thi An gọi Gia chủ tam đại gia tộc đi, Phung Viêm biết rõ, thành chủ của Duyệt Châu thành là thế lực bát phẩm không phải Phung gia hấn có thể chống lại. Phụ thân đi rồi, hấn một mực rất lo lắng cho an nguy của phụ thân, ngay cả Phung Đào đưa hấn về nhà cũng không quay lại thị trường giao dịch Duyệt Châu.

"Phung Đào đại ca, người nói xem Thành chủ đại nhân gọi phụ thân đi phủ Thành chủ có chuyện gì a!" Phung Viêm không còn tâm tình để tu luyện, đi tới đi lui trong hành lang đi, thấy sắc trời đã sắp tối, Phung Chấn ban ngày đã đi ra ngoài, vì vậy chạy tới hỏi Phung Đào.

"Chuyện này ta cũng không rõ lắm, Thành chủ đại nhân vẫn là thần long kiến thủ bất kiến vĩ, nếu như không có đại sự gì, thì cũng không gặp được." Phung Đào cũng nhún mày.

"Ai, hi vọng không phát sinh điều gì ngoài ý muốn." Phung Viêm nắm chặt nắm tay, hấn ở trong lòng tự cảm thán, thực lực còn quá yếu, nếu thực lực mà mạnh mẽ thì, căn bản là không cần kiêng kỵ bất luận thế lực lớn nào, hai nhà Cao Vương dám trêu chọc hấn, trực tiếp diệt hết. "Thiếu gia, Gia chủ đã trở lại." Đột nhiên, Phung Đào đứng ở cửa chạy tới thông báo Phung Viêm.

"Cái gì, phụ thân người đã trở lại." Phung Viêm về mặt kinh hi, lao ra ngoài cửa. Quả nhiên nhìn thấy Phung Chấn long hành hô bộ hướng về phòng nghị sự đường của Phung gia. "Phụ thân, người đã trở lại, Thành chủ đại nhân hấn không có làm khó người sao?" Phung Viêm vừa thấy Phung Chấn, về mặt lo lắng hỏi. "Không có, Thành chủ đại nhân hấn sao lại làm khó chúng ta chứ. Hấn gọi Gia chủ tam đại gia tộc chúng ta tới, giáo huấn vài câu đề cho chúng ta không nên nội đấu tiêu hao thực lực Duyệt Châu thành. Thuận tiện thông báo cho chúng ta bảy ngày sau tông môn thất phẩm Ngao Hàn Tông sẽ tới Duyệt Châu thành chọn lựa đệ tử tư chất thượng giai, thuận tiện lưu lại chúng ta ăn cơm tối, cho nên muộn như vậy mới trở về." Phung Chấn nghe vậy cười nói.

"Tông môn thất phẩm Ngao Hàn Tông, đó là một tông môn cường đại, sao ta lại chưa nghe nói qua." Phung Viêm nghe vậy nhún mày.

"Ngao Hàn Tông, đó là tông môn thất phẩm ở Hà Khẩu quận, trong tông có tu sĩ Âm Dương Cảnh tọa trấn, trong tông môn có vô số cao thủ. Nếu người có thể gia nhập Ngao Hàn Tông này, Phung gia ta cũng theo nước lên thì thuyền lên, hai nhà Cao Vương sẽ không dám ra tay đối phó người nữa." Phung Chấn hướng Phung Viêm cười giải thích nói.

"Với tư chất của thiếu gia, gia nhập Ngao Hàn Tông tông, hấn không phải là việc gì khó." Nghĩ đến Phung Viêm dùng tu vi Luyện Khí kỳ tăng tám vạn mà có thể đánh bại tu sĩ Bạo Khí Cảnh Cao Bằng, lập tức không khỏi nói.

"Ngao Hàn Tông này tuyển nhận thiên tài dưới hai mươi tuổi, đáng tiếc, Phung Đào người đã qua hai mươi, Phung gia ta có thể lên đài được hay không chỉ còn người cùng Khinh Huyền thôi." Phung Chấn nghe vậy mặt lộ vẻ tiếc nuối hướng Phung Đào nói.

"Phụ thân, Ngao Hàn Tông này tuyển môn nhân, chọn lựa như thế nào, là xem tu vi hay là xem tư chất a!" Phung Viêm hướng về phía Phung Chấn hỏi.

"Điều này cũng không rõ ràng lắm, phải chờ sứ giả Ngao Hàn Tông đến đây mới biết được." Phung Chấn nhún mày. "Lần này là cơ hội tốt cho người cá chép vượt long môn, người nhất định phải nắm chắc, có tông môn thất phẩm bồi dưỡng, người có khả năng rất lớn tiến vào Đoạt Mệnh Cảnh."

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Hoành nhạc sơn mạch

"Đoạt Mệnh Cảnh sao?" Phung Viêm nhún mày, nếu Phung Chấn là cường giả Đoạt Mệnh Cảnh, hai nhà Cao Vương căn bản không có khả năng kiêu ngạo như thế.

"Phụ thân, nếu như không có tông môn bồi dưỡng thì không thể đột phá đến Đoạt Mệnh Cảnh sao?"

"Đoạt mệnh, có cửu chuyển, chín lần đoạt mệnh, thực lực có thể nói là long trời lở đất. Có cường giả ngũ chuyển đoạt mệnh tọa trấn chính là thế lực bát phẩm. Chín lần đoạt mệnh, một lần so với một lần thì càng nguy hiểm, nếu như không có chí cường giả hỗ trợ hộ pháp mà nói, tại chuyển tiếp theo của Đoạt Mệnh Cảnh sẽ hóa thành tro bụi vạn kiếp bất phục." Phung Chấn nghe vậy có chút bất đắc dĩ nói.

"Người đi chuẩn bị một chút đi, bảy ngày sau, sứ giả Ngao Hàn Tông đến đây, người đến lúc đó nhất định phải hảo hảo biểu hiện một phen." Phung Chấn quơ quơ tay, Phung Viêm cùng Phung Đào liền cáo từ rời đi.

Bảy ngày sau, sứ giả Ngao Hàn Tông sẽ đến Duyệt Châu thành, thời gian cho Phương Viêm không còn nhiều lắm, nếu Ngao Hàn Tông tuyển nhận môn nhân đệ tử tiêu chuẩn là Bạo Khí Cảnh, như vậy, hẳn một cơ hội cũng không có, hẳn không có khả năng trong thời gian bảy ngày từ Luyện Khí kỳ tăng tám đột phá đến Bạo Khí Cảnh.

Sáng sớm hôm sau, Phương Viêm sáng sớm luyện kiếm một hồi, gặp phụ thân cũng đã rời giường, thỉnh an phụ thân một cái, tiếp theo nói ra suy nghĩ của mình. "Phụ thân, con trong bảy ngày này tính toán đến Hoành Nhạc Sơn Mạch tu luyện một hồi."

"Cái gì? Người muốn một mình một người đến Hoành Nhạc Sơn Mạch tu luyện." Phương Chấn nghe vậy không khỏi nhíu mày.

"Người muốn tới Hoành Nhạc Sơn Mạch? Đó là địa phương cực kỳ nguy hiểm, tam đại gia tộc mỗi lần săn bắn, cũng không dám xâm nhập vào sâu trong đó, luôn ở ngoại vi săn bắn, người một người đi..." Phương Chấn nghe vậy lông mày nhăn lại thật sâu.

Không gian kiếm mộ thí luyện cũng ở tại Hoành Nhạc Sơn Mạch, là một vùng khí ho cò gầy, trong đó yêu thú hoành hành, mỗi lần tam đại gia tộc thí luyện, đều là cường giả tam đại gia tộc cẩn thận lên vào Hoành Nhạc Sơn Mạch, căn bản là không dám giống trống khua chiêng tiến vào trong đó.

Hoành Nhạc Sơn Mạch này tuy nhiên nguy hiểm, bất quá da lông, yêu đan của yêu thú đều rất có giá trị, thường xuyên có cao thủ tiến vào trong đó liệp sát. Tam đại gia tộc săn bắn, thì ra là tiến vào trong đó kiếm tiền. Bất quá nhất định phải có đại đội nhân mã hành động cùng một chỗ, một người tiến vào trong đó, hung hiểm vạn phần, sinh tồn cũng khó khăn, càng đừng nói gì đến tiền lời.

"Phụ thân, con tu luyện Huyền Ảnh Kiếm Quyết, phải trong thực chiến mới có thể có tiến bộ lớn, nếu như là tu luyện từng bước, chỉ sợ đến vài chục năm cũng đừng nghĩ đến có thể đạt tới cảnh giới tông sư. Ngao Hàn Tông là tông môn cấp bảy, chọn lựa môn nhân nhất định là rất nghiêm khắc, nếu như ta mà không cố gắng, sao có thể cạnh tranh cùng những người khác." Phương Viêm nghe vậy không khỏi nói.

"Nếu vậy, thì ta cho Phương Đào đi cùng người, hẳn có tu vi Bạo Khí Cảnh tăng bốn, trên đường cũng có thể chiếu ứng lẫn nhau." Phương Chấn nghe vậy nói.

"Phụ thân, nếu Phương Đào đại ca đi cùng, căn bản là không còn có tác dụng lịch lãm gì nữa, mà con cũng không phải đi vào sâu trong Hoành Nhạc Sơn Mạch, nên sẽ không có nguy hiểm gì." Phương Viêm cố gắng khuyên bảo.

"Phụ thân, người chẳng lẽ ngay cả con cũng không tin sao? Con tại trong không gian kiếm mộ thí luyện tàn khốc như vậy vẫn sống sót, Hoành Nhạc Sơn Mạch này hẳn là ngăn không được nhi tử của người đâu." "Được rồi, người trên đường phải cẩn thận một chút, nếu như gặp nguy hiểm không địch lại người phải tranh thủ thời gian lui về, thí luyện tuy nhiên quan trọng, nhưng tánh mạng của người còn quan trọng hơn." Phương Viêm nói có lý, Phương Chấn cũng không có kiên trì quá nhiều. Từ khi Phương Viêm trở về từ không gian kiếm mộ thí luyện, cả người giống như đã thay đổi thành một người khác, làm việc phi thường quyết đoán, đối với địch nhân không có chút nhân từ mà nương tay, người như vậy, dễ dàng sống sót hơn tại Hoành Nhạc Sơn Mạch, lập tức không khỏi nói.

"Phụ thân, hài nhi xin cáo từ." Phương Viêm hướng phụ thân cáo từ một tiếng, tiếp theo liền cười hân huyết bảo mã đã chuẩn bị tốt, thời gian có chút gấp gáp, thời gian còn lại cho hẳn không còn nhiều lắm, phải ra rồi thúc ngựa mới có thể vào ngày mai chạy tới Hoành Nhạc Sơn Mạch.

Phương Viêm cười hân huyết bảo mã đồ thẩm biến mất tại Phương phủ, hẳn rời đi, ngoại trừ phụ thân Phương Chấn ra thì ai cũng không biết.

Giữa trưa ngày thứ hai, ánh nắng chiếu xuống, khiến cho không khí có chút khô nóng. Từ phía xa một con hân huyết bảo mã đi đến, trên ngựa có một thiếu niên anh tuấn xuất hiện ở trong rừng sâu núi thẳm. Mà người này chính là Phương Viêm đi suốt đêm từ Duyệt Châu thành tới.

Hoành Nhạc Sơn Mạch cách Duyệt Châu thành khoảng chừng hơn ngàn dặm, trong đó có rất nhiều vùng khí ho cò gầy, người thường muốn thông qua cũng phải mất thời gian mười ngày nửa tháng gian nan bốn ba mới có thể miễn cưỡng đi qua được, mà Phương Viêm trong một ngày một đêm thúc ngựa cực tốc chạy tới. "Đây là Hoành Nhạc Sơn Mạch sao? Rất tốt đây núi rất rộng rãi a, hi vọng ta lần này có thể có chỗ thu hoạch."

Xa xa những ngọn núi cao vút trong mây, cây cối cao lớn đông nghịt một mảnh, nhìn không thấy mặt trời, thỉnh thoảng lại truyền ra tiếng mãnh thú gầm thét từ trong rừng, làm cho người ta nghe tin đã sợ mất mật.

Phương Viêm đứng ở cửa vào Hoành Nhạc Sơn Mạch, nhìn xem những dãy núi hùng vĩ kéo dài vô tận, nhìn không được nữa cảm giác được tự nhiên Quỷ Phủ Thần Công cùng tạo vật thần kỳ.

"Đi thôi, trả lại tự do cho người, hy vọng lúc ta đi ra còn có thể gặp được người." Nhìn xem hân huyết bảo mã chạy như điên suốt ngày đêm, miệng mũi đã phát ra tiếng phì phì, Phương Viêm nhẹ nhàng vỗ vỗ ngựa, đem dây cương cời ra. Tại Hoành Nhạc Sơn Mạch, hân huyết bảo mã này tuy nhiên hi hữu, nhưng căn bản không thể giúp hắn cái gì, mang theo bên người ngược lại còn vướng víu hơn. "Thời gian còn sáu ngày, phải trở về tham gia tuyển chọn đệ tử của Ngao Hàn Tông. Bất kể như thế nào, cũng phải chấn hưng gia tộc, nhất định phải có thực lực cường hoành! Hi vọng trong thời gian sáu ngày ở nơi đây có thể đánh sâu vào đến cảnh giới Luyện Khí tầng chín."

Phương Viêm hạ quyết tâm, nhìn thoáng qua phương hướng Duyệt Châu thành, xong liền đi vào Hoành Nhạc Sơn Mạch hùng vĩ này, vận chuyển thân pháp, thân hình chạy nhảy trong rừng cây, chỉ lập loè vài cái, thân hình đã biến mất sâu trong rừng rậm rạp.

Trong rừng rậm rạp, có đại thụ che trời, cứng cáp như thân rồng, cao hơn mười trượng, phóng thẳng lên trời, dưới đất roi đầy cành lá khô héo úa, các loại khí tức nguy hiểm ẩn núp ở trong rừng cây, loáng thoáng có thể chứng kiến yêu thú cực kỳ cường hoành trong đó.

"Di, có mùi máu tươi!" Phương Viêm đang chạy đi trong rừng cây, đột nhiên chớp mũi vừa động, hẳn ngửi thấy được trong rừng cây phía trước có mùi máu tươi tràn ngập.

Có mùi máu tươi, Hoành Nhạc Sơn Mạch tuy nhiên khác không gian kiếm mộ thí luyện nhưng vẫn nguy hiểm như vậy, một khi dính dáng đến mùi máu tươi, phía trước khẳng định có nguy hiểm. Phương Viêm tài cao mật lớn, theo mùi máu tươi phía trước mà lướt đi.

Phương Viêm vận chuyển thân pháp, không ngừng di chuyển qua lại trên các cành cây, rồi nhảy xuống từ trên cây đại thụ, đi tới một khu vực trống trải trong rừng rậm, lập tức liền thấy được trọn vẹn hơn mười đầu cự lang toàn thân ngân sắc, da lông bóng loáng đang gặm vùi cổ thi thể trên mặt đất.

Vài cổ thi thể này, đều là thi thể của con người, bốn phía bóng thoáng còn có thê thấy nhuyền bì giáp, binh khí tán lạc một bên. Hiển nhiên là người mạo hiểm giống như Phương Viêm tiến nhập trong đó, gặp phải độc thủ của Ngân Bối Yêu Lang.

"Ngân Bối Yêu Lang, là một loại yêu thú mang thù rất nặng là yêu thú cấp ba, hoạt động bày đàn, có tổ chức có kỷ luật, qua lại như gió, da lông càng không sợ đao kiếm binh thường, thực lực cực kỳ mạnh mẽ, những yêu lang này có trí tuệ, không chút nào thua kém nhân loại. Một khi bị nó nhìn chăm chăm, trừ phi giết chết hết, nếu không thì sẽ bị đuổi giết không chết không ngớt đến khi toàn bộ chết hết mới thôi." Nhìn vài đầu cự lang đang gặm thức ăn này, tất cả tin tức về cự lang màu bạc này đều hiển hiện trong đầu Phương Viêm.

Lúc Phương Viêm vừa hạ xuống mặt đất xong, lỗ tai hơn mười đầu Yêu Lang đang gặm thức ăn đều động, toàn bộ đều quay đầu lại.

"Ngao ô!"

Trông thấy có người hạ xuống, bọn Ngân Bối Yêu Lang này không chút nào kinh hoàng, trong đó một đầu Yêu Lang hình thể đặc biệt cường tráng gào lên một tiếng thị uy với Phương Viêm quơ quơ móng vuốt, giống như đang nói: "Tiểu tử, có loài người tới."

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Bầy sói, đoạt điểm tích lũy

"Súc sinh người muốn chết!". Bị một đầu súc sinh khiêu khích, Phương Viêm quát lớn đối với Ngân Bối Yêu Lang trước mặt cự lang linh trí rất cao, tất nhiên có thể nghe hiểu tiếng quát của Phương Viêm, đầu cự lang này lông mao dựng đứng, ngửa mặt lên trời rít gào một tiếng, móng vuốt đưa về phía trước, khí lưu xoay tròn, tạo thành phong nhận, bắn về phía Phương Viêm. "Băng sơn!"

Đối mặt với vô số phong nhận cắt tới, Phương Viêm lạnh lùng cười, thi triển ra Băng Sơn Quyền, một nắm tay cự đại đẩy đẩy ra, những nơi quyền ảnh đi qua phong nhận đều bị chấn nát.

"Không được, Băng Sơn Quyền của ta cũng đã tu luyện tới tông sư cảnh giới, nếu như vẫn tiếp tục thi triển cũng không có tiến thêm gì nữa, chỉ là tăng thêm một ít độ thành thạo mà thôi. Ta nên chuyên tâm tu luyện Thủy Ảnh Kiếm cùng Huyền Ảnh Kiếm Quyết." Một quyền đập nát công kích của Ngân Bối Yêu Lang, Phương Viêm liền bỏ quyền sử dụng kiếm, huy động cực phẩm linh binh trong tay công kích tới phong nhận của Yêu Lang. "Đỉnh! Chúc mừng kí chủ nhân cấp đỉnh cấp kiếm kỹ Thủy Ảnh Kiếm độ thành thạo +1000."

Mười đầu Ngân Bối Yêu Lang cấp ba cùng một lúc phát động công kích, phong nhận bay đầy trời, cực phẩm linh binh Huyết Nhận trong tay Phương Viêm thi triển đến cực hạn. Đánh xong bảy thức Thủy Ảnh Kiếm, làm cho Phương Viêm cảm thấy vui mừng chính là độ thành thạo lại tăng lên một ngàn, muốn tích lũy trăm vạn điểm thành thạo cũng không phải là việc gì khó.

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ vượt cấp giết địch thành công, đạt được 10 điểm tích lũy."

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ vượt cấp giết địch thành công, đạt được 10 điểm tích lũy."

Thanh âm hệ thống thông báo không ngừng vang lên trong đầu Phương Viêm. Ngân Bối Yêu Lang này tuy lợi hại, nhưng số lượng không nhiều, căn bản là không tạo được bao nhiêu nguy hiểm đối với Phương Viêm.

Sói là loài đầu đồng eo đầu hũ, kiếm khí tung hoành, mỗi một chiêu đều có thể đánh trúng eo Ngân Bối Yêu Lang, điều này khiến cho độ thành thạo Thủy Ảnh Kiếm của Phương Viêm tăng lên nhanh chóng, sau khi đánh xong độ thành thạo đã tăng lên hai ngàn năm trăm điểm. "Ngao ô!"

Mười đầu Ngân Bối Yêu Lang, giờ phút này chỉ còn một đầu còn sống, đầu cự lang này thực lực không phải mạnh nhất, mà do Phương Viêm cố ý, đầu cự lang này rất có linh tính, vậy mà lại phát ra biểu hiện nhân tính hóa khinh miệt khiêu khích. Một tiếng sói tru đột nhiên vang lên, đầu cự lang hình thể cường tráng này đứng thẳng người dậy, hai con mắt đỏ hồng, đồng bạn đều chết thảm, nó không sợ chết tiếp tục hung hãn phóng tới Phương Viêm, rống lên một tiếng xuyên thủng tầng mây, lộ ra một khung cảnh bi tráng.

"Đầu Yêu Lang này chắc đang Triệu Hoán viện binh, vậy thì ta sẽ để cho ngươi sống lâu một lúc" Tiếng sói tru này không giống tiếng kêu gào khiêu khích lúc trước, Phương Viêm biết rõ Ngân Bối Yêu Lang này đang Triệu Hoán viện binh, linh binh trong tay công kích hơi ngừng lại, trong mắt hiện lên mộ vè đùa giỡn.

Một đầu Ngân Bối Yêu Lang cấp ba, còn chưa xứng để Phương Viêm dùng hết toàn lực, dù sao cũng đang muốn ở trong thực chiến tăng lên độ thuần

thực, lập tức Phương Viêm có một ý nghĩ, muốn thử một chút dưới tình huống không thúc dục chân khí, dùng Huyền Ảnh Kiếm Quyết trong thực chiến độ thành thạo có được tăng lên không. Phải biết rằng địa cấp kiếm kỹ này mỗi cái đại cảnh giới cần có độ thành thạo nhiều gấp mười lần cảnh giới trước.

Như nhân cấp đỉnh cấp kiếm kỹ Thủy Ảnh Kiếm đạt tới cảnh giới tông sư phải tích đủ 1000 điểm độ thành thạo, mà Địa cấp kiếm kỹ đạt tới tông sư cảnh giới phải cần tới 10000 điểm độ thành thạo, độ thành thạo nắm giữ cũng phi thường thông thả, độ khó tăng lên mười lần có thừa. Trong chiến đấu, Phương Viêm thi triển phần lớn là Thủy Ảnh Kiếm cùng Băng Sơn Quyền.

Giờ phút này thi triển Huyền Ảnh Kiếm Quyết, Phương Viêm trong lòng có chút không yên, không có chân khí thúc dục, chỉ dựa vào vận dụng kiếm kỹ mà thi triển ra.

"Đi, như vậy cũng đúng, uy lực tuy nhiên không bằng Thủy Ảnh Kiếm, nhưng một chữ huyền này, lại có tác dụng đối với Ngân Bối Yêu Lang này. Hơn nữa khi đánh nát công kích phong nhận của đối phương chỉ tiêu hao một chút thể lực." Thi triển ra Huyền Ảnh Kiếm Quyết, so với dự đoán của Phương Viêm hiệu quả hơn nhiều.

Mỗi ngày, Phương Viêm đều thi triển mấy lần Huyền Ảnh Kiếm Quyết để tăng lên độ thành thạo, mỗi khi đánh xong một lần, mất thời gian có dài có ngắn, nhưng trong tình huống không sử dụng chân nguyên, thi triển trong thực chiến, nó sẽ hao phí ít thời gian hơn so với lúc trước, tương đương với tiết kiệm được một phần ba thời gian.

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ độ thành thạo của Địa cấp kiếm kỹ Huyền Ảnh Kiếm +1."

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ độ thành thạo của Địa cấp kiếm kỹ Huyền Ảnh Kiếm +10."

Thanh âm hệ thống thông báo không ngừng vang lên trong đầu Phương Viêm. Phương Viêm hần phát hiện, Huyền Ảnh Kiếm Quyết một khi đánh trúng mục tiêu, độ thành thạo có thể một lần tăng 10 điểm. Khi đối phương tránh thoát hần biến ảo Kiếm Ảnh lại tăng 1 điểm.

"Ngao ô!"

"Ngao ô!"..

Ngân Bối Yêu Lang cùng Phương Viêm luyện kiếm, trong nháy mắt liền lặng yên rồi biến mất, trong rừng vang lên tiếng sói tru liên tục không ngừng. Phương Viêm quá chú tâm, đắm chìm trong độ thành thạo của Huyền Ảnh Kiếm Quyết tăng nhanh chóng cũng vì quá vui mừng, cũng không có chú ý tình hình bốn phía.

Giờ phút này nghe được tiếng sói tru đỉnh tai nhức óc của Yêu Lang, bỗng nhiên thất kinh, ánh mắt quét qua bốn phía, hần phát hiện, trong rừng bên cạnh khắp nơi đều là Ngân Bối Yêu Lang thân hình cường tráng, chắc cũng tới một hai trăm đầu.

"Đáng chết, chủ quan, suýt nữa bị đầu Ngân Bối Yêu Lang này hại chết." Nhìn đầu Ngân Bối Yêu Lang toàn thân máu tươi đầm đìa, quanh thân không có một chỗ Hoàn hảo này, Phương Viêm liền chửi bới một tiếng. Huyền Nhận trong nháy mắt đâm thẳng về phía trước, Ngân Bối Yêu Lang trọng thương sắp chết liền ngã xuống trong vũng máu.

"Ngao ô..."

Ngân Bối Yêu Lang chết thảm, hành động của Phương Viêm đã triệt để chọc giận bầy sói, trên trăm đầu Ngân Bối Yêu Lang cùng nhau phát ra một hồi tiếng gầm gừ rung trời. Từng đạo phong nhận bắn ra giống như châu châu qua đường, phô thiên cái địa đánh úp về phía Phương Viêm.

Giờ phút này, uy thế khủng bố của Ngân Bối Yêu Lang đã triệt để thể hiện ra, hơn mấy trăm ngàn phong nhận bổ tới, trong đó có rất nhiều phong nhận va chạm trên không trung liên vỡ nát, nhưng còn có rất nhiều phong nhận đánh úp về phía Phương Viêm.

"Băng sơn!"

Phong nhận đột kích, Phương Viêm phi thường tinh táo, hần biết rõ, giờ phút này, hần chỉ cần trốn đi, chờ hần chính là một con đường chết, nếu như ở lại phá vòng vây, chỉ cần ngăn cản được sóng công kích này, bầy sói sẽ phát động tổng tiến công, đến lúc đó chỉ cần đánh tan một phương hướng lúc đó hần có thể thoát khốn, trước nguy cơ trước mắt này, Băng Sơn Quyền đã thúc dục đến cực hạn, đánh ra một quyền, một mảng lớn phong nhận bị đánh nát.

"Huyền Ảnh Kiếm Quyết giết cho ta."

Sóng quyền nan địch tứ thủ, hảo hán cũng không địch nổi nhiều người. Thực lực Phương Viêm còn cao hơn những Ngân Bối Yêu Lang này, thay vào đó lang yêu lại quá mức đoàn kết, hần không là chết, số lượng lại nhiều, Băng Sơn Quyền tuy nhiên lợi hại, một quyền có thể đánh nát hơn mười đạo phong nhận, nhưng mà số lượng quá nhiều, giờ phút này, sau lưng Phương Viêm một mảnh huyết nhục mơ hồ. Mùi máu tươi nồng đậm càng thêm kích thích hung tính của bầy sói. Cả bầy chạy ra từ trong rừng cây, bổ nhào về phía Phương Viêm. Không có phong nhận uy hiếp, Phương Viêm thi triển Huyền Ảnh Kiếm đến mức tận cùng, bắt đầu chém giết bầy sói.

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ vượt cấp giết địch thành công, đạt được mười điểm tích lũy."

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ vượt cấp giết địch thành công, đạt được mười điểm tích lũy."

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ độ thành thạo của Địa cấp kiếm kỹ Huyền Ảnh Kiếm +10."..

Những cái LIKE của bạn KHÔNG đem lại lợi ích về VẬT CHẤT cho mình!

NHƯNG lại là ĐỘNG LỰC KHÔNG THỂ THIẾU mỗi khi chuẩn bị ngồi cả buổi trước máy tính!

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Trong rừng ngẫu nhiên gặp

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ độ thành thạo của Địa cấp kiếm kỹ Huyền Ảnh Kiếm +100."

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ vượt cấp giết địch thành công, đạt được mười điểm tích lũy."..

Phương Viêm không ngừng xung phong liều chết trong bầy sói, Huyền Ảnh Kiếm Quyết được hấn thúc dục đến cực hạn, chín đạo hư ảnh giống như huyền giống như thực, hư thật chuyển đổi, trong chớp mắt, đã có vài đầu Ngân Bối Yêu Lang bị hấn chém giết. Thanh âm hệ thống thông báo không chút gián đoạn vang lên liên tục trong đầu Phương Viêm trong đầu vang lên, giống như một khúc nhạc. Càng làm cho Phương Viêm cảm thấy vui mừng chính là Địa cấp kiếm kỹ Huyền Ảnh Kiếm Quyết độ thành thạo thoáng cái đã tăng lên gấp mười lần rồi.

Hiện tại, Phương Viêm nắm giữ độ thành thạo đối với Huyền Ảnh Kiếm Quyết là một ngàn ba trăm năm mươi sáu điểm, cách Sơ Nhập Môn Kinh còn kém tám ngàn sáu trăm bốn mươi bốn điểm. Hơn tám nghìn điểm độ thành thạo nhìn như rất nhiều, nhưng cứ theo tiến độ như vừa rồi, nhiều nhất mất hai ngày, là hấn có thể làm cho Huyền Ảnh Kiếm Quyết tăng lên tới cảnh giới Sơ Nhập Môn Kinh. Đến lúc đó thi triển Huyền Ảnh Kiếm Quyết, uy lực sẽ tăng lên hơn vài chục lần.

Phương Viêm toàn thân đầm máu, sinh mệnh đang không ngừng giảm xuống. May mắn lần này hấn xuất môn lại mang theo không gian hành trang trong đó có linh thảo, linh dược, trong bảo tàng của Phương gia hấn có cầm lấy hơn mười cây trung cấp linh thảo, hấn đem linh dược linh thảo cấp một cấp hai và một ba lô nhồi vào. Trong chiến đấu, hấn căn bản không cần lo lắng sinh mệnh giá trị hạ xuống bị những Ngân Bối Yêu Lang này xử lý. Khi bị thương, trải qua hệ thống chữa trị, ngoại trừ khí tức có chút yếu nhược, cùng thời kỳ toàn thịnh không khác biệt nhiều lắm.

Bầy sói không sợ chết, Huyền Ảnh Kiếm Quyết của Phương Viêm tuy lợi hại, nhưng lại hao phí chân khí quá nhiều, trên đường, Phương Viêm đã nuốt một khóa Hồi Khí Đan, bằng không ngay cả có Tiên Giới hệ thống, hấn cũng sẽ bối vì chân khí hao hết mà chết.

"Còn có gần trăm đầu, giết cho ta." Bầy sói ở bốn phía điên cuồng xông tới, giống như số lượng không giảm bớt vậy, nhưng Phương Viêm hấn biết rõ, những Ngân Bối Yêu Lang này đã bị hấn chém giết hơn mười đầu rồi, điểm tích lũy của hấn đã tăng lên bốn năm trăm điểm rồi.

Phương Viêm không ngừng thi triển Huyền Ảnh Kiếm Quyết, lâu lâu lại đánh ra một cái Băng Sơn Quyền, tất cả Ngân Bối Yêu Lang ở gần đều bị hấn chém giết.

Đều hóa thành điểm tích lũy, Phương Viêm lưu lại Hồi Khí Đan cho hấn cũng không còn nhiều lắm, Phương Viêm tâm tư thay đổi thật nhanh, trong lòng mong sinh thoái ý.

"Hồi Khí Đan đã dùng mất hai hạt, chỉ còn lại tám hạt, phải tranh thủ thời gian rời khỏi nơi này." Nghĩ đến đây, Phương Viêm không tiếp tục chém giết yêu lang nữa mà dùng Băng Sơn Quyền mở đường, mất thời gian mấy hơi thở đã mở ra một con đường máu.

Phương Viêm xông ra ngoài, nhảy lên một gốc cây Cổ Mộc che trời, nhưng bầy Ngân Bối Yêu Lang này cũng không có buông tha cho hấn, ở phía sau không ngừng bắn ra phong nhận tiếp tục công kích Phương Viêm.

"Đáng chết, xem ra không giết hết những yêu lang này, thì không thoát khỏi sự truy sát được." Nhìn bầy sói không ngừng phóng ra phong nhận công kích Phương Viêm, vô số Cổ Mộc che trời bởi vậy bị liên lụy, cành lá bay tán loạn, thậm chí còn bị chặt ngang bẻ gãy. Tốc độ chạy trốn của Phương Viêm cũng chậm đi nhiều.

Hiện tại, Phương Viêm cuối cùng cũng đã hiểu rõ bầy sói ở Hoành Nhạc Sơn Mạch sạo lại khủng bố như thế, cơ hồ là tất cả mọi người gặp bầy sói đều biến sắc.

"Đi, xuống dưới." Phương Viêm biết rõ, nếu còn ở trên tầng cây chỉ có thể làm bia ngắm sống, như vậy sẽ rất chật vật, chỉ có chiến một trận, mới có thể giải quyết nguy cơ lần này.

Phương Viêm từ trên Cổ Mộc che trời nhảy xuống, tiếp theo, liền thi triển ra Thủy Ảnh Kiếm, tận dụng mọi khả năng đánh chết Ngân Bối Yêu Lang nhiều hơn. Uy lực của Băng Sơn Quyền cực lớn, Ngân Bối Yêu Lang cấp ba bị một kích đã mất mạng, Phương Viêm căn bản cũng không có nhiều chân khí cung cấp tiêu xài như vậy, mà Thủy Ảnh Kiếm là thích hợp nhất.

Phương Viêm chạy như điên ở phía trước, mượn nhờ rừng cây ngăn cản, uy lực phong nhận của Ngân Bối Yêu Lang. Mà hấn mỗi lần xuất kiếm, đều có thể mang theo một đóa hoa hoa đỏ tươi.

Một đuổi một chạy, trong nháy mắt, mặt trời đã lặn về phía tây, trong rừng cây bầu trời cũng theo đó tối xầm xuống. Phung Viem toàn thân chật vật, có thể nói là đã thi triển ra tất cả vốn liếng, mà bây giờ còn ở phía sau có chết cũng không tha. Bất quá đáng được ăn mừng chính là, phía sau chỉ còn gần hai mươi con Ngân Bối Yêu Lang.

Hai mươi đầu Ngân Bối Yêu Lang, Phung Viem không sợ, chỉ là chân khí trong cơ thể đã tiêu hao hết, mà Ngân Bối Yêu Lang này sức lực lại cực kỳ bền bỉ mạnh mẽ, Phung Viem hẳn không thể không tiếp tục chạy trốn.

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ độ thành thạo của nhân cấp đỉnh cấp kiếm kỹ Thủy Ảnh Kiếm +100."

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ vượt cấp giết địch thành công, đạt được mười điểm tích lũy."

Thanh âm hệ thống thông báo vang lên trong đầu Phung Viem.

"Còn có mười chín đầu nữa, hiện tại cũng đang ở bên ngoài Hoành Nhạc Sơn Mạch, hẳn là có thể bắt được mấy đầu Ngân Bối Yêu Lang." Một đuổi một chạy, Phung Viem xuất hiện bên ngoài Hoành Nhạc Sơn Mạch. Bắt đầu từ sáng sớm, chạy trốn đã hơn nửa ngày, hẳn bây giờ vừa mệt vừa đói. Mấy đầu Ngân Bối Yêu Lang này cũng đã vây hãm lại, bọn nó vẫn còn tiếp tục kiên trì. Đột nhiên, trong rừng phía trước, Phung Viem nhìn thấy một đồng lửa.

"Toàn bộ đề phòng, có bảy sói."

Từ từ tới gần đồng lửa, đột nhiên bên cạnh đồng lửa nhảy ra mấy đạo nhân ảnh, cầm kiếm mà đứng, mặt mũi tràn đầy vẻ đề phòng.

"Vị huynh đài này, kính xin xuất thủ tương trợ một phen." Phung Viem vừa thấy bóng người bên cạnh đồng lửa, lập tức không khỏi nói. Thật sự là không có biện pháp, bằng không hẳn cũng không có khả năng cầu cứu người khác.

Không phải Phung Viem thật sự không có biện pháp cầm chân bảy sói này, mà hẳn thật sự không nỡ dùng bình Hồi Khí Đan trong tay. Hẳn không muốn đem những vật quý giá này dùng trên người súc sinh. Phải biết rằng, hẳn tiến vào Hoành Nhạc Sơn Mạch mới được một ngày, hẳn muốn lịch lãm trong đó sáu ngày, lúc này mới ở bên ngoài đã đã dùng đi năm viên, còn lại năm viên bất kể thế nào cũng muốn tiết kiệm. Nếu như phụ cận không có đồng lửa này, hẳn cũng sẽ lấy ra một viên Hồi Khí Đan ăn vào.

Hồi Khí Đan này, chính là thứ tốt dùng bảo vệ tính mạng, phải tiết kiệm, nếu hẳn có đan phung, có thể sử dụng Luyện Đan Các tự hành luyện chế thành, hẳn cũng không cần lo lắng không có đan được dùng.

"A Đại, tốc chiến tốc thắng, mấy đầu Ngân Bối Yêu Lang này giao cho ngươi, toàn bộ giết sạch, bằng không sẽ đưa tới bảy sói khác." Cầm đầu chính là một bạch y thanh niên cũng không để ý gì tới Phung Viem, mà hướng về phía người trung niên hộ vệ bên cạnh trầm giọng ra lệnh.

"Tuân mệnh thiếu chủ." Người trung niên không ngó mặt áo màu vàng nâu cung tiếng lĩnh mệnh, người được gọi là A Đại này mang theo đại khám đao nhảy vào trong bảy sói.

Trung niên nhân này thực lực cực kỳ mạnh, nhảy vào trong bảy sói, huy động đại khám đao trong tay, Ngân Bối Yêu Lang này nhìn như hung mãnh nhưng không có con nào địch nổi, đối Phung ra tay giống như chém dưa thái rau vậy, chỉ trong mấy hơi thở đã chém giết toàn bộ.

"Đa tạ huynh đài xuất thủ cứu giúp." Thấy Ngân Bối Yêu Lang trong nháy mắt bị giết hết, Phung Viem đối với thực lực đám người này cảm thấy rất kiêng kị. Đối Phung giúp hẳn giải vây, xuất phát từ lễ nghi liền chấp tay nói lời cảm tạ.

"Không cần khách khí, ngươi cứ tự nhiên" hộ vệ A Đại hướng Phung Viem nhân nhạt cười, xong quay về phục mệnh.

Bạch y thanh niên trước mặt thần thái kiêu căng, Phung Viem cũng không tính toán đi chào hỏi cùng đối phung tiếp theo liền khoanh chân ngồi xuống. Hẳn muốn đợi chân khí trong cơ thể khôi phục xong liền rời đi.

"Đồ nhà quê ở nông thôn đúng là không biết chút cấp bậc lễ nghĩa nào, con kiến hôi luyện Khí kỳ tăng tám vậy mà cũng dám tới Hoành Nhạc Sơn Mạch, quả thực là muốn chết." Thấy Phung Viem ngồi xuống cách đồng lửa hai ba trượng, cũng không có đi lên chào mình, Lý Văn Thông xem đây là bị vũ nhục.

"Bất quá cũng tốt, con kiến hôi như ngươi bản thiếu gia còn không nguyện ý kết giao cùng ngươi."

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 48: Ứng chủ giả, Phệ Nhân Phi Nghi

Trải qua một đêm điều dưỡng, Phung Viem lại sinh long hoạt hổ.

Ngày thứ hai, ngày mới sáng ngời trong doanh địa đối diện nhóm người Lý Vân Thông đã rời đi, lúc rời đi lặng yên như gió không một tiếng động.

"Nhìn cách ăn mặc của những người này, hẳn không phải là người Duyệt Châu thành, đối Phương đã vô tình không muốn kết giao, ta cũng không cần phải dùng mặt của mình đi dán vào cái mũi người khác." Phương Viêm nghĩ tới bốn người từ bên ngoài tiến vào Hoành Nhạc Sơn Mạch mà lắc đầu nói.

Không lâu sau, Phương Viêm đơn giản ngắt lấy một ít quả dại dễ ăn, tiếp theo cũng tiến vào Hoành Nhạc Sơn Mạch.

Hôm nay, Phương Viêm hẳn tự đặt cho mình một cái nhiệm vụ, phải tăng độ thành thạo của Địa cấp kiếm kỹ Huyền Ảnh Kiếm lên tới năm nghìn điểm. Như vậy, khi hẳn rời khỏi Hoành Nhạc Sơn Mạch Địa cấp Kiếm kỹ Huyền Ảnh Kiếm mới có thể đạt tới Sơ Nhập Môn Kính.

Thực chiến là tu luyện tốt nhất. Đối với Hoành Nhạc Sơn Mạch Ngăn Bối Yêu Lang, Phương Viêm vẫn còn có chút sợ hãi, đây chỉ là bên ngoài, nếu ở sâu trong Hoành Nhạc Sơn Mạch gặp được Ngăn Bối Lang Yêu Lang Vương cấp năm, hẳn một khi gặp được thì phải trốn rất xa.

Cho nên, tại một đoạn hành trình này, Phương Viêm đều cố ý tránh đi lang yêu trong rừng rậm, nếu thật sự tránh không được cũng phải nhanh như thiểm điện chém giết, cần bản là không để cho đối Phương cơ hội Triệu Hoán đồng bạn.

Trong nháy mắt, Phương Viêm đã ở Hoành Nhạc Sơn Mạch chờ đợi ba ngày.

Trong ba ngày qua độ thành thạo của Địa cấp kiếm kỹ Huyền Ảnh Kiếm đã tăng lên như mong đợi, đã đạt đến bảy ngàn hai trăm điểm, cách Sơ Nhập Môn Kính càng ngày càng gần.

Trong ba ngày qua, Phương Viêm không ngừng xâm nhập Hoành Nhạc Sơn Mạch, thậm chí hẳn từng đi qua nơi săn bắn trước kia của Phương gia.

Trong chuyến đi này, hẳn đã gặp nhiều lần nguy hiểm, nhưng đều được hẳn hóa giải. Đặc biệt là đêm qua, hẳn thiếu chút nữa là bị bầy sói trong Hoành Nhạc Sơn Mạch nhìn chăm chăm vào, nếu không có một đầu Hoa Biện Yêu Chu trở thành kẻ chết thay hẳn, thì hẳn lại bắt đầu chạy trốn khắp núi rừng rồi.

"Hai ngày gần đây mặc dù có chút thu hoạch, nhưng đây cũng chỉ là bên ngoài Hoành Nhạc Sơn Mạch, ngoại trừ bầy sói ra, cơ hồ là không có nguy hiểm nhiều lắm, chỉ có trong áp lực sinh tử bộc phát mới càng lớn, làm cho vũ kỹ kiếm kỹ càng tiến bộ lớn. Nhiều nhất ta chỉ có thể ở chỗ này nghỉ ngơi hai ngày, ta còn phải về nhà.

Còn lại thời gian hai ngày, ta nên đến Ứng Chủy Giản thăm dò một phen, chỗ đó có rất nhiều thiên tài địa bảo linh dược, cơ hội này không thể bỏ qua." Phương Viêm đứng trên một gốc cây trắng kiện từ trên chạc cây nhìn ra phía xa. Lần này tiến vào Hoành Nhạc Sơn Mạch, Phương Viêm cần phải đến Ứng Chủy Giản lịch lãm.

Ứng Chủy Giản con sông ngọn nguồn mênh mông ngang qua Duyệt Châu thành, trong nước sông sóng lớn cuộn cuộn, ngẫu nhiên còn có thể nhìn thấy thủy quái khổng lồ chìm nổi trên mặt sông. Phương Viêm một đường chạy như điên theo dòng sông, đảo mắt đã gặp một vách núi đứng sừng sững trong mây mù, một thác nước rất lớn, nước theo vách núi phía trên chảy xuống như một con đại hồng thủy, có xu thế như thiên quân vạn mã lao nhanh, mây mù bốc lên, bốn phía nồng đậm hơi nước. "Đây là Ứng Chủy Giản, là một hiểm địa của Hoành Nhạc Sơn Mạch." Phương Viêm là về mặt rung động.

Liên tục chạy đi hai ba mươi dặm, thể lực Phương Viêm có chút tiêu hao, thậm chí chân khí trong cơ thể cũng không đủ tám phần thời kỳ toàn thịnh, nhìn Ứng Chủy Giản phía xa xa, từ nơi này cách Ứng Chủy Giản còn có bốn năm dặm. Vì an toàn của mình, Phương Viêm cũng không có lập tức đến Ứng Chủy Giản, mà chuẩn bị tại phụ cận đã tọa nghỉ ngơi một lúc, đem chân khí trong cơ thể khôi phục lại.

Phương Viêm nhảy lên một gốc cây Cổ Mộc che trời, đột nhiên quay đầu lại, đã nhìn thấy một con cự mãng thân thể còn thô to hơn so với eo của mình, mở ra miệng to như chậu máu, một ngum cắn tới hẳn, trong miệng mùi hôi ngút trời, giữa hàm răng lập loè lam quang, hiển nhiên là có cực độc.

Phương Viêm thấy thế, thân thể lập loè một cái, trực tiếp nhảy tới trên một cây đại thụ khác, tránh thoát cái miệng đang đớp tới này.

Phương Viêm tránh thoát được miệng của cự mãng, trong mắt hiện lên một vẻ kinh ngạc, xong lại mở ra cái miệng khổng lồ, bắn ra một Độc Khí Đạn đánh tới Phương Viêm.

"Băng sơn."

Nhìn Độc Khí Đạn đang bắn tới, Phương Viêm hét lớn một tiếng, đánh ra Băng Sơn Quyền về phía Độc Khí Đạn. Băng Sơn Quyền biến thành quyền ảnh đầy đi ra ngoài, đánh cho Độc Khí Đạn nổ nát bầy.

Một kích không thành, cự mãng này thò đầu ra cắn tới Phương Viêm lần nữa. Phương Viêm thấy thế, rút ra cực phẩm linh binh Huyết Nhận đâm tới một kiếm về phía cự mãng.

Đánh rắn phải đánh giáp đầu. Phương Viêm thi triển ra Huyền Ảnh Kiếm Quyết, kiếm ảnh hiện lên, chín đạo Kiếm Ảnh giống như huyền giống như thực, đâm vào trên người cự mãng tóe lên từng đạo hỏa tinh.

"Đinh! Chúc mừng kí chủ độ thành thạo của Địa cấp kiếm kỹ Huyền Ảnh Kiếm Quyết +50."

Cự mãng mỗi lần thăm dò đều bị Phương Viêm đánh lui, thanh âm hệ thống lại vang lên trong đầu Phương Viêm. Trong lúc vừa rời độ thành thạo của Địa

cấp kiếm kỹ Huyền Ảnh Kiếm đã cộng thêm năm mươi.

Vài lần trở mình công kích, trong ánh mắt cự mãng tựa hồ có chút kinh ngạc, nó đã nhìn ra đối thủ vượt xa mình, thân hình lập tức cuộn lại rút đi, chạy thực mạng vào trong rừng.

"Cự nhiên còn muốn chạy trốn!" Cự mãng này trí tuệ rất cao, không giống với yêu thú bình thường, đụng phải nhân loại chính là tử chiến đến cùng, mà cự mãng này vừa phát hiện ra tình thế không đúng liền lập tức chuẩn bị.

Nguyên bản Phương Viêm còn muốn lợi dụng cự mãng này tăng lên độ thành thạo của Địa cấp kiếm kỹ Huyền Ảnh Kiếm, không nghĩ tới đầu cự mãng này lại muốn chạy trốn, lập tức tăng lên lực công kích, nhảy lên phía trước, ngăn lại đường đi của cự mãng, Huyền Ảnh Kiếm Quyết đã thúc dục đến cực hạn, một Kiếm, đâm vào sâu bảy tấc, sau đó dùng sức xoắn mạnh, hung hăng đóng đinh trên mặt đất.

"Đình! Chúc mừng kí chủ giết địch thành công, đạt được tám điểm tích lũy." Cự mãng chỉ vùng vẫy vài cái, xong liền chết oan chết uổng, Phương Viêm rút ra Huyết Nhận, sau một khắc thanh âm hệ thống thông báo lại vang lên trong đầu Phương Viêm.

"Quả đầu rắn, phụ cận thậm chí có linh dược như thế, trách không được bên cạnh lại có cự mãng thủ hộ." Một cây huyết hồng sắc quả thực óng ánh chói mắt Phương Viêm, quả này giống như đầu rắn, hẳn tại phòng bảo tàng của Phương gia đã gặp qua một lần, là một loại linh dược cấp ba, ăn chữa kịch độc, đối với loại yêu thú rắn có hấp dẫn trí mạng.

Đem quả đầu rắn ngắt lấy thu vào trong không gian hành trang, Phương Viêm ở phụ cận cẩn thận đánh giá một phen, xem gần đây có nguy hiểm gì không, xong lúc này mới nhảy đến trên một gốc cây Cổ Mộc bắt đầu ăn tộp tộp chân khí.

Hơn nửa canh giờ sau, chân khí mà Phương Viêm hao tổn đã khôi phục lại, tiếp theo hắn liền bắt đầu ở phụ cận tìm tòi. Ứng Chủy Giản này là Thánh Địa sản xuất linh dược linh thảo, tuy nhiên rất nguy hiểm, nhưng nguy cơ cũng kỳ ngộ song song tồn tại, rất nhiều người thường xuyên mạo hiểm tiến vào nơi đây.

"Ở đây có một cây linh thảo cấp hai Tinh La thảo, đây là linh thảo gì, vậy mà sinh trưởng thành phiên như vậy." Phương Viêm vừa hái được một cây Tinh La thảo cấp hai, tiếp theo liền thấy trên đỉnh núi cách đó không xa những cây linh thảo màu vàng sinh trưởng thành phiên, những linh thảo này số lượng không dưới mười cây.

Đối với linh thảo, linh dược, dù là loại gì Phương Viêm cũng không cự tuyệt, không cần xem nó có độc hay không có độc, ở trong mắt hắn, những linh dược này đều là đại lượng kinh nghiệm dùng để tu luyện.

Ngắt lấy cây linh thảo không biết tên này xong, Phương Viêm cách Ứng Chủy Giản càng ngày càng gần, tiếng vang đinh tai nhức óc không ngừng, hơi nước bốc lên, biến Ứng Chủy Giản tràn ngập trong hơi nước. Bởi vì hơi nước quá nồng, điều này sẽ ảnh hưởng rất lớn đến tầm mắt của Phương Viêm.

"A! Chạy mau, phụ cận có Phệ Nhân Phi Nghi." Lúc Phương Viêm tiếp cận Ứng Chủy Giản, từ trong hơi nước bắn ra một bóng hình xinh đẹp, thân ảnh ấy có chút chật vật, vừa thấy Phương Viêm liền kinh kêu một tiếng, bởi vì tốc độ của đối phương quá nhanh nên đã đụng phải Phương Viêm, một cái đụng đầy cổ lồng.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49: Hạ Nghê Thường

"Luyện Khí kỳ tăng tám?" Hạ Nghê Thường nâng lên mỹ mâu, nhìn thoáng qua Phương Viêm người bị mình đụng phải, vốn định tức giận, nàng đã nhắc nhở, người này còn không có tránh, nàng hoài nghi đối phương cố ý không tránh, khi nhìn lướt qua khí tức của Phương Viêm, phát hiện đối Phương chỉ là tiểu tu sĩ Luyện Khí kỳ tăng tám, lời nói đến bên miệng lại nuốt trở vào.

"Cô nương, ta không phải cố ý a, ta thật sự không phải cố ý muốn đụng vào cô nương." Cảm nhận được bộ ngực no đủ cao ngất ngực sữa mềm nhũn trước người, mùi thơm xông thẳng vào mũi, Phương Viêm có chút không biết làm sao. Vừa rồi hắn nghe được đối với Phương nhắc nhở, cố ý muốn tránh đi đối phương, chính là hắn vô ý thức nghiêng người, cuối cùng vẫn là đụng phải đối phương.

"Người sao lại xuất hiện ở đây, không biết nơi đây nguy hiểm lắm sao?" Hạ Nghê Thường đôi mắt tinh khiết, không mang chút nào tạp chất nhìn Phương Viêm, hắn nhìn thấy mình mà không có chút thất thố nào, lập tức về mặt hiếu kỳ hỏi.

"Ta tới nơi này hái thuốc a!" Phương Viêm bắt đầu đỡ đứng thẳng vai nói. Không có nguy hiểm, sao có thể lịch lãm a!

"Ông ơng..."

Tiếng cánh vỗ tần suất cao phát ra một hồi tiếng ong ong, từ phía trên Ứng Chủy Giản đột nhiên kéo ra một màn che bằng hơi nước, theo tiếng ong ong vang lên, tiếp theo thác nước đều bị để xuống, từng con kiến lớn nhỏ bay ra, toàn thân vàng óng ánh vỗ vội đôi cánh, từ phía trên Ứng Chủy Giản vọt xuống.

"A! Ta bị người hại chết rồi, Phệ Nhân Phi Nghĩ." Tiếng vỗ cánh vù vù càng lúc càng lớn, Hạ Nghê Thường sắc mặt đột nhiên biến đổi, kinh kêu một tiếng, nói với Phương Viêm, xong liền phóng về phía trước nhanh như điện.

"Phệ Nhân Phi Nghĩ."

Phương Viêm mắt lộ ra kỳ quang, hẳn từng nghe nói qua Ứng Chửu Giản này lợi hại nhất không phải yêu thú cường đại trong rừng sâu, cũng không phải bày sói ở trong rừng, mà là loài Phệ Nhân Phi Nghĩ này, không chút chần chừ, liền quay đầu bỏ chạy.

Trong lúc vừa rồi, hẳn cảm nhận được tu vi của Hạ Nghê Thường mạnh hơn hẳn không phải ít, cho hẳn một loại cảm giác sâu không thể lường, tựa như lần trước hẳn nhìn thấy Thành chủ có tu vi Đoạt Mệnh Cảnh vậy. Lưu lại chỉ có chết, cho nên liền chạy theo.

Nhưng mà, tốc độ của hẳn vẫn còn có chút chậm, rất nhanh đã bị Phệ Nhân Phi Nghĩ đuổi kịp.

Thân thể to như nắm tay, toàn thân vàng óng ánh, có bốn cây răng nanh dài, bay với tốc độ cao có thể nghe được tiếng ken két phát ra từ hàm răng bọn chúng, phi thường khủng bố hung tàn, rậm rạp phô thiên cái địa chẳng chừa một mảng lớn, giống như hai luồng kim vân ở trên không trung nhanh chóng di động.

Phệ Nhân Phi Nghĩ, tốc độ cực kỳ nhanh vũ khí của bọn nó chính là bốn cây răng nanh, được xưng là có thể xé rách các loại thần binh lợi khí, thậm chí là yêu thú Tiên Thiên cảnh sáu bảy cấp nhìn thấy xong cũng muốn nhượng bộ lui binh. Một khi lâm vào trong đó, đến yêu thú thất phẩm đều phải chết. "Đình! Chúc mừng kí chủ giết địch thành công, đạt được năm điểm tích lũy" Huyết Nhận trong tay Phương Viêm nhẹ nhàng run lên, một đạo kiếm quang phóng ra, lập tức một con Phệ Nhân Phi Nghĩ bị đánh chết. Thanh âm hệ thống thông báo vang lên trong đầu.

"Năm điểm tích lũy tương đương với yêu thú cấp hai." Phương Viêm ngâm khế, tốc độ xuất kiếm càng lúc càng nhanh, bởi vì vừa rồi ngậy người một lúc, ở trước người hẳn đã xuất hiện hơn mười đầu Phệ Nhân Phi Nghĩ.

"Đình! Chúc mừng kí chủ giết địch thành công, đạt được năm điểm tích lũy"

"Đình! Chúc mừng kí chủ giết địch thành công, đạt được mười lăm điểm tích lũy"

"Đình! Chúc mừng kí chủ độ thành thạo của Địa cấp kiếm kỹ Huyền Ảnh Kiếm Quyết +10."

Phương Viêm xuất kiếm rất nhanh, tốc độ xuất kiếm vô cùng tinh chuẩn, chỉ ba chữ sâu hiểu, nhanh chuẩn, hung ác. Khi mà không sử dụng chân khí, chỉ dựa vào sự sắc bén của cực phẩm linh binh Huyết Nhận, có thể đơn giản xuyên thủng phòng ngự của Phệ Nhân Phi Nghĩ rồi, không ngừng có Phệ Nhân Phi Nghĩ bị chém giết. Thanh âm hệ thống thông báo không ngừng vang lên trong đầu Phương Viêm.

"Di, tiểu tử kia sao còn chưa đuổi tới, chẳng lẽ là bị Phệ Nhân Phi Nghĩ ăn rồi." Hạ Nghê Thường đứng trên một nhánh cây trắng kiện, thấy Phương Viêm còn chưa đuổi kịp, lập tức không khỏi nhẹ kêu nói.

"Chuyện này! Tên này quả thực là không biết sống chết, chỉ là Luyện khí kỳ tăng tám mà dám dựa vào nơi hiểm yếu để chống lại, sự khủng bố của Phệ Nhân Phi Nghĩ. Chẳng lẽ hẳn sẽ không sợ chết sao? Hay là không biết sự lợi hại của Phệ Nhân Phi Nghĩ, đây chỉ là Phệ Nhân Phi Nghĩ bình thường, nếu gặp Phệ Nhân Phi Nghĩ tinh anh, cường giả Đoạt Mệnh Cảnh cũng có thể chết." Dưới áp lực cường đại làm cho Hạ Nghê Thường phát hiện Phương Viêm đang giết Phệ Nhân Phi Nghĩ, trên khuôn mặt tuyệt mỹ hiện hiện một thần sắc không thể tin.

Chỉ ngần ngừ mấy hơi thở, Phương Viêm đã giết gần trăm Phệ Nhân Phi Nghĩ, tích góp từng tí một được năm trăm điểm tích lũy. Thì ra là vậy, ngần ngừ mấy hơi thở hẳn đã lâm vào bên trong vòng vây. Bốn phía đều là Phệ Nhân Phi Nghĩ bao vây, nhiều tới hơn một ngàn con. Ngay cả trên lưng đều dính đầy Phệ Nhân Phi Nghĩ, bốn cây răng nanh của bọn nó không đếm xia đến chân khí phòng ngự, từng miếng từng miếng cắn xé trên lưng hẳn huyết nhục mơ hồ.

"A!"

Tiếng kêu thảm thiết tê tâm liệt phế đột nhiên vang lên, chân khí Phương Viêm sôi trào trong cơ thể, muốn đánh rơi Phệ Nhân Phi Nghĩ trên lưng xuống, làm cho hẳn không tưởng được chính là những Phệ Nhân Phi Nghĩ này giống như là giò bám trong xương vậy, ở trên lưng hẳn cắn sâu vào, vung vẩy đều không rớt ra.

"Đáng chết, vậy mà không đếm xia đến chân khí công kích." Chân khí sôi trào trong cơ thể Phương Viêm, đánh ra một đòn Băng Sơn Quyền, uy lực cường đại của Băng Sơn Quyền cũng không có tạo thành thương vong quá lớn đối với Phệ Nhân Phi Nghĩ này, chỉ đánh bay bọn nó đi, kể tiếp liền từ xa bay trở về gia nhập hàng ngũ công kích.

Phương Viêm nhũ mảy, mấy đầu Phệ Nhân Phi Nghĩ này không đếm xia đến chân khí công kích, chỉ có thể dựa vào binh khí thi triển kiếm kỹ mới có thể chém giết bọn nó, quán chú chân khí vào một kiếm nhiều nhất có thể giết chết năm con, nghĩ muốn mở ra một đường máu, không thể nghĩ ngờ là so với lên trời còn khó hơn.

"Ai... Ai kêu Nghê Thường tiên tử ta tâm địa thiện lương như thế, thôi thì cứu người một lần a!" nghe tiếng kêu thảm thiết từ xa xa truyền đến, Hạ Nghê Thường thấy được tràng cảnh Phương Viêm bị những con Phệ Nhân Phi Nghĩ đó gặm như là gặm thức ăn, thảm thán một tiếng, kể tiếp liền hướng đoàn kim vân lớn nhất phía xa phóng đi.

Chỉ thấy Hạ Nghê Thường vung tay lên, một sợi dây tơ màu tím bắn ra từ cổ tay, sợi tơ khê chấn động, đem Phệ Nhân Phi Nghĩ bốn phía đánh rơi

xuống.

Tiếp theo lại có một sợi tơ phóng về phía Phương Viêm kéo hẳn ra khỏi vòng vây.

"Tiểu tử, đừng nhúc nhích, ta mang ngươi rời khỏi nơi đây." Phương Viêm đột nhiên bị tập kích, nghĩ muốn tránh thoát khỏi sợi tơ của Hạ Nghê Thường, lập tức nhắc nhở Phương Viêm. Hạ Nghê Thường liền kéo theo Phương Viêm bay đi.

"Ngự Khí phi hành, ngươi là cường giả Tiên Thiên cảnh." Thấy Hạ Nghê Thường có thể lảng không phi hành, Phương Viêm mất lộ ra kỳ quang, cô gái này nhìn như cùng tuổi với hắn dĩ nhiên đã là cường giả Tiên Thiên cảnh.

"Tiểu tử, bảo ngươi đừng nhúc nhích, sao ngươi còn cử động." Phương Viêm không ngừng vặn vẹo thân thể, Hạ Nghê Thường tốc độ giảm xuống, rất nhanh nàng cũng lâm vào vòng vây của Phệ Nhân Phi Nghi, hướng về phía Phương Viêm nói giận nói.

"Cô nương, không phải là ta muốn động, mà là Phệ Nhân Phi Nghi này đang ở trên lưng găm huyết nhục của ta, khó chịu quá bất đắc dĩ mới phải cử động." Phương Viêm mặt nhăn nhó, bị trói buộc lại, hẳn giống như miếng thịt mặc người chém giết, giờ phút này ở trên đùi hắn có ba bốn con Phệ Nhân Phi Nghi lớn bằng nắm tay của trẻ con, hẳn không thể không dùng sức vùng vẫy muốn vứt bỏ bọn nó ra.

"Đừng nhúc nhích, hãy kiên trì một lúc, ta liền có thể mang ngươi rời khỏi chỗ này." Sợi tơ màu tím có vết máu đỏ hồng thẩm thấu ra ngoài, nàng có thể tưởng tượng được giờ phút này Phương Viêm đang chìm trong đau đớn kịch liệt như thế nào, liền nói khẽ.

"Ngươi hãy thả ta xuống đi, chờ ta đem Phệ Nhân Phi Nghi trên người giải quyết rồi đi cũng không muộn, bằng không ta sẽ mất mạng trước khi ngươi chạy ra khỏi đây." Phương Viêm nhú mày. Lượng lớn huyết nhục bị Phệ Nhân Phi Nghi gặm ăn, tốc độ chữa trị của Tiên Giới hệ thống cũng không theo kịp tốc độ gặm của bọn nó.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Nhảy sông tự tử?

Bởi vì vừa rồi Hạ Nghê Thường suốt ruột cứu người, đem luôn Phệ Nhân Phi Nghi trói cùng thân thể của hắn, hai tay của hắn cũng bị trói lại, nhìn giống như một cái bánh chưng lớn. Trên đùi cũng có vài đầu Phệ Nhân Phi Nghi, nếu như không nhanh chóng thanh trừ Phệ Nhân Phi Nghi trên người, cho dù bọn họ có thể thoát khốn thì Phương Viêm cũng sẽ chết vì mất máu quá nhiều.

"Được, ta sẽ để ngươi xuống." Hạ Nghê Thường mặc một bộ váy trắng đen dài toàn thân, giống như tiên tử không nhiễm khói bụi nhân gian, dáng người có lồi có lõm, làn váy rung động như một đóa trắng nởn, nàng thả Phương Viêm xuống trong rừng cây.

Hạ Nghê Thường thu lại sợi tơ trói buộc trên người Phương Viêm, bàn tay nhẹ nhàng vũ động, sợi tơ tung bay, như tiên tử đang nhảy múa, sợi tơ màu tím hình thành một đạo phòng ngự, bảo hộ hai người họ trong đó.

"Tiểu tử, nhanh lên, thời gian của chúng ta không còn nhiều, bốn phía Phệ Nhân Phi Nghi càng tụ càng nhiều." Hạ Nghê Thường mặt lộ vẻ lo lắng, thúc dục hướng Phương Viêm.

"Nhanh, mau lấy Phệ Nhân Phi Nghi trên lưng ta xuống." Phệ Nhân Phi Nghi đã chui vào bên trong huyết nhục, tay của hắn căn bản không thể với tới, chỉ có thể nhờ Hạ Nghê Thường giúp đỡ.

Theo thanh âm Phương Viêm vừa vang lên, Hạ Nghê Thường liền bỏ ra một chưởng đao, đem hai con Phệ Nhân Phi Nghi trên lưng hắn đánh rơi. Phương Viêm thì huy động cực phẩm linh binh Huyết Nhận trong tay trong nháy mắt chém ra hai kiếm, đánh chết bọn nó.

"Đình! Chúc mừng kí chủ giết địch thành công, đạt được mười điểm tích lũy." Thanh âm hệ thống thông báo lại vang lên trong đầu Phương Viêm, tiếp theo, Phương Viêm liền lên đường: "Tốt lắm, chúng ta đi thôi."

"Bây giờ muốn đi, có chút khó khăn." Hạ Nghê Thường nhú mày, lúc này bọn họ dừng lại đã bị bao vây, bốn phía đều rậm rạp chằng chịt Phệ Nhân Phi Nghi. "Lần này ta thật sự bị ngươi hại chết rồi."

Hạ Nghê Thường tu vi rất cao, tu vi là Tiên Thiên hậu kỳ tăng bảy chống lại một đoàn Phệ Nhân Phi Nghi này, nàng cảm thấy thật vô lực, không có lợi khí, căn bản là không thể chém giết những Phệ Nhân Phi Nghi này, dùng thực lực của nàng chỉ có thể thúc dục pháp khí chắn chống mặt làm cho bọn nó mất sức chiến đấu.

Nếu bàn về lực sát thương, nàng còn không bằng Phương Viêm. Đây không phải nói thực lực của nàng không bằng Phương Viêm, mà là công kích của nàng là chân động, Phệ Nhân Phi Nghi này đối với lực công kích và chân khí công kích hầu như đã miễn dịch, trừ phi là chân khí cùng lực đạo lớn hơn so với phạm vi chịu đựng của đối Phương, lúc đó mới có thể giết chết. Mà Phương Viêm thì dựa theo kỹ xảo kinh người cùng sự sắc bén của Huyết Nhận mới có thể đơn giản chém giết những Phệ Nhân Phi Nghi này.

"Người công lực thâm hậu, người ở phía trước mở đường, ta sẽ cản lại phía sau người, chúng ta chung sức hợp tác có thể giết ra ngoài." Phương Viêm hướng mây, hướng về phía Hạ Nghê Thường đề nghị nói.

"Bây giờ chỉ có thể như vậy thôi." Hạ Nghê Thường vũ động sợi tơ, Phệ Nhân Phi Nghi ở bốn phía đều bị nàng đánh bay. Phương Viêm thì không ngừng huy kiếm đâm thẳng, mỗi một kích, bằng vào sự sắc bén của Huyết Nhận đều có thể chém giết một con Phệ Nhân Phi Nghi.

"Đinh! Chúc mừng kí chủ giết địch thành công, đạt được năm điểm tích lũy."

"Đinh! Chúc mừng kí chủ giết địch thành công, đạt được năm điểm tích lũy..".

Thanh âm thông báo không ngừng vang lên trong đầu Phương Viêm. Huyền Ảnh Kiếm Quyết được hần thúc dục đến cực hạn, tốc độ mau lẹ vô cùng, hư hư thật thật không ngừng chuyển đổi, không ngừng có Phệ Nhân Phi Nghi bị giết chết.

Thời gian uống một chén trà, chân khí trong cơ thể Phương Viêm đều đã tiêu hao hết, Phương Viêm không thể không dùng một viên Hồi Khí Đan để phục hồi khí lực tiếp tục giết địch.

"Tiểu tử, thực lực cũng không tệ a? Người tu luyện kiếm kỹ gì thế, lực sát thương thật không ngờ mạnh như vậy. Nếu tu vi của người cao một chút, sẽ giết được càng nhiều Phệ Nhân Phi Nghi hơn." Đoạn đường xa gần một dặm, hai người mất thời gian uống cạn chung trà đã đi qua, Phương Viêm giết được Phệ Nhân Phi Nghi đã mấy trăm đầu. Hạ Nghê Thường lập tức không khỏi mở miệng khen. Chiều theo tình thế trước mắt này, bọn họ có thể chạy thoát ra ngoài.

"Người cũng rất mạnh a, nếu người không đánh bay Phệ Nhân Phi Nghi ở bốn phía, thì ta cũng không thể thông dong chém giết bọn nó như vậy, Không biết bây Phệ Nhân Phi Nghi này vì sao mà đến, chúng ta nên làm thế nào mới có thể cắt đuôi được." Phương Viêm cũng không có lạc quan như Hạ Thường Nghê vậy, hẳn biết rõ, nếu như không cắt đuôi được bây Phệ Nhân Phi Nghi này, chờ thể lực của bọn họ hao hết sẽ là lúc chết của bọn hắn.

"Ta cũng không biết sao lại chọc vào thứ khủng bố này, nếu không bởi vì cứu người, nói không chừng giờ phút này ta đã sớm thoát khốn."

"Hay là chúng ta trốn vào trong dòng nước mênh mông này, người nói xem như vậy có thể cắt đuôi được bọn nó hay không." Nhìn phía xa thấy nước sông chảy cuộn cuộn, Phương Viêm không khỏi nói.

"Ta cũng không biết, chúng ta tiến vào trong nước thử xem." Hạ Nghê Thường nghe vậy nói.

Nghĩ chạy xuyên qua rừng cây để thoát khỏi đuôi giết của Phệ Nhân Phi Nghi, việc này rõ ràng có chút không khả thi, hai người dời đi trận địa, hướng về con sông mênh mông cách đó không xa mà chạy thực mạng.

Bởi vì dòng sông mênh mông này nằm ở phía bên trái bọn người Phương Viêm, nếu trực tiếp tiến vào, xoay người hướng sang bên trái sẽ thành công, nhưng nhóm Phệ Nhân Phi Nghi đằng sau vẫn đuổi giết không tha. Nếu chạy trốn về phía bên trái, lộ trình sẽ dài gấp đôi so với trước. Hai người cân nhắc một chút, cuối cùng vẫn lựa chọn chạy về bên trái, như thế chỉ cần đi ước chừng một dặm sẽ đến.

"Giết!"

Vì có thể thuận lợi chạy trốn, Phương Viêm liền liều mạng, dúi vào trong miệng hai viên Hồi Khí Đan, Huyền Ảnh Kiếm Quyết thì triển đến mức tận cùng, chín đạo Kiếm Ảnh giống như Nộ Long, xung phong liều chết đánh tới hướng Phệ Nhân Phi Nghi, từng con Phệ Nhân Phi Nghi bị chém giết. Phối hợp với sợi tơ của Hạ Nghê Thường, gần một dặm đường, hai người hao tổn thời gian uống cạn chung trà mới đuổi tới bờ sông mênh mông này.

"Cẩn thận, đó là tinh anh Phệ Nhân Phi Nghi cấp ba, tương đương với tu sĩ Luyện Khí kỳ tầng chín." Phương Viêm đột phá phong tỏa, chém giết một lượng lớn Phệ Nhân Phi Nghi, đột nhiên trên đỉnh đầu hắn xuất hiện bốn năm con Phệ Nhân Phi Nghi toàn thân một màu ám kim. Hạ Nghê Thường biến sắc, vội vàng nhắc nhở.

Cách cự ly hai ba trượng, giống như rãnh trời, bọn họ cũng không nghĩ tới, giờ phút này lại xuất hiện tinh anh Phệ Nhân Phi Nghi, nếu như không tiến vào trong nước, chờ bọn họ chỉ có một con đường chết, cho dù Hạ Nghê Thường nàng là đại cao thủ Tiên Thiên hậu kỳ cũng chỉ còn đường chết.

Tinh anh Phệ Nhân Phi Nghi, toàn thân một màu ám kim, lớn bằng đầu của tiểu hải tử, tiến hóa thành tinh anh Phệ Nhân Phi Nghi, ngoại trừ pháp khí, linh binh đều không thương tổn được bọn chúng.

Sợi tơ Hạ Nghê Thường sử dụng là một kiện pháp khí, Từ Gấm, có thể công có thể thủ, cũng có thể vây hãm địch, nhưng mà chống lại Phệ Nhân Phi Nghi lại không có mấy tác dụng, số lượng ít còn đỡ đáng này số lượng lại rất nhiều, nàng cũng không có biện pháp gì đối phó với bọn nó. "Đáng chết, thật là nhiều tinh anh Phệ Nhân Phi Nghi." Phương Viêm huy kiếm đâm thẳng tới tinh anh Phệ Nhân Phi Nghi, hỏa tinh văng khắp nơi, một kích toàn lực của hắn cũng không có chém giết được con nào, ngược lại còn kích phát hung tính của đối Phương, đánh về phía hắn, bốn năm con tinh anh Phệ Nhân Phi Nghi đuổi sát theo.

Phệ Nhân Phi Nghi không có nhìn Hạ Nghê Thường, mà đánh tới Phương Viêm, mắt thấy bọn nó sắp cùng Phương Viêm đụng vào nhau, may mắn là Hạ Nghê Thường ra tay đánh bay.

"Nhanh, nhanh nhảy xuống nước, thật nhiều tinh anh Phệ Nhân Phi Nghi." Hạ Nghê Thường vẻ mặt lo lắng, tinh anh Phệ Nhân Phi Nghi quá nhiều, nàng phải chịu phần lớn áp lực.

"Phác đông!"

"Phác đông!"

Phương Viêm cảm nhận được nguy hiểm, căn bản là không chống lại được những Phệ Nhân Phi Nghi đang lao xuống kia, liền dùng sức mạnh mẽ nhảy lên, theo Hạ Nghệ Thường nhảy xuống nước sóng lớn mênh mông cuộn cuộn. Phác đông hai tiếng, tóe lên hai đám bọt nước văng khắp nơi.

"Đáng chết, Phệ Nhân Phi Nghi này thật là khó chơi." Rơi vào trong nước, Phương Viêm cảm nhận được ngực truyền đến đau đớn một hồi tê tâm liệt phế, nguyên lai là trên ngực dính hai con Phệ Nhân Phi Nghi, giờ phút này bọn chúng đang từng miếng từng miếng gặm huyết nhục của mình.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Lại nhập hang hổ

"Phác đông! Phác đông! Phác đông..."

Phương Viêm cùng Hạ Nghệ Thường song song nhảy xuống sông, tình anh Phệ Nhân Phi Nghi cùng Phệ Nhân Phi Nghi bình thường cũng bay vào trong nước mênh mông cuộn cuộn.

"Nhanh, nhanh lặn xuống dưới, tình anh Phệ Nhân Phi Nghi đuổi tới rồi." Phệ Nhân Phi Nghi xuống nước, tốc độ chậm không ít, bởi vì nhìn thấy hai người Phương Viêm còn trong nước, nên vỗ cánh, muốn tiếp tục công kích hai người Phương Viêm. Phương Viêm thấy thế, liền biến sắc, nhắc nhở Hạ Nghệ Thường tiếp tục lặn sâu xuống phía dưới.

"Không cần, chúng ta bây giờ an toàn." Hạ Nghệ Thường lắc đầu, theo nước chảy xuống dưới, cũng không có tiếp tục lặn xuống, chịu áp lực ảnh hưởng của dòng nước, mấy đầu Phệ Nhân Phi Nghi này căn bản không có khả năng công kích được hai người Phương Viêm, ngược lại là chạy đông lại ngược ra tây, cuối cùng không thể không trôi lên mặt nước.

Những Phệ Nhân Phi Nghi này không có mùi của hai người Phương Viêm cùng Hạ Nghệ Thường, ở trên mặt sông mênh mông bay quanh một hồi, kế tiếp mới không cam lòng rời đi.

Theo nước chảy không ngừng phiêu bạt, Phương Viêm cùng Hạ Nghệ Thường cũng không dám thò đầu ra, thẳng đến khi phiêu bạt đến thác nước Ưng Chủy Giản, bọn họ rơi xuống trong hồ sâu Ưng Chủy Giản, bọn họ mới ngoi lên mặt nước.

"Nơi này là đáy của Ưng Chủy Giản giản, chúng ta bây giờ hẳn là an toàn rồi."

Phương Viêm nhìn nước sông đang lao xuống dưới, sóng lớn cuộn cuộn, tiếng oanh minh không ngừng, bọt nước văng khắp nơi, bốn phía đã không còn bóng dáng Phệ Nhân Phi Nghi, đem bọt nước trên mặt xóa đi, về mặt còn sợ hãi, nếu Ưng Chủy Giản không có thông với con sông mênh mông này, giờ phút này bọn họ đã sớm bị đám Phệ Nhân Phi Nghi này gặm cho xương cốt không còn rồi.

"Cuối cùng cũng đã thoát hiểm, bốn phía hẳn là không có Phệ Nhân Phi Nghi, chúng ta nên tranh thủ thời gian lên bờ a." Cái hồ nước sâu này lạnh rét thấu xương, lúc trước là vì tìm được đường sống trong chỗ chết nên không cảm thấy được, giờ phút này nâng đã nhận ra dị thường. Cổ hàn ý lạnh như băng này như muốn đông cứng hết huyết dịch vậy, toàn thân nâng cảm thấy không thoải mái.

Hai người bơi vào gần bờ, giờ phút này, ở bên trong hồ sâu, từng đạo cự đại bóng đen nhanh chóng bơi tới gần bọn họ.

"Oanh!"

Bọt nước văng khắp nơi, một xúc tua lạnh như băng đột nhiên quán lấy Phương Viêm cùng Hạ Nghệ Thường. "Thủy mẫn." Nhìn bóng đen đột nhiên cuốn lấy thân thể của mình, cái đuôi lớn kéo theo bọn họ trong nước không ngừng lộ ra trên mặt nước, mở ra cái miệng to như chậu máu cắn tới. Hạ Nghệ Thường cảm thấy thời vận điên đảo, vừa thoát khỏi hang sói, bây giờ lại rơi vào hang hổ.

"Súc sinh người muốn chết."

Bị thủy mẫn cuốn lấy, Phương Viêm làm ra động tác huy kiếm chém tới. Máu tươi đỏ hồng nhuộm cái hồ sâu này thành đỏ bừng, thủy mẫn trong nước vùng vẫy kịch liệt, tóe lên vô số bọt nước.

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ vượt cấp giết địch thành công, đạt được mười điểm tích lũy". Thanh âm hệ thống lại vang lên trong đầu Phương Viêm. Thủy mẫn này hình thể cự đại, chính là một đầu thủy mẫn khủng bố nhưng chưa bằng một nửa Phệ Nhân Phi Nghi, Phương Viêm cũng không có tổn hao nhiều sức lực liền chém giết nó, mà đã lấy được mười điểm tích lũy.

Ngay cả Hạ Nghệ Thường, cũng huy động pháp khí Tử Gấm đánh chết thủy mẫn thô to như thùng nước này.

"Không tốt, trong hồ nước sâu này còn có rất nhiều thủy mẫn." Phương Viêm giết chết thủy mẫn đang cuốn lấy hắn, máu đỏ tươi phun ra nhuộm đỏ cả

vùng phụ cận, trong nước đầy đầy nồng đậm mùi máu tươi. Mùi máu tươi khuếch tán ra, từ đáy đầm lại lao ra vài đầu thủy mãng quấy động nước hồ, sóng lớn cuộn cuộn, một con sóng đánh tới, trong đó còn cất dấu một cái đuôi thủy mãng lớn, trực tiếp đánh tới hướng hai người.

Ở trong nước, thủy mãng như cá gặp nước, mặt hồ sâu dưới thác nước, một đạo hồng thủy dưới sự điều khiển của thủy mãng, hội tụ thành một con sóng đẹp và dài phá không va chạm mà đến, trực tiếp bay vút đến trước mặt Phương Viêm, đầu thủy mãng này mở ra miệng to như chậu máu, khuếch trương, nuốt hấp, một ngụm cắn tới đầu Phương Viêm.

"Băng sơn?"

Thời khắc nguy cấp, Phương Viêm tung ra một đòn Băng Sơn Quyền, hung hăng đánh tới con sóng này.

Chỉ nghe âm âm tiếng vang thật lớn, sóng nước hóa thành hơi nước biến mất, nước trong đầm tạo thành ngàn lớp sóng nhỏ, tiếng oanh minh không ngừng.

Một cái đuôi lớn quán về phía Phương Viêm. Phương Viêm liền giơ kiếm lên bờ xuống, hóa tinh vắng khắp nơi, đầu thủy mãng này lợi hại hơn so với đầu lúc này bị giết nhiều.

"Yêu thú cấp bốn." Yêu thú cấp bốn cực kỳ mạnh, cực phẩm linh binh trong tay Phương Viêm khó khăn lắm mới có thể phá phòng ngự của nó, nếu muốn chém giết phi thường khó.

Không nói tới yêu thú cấp bốn đã là yêu thú cường đại tương đương với tu sĩ Bạo khí Cảnh, mà đây còn là sân nhà của đối phương, Phương Viêm giờ phút này trải qua luân phiên đại chiến, sớm đã kiệt sức, lại càng không phải đối thủ của nó. Chỉ trong ba chiêu, Phương Viêm đã bị cái đuôi của yêu thú thủy mãng cấp bốn đập trúng miệng phun đầy máu tươi. May mắn chính là, trải qua công kích của thủy mãng cấp bốn, hắn đã bị đánh dạt tới gần bờ không ít, nhưng vẫn cách một dặm xa.

Phương Viêm lâm vào trong khổ chiến, giờ phút này Hạ Nghi Thường cũng không chịu nổi nữa, nàng bị một đầu thủy mãng cấp năm, hai đầu thủy mãng cấp bốn và trong đó còn có một đầu thủy mãng cấp sáu màu ngân bạch không lồ, trận chiến bên kia còn kịch liệt hơn gấp chục lần so với bên Phương Viêm.

Thủy mãng cấp sáu, tương đương với Cường giả Tiên Thiên sơ kỳ. Giờ phút này đầu thủy mãng cấp sáu này đang đại chiến cùng Hạ Nghi Thường, còn lại mấy đầu thủy mãng cấp bốn cấp năm ở một bên phụ trợ.

"Trong hồ nước rất nguy hiểm, phải mau chóng lên đất liền." Phương Viêm không thể ngờ không phi hành như Hạ Nghi Thường, vừa đánh lui thủy mãng cấp bốn, liền liều mạng bơi tới gần bờ.

Đoạn đường này, Phương Viêm cũng không quá thuận lợi, trong nước thỉnh thoảng lại nhảy ra một ít thủy mãng cấp ba đến ngăn trở, tốc độ giảm xuống rất nhiều.

Phương Viêm thò đầu lên trên mặt nước, kế tiếp, đầu thủy mãng cấp bốn này liền điều khiển nước chảy, tạo thành một con rồng nước rất lớn mở miệng thôn phệ tới hướng hắn, Phương Viêm tung quyền ra chống lại, hắn bị rồng nước khổng lồ đánh sâu vào, bắn vào bờ như bão tố trùng kích vậy.

"Khái khái..."

Phương Viêm miệng ho ra máu, mượn nhờ công kích của thủy mãng, Phương Viêm đã bay lên bờ, sắc mặt trắng bệch, vừa rồi đại chiến chân khí trong cơ thể đã tiêu hao không còn.

Phương Viêm bị thương nặng, giờ phút nuốt vào Hồi Khí Đan, chân khí trong cơ thể cũng khôi phục không được bao nhiêu. Mà thủy mãng cấp ba, bốn cũng bắt đầu trèo lên bờ công kích tới Phương Viêm.

Mấy đầu thủy mãng này cũng không cận chiến với Phương Viêm, mà ở trong nước điều khiển sóng nước, phát động công kích từ xa về phía Phương Viêm. Phương Viêm cố tình cùng bọn nó đại chiến một hồi, thân thể không ngừng lui về phía sau, kéo ra khoảng cách nhất định với bọn nó.

Phương Viêm thành công lên tới đất liền, Hạ Nghi Thường chân đạp pháp khí Tử Gấm giống như tiên từ đạp sóng mà đi, bay về bên cạnh bờ. Vận khí của nàng không được tốt như Phương Viêm, bị rồng nước mà thủy mãng này diễn biến ra đánh cho nàng chật vật không chịu nổi.

Một con sóng lớn đánh tới, đánh chìm Hạ Nghi Thường xuống hồ sâu. "Đáng chết, cô nương, ta tới giúp ngươi, đem pháp khí sợi tơ của ngươi cột vào ta." Nhìn thấy Hạ Nghi Thường bị rồng nước đánh trúng chìm xuống hồ sâu, đầu thủy mãng cấp sáu từ trong hồ liền đuổi theo sau, Phương Viêm phóng tới chỗ Hạ Nghi Thường. Chiến đấu đến bây giờ, chân nguyên Hạ Nghi Thường cũng đã tiêu hao khá lớn, thậm chí có nuốt chân nguyên đan trong thời gian ngắn cũng không thể khôi phục hết được, giờ phút này nghe tiếng nhắc nhở của Phương Viêm, liền không chần chờ, thúc dục pháp khí Tử Gấm hóa thành sợi tơ màu tím vọt tới hướng Phương Viêm.

Phương Viêm nhìn sợi tơ phóng đến như điện này dùng sức một trào bắt lấy, kế tiếp liền dùng hết khí lực bú sữa mẹ ra tóm lấy Hạ Nghi Thường kéo lên trên bờ. Mà đang lúc khẩn yếu quan đầu này đầu thủy mãng cấp sáu này liền lao tới mở ra miệng to như chậu máu cắn tới hướng Phương Viêm.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Liên thủ dò xét Hồ Sâu

Dịch giả: Thần Thiên

Kéo Hạ Nghệ Thường ra khỏi hiểm cảnh, Phương Viêm cũng đã thoát lực, giờ phút này này thủy mãng cấp bốn mở ra miệng to như chậu máu cắn tới hướng hần, hần căn bản không tránh được.

Nguy cơ sinh tử trước mắt, Phương Viêm cắn đầu lưỡi một cái, toàn thân bỗng giật mình, khôi phục một chút khí lực, huy động cực phẩm linh binh Huyết Nhận trong tay nhanh chóng thi triển ra Huyền Ảnh Kiếm Quyết. Kiếm ảnh nặng nề, như thực như huyền, trong lúc nhất thời, thủy mãng cũng không dám tới gần Phương Viêm. Bởi vì Phương Viêm xuất kiếm thật sự là quá xảo trá độc ác, đầu thủy mãng này quay chung quanh hần phun lưỡi, điều động sức nước, hóa thành từng con rồng nước trực tiếp đánh úp về phía Phương Viêm.

"Oanh!"

Có Huyền Ảnh Kiếm chặn lại rồng nước đã suy yếu một phần, nhưng vẫn còn có rồng nước đánh tới, đánh bay Phương Viêm.

Phương Viêm miệng ho ra đầy máu, nội phủ bị chấn động, ngay cả có hệ thống chữa trị cũng không có thể khôi phục liền được, phải dùng đan dược chữa thương tiến hành điều dưỡng.

Nhìn xem Phương Viêm bị thủy mãng điều động nước đánh cho bị thương, không có lực để đánh lại, miệng thì ho ra đầy máu, Hạ Nghệ Thường nhìn xem hốc mắt có chút hồng hồng, Phương Viêm vì cứu nàng nên mới đặt mình vào hiểm địa.

Kỳ thật nàng nghĩ đến, nàng cùng Phương Viêm cũng không phải rất thân thuộc, hai người hoàn toàn chỉ là ngẫu nhiên gặp nhau, đến bây giờ, nàng còn không biết rằng hần tên gì, hần hoàn toàn có thể không để ý an nguy của nàng mà chạy trốn, còn có thể chạy trốn thành công, bởi vì hần lúc ấy đã trốn ra khỏi phạm vi công kích của thủy mãng, không nghĩ tới hần vậy mà quay trở lại cứu nàng, nàng ngoại trừ là cảm động ra đều là cảm động.

Kỳ thật nàng biết rõ, bởi vì lúc trước nàng làm việc nghĩa không chùn bước đi cứu viện Phương Viêm, Phương Viêm hần giờ đây là đang báo ân, nam tử hán đại trượng phu, có cái nên làm có cái không nên làm, Phương Viêm kiếp trước trầm mê ở trong game Tiên Giới, chính là thực hiện mộng tưởng, có thể khoái ý ân cừ, nên mới quay lại cứu nàng.

Giờ phút này Hạ Nghệ Thường đã thoát khỏi phạm vi công kích của thủy mãng, nàng hiện tại cũng có chút thoát lực, kế tiếp dùng một viên Hồi Nguyên Đan, cố gắng để được lực tan ra, tiếp theo, liền dùng lực vung tay hất pháp khí Tử Gấm lên, nàng muốn kéo Phương Viêm ra khỏi phạm vi công kích của thủy mãng.

"Tiểu tử, nắm chặt, ngàn vạn lần không được buông tay, chỉ có cơ hội một lần kéo ngươi ra thôi."

Một cỗ sức lực xuyên thấu qua pháp khí sợi tơ trong tay, con ngươi Phương Viêm sáng ngời, nhìn thật sâu về phương hướng của Hạ Nghệ Thường, tay nắm chặt sợi tơ, thuận thế thoát khỏi phạm vi công kích của thủy mãng.

"Đi, tranh thủ thời gian rời khỏi nơi đây." Hai người trước cùng Phệ Nhân Phi Nghi đại chiến, thể lực tiêu hao hơn phân nửa, hiện tại lại bị thủy mãng trong hồ công kích, thủy mãng trong hồ số lượng không biết có bao nhiêu, tất nhiên không nên tiếp tục lưu lại.

Hai người một đường chạy vội, ước chừng chạy ra bốn năm dặm xa, lúc này thủy mãng mới lui về bên trong hồ sâu.

"Nguy hiểm thật, vừa rồi nếu không có ngươi, ta lần này thật sự sẽ ngã xuống tại đây." Hạ Nghệ Thường khẽ vuốt cái trán, đem mấy sợi tóc mất trật tự điều chỉnh lại, hồ hấp hơi dồn dập, vẩy dài trắng đen bị hồ nước thấm ướt, dán chặt lấy thân thể nàng, trước ngực càng là lộ ra hai điểm ánh hồng, da thịt ửng hồng, mê người nói không nên lời, nàng giờ phút này đối với chuyện này hồn nhiên còn chưa phát giác, vẻ mặt còn sợ hãi.

"Ta họ Hạ danh Nghệ Thường, không biết cao tính đại danh của các hạ?" "Nguyên lai là Hạ tiểu thư, tại hạ Phương Viêm." Đang nhìn về hướng Hạ Nghệ Thường, Phương Viêm ánh mắt dị thường cổ quái, da thịt như tuyết, như ửng hồng, trước ngực hai điểm ánh hồng mê người hấp dẫn hần ánh mắt hần. Hướng nàng chấp tay xem như bất chuyện, nhưng ánh mắt vẫn gắt gao nhìn hướng thân thể mê người của đối phương, không thể không tán thưởng một tiếng. "Hảo một mỹ nhân bại hoại hại nước hại dân."

Khí chất của nàng cao hơn Vương Yên Nhiên, nhưng cùng Phó Kinh Huyền cân sức ngang tài, không đứng, là mỗi người mỗi vẻ. Mỗi người đều là mỹ nhân bại hoại khó gặp, có một vẻ chim sa cá lặn. "Nguyên lai người gọi Phương Viêm a!" Hạ Nghệ Thường nhìn qua ánh mắt không chuyên của Phương Viêm phát hiện một tia dị thường, cúi đầu, nhìn xuống trên mặt hiện lên một vòng đỏ ửng, quay đầu đi chỗ khác, lưu cho Phương Viêm mộ đạo bóng lưng tuyệt mỹ.

"Ngươi chờ một chút, ta đi một chút sẽ trở lại."

Thanh âm nàng giống như chim hoàng oanh từ trong miệng truyền đến, tiếp theo, Hạ Nghệ Thường liền nhẹ nhàng nhảy lên biến mất trước mắt Phương Viêm không thấy gì nữa.

Phương Viêm lắc đầu đem gọn sóng trong nội tâm bỏ qua một bên, kế tiếp liền nhảy lên một gốc cây Cổ Mộc tráng kiện khoanh chân ngồi xuống.

Lần này hẳn có thể nói là cận kề cái chết nhưng vẫn còn sống, thương thế trên người phải xử lý thật tốt.

"Cho người, đây là thánh dược chữa thương của Hạ gia ta, uống một viên, còn lại đem nghiền nát thành phấn bôi lên trên vết thương, bảo đảm ngày thứ hai người lại sinh long hoạt hổ." Chỉ là một khoảnh khắc, Hạ Nghê Thường đi liền quay lại, thay đổi một thân váy trắng thuần khiết phiêu nhiên mà tới.

"Cảm ơn." Hiện tại Phương Viêm thiếu nhất đúng là thánh dược chữa thương, tự nhiên sẽ không khách khí với nàng, tiếp nhận bình ngọc mà nàng đưa qua, kế tiếp liền theo như lời nàng phân phó bào chế đúng cách.

Nguyên bản đã trải qua hệ thống chữa trị, thương thế trên người Phương Viêm cũng đã không còn nguy hiểm đến tính mạng nữa, giờ phút này có thêm thánh dược chữa thương của nàng có thể nói là như hổ thêm cánh. Mảnh huyết nhục mơ hồ sau lưng hẳn, miệng vết thương nhanh chóng nhúc nhích, huyết nhục bị Phệ Nhân Phi Nghi gặm đi lần nữa lại mọc ra.

"Cảm giác như thế nào." Phương Viêm mở ra hai con mắt, Hạ Nghê Thường nhìn thấy, lập tức không khỏi hỏi.

"Lần này may mà có thánh dược chữa thương của người, ta hiện tại khá tốt rồi." Phương Viêm nhẹ gật đầu cười nói. "À, đúng rồi, Hoành Nhạc Sơn Mạch này là một chỗ hiểm địa, sao người lại một mình xuất hiện ở đây?" Hạ Nghê Thường hướng Phương Viêm cười hỏi.

"Ta đến nơi này lịch lãm." Phương Viêm cười nói. "Còn người một nữ tử, sao lại xuất hiện ở đây, ta thấy người không phải là người địa phương a!" "Ta là người Nham Thạch quận, xuất hiện ở đây cũng là đi ra lịch lãm." Hạ Nghê Thường cười giải thích một câu.

"Hiện tại người có tính toán gì không?"

"Ta là tới lịch lãm, không có khả năng bởi vì một chút ngăn trở như vậy liền bỏ qua, ta tính toán ở nơi đây một hai ngày mới trở về." Phương Viêm nghe vậy nói.

Kỳ thật trong nội tâm Phương Viêm, hẳn còn có một tính toán, đó chính là hẳn muốn xuống hồ sâu dưới Ứng Chửu Giản nhìn một chút. Phàm là yêu thú đều mang thù rất sâu, hẳn cùng Hạ Nghê Thường đã giết vài đầu thủy mãng, theo lý này thủy mãng cấp sáu kia sẽ không dễ dàng buông tha bọn họ như vậy không nghĩ tới yêu thú thủy mãng này chỉ đuổi theo ra vài dặm liền lui về trong hồ, trong chuyện này nhất định có nguyên nhân.

"Người ở lại không phải là muốn tới hồ sâu lúc này tìm tòi chứ!" Hạ Nghê Thường nhíu mày. Nàng không đi, nàng cùng Phương Viêm đánh chủ ý giống nhau.

"Người chẳng lẽ cũng có chủ ý đó." Phương Viêm cười nói.

"Như vậy, hai người chúng ta cùng liền thủ thăm dò xem đáy hồ có bảo bối gì mà đáng giá để yêu thú thủy mãng cấp sáu thủ hộ." Hạ Nghê Thường nghe vậy nói.

"Ha ha...Ta cũng có ý đó." Phương Viêm nghe vậy không khỏi cười to nói.

Có một đại cao thủ như Hạ Nghê Thường ở bên cạnh như vậy, kế tiếp làm việc sẽ dễ dàng không ít.

Hai người ở trong rừng rậm nghỉ ngơi một đêm, sáng sớm hôm sau, hai người đã khôi phục đến thời kỳ toàn thịnh, hai người mới đi tới Hưống hồ sâu kín đáo dưới Ứng Chửu Giản.

Một đường đi tới, Hạ Nghê Thường đối với Phương Viêm phải nhìn bằng hai mắt, ngày hôm qua Phương Viêm bị thương so với nàng còn nặng hơn,

Không nghĩ tới sáng sớm hôm sau lại sinh long hoạt hổ, sức khôi phục thật mạnh, đây là lần đầu nàng thấy. **LIKE để tăng kinh nghiệm và rơi đồ!**

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Đại chiến thủy mãng

"Hạ tiểu thư, cái hồ sâu này rộng gần một dặm, cứ xuống dưới như vậy, nhất định sẽ dẫn tới địch ý của thủy mãng. Ý của ta là, ta xuống dưới dẫn dụ thủy mãng lên, sau đó người ra tay đánh chết." Đi đến hồ sâu dưới Ứng Chửu Giản, Phương Viêm mở miệng nói.

"Như vậy có được không!" Hạ Nghê Thường cao thấp không ngừng đánh giá Phương Viêm nói.

"Sao lại không được, chỉ là dẫn dụ thủy mãng đánh bại từng con một thôi, cũng không phải để cho ta một mình đánh với thủy mãng cấp năm." Nam nhân sợ nhất chính là nghe câu nói người được không, hành động Phương Viêm lần này có chút nguy hiểm, nhưng không vào hang hổ sao bắt được hổ con.

"Tốt lắm, người cũng phải cẩn thận một chút, kẻ địch lớn nhất của chúng ta là đầu thủy mãng cấp sáu kia, nếu như nó ra khỏi cái hồ sâu này, ta có bảy tám phần nắm chắc có thể đánh chết." Hạ Nghê Thường ánh mắt lạnh lùng, lúc trước do nàng bị thương, đối mặt với thủy mãng cấp sáu nàng mới lựa

chọn rút đi, nhưng giờ phút này lại khác, nàng đã khôi phục đến thời kỳ toàn thịnh, nàng nắm chắc tuyệt đối có thể giết hết tất cả thủy mãng.

Phác đông! Một tiếng, Phương Viêm nhảy vào trong hồ sâu.

Phương Viêm giống như con cá hướng về đáy hồ sâu bơi đi.

Không bao lâu, Phương Viêm đã thấy được thủy mãng đang sinh hoạt ở đáy hồ.

Bởi vì đến có chuẩn bị, Phương Viêm cũng không có bao nhiêu vẻ e ngại, vẻ mặt còn ẩn hiện hưng phấn cùng chờ mong.

Lần đi Ưng Chủy Giản này, nếu không cơ duyên xảo hợp, hẳn gặp được Hạ Nghê Thường, cho dù là cả tộc Phương gia đích thân đến cũng không có thể giết chết tất cả thủy mãng trong hồ này. Thủy mãng bảo vệ dưới đáy hồ, trong chuyện này nhất định có bảo vật.

Thủy mãng là bá chủ trong hồ này, Phương Viêm lên xuống đáy hồ, tiếp theo đã bị thủy mãng phát giác, bởi vì khí tức Phương Viêm quá yếu, chỉ hấp dẫn tới một đầu thủy mãng cấp ba kém nhất.

Thủy mãng từ đáy hồ bơi thẳng lên, Phương Viêm cũng không nói nhằm gì, một đạo kiếm khí công kích đánh thẳng tới đối Phương, kế tiếp liền xoay người bơi đi hướng bên cạnh bờ.

"Oanh!"

Pháp khí từ găm của Hạ Nghê Thường vọt tới đầu thủy mãng này, thủy mãng bị một kích Chấn cho thất điên bát đảo, Phương Viêm liền bắt lấy cơ hội khó được này, một kiếm đâm vào tác thứ bảy trên thân rắn, phi thường tinh chuẩn.

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ vượt cấp giết địch thành công, đạt được mười điểm tích lũy." Thanh âm hệ thống thông báo lại vang lên trong đầu Phương Viêm.

Thủy mãng cấp ba bị chém giết, máu tươi đỏ hồng nhuộm cho mặt hồ một mảnh đỏ bưng, mùi máu tươi tràn ngập, không bao lâu liền có thủy mãng từ đáy hồ bơi ra.

"Phương Viêm, người nhanh lên bờ, có thủy mãng cấp năm đi ra rồi." Hạ Nghê Thường cảm nhận được đáy hồ có ba đạo khí tức cường đại đang hướng tới rất gần bọn họ, lập tức không khỏi hướng Phương Viêm nhắc nhở.

Thủy mãng cấp năm không phải là hẳn có thể chống lại, đối với thủy mãng cấp bốn hẳn có thể đánh một trận. Phương Viêm cũng không có nắm chắc, rất nhanh hướng vào bên cạnh bờ đi.

"Súc sinh muốn chết."

Phương Viêm vừa bơi vào bờ, kế tiếp liền có một con rồng nước từ trong hồ phóng lên trời, bắn thẳng đến Phương Viêm, mặt khác hai con rồng nước cự đại đánh về hướng Hạ Nghê Thường. Phương Viêm thấy thế liền hét lớn một tiếng, đánh ra Băng Sơn Quyền, cùng rồng nước đụng vào nhau.

Bọt nước văng khắp nơi, sóng nước ba đào mãnh liệt nổi lên một cơn mưa to, giọt mưa lớn như hạt đậu rơi xuống hồ nhộn nhạo lên một tầng gợn sóng. Ba đầu cự mãng rất nhanh liền bơi tới bên cạnh bờ, con mắt lạnh như băng lóe ra hào quang phần nộ, hai tên nhân loại đáng giận này lại tới nữa rồi.

"Tốc chiến tốc thắng." Hạ Nghê Thường nhắc nhở Phương Viêm một tiếng, tiếp theo liền sử xuất thủ đoạn chém giết tới ba đầu thủy mãng cấp năm này.

Thủy mãng cấp năm thì ra có thực lực là Bạo Khí Cảnh hậu kỳ, chống lại Hạ Nghê Thường cao thủ Tiên Thiên hậu kỳ, chỉ trong khoảnh khắc đã bị pháp khí từ găm vây hãm tới chết. Mà Phương Viêm thì sử xuất toàn thân thủ đoạn đối phó với đầu thủy mãng cấp bốn khác.

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ độ thành thạo của Địa cấp kiếm kỹ Huyền Ảnh Kiếm +500, cách tấn cấp chỉ còn 1350 điểm thành thạo."

"Đỉnh, chúc mừng kí chủ vượt cấp giết địch thành công, đạt được hai mươi điểm tích lũy."

Huyền Ảnh Trảm trong Huyền Ảnh Kiếm Quyết vừa ra, có thể nói, Phương Viêm rất dễ dàng liền phá được phòng ngự của thủy mãng cấp bốn. Kế tiếp, dùng cực phẩm linh binh Huyết Nhận xoắn mạnh một cái, lập tức thủy mãng này liền chết oan chết uổng. Thanh âm hệ thống vang lên không ngừng.

Thủy mãng cấp bốn vừa chết, chiến đấu bên Hạ Nghê Thường cũng đã xong, mặt khác hai đầu thủy mãng kia cũng bị nàng chém giết.

Nhìn xem thi thể thủy mãng cấp năm trôi lên mặt nước, Phương Viêm một hồi đau lòng, đáng tiếc, thủy mãng cấp năm này không phải hẳn giết, bằng không hẳn đã có nhiều hơn sáu bảy mươi điểm tích lũy rồi. Hai đầu thủy mãng cấp năm cũng được trên trăm điểm tích lũy rồi, tương đương với hẳn giết hơn mười đầu yêu thú cấp ba.

Ba đầu thủy mãng này vừa chết, không bao lâu, đáy hồ nước lại gợn sóng cuộn cuộn, tiếp theo, lại có ba đầu thủy mãng cấp bốn, năm từ trong nước vọt ra.

"Giết cho ta." Hạ Nghê Thường nũng nịu một tiếng, chủ động đánh tới mấy đầu thủy mãng mới vọt lên.

Chỉ cần thủy mãng cấp sáu không ra, mấy đầu thủy mãng cấp bốn, năm này chỉ như đưa đồ ăn cho bọn hắn mà thôi.

Hạ Nghệ Thường chủ công, Phương Viêm ở một bên phụ trợ. Mất thời gian non nửa bữa cơm, ba đầu thủy mãng đã bị hai người chém giết.

Lần này, Phương Viêm có thể nói là đã có kinh nghiệm, đang lúc thủy mãng trọng thương, hấn đột nhiên tiếp cận, giết chết ba đầu thủy mãng. Hạ Nghệ Thường không nghĩ ngờ gì, nghĩ Phương Viêm có lòng tự trọng, nên trước mặt nàng xuất thủ giết chết thủy mãng.

"Hạ tiểu thư, tình huống này không đúng a! Ngày hôm qua thủy mãng cấp sáu còn xuất hiện, bây giờ đã chết sáu đầu thủy mãng, mà đầu thủy mãng cấp sáu kia cũng chưa ra mặt, chẳng lẽ nó đã tránh ở dưới đáy hồ chữa thương?" Phương Viêm chém giết được thủy mãng, tâm tình rất tốt, hấn thoáng cái lại có thêm một trăm năm mươi điểm tích lũy rồi, trong mắt hiện lên một vẻ nghi hoặc, lập tức không khỏi nói.

"Ngày hôm qua, thủy mãng cấp sáu cũng không có bị thương, giờ phút này nó tránh mà không ra, nếu như ta đoán không lầm, thứ mà đầu thủy mãng này thủ hộ đã sắp thành thực rồi." Hạ Nghệ Thường lông mày kẻ đen nhăn lại, lập tức không khỏi nói. "Đầu thủy mãng này không ra, kế hoạch dẫn xà xuất động thì không được, chẳng lẽ muốn chúng ta lên vào đáy hồ đối phó bọn nó." Phương Viêm nghe vậy nói.

"Hiện tại chỉ có thể như vậy thôi." Hạ Nghệ Thường có chút bất đắc dĩ lắc đầu, tiếp theo liền lấy ra một bình ngọc bạch sắc vút cho Phương Viêm nói. "Trong bình này có mười viên Hồi Nguyên Đan, ngươi cầm đi, đợi lát nữa bộc phát đại chiến, chân khí trong cơ thể ngươi có khả năng sẽ tiêu hao rất lớn, Hồi Nguyên Đan này có thể trong ba hơi thở khôi phục tất cả chân khí mà cơ thể ngươi tiêu hao, dưới hồ sâu này là sân nhà của thủy mãng, ngươi với ta phải dốc toàn lực chiến đấu."

"Cảm ơn." Phương Viêm nghe vậy nhãn tình sáng lên, ba hơi thở khôi phục tất cả chân khí mà hấn tiêu hao, so với Hồi Khí Đan của hấn không biết cao cấp gấp bao nhiêu lần, tiếp nhận bình ngọc, hấn liền hướng nàng khách khí chấp tay nói.

Phương Viêm thu Hồi Nguyên Đan của Hạ Nghệ Thường, cuối cùng lấy ra một viên Hồi Khí Đan ăn vào, xong liền theo Hạ Nghệ Thường đi xuống dưới đáy hồ. Nếu như không nắm chặt thời gian, linh vật dưới đáy hồ có khả năng sẽ không còn phần của bọn hấn.

Phương Viêm cùng Hạ Nghệ Thường vừa mới xuống đáy hồ, từ trong nước đã phóng ra một đầu thủy mãng cấp năm, bốn đầu thủy mãng cấp ba.

Hiện tại có thể nói, tất cả thủy mãng dưới đáy hồ ngoại trừ thủy mãng cấp sáu không ra còn lại đều ở trước mặt bọn hấn.

"Giết!" Hạ Nghệ Thường nùng nịu một tiếng, thân thể vận vạo, té ra pháp khí Từ Gấm dẫn đầu đánh tới thủy mãng cấp năm.

Hạ Nghệ Thường động thủ, Phương Viêm tự nhiên không cam lòng yếu thế chống lại một đầu thủy mãng cấp bốn.

Địa cấp kiếm kỹ Huyền Ảnh Kiếm thi triển ra chiêu thức tối cường, đầu yêu thú cấp bốn này rất nhanh đã bị Phương Viêm chém giết, máu đỏ tươi tràn ngập khắp đáy đầm, nhưng thủy mãng cấp sáu này thủy chung không thấy hiện thân.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Trong chiến đấu đột phá

"Giết!"

Phương Viêm hét lớn một tiếng, toàn lực thi triển Huyền Ảnh Kiếm Quyết chém về phía mấy đầu Thủy Mãng vọt tới này.

Đầu Thủy Mãng cấp sáu này không biết là đã trốn đi hay là đang thủ hộ linh dược sắp thành thực, bọn họ phải tốc chiến tốc thắng, chỉ có như vậy mới có cơ hội đạt được linh dược dưới đáy hồ.

Phương Viêm hiểu đạo lý này, Hạ Nghệ Thường nàng cũng hiểu được, hai người có thể nói là đã đem hết toàn lực giết địch.

"Đinh! Chúc mừng kí chủ độ thành thạo của Địa cấp kiếm kỹ Huyền Ảnh Kiếm Quyết +100."

Thanh âm hệ thống thông báo lại vang lên trong đầu Phương Viêm. Phương Viêm con mắt đột nhiên sáng ngời, cảm nhận được độ thành thạo của Huyền Ảnh Kiếm Quyết lại gia tăng 100, cái độ thành thạo này gia tăng cũng thật sự là quá nhanh.

"Di, không nghĩ tới toàn lực thúc dục Huyền Ảnh Kiếm Quyết lại nhanh như vậy."

Nguyên bản Phương Viêm đã dùng lực sát thương lớn nhất để giết chết Thủy Mãng dưới đáy hồ, chân khí trong cơ thể đã hao hết, lập tức liền dùng một viên Hồi Nguyên Đan khôi phục chân khí hao tổn, Hồi Nguyên Đan có thể khôi phục chân nguyên mà cường giả Tiên Thiên cảnh hao tổn, so với Hồi Khí Đan kia tốt hơn không biết bao nhiêu lần. Phương Viêm có thể tận tình tiêu xài chân khí trong cơ thể, không nghĩ tới toàn lực thi triển Huyền Ảnh Kiếm Quyết mà độ thành thạo lại gia tăng nhanh như thế.

"Đã vậy, từ nay về sau nhất định phải nghĩ biện pháp chuẩn bị nhiều một chút đan dược khôi phục chân khí mới được, như vậy mới có thể tận dụng mọi

khả năng gia tăng độ thành thạo của Huyền Ảnh Kiếm Quyết, một ước độ thành thạo cũng không phải không thể đạt tới." Phương Viêm nhân tình sáng lên, thấy được tốc độ tu luyện nhanh như thế, kiếm trong tay lại lạnh lợi vài phần.

"Ngâm!"

Thủy Mãng không ngừng bị Phương Viêm cùng Hạ Nghê Thường chém giết, cuối cùng một đầu Thủy Mãng cấp năm rốt cục đã lộ ra vẻ sợ hãi, tê mình một tiếng, quay đầu chạy về đáy hồ.

"Súc sinh, muốn trốn." Hạ Nghê Thường, Phương Viêm đều giận dữ mắng mỗ một tiếng, giết tới đầu Thủy Mãng đang chạy thực mạng về đáy hồ kia.

"Phương Viêm, chú ý, Thủy Mãng cấp sáu ra rồi." Vừa mới tới gần đáy đầm, đầu Thủy Mãng cấp năm này đột nhiên giết ngược trở lại, một đạo rồng nước quây phong vân, đánh úp về phía Phương Viêm cùng Hạ Nghê Thường. Hạ Nghê Thường thúc dục pháp khí Tử Gấm đón đỡ, nàng thấy một đôi lạnh mắt lạnh như băng, không ả hảm bất luận cảm tình gì, gắt gao nhìn chăm chăm bọn hắn, lập tức không khỏi hướng tới Phương Viêm nhắc nhở.

Đầu Thủy Mãng cấp sáu này, tương đương với cao thủ Tiên Thiên hậu kỳ, nếu Phương Viêm mà không chú ý, bị quất một đuôi có thể đánh chết Phương Viêm.

Thủy Mãng cấp sáu gãy dựa thân thể khổng lồ, chậm rãi áp bách hướng về Hạ Nghê Thường. Giờ phút này nó phi thường tức giận, chỉ cần qua một khoảng thời gian nữa, linh dược mà nó thủ hộ có thể thành thực, nó một khi nuốt linh dược có thể thuận lợi đột phá đến cấp bảy, đạt tới một cái độ cao mới, không nghĩ tới bị hai tên nhân loại nhỏ bé trước mắt này phá hủy. Nó giờ phút này phi thường tức giận, muốn đem hai kẻ xông vào này băm thây vạn đoạn.

Đầu Thủy Mãng cấp sáu vừa tiếp cận Hạ Nghê Thường, tiếp theo, liền có một đạo rồng nước thô to như vạc nước gầm thét giương nanh múa vuốt đánh úp về phía Hạ Nghê Thường, cái đuôi lớn vung lên đập tới, quây động đáy hồ đầy bọt nước.

Trong nước, tốc độ của Thủy Mãng nhanh vô cùng, mở ra miệng to như chậu máu căn hướng Hạ Nghê Thường, trong nháy mắt một người một rắn liền chém giết thăm thiết cùng một chỗ. Mà giờ khắc này, đầu Thủy Mãng cấp năm đang đối chiến với Phương Viêm.

Thủy Mãng cấp năm tương đương với đại cao thủ Bạo Khí Cảnh hậu kỳ, Phương Viêm mới Luyện Khí kỳ tầng tám, thực lực kém không phải nửa lần hay một lần, nếu tình huống bình thường, hắn thật đúng là không dám đối phó đầu Thủy Mãng cấp năm này, nhưng giờ phút này hắn không thể không kiên trì được.

Cũng may Phương Viêm có Hồi Nguyên Đan, không cần lo lắng chân khí trong cơ thể tiêu hao, có thể tận tình thi triển Huyền Ảnh Kiếm Quyết.

Mới đầu Hạ Nghê Thường còn có chút lo lắng cho Phương Viêm, lo lắng hắn không phải đối thủ của đầu Thủy Mãng cấp năm này, không nghĩ tới nàng vừa quay đầu lại, thấy Phương Viêm vậy mà cùng đầu ngang tay với Thủy Mãng, tâm liền buông lỏng, tiếp theo liền bắt đầu chuyên tâm đối địch.

"Đỉnh! Chúc mừng kỉ chủ độ thành thạo của Địa cấp kiếm kỹ Huyền Ảnh Kiếm +100."

"Đỉnh! Chúc mừng kỉ chủ độ thành thạo của Địa cấp kiếm kỹ Huyền Ảnh Kiếm +200"..

Phương Viêm tận tình thi triển Huyền Ảnh Kiếm Quyết, đầu Thủy Mãng cấp năm này căn bản là không tới được gần hắn, bởi vì trong đại chiến hắn thi triển Huyền Ảnh Kiếm Quyết, hắn thừa nhận áp lực phi thường lớn, Huyền Ảnh Kiếm tuy nhiên lợi hại, nhưng rồng nước công kích của Thủy Mãng còn xen vào hữu hình lẫn vô hình, luôn luôn có một bộ phận lực đạo đánh lên trên người hắn. Nếu như hắn không ngừng khởi động hệ thống chữa trị thương thế, giờ phút này hắn sớm đã bị rồng nước của Thủy Mãng công kích đánh chết rồi.

Cực phẩm linh binh Huyết Nhận tuy nhiên sắc bén, nhưng chỉ dùng chân của Huyết Nhận đường lang cấp ba luyện chế thành, trình độ sắc bén của nó chỉ có thể miễn cưỡng phá vỡ phòng ngự của Thủy Mãng cấp năm, muốn đá thương được nó, độ mạnh yếu căn bản là không đủ.

Phương Viêm không thể đánh trọng thương đầu Thủy Mãng này, ngoại trừ bản thân tu vi không đủ mạnh ra, còn có một chút do Huyền Ảnh Kiếm Quyết, tổng cộng có chín thức nhưng trước mắt hắn chỉ có thể thành thạo thi triển ra thức thứ nhất Huyền Ảnh Trảm, mà Huyền Ảnh Kiếm Quyết nói có chín thức, kỳ thật chỉ có một thức. Bởi vì thức thứ nhất có thể huyền hóa ra chín đạo Kiếm Ảnh như ảo như thực, nói nó là thực thì nó là giả, nói nó là giả thì nó là thực. Mà thức thứ hai thì có thể huyền hóa ra mười tám đạo Kiếm Ảnh như thực chất, càng về sau, huyền hóa ra Kiếm Ảnh càng nhiều, đến thức chín thì có thể huyền hóa ra hai ngàn ba trăm lẻ bốn đạo Kiếm Ảnh, đến lúc đó tốc độ xuất kiếm đã đạt đến một cảnh giới khủng bố. Mà kiếm quyết này tu luyện yếu quyết chính là một chữ huyền, hư hư thật thật, mê hoặc địch nhân, xuất hiện bất ngờ cho địch nhân một kích trí mạng.

của Địa cấp kiếm kỹ Huyền Ảnh Kiếm +100, tiến vào Sơ Nhập Môn Kinh. Tiến đến cảnh giới tiếp theo còn kém 89950 điểm độ thành thạo." Phương Viêm đang đại chiến, đột nhiên, thanh âm hệ thống thông báo vang lên trong đầu hắn. Địa cấp kiếm kỹ Huyền Ảnh Kiếm Quyết đã tiến vào cảnh giới Sơ Nhập Môn Kinh.

"Phốc!"

Huyết Nhận trong tay Phương Viêm nhẹ nhàng run lên, Kiếm Ảnh hiển hiện, thỉnh thoảng gia tăng đến mười tám đạo, tốc độ xuất kiếm thoáng cái bạo tăng gấp đôi. Chỉ nghe phũ một tiếng, mười tám đạo Kiếm Ảnh cùng nhau đánh tới miệng vết thương của Thủy Mãng, kiếm khí có tổ chức phá nát thân thể Thủy Mãng, Thủy Mãng cấp năm ở đáy hồ gào thét gãy dựa thân thể to lớn, trong hồ nhắc lên sóng lớn ngập trời, bốn phía sóng nước liền nổi lên như mưa to.

"Đột phá, đột phá thật đúng lúc." Cảm nhận được uy lực của Huyền Ảnh Trảm gia tăng gấp đôi, lực lượng công kích cũng vậy rất dễ dàng liền phá được

phòng ngự của Thủy Mãng cấp năm, Phung Viêm là nhện không được muốn thét dài ba tiếng.

Thủy Mãng cấp năm vốn là bị Hạ Nghê Thường đánh thương, giờ phút này nó là thương càng thêm thương. Ánh mắt nhìn Phung Viêm lộ ra một tia sợ hãi, một nhân loại nhỏ bé đã uy hiếp được tới nó.

"Súc sinh, đi chết đi!"

Huyền Ảnh Kiếm Quyết tiến vào cảnh giới Sơ Nhập Môn Kinh, uy lực thì tăng không ít, nhưng chân khí tiêu hao cũng như nước lên thì thuyền lên vậy, chỉ một kích vừa rồi, chân khí trong cơ thể hắn đã hao hết toàn bộ, hắn không thể không lần nữa dùng Hồi Nguyên Đan khôi phục chân khí hao tổn. Chỉ ba hơi thở, chân khí Phung Viêm đã khôi phục toàn bộ, quát một tiếng, lần nữa đánh tới đầu Thủy Mãng này.

"Đình! Chúc mừng kí chủ vượt cấp giết địch thành công, đạt được một trăm điểm tích lũy."

"Đình! Chúc mừng kí chủ độ thành thạo của Địa cấp kiếm kỹ Huyền Ảnh Kiếm +500."

Phung Viêm thở ra một hơi dài, liền tiếp thi triển Huyền Ảnh Trảm, rất nhanh đã đánh trọng thương và chém giết Thủy Mãng cấp năm. Tiếp theo, thanh âm hệ thống không ngừng vang lên trong đầu Phung Viêm.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: Bạch ngọc thủy liên

"Một trăm điểm tích lũy, đầu Thủy Mãng này tương đương với cao thủ Bạo Khí Cảnh tám chín tầng a." Sau khi chém giết Thủy Mãng, trong ánh mắt Phung Viêm lộ ra một vẻ hưng phấn, không nghĩ tới hắn vậy mà có thể vượt qua một cái đại cảnh giới chém giết yêu thú tương đương với cao thủ Bạo Khí Cảnh tám tầng.

Phung Viêm có thể lấy được chiến quả huy hoàng như thế, trong chuyện này, không thể bỏ qua công lao Hồi Nguyên Đan của Hạ Nghê Thường, chỉ trong ba hơi thở đã khôi phục tất cả chân khí trong cơ thể tiêu hao, đan dược này đã phát huy tác dụng quan trọng của nó.

Vì cái gì mà rất nhiều tu sĩ không thể vượt cấp giết địch, không phải bọn họ không đủ mạnh, mà là chân khí trong cơ thể căn bản là không nhiều hơn đối thủ, cũng giống vậy, trong cơ thể một người có một chén nước chân khí, mà đối thủ của hắn thì lại có một chậu nước chân khí, nếu hắn có thể đánh bại được đối phương mới là chuyện lạ, cũng chính vì vậy nên vượt cấp giết địch mới khó như thế, những người có thể vượt cấp giết địch đều là các tuyệt thế thiên tài, có rất nhiều người thường bọn họ căn bản là không có tư cách kia, không có bản sự này.

"Hạ tiểu thư, ta tới giúp ngươi." Giải quyết xong đối thủ, Phung Viêm hét lớn một tiếng, ánh mắt liếc về phía trận chiến của Hạ Nghê Thường cùng Thủy Mãng cấp sáu.

"Ngươi đã giết chết Thủy Mãng cấp năm, thật là thật tốt quá. Bất quá ta không cần ngươi giúp ta, ngươi nhanh xuống đáy hồ nhìn xem có thiên tài địa bảo gì, giờ phút này ta đã có thể ngửi thấy được một mùi thuốc nồng đậm." Hạ Nghê Thường nghe vậy gương mặt liền vui vẻ, hướng về phía Phung Viêm nhắc nhở.

Phung Viêm nghe vậy, biết rõ Hạ Nghê Thường không phải không muốn hắn hỗ trợ, mà là hắn căn bản không chen vào được. Trận chiến của tu sĩ Tiên Thiên cảnh hắn căn bản không những tay vào được, hắn cũng không kiên trì nữa, tránh đi sóng công kích, hướng về dưới đáy hồ bơi xuống.

Thủy Mãng cấp sáu, trí tuệ của nó cũng rất cao, không kém gì nhân loại, nó làm sao có thể mặc kệ Phung Viêm lên xuống đáy hồ ngắt lấy linh dược, rít lên một tiếng, quấy động nước hồ, hai con rồng nước dữ tợn đánh úp về phía Hạ Nghê Thường, mà nó thì là vung vẩy cái đuôi lớn phóng tới Phung Viêm.

Đối mặt với cái đuôi to như chum nước lân giáp lập loè này, ý niệm đầu tiên của hắn chính là cực tốc lui lại, kéo giãn cự ly với đối phương.

Phung Viêm bạo lui, nhưng vẫn bị dư ba của cái đuôi quét trúng, thân thể liền bay ngược ra ngoài.

"Không tốt, mục tiêu của Thủy Mãng cũng không phải ta mà là đáy hồ, mau ngăn cản nó." Thủy Mãng cũng không có thừa thắng truy kích, Phung Viêm thấy động tác quay đầu của Thủy Mãng cấp sáu này, phóng đi xuống dưới đáy hồ, lập tức không khỏi nói.

Theo thanh âm Phung Viêm vừa vang lên, Hạ Nghê Thường run run pháp khí Tử Gấm, hóa thành một sợi tơ dài bay ra cuốn lấy Thủy Mãng, xong liền dùng sức hất lên, lôi kéo đối phương lên trên.

"Phung Viêm, ta tạm thời vây khốn Thủy Mãng này, ngươi nhanh xuống dưới ngắt lấy linh dược." Hạ Nghê Thường khẽ kêu.

Phung Viêm nghe tiếng, tránh đi thân thể to lớn của Thủy Mãng, phóng đi về phía đáy hồ như một mũi tên rời dây cung.

"Ngâm!"

Thủy Mãng cấp sáu bị pháp khí Từ Gấm của Hạ Nghê Thường trói buộc lại, lộ ra một cái đầu to lớn, tốc độ liền chậm lại, nó sao có thể nguyện ý nhìn xem phương Viêm cướp đi linh vật mà nó trông coi, hé miệng, hai đạo gọn nước bắn về phía Phương Viêm.

Phương Viêm tuy mạnh, nhưng công kích của Đại Yêu Tiên Thiên cảnh hấn cũng không dám đón đỡ, hết sức né tránh, nhưng vẫn bị một dòng xoáy gọn nước đánh trúng.

"Thật mạnh." Phương Viêm như bị sét đánh, khòe miệng tràn máu, đầu Thủy Mãng cấp sáu này so với tưởng tượng của hấn còn khủng bố hơn vài phần, chỉ một kích này đã chặt đứt vài cây xương sườn.

"Không được, đầu Thủy Mãng này hình thể quá mức khổng lồ, đáy hồ lại có chút nhỏ hẹp, muốn cướp lấy linh vật dưới đáy hồ, phải giết chết đầu Thủy Mãng này." Thấy Phương Viêm bị thương, Hạ Nghê Thường không khỏi nhủ mảy.

"Phương Viêm, ta chủ công, ngươi ở bên cạnh phụ trợ, chúng ta trước tiên chém giết đầu Thủy Mãng này đã."

"Hào." Phương Viêm hét lớn một tiếng, tiếp theo liền bắt đầu nổi lên công kích.

"Huyền Ảnh Trảm"

Theo miệng vết thương của Thủy Mãng, Phương Viêm hét lớn một tiếng, thi triển ra Huyền Ảnh Trảm, trong nháy mắt này vết thương rất lớn đã mở rộng ra vài tấc, hóa thành một vết thương ghê rợn dài một thước.

Thủy Mãng gào rú không ngừng, gãy dựa thân thể to lớn, bắt chấp tiếp tục lặn xuống.

"Nhanh, đánh lên chỗ bảy tấc của nó, ta phá không được phòng ngự của nó." Phương Viêm một kích đắc thủ, hướng về phía Hạ Nghê Thường hét lớn.

Hạ Nghê Thường cũng không có nghĩ qua lực công kích của Phương Viêm sẽ cường đại như thế, có thể đánh thương được đầu Thủy Mãng cấp sáu kia, trong chuyện này có nguyên nhân nàng đã phá vỡ phòng ngự của đôi phương, nhưng giữa hai người thực lực cách biệt rất lớn, nàng đúng là phải lau mắt mà nhìn. Thúc dục pháp khí trong tay đánh tới chỗ bảy tấc trên thân Thủy Mãng.

Máu tươi đỏ hồng tràn ra, Thủy Mãng bị đau, ánh mắt oán độc, nó cũng không có công kích Hạ Nghê Thường, mà là thay đổi đầu lâu cự đại dữ tợn đánh về phía Phương Viêm. Phương Viêm thực lực yếu nhất, khiến cho hấn có cảm giác nguy hiểm nhất. Hạ Nghê Thường có thể phá phòng ngự của nó, tuy nhiên không thể cho nó một kích thương tổn trí mạng, ngay cả Phương Viêm, thực lực nhìn như yếu nhất, nhưng công kích của hấn vậy mà có thể mở rộng thương thể khiến cho nó trọng thương.

"Nghiệt súc ngươi muốn chết." Hạ Nghê Thường sao lại không biết tính toán của Thủy Mãng, nùng nịu một tiếng, sợi tơ phóng to ra, quấy động căn khôn, chặn lại công kích của Thủy Mãng.

"Thủy Mạc Mạn Thiên."

Phương Viêm đột nhiên hét lớn một tiếng, thi triển ra Thủy Ảnh Kiếm, Kiếm Ảnh phun ra nuốt vào không ngừng, hóa thành một màn nước, một đạo gọn nước hóa thành một dòng xoáy cự đại đánh úp về phía Thủy Mãng.

Mà bản thân hấn cũng hóa thành một mũi tên rời cung theo dòng xoáy đánh về phía Thủy Mãng.

"Phương Viêm, mau trở lại, nguy hiểm." Phương Viêm dĩ thân mạo hiểm, tiến vào phạm vi công kích của Thủy Mãng, hơn nữa còn là đánh tới đầu Thủy Mãng nữa, một khi đầu Thủy Mãng này khôi phục hành động, thì hành động lần này của Phương Viêm nhất định sẽ lọt vào tai hoạ ngập đầu, lập tức không khỏi mở miệng nhắc nhở.

"Rống!"

Thủy Mãng mở ra miệng to như chậu máu mà rống giận, một luồng sáng phun ra bắn về phía Phương Viêm. Phương Viêm đối với công kích này không tránh không né, dùng tư thái ngang nhiên nghênh ngang hung hấn mà công kích Thủy Mãng.

"Ngao ô!"

Phương Viêm cũng không có bị cái miệng to như chậu máu kia cắn trúng, ngược lại hai con mắt của Thủy Mãng rướm máu, ngửa mặt lên trời gào rú, giờ phút này đang thừa nhận thống khổ rất lớn.

"Điều này sao có thể, ngươi vậy mà đánh bị thương được Thủy Mãng." Nhìn Thủy Mãng hai con mắt rướm máu, Hạ Nghê Thường vẻ mặt không thể tin nổi.

"Nhanh, tranh thủ lúc Thủy Mãng cuồng bạo, nhanh trói buộc chặt nó." Phương Viêm bị nguyên khí đối phương bắn ra chấn cho khí huyết cuộn cuộn thân thể bay rớt ra ngoài, bốn phía khắp nơi đều là khí lưu cuồng bạo, hai con mắt của Thủy Mãng bị thương giờ phút này đã triệt để cuồng bạo, quấy tung nước hồ công kích tới bốn phía.

Hạ Nghê Thường toàn lực thúc dục pháp khí Từ Gấm, giống như Giao Long, gắt gao vây khốn lấy đầu Thủy Mãng cuồng bạo này. Mà Phương Viêm lại

bắt lấy cái cơ hội khó có được, thi triển ra Huyền Ảnh Trảm, đâm thẳng tới chỗ bầy tặc, phối hợp với ngọc trăm công kích của Hạ Nghê Thường, đầu Thủy Mãng hai mắt bị mù này không kiên trì được bao lâu đã bị hai người chém giết.

"Lần này thật là làm phiền người, nếu không có người, đầu Thủy Mãng cấp sáu này cũng không có khả năng dễ dàng bị chém giết như thế." Chấm dứt chiến đấu, Hạ Nghê Thường hướng Phương Viêm giơ ngón tay cái lên.

"Đây là công lao chúng ta hợp tác, nếu không có người, ta cũng không có khả năng chọc mù hai con mắt nó, chúng ta bây giờ hay là đi nhìn xem đáy hồ rốt cuộc có bảo bối gì đi." Phương Viêm nghe vậy là có chút mỉm cười nói.

"Bạch Ngọc Thủy Liên, đáy hồ này thậm chí lại có thần vật như thế, trách không được đầu Thủy Mãng này lại thù hờ ở đây không chịu rời đi." Nhìn xem đáy hồ có một đóa hoa sen trắng nõn như ngọc đang sinh trưởng, tản ra mùi thơm ngát, Hạ Nghê Thường mặt lộ vẻ ngạc nhiên.

Đóa Bạch Ngọc Thủy Liên này nói nó là liên đỏ là bởi vì nó giống như một đóa hoa sen nở rộ, kỳ thật, sở dĩ xưng hô nó là Bạch Ngọc Thủy Liên, đó là bởi vì nó được thủy linh khí ngưng tụ mà thành, toàn thân nhũ bạch sắc, đều là thủy nguyên khí tinh thuần, vào miệng là tan ra, là một loại thánh dược chữa thương gần như nghịch thiên, chỉ cần người còn có một hơi thở, ăn vào Bạch Ngọc Thủy Liên này có thể trong nháy mắt khỏi hẳn.

Đừng quên nhấn **YÊU THÍCH** cuối chương nhé!

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Về nhà

"Linh dược cấp bảy Bạch Ngọc Thủy Liên, nơi đây thậm chí lại có thiên tài địa bảo như thế, chúng ta lần này quyết định đến đây là đúng rồi." Hạ Nghê Thường vẻ mặt hưng phấn. Linh dược Bạch Ngọc Thủy Liên, mỗi một cánh hoa đều tương đương một cái mạng, mặc dù là linh dược cấp bảy nhưng so với một ít linh dược cấp tám còn muốn trân quý hơn.

"Nhanh nhìn chung quanh một chút xem còn có những thứ tốt khác không."

"Nơi đây chỉ có một cây Bạch Ngọc Thủy Liên." Phương Viêm cẩn thận nhìn xem bốn phía, nơi đây ngoại trừ thiên địa nguyên khí nồng đậm ra, cũng không có kỳ vật gì.

"Bạch Ngọc Thủy Liên này phải dùng hộp ngọc chứa đựng. Người có hộp ngọc không? Chúng ta mỗi người một nửa." Hạ Nghê Thường nghe vậy đột nhiên nói.

"Ta không có hộp ngọc." Phương Viêm lắc đầu nói.

"Phương Viêm, ta thấy người đối với Bạch Ngọc Thủy Liên này không động tâm chút nào a!" Hạ Nghê Thường nhướn mày, có chút kỳ quái nói.

"Chẳng lẽ người không sợ ta độc chiếm Bạch Ngọc Thủy Liên này, phải biết rằng, thứ này, chính là linh dược bảo mệnh, thậm chí cường giả Sinh Tử Cảnh thấy cũng muốn tranh đoạt a!"

"Thứ gì của ta sẽ là của ta, không phải của ta, nghĩ mọi cách cũng không thể đoạt được, cho dù ta muốn ra tay cướp đoạt, nhưng ta có thể là đối thủ của người sao? Làm như thế chỉ tăng thêm phiền phức mà thôi." Phương Viêm cười lắc đầu nói.

"Người nghĩ mà xem a! Hạ Nghê Thường ta cũng không phải là loại thấy lợi quên nghĩa a, nếu không có người, chúng ta cũng không có khả năng ở đây, càng không có khả năng phát hiện thiên tài địa bảo bậc này, thứ này hai người chúng ta chia đều." Hạ Nghê Thường nghe vậy vừa nói vừa cười.

"Bạch Ngọc Thủy Liên này tổng cộng có mười hai cánh hoa, người với ta mỗi người một nửa, về phần hạt sen tổng cộng có chín hạt, người bốn hạt, kèm theo một hạt sen ta là ta vì người mà đền bù tổn thất, ta tuyệt sẽ không có hại người." Hạ Nghê Thường lời nói cương quyết, lập tức định ra phương án phân phối.

"Kém một ít hạt sen coi như xong, nếu như không có người, ta cũng không chiếm được Bạch Ngọc Thủy Liên này, thực lực người rất mạnh, vốn nên được nhiều hơn, chia đều như vậy có điểm quá mức." Phương Viêm cười nói. Hắn không có nghĩ tới Hạ Nghê Thường lại nguyện ý cùng hắn chia đều thành quả thắng lợi.

"Chỗ tốt chúng ta đều đã cảm, nên tranh thủ thời gian rời khỏi nơi đây a!" Hạ Nghê Thường nghe vậy nói.

"Đáng tiếc, những thi thể của Thủy Mãng này vậy mà không thể mang đi toàn bộ." Phương Viêm nhìn xem những thi thể Thủy Mãng chìm vào đáy hồ, hắn có chút tiếc nuối nói.

Những thi thể Thủy Mãng này nếu đưa về Phương gia, đây đúng là một tài phú lớn, đáng tiếc, không gian ba lô của hắn thật sự là quá nhỏ, mới một thước vuông, mấy đầu cự蟒 này dài hơn mười trượng căn bản là chứa không nổi.

"Ân, đúng là có chút đáng tiếc, thịt của Thủy Mãng thịt là vật đại bổ hiếm có, đối với đệ tử gia tộc mà nói, nếu như ăn vào, có thể gia tăng tu vi thêm vài tháng." Hạ Nghê Thường nghe vậy là vẻ mặt tiếc nuối, nàng mặc dù có không gian chứa đựng, nhưng diện tích cũng cực kì nhỏ, chỉ có một thước không gian, nghĩ muốn đưa hơn mười đầu cự蟒 này đi cũng lực bất tòng tâm, chỉ có thể lấy những vật quan trọng trên người như yêu đan cùng da cự蟒.

Khi hai người lên bờ, Phương Viêm liền bắt đầu lột da mấy đầu Thủy Mãng này, thậm chí không thể mang đi thi thể của Thủy Mãng, nhưng da của Thủy Mãng cấp năm cấp sáu hãn cũng phải mang về.

Hai người phân chia hết chiến lợi phẩm, sau lưng Phương Viêm nhiều hơn một cái bao bố lớn, Hạ Nghê Thường đưa chiến lợi phẩm của mình đều thu vào trong túi không gian của nàng.

"Đáng tiếc, không thể mang đi toàn bộ da của mấy đầu Thủy Mãng cấp ba cấp bốn kia." Nhìn xem đồng thi thể Thủy Mãng tích cao như núi kia, Phương Viêm là có chút tiếc nuối nói.

"Người đừng đứng đây tiếc hận, tất cả yêu đan của Thủy Mãng đều bị chúng ta lấy đi, còn vứt bỏ mỗi thi thể a." Hạ Nghê Thường ôn nhu nói.

"Hạ tiểu thư, người hiện tại có tính toán gì không, ta cũng đã đi ra ngoài nhiều ngày, hiện tại cũng nên về nhà rồi." Phương Viêm lời nói nhẹ nhàng vang lên.

"Người phải về nhà, ta cũng nên đi. Người đi Duyệt Châu thành hay là địa phương khác, nếu như là đi Duyệt Châu thành, ta còn có thể mang người đi một đoạn đường." Hạ Nghê Thường nghe vậy nói.

"Người cũng muốn đi Duyệt Châu thành sao? Thật là trùng hợp a!" Phương Viêm cười nói.

"Như vậy, ta đây sẽ mang người đi một đoạn đường, nếu như dựa vào người lưng còng một cái bọc lớn như vậy chạy về Duyệt Châu thành, không mất hai ba ngày mới lạ." Hạ Nghê Thường cười nói.

Có Hạ Nghê Thường chở, Phương Viêm có thể, thể nghiệm cảm giác phi hành, đặc biệt còn có mỹ nhân tiếp chuyện, Phương Viêm vẻ mặt hớn hở.

Gió nhẹ từ từ thổi tới, quan sát mặt đất phía dưới, Phương Viêm nhìn không được muốn thét dài. Kiếp trước hắn là một cao thủ chơi game, trầm mê ở trong game online Tiên Giới không thể tự kiềm chế, có mộng tưởng ngày ngày có thể bay lượn trên trời xanh. Hơn nữa hắn cũng làm được, ở trong game online Tiên Giới hắn cũng là một cao thủ nổi danh, nhưng những điều này đều là hư ảo, không chân thật như giờ phút này.

Gió nhẹ quạt vào mặt, ngực kiêu mà đi, lên như điều gặp gió, ngao thị trời xanh.

"Hạ tiểu thư, đến Duyệt Châu thành, tại hạ tại Phương phủ có chuẩn bị qua chút rượu nhạt, kính xin Hạ tiểu thư ghé qua Phương phủ tại hạ rất hân hạnh được đón tiếp tiểu thư." Nhìn Duyệt Châu thành ở xa xa, Hạ Nghê Thường điều khiển pháp khí đáp xuống một khu vực không người, Phương Viêm liền gửi lời mời tới Hạ Nghê Thường.

"Lúc khác ta sẽ đến quý phủ quấy rầy, bây giờ ta còn có việc phải xử lý." Hạ Nghê Thường cười lắc đầu nói.

"Như vậy đi! Hôm nào Hạ tiểu thư rảnh nhất định phải cho tại hạ làm chủ nhà đón tiếp một lần a." Phương Viêm là có chút tiếc nuối nói.

"Phương Viêm, người thực lực không tệ, tin tưởng chúng ta rất nhanh sẽ có thể gặp lại." Cảm nhận được ánh mắt thất vọng của Phương Viêm, Hạ Nghê Thường không khỏi cười nói.

Phương Viêm là người Duyệt Châu thành, mười sáu tuổi đã là Luyện Khí kỳ tầng tám, đây cũng không tính là thiên tài, nhưng chiến lực bộc phát ra, ngay cả cường giả Bạo Khí Cảnh nhìn cũng cảm thấy xấu hổ. Ngạo Hân Tông muốn chọn chính là thiên tài như vậy, nếu không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, Phương Viêm từ nay về sau rất có thể sẽ là đồng môn của nàng.

"Tại hạ xin cáo từ, sau này còn gặp lại." Phương Viêm hướng nàng chấp tay, tiếp theo liền hướng cửa thành đi đến.

Lúc Phương Viêm cùng Hạ Nghê Thường đang chia tay, tại cách đó không xa trong rừng có vài bóng người thoáng hiện. Người cầm đầu chính là Lý Vân Thông, là nhóm người mà Phương Viêm tại Hoành Nhạc Sơn Mạch có duyên gặp mặt một lần, giờ phút này, sắc mặt Lý Vân Thông rất âm độc, nhìn xem hướng Phương Viêm rời đi sát khí lộ ra ngoài.

"Tiểu tử, cũng dám động tới nữ nhân của ta, ta muốn người chết không có chỗ chôn." Lý Vân Thông thu hồi ánh mắt, hướng về đại hán khô ngô bên cạnh nói. "A Đại, người cùng tiểu tử này từng có tiếp xúc, người vào thành tra một chút xem tiểu tử này có lai lịch gì, tại sao lại cùng Nghê Thường đi cùng một chỗ."

"Tuân mệnh, thiếu chủ." Đại hán khô ngô gọi là A Đại liền cung tiếng lĩnh mệnh. Tiếp theo liền đi tới hướng cửa Duyệt Châu thành.

"Đi, chúng ta đi tụ họp cùng Tiểu Sư Muội đi, lần này là ta cùng sư muội đi ra chấp hành nhiệm vụ của tông môn, tại Duyệt Châu thành này chọn lựa thiên tài có thể bổ sung thành phần chính (máu mới), việc này không thể trì hoãn được." Lý Vân Thông rất muốn đi gây sự với Phương Viêm, nhưng cuối cùng vẫn là lắc đầu nói, Trưởng lão trong môn còn đang chờ bọn họ hội họp...

"Thiếu gia, người đã trở lại?" Tại bên ngoài gian phòng của Phương Viêm, nha đầu Thanh Mai đang ngủ gật, đột nhiên bừng tỉnh đã nhìn thấy thiếu gia nhà mình mang theo một cái bao rất lớn bao xuất hiện ở trước mắt, không khỏi kinh hi đứng lên: "Thiếu gia, người đã trở lại, ta tới hầu hạ người rửa mặt."

"Không cần, người đi mau lên!" Phương Viêm nghe vậy liền khoát tay áo nói. "Người đi thông tri cho phòng thu chi đến đưa những miếng da rắn này về nhập kho."

Chỉ chốc lát, cả Phương phủ đã biết Phương Viêm hồi phủ, Phương Viêm trải qua rửa mặt đơn giản một phen, thay đổi một thân quần áo sạch sẽ, kế tiếp phải đi bái kiến phụ thân Phương Chấn.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Dự tiệc ở phủ thành chủ

"Viêm Nhi, người đã trở lại, trên đường không có gặp nguy hiểm gì chứ?" Vừa tiến vào phòng luyện công của Phương Chấn, Phương Chấn đã hướng về phía Phương Viêm về mặt quan tâm hỏi.

"Phụ thân, hải nhi không có gặp nguy hiểm gì, người xem con bây giờ không phải rất tốt sao!" Phương Viêm biết rõ phụ thân lo lắng cái gì, làm ra vẻ mặt thông dong cười nói. "Phụ thân, ta không ở nhà mấy ngày này, trong nhà không có phát sinh đại sự gì chứ."

"Không có, người không ở nhà mấy ngày này, trong nhà hết thấy đều bình thường." Phương Chấn nghe vậy liền cười nói. "Đúng rồi, Viêm Nhi, lần này người tiến vào Hoành Nhạc Sơn Mạch có thu hoạch gì không."

"Phụ thân, người xem, cái này là cái gì?" Phương Viêm nghe vậy, lấy ra một hộp ngọc trắng nõn đưa cho Phương Chấn nói.

"Cánh hoa?" Phương Chấn mở ra hộp ngọc, trong phòng lập tức tràn ngập một mùi thuốc nồng đậm, làm cho người ta vui vẻ thoải mái, liền có chút kỳ quái nói.

"Phụ thân, đây chính là Bạch Ngọc Thủy Liên là linh dược có thể khôi phục máu thịt từ xương trắng a." Phương Viêm nghe vậy nói.

"Bạch Ngọc Thủy Liên, không ngờ là linh dược cứu mạng cấp bảy Bạch Ngọc Thủy Liên a." Phương Chấn nghe vậy cả kinh, con mắt như hạt châu muốn rớt ra ngoài vậy, không nghĩ tới hẳn vậy mà có thể thấy được linh dược trong truyền thuyết này.

"Thiên địa linh vật như vậy nhất định có yêu thú thủ hộ, người làm như thế nào lấy được, nhanh cho ta xem xem, có bị thương gì không."

Phương Viêm cảm nhận được sự quan tâm nồng đậm của Phương Chấn, đem sự tình như thế nào đạt được linh dược Bạch Ngọc Thủy Liên đơn giản nói một lần.

"Phụ thân, ở đây có sáu phiến cánh sen, người cầm hai cánh đi, thứ này có thể ở lúc mấu chốt cứu mạng." Phương Viêm lấy ra hai mảnh cánh hoa dùng hộp ngọc đã chuẩn bị từ trước đưa tới nói.

"Thần vật như thế, người nên lưu lại phòng thân a, hai nhà Cao Vương chắc chắn sẽ không bỏ qua cho người, một khi có cơ hội bọn họ sẽ âm thầm mưu hại người, vì phụ cũng không thể lúc nào cũng thủ hộ bên cạnh người được, có linh dược này, người coi như có nhiều hơn sáu cái mạng." Phương Chấn nghe vậy liền lắc đầu nói.

"Phụ thân, hai mảnh cánh sen này, người có nói gì cũng phải nhận lấy, có phụ thân ở đây, hai nhà Cao Vương căn bản không thể làm gì con, còn nữa, qua một thời gian ngắn, con nếu có thể thông qua khảo hạch của Ngạo Hàn Tông, như vậy, nhân mã hai nhà Cao Vương càng không dám đụng đến con. Chờ chúng ta đi rồi, con cũng không còn lo lắng hai nhà Cao Vương gây bất lợi cho người nữa, cho nên linh dược này phụ thân nhất định phải giữ lại, bằng không lòng ta khó có thể bình an a!" Phương Viêm kiên trì. Hẳn có Tiên Giới hệ thống, chỉ cần không phải là vết thương trí mạng, Tiên Giới chữa trị hệ thống đều có thể chữa trị, linh dược Bạch Ngọc Thủy Liên này tuy trân quý, nhưng đối với hẳn lại không có nhiều lắm tác dụng lắm.

Con trai của ta đây là hiếu kính lão từ đó, Phương Chấn chỉ là nhìn lướt qua muốn từ chối Bạch Ngọc Thủy Liên nhưng dưới sự kiên trì của Phương Viêm ông đành thu lại.

"Viêm Nhi, người cũng đã có một ngày một nhọc, ngày mai sẽ phải đến phủ thành chủ dự tiệc, đến lúc đó sứ giả của Ngạo Hàn Tông sẽ ở phủ thành chủ chiêu đãi chúng ta, người nên hảo hảo chuẩn bị một phen." Phương Chấn cùng Phương Viêm hàn huyên một ít chuyện qua những chủ đề khác, tiếp theo liền đi ra ngoài.

"Phụ thân, vậy hải nhi xin cáo lui, người cũng nên nghỉ ngơi một chút a" Phương Viêm nghe vậy nói.

Phương Viêm trở lại chỗ ở, hẳn cũng không có nhân rồi, cẩn thận hồi tưởng lại một ít kinh nghiệm giết chết yêu thú ở Hoành Nhạc Sơn Mạch, nhất là chiến đấu với Thủy Mãng trong hồ sâu, từng cái phân tích, suy tính, tự hỏi.

"Đinh! Chúc mừng kí chủ độ thành thạo của Địa cấp kiếm kỹ Huyền Ảnh Kiếm +1000."

Đem trận đại chiến cùng Thủy Mãng ở hồ sâu dưới Ứng Chủy Gián giống như điện ảnh hồi tưởng lại một lần, đột nhiên, thanh âm hệ thống thông báo vang lên trong đầu của hắn.

"Nguyên lai hồi tưởng lại trận chiến và hiểu được cũng là một loại tu luyện a, lúc này đây hiểu được, vậy mà độ thành thạo lại gia tăng một ngàn điểm a." Tinh quang trong mắt Phương Viêm hiện lên, trên mặt hiện lên một vẻ đã hiểu rõ.

Ngày thứ hai, Duyệt Châu thành các đại tiểu gia tộc đều nhận được thiệp mời của phủ thành chủ Mạc Thi An, mang theo các hậu bối trẻ tuổi của gia tộc đến phủ thành chủ dự tiệc.

Lần yến hội này, trên danh nghĩa là mở tiệc chiêu đãi các gia tộc lớn nhỏ của Duyệt Châu thành, kì thực là cho sứ giả của Ngao Hàn Tông đón gió tẩy trần. Trong yến hội có rất nhiều người, Duyệt Châu thành phần đông thanh niên tài tuấn đều tụ tập lại, những thanh niên tài tuấn này tu vi tỷ thí nhất định sẽ có.

Trên thực tế, cả tu chân đại thế giới, dùng thực lực vi tôn, bất kể là gia tộc, hay là quan phủ, hoặc là tông môn, các loại tụ hội đều không thể thiếu tỷ thí luận bàn. Thậm chí tại lễ mừng năm mới cũng đụng chạm, cuộc tụ hội của bọn hắn đều để đánh giá võ công tu vi, tiểu hài tử nhà ai có võ công mạnh nhất, gia trưởng bọn hắn đều nhận được vinh quang thật lớn.

Bởi vì tu vi Phương Viêm tại phần đông đệ tử gia tộc đều là tồn tại kế cuối, vì cố kỵ cảm nhận của Phương Viêm, mỗi lần đại gia tộc tụ hội luận võ luận bàn, Phương Chấn cũng không cho Phương Viêm tham gia.

Mà lần này, Thành chủ Mạc Thi An tổ chức yến hội, cũng có thể nói là Phương Viêm tại phần đông thanh niên lớn nhỏ trong gia tộc lần đầu tiên là nhân vật nổi bật như vậy.

Lần tụ hội này, Phương Viêm cùng Phó Khinh Huyền là chủ lực của Phương gia. Thời điểm Phương Viêm đến Hoành Nhạc Sơn Mạch lịch lãm, Phó Khinh Huyền đã đột phá đến Bạo Khí Cảnh, bởi vì một mực cùng cố cảnh giới, thẳng cho tới hôm nay hai người mới gặp lại.

Buổi sáng sớm, Phương Viêm ngồi ngay ngắn trên giường tu luyện một đêm trong lúc đó mở hai mắt ra, rửa mặt xong, thay bộ quần áo mới, cùng Phó Khinh Huyền, Phương Chấn phụ từ ba người cầm lấy thiệp mời, thẳng đến dinh thự phủ thành chủ.

Duyệt Châu thành to như vậy, hôm nay là ngày trọng đại, rất nhiều hào môn thế gia thanh niên tài tuấn đều đi ra ngoài, mang theo nô bộc, đại kiệu hoa lệ, đều hướng tới phủ thành chủ.

Phủ thành chủ có đại khí cực kỳ xa hoa, chiếm diện tích mấy ngàn mét vuông, quả thực là một tòa thành trong thành, bên ngoài là một nhánh sông dẫn tới nước sông mệnh mông. Sông xanh nhộn nhạo, nước sông thanh tịnh thấy cả đáy sông loáng thoáng có thể chứng kiến cơ hội quan.

Trừ cái đó ra, tường thành cũng cao tới hơn mười trượng, nguy nga hùng tráng, nguyên một đám uy vũ hùng tráng, tướng sĩ tu vi thâm hậu trấn thủ trên toà nhà hình tháp, cúi đầu nhìn mặt đất và ngẩng đầu nhìn bầu trời, thậm chí có phi điều vượt qua, đều muốn tinh tế quan sát một phen.

Tại trên tường thành có một bàn đài phong quân dụng cơ nổ phá giáp, làm cho mọi người nhìn mà kinh hãi. Đây là xe cơ nổ phá giáp làm cho người nghe tin đã sợ mất mật, mũi tên rất lớn được lắp trên nó dùng hỏa dược để thúc dục, có hơn mười đài cơ nổ phá giáp cùng một chỗ liên xạ, cao thủ Tiên Thiên cảnh đều phải nuốt hận tại chỗ.

Còn vị thành chủ trong phủ đệ, có thể nói là tàng long ngoạ hổ, thường nhân căn bản không cách nào xông vào, không hổ là cửu phẩm thế lực duy nhất trong Duyệt Châu thành.

Tại thời điểm xe ngựa của Phương gia đến cửa ra vào phủ, rất nhiều đệ tử hào môn thế gia cũng đã đến nơi này, các loại kiệu dừng lại, tuấn mã tê mình, nô bộc thét to, tiếng binh khí khải giáp của hộ vệ hội tụ thành một luồng nước lũ đánh thẳng không trung, bốn phía giống như là chợ bán thức ăn đang tranh cãi lẫn nhau vậy.

Phương Chấn, Phó Khinh Huyền, Phương Viêm ba người vừa xuống xe ngựa, trong nháy mắt, Phương Viêm cũng cảm giác được hơn mười đạo ánh mắt đều nhìn về mình. Có vài người chỉ trỏ, phần lớn đều đàm luận về chủ đề thiên chi kiều nữ Phó Khinh Huyền bên cạnh hắn, có ghen ghét có hâm mộ, có hận.

"Các người xem? Đây có phải là Phương Viêm của Phương gia không, không ngờ lần này lại dám đến phủ thành chủ dự tiệc? Chẳng lẽ hắn sẽ không sợ thiên tài của Cao gia Cao Tiến khiêu chiến hắn sao?"

"Nghe nói lần này Cao Tiến chính là vì hắn mà đến, nếu nhìn thấy Phương Viêm hắn nhất định sẽ khiêu chiến Phương Viêm."

"Gần đây đều có tin tức lan truyền Phương Viêm là đệ nhất thiên tài của Duyệt Châu thành, điều này có phải thật vậy hay không a! Còn có tin hắn đánh bại Bạo Khí Cảnh Cao Bằng có phải thật hay không. Lần này ta muốn nhìn phế vật Phương gia làm thế nào ứng đối."

"Mau nhìn, mỹ nhân bên cạnh Phương Viêm chính là một trong song kiều của Duyệt Châu thành, giờ phút này lại bị Phương Viêm chiếm, thật là cái trắng non cũng bị heo ăn mất rồi!"

"Cái gì thiên tài, còn không phải một cái phế vật sao, lần này dự tiệc, sứ giả Ngao Hàn Tông chọn lựa nhân tài, hai nhà Cao Vương sao có thể để cho hắn như ý, Phương Viêm vừa chết, chúng ta không phải sẽ có cơ hội có được mỹ nhân Phó Khinh Huyền sao?!"

Đối với nghị luận của mọi người, Phương Viêm trực tiếp lựa chọn không đếm xỉa đến họ, những người này muốn nhai bên tai vậy cứ để cho bọn hắn

nhai, hẳn cũng không quan tâm người khác nghĩ thế nào về hắn.

"Ồi? Đây không phải Phương Viêm của Phương gia sao? Nghe nói người gần đây sợ hãi Cao Tiến đường đệ tìm người làm phiền nên người cố ý núp đi, như thế nào hôm nay lại dám hiện thân, còn tự cho là thần công mình tiến nhanh, không lo cho bản thân muốn đi ra biểu hiện một phen." Một cảm y thanh niên, tay cầm quạt xếp, vẻ mặt khiêu khích hướng về phía Phương Viêm lớn tiếng nói.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Phong ba trước yến hội

"Cao Thanh, người Cao gia người đều chết hết rồi hay sao? Mà lưu lại một tiểu Cầu như người ở đây sửa loạn, người có biết tôn ti hay không." Bọn người Phương Đào theo sát sau lưng Phương Viêm gặp người Cao gia kiêu ngạo, vậy mà ở trước cửa làm nhục Phương gia lập tức không khỏi phần nộ quát.

"Người Phương gia người mới chết hết." Không thể không nói Phương Đào mồm miệng rất độc, chỉ một câu, đã khiến cho một đời đệ tử kiệt xuất của Cao gia từ thông dong biến thành thẹn quá hoá giận.

"Nếu như không phải đều chết hết, sao lại có tên tiểu Cầu người ở đây sửa loạn." Phương Đào cười lạnh.

"Phụ thân, chúng ta đi, đừng để cho con chó điên này làm mất nhã hứng của người." Phương Viêm liền cười nói.

"Phương Viêm, người mắng ai là chó điên, ta muốn quyết đấu cùng người." Phương Đào nói hắn là cầu, giờ phút này Phương Viêm lại nói hắn là chó điên, hắn vốn là tìm đến gây phiền phức, tất nhiên không có khả năng buông tha cơ hội này.

Chỉ thấy quạt xếp trong tay Cao Thanh nhẹ nhàng lay động, lập tức gió lốc nổi lên, trong trăm bước, mắt thường có thể nhìn thấy một dòng xoáy tiểu hình long quyền cuốn tới Phương Viêm.

Đây là một môn phép gió lốc khi Cao Thanh tại một lần ra ngoài lịch lãm học được, một khi vận lên, đối thủ một khi bị thổi trúng sẽ bị thổi bay lên không trung, phi thường lợi hại.

Lúc trước Cao Thanh tu vi vốn là Luyện Khí kỳ tầng chín, bây giờ đã đạt tới Bạo Khí Cảnh tầng một, hiển nhiên cũng là vì tham gia lần tụ hội này, muốn cá chép vượt Long Môn, bái nhập vào Ngạo Hàn Tông, được tông môn toàn lực bồi dưỡng.

"Muốn chết!"

Thấy Cao Thanh động thủ, hơn nữa còn là hướng về phía mình. Phương Viêm cười lạnh một tiếng, tiếp theo, bàn tay vung lên, một đòn Băng Sơn Quyền cương mãnh bá đạo đánh tới hướng long quyền phong đang cuốn tới.

Một long quyền phong cao hơn người đang cuốn tới, trong nháy mắt đã tới trước mặt Phương Viêm, trong gió lốc ẩn hàm phong nhận sắc bén, một khi đánh lên trên người, nhất định sẽ bị đánh thành một cái tổ ong vò vẽ.

"Oanh!"

Quyền phong va chạm, chỉ nghe oanh một tiếng nổ, gió xoáy mà Cao Thanh này vẫn lấy làm tự hào trong nháy mắt đã tan tác, mà quyền thế bá đạo của Băng Sơn Quyền vẫn tiếp tục đánh về phía Cao Thanh.

Một kích đánh tan gió lốc, tiếp theo, bàn tay Phương Viêm ấn một cái! Võ xoổng! Liên tục đánh ra mấy chiêu Băng Sơn Quyền đánh tới hướng Cao Thanh.

"Phanh! Phanh! Phanh..."

Tiếng nổ mạnh liên tục không ngừng vang lên, Cao Thanh cơ hồ còn không có kịp phản ứng, toàn thân quần áo, quạt xếp, ngọc bội trên người, đều nổ tung, chỉ còn lưu lại một bộ nội giáp hộ thân, cả người là bay ngược đi ra ngoài.

"Phốc!"

Cao Thanh bị Phương Viêm đánh bay rớt ra ngoài, miệng phun đầy máu tươi, ngay cả đại kiêu sau lưng, cả bảy tám tên hộ vệ, cũng không kịp trốn tránh, bị đánh trúng bay rớt ra ngoài, mỗi người đều miệng phun máu tươi.

"Phế vật, cũng dám ở trước mặt ta kiêu ngạo? Thật là không biết sống chết." Cường thế bá đạo, hiện giờ mọi người bên ngoài, đã thật sự khắc họa chân thật về Phương Viêm.

"Thất bại? Thanh niên tài tuấn Cao Thanh của Cao gia rõ ràng chỉ trong một chiêu đã bị đánh tan! Thực lực thật mạnh, tu vi của Phương Viêm đã đạt tới trình độ gì?"

"Cao Thanh có tu vi Bạo Khí Cảnh chỉ trong một chiêu đã bị đánh bại, nếu có người nói Phương Viêm là Luyện Khí cảnh, đánh chết ta cũng không tin."

"Hi! Hi! Hi..."

"Bạo Khí Cảnh, nửa năm trước còn là phế vật Luyện Khí kỳ tăng ba, nửa năm sau đã là Bạo Khí Cảnh, chuyện này thật không thể dùng thiên tài để hình dung, có thể nói là yêu nghiệt đi!..."

Cao Thanh trong nháy mắt bị thua, điều này khiến cho mọi người bốn phía hít một hơi lạnh khí, tiếng kinh hô không ngừng.

"Đây là có chuyện gì? Phương Chấn, người thật sự không để ý da mặt cùng với Cao gia ta khai chiến sao? Vậy mà lấy lớn hiếp nhỏ, người thật không biết xấu hổ." Cùng lúc đó, một số nhân mã Cao gia vây quanh Cao Ủy An, cũng đều tụ tập lại, một ít nô bộc vội vàng nâng Cao Thanh dậy, bắt đầu trị liệu thương thế trên người, còn lại cao thủ đối phương đều dùng ánh mắt phẫn nộ mà nhìn.

"Cao Ủy An, người nên dạy lại tộc nhân mình, trách không được lại cùng người một cái đức hạnh, cuồng vọng tự đại, không coi ai ra gì, không có một chút tôn ti." Phương Chấn cười lạnh, căn bản là không nhìn đệ tử Cao gia kêu gào ầm ĩ, mà nhìn chăm chăm vào trong đám người Cao Ủy An nói.

"Phương Chấn người nên xem lại mình đi! Không biết người có thể bảo vệ tiểu tử này cả đời hay không." Cao Ủy An cười lạnh.

"Phương Chấn, người thật lớn mật, lần này dinh thự phủ thành chủ tự hội mở tiệc chiêu đãi khách quý, người cư nhiên lại dám hạ độc thủ như vậy! Có ý định gây chuyện, muốn Khiêu Chiến uy nghiêm phủ đệ của Thành chủ sao!" Một thanh niên ước chừng 20 23 tuổi trầm ổn đi tới, há miệng ra liền chụp cái mũ đỏ lên đầu Phương Chấn.

Trên người hắn phát ra khí thế như tri âm tri kỷ, sâu như giếng cổ, hơn nữa ngôn ngữ lại sắc bén, chiêu chiêu đều bức bách người khác vào tuyệt lộ.

Hắn nói chuyện với Phương Chấn, mặt mỉm cười, vẻ mặt thông dong, cũng không có xem người đối diện là gia chủ phương gia, mà xem như ngang hàng cùng hắn, có thể tùy ý kêu tùy ý hét, nói mỗi một câu đều là chụp mũ, ý nói Phương gia muốn đối đầu với phủ Thành chủ.

"Vương Diệt, người còn chưa đủ lông đủ cánh ở nơi này gọi thẳng tục danh lão phu, chẳng lẽ người cho rằng người là Vương Đầu Phú lão thất phu kia sao? Hay là Vương Đầu Phú lão thất phu kia chết rồi, nên phải tiêu nãi oa như người đến chủ trì tham gia yến hội của Thành chủ đại nhân." Phương Chấn vẻ mặt lạnh nhạt, trong mắt sát khí không ngừng nổi lên, Phương gia còn chưa có diệt vong, mà những tôm tép nhãi nhép này lại không thể chờ đợi được muốn bỏ đá xuống giếng.

"Chết, ta xem người chết là người mới đúng chứ, não loạn yến hội của Thành chủ đại nhân, càng thêm quấy nhiễu đến khách quý của Ngao Hàn Tông, Phương Chấn, người hãy đợi diệt tộc đi." Vương Đầu Phú tứ bình bất ổn, ngăn trở Vương Diệt tiếp tục mở miệng, lập tức không khỏi cười lạnh nói.

"Có ý định gây chuyện?" Phương Viêm nhìn lướt qua nhân mã hai nhà Cao Vương hùng hổ dọa người không đếm xỉa tới nói: "Lần này là Cao Thanh thi triển gió lốc, muốn gây bất lợi cho ta, ta bất quá là phản kích mà thôi, muốn nói gây chuyện phải nói là Cao gia các người gây chuyện trước. Còn việc diệt tộc cũng nên diệt Cao gia các người trước mới đúng, về phần Vương gia người, thị phi chẳng phân biệt được, bị dầu heo mờ mắt, giống như chó điên vậy gặp người liền cắn đúng là gia tộc vô liêm sỉ, các người cũng không xứng sống trên đời, đi đến đây chỉ tổ mất mặt xấu hổ." "Tiểu tử, người muốn chết, đại nhân ta đang nói chuyện sao đến phiên tiểu tử miệng còn hôi sữa như người chen vào." Vương Diệt vừa ra ngoài lịch lãm trở về, đối với chuyện tình của Phương Viêm cũng có nghe qua, hắn tự tin hắn có thể tiểu ngạo khắp các thanh niên trẻ tuổi, hắn có tu vi Bạo Khí Cảnh tăng hai, còn một bên là tiểu tử Luyện Khí kỳ tăng tám, lại như thế nào nghịch thiên, chống lại hắn, một cái tát liền chụp chết, lập tức không khỏi nổi giận nói.

"Phương Viêm, người lui ra, việc này để cho ta tới xử lý." Thanh niên tài tuấn của hai đại gia tộc Cao Vương đều tìm đến, tuy nói đều là trẻ tuổi, nhưng bọn hắn so Phương Viêm lớn hơn sáu bảy tuổi, tu luyện nhiều hơn sáu bảy năm, Phương Chấn sợ Phương Viêm có chuyện, lập tức không khỏi nói.

"Phụ thân, đây là ân oán của người trẻ tuổi, người hãy qua một bên nghỉ ngơi, việc này để con tới xử lý, dám làm nhục Phương gia ta, bọn họ toàn bộ đều phải chết." Phương Viêm nhìn lướt qua hai nhà Cao Vương, sắc mặt nhìn có chút hờ hững, không khỏi xoay người về mặt cung kính nói.

"Nghĩa phụ, Phương Viêm nói rất đúng, đây là ân oán của người trẻ tuổi chúng ta, cũng là địa phương Ngao Hàn Tông chọn lựa nhân tài, nếu như Phương gia chúng ta rút lui, sẽ chỉ làm sứt mẻ Ngao Hàn Tông xem thường. Mà nói, nếu như Phương Viêm hắn đánh không lại, không phải còn có con sao, Phương gia ta nhân khẩu tuy đơn bạc, nhưng cũng sẽ không khiến cho Phương gia ta mất mặt." Phó Khinh Huyền ở bên cạnh nghe vậy tiến lên một bước nói.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59: Lập uy, Lộ tranh vanh

"Người chính là Vương Diệt, thiên tài của Vương gia?" Phương Viêm tiến lên một bước, nhìn chăm chăm Vương Diệt trước mắt.

Tên này là tu sĩ Bạo Khí Cảnh, tại Duyệt Châu thành cũng coi như là cường giả trẻ tuổi, hai nhà Cao Vương, nhân khẩu đông đảo, mấy thanh niên khoảng hai mươi tuổi có tu vi Bạo Khí Cảnh mỗi nhà đều có hơn bảy tám người. Mà Phương gia, chỉ có mỗi một người là Phương Đào, bây giờ lại tăng thêm một người là Phó Khinh Huyền.

Có thể nói, địa vị hiện tại của Phương gia tại Duyệt Châu thành rất kém, thanh niên trẻ tuổi thì thừa vài người, nếu không có Phương Chấn tọa trấn, trước sự cường thế của hai nhà kia, chỉ sợ sớm đã bị bài trừ ra khỏi tam đại gia tộc.

"Người chính là Phương Viêm, phế vật trước kia của Phương gia?" Vương Diệt vẻ mặt miệt thị.

"Phế vật nói ai?"

"Phế vật nói người!" Nghe Phương Viêm hỏi thăm, Vương Diệt không lưỡng lự nói.

"Ha ha..."

"Ha ha..."

Cao Vương Phương ba nhà tranh đấu, dẫn tới đệ tử các tiểu thế gia ở bốn phía vây xem. Theo thanh âm của Vương Diệt, lập tức khiến cho đám người xung quanh cười vang.

"Phương Viêm, người tiểu súc sinh này, ta muốn người chết." Bị người trước mặt trêu, Vương Diệt mặt âm trầm như nước, cũng không còn vẻ thông dong lúc trước, hần hiện tại nghĩ phải làm thế nào đem miệng tiểu tử Phương Viêm này đánh cho nát bầy.

"Phế vật, có bản lĩnh liền phóng ngựa tới." Phương Viêm trong mắt tinh quang liên miên, đứng chấp tay, tiến lên trước một bước nói.

"Phế vật, Vương gia toàn bộ đều là một đám phế vật."

"Người, ta muốn xé xác người."

"Phương Chấn lão cầu người dạy dỗ tiểu tạp chủng này rất cần rồi. Đại thiếu gia, giết tiểu tạp chủng Phương gia kia đi." Tộc nhân Vương gia kêu gào không ngừng.

"Ừ?" Phương Viêm trong mắt tinh quang ẩn hiện, sát ý điên cuồng nổi lên, ánh mắt bắn tới mấy người Vương gia. "Mới vừa rồi là ai? Ai nói ầu nói tả? Nhục mạ gia phụ? Nhanh chóng rút ra đây cho ta, quý xuống đập đầu một trăm cái, ta để cho các người một thân toàn thây."

"Người!"

Nghe được lời nói này, Vương Diệt quả thực là lông mày muốn dựng đứng mà tròng mắt, trên mặt sương lạnh biến thành dữ tợn, hần đang chờ Phương Viêm ra tay trước, như vậy hần có thể quang minh chính đại giáo huấn hần, không nghĩ tới Phương Viêm lại điên cuồng như thế, rút ra bội kiếm bên hông nổi giận nói: "Phương Viêm, người đã muốn chết, ta sẽ thành toàn cho người."

"Liễu Diệp Phiêu Phiêu, Liễu Diệp Hóa Kiếm chém cho ta!"

Hét lớn một tiếng, sau lưng Vương Diệt chân khí sôi trào, khí lưu cường đại đẩy mọi người ở xung quanh ra xa, lá liễu kiếm trong tay rất thẳng tắp, xoay xoay hai đạo kiếm hoa, đánh thẳng tới mặt Phương Viêm.

"Băng sơn!"

Phương Viêm thấy thế cười lạnh một tiếng, một quyền oanh ra, có xu thế núi lở địa liệt, Kim Sắc quyền ảnh giống như thực chất, đánh vào trên kiếm hoa, hòa tinh vắng khắp nơi. Tiếp theo, Phương Viêm rất nhanh bước lên trước, thi triển ra bảy thức Băng Sơn Quyền.

Phương Viêm quyền thế cương mãnh bá đạo, tuy tu vi Vương Diệt cao hơn hần một cái đại cảnh giới, Phương Viêm vẫn không sợ hãi, chiêu thức mở rộng ra đánh đập đầu, đánh xong bảy thức Băng Sơn Quyền, Vương Diệt liên tiếp lui lại hơn mười bước, bị Phương Viêm áp chế chỉ có chống đỡ không có sức hoàn thủ.

Từ khi Thuận Dương Công của hần đột phá đến tầng thứ hai, chân khí trong cơ thể hần không kém bao nhiêu so với tu sĩ Bạo Khí Cảnh, lại tăng thêm Băng Sơn Quyền của hần đạt tới cảnh giới tông sư, tu sĩ Bạo Khí Cảnh tầng một căn bản không phải đối thủ của hần. Còn có một điểm càng thêm trọng yếu chính là, lá liễu kiếm pháp của Vương gia là kiếm pháp nhẹ nhàng, giờ phút này hần vậy mà cùng Phương Viêm cận thân chém giết, hần đã là phạm vào một sai lầm chí mạng, hần quá coi thường Phương Viêm.

Nếu như những tu sĩ Luyện Khí kỳ tăng tám khác, trước thực lực cường đại như vậy, trong hoàn cảnh này nhất định sẽ ảnh hưởng đến toàn cục, tại thực lực tuyệt đối trước mặt, những thứ khác đều là gà đất chó kiếng, một kích liền xong, nhưng lại không thể so với Phương Viêm, từ khi Thuận Dương Công đột phá đã có thể chém giết cương thi ngàn năm tương đương với tu sĩ Bạo Khí Cảnh. Càng đã từng chém giết qua yêu thú cấp năm tương đương với Bạo Khí Cảnh hậu kỳ. Chỉ một điểm sai lầm của Vương Diệt, dựa theo kinh nghiệm chiến đấu phong phú của Phương Viêm, kết cục của Vương Diệt này có thể nghĩ.

"Phanh!"

Phương Viêm eo uốn éo, tránh đi một kiếm mà Vương Diệt chém tới, thân thể lại uốn éo, hai đám nhất tề oanh ra, chỉ nghe phịch một tiếng, Vương Diệt đã bị một quyền oanh bay.

Chỉ nghe "Nhé!" Một tiếng, hộ thể chân khí của Vương Diệt đã nát bấy, miệng phun máu tươi, đụng vào một cây cột Kim Long trước phủ thành chủ, rơi xuống mặt đất, sắc mặt trong nháy mắt biến thành nhợt nhạt, miệng đầy máu đen. Một chân Phương Viêm đạp lên trên bụng nơi đan điền Vương Diệt.

"Phương Viêm, ngươi muốn làm gì, còn không nhandừng tay cho ta." Vương Diệt đột nhiên bị thua, mọi người về mặt khiếp sợ, lúc trước Cao Thanh bị thua có thể nói do hấn chủ quan, giờ phút này, Vương Diệt có tu vi Bạo Khí Cảnh tầng hai vậy mà cũng thất bại, đây cũng không thể nói là chủ quan được. Vương Diệt như chó chết bị Phương Viêm giẫm dưới mặt đất, Vương Đẩu Phú không khỏi lập tức hướng về Phương Viêm nổi giận quát.

"Vương Đẩu Phú, ngươi muốn làm gì? Đây là ân oán của tiểu bối, ngươi thật sự muốn ra tay sao?" Vương gia Gia chủ Vương Đẩu Phú mở miệng, Phương Chấn liền ra mặt, âm thầm đề phòng, sợ tên này âm thầm ra tay với Phương Viêm.

"Tại sao có thể như vậy, ta là Bạo Khí Cảnh tầng hai, ta sao có thể bại được..." Vương Diệt liều mạng gầy dựa, nhưng không có tác dụng gì. Chân Phương Viêm như núi cao cắm rễ ở dưới mặt đất, giẫm ở trên người hấn làm cho hấn không thể động đậy.

"Bạo Khí Cảnh tầng hai rất giỏi sao?" Phương Viêm nhìn lướt qua Phương Chấn đang cản lại Vương Đẩu Phú, lạnh lùng nói: "Ta nói rồi, trước đây ngươi nhục ta, muốn đưa ta vào chỗ chết? Rất tốt, nhưng ta là người khá nhân từ, không muốn động một tí là giết chết, hôm nay chỉ phé đi đan điền của ngươi, cho ngươi cả đời làm người thường."

Trong lúc nói chuyện, Phương Viêm về mặt lãnh khốc, nhìn chân đang giẫm xuống ở trong mắt hấn giống như là đang giẫm một con con gián, một con rệp, ở trước mặt tất cả mọi người, giờ lên chân của mình, muốn giẫm đạp xuống dưới.

Lần này nếu như thật sự đạp xuống, khẳng định Vương Diệt tu vi toàn bộ phé, đan điền bị phá, chung quy là không còn khả năng tu luyện, như thế, quả thực là so với giết hấn còn muốn tàn nhẫn hơn.

"Dừng tay! Ngươi nếu dám thương tổn diệt nhi, hôm nay, Vương gia ta cùng Phương gia ngươi không chết không thôi, hôm nay ta sẽ phải giết ngươi." Nếu chân hấn mà giẫm xuống, sẽ chôn vùi một thiên tài của Vương gia, Vương Đẩu Phú sao có thể mặc kệ để chuyện này xảy ra, râu tóc dựng đứng, lập tức không khỏi nổi giận nói.

"Ha ha... Vương lão thất phu, ngươi tính toán hay nhỉ, ngươi nói ta dừng tay ta phải dừng tay sao, như vậy ta chẳng phải là rất mất mặt ư." Phương Viêm nghe vậy cười ha ha một tiếng, nâng chân lên giẫm xuống đan điền Vương Diệt. "Lớn mặt! Tiểu súc sinh ngươi muốn chết."

Phương Viêm nghe được lời nói uy hiếp của hấn cư nhiên còn muốn ra tay. Đây là đang gây hấn với uy nghiêm của Vương gia hấn, việc này sao có thể dễ dàng tha thứ? Vương Đẩu Phú lập tức là giận dữ mắng mỗ một tiếng, căn bản là không để ý Phương Chấn chặn lại, mà đưa tay ra, một đạo chân nguyên hóa thành công kích đánh tới Phương Viêm.

"Hừ..."

Đối với hành động của Phương Viêm, Phương Chấn giờ hai tay tán thành, tộc nhân hai nhà Cao Vương đều đáng chết, Phương Viêm muốn phé Vương Diệt, hấn ủng hộ trăm phần trăm Vương Đẩu Phú muốn ngăn cản, hấn liền hết lần này tới lần khác không cho đối phương được như ý, hừ lạnh một tiếng, một quyền oanh ra, một kích băng sơn đánh tới chân nguyên kia.

Phương Chấn tu vi vốn cao hơn Vương Đẩu Phú một đường, Băng Sơn Quyền oanh ra, chân nguyên kia liền nổ tung, hóa thành cuồng phong thổi đi bốn phía, cuồng phong đi qua, người xung quanh bị thổi trúng làm cho phải liên tiếp lui về phía sau, có rất nhiều suất nữa còn ngã xuống đất.

"Vương lão thất phu ngươi ngăn ta, ta tuyệt đối không để cho ngươi như ý, hôm nay Vương Diệt ta phải phé rồi, hôm nay dù có Thiên Vương lão tử đến đây cũng cứu không được hấn." thanh âm Phương Viêm lãnh khốc vang lên trong đám người, chân của hấn vô tình mạnh mẽ đạp xuống, khí kinh cuồng bạo trực tiếp phá vỡ vòng bảo hộ mà chân khí Vương Diệt ngưng tụ ra, một cước giẫm nát đan điền đối phương.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 60: Tại sao là nàng?

"A!"

Vương Diệt kêu thảm một tiếng, giống như bóng cao su đã hết hơi xẹp lợ trên mặt đất, thất khiếu có máu tươi đỏ hồng tràn ra, về mặt không thể tin, về mặt oán độc nói: "Ngươi... Ngươi thật sự phá đan điền của ta. Ta muốn giết ngươi..."

Đan điền vừa vỡ, Vương Diệt vùng vẫy vài cái, căn bản không làm gì được Phương Viêm, khuôn mặt trắng bệch do oán độc chuyển đổi thành tuyệt vọng, đan điền bị hủy, điều này so với giết hấn còn khó chịu hơn.

Tại tu chân đại thế giới, người người thương võ, không biết võ công không thể tu luyện, dù ở đâu cũng sẽ bị người khinh bỉ khi dễ, đan điền bị hủy, ngay cả võ giả bình thường nhất cũng không bằng, gặp tình cảnh như vậy thật là so với chết còn khó chịu hơn, loại phế vật như vậy, không riêng gì ngoại nhân, ngay cả tộc nhân của mình cũng sẽ xem thường, ngày xưa hẳn là thiên tài trong tộc, cao cao tại thượng, giờ phút này đã bị đánh vào trong vực sâu, phải chịu cảnh người khác khinh bỉ, có thể nói là sống không bằng chết.

"Giết ta?" Phương Viêm thu hồi chân của mình, liếc Vương Diệt như một con chó chết nói: "Người hiện tại cũng đã không thể tu luyện, người còn muốn giết ta, hay người muốn trồng cây vào Vương Đầu Phú lão thất phu kia sao? Nói cho người biết, người vĩnh viễn cũng đừng nghĩ đến việc này, người hãy đợi cười nhạo cùng si nhục với cùng vô tận đi."

"A! Tiểu súc sinh, ta muốn người chết." Vương Diệt kêu thảm thiết, Vương Đầu Phú triệt để điên cuồng, nổi giận gầm lên một tiếng, liều mạng công kích Phương Chấn, muốn đột phá phong tỏa của Phương Chấn giết chết Phương Viêm.

"Còn có! Người..... Cùng người! Mới vừa rồi nhục mạ Phương gia ta? Hiện tại ta cũng vậy muốn phế bỏ đan điền của từng tên các người, cho các người đi cùng chủ tử của các người đi."

Xoay người lại, ánh mắt Phương Viêm lướt qua một ít thanh niên tài tuấn cùng hộ vệ của Vương gia, đột nhiên tay vừa động, đánh ra Băng Sơn Quyền, tới đôi phương.

"Mọi người cùng tiến lên cho ta, làm thịt tiểu tạp chủng Phương Viêm này vì đại ca báo thù." Trong đám người Vương Yên Nhiên hướng về phía đám hộ vệ Vương gia cùng vài tên đệ tử ưu tú quát to.

Người Vương gia vừa động, những người mà Phương Chấn mang đến như Phương Đào cùng Phó Khinh Huyền đã sớm không quen nhìn bọn người Vương gia khoa trương, đều gia nhập vào trong chiến đấu.

"Đù rồi, chẳng lẽ các người muốn hủy đi phủ Thành chủ này hay sao?"

Trong nháy mắt nhân mã hai nhà Phương Vương sắp giao thủ, một đạo thanh âm uy nghiêm rộng to truyền ra từ phủ thành chủ, sau đó xuất hiện một thân hình cao lớn, toàn thân khải giáp kim loại, như một tôn chiến thần, mà người này là đại thống lĩnh hộ vệ trong thành chủ, La Kiệt.

"Phương Chấn, Vương Đầu Phú, các người còn không cho người dừng tay." La Kiệt toàn thân sát khí, không nghĩ tới vào ngày trọng đại như hôm nay, nhân mã hai nhà Phương Vương lại gây thêm phiền phức cho hắn, lại dám đánh nhau trước cửa phủ Thành chủ, còn có để Thành chủ đại nhân ở trong mắt không hả..

La Kiệt quát lớn một tiếng, hai nhà Phương Vương tự nhiên đều dừng tay không dám không nghe.

"La thống lĩnh, không phải là chúng ta muốn quấy rầy Thành chủ đại nhân, mà là tiểu tử Phương gia này thật sự khinh người quá đáng, vậy mà dám phế đan điền của con ta, việc này hẳn phải cho ta một câu trả lời thích đáng." Vương Đầu Phú mặt mũi tràn đầy oán độc, nghiêng răng nghiêng lợi nhìn chăm chăm vào Phương Viêm nói.

"Vương gia chủ, đúng sai đều có công lý, nếu là luận võ tỷ thí, dĩ nhiên là không thể thiếu va va chạm chạm, xuất hiện thương vong cũng không trách được người khác, chỉ có thể tự trách mình học nghệ không tinh." La Kiệt nhìn lướt qua Vương Đầu Phú cười lạnh nói, từ lúc phát sinh tranh chấp trước phủ thành chủ cho đến bây giờ hắn đều chú ý tất cả, lão thất phu Vương gia này thật không biết xấu hổ, vậy mà lên tiếng cáo trạng trước, La Kiệt trong nội tâm không khỏi một hồi chán ghét. Tiếp theo liền hướng tới Phương Viêm nói: "Phương Viêm, nếu là luận võ tỷ thí, cũng không nên ra tay ác độc như thế, người làm như vậy so với trực tiếp giết hắn còn tàn nhẫn hơn, từ nay về sau phải chú ý."

"La thống lĩnh, vẫn bối biết rồi, lần sau cùng người luận bàn, sẽ không ra tay ác độc như thế, sẽ trực tiếp cho hắn một cái thống khoái." Phương Viêm cũng nghe ra ý thiên vị của La thống lĩnh, lập tức không khỏi chấp tay một bộ đáng thụ giáo nói.

"Tiểu tử người, thật sự đúng là một tiểu tử dối trá, ta nói vậy là để cho người biết khi cùng người khác luận bàn phải chú ý làm đúng mực, mà không phải để cho người đi giết người." La Kiệt nghe vậy không khỏi cười mỉa.

"La thống lĩnh, đối với bằng hữu luận bàn tự nhiên là như thế, nhưng mà luận bàn với địch nhân thì không nên như vậy, một khi người nhân từ nương tay, địch nhân tất nhiên sẽ cho người một kích trí mạng." Phương Viêm liền lắc đầu về mặt nghiêm túc.

"Ta chẳng muốn so đo cùng tiểu tử người, bất quá ta thích, đối với địch nhân nhân từ chín là tàn nhẫn với chính mình."

"Không nói nữa, yến hội sắp bắt đầu rồi, mọi người chuẩn bị theo ta đến đại sảnh tổ chức yến hội a." La Kiệt hướng Phương Viêm tán thưởng, tiếp theo liền xoay hướng về đám người bốn phía cất cao giọng nói.

"Tiểu súc sinh, người chờ đó cho ta, đợi lát nữa lại thu thập người." Vương Đầu Phú hướng về phía Phương Viêm hung dữ nói.

"Hừ... Có bản lĩnh người hiện tại đến cắn ta đi!" Phương Viêm cười lạnh, đối với ánh mắt oán độc của Vương Đầu Phú không sợ chút nào.

Theo thanh âm La Kiệt vừa vang lên, các gia chủ đại gia tộc được mời đến phủ thành chủ dự tiệc đều mang theo con cháu đệ tử của mình hướng về nội phủ bước đi.

Mọi người đều biết, lần này Thành chủ Mạc Thi An thiết yến khoản đãi các đại gia tộc cùng bang phái trong Duyệt Châu thành, đều là vì sử giả Ngao

Hàn Tông muốn tuyển nhận đệ tử trẻ trong Duyệt Châu thành. Có thể nói, các đại gia tộc đều kêu gọi tất cả thiên tài trẻ tuổi trong gia tộc tới đây, hy vọng có thể được sử giả Ngạo Hàn Tông nhìn trúng.

Trong cả tòa phủ thành chủ ở sâu bên trong, còn có một tòa nội phủ, ở chỗ này, kém nhất đều là tu sĩ Luyện Khí kỳ bảy tám tầng, phần lớn đều dưới hai mươi lăm tuổi, do các gia chủ đại gia tộc dẫn đầu, về phần những hộ vệ, nô bộc do các đại gia tộc mang đến chỉ có thể ở quảng trường bên ngoài nội phủ ăn uống tiệc rượu.

Tiến vào yến hội trong nội phủ, nhân số khi đi đã thiếu hơn phân nửa, mà tuần kiệt trẻ tuổi tu vi cao đều rất phổ biến, phần lớn là Luyện Khí kỳ tầng chín cùng tu sĩ Bạo Khí Cảnh tầng một tầng hai. Tại trước mặt bao nhiêu tuần kiệt trẻ tuổi, Phương Viêm là người có tu vi kém cỏi nhất, nhưng lại không có ai dám xem thường hắn, đều đối đãi với hắn như đại địch cả đời.

"Chư vị, hôm nay ta mời mọi người đến, chắc hẳn mọi người đều biết nguyên do trong đó!" Tân khách đến đông đủ, yến hội đã không còn chỗ ngồi, Duyệt Châu thành Thành chủ Mạc Thi An long hành hô bộ đi đến, hướng về phía một đám tân khách là cất cao giọng nói.

"Hiện tại, cho mời sử giả Ngạo Hàn Tông Vệ Trường lão cũng các cao đồ ngồi xuống ăn uống tiệc rượu."

Theo thanh âm Mạc Thi An vang lên, phía sau đài đi ra một cầm y lão già, người này râu tóc trắng nõn, phiêu vận dật tiên, một bộ dáng tiên phong đạo cốt, vừa ra trường, ôm quyền mỉm cười, vuốt khẽ chòm râu, đầy thiện ý cùng mọi người thân thiện gật đầu chào hỏi, làm cho người ta như tắm gió xuân, theo phía sau lão một đám người phong độ nhẹ nhàng, thanh niên nam nữ như hoa như ngọc, có hơn mười người.

"Gặp qua Vệ Trường lão cùng với các cao đồ của Ngạo Hàn Tông"..

Sử giả Ngạo Hàn Tông và một đám cao đồ vừa mới ngồi vào vị trí, trong yến hội một đám tuần kiệt trẻ tuổi cùng gia chủ của tất cả các đại thế gia đều đứng dậy vãn an.

"Cảm tạ chư vị rất hân hạnh được đón tiếp tham gia yến hội lần này, lão phu trước duy trì vì kính, kính mọi người một ly, vừa mới tới quý địa, còn làm phiền mọi người nhiều." Vệ Minh Sơn giờ lên chén rượu hướng về phía một đám tân khách cất cao giọng nói.

Cạn xong một chén, một đám tân khách mới theo thứ tự ngồi xuống.

"Tại sao là nàng?" Nhìn xem bên cạnh cầm y lão già có một cô gái toàn thân bạch y tuyệt sắc, Phương Viêm nhìn thấy nàng, nàng không phải là Hạ Nghê Thường cùng hắn thăm dò hồ sâu dưới Ứng Chửu Giản sao?

"Phương Viêm, ngươi làm sao vậy, tại sao là nàng? Nàng là ai a?" Ngồi ở bên cạnh Phương Viêm Phó Khinh Huyền nghe được tiếng kêu của Phương Viêm liền kinh ngạc, lập tức không khỏi nói.

"Không có gì, chỉ là cảm giác người này có chút quen mặt, giống như đã gặp nhau ở nơi nào." thấy ánh mắt hỏi thăm của Phó Khinh Huyền, Phương Viêm liền lắc đầu nói.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61: Lý Vân Thông âm hiểm

Dịch giả: Thần Thiên

Yến hội được tổ chức ở địa phương này cũng chính là sân nhà của bọn người Phương Viêm, có thể có mặt ở đây đều là các thủ lĩnh trong Duyệt Châu thành. Ngoại trừ phủ thành chủ mang đến một nhóm người là sử giả Ngạo Hàn Tông ra, còn lại đều là các tuần kiệt trẻ tuổi của tam đại gia tộc, Phó Khinh Huyền ngẩng đầu, ánh mắt lập tức liếc tới Hạ Nghê Thường.

"Chẳng lẽ người Phương Viêm nói chính là nàng sao?" Ánh mắt hai người vừa chạm vào nhau, sau đó ánh mắt cả hai đều thu lại, bằng vào trực giác đặc biệt của nữ nhân Phó Khinh Huyền, nàng phát hiện, sử giả Hạ Nghê Thường của Ngạo Hàn Tông đang nhìn tới phương hướng của Phương Viêm.

Mà giờ khắc này, Phương Viêm cúi đầu dùng cơm, Hạ Nghê Thường liền thu hồi ánh mắt, Phó Khinh Huyền chỉ có thể dè xuống nghĩ hoặc trong lòng, buồn bực trong đầu mà dùng cơm. Mà đúng lúc này, Phương Viêm lại xảo hợp ngẩng đầu, Hạ Nghê Thường cũng đồng thời ngẩng đầu, giờ lên chén rượu trong tay đưa mắt nhìn bốn phía, sau đó ánh mắt hướng tới Phương Viêm.

Ngồi tại ghế khách quý Hạ Nghê Thường nâng chén hướng Phương Viêm nhẹ gật đầu, trên gương mặt đẹp tuyệt mỹ tràn đầy tiếu dung. Phương Viêm thấy thế liền nâng chén hướng nàng gật đầu thăm hỏi, xem như gửi qua lời mời.

Hạ Nghê Thường miệng có chút mấp máy, như đang nói. "Đợi lát nữa ta tới tìm ngươi."

Phương Viêm cũng đọc hiểu khẩu hình của Hạ Nghê Thường, vui mừng cười, nàng này chính là Hạ Nghê Thường là người mà hắn quen biết. Đối với

thân phận của Hạ Nghệ Thường, Phương Viêm có chút trầm tư, xong liền hiện lên một vẻ thoải mái. Nàng trẻ tuổi như vậy đã là cường giả Tiên Thiên cảnh, cũng chỉ có tông môn thất phẩm như Ngạo Hàn Tông mới có thể làm được.

"Sư muội, ngươi cùng ai chào hỏi vậy, ta có biết không?" Ngồi ở kế bên Hạ Nghệ Thường Lý Vân Thông phát hiện Hạ Nghệ Thường có chút dị thường, nhìn thấy khóe miệng nàng mỉm cười đầy mê người, nhìn thấy nàng cười, Lý Vân Thông đối với Hạ Nghệ Thường sinh ra một cảm giác muốn giữ lấy phi thường cường liệt, làm ra một cái tư thế tự nhận là rất vừa vặn, hướng về phía Hạ Nghệ Thường hỏi.

"Không có gì, chỉ là một bằng hữu bình thường thôi, người này ngươi không biết." Hạ Nghệ Thường nghĩ đến trận chiến ở dưới hồ sâu cùng Phương Viêm, sống chết trước mắt, thực lực thấp kém, có thể dứt khoát lựa chọn tới cứu nàng, sinh tử chi giao như vậy cũng không thấy nhiều, khóe miệng có chút nhếch lên, nếu không bởi vì có Duyệt Châu thành Thành chủ ở một bên tiếp khách, lại có thêm sư môn trưởng bối ở đây, nàng đều có tâm đi tìm Phương Viêm cùng nhau ăn uống tiệc rượu. Nàng cũng không có phát giác được biểu hiện tao nhã trước mặt của sư huynh, đắm chìm trong hồi ức của hai người, cặp môi đỏ mọng khẽ mở, hương khí như lan thân nhiên nói.

"Nếu là bằng hữu, vậy đợi lát nữa hãy cùng sư huynh ta đi chào hỏi." Lý Vân Thông đề xuống con lừa ghen ghét trong lòng cười nhạt một tiếng.

"Rất tốt, đợi lát nữa ta nhất định đưa hần đến gặp sư huynh, nhưng hần cũng là một thiên tài tu luyện, đến lúc đó nói không chừng chúng ta sẽ trở thành đồng môn." Hạ Nghệ Thường không có nghi ngờ gì, cười nói.

Nụ cười này của Hạ Nghệ Thường, lập tức sinh trăm mị, Lý Vân Thông xem đều có chút ngây dại.

"Người mà muội xem là thiên tài như vậy, ta cũng muốn hảo hảo kết bạn một phen." Lý Vân Thông cười nói, đang nói đến kết bạn một phen giờ phút này hần có thể nói là nghiêng răng nghiêng lợi. Sư muội thiên tư còn cao hơn hần, địa vị tại Ngạo Hàn Tông cũng cao hơn hần, trong tông môn càng được coi trọng, giờ phút này đang nói tới một ngoại nhân vậy mà nở nụ cười như vậy, điều này khiến cho lòng đố kỵ trong nội tâm Lý Vân Thông bùng nổ, ánh mắt hiện lên một vòng ánh sáng lạnh nhìn tới hướng Phương Viêm.

"Phương Viêm, ngươi có phải cùng nữ nhân kia nhận thức hay không! Nàng vậy mà cùng ngươi gật đầu chào hỏi." Gặp Hạ Nghệ Thường cùng Phương Viêm cách không nâng chén chào hỏi, sự tò mò trong lòng Phó Khinh Huyền lại nổi lên nhìn không được, mở miệng hỏi.

"Àn, mấy ngày hôm trước ra ngoài lịch lãm gặp được một người bạn, không nghĩ tới nàng dĩ nhiên là sư giả Ngạo Hàn Tông." Phương Viêm nghe vậy liền gật đầu cười nói.

"A, ngươi cùng sư giả Ngạo Hàn Tông nhận thức, như vậy việc chọn lựa, ngươi nắm chắc sẽ lớn hơn vài phần." Phó Khinh Huyền cười nói.

"Đi, Phương Viêm, ngươi có nhận thức nam tử kia không, hần đối với ngươi ôm lấy nồng đậm địch ý, ngươi phải cẩn thận một chút." Phó Khinh Huyền thấy Lý Vân Thông liên tiếp nhìn về phía bên này, bắng vào trực giác của nữ tử, nàng cảm nhận được ánh mắt của đối phương không có ý tốt, lập tức không khỏi nói.

"Là hần?" Phương Viêm nhìn theo ánh mắt nàng hướng tới Lý Vân Thông, lập tức không khỏi nhú mày. Người này hần cũng tính là nhận thức, có thể nói, lúc tiến vào Hoành Nhạc Sơn Mạch đối phương có giúp hần một cái đại ân, nếu không có người của đối phương ra tay đánh chết bảy sói đuổi giết, thì hần cũng phải tiêu hao không nhỏ mới có thể xử lý bảy sói. Hần có chút nghĩ không rõ, người này phi thường cao ngạo, khinh thường kết giao cùng hần, tại sao lại ôm địch ý đối với hần nồng đậm như vậy.

"Chẳng lẽ là bởi vì nàng?" Phương Viêm lông mày nhú lại, có chút hiểu rõ tên này tại sao phải đối với chính mình ôm địch ý, nguyên lai là ghen tị.

"Ngươi nhận thức người này?" Phó Khinh Huyền nghe vậy hỏi.

"Có thể tính là nhận thức, từng có gặp mặt một lần." Phương Viêm cười nói.

"A, ngươi phải cẩn thận một chút, ta cảm giác người này không phải là người tốt gì." Phó Khinh Huyền nghe vậy không khỏi mở miệng nhắc nhở.

Tại yến hội gặp được Hạ Nghệ Thường, điều này có thể nói là một chuyện ngẫu nhiên, cũng là một cái tất nhiên. Yến hội rất nhanh đã bắt đầu, mọi người vui vẻ hòa thuận đàm luận, năng lực cạnh tranh.

Yến hội cũng không có duy trì liên tục bao lâu, rất nhanh đã tiến vào màn diễn chính. Tổ chức yến hội trên danh nghĩa là tụ tập thanh niên tài tuấn trong Duyệt Châu thành, nhưng mục đích chủ yếu là vì sư giả Ngạo Hàn Tông chọn lựa nhân tài.

Kết thúc tiệc rượu, vệ binh trong phủ Thành chủ bắt đầu dọn dẹp yến hội, dọn ra từng mảng đất trống, chuẩn bị để lát nữa tỷ thí.

"Ngươi gọi là Phương Viêm?" Tiệc rượu xong xuôi, Lý Vân Thông đi nhanh đến, mắt cao hơn đầu gối như quân vương đứng trước mặt Phương Viêm nói.

"Ta chính là Phương Viêm, ngươi tìm ta có chuyện gì?" Nhìn xem vẻ mặt cao ngạo của đối phương, Phương Viêm cảm thấy một hồi không vui, hướng hần mở miệng.

"Tìm ngươi không có việc gì, chỉ là cho ngươi một lời khuyên, cách xa Nghệ Thường ra một chút." Lý Vân Thông cảnh cáo Phương Viêm.

"Dựa vào cái gì?" Phương Viêm nghe được đối phương là đến cảnh cáo mình, khuôn mặt trong nháy mắt liền âm trầm xuống.

"Dựa vào cái gì? Chỉ bằng nắm đấm của ta lớn, bằng vào thân phận ta cao quý hơn người, con cóc muốn ăn thịt thiên nga, người cũng không nhìn một chút người có cái đức hạnh gì, Nghê Thường nàng là người người có thể nhúng chàm sao?" Lý Vân Thông cười lạnh, trong mắt sát khí bạo phát, tên này thật sự quá không biết điều.

"Người!" Phương Viêm giận dữ, sắc mặt âm trầm đáng sợ.

"Tiểu tử, thức thời thì rời xa Nghê Thường xa một chút, bằng không ta không ngại cho người biến mất trên thế giới này." Lý Vân Thông cười lạnh, ý uy hiếp rất đậm.

"Sur huynh, người ở đây à! Di, Phương Viêm, người cũng ở đây, các người đây là?" Hạ Nghê Thường thấy Phương Viêm cùng Lý Vân Thông đi cùng một chỗ, lập tức không khỏi cười hỏi.

"Sur muội, người đã đến rồi, ta cùng Phương Viêm là mới quen đã thân, chúng ta đang nói chuyện." Lý Vân Thông vừa thấy Hạ Nghê Thường, trong nháy mắt đã thay đổi sắc mặt, hướng về phía Phương Viêm là cười nói, tay thân mật vỗ vỗ bả vai Phương Viêm.

"A, các người đều đã quen nhau, cũng không cần ta giới thiệu cho các người làm quen nữa. Sur huynh, ta đã nói với người, Phương Viêm hấn rất lợi hại nếu không có hấn cứu ta, tại Hoành Nhạc Sơn Mạch ta có thể không về được rồi." Hạ Nghê Thường thấy Phương Viêm cùng Lý Vân Thông hòa hợp cùng nhau như vậy, lập tức không khỏi nói.

Lý Vân Thông phát tay cắt ngang câu chuyện của Hạ Nghê Thường nói: "Sur muội, sur bá đang chuẩn bị chuyện tình tỷ thí, chúng ta đi hỗ trợ a!"

"A, Phương Viêm, ta có việc đi trước, đợi lát nữa ta lại tới tìm người." Hạ Nghê Thường nhìn về phía Vệ Minh Sơn, liền hướng tới Phương Viêm nói.

"Ân, người đi mau lên!" Phương Viêm cười khoát tay áo nói. **LIKE để gia tăng kinh nghiệm và rơi đồ!**

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Cao Tiến khiêu chiến

Dịch giả: Thần Thiên

"Tiểu tử, lời của ta người tốt nhất nên nghe theo, bằng không có hại cũng chỉ hại chính người." Một sát na khi Lý Vân Thông xoay người, hấn hướng về phía Phương Viêm truyền âm cảnh cáo nói.

"Tên này thật sự tự tự cho mình là Thiên Vương lão tử mà!" Phương Viêm nghe vậy, xoay người, lưu cho đối phương một cái ót, căn bản là không có đem uy hiếp của đối phương để ở trong lòng, đi về về khu vực Phó Khinh Huyền đứng.

"Không biết điều, phải cho người nhìn xem." Hành động của Phương Viêm đã triệt để chọc giận Lý Vân Thông, cũng dám không đếm xỉa hấn. Lý Vân Thông trên mặt mỉm cười, cùng Hạ Nghê Thường đi về phía Vệ Minh Sơn, nhưng trong lòng lại nảy sinh ác độc, muốn cho Phương Viêm một chút giáo huấn.

Rất nhanh, luận võ trường đã được tạo ra. Tại trên đất trống trong nội phủ đã xây dựng xong một lồi đài tỷ thí lớn. Thành chủ Duyệt Châu thành Mạc Thi An đang tuyên bố quy tắc tỷ thí, phải là tu sĩ Luyện Khí kỳ tăng tám mới có thể lên lồi đài cùng mọi người tỷ thí, luận bàn khiêu chiến lẫn nhau, nếu được sứ giả Ngạo Hàn Tông coi trọng, có thể trực tiếp thông qua sơ tuyển, kế tiếp Ngạo Hàn Tông sẽ căn cứ theo người thông qua sơ tuyển mà bố trí nhiệm vụ khảo hạch, một khi thông qua, có thể trở thành đệ tử ngoại môn của Ngạo Hàn Tông.

"Phương Viêm, đợt sơ tuyển này của Ngạo Hàn Tông, nếu dưới 20 tuổi mà đạt tới tu vi bạo khí cảnh thì có thể trực tiếp thông qua sơ tuyển, kế tiếp người cần phải hảo hảo biểu hiện một phen, nhất định phải thông qua khảo hạch đó." Nghe Trương lão Vệ Minh Sơn của Ngạo Hàn Tông tuyên bố hết các quy tắc trận đấu, Phó Khinh Huyền nói với Phương Viêm.

"Ta biết rồi." Phương Viêm tự tin cười, phần sơ tuyển này đối với hấn mà nói không có chút độ khó nào.

Ngạo Hàn Tông sở dĩ muốn tổ chức sơ tuyển, đó cũng là vì tạo cơ hội cho những tiểu gia tộc kia, hy vọng có thể từ đó đào móc một ít đệ tử thiên phú không tồi.

"Đã không có ai lên đài, vậy Trương Viễn ta nguyện lên đài bêu xấu một phen." Lồi đài trống trải bốn phía đầy áp người, ai cũng không nguyện ý là người thứ nhất lên đài, như vậy sẽ trở thành công địch của tất cả mọi người. Trương gia thiếu chủ Trương Viễn thả người nhảy lên, nhảy lên trên lồi đài trống trải ồm quyền nói.

"Ha ha... Ta Liễu Nham sẽ là đối thủ của người." Thiếu chủ Liễu gia nhảy lên lồi đài nói.

Trương gia cùng Liễu gia tại Duyệt Châu thành là hai cái tiểu hình thế gia, Trương Viễn cùng Liễu Nham đều có tu vi Luyện Khí kỳ tăng chín, đều là thiên

tài trong gia tộc. Hai nhà này vốn có chút không vừa mắt, giờ phút này vừa lên đài, xuất phát từ lễ phép khách khí một câu, xong hai người đã giao thủ cùng một chỗ.

Không bao lâu sau, Liễu Nham bởi vì tu vi cao một đường, đã nắm được sơ hở của Trương Viễn, đem đánh bại.

Có Trương Viễn, Liễu Nham hai người thả con tép, bắt con tôm, kế tiếp lục tục có người lên đài luận bàn. Đánh nhau phi thường kịch liệt, người phía dưới xem chiến hồ hào đã ghiền, cao giọng hò hét cổ vũ hô cổ gắng lên, tràng diện phi thường nóng nẩy. Tất cả thanh niên tài俊 trẻ tuổi trong Duyệt Châu thành cùng một chỗ lên đài biểu diễn, có thể nói là mười năm mới gặp một lần.

"Mạc Thành chủ, đây là thực lực của thanh niên trẻ tuổi trong Duyệt Châu thành sao? Thật sự rất yếu a." Nhìn xem tràng diện nóng nẩy dưới lồi đài, tiếng trầm trồ khen ngợi cổ gắng lên vang như tiếng gấm sóng sau cao hơn sóng trước, Vệ Minh Sơn nhìn mà nhúm mày.

Lồi đài tỷ thí nhìn như đặc sắc, nhưng trong mắt hắn, hành động này rất mất trật tự quá ồn ào, không có triển vọng.

Trong nháy mắt, nửa canh giờ cứ như vậy lặng yên đi qua. Tất cả thanh niên俊 kiệt trẻ tuổi của các đại thế gia trong Duyệt Châu thành đều lên đài thử một lần, chỉ có điểm điểm vài người thông qua hải tuyển, còn lại mấy trăm người đều bị loại bỏ.

"Phương Viêm, sao ngươi không lên đài tỷ thí." tỷ thí của Luyện Khí cảnh đã chuẩn bị kết thúc, Phương Viêm còn chưa có lên đài tham gia tỷ thí, Phó Khinh Huyền không khỏi tò mò hỏi.

"Đối thủ thực lực quá yếu, đi lên không có ý nghĩa, kế tiếp còn có khiêu chiến, phải đánh bại tu sĩ Bạo Khí Cảnh mới có cảm giác thành tựu. Chẳng lẽ ngươi không thấy được sao? Những người này công kích rất rục rờ, nhưng lại thông qua khảo hạch không được vài người, người xem hai nhà Cao Vương mấy tên đệ tử có thực lực mạnh đều chưa có xuất thủ?" Phương Viêm cười nói.

"Cũng đúng, thực lực của người căn bản không thể tính toán theo lẽ thường được, trên đài là những người tu vi từ luyện khí tầng tám trở lên và dưới 25 tuổi. Cho dù tu sĩ Bạo Khí Cảnh dưới 25 tuổi cũng phải đấu qua sơ tuyển!" Phó Khinh Huyền cười nói.

Theo thanh âm của Phó Khinh Huyền, tu sĩ đã ngoài Luyện Khí kỳ tầng tám không có ai lên đài, mấy tu sĩ Bạo Khí Cảnh dưới hai mươi lăm tuổi bắt đầu lên đài. Bởi vì những người này đều qua hai mươi tuổi mới đột phá Bạo Khí Cảnh, cho nên bọn họ cũng phải tham gia sơ tuyển.

"Vũ Lăng nguyện lên đài lĩnh giáo cao chiêu, vị huynh đài kia có nguyện lên đài đánh một trận." Người gọi là Vũ Lăng là tu sĩ Bạo Khí Cảnh tầng một đột nhiên nhảy lên đài nói.

"Ta Quách Hoài nguyện lên đài lĩnh giáo cao chiêu của Võ huynh." Quách Hoài tu sĩ Bạo Khí Cảnh nghe vậy liền nhảy lên đài nói.

Hai người đều là tu sĩ Bạo Khí Cảnh, tại trên đài diễn ra một hồi long tranh hổ đấu, trận đấu so với tu sĩ Luyện Khí cảnh lúc trước còn đặc sắc kịch liệt hơn vài phần. Dưới đài tiếng hò hào không ngừng.

"Ngươi là Cao Ủy An, ngươi cùng Phương gia có cừ oán?" Trong đám người, Lý Vân Thông không đếm xỉa tới đi đến trước mặt gia chủ Cao gia Cao Ủy An, liền thân nhiên nói.

"Lý thiếu sao lại nói như vậy?" Cao Ủy An nghe vậy liền nhướng mày, thăm dò hỏi.

"Cao gia chủ, đừng hiểu lầm, ta chỉ là tùy tiện hỏi mà thôi." Lý Vân Thông cười nói.

"Lý thiếu, Cao gia ta cùng Phương gia đúng là có chút cừ oán, nhưng cũng không tính là chuyện tình to lớn gì, nhưng Vương gia cùng Phương gia có không nhỏ đụng chạm, tại trước khi yến hội bắt đầu, Phương Viêm của Phương gia đã phỉ đi một tu sĩ Bạo Khí Cảnh của Vương gia." Cao Ủy An nghe vậy liền có ý thăm dò nói. Hắn có chút lo sợ, Lý Vân Thông này đột nhiên tìm tới hắn là bởi vì sao!

"Tiểu tử này đúng là một tên gây tai họa. Cao gia chủ, ngươi có phải rất hận tiểu tử Phương Viêm này hay không!" Lý Vân Thông cười nhạt một tiếng, cố tình lơ đãng hỏi.

Lý Vân Thông nhắc tới một điểm như vậy, Cao Ủy An trong nháy mắt đã biết, Lý Vân Thông này cùng Phương gia là địch không phải bạn, lập tức không khỏi nói. "Tiểu súc sinh Phương gia này, ta hận không thể ăn huyết nhục nó, nếu không có Phương Chấn lão tạp mao che chở ta đã sớm làm thịt hắn rồi."

"Như thế, chúng ta có cùng kẻ thù rồi. Cao gia chủ, thuận tiện qua một bên uống chén trà chứ?" Lý Vân Thông hướng Cao Ủy An mời mọc nói.

Theo Cao Ủy An cùng Lý Vân Thông vừa đi, đi theo còn có Gia chủ của Vương gia Vương Đẩu Phú.

Không thể không nói, tu sĩ Bạo Khí Cảnh chiến đấu phi thường phấn khích, có thể trước hai mươi lăm tuổi trước đạt tới Bạo Khí Cảnh, cũng miễn cưỡng có thể xem như một thiên tài, tại vài cuộc tỷ thí kế tiếp, tu sĩ Bạo Khí Cảnh lên đài có thắng có bại, nhưng cuối cùng, hai người đều thông qua sơ tuyển.

Tại Duyệt Châu thành, trước hai mươi lăm tuổi đạt tới Bạo Khí Cảnh dù sao chiếm số cũng rất ít, tại hai trường tỷ thí sau, những tu sĩ Luyện Khí kỳ tầng tám tầng chín không có thông qua sơ tuyển tâm tình đều lung lay, đánh bại tu sĩ Bạo Khí Cảnh bọn họ có thể thông qua sơ tuyển. Điều này khiến cho một nhóm người bắt đầu lên đài khiêu chiến tu sĩ Bạo Khí Cảnh tu sĩ.

Tu sĩ Bạo Khí Cảnh cũng không phải là dễ dàng khiêu chiến như vậy, nhưng, không thể chiến thắng tu sĩ Bạo Khí Cảnh, chỉ cần có thể đánh vài hiệp mà

không thua, vẫn có thể khiến cho mọi người chú ý. Có hai gã thanh niên tài tuấn mười tám mười chín tuổi tu vi Luyện Khí kỳ tầng chín có thể kiên trì trước tu sĩ Bạo Khí Cảnh mười mấy hiệp đã được sử giả Ngao Hàn Tông nhìn trúng, thông qua sơ tuyển, điều này khiến cho vài lần khiêu chiến tiếp theo biến thành nong nẩy dị thường.

"Phương Viêm, có dám ra đây một trận chiến." Cao Tiến đánh bại một tu sĩ Bạo Khí Cảnh được tiểu gia tộc bồi dưỡng, không đợi có người lên đài khiêu chiến hẳn, hẳn cũng có chút không thể chờ đợi được hướng về phía Phương Viêm quát to.

Cao Tiến năm nay cũng đã hai mươi mốt tuổi, hẳn vừa đột phá Bạo Khí Cảnh, dựa theo quy tắc lần sơ tuyển này muốn lộ mặt tham gia tỷ thí. Nguyên bản sau khi hẳn đánh bại đối thủ, hẳn đã thông qua sơ tuyển, nhưng hẳn cũng không có xuống đài, thấy Phương Viêm cũng không có lên đài thủ lỗi phát động khiêu chiến với hẳn, hẳn đành phải chủ động ra mặt Hướng Phương Viêm phát động khiêu chiến.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Lợi dụng Cao Tiến xoạt độ thành thạo

Dịch giả: thieuquocviet1999

Biên tập: Thần Thiên

"Cao Tiến khiêu chiến Phương Viêm?"..

Dưới đài mọi người lộ ra một cái biểu lộ không thể tin. Gần nhất có quan Hệ Phương gia Phương Viêm tin tức là truyền xôn xao, là chủ đề cả thành Duyệt Châu Cần đàm luận. Lúc trước khi mới bắt đầu yến hội dùng một chiêu đánh Bại Cao gia Cao Thanh, hưởng chi đem Vương gia Vương Diệt phế đi, đan điền bị hủy, chung thân cũng không thể tu luyện lại.

Phương Viêm làm nhiều đại sự như vậy, nguyên bản theo lần này luận võ sơ tuyển bắt đầu sẽ dần dần bị người khác quên lãng, không nghĩ tới giờ phút này, Cao Gia Cao Tiến vậy mà đưa ra tin tức muốn khiêu chiến Phương Viêm.

Bạo Khí Cảnh Cao Tiến muốn khiêu chiến Luyện Khí kỳ tầng tám Phương Viêm, đây không thể nghi ngờ là một chuyện khiến thiên hạ chê cười. Rất nhiều người cũng Không thể giải thích, Cao Tiến bằng vào thực lực của mình có thể thông qua hải tuyển, vì cái gì còn muốn tới khiêu chiến Phương Viêm. Chính là muốn khiêu chiến, cũng nên là Vương Gia cao thủ tới khiêu chiến mới đúng, bởi vì Phương Viêm trước là phế đi Một thiên tài của Vương gia a!

"Cao Tiến muốn khiêu chiến ngươi, Phương Viêm, ngươi xem chuyện này nên làm sao?" Phó Khinh Huyền nhíu mày, có chút khó hiểu nhìn Phương Viêm nói.

"Bình tới tướng đỡ, nước tới đất ngăn." Phương Viêm trải qua phút chốc suy nghĩ, tiếp theo khẽ cười nói.

"Ân, ngươi cũng phải cẩn thận một chút." Phó Khinh Huyền nghe vậy nói.

"Phương Viêm, ngươi sợ sao? Không dám đi lên đánh với ta một trận, ngươi kẻ nhu nhược này." Cao Tiến đứng trên lôi đài, bao quát trước đám người kêu la âm ỉ.

"Sợ? Đối với như ngươi loại bại tướng dưới tay còn chưa đủ tư cách nói với ta câu này đâu. Ta chỉ là kỳ quái, ngươi chỉ là một tên bại tướng dưới tay này đột nhiên muốn khiêu chiến ta, Không biết ngươi bằng vào cái gì, chẳng lẽ là bởi vì ngươi đột phá, đây là điểm mà ngươi kiêu ngạo sao?" Phương Viêm nhẹ nhàng nhảy lên lôi đài, cười nhạt nói.

Sau khi Cao Tiến vào kiểm mộ thí luyện không gian trở về, cả người dường như Cũng đã thay đổi thành một người khác. Thực lực đột nhiên tăng mạnh, kỳ thực thực Lực của hẳn lúc này đã siêu việt(mạnh hơn) những tên đường ca của mình, đã trở thành Cao gia đệ nhất cao thủ trong lớp thanh niên.

"Tiểu tử, ngươi vẫn miệng lưỡi bén nhọn như vậy sao, trông thấy ngươi thì ta Không khỏi chán ghét một hồi. Lần trước cho ngươi chạy thoát, lần này nói cái gì Cũng không thể bỏ qua cho ngươi." Cao Tiến cười lạnh.

"Đến đây đi, hôm nay vận may của ngươi nên chấm dứt."

"Thương!"

Trường đao ra khỏi vỏ, Cao Tiến ngoài miệng nói như thế, có thể hiểu là hẳn đối với Phương Viêm vẫn tương đối kiêng kỵ, hẳn vừa đột phá bạo khí không bao lâu, cảnh Giới cũng chỉ là vừa mới vững chắc mà thôi, trận chiến này không được chủ quan.

"Ha ha... Cao Tiến, ta có thể đánh bại ngươi một lần, cũng có thể bại ngươi lần nữa, Ân ta một kiếm." Phương Viêm nghe vậy là cười ha ha một tiếng, tiếp theo rút ra cực phẩm linh binh Huyết Nhận kiếm sau lưng.

Lúc trước Phương Viêm đối phó Vương gia Vương Diệt, hấn dùng chính là Quyền, dùng chính là tuyệt học Phương gia trấn tộc Băng Sơn Quyền, mà giờ khác này, hấn là vứt bỏ quyền sử dụng kiếm, có này cũng biết hấn đối Cao Tiến xem nặng cỡ nào. Hiện tại, vũ kỹ mạnh nhất của hấn chỉ có Địa cấp kiếm kỹ Huyền Ảnh Kiếm Quyết, hiện tại hấn đang luyện tới Sơ Nhập Môn Kinh Chi Cảnh.

"Dì, đây là có chuyện gì, Phương Viêm như thế nào lại dùng kiếm."

"Nếu như ta nhớ không lầm, Phương gia tuyệt học trấn tộc chính là một Bộ Băng Sơn Quyền, hấn giờ phút này vứt bỏ quyền sử dụng kiếm, là xem thường Cao Tiến hay còn có thâm ý khác."

"Mau nhìn, đã đánh nhau, bọn họ đã đánh nhau"..

Phương Viêm vừa động, dưới đài một đám đối Phương gia có chỗ hiểu rõ thì ánh mắt lộ ra vẻ kỳ quái, nghị luận tới tấp, mà Phương Viêm Cùng Cao Tiến thật nhanh chiến thành một đoàn. Mới đầu, hai người vẫn là lẫn nhau thăm dò công kích vài cái, tiếp theo, nguyên một đám xuất ra tất cả vốn liếng bắt đầu tận lực công kích đối thủ.

Phương Viêm biết rõ Cao gia có một môn nhân cấp đỉnh Hồ Phách Đoạn Hồn đao pháp, uy lực tương xứng cùng Phương gia Băng Sơn Quyền. Khi Cao Tiến thi triển đi ra, Phương Viêm phát hiện có chút quái dị, tên Cao Tiến này dùng Hồ phách Đoạn Hồn đao pháp không giống trong truyền thuyết cương mãnh, nhẹ nhàng, chiến đấu kỹ xảo cũng dị thường phong phú, tấn công liên hoàn, áp Chế Phương Viêm là có chút không thờ nổi. Nếu Phương Viêm không có kinh Nghiệm chiến đấu phong phú, giờ phút này là đã sớm thất bại.

"Hồ Phách Đoạn Hồn!" Cao Tiến hét dài một tiếng, hồ phách Đoạn Hồn đao tất sát kỹ(sát chiêu) Hướng Phương Viêm chém tới, Phương Viêm là giờ kiếm đón. Chỉ là Cao Tiến ra tay Lực đạo thật sự quá mãnh liệt, Thủy Ảnh Kiếm căn bản ngăn không được, Phương Viêm không thể không đánh ra một cái Băng Sơn Quyền.

Hóa giải Đoạn Hồn đao của Cao Tiến, Phương Viêm thân thể là bị Dao khí cường đại đánh lui.

"Tiểu tử, không nghĩ tới ta vẫn còn có chút xem nhẹ người." Cao Tiến cười Lạnh, đao thế nhất chuyển, ánh đao lại háo thành một đoàn, đem Phương Viêm bao Vào trong, thỉnh thoảng có một đạo đao ảnh chém tới, công Hướng Phương Viêm

"Đình! Đình! Đình! Đình..."

Phương Viêm huy kiếm ngăn cản, hòa tinh văng khắp nơi, khắp nơi đều là Một mảnh đao quang kiếm ảnh. Cao Tiến đao thế không tại cương mãnh bá đạo, Mà là đao ảnh nặng nề, lộ ra một cổ giảo quyết. Ánh đao thâm thấu tiến trong kiếm quang, quần áo Phương Viêm Hiện tại đây vết cắt.

"Khá lắm, thậm chí có thủ đoạn như thế." Phương Viêm nhướng mày, sau đó trong nháy mắt, một kiếm bỏ ra. Cao Tiến công kích giảo quyết khó phòng, nhìn như là chặn, kỳ thật không phải, hấn chém trúng chỉ là một đạo ảo Ảnh.

"Đình! Chúc mừng kí chủ độ thành thạo của nhân cấp đỉnh kiếm kỹ Thủy Ảnh Kiếm +1000."

Thanh âm lạnh như băng của hệ thống đột nhiên trong đầu Phương Viêm vang lên..

"Một trăm hai mươi vạn độ thuần thực, khoản cách đạt tới nhất đại tông sư chi Cảnh còn kém tám trăm tám mươi vạn độ thuần thực. Lúc này đây vậy mà gia tăng Rồi một ngàn độ thuần thực, đối phương khó chơi như thế, có thể nhân cơ hội này Đem độ thuần thực Thủy Ảnh Kiếm tăng lên a." Đầu vai bị thương, Phương Viêm tính toán thi triển ra Huyền Ảnh Kiếm Quyết đến đánh bại Cao Tiến, Chính là khi hấn chuẩn bị bày ra hành động, Thanh âm lạnh như băng của hệ thống nhắc nhở tại trong đầu Phương Viêm vang lên, Phương Viêm không thể Không chuyển biến sách lược.

Nhận một chút tổn thương ngoài da đối lấy độ thuần thực, Phương Viêm tất nhiên là phi thường nguyên ý(nói chứ cứ hành anh thêm due- hành nữa due). Huống chi, hấn có hệ thống Tiên Giới chữa trị, điểm Ấy thương thể ngoài da căn bản là không coi vào đâu!

Nếu Phương Viêm có thể luyện Thủy Ảnh Kiếm đạt tới nhất đại tông sư chi cảnh, thực Lực của hấn tối thiểu nhất có thể tăng lên gấp đôi.

Ý niệm vừa động, Phương Viêm không tấn công nữa, mà là đối công làm thủ, Thủy Ảnh Kiếm là vũ kỹ phòng thủ (hề hề).

"Đình! Chúc mừng kí chủ độ thành thạo của nhân cấp đỉnh kiếm kỹ Thủy Ảnh Kiếm +1000."

"Đình! Chúc mừng kí chủ độ thành thạo của nhân kiếm kỹ Thủy Ảnh Kiếm +5000"..

Phương Viêm là thủ kín không kê hở, Cao Tiến thế công tuy nhiên hung Mãnh, giống như cuồng phong bạo vũ liên miên không dứt. Nhưng vẫn Có ánh đao sắc bén chém trúng hấn. Giờ phút này, trên người Phương Viêm Vài đạo vết thương dữ tợn. thanh âm lạnh như băng hệ của thống trong đầu hấn cũng không ngừng vang lên, mỗi khi hấn đem Thủy Ảnh Kiếm thi triển một lần, độ thuần thực của hấn tăng trưởng nhanh chóng.

Vừa lúc mới bắt đầu mỗi thi triển một lần có thể gia tăng một ngàn độ thuần Thực, theo Phương Viêm bị thương số lần càng ngày càng ít đi thì độ thuần thực của hấn Mỗi lần đều có thể gia tăng năm nghìn. Mộng đẹp như vậy, Phương Viêm quả thật là chưa Từng có nghĩ tới. Thi triển một lần Thủy Ảnh Kiếm gia tăng năm nghìn Độ thuần thực.

Chỉ cần thi triển hai ngàn lần thì hấn có thể tăng Thủy Ảnh Kiếm đạt tới nhất đại tông sư chi cảnh. Có thể nói, hiện tại Phương Viêm tuy bị thương, chính là đau trước sướng sau. mô tê Hấn nhớ thương hướng về phía Cao Tiến là hét lớn một Tiếng, làm cho bảo tố tới lại mãnh liệt thêm chút ít a.

"Nghĩa phụ, Phương Viêm làm sao vậy, chỉ thủ chứ không tấn công. Như thế, hấn rất nhanh sẽ bị thua a!" Dưới đài, Phó Kinh Huyền nhìn Phương Viêm mà âm thầm lo lắng.

"Cao Tiến, ngươi chỉ chút bổn sự ấy sao? Hay cho ngươi còn là tu sĩ Bạo Khí Cảnh, ngay cả ta chỉ là một Luyện Khí kỳ tăng tám tiểu tu sĩ đều thu thập không được, ngươi có thể đi mua khối đậu hũ đâm đầu vào mà chết mie đi cho rồi." Phương Viêm dửng dưng đi chặt vật, Trong nội tâm lại sững phải chết, hướng về phía Cao Tiến là trào phúng chế nhạo (bạo ta đi, bạo ta nữa đi aaaaa!).

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 64: Sơ tuyển chấm dứt

Dịch giả: Thần Thiên

"Đình! Chúc mừng kí chủ độ thành thạo của nhân cấp đình cấp Kiếm kỳ Thủy Ảnh Kiếm +5000"..

Thanh âm hệ thống thông báo vang lên trong đầu Phương Viêm.

Tiếng nghị luận dưới đài vang lên như nước thủy triều, đối với việc hấn chỉ thủ chứ không công, hấn chỉ bất vi sở động, như vậy làm sao đánh. Sứ giả Ngạo Hàn Tông ở đây, muốn hạ sát thủ giết chết Cao Tiến, căn bản là có không khả năng. Cùng Cao Tiến đại chiến, Cao Tiến đã thành đối tượng bồi luyện của Phương Viêm.

Lâu không công được, Cao Tiến rất muốn một chiêu đánh bay Phương Viêm, nhưng trước mắt nguy cấp, Phương Viêm liền đánh ra một đòn Băng Sơn Quyền hóa giải nguy hiểm. Điều này làm cho Cao Tiến phi thường biệt khuất, Băng Sơn Quyền đạt tới cảnh giới nhất đại tông sư, đều có một uy lực không thể tưởng tượng nổi, có thể hóa mục thành thần kỳ. Huống chi, Cao Tiến chỉ là đem Huyền Ảnh Kiếm Quyết dung nhập vào trong hồ phách Đoạn Hồn Đạo, về phần Huyền Ảnh Kiếm hấn căn bản là không dám thi triển ra, một khi dùng, nhất định sẽ khiến cho Cao gia gia chủ hoài nghi, hấn bị đoạt xá, hấn không dám mạo hiểm. Nhưng không mạo hiểm, hấn căn bản không thể đánh bại Phương Viêm, điều này khiến cho Cao Tiến phi thường quần quýt.

"Tên tiểu tử này rất có ý tứ!" Phương Viêm cùng Cao Tiến đại chiến, trên đài đánh đến khí thế ngất trời, dưới đài tiếng ủng hộ càng xông thẳng lên trời. Trưởng lão Vệ Minh Sơn của Ngạo Hàn Tông ngồi ở trên ghế khách quý vuốt ve râu mỉm cười.

"Vệ Trường lão, ngươi nhìn ra chút gì đó rồi sao? Thanh niên tài tử Duyệt Châu thành ta có lọt vào pháp nhãn ngài không?" Thành chủ Duyệt Châu thành Mạc Thi An hướng về phía Vệ Minh Sơn cười hỏi.

"Ân, không sai!" Vệ Minh Sơn gật đầu mỉm cười.

"Vệ Trường lão, cái gì không sai, tiểu gia hỏa Phương Viêm này, chiến đấu đến bây giờ, chỉ thủ chứ không công, một chút ý tứ đều không có, nếu là luận võ luận bản, nên oanh oanh liệt liệt tranh tài một hồi, mà không phải như một đầu rùa đen rút đầu bị động bị đánh." Một bên Lý Vân Thông lập tức không khỏi chen lời nói.

"Ngươi hiểu cái gì, Phương Viêm nhìn như ở vào hoàn cảnh xấu, bị động bị đánh, đây chỉ là tạm thời, ngươi biết hấn đang làm gì đó không? Hấn đang lợi dụng Cao Tiến luyện kiếm, chẳng lẽ ngươi không nhìn ra sao? Kiếm pháp của hấn mỗi thời mỗi khắc đều đang tiến bộ, đây là một thiên tài hiếm có a." Vệ Minh Sơn liếc nhìn Lý Vân Thông, lập tức không khỏi nói.

"Ân, Vệ Trường lão nói không sai, Phương Viêm hấn chính là một thiên tài. Nên biết rằng hấn hiện tại mới Luyện Khí kỳ tăng tám, đã có thể cùng tu sĩ Bạo Khí Cảnh tranh phong, thiên tài như vậy, phi thường hiếm thấy, nhân tài như vậy nhất định phải thu vào trong môn." Một bên Hạ Nghê Thường nghe vậy nói.

"Cao Tiến phế vật này, không phải luôn mồm cam đoan có thể thu thập tiểu tử này sao, như thế nào bây giờ lại thu thập không được." Nghe được Trưởng lão cùng Hạ Nghê Thường tán dương, Lý Vân Thông không khỏi một bụng lửa giận, nhìn Cao Tiến đang chiến trong sân mà lửa giận muốn phun ra, hấn hận không thể lên sân khấu thay thế Cao Tiến hung hăng thu thập Phương Viêm một phen.

"Vệ Trường lão, Phương Viêm cùng Cao Tiến chiến đấu nhất thời nửa khắc còn không phân ra thắng bại, sơ tuyển đã sắp kết thúc, có cần cho bọn hấn dừng lại, chờ khảo hạch chính thức bắt đầu rồi cho bọn hấn phân cao thấp."

Phương Viêm cùng Cao Tiến chiến cuộc lâm vào cục diện bế tắc, ai cũng không thể đánh vỡ cục diện bế tắc này, một người trung niên mặc cảm y của Ngạo Hàn Tông lập tức không khỏi nói.

"Ân, tên này lợi dụng Cao Tiến luyện công, trong thời gian ngắn không thể chấm dứt cuộc tỷ thí này, vậy để cho bọn hấn dừng lại a!" Vệ Minh Sơn nghe vậy gật đầu đồng ý nói.

"Hai vị công tử có thể dừng tay, ván này tính hoà, hai người thông qua sơ tuyển, chờ đến giai đoạn khảo hạch lại tỷ thí." Người trung niên mặc cảm y vung

tay lên, dùng chân khí tinh thuần chân công kích đem hai người đang trong chiến đấu tách ra, cất cao giọng nói.

"Hừ... Lần này trước hết bỏ qua cho ngươi, lần sau nhất định phải cho ngươi đẹp mắt." Bị ép dừng tay, Cao Tiến hướng về phía Phương Viêm hung dữ nói.

"Bại tướng dưới tay, nói mạnh miệng nhì, chúng ta chờ xem." Phương Viêm lạnh lùng phui tay liếc Cao Tiến, xoay người lại, nhảy xuống lôi đài.

"Nửa canh giờ tăng gần một trăm vạn độ thành thạo, Nếu có thể tranh tài một ngày một đêm, Thủy Ảnh Kiếm của ta có thể đạt tới cảnh giới nhất đại tông sư." Nhìn xem trang báo của Tiên Giới hệ thống trong đầu độ thành thạo của Thủy Ảnh Kiếm thành linh đạt đến hai trăm vạn, Phương Viêm có chút thất lạc thì thảo luận thầm.

Độ thành thạo của Thủy Ảnh Kiếm sở dĩ tăng nhanh như vậy, chuyện này phải làm phiền Cao Tiến, hỏ phách Đoạn Hồn Đạo pháp của hắn sáp nhập vào Huyền Ảnh Kiếm Quyết, huyền, quỹ đạo đã, ánh dao nặng nề, thiết giả không phân biệt, Phương Viêm vận dụng Thủy Ảnh, cũng phải đem hết toàn lực ngăn cản mới có thể miễn cưỡng phòng thủ, độ thành thạo không tăng nhanh mới là việc lạ.

Trở lại bên cạnh Phương Chấn cùng Phó Khinh Huyền, Phương Viêm đang suy tư có nên để cho Phó Khinh Huyền cùng hắn luyện công không, Phó Khinh Huyền nằng cũng tu luyện Huyền Ảnh Kiếm Quyết, nếu như hai người đối luyện mà nói, hắn có hi vọng có thể đem Thủy Ảnh Kiếm đột phá đến cảnh giới nhất đại tông sư.

Theo Phương Viêm cùng Cao Tiến chiến đấu bị sứ giả của Ngạo Hàn Tông buộc ngừng, trên lôi đài lại có mấy tu sĩ Bạch Khí Cảnh lên đài tỷ thí luận bàn, tất cả tu sĩ Bạch Khí Cảnh phù hợp điều kiện đều lên lôi đài tỷ thí. Lại có vài tên tu sĩ Luyện Khí kỳ tăng chín chạy tới điểm danh khiêu chiến tu sĩ Bạch Khí Cảnh. Những người này cuối cùng đều bại trận. Vượt cấp khiêu chiến, chỉ có một số rất ít người có thể.

Trên lôi đài người khiêu chiến đều lui đi, thẳng đến khi không còn người ở trên đài khiêu chiến, sứ giả Ngạo Hàn Tông mới tuyên bố trận sơ tuyển này chấm dứt.

"Chư vị, yên lặng một chút."

"Tại đây, ta muốn chúc mừng các đệ tử đại gia tộc thông qua sơ tuyển, các ngươi đã thông qua sơ tuyển, coi như đã tiến nửa bước vào Ngạo Hàn Tông ta. Ngạo Hàn Tông ta tại tu chân đại thế giới cũng không được coi là cái gì đại tông môn, nhưng tại cảnh nội Đại Tông quốc vẫn còn được xếp ở vị trí cao. Gia nhập Ngạo Hàn Tông, có rất nhiều chỗ tốt, tài nguyên dùng tu luyện, công pháp cái gì cần có đều có, chỉ cần các ngươi trở thành đệ tử Ngạo Hàn Tông, như vậy các ngươi cách ngày thành cường giả cũng không xa nữa." Vệ Minh Sơn phát tay ngăn lại đám người huyền não xôn xao liên cất cao giọng nói.

"Lần này thông qua sơ tuyển tổng cộng một trăm lẻ tám người. Các ngươi hảo hảo chuẩn bị một phen, ngày mai, các ngươi sẽ phải tham dự khảo hạch nhập môn của Ngạo Hàn Tông ta, chỉ cần thông qua, có thể theo chúng ta đến Ngạo Hàn Tông tu luyện. Nếu như không nguyện ý tham gia khảo hạch ngày mai, các ngươi cũng có thể bỏ qua, chúng ta quyết không miễn cưỡng."

"Lần khảo hạch này là thí luyện sinh tồn, các ngươi phải cùng yêu thú, cùng người Đại Tông quốc liều mạng cắn xé nhau, nguy hiểm vô cùng, trong Chuyện này có thương vong không nhỏ, các ngươi cũng đừng vội vã quyết định, đợi ngày mai chính thức khảo hạch rồi hãy đưa ra quyết định." Nhìn đám người phía dưới nói chuyện kích động, nguyên một đám vỗ ngực cam đoan, Vệ Minh Sơn cười lắc đầu nói. Sơ tuyển chỉ là món ăn khai vị, ngày mai khảo hạch mới là bữa ăn chính.

Thật vất vả thông qua sơ tuyển, không có ai sẽ nguyện ý chọn trên đường rời khỏi. Bởi vì bọn họ biết rõ, bỏ qua lần này sẽ không có lần sau, một khi bỏ qua, muốn tái nhập tông môn thật phẩm càng khó khăn. Có thể nói, chính là biết rõ gặp nguy hiểm, cũng không có người nào lựa chọn trên đường rời khỏi, đối với lời khuyên của Vệ Minh Sơn, bọn họ là chẳng thêm ngó tới.

Có người vui mừng có người sầu, thông qua khảo hạch thì cao hứng bừng bừng, không có thông qua thì ủ rũ. Một trăm lẻ tám người, Phương gia là một trong ba gia tộc tại Duyệt Châu thành, có quyền thế ngập trời, nhưng thông qua khảo hạch chỉ có ba người, Phương Viêm, Phó Khinh Huyền, Phương Thanh. Còn hai đại gia tộc Cao Vương, bọn họ thông qua khảo hạch có tới mười bốn mươi lăm người. Nhiều gấp Phương gia năm lần. Khi tan họp, Phương gia bị hai nhà Cao Vương trào phúng chế nhạo.

"Vương Đầu Phú, ngươi chó đực ý, thông qua sơ tuyển, cũng không phải có thể tái nhập Ngạo Hàn Tông, ngươi đắc ý cái gì." Người Vương gia dưới sự dẫn dắt của Vương Đầu Phú trào phúng ác độc nhất đối với Phương gia, Phương Chấn thật sự là không thể nhịn được nữa, vẻ mặt lạnh lạnh.

"Phụ thân, không cần phải chấp nhặt cùng bọn tôm tép nhãi nhép này. Chúng ta đi." Phương Viêm cười lạnh, hiện tại cho các ngươi đắc ý trước, chờ lúc khảo hạch lại cho các ngươi đẹp mắt.

"Phương Viêm, ngươi chó đực ý, đợi đến lúc khảo hạch, ngươi nên cầu nguyện ngàn vạn lần không gặp phải ta, bằng không..." Thiên tài Vương gia Vương sở nghe vậy cười lạnh một tiếng, hướng về phía Phương Viêm làm một cái động tác cắt cổ, sát khí trong mắt bạo phát.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Tru sát Phương Viêm!

Dịch giả: Thần Thiên

Từ lâu huy hoàng ở Duyệt Châu thành, đây là từ lâu quy mô lớn nhất Duyệt Châu thành, đình viện xa hoa, hoa mai di động, trong thiết phòng trên trăm người, hàng đêm sênh ca, ngọp trong vàng son, là các đại phú thương hoàn khổ trong thành.

Cái từ lâu huy hoàng này là sản nghiệp của Cao gia, giờ phút này, Cao gia gia chủ Cao Ủy An, Vương gia gia chủ Vương Đẩu Phú cùng với vài tên nòng cốt trong gia tộc, giờ phút này đang cẩn thận hầu hạ một người tuổi trẻ, a dua nịnh hót, giống như là nô bộc ra sức nịnh nọt trước chủ tử của mình. Mà người này chính là đệ tử nội môn Lý Văn Thông của Ngao Hàn Tông.

Xế chiều hôm nay, sơ tuyến của Ngao Hàn Tông vừa kết thúc, Cao Ủy An, Vương Đẩu Phú liền mang theo một đám tâm phúc bí mật tụ tập cùng một chỗ.

"Chư vị, lần này thỉnh mọi người đến, là có chuyện muốn phiên toái hai vị gia chủ, nhìn hai người Cao Ủy An cùng Vương Đẩu Phú a dua nịnh hót thần nhiên nói.

"Có chuyện gì, chỉ cần là chúng ta đủ khả năng, chúng ta sẽ tận lực giúp sức cho Lý Công tử." Vương Đẩu Phú, Cao Ủy An đều là người thông minh, Lý Văn Thông có thể lớn, có thể khiến cho bọn hắn máu chảy đầu rơi, vào nơi nước sôi lửa bỏng, nói chuyện đều rất có chừng mực, đều không nói thẳng ra.

"Kỳ thật cũng không có cái đại sự gì, việc này, chắc hẳn hai vị Gia chủ cũng sẽ cam tâm tình nguyện hoàn thành." Lý Văn Thông cười nói.

"Chúng ta xin rửa tai lắng nghe." Cao Ủy An cùng Vương Đẩu Phú cười nói. "Ta muốn các ngươi trong tỷ thí vào ngày mai xử lý Phương Viêm." Lý Văn Thông nghe vậy, hướng về phía bọn người Cao Ủy An làm một cái động tác cắt cổ.

"Lý công tử, tiểu súc sinh Phương gia kia sao lại đắc tội ngài." Vương Đẩu Phú khóe mắt nhắm lại, hướng về phía Lý Văn Thông cười hỏi.

"Chuyện này các ngươi không cần biết, tóm lại, nhóm người chúng ta đều có cùng mục đích, chỉ cần giết chết Phương Viêm, đến lúc đó không thể thiếu chỗ tốt của các ngươi." Lý Văn Thông cười lạnh.

Hắn cùng Phương Viêm vốn là không có thâm cừu đại hận gì, chỉ là ghen ghét trong lòng, nếu như nói ra việc này, đối với thanh danh hắn từ nay về sẽ không tốt.

"Lý công tử, ngươi cũng muốn đưa Phương Viêm vào chỗ chết, chúng ta có cùng mục đích, chúng ta cũng có tính toán ra tay ngoại trừ Phương Viêm. Ngay cả là Phương gia Phương Chấn, nếu Phương Viêm chết rồi, Phương Chấn nhất định sẽ điên cuồng, đến lúc đó Cao gia cùng Vương gia ta nhất định sẽ gánh chịu lửa giận của Phương Chấn, việc này đối với sự phát triển của hai nhà chúng ta rất bất lợi a." Cao Ủy An nghe vậy cau mày nói.

"Ha ha... các ngươi cho rằng ta không biết, khi ta chưa đến nơi này, các ngươi một mực muốn đưa Phương Viêm vào chỗ chết, chẳng lẽ các ngươi sẽ không sợ Phương Chấn trả thù." Lý Văn Thông nghe vậy không khỏi ha ha cười lạnh nói.

"Các ngươi cũng giám coi ta là một tên ngốc mà đùa giỡn, các ngươi giết chết Phương Viêm, ta có thể thuận tiện mở cửa rộng cho các ngươi, về phần các ngươi hi vọng ta ra tay đối phó Phương Chấn chuyện này các ngươi nghĩ cũng đừng nghĩ."

"Lý công tử thật đúng là người sáng khoái nói chuyện rất sáng khoái, không biết chúng ta giết Phương Viêm, Lý công tử chuẩn bị cho chúng ta chốn tốt gì." Cao Ủy An nghe vậy không khỏi cười nói.

"Lần này thông qua sơ tuyến, hai nhà Cao Vương các ngươi có hơn mười bốn mươi lăm người, nhưng cuối cùng chính thức có thể thông qua khảo hạch tối đa cũng chỉ hai ba người, mà ta có thể làm được chính là cho các ngươi năm danh ngạch đệ tử ngoại môn." Lý Văn Thông cười nói.

"Năm cái danh ngạch, có quá ít hay không, phải biết rằng, đệ tử gia tộc chúng ta lần này thông qua sơ tuyến phần lớn đều có tu vi Bạo Khí Cảnh a!" Vương Đẩu Phú nghe vậy không khỏi nhíu mày.

"Bạo Khí Cảnh, chắc các ngươi cũng đã biết, cả Ngao Hàn Tông đệ tử ngoại môn có bao nhiêu, bọn họ đều là tu sĩ Bạo Khí Cảnh, hơn nữa tuổi đều không lớn hơn hai Mươi, hai nhà Cao Vương các ngươi, có thể dưới hai mươi tuổi đạt tới Bạo Khí Cảnh có mấy người. Nếu như dựa theo loại phương thức lựa chọn này, cả Duyệt Châu thành có thể thông qua khảo hạch thì có bao nhiêu. Ngươi dám nói đệ tử nhà các ngươi cuối cùng có bao nhiêu người có thể thành công báii nhập Ngao Hàn Tông ta?" Lý Văn Thông cười lạnh.

"Nói cho các ngươi biết, có thể cho các ngươi mười cái danh ngạch, đây là vận dụng danh ngạch Lý gia ta. Phải biết được, gia tộc các ngươi ngay cả gia tộc cửu phẩm cũng không tính, cao nhất là tu vi Tiên Thiên cảnh, một khi báii nhập Ngao Hàn Tông, bọn họ cũng có thể đạt tới độ cao hiện tại của các ngươi, hơn nữa còn có cơ hội đánh sâu vào Đoạt Mệnh Cảnh. Một khi gia tộc các ngươi xuất hiện một tu sĩ Đoạt Mệnh Cảnh, như vậy gia tộc các ngươi cũng sẽ trở thành gia tộc cửu phẩm, hàm nghĩa trong chuyện này, tin tưởng các ngươi so với ta phải rõ ràng hơn chứ."

"Cao huynh, lần này chúng ta liều một phen, nếu như đem Phương Viêm giết chết ngoại trừ, năm danh ngạch báii nhập Ngao Hàn Tông, nhiều người sẽ có thêm một phần hi vọng." Vương Đẩu Phú nghe vậy nghiêng răng nghiêng lợi nói.

"Lý công tử, tại đây, chúng cũng không giám nói trước, chúng ta cũng không chắc có thể tuyệt đối thành công chém giết Phương Viêm, việc này đều nhờ

vào mấy tiểu bối trong gia tộc. Nếu bọn hán thất thủ nên làm gì bây giờ?" Nghĩ đến Cao Tiến tại trong không gian kiếm mộ thí luyện, hai nhà Cao Vương liên thủ tru sát Phung Viêm, nhưng cuối cùng vẫn để cho Phung Viêm chạy thoát, hơn nữa nhân mã hai nhà Cao Vương còn chết thảm trọng, bọn họ cũng không có mười phần nắm chắc có thể thành công tru sát Phung Viêm, lập tức không khỏi nói.

"Ân, nếu như thất thủ..." Lý Vân Thông nghe vậy thị đã lâm vào trong xoắn xuýt. Hắn không thể ra tay, dựa vào một đám thiên tài hai nhà Cao Vương, hẳn là có thể giết Phung Viêm. Nên biết được, đối phương có gần ba mươi danh tu sĩ Bạo Khí Cảnh, muốn tru sát Phung Viêm hẳn là không có khó khăn gì, lập tức không khỏi nói.

"Nếu như hành động lần này mà thất bại, cũng không thể cùng các người lãng phí thời giờ, mỗi nhà cho ba danh ngạch bái nhập Ngạo Hàn Tông."

"Như thế rất tốt." Cao Úy An, Vương Đẩu Phú hai người nhìn nhau, cùng kêu lên cười nói.

"Như thế để cho chúng ta vỗ tay thề, cầu chúc chúng ta ngày mai thành công chém giết tiểu tặc Phung Viêm."

"Bốp! Bốp! Bốp!"

Ba tiếng vỗ tay thanh thúy tiếng vang lên trong căn phòng xa hoa này, nhằm chứng thực kế hoạch tru sát Phung Viêm.

"Cao Tiến, Vương Sở, lần hành động nhằm vào tru sát Phung Viêm lần này các người toàn quyền chỉ huy, chúng ta không hỏi quá trình, chỉ cần kết quả, Các người có thể làm được không?" Cao Úy An, Vương Đẩu Phú hướng về phía hai gã thanh niên giữa phòng hỏi.

"Yên tâm, chúng ta nhiều người như vậy, hơn nữa lại là trong núi, càng thêm thuận tiện cho chúng ta động thủ, chúng ta cam đoan hoàn thành nhiệm vụ." Cao Tiến, Vương Sở nghe vậy là vỗ ngực cam đoan, bọn họ nhiều người như vậy, Phung gia nhiều nhất chỉ có ba người, tru sát Phung Viêm là chuyện dễ như trở bàn tay.

"Tốt lắm, việc này liền giao cho các người, chúng ta muốn lên kế hoạch sau khi Phung Viêm chết, chúng ta phải làm như thế nào để giảm xuống tổn thất nhỏ nhất, phòng khi Phung Chấn điên cuồng phản công." Cao Úy An, Vương Đẩu Phú nhìn nhau, thấy được trong mắt hai người một vẻ tàn nhẫn.

"Lý công tử, chúng ta còn có việc cáo từ trước." Cao Úy An đứng dậy cáo từ. Tiếp theo, Vương Đẩu Phú cũng đứng dậy cáo từ.

"Đi thôi, ta chờ đây tin tức tốt của các người." Lý Vân Thông cười nói....

Phung phủ!

Sơ tuyến Ngạo Hàn Tông vừa kết thúc, Phung Viêm đã theo phụ thân Phung Chấn về tới Phung phủ. Cùng người nhà dùng qua tiệc tối, sắc trời đã tối lại, Phung Chấn đột nhiên gọi lại Phung Viêm.

"Phụ thân gọi hài nhi lại có chuyện gì?" Phung Viêm hướng về phía Phung Chấn hỏi về mặt có chút lo lắng.

"Viêm Nhi, ngày mai sẽ là khảo hạch nhập môn của Ngạo Hàn Tông, với thực lực của người cùng Huyền nhi, thông qua lần khảo hạch này không khó, điều ta lo lắng, chính là lần này là khảo hạch dã ngoại thực chiến, có yêu thú, cũng có tội phạm truy nã của Đại Tổng quốc liều mạng, nhân mã Phung gia ta không nhiều, ta lo lắng hai nhà Cao Vương sẽ liên thủ gây bất lợi cho người." Hai nhà Cao Vương có gần ba mươi người thông qua sơ tuyến khảo hạch, mà Phung gia hẳn mới có ba người, Phung gia cùng hai nhà khác không vừa mất, hẳn lo lắng hai nhà Cao Vương lần hai liên thủ đối phó Phung Viêm, lập tức không khỏi nói.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Khảo hạch bắt đầu, Hồ Lô Cốc

Dịch giả: Thần Thiên

"Hừ, lần này chỉ cần bọn họ dám ra tay, ta liền làm cho bọn hán có đến mà không có về." Phung Viêm nghe vậy hừ lạnh một tiếng, trong mắt sát khí bạo phát. Hôm nay sơ tuyến, có cao thủ Ngạo Hàn Tông nhìn chăm chăm vào, hẳn nghĩ muốn hạ sát thủ giết Cao Tiến, cơ hội thành công không tới một thành. Mà vào ngày mai khảo hạch thí luyện sinh tồn, hẳn có rất nhiều cơ hội ra tay đối phó đệ tử hai nhà Cao Vương.

"Tiểu tâm sẽ không gây ra sai lầm lớn, địch đông ta ít, nếu như hai nhà Cao Vương muốn ra tay đối phó người, nhất định là một kích lòi đình, cho nên nói, người nhất định phải chú ý. Hết thầy tánh mạng của người mới là chính, người cho dù không thông qua lần này khảo hạch cũng không sao, ta chỉ muốn người có thể còn sống trở về là được." Phung Chấn nghe vậy vẫn còn có chút lo lắng nói.

Phung Viêm gần nửa năm nay tiến bộ có thể nói là rõ như ban ngày hẳn đang tiến bộ, địch nhân cũng đang không ngừng tiến bộ, địch nhân lần này không ra tay, vừa ra tay nhất định là một kích lòi đình, rất có thể là hơn hai mươi tên tu sĩ Bạo Khí Cảnh cùng ra tay. Phung Viêm một mình một người chống lại vậy hẳn sẽ gặp nguy hiểm.

"Nghĩa phụ yên tâm, ta cùng Phương Viêm cùng tiến thoái, chỉ cần không tiến vào mai phục của bọn họ, như vậy chúng ta sẽ không có nguy hiểm đến tánh mạng." Phó Khinh Huyền thấy vẻ mặt lo lắng của Phương Chấn, lập tức không khỏi nói.

"Chỉ hy vọng như thế a! Các người nhất định phải sống trở về." Phương Chấn có chút thở dài lắc đầu, muốn trách thì trách Phương gia hấn nhân khẩu đơn bạc, mỗi một mạch chỉ có một mạch đơn truyền, mà vẫn còn vài người đều không được việc gì.

"Các người nghỉ ngơi sớm một chút đi, ngày mai còn phải tham gia khảo hạch"..

Sáng sớm hôm sau, Phương Chấn suất lĩnh một đám gia tướng Phương gia, hộ tống bọn người Phương Viêm tới Hồ Lô sơn cốc tại Hoành Nhạc Sơn Mạch.

Hồ Lô cốc chính là địa điểm khảo hạch thực chiến thí luyện sinh tồn của Ngao Hàn Tông.

Hồ Lô cốc, tên như ý nghĩa, cốc này như một cái Hồ Lô khổng lồ, bốn phía đều là vách núi bất ngờ, trên vách núi đá phủ rêu xanh, phi thường bóng loáng, bốn phía vách núi cao vút trong mây, phi điều cũng khó bay qua, trong Hồ Lô cốc sương mù tràn ngập, bởi vì chỉ có một cửa ra, Hồ Lô cốc này cũng không có nguy hiểm lắm, Tu Chân Gia Tộc trong Duyệt Châu thành thường xuyên đến Hồ Lô cốc này thu thập linh dược. Bởi vì Hồ Lô cốc cũng không có bao nhiêu nguy hiểm, cho nên lần này được Ngao Hàn Tông trưng dụng, làm địa điểm khảo hạch.

Tại Hồ Lô cốc, chỉ cần bảo vệ cốc khẩu, đưa vào bên trong một ít yêu thú bốn năm cấp cùng một ít tù phạm bị Đại Tổng quốc bắt giữ, trừ phi thực lực bọn họ đạt tới Tiên Thiên chi cảnh, có thể ngự kiếm phi hành, bằng không không thể thông qua lối đi ra, căn bản là không lý khai Hồ Lô cốc này được. Mà việc bọn họ cần phải làm là tại trong Hồ Lô cốc sinh tồn nửa tháng, cuối cùng có thể còn sống đi ra sơn cốc được tính là thông qua khảo hạch.

Nhóm người Phương Viêm đi tới Hồ Lô cốc mặt trời đã lên cao ba sào, nơi đây cũng đã tụ tập không ít người.

Nhóm người Phương Viêm đi tới Hồ Lô cốc, cũng không lâu lắm, đệ tử hai nhà Cao Vương hai cũng đồng thời đuổi tới Hồ Lô cốc.

Thấy Phương gia rất an phận, hai nhà Cao Vương rất có vẻ phi thường kiêu ngạo, một đường chỉ cao khí ngang.

"Một trăm lẻ tám người đã đến đông đủ, khảo hạch thí luyện sinh tồn ta tuyên bố chính thức bắt đầu." Nhìn đám người huyên náo xôn xao, trưởng lão Vệ Minh Sơn của Ngao Hàn Tông lập tức nói.

"Chư vị, trước khi khảo hạch chính thức bắt đầu, ta nhắc lại một lần nữa, lần khảo hạch thí luyện sinh tồn này có yêu thú cường đại cấp bốn cấp năm. Trong đó càng có một trăm lẻ tám tên tội phạm Bạo Khí Cảnh trung kỳ liều mạng, mà các người cần phải làm là chém giết toàn bộ một trăm lẻ tám tên tội phạm liều mạng này, giết được càng nhiều người, tỷ lệ thông qua khảo hạch càng lớn. Mà ở trong quá trình này, tánh mạng của các người sẽ gặp nguy hiểm, tùy thời đều có khả năng chết, tính mạng của các người, Ngao Hàn Tông ta không chịu trách nhiệm, chết như vậy là chết vô ích. Các người cần phải suy nghĩ kỹ càng, hiện tại rồi đi vẫn còn kịp, một khi tiến vào trong đó, sinh tử tất cả đều do thiên mệnh."

"Vệ Trưởng lão, chúng ta thề không lùi bước."

"Thề không lùi bước"..

Tiếng nhắc nhở của Vệ Minh Sơn vừa vang lên, tiếng quát của một trăm lẻ tám người tham gia khảo hạch vang lên như sấm, hiển lộ ý chí bất khuất của bọn họ.

Giờ phút này rồi đi, mắt mắt không nói, mà còn bỏ lỡ một cơ hội trở thành cường giả. Sự dao động đầu, biết rõ có khả năng sẽ chết, nhưng vẫn không có người nào lựa chọn rồi đi.

"Như vậy, tất cả mọi người đã suy nghĩ kỹ, giờ hãy tiến vào Hồ Lô cốc đi!" Vệ Minh Sơn thoả mãn gật đầu nói.

Thanh âm Vệ Minh Sơn vừa vang lên, một trăm lẻ tám người tham gia khảo hạch hướng về phía cốc khẩu rộng vài trượng nói đuôi nhau mà vào.

"Phương Viêm, lần này ta xem làm sao người trốn." Lúc này, đệ tử hai nhà Cao Vương hai dưới sự dẫn dắt của Cao Tiến cùng Vương Sở tiến vào sơn cốc, khi đi ngang qua nhóm người Phương Viêm liền cười lạnh một tiếng, làm một cái động tác cắt cổ, tiếp theo liền nghênh ngang rồi đi.

"Ai cười cuối cùng còn không nhất định, chúng ta cứ chờ xem." ánh mắt Phương Viêm âm trầm, hấn biết rõ, lần thí luyện khảo hạch này nhất định không yên ổn, hai nhà Cao Vương lại bắt đầu liên thủ đối phó hấn. Cười lạnh một tiếng, theo dòng người tiến vào trong Hồ Lô cốc.

"Ai..." Theo một trăm lẻ tám người tham gia khảo hạch tiến vào Hồ Lô cốc, có hai gã tu sĩ Tiên Thiên cảnh đi theo bảo vệ cốc khẩu hồ lô cốc, Vệ Minh Sơn thốt một tiếng, âm trầm thờ dài: "Những đệ tử này, vừa mới tiến hành trận đầu thí luyện, liền bắt đầu lục đục với nhau... Thật sự là..."

Mọi người vừa tiến vào Hồ Lô cốc, đoàn người Ngao Hàn Tông Vệ Minh Sơn liền bắt đầu để cho đệ tử các đại gia tộc Duyệt Châu thành tản ra, hiện tại cũng đã không dùng đến bọn hấn, ở lại đây chỉ thêm chướng mắt, đều xua tất cả mọi người đi. Mà Vệ Minh Sơn thì tự mình tọa trấn Hồ Lô cốc khẩu.

Qua đến buổi chiều, ánh nắng mặt trời hoàn toàn bao phủ Hồ Lô cốc, ánh nắng chiếu đến xua tan đi không ít sương mù, có thể nhìn thấy trong Hồ Lô cốc từng mảnh nhánh cây thưa thớt, xuyên suốt hạ quang loang loáng ánh sáng.

Như vậy không lâu sau, chỉ cần qua buổi trưa, Hồ Lô cốc này lại lần nữa bị sương mù dày đặc bao phủ, trong Hồ Lô trong cốc sẽ không phân biệt

được phương hướng, trong cốc tùy thời tùy chỗ cũng có thể gặp được dân liều mạng cùng yêu thú cường đại cấp bốn năm.

Hồ Lô cốc rất lớn, có phương viên ba bốn mươi dặm, một hai trăm người tiến vào trong đó, như trâu đất xuống biển, mới đầu còn có thể chứng kiến mấy đạo nhân ảnh, không bao lâu, hơn một trăm người đã biến mất trong rừng rậm tại Hồ Lô cốc. "Vương huynh, hiện tại chúng ta cũng đã tiến vào Hồ Lô cốc, hiện tại chúng ta ra tay làm thịt tiểu tặc Phương Viêm hay là làm thịt một trăm tên tội phạm liều mạng này trước." Vừa tiến vào Hồ Lô cốc, Cao Tiến suất lĩnh mấy tên đệ tử Cao gia, cùng Vương Sở suất lĩnh một đám đệ tử Vương gia cùng tụ tập ở một chỗ.

"Cao Tiến, Hồ Lô cốc này trước kia cũng không có bao nhiêu nguy hiểm, nhưng giờ phút này, trong sơn cốc này có hơn một trăm tên tội phạm liều mạng, không biết Ngao Hàn Tông xử lý nhóm tội phạm này như thế nào, hiện tại không biết rõ tình huống trong này thế nào, chúng ta không nên nội đấu tiêu hao thực lực, mà nên trước tiên chém giết đoạt đầu bọn tội phạm liều mạng trong hồ lô này." Vương Sở phi thường lão đạo, năm nay hai mươi lăm tuổi, là nhân vật đầu lĩnh của Vương gia lần này.

"Bạo Khí Cảnh trung kỳ dân liều mạng, chúng ta một mình một người đối chiến, tuyệt đối hữu tử vô sinh, nhân mã hai nhà chúng ta phải đoàn kết, ta đề nghị trước tiên dò xét thoáng qua tình hình trong hồ lô cốc này, bởi vì chúng ta cũng không biết, cuộc tỷ thí này khi nào thì chấm dứt." Cao Tiến nghe vậy không khỏi nói.

"Ta cũng có ý đó." Vương Sở nghe vậy không khỏi gật đầu nói...

Trong Hồ Lô cốc, giờ phút này, tại đây tụ tập một trăm lẻ tám tên tội phạm liều mạng. Bọn họ là tù phạm mà Đại Tổng quốc phán tử hình, giờ phút này bị Thành chủ Mạc Thi An giao cho Ngao Hàn Tông Vệ Minh Sơn. Vệ Minh Sơn cũng không có lập tức giết bọn họ, mà cho bọn họ một cơ hội sống sót, chỉ cần chém giết tất cả các đệ tử đại gia tộc Duyệt Châu thành tiến vào trong Hồ Lô cốc này, mỗi người chỉ cần lấy được một cái đầu người thì có thể còn sống rời khỏi Hồ Lô cốc và cũng đạt được tự do.

Một hồi giết chóc đối với mấy tên đệ tử thế gia đang lặng yên triển khai.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Giết!

Dịch giả: Thần Thiên

"Phương Viêm, cái Hồ Lô Cốc này quanh năm sương mù tràn ngập, ngoại trừ mỗi ngày giữa trưa mặt trời lên cao có thể xua tan một ít sương mù dày đặc, giờ khác đều sương mù dày đặc, tại trong sơn cốc này tầm mắt bị cản trở, ta sợ gặp phải mai phục của địch nhân." Phó Khinh Huyền tiến vào sơn cốc, lập tức lộ vẻ mặt nghiêm trọng.

Hồ Lô Cốc, lúc bình thường mà nói, chỉ có chút ít đại hình mãnh thú, yêu thú cấp hai cấp ba đều hiếm thấy, bởi vì nguyên nhân địa hình, giờ phút này cái Hồ Lô cốc này nguy cơ trùng trùng, có yêu thú cường đại cấp bốn cấp năm, còn có tù phạm Bạo Khí Cảnh trung kỳ liều mạng. Yêu thú còn dễ nói, nhưng mấy tên tù phạm liều mạng này lại khó nói, bọn họ vì mạng sống của mình, nhất định sẽ không từ thủ đoạn.

"Mai phục, việc này nên chú ý một chút, ta chủ yếu lo lắng những tù phạm liều mạng kia thôi, vì mạng sống, bọn họ rất có thể sẽ cùng người liên thủ, nếu muốn đem chém giết, nhất định phải chính diện đối chiến. Mà chúng ta tuy nhiên cũng là một trăm lẻ tám người, nhưng mấy người này đều mỗi người tự chiến, không đồng lòng, không thể so sánh cùng với mấy tên tội phạm này được." Phương Thanh nghe vậy không khỏi cau mày nói.

"Đi, bây giờ nói những điều này không có ý nghĩa gì, chúng ta hay là trước tiên tiến vào Hồ Lô cốc tìm một nơi an toàn trốn hai ngày rồi nói." Phương Viêm lắc đầu, Hồ Lô cốc này địa hình chế ước, chỉ có thể vào không thể ra, muốn đạt được đầu của mấy tên tù phạm kia, chỉ cần ở lối đi ra ôm cây đợi thỏ là được, nhưng lối đi ra này lại nguy hiểm nhất.

Phương gia một nhóm ba người, tiến vào Hồ Lô cốc, không bao lâu liền gặp một đầu yêu thú cấp ba, đây là một đầu Kiếm Xi Trư cấp ba, từ trong sương mù dày đặc vọt ra, nếu không có Phương Viêm nhắc nhở, đầu Kiếm Xi Trư này có thể làm bị thương Phương Thanh.

"Phương Thanh, đầu Kiếm Xi Trư này giao cho ta đối phó a." Phương Viêm thấy cái mình thích là thềm, ngăn trở Phương Thanh đang nổi giận, một kích liền giết chết đầu yêu thú cấp ba này.

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ giết địch thành công, đạt được tám điểm tích lũy." thanh âm hệ thống vang lên trong đầu Phương Viêm.

Tám điểm tích lũy, đối với phương Viêm mà nói là có chút ít, nhỏ như con muỗi vậy, nhưng hẳn cũng thật a! Tám điểm tích lũy, hẳn lại có thể tu luyện một chén trà nhỏ công phu, thì cũng được vài chục kinh nghiệm.

Hồ Lô Cốc này địa thế bằng phẳng, tùy ý có thể thấy được một ít Cổ Mộc che trời, về phần nghĩ phải tìm một nơi yên tĩnh, không bị người khác quấy rầy có thể bế quan tu luyện, có lẽ ở sâu trong Hồ Lô Cốc trên vách đá bốn phía có thể tạc ra một cái huyệt động, có thể là nhìn xuyên qua cả Hồ Lô Cốc, trong chuyện này không khỏi sẽ phát sinh những thứ ngoài ý muốn không thể biết trước.

Một trăm lẻ tám tên tù phạm Bạo Khí Cảnh, những người này một mình đối chiến đều không được, huống chi đối phương lại tụ tập lại một nhóm, điều này càng thêm nguy hiểm. Mà tính toán của nhóm người Phương Viêm là mấy ngày nay tìm một nơi bí mật tránh đầu gió, chờ người tham gia khảo hạch cùng bọn tù phạm trong cốc phân tán ra rồi hành động.

Trong nháy mắt, hôm nay đã triệt để thâm trầm, trong Hồ Lô Cốc lại bay lên sương mù nồng đậm, cách hơn mười trượng, cái gì đều không thấy rõ, một mảnh mơ hồ, giờ phút này chỉ dựa vào linh giác cường đại của một người.

Tầm mắt bị ngăn trở, trong Hồ Lô Cốc này càng phát ra nguy hiểm, bởi vì thỉnh thoảng sẽ không biết từ đâu chạy ra một đầu yêu thú cường đại, đệ tử các đại gia tộc tiến vào Hồ Lô Cốc không thể không giữ vững tinh thần đến ứng đối tùy thời đều có thể xuất hiện đánh lén.

"Phốc!"

Hồ Lô Cốc, tại trong rừng rậm rạp có bốn năm thanh niên tài tuấn quen biết đi cùng một chỗ, đột nhiên một đạo hắc ảnh từ trong sương mù dày đặc vọt ra như thiểm điện, như thiểm điện đánh úp về phía đội ngũ thanh niên tham gia khảo hạch này, chỉ nghe phũ một tiếng, một thanh niên cánh tay đã bị một móng vuốt sắc bén kéo xuống từ đầu vai, thiếu chút nữa liền đem hắc tử sống xé thành hai nửa, máu chảy đầm đìa, chỗ cụt tay máu tươi phun xối xả, trong nháy mắt, bốn phía trong không khí đầy dẫy nồng đậm mùi máu tươi.

"A! Cánh tay của ta, cánh tay của ta."

Tiếng kêu thảm thiết trong rừng vang lên, trước đó đội ngũ này còn cười cười nói trong nháy mắt đã biến thành gà bay chó chạy.

"Đây là quái vật gì, như thế nào đánh lén, các người nhìn rõ ràng là quái vật gì đánh lén không."

"Mau nhìn, đây là một đầu U Minh báo, là sát thủ trong rừng, chúng ta như thế nào xui xẻo như vậy, mới vừa vào Hồ Lô Cốc đã gặp yêu thú cấp bốn lợi hại như vậy..."

Tiếng kêu sợ hãi trong đội ngũ năm người không ngừng vang lên, một con toàn thân ngăm đen, có thể cùng màu sắc phụ cận dung nhập cùng một chỗ U Minh báo liền xuất hiện ở trước mắt năm người.

"A..."

U Minh báo mang theo một đạo tàn ảnh, lần nữa đánh về phía mọi người, trong lúc nhất thời tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên. Nguyên bản còn tạo thành đội ngũ năm người giờ phút này không hẹn mà cùng vứt bỏ đồng bạn, hướng về bốn phía chạy thực mạng mà đi...

Tất cả đệ tử đại thế gia tiến vào Hồ Lô Cốc, bọn họ đều tốp năm tốp ba, đặc biệt là hai nhà Cao Vương, gần ba mươi người tụ tập lại một chỗ, tại trong Hồ Lô Cốc cơ hồ là có thể hoành hành. Nhưng là, việc này Ngạo Hàn Tông sao lại không lo lắng đến. Cơ hồ là khi bọn họ vừa tiến vào Hồ Lô Cốc bốn năm dặm, bọn họ đã gặp hơn mười tên tù phạm liều mạng, bọn họ sử dụng hai đầu ngũ giai yêu thú mở đường thử lao ra Hồ Lô Cốc này, lưỡng cường tương ngộ, hai nhà Cao Vương tạo thành đồng minh trong nháy mắt giống như băng tuyết tan rã, đội ngũ gần ba mươi người, có gần nửa nhân mã bị những tù phạm liều mạng này khiến cho tách ra, lọt vào đuôi giết.

"Mấy tên tù phạm liều mạng này là từ nơi nào đến, thật sự đúng là hung hãn, nếu không phải chúng ta chạy nhanh, giờ phút này chỉ sợ cũng đã thành quỷ dưới đao đối phương." Một đệ tử Vương gia trong lòng có chút sợ hãi nhìn lướt qua sau lưng.

"Đúng vậy, nếu không bởi vì trong tay đối phương không có binh khí, chúng ta sớm đã đầu thân một chỗ rồi." Vương Giang hướng về phía Vương Bác bên cạnh nói.

"Hiện tại chúng ta đã rời xa đội ngũ, hiện tại chúng ta cần phải làm là tranh thủ thời gian cùng Vương Sở đại ca bọn họ tụ họp." Vương Bác nghe vậy nói.

"Đáng chết, Ngạo Hàn Tông này sao lại lựa chọn tiến hành khảo hạch tại Hồ Lô Cốc này, sương mù dày đặc tràn ngập, làm cho thế cục càng ngày càng nguy cấp, chúng ta làm như thế nào tìm được bọn người Vương Sở đại ca."

Vương Giang nhìn xem sương mù dày đặc bốn phía, nhìn không được thấp giọng mắng.

"Đừng nói nữa, chúng ta hay là ở phụ cận tìm xem, bọn họ hẳn là ở phụ cận đây." Vương Bác nghe vậy cũng là có chút ít bất đắc dĩ nói.

"Phía trước có động tĩnh, có phải là Vương Sở đại ca bọn họ." Vương Bác cùng Vương Giang đi ra bốn mươi năm mươi trượng xa, đột nhiên cảm nhận được phía trước có động tĩnh, lập tức liền dừng bước.

"Phía trước có động tĩnh, hình như là có người ở phụ cận hoạt động." Tại hơn hai mươi trượng xa một chỗ trong rừng cây, ba người Phương Viêm, Phó Khinh Huyền, Phương Thanh ba người sóng vai mà đi, trong đám người Phó Khinh Huyền cảm nhận được phía trước có động tĩnh, một đôi mắt đẹp quét qua bốn phía, tiếp theo lại lên đường.

"Nghe tiếng bước chân này, là hai người, có khả năng là bọn tù phạm trong Hồ Lô Cốc."

"Đi, chúng ta đi nhìn một cái." Phương Viêm nghe vậy đáp nhẹ một tiếng, tiếp theo liền dẫn đầu hướng về có tiếng bước chân đi đến.

"Đi, là đệ tử Vương gia." Cự ly hơn mười trượng phía trước trong nháy mắt đã đến, song phương đều rất cẩn thận, nhưng Phương Viêm thấy rõ người đến là người Vương gia nhìn không được nhẹ kêu nói.

"Là Phương gia Phương Viêm, Phó Kinh Huyền, Phương Thanh." Vương Bác nhìn lên thấy người tới là ai, lập tức không khỏi cả kinh kêu lên, sao tại đây có thể gặp được đệ tử Phương gia.

"Chỉ có hai tên, đã gặp thì đều giết." Nhìn xem Vương Bác cùng Vương Giang, hai gã tu sĩ Bạo Khí Cảnh của Vương gia. Phương Viêm trong mắt sát khí xoay chuyển bay lên, đối với Phó Kinh Huyền cùng Phương Thanh là quá to.

"Giết!"

"Không tốt, Phương Viêm đối với chúng ta đã động sát tâm, chạy mau."

Vương Bác nghe được tiếng hét lớn của Phương Viêm, liền quay đầu bỏ chạy.

"Muốn chạy trốn, các ngươi đều nên lưu lại a." Phương Viêm thấy Vương Giang cùng Vương Bác quay đầu bỏ chạy, lập tức không khỏi cười lạnh nói.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68: Sơ ngộ vong mệnh chi đồ

Dịch giả: Thần Thiên

"Phương Viêm, ngươi ta nước sông không phạm nước giếng, tại sao lại gây khó dễ cho hai huynh đệ chúng ta." Con đường bị chặn lại, Vương Bác sắc mặt xanh đen, hướng về phía Phương Viêm lạnh giọng chất vấn.

"Ha ha... Nước sông không phạm nước giếng, các ngươi thật không biết xấu hổ mà nói được ra. Nếu như giờ phút này người lạc chính là ta, các ngươi sẽ làm thế nào, chắc hẳn cũng giết người diệt khẩu a!" Phương Viêm nghe vậy liền cười ha ha một tiếng, căn bản là không cùng hắn nói nhảm.

"Động thủ, tốc chiến tốc thắng. Có đệ tử Vương gia tại đây, nói không chừng phụ cận còn có những người khác."

"Băng sơn!"

Phương Viêm vừa ra tay chính là một kích tối cường của mình, mà Phương Thanh cùng Phó Kinh Huyền cũng dùng tới công kích sở trường của mình. Đối với Vương Giang triển khai công kích tuyệt sát.

Ba đánh hai, Vương Giang cùng Vương Bác cũng không trụ bao lâu đã bị ba người chém giết, Phương Viêm lại đạt được hai mươi điểm tích lũy.

"Lần này Vương gia có mười bốn người đệ tử tham gia khảo hạch lần này, giờ phút này, đã chết hai người, còn có mười hai người. Cao gia còn có mười lăm người, các ngươi có ý kiến gì không." Sau khi giết Vương Bác cùng Vương Giang, Phương Viêm hướng về phía Phó Kinh Huyền cùng Phương Thanh hỏi.

"Đệ tử hai nhà Cao Vương liên thủ cùng nhau tiến vào Hồ Lô Cốc, chúng ta đi sát phía sau, hai nhà Cao Vương là một cái liên minh khổng lồ, còn Phương gia ta là một tiểu hình liên minh. Giờ phút này, người Vương gia là Vương Bác cùng Vương Giang đi đơn lẻ, bọn họ nhất định đã gặp công kích của bọn tù phạm trong Hồ Lô Cốc, hoặc là yêu thủ công kích, địch nhân thực lực quá mạnh mẽ, bằng không bọn họ cũng không có khả năng chạy tán loạn."

Phương Thanh nghe vậy liền phân tích nói.

"Nếu vậy, cơ hội của chúng ta đã tới rồi. Hai nhà Cao Vương muốn dồn chúng ta vào chỗ chết, đối với địch nhân, chúng ta không cần phải hạ thủ lưu tình, ý của ta là thừa dịp địch nhân đang phân tán, chúng ta nên chặn giết từng tên." Phương Viêm trong mắt tinh quang hiển hiện.

"Ân, ta cũng đang có ý đó." Phó Kinh Huyền, Phương Thanh nghe vậy cũng gật đầu đồng ý nói.

Phương gia cùng hai nhà Cao Vương đã sớm xé toang da mặt, nếu như không nắm chặt cơ hội giết nhiều một ít, chờ lúc đối phương ra tay sẽ đến phiên đối phương đối phó bọn họ.

"Đã như vậy, chúng ta liền tách ra hành động, ở bốn phía tìm tòi một phen, nếu như gặp được đệ tử hai nhà Cao Vương đi lạc, thì phát tín hiệu để liên thủ cùng nhau loại trừ kẻ địch." Phương Thanh cũng là một hạng người tâm ngoan thủ lạt, nghe vậy không khỏi nói.

"Hồ Lô Cốc này sương mù dày đặc tràn ngập, chúng ta tách ra hành động, cự ly không thể cách quá xa, tránh cho lại lạc mất nhau." Phương Viêm nghe vậy nói.

"Tốt lắm, chúng ta bây giờ liền bắt đầu hành động, ta đi hướng tây, các ngươi đi hướng bắc cùng hướng nam, tìm tòi mục tiêu tạm thời khoanh tròn thành

hai dặm, nếu như không có phát hiện chúng ta lại quay lại nơi đây tập hợp, tiếp tục định ra phương hướng tìm tòi." Phương Viêm nhìn thoáng qua sương mù dày đặc bốn phía không tiêu tan nói.

Theo thanh âm Phương Viêm vừa vang lên, Phương Viêm đã bắt đầu tìm tòi ở hướng tây, mà Phó Kinh Huyền cũng hướng về phía bắc tìm tòi, Phương Thanh lại hướng tới phía nam tìm tòi. Ba người mỗi người đều có thực lực Bạo Khí Cảnh, phạm vi tìm tòi lại không quá lớn, trên căn bản là không có bao nhiêu nguy hiểm.

Nửa khắc đồng hồ sau, Phương Viêm xuất hiện ở một mảnh đất trống phía trước.

"Đi, có biến, nơi đây nồng đậm mùi máu tươi." Trong gió đêm, Phương Viêm dừng lại không tiến, tại phụ cận ngửi thấy mùi máu tươi nhàn nhạt.

"Ai! Ai ở đằng kia lén lén lút lút, cút ra đây cho ta." Phương Viêm mũi thờ co rúm vài cái, cúi đầu xem xét, chỉ thấy trong rừng đất trống một đám cành khô lá héo úa bên trên có vài tia đỏ thẫm điểm lấm tấm, không phải máu tươi, vậy còn là cái gì?

Phương Viêm cầm kiếm nơi tay, thân hình lui một bước, hướng về phía bốn phía rừng cây lớn tiếng quát lớn.

"Ha ha... Tiểu tử, rất khôn khéo a? Ta tưởng là một tu sĩ Bạo Khí Cảnh, nguyên lai, là một cái tiểu hài tử miệng còn hôi sữa! Mới Luyện Khí kỳ tầng tám, ha ha... Có ý tứ, có ý tứ!"

Một tiếng cười quý dị từ rừng cây phía đối diện vang lên, từ trong sương mù mờ mờ lung lung dày đặc, một thân ảnh trắng kiện xuất hiện ở trong tầm mắt Phương Viêm!

Theo bóng người kia không ngừng tới gần, một đại hán khôi ngô thân cao hai thước, trên vai mang lên một thanh đại kiếm, vẻ mặt cười đầy tà ác, óng tay áo, trước ngực trên quần áo dính đầy vết máu loang lổ, vết máu ở trên người còn chưa khô, hiển nhiên là vừa trải qua một hồi chiến đấu kịch liệt. Đại hán cả người đầy máu này nhếch miệng nhẹ nhàng cười, trong đôi mắt phóng xạ phê huyết lực quang.

"Ân, người chính là tù phạm theo lời nói của Vệ Trường lão bọn họ!"

Nhìn đại hán khôi ngô trước mắt không ngừng tới gần, Phương Viêm căn bản là chưa thấy qua người này, không cần hỏi, cũng biết đây là tù phạm để bọn hắn trong thí luyện thực chiến.

"Tiểu tử, ngươi là gan thật lớn, cũng dám cùng đại gia nói chuyện." Đại hán khôi ngô vẻ mặt hung ác, không nghĩ tới Phương Viêm tuổi còn nhỏ, thật không ngờ lại trấn định như vậy, nếu những người khác nhìn thấy hắn, giờ phút này đã sớm quay đầu chạy trốn.

"Ha ha... Nói chuyện với ngươi, có gì không dám, hôm nay, ta đặc biệt tới lấy đầu ngươi trên cổ ngươi, ngươi nếu là thức thời, ngươi nên giờ kiếm tự vẫn, ta còn có thể cho ngươi chết toàn thây." Phương Viêm cười lạnh, người này sát khí rất nặng, cuộc đời này hắn mới thấy lần đầu, nhìn là biết người này không chuyện ác gì không làm, là cái loại người đại ác nhân phải giết.

Đại hán khôi ngô nghe vậy trong mắt hiện ra sát khí nồng đậm, khuôn mặt có chút vặn vẹo, gắt gao nhìn chăm chăm vào Phương Viêm cười to nói.

"Ha ha... Vậy mà muốn giết ta! Một tiểu tử miệng còn hôi sữa, một con kiến hôi Luyện Khí kỳ tầng tám, vậy mà muốn giết ta! Lại vẫn còn muốn ta tự vẫn chết toàn thây, đây chính là chuyện buồn cười nhất ta đời này nghe qua."

"Không biết điều, hiện tại sẽ đưa ngươi lên đường." Phương Viêm nghe vậy cười lạnh một tiếng, thân thể không lùi mà tiến tới, một đòn Băng Sơn Quyền đánh về đại hán khôi ngô kia.

Phương Viêm dứt lời, đại hán khôi ngô này cũng đi nhanh bước ra, đối mặt với Băng Sơn Quyền mà Phương Viêm đánh tới, hắn một mực không tránh né, trực tiếp huy chương đón đỡ, đối mặt với con kiến hôi Luyện Khí kỳ tầng tám này, hắn căn bản là khinh thường vận dụng bình khí, Bạo Khí Cảnh tầng bốn, muốn giết con kiến hôi Luyện Khí kỳ tầng tám đây còn không phải là chuyện tình khó khăn gì.

Nhìn nắm tay lớn đối phương đánh tới, trong nội tâm Phương Viêm liền cười lạnh: "Cũng dám xem thường ta, ta nhất định sẽ làm cho ngươi đau khổ."

"Oanh!"

Một quyền một chưởng chạm vào nhau, chỉ nghe oanh một tiếng nổ, Phương Viêm lui một bước dài, đại hán khôi ngô này bởi vì xem thường Phương Viêm nên ăn một đòn, cả người bị đánh bay ra ngoài.

"Điều này sao có thể, điều này sao có thể..."

"A... Ngươi con kiến hôi này vậy mà làm ta bị thương, ta muốn đem ngươi băm thây vạn đoạn, ta muốn ngươi sống không bằng chết." Đại hán khôi ngô lùi lại hơn mười bước mới ổn định thân hình, cánh tay phải bị lực lượng cương mãnh bá đạo chấn vỡ vụn ra, cả cánh tay rủ xuống trên mặt đất. Giờ phút này hắn vậy mà quên cánh tay truyền đến đau đớn, vẻ mặt khiếp sợ, một con kiến hôi Luyện Khí kỳ tầng tám vậy mà làm bị thương hắn, cánh tay phải bị phế, lực chiến đấu của hắn tổn thất hơn phân nửa.

Đại hán khôi ngô sắc mặt dữ tợn, sát khí phóng lên trời, rút ra cự kiếm trên vai chém tới Phương Viêm. Làm cho hắn hoảng sợ phát hiện, cánh tay phải của hắn đã mềm nhũn, đều không có nổi một điểm lực đạo, ngược lại bởi vì dùng sức quá mạnh, cự kiếm trong tay rơi xuống đất.

"Tiểu tử thôi, ngươi vậy mà làm bị thương cánh tay của ta, ta muốn ăn sống ngươi."

Cự kiếm rơi xuống đất, cánh tay phải truyền đến đau đớn, nỗi giận gầm lên một tiếng, chân đạp mặt đất, hung hãn không sợ chết vọt tới phía Phương Viêm.

Phương Viêm thấy đối phương vọt tới, thân thể lui về phía sau, thì triển ra Thủy Ảnh Kiếm, một đạo kiếm mạc hóa thành một cái lưới lớn hướng về phía đại hán khôi ngô thất cổ mà đi.

"Tiểu tử, đi chết đi." Đại hán hôi ngô sắc mặt dữ tợn, đối mặt với kiếm mạc hàn quang lập loè, hãn không quan tâm, chân nguyên vận đến cánh tay trái, cứ như vậy lấy tay chụp vào Phương Viêm, một cuộc đấu pháp lấy mạng đổi mạng, phi thường hung hãn.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Liên trăm!

Dịch giả: Thần Thiên

Sao lại là vong mệnh chi đồ?

Có câu nói hung ác đích sợ hoành, ngang ngược liều mạng. Tính mạng của mình cũng không quan tâm, còn có cái gì phải sợ.

Trong Hồ Lô cốc có một trăm lẻ tám vong mệnh chi đồ, bọn họ là những người tội ác cực đoan, mỗi người trên tay đều giết hơn mấy chục mạng người, là tù phạm truy nã của đại Tổng quốc, giờ phút này bị Ngạo Hân Tông bắt để làm khảo hạch chọn lựa đệ tử. Làm cũng chết, không làm cũng chết, việc này khiến cho những người này vô cùng hung hãn, chỉ cần giết một người đã đạt được tự do, giết hai người đã là buôn bán lời.

Lấy mạng đổi mạng, Phương Viêm sao lại chưa ném thử qua, huống chi người này đã phé đi một cánh tay, như vậy càng không phải là đối thủ của hãn.

Phương Viêm thân thể liên tiếp lui về phía sau, kéo ra khoảng cách giữa hai người, thì triển ra Thủy ảnh kiếm, bị một quyền đối phương đánh tan, đối phương có được xu thế chưa từng có từ trước đến nay, khuôn mặt hung ác.

"Tiểu tử, có giỏi thì dừng chạy, để ta đem ngươi băm thây vạn đoạn." Đại hán khôi ngô thân thể chợt lui, trong mắt lệ khí thoáng hiện, khi hãn liều mạng công kích, cơ hồ là không thương tổn được đối phương, ngược lại bởi vì mình mạnh mẽ phá tan kiếm mạc của đối phương, lần hai bị thương tay trái, giờ phút này tay trái mặc dù chưa có bị phé, nhưng vẫn bị kiếm quang sắc bén kia cắt thành một mảnh huyết nhục mơ hồ, sức chiến đấu trực tiếp lại giảm xuống một thành.

"Có dũng khí thì đến!" Phương Viêm cười lạnh, căn bản cũng không bị ngôn ngữ khiêu khích của đối phương làm lung lay, thân thể cấp tốc lui về phía sau, nếu hai người đang lúc tu vi chênh lệch không bao nhiêu, hãn không muốn cùng đối phương cận chiến, giờ phút này, không cho phép hãn có bất kỳ sơ xuất nào, chỉ cần có thể giết chết đối phương.

Đại hán khôi ngô nghe Phương Viêm khiêu khích, tức giận kêu oa oa, nghĩ muốn xoay người rút đi, nhưng lại không cam lòng, bay lên một cước, một con gió lốc đá tới Phương Viêm.

"Ha ha..... Tới hay lắm."

"Huyền Ảnh Trảm!"

Thấy đối phương công tới, Phương Viêm cười lớn một tiếng, vẻ mặt trang nghiêm túc mục, cực phẩm linh binh Huyết Nhận trong tay hoa động, động tác nhanh như thiểm điện, chín đạo bóng kiếm như ảo như thực, bao phủ lại con gió lốc mà đối phương đá tới.

Theo tiếng hét lớn của Phương Viêm, bóng kiếm đan chéo lẫn nhau, đại hán khôi ngô phát hiện tình huống có chút không đúng, muốn rút người trở ra, nhưng đã trễ. Vừa rút chân về, đùi phải đã truyền đến một trận đau đớn thấu tim gan, huyết vụ tràn ngập.

"Há! Tiểu tạp chủng, ngươi thế nhưng phé đi chân phải của ta." Tiếng kêu thảm thiết đột nhiên vang lên, đại hán khôi ngô này còn duy nhất một chân không trụ vững, hét lên rồi ngã gục, ánh mắt oán độc.

"Bây giờ ta muốn mạng của ngươi." Phương Viêm cười lạnh, phé đi một tay một chân của đối phương, cả người cơ hồ đã hoàn toàn phé, giống như là cá trên thớt, mặc cho người xẻ thịt.

"Băng Sơn!"

Vì lý do an toàn, Phương Viêm cũng không biết vong mệnh chi đồ này còn lưu lại hậu thủ gì, phát ra một đòn Băng Sơn Quyền đánh tới đối phương.

"Huyền Ảnh Trảm!"

Đại hán khôi ngô giương giàng muốn đứng lên, bị một đòn Băng Sơn Quyền của đối phương đánh cho học máu ngã xuống đất không dậy nổi, tiếp theo, Phương Viêm lại bồi thêm một chiêu Huyền Ảnh Trảm chém tới đối phương.

"Đinh! Chúc mừng kí chủ độ thành thạo của Địa cấp kiếm kỹ Huyền Ảnh Kiếm +500."

"Đinh! Chúc mừng kí chủ vượt cấp giết địch thành công, đạt được năm mươi điểm tích lũy."

Theo Huyền Ảnh Kiếm thi triển ra, trước ngực đại hán khôi ngô là một mảnh huyết nhục mơ hồ, cuối cùng bị Phương Viêm đánh nát tâm mạch mà chết, tiếp theo, thanh âm hệ thống vang lên ở trong đầu Phương Viêm.

"Nguyên lai người này dĩ nhiên là tu sĩ Bạo Khí Cảnh tầng bốn. Nếu đối phương không khinh địch, bị đánh gãy một tay một chân, nếu không chiến đấu thắng bại còn chưa rõ." Nhìn đại hán khôi ngô nằm trong vũng máu, Phương Viêm là tự lẩm bẩm một tiếng, tiếp theo liền một kiếm đem đầu lâu chém rụng, đây chính là bằng chứng thông qua khảo hạch khi xuất cốc.

"Di, có động tĩnh." Vừa chém giết đại hán khôi ngô, tiếp theo, Phương Viêm liền nghe được trong rừng cây sau lưng truyền đến tiếng bước chân.

Thấy phía sau có tình huống khác thường, Phương Viêm liền nhảy lên một gốc cây cường tráng sau lưng. Hồ Lô Cốc này, địch ta chẳng phân biệt được, ngoại trừ phương thanh và phó khinh huyền có thể tín nhiệm ra, những người khác, Phương Viêm một người cũng không thể tin.

"Nơi này có dấu vết đánh nhau, vừa rồi bọn lão đại đi phương hướng này, nói không chừng giờ phút này hán đã thu được đầu người rồi." Ở trong rừng, có hai gã vong mệnh chỉ đồ hướng về nơi đây đi tới.

"Di, đây là cự kiếm của lão đại, tại sao lại ở đây, chẳng lẽ lão đại bị người giết." Người gầy nhìn thấy cự kiếm trong bụi cỏ, nhất thời không khỏi khinh hô lên.

"Nhanh, đi xem, có thể giết lão đại, vậy người này hẳn cũng đã bị trọng thương, như vậy sẽ tiện nghi cho chúng ta." Tên tu sĩ lùn nghe vậy về mặt hưng phấn nói.

"Hai tên tu sĩ Bạo Khí Cảnh." Nhìn thấy hai đạo thân ảnh càng ngày càng tới gần kia, Phương Viêm chân mày cau lại, không nghĩ tới vận khí của hán lại tốt như vậy, lại ở nơi đây gặp được hai gã tù phạm Bạo Khí Cảnh.

"Không được, hai người này đều là tu sĩ Bạo Khí Cảnh, ta trước hết đánh bị thương nặng một tên, sau đó lại từ từ đánh tên kia."

Phương Viêm bình tĩnh đánh chủ ý, tiếp theo liền bắt đầu ngừng thở, chờ đợi con mồi tới gần, chuẩn bị cho địch nhân một kích trí mạng.

"Đã chết, lão đại đã chết. Đầu lâu đều bị địch nhân cắt đi."

"Mau nhìn, vết máu nơi này còn chưa khô, phụ cận mùi máu tươi vô cùng nồng, nơi này cước bộ có chút tán loạn, giết chết lão đại là một người. Với tu vi Bạo Khí Cảnh tầng bốn của lão đại, địch nhân muốn chém giết hán, cũng không thể không tiêu hao một lượng lớn sức lực."

"Mã Lục, địch nhân còn chưa đi xa, chúng ta mau đuổi theo." Tên tu sĩ cao gầy kia nhìn lướt qua bốn phía, nhất thời không khỏi nói.

"Đứng đến gần một chút, đến gần một chút." Phương Viêm nấp trên cây, thấy tên tu sĩ cao gầy kia đã tiến gần đến phạm vi công kích của hán, ở trong lòng cầu nguyện đối phương đi thêm vài bước nữa, như vậy hán có thể đánh trọng thương đối phương.

"Người nói xem người giết chết lão đại có thể trốn ở gần đây hay không." Tên tu sĩ lùn ngửa đầu nhìn bầu trời nói.

"Huyền Ảnh Trảm!"

Phương Viêm đột nhiên hét lớn một tiếng, thúc dục cực phẩm linh binh Huyết Nhận trong tay, chín đạo kiếm ảnh thoáng cái đã bao phủ tên tu sĩ cao gầy kia.

"Cẩn thận, có địch nhân."

Tên tu sĩ lùn phát hiện đỉnh đầu có điều khác thường, nhưng đã muộn, Phương Viêm công kích đã bao phủ lại tên tu sĩ cao gầy kia.

"Đinh! Chúc mừng kí chủ vượt cấp giết địch thành công, đạt được hai mươi điểm tích lũy."

Phương Viêm vừa công kích xong, tiếp theo, thanh âm hệ thống thông báo vang lên trong đầu Phương Viêm.

"Di, vậy mà đã chết." Nghe được thanh âm hệ thống đột nhiên vang lên, trên mặt Phương Viêm mang một vẻ kinh ngạc, lần này đột nhiên tập kích, thế nhưng đã giết một người.

"Tiểu tử, là người giết lão đại, bây giờ lại giết hán." Tên tu sĩ lùn nhìn thấy Phương Viêm từ trên thân cây nhảy xuống, nhất thời không khỏi tròn tròn đôi mắt nói.

"Đúng thì thế nào, bây giờ đến phiên ngươi, ngươi thúc thủ chịu trói hay là muốn ta động thủ." Phương Viêm sắc mặt trấn định, đang âm thầm tìm cơ hội

cho đối phương một kích trí mạng.

"Ha ha..... Tiểu tử, còn muốn hù dọa ta, người bây giờ đã là nỏ mạnh hết đà, người đi tìm chết cho ta." Mã Lục nghe vậy trên mặt hiện lên một vẻ hung ác, tiếp theo liền đánh tới hướng Phung Viêm.

Phung Viêm thấy đối phương huy động một lưỡi búa to công kích đến, liền quay đầu bỏ chạy.

"Tiểu tử, đừng trốn."

"Hả! Tiểu tử, người giáo trá." Mã Lục huy động lưỡi búa to đuổi theo, vừa đuổi theo ra hai ba trượng xa, Phung Viêm đột nhiên xoay người giết trở lại, chín đạo kiếm ánh bao phủ đối phương lại, Mã Lục phát ra một đạo tiếng kêu thảm thiết, tiếp theo đã bị Phung Viêm đóng đinh trên mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Đại hỗn chiến

Dịch giả: Thần Thiên

"Đinh! Chúc mừng kí chủ vượt cấp giết địch thành công, đạt được hai mươi điểm tích lũy."

"Đinh! Chúc mừng kí chủ độ thành thạo của Địa cấp kiếm kỹ Huyền Ảnh Kiếm +500."

Mã Lục bị Phung Viêm đóng đinh trên mặt đất, không đợi hắn từ trên mặt đất bò dậy, công kích như cuồng phong bạo vũ đánh úp lại, chỉ nửa khắc thời gian, tên tù phạm Bạo Khí Cảnh đã hóa thành một khối thi thể lạnh như băng, tiếp theo, thanh âm hệ thống liền vang lên trong đầu Phung Viêm.

"Ba cái đầu người, lần khảo hạch của Ngao Hàn Tông lần này trên căn bản là có thể thông qua." Nhìn ba cái đầu lâu máu me be bét nằm trên mặt đất, Phung Viêm nhìn không được khẽ nói. Ngày đầu tiên tiến vào Hồ Lô Cốc thì đã có thu hoạch như vậy.

"Di, Phung Viêm, người gặp được địch nhân." Phó Khinh Huyền và Phung Thanh tìm tòi tung tích địch nhân, cũng không có phát hiện tung tích của địch nhân, hai người trở lại điểm tập hợp, cũng không thấy Phung Viêm trở về, sợ bên hắn xảy ra chuyện bất ngờ gì, hai người rất nhanh chạy tới phương hướng Phung Viêm, vừa thấy trước người Phung Viêm chất đống ba cái đầu lâu dữ tợn, nhất thời không khỏi nói.

"Ân, gặp ba tên tù phạm, bọn họ đều bị ta giết, các người, có thu hoạch gì không?" Phung Viêm nghe vậy hỏi.

"Chúng ta so với người vận khí tốt hơn, chúng ta cái gì cũng không có phát hiện." Phung Thanh nghe vậy có chút bất đắc dĩ nhún vai một cái nói.

Đang lúc nói chuyện, Phung Thanh cảm một miếng vải đen to gói ba cái đầu lâu lại, tiếp theo liền nói.

"Bây giờ chúng ta có ba cái đầu lâu, cảm ba cái đầu này, tại Hồ Lô Cốc chờ thêm nửa tháng, chúng ta có thể xuất cốc rồi."

"Xuất cốc, chúng ta tại sao phải xuất cốc sớm như vậy?" Phung Viêm nghe vậy chân mày cau lại nói.

"Hai nhà Cao Vương muốn đẩy chúng ta vào chỗ chết, nếu chúng ta ản núp chờ xuất cốc, chúng ta sao có thể để hai nhà Cao Vương kiêu ngạo ha."

Trong Hồ Lô Cốc phần lớn đều là một ít bọn tù phạm(vong mệnh chi đồ), còn có một ít thanh niên tài tuấn của Duyệt Châu thành. Còn có một chút yêu thú, những người này ở trong mắt Phung Viêm, cũng đều có thể cung cấp cho hắn một ít điểm tích lũy để tu luyện. Bây giờ không muốn có nỗi lo về sau, Phung Viêm muốn dùng hết mọi cách có thể để kích thích hai nhà Cao Vương.

"Đúng, ngàn vạn lần không thể để cho cao thủ hai nhà Cao Vương thông qua lần khảo hạch này, nếu bọn họ thông qua, trở thành đệ tử Ngao Hàn Tông, bọn họ sẽ càng thêm kiêu ngạo, đến lúc đó đối với thế cục của Phung gia ta vô cùng bất lợi." Phó Khinh Huyền nghe vậy không khỏi gật đầu đồng ý nói.

Còn có một chút đúng là, ba cái đầu lâu dùng để thông hành này, đây là do Phung Viêm chém giết, nếu là lịch lãm, hắn nên chính mình chém giết địch nhân, đạt được đầu của đối phương.

Trải qua mới vừa rồi một phen tao ngộ đại chiến, Phung Viêm bọn họ hiểu được, trong sơn cốc các loại liên minh thế lực đã bị đánh tan. Bọn họ cũng không cần lo lắng sẽ gặp phải đại lượng tu sĩ truy kích. Ba người có ba cái đầu lâu dùng để thông hành, lần hành động kế tiếp này không chút nào áp lực, vốn đặc biệt nhằm vào đệ tử hai nhà Cao Vương, ba người cũng không có tách ra, mà là cùng nhau hành động.

Trong Hồ Lô Cốc, chiến đấu không ngừng tiến hành. Cùng vong mệnh chi đồ và một ít tán tu, cùng yêu thú cường đại trong cốc. Đây là một bức ảnh thu nhỏ của tu chân đại thế giới, thực lực vi tôn, giết người để sinh tồn, hoặc là giết người, hoặc là bị người giết.

Chớp mắt, một ngày thời gian cứ như vậy yên lặng qua đi.

Phảng phất như là tất cả vận khí của nhóm người Phương Viêm đều đã dùng hết, ngày hôm sau, bọn họ ngoại trừ gặp được một đầu yêu thú cấp bốn ra, bọn họ cũng không có gặp được những tu sĩ khác. Ba người tinh thần có chút thoải mái.

"Các người nghe, phía trước có tiếng đánh nhau, hơn nữa người còn rất nhiều." Khi xuyên qua một mảnh khu vực sương mù dày đặc, nhóm người Phương Viêm nghe thấy trong rừng cây truyền đến tiếng đánh nhau kịch liệt, binh khí đụng vào nhau bộc phát ra tiếng đinh đơng cách thật xa còn có thể nghe được.

"Đi, chúng ta đi xem, hy vọng là đệ tử hai nhà Cao Vương chạm mặt với bọn tù phạm trong Hồ Lô Cốc." Phương Viêm đáp một tiếng, hướng về nơi phát sinh chiến đấu đi tới.

"Thật là nhiều người a, không dưới hai ba mươi người." Thanh âm binh khí đụng vào nhau vang lên từ trong rừng cây truyền đến, tiếng hò hét không ngừng, ba người Phương Viêm như mèo rừng mò tới, vừa tới gần thấy cảnh tượng trước mắt như vậy lại càng giật mình, gần ba mươi người đang ở một nơi hỗn chiến, trong đó có đệ tử hai nhà Cao Vương, còn có tám chín tên trung niên nhân hung hãn, những người này chính là bọn tù phạm mà bọn họ chặn giết.

"Có Cao gia, còn có Vương gia, thật sự oan gia ngõ hẹp a! Không nghĩ tới tại đây lại bị chúng ta đụng phải, chờ bọn hắn đều bị thương, chúng ta cứ ngồi chờ ngư ông đắc lợi." Nhìn về đám người chiến đấu phía xa, phó khinh huyên nhin không được khẽ cười nói.

"Mọi người ần núp tốt, chờ đối phương chiến đấu sắp xong, chúng ta cùng một lúc ra tay, đối với đệ tử hai nhà Cao Vương một người cũng không bỏ qua." Phương Viêm tán đồng gật đầu một cái nói.

Những tù phạm này mặc dù ít người, địch nhân lại gấp hai bọn họ, nhưng bọn họ không sợ chết, tử chiến không lùi, thương vong tương đối lớn ngược lại là đệ tử hai nhà Cao Vương, ở xa xa trong bụi cỏ nằm mấy cỗ thi thể, trong đó phần lớn là đệ tử tham gia khảo hạch lần này, mà bọn tù phạm đã chết hai người.

Trong đám người, chín tên tù phạm theo trận tử thủ, ngoại trừ bỏ mình ngã xuống, bằng không cụt tay cụt chân bọn họ vẫn chiến đấu, cả người đầm máu, vẻ mặt hung ác, giống như sát thần vậy.

"Mọi người hãy gia tăng sức lực, những tù phạm này đã là nỏ mạnh hết đà, chỉ cần mọi người gia tăng sức mạnh là có thể một lưới bắt hết bọn họ." Vương Sở nhìn thấy vài tên tù phạm trong vòng chiến liền hướng về đám người phía sau lưng quát to.

"Giết, giết sạch mấy tên tù phạm này vì huynh đệ đã chết báo thù." Mấy tên đệ tử tham gia khảo hạch hưng phấn, mắt thấy thắng lợi trong tầm mắt, không ngừng âm ỉ.

Ở giữa chiến trường trung ương, một gã đại hán độc nhãn khô ngô trong mắt tuôn ra sát khí nồng đậm, khuôn mặt bóp méo, hướng về phía đám đệ tử vây xung quanh đang âm ỉ: "Thế mà cũng muốn giết chúng ta! Một đám tiểu tử miệng còn hôi sữa, lông còn chưa mọc đủ, thế mà muốn giết chúng ta!"

"Các huynh đệ, giết sạch mấy tên nhãi con này, chúng ta có thể lấy được tự do.

"Giết!"

"Giết!"

Sát khí xông thẳng lên trời, hai phe nhân mã đại chiến thảm thiết cùng một chỗ, những tù phạm này không còn tử thủ, mà là giống như ác lang đánh về mấy tên đệ tử thế gia này.

"Hả..... Tay của ta bị chặt đứt."

"Hả..... Ta sắp chết, ruột đều chảy ra, ai tới mau cứu ta, những tù phạm này sao lại đột nhiên thay đổi lợi hại như vậy.".....

Trong đám người tiếng kêu thảm thiết không ngừng, thật vất vả để vây lại giờ đã bị tách ra.

"Hừ..... Một đám tiểu tử không biết sống chết, còn muốn giết chúng ta? Cái gì mà thiên tài Duyệt Châu thành! Đi tìm chết! Đều hết thầy đi tìm chết! Nam giết chết, nữ lưu lại, mấy ca đã lâu không chạm qua nữ nhân, cả đám trực tiếp nói ra!" Đại hán độc nhãn khô ngô thần tình dữ tợn, sắc mặt tàn nhẫn, thấy đã đánh vỡ vòng vây của địch nhân liền hung tợn nói.

"Phế vật, những phế vật này, chỉ là thùng com, không ngờ bị mấy tên cận bã này đánh tan. Mau, nhanh vây lại." Cao Dĩ nhìn thấy mấy tên đệ tử này bị giết cho gào khóc thảm thiết liền tức giận, rống giận liên tục.

"Nhanh lên, người hô hào cái gì, không phải chỉ là bị chém một đao thôi sao? Phải đứng vững, kiên trì một hồi là có thể giết đồng cận bã này."

Vương Sở người dẫn đầu Vương gia giờ phút này cũng không chịu nổi, lên tiếng mắng chửi không ngừng, mấy tên tù phạm này thật sự là rất hung hãn.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Lĩnh ngộ dũng sĩ chi tâm, Kinh nghiệm tu luyện tăng gấp đôi

Dịch giả: Thần Thiên

"A..."

"A... Ta tay đứt đoạn mất."

"A... Ta chân đứt đoạn mất, kẻ địch quá mạnh mẽ, ta sắp chết."

"Đánh không lại những tên tù phạm này, ta muốn rút lui"..

"Giết, giết hết mấy tiểu súc sinh chưa đứt sứa này, giết, vì huynh đệ đã chết báo thù."

"Giết!"..

Phương Viêm, Phương Thanh, Phó Khinh Huyền ẩn núp trong rừng, nhìn thấy cảnh tượng hỗn chiến ở phía trước mà bị trận đại chiến thảm liệt này làm cho chấn động.

Tiếng kêu rên của đệ tử hai nhà Cao Vương vang lên liên hồi, rất nhiều người không chịu được tình cảnh máu tanh tàn nhẫn này mà khiếp sợ. Đối lập với bọn họ là bọn tù phạm liều mạng, bọn họ bị thương phi thường nặng, nhân số thì ít hơn, nhưng là bọn họ sát khí凛冽, rêu rao lên không ngừng ở trong đám người xung phong. Chiến đến một giọt máu cuối cùng, quân chi không thể đứng lên, nhưng chỉ cần còn có một hơi, trong mắt hung quang không lùi, bò đi mà đánh úp về phía kẻ địch, mãi đến tận khi bị loạn đao loạn kiếm của đối phương chém thành thịt nát mới thôi.

Đánh giết một tên tù phạm liều mạng, đối phương phải trả giá mấy lần, thậm chí mười mấy lần nặng nề đánh đổi mới được. Một ít người tâm trí không kiên định, bị phương thức lấy mạng đổi mạng của mấy tên tù phạm liều mạng này làm cho sợ vỡ mật, không có dũng khí để chiến một trận.

"Chạy mau a! Mọi người chạy mau a, những người này quá mạnh mẽ, lưu lại chỉ có một con đường chết."

"Khôn khiếp, các người mấy tên khôn khiếp này, ai cho các người chạy trốn, mau mau rút về tử chiến cho ta." Cao Tiến nhìn đám con cháu Cao gia không ngừng chạy trốn mà gầm lên không ngừng.

Có người không chịu được cảnh máu tanh tàn khốc này mà chạy trốn, đã có một, thì sẽ có hai, có ba cái, như cây đổ thì bầy khi tan, chính là nói đến tình cảnh hỗn loạn hiện tại này, không người nào có thể trực tiếp đối mặt tử vong. Mặc kệ người dẫn đầu hai nhà Cao Vương tức giận mắng mỏ thế nào, nhưng người trốn vẫn cứ trốn, không trốn, lưu lại chỉ có một con đường chết.

"Tiên sư nó, đám rác rưởi này, thùng cơm đều chạy trốn, chúng ta lưu lại cũng là một cây làm chẳng lên non, những kẻ tù phạm liều mạng này cũng bị thương, bọn họ căn bản là không trốn được, không có linh dược chữa thương, xác suất bọn họ sống sót không đủ mười phần trăm, đến lúc đó chúng ta lại tụ tập nhân thủ đến làm thịt mấy tên cặn bã này." Vương Sở nhân vật thủ lĩnh của Vương gia nhìn tộc nhân Vương gia bị giết cho đại bại, hiện tại cũng đã có bốn, năm người chạy trốn tán loạn, nhất thời có chút bất đắc dĩ nói.

"Lui." Cao Tiến cầm đầu tử chiến, nhưng đại thế đã mất, bị kẻ địch giết cho sợ vỡ mật, không thể không ra lệnh rút lui. Chỉ một mình hán liễu mạng có tác dụng gì gì, chỉ khi mọi người phải cùng nhau liều mạng mới có tác dụng.

"Các huynh đệ, giết a, giết sạch mấy thằng con hoang này, vì huynh đệ đã chết báo thù."

"Các huynh đệ giết a, đường sống ở phía trước, chỉ cần lấy đầu của mấy tên tiểu tử này chúng ta có thể rời đi nơi quý quái này rồi." Đại hán độc nhãn sĩ khí như cầu vồng, hét lớn không ngừng.

"Những người này thật không hổ là làm ác đa đoan, đại ác nhân tội ác tày trời đại, chỉ chín người mà giết cho đối phương đại bại thua thiệt." Nhìn đám con cháu thế gia chạy trốn tứ phía, bị giết gào khóc thảm thiết, Phương Thanh nhìn không được cau mày nói.

"Phương Viêm, bây giờ ta nên làm gì, kết cục này quá ngoài dự đoán của mọi người. Cao Tiến, Vương Sở bọn họ người rác rưởi này lại bị chín người giết cho chặt vật chạy trốn, cùng kế hoạch lúc trước của chúng ta không hợp, chúng ta có nên tạm thời tránh mũi nhọn, chờ những người này người kiệt sức, ngựa hết hơi rồi đồng thời ra tay đem tất cả tiêu diệt." Phó Khinh Huyền nghe vậy lông mày sâu sắc nhăn lại.

Trong kế hoạch của nhóm người Phương Viêm, bọn họ phải đợi đệ tử hai nhà Cao Vương cùng bọn tù phạm liều mạng đánh cho cá chết lưới rách, chỉ còn lại một phe nhân mã, đến lúc đó bọn họ sẽ toàn lực ra tay chúng ta sẽ ngồi ngư ông đắc lợi. Nhưng mà bọn tù phạm này lại thừa thế xông lên, lấy ít địch nhiều, hơn nữa còn đem kẻ địch đẩy lùi, hiện thực cùng dự liệu có sai lệch không nhỏ.

"Tạm thời tránh mũi nhọn, tại sao phải tránh, đệ tử hai nhà Cao Vương bị giết cho chạy trốn tứ tán, chúng ta nên thừa cơ mà đánh giết, hiện tại chúng ta

chặn giết mấy tên tù phạm liều mạng này. Bọn họ tuy rằng hung hãn, nhưng đã bị thương nặng, giờ bọn họ đã như nỏ mạnh hết đà. Cao Tiến Vương Sở bọn họ không dám, nhưng không có nghĩa là chúng ta không dám. Chiến đấu cùng tu luyện đều như thế, đều là đi ngược dòng nước, không tiến ắt lùi. Gặp phải vấn đề nhỏ bé khó khăn liền dễ dàng lui bước, chúng ta làm sao vẫn đỉnh trường sinh làm sao nhìn thấu sinh tử, làm sao hướng thiên đoạt mệnh, chúng ta cần một trái tim dũng cảm tiến tới." Phương Viêm nhìn thấy Phó Khinh Huyền cùng Phương Thanh chịu ảnh hưởng của cuộc chiến phía trước, lòng sinh khiếp sợ muốn lùi bước, nhất thời không khỏi trầm giọng nói.

"Đi ngược dòng nước, không tiến thì lùi, một chút khó khăn như vậy đã không khắc phục được làm sao có thể trở thành cường giả." Phó Khinh Huyền lông mày nghiêm nghị, một mặt trịnh trọng.

"Như vậy, liền để chúng ta đi ngược dòng nước, mở một đường máu, vẫn đỉnh tu luyện đỉnh cao." Phương Viêm nghe vậy không khỏi trầm giọng nói.

"Giết!"

Phương Viêm hét lớn một tiếng, trước tiên từ trên nhánh cây trắng kiện nhảy xuống, đánh thẳng tới đại hán khôi ngô độc nhãn này.

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ thành công lĩnh ngộ dừng sĩ chi tâm, kinh nghiệm tu luyện tăng gấp đôi."

Ngay khi Phương Viêm phi thân phóng đi hướng về phía đại hán khôi ngô độc nhãn, đột nhiên, thanh âm hệ thống âm thông báo vang lên trong đầu Phương Viêm.

"Dừng sĩ chi tâm, kinh nghiệm tu luyện tăng gấp đôi." Phương Viêm nghe thanh âm hệ thống thông báo cảm thấy rất ngỡ vực, nhưng mà công kích thì không chút rối loạn, một chiêu Huyền Ảnh Trảm chém về phía đại hán khôi ngô độc nhãn.

"Đáng ghét, ở đâu ra một tên tiểu tử điếc không sợ súng, không ngờ lại dám đánh lên gia gia nhà ngươi, xem ta có chém sống ngươi không." Đại hán độc nhãn cảm nhận được sau lưng kinh phong bất ngờ nổi lên, đứng vào lúc này tóc gáy liền nổi lên, đành chỉ truy kích kẻ địch, xoay người, nhìn thấy Phương Viêm một tiểu tử Luyện Khí kỳ tăng tám giun để dĩ nhiên lại đánh lên hán, tức giận, hét lớn một tiếng, trên mặt xuất hiện một vẻ bạo ngược, bàn tay lớn chop tới hướng Phương Viêm.

"Muốn chết." Phương Viêm trong lòng cười gằn, tên ngu xuẩn này dĩ nhiên lại dùng tay đỡ Huyền Ảnh Trảm của hán, đúng là điếc không sợ súng. Vào đúng lúc này, lại tăng thêm mấy phần sức lực.

"A! Tiểu tặc, cánh tay của ta, ta muốn ăn sống ngươi." Cánh tay đại hán độc nhãn vừa mới chạm tới Kiếm Ảnh, liền kêu lên thảm thiết. Bàn tay lớn trắng kiện một mảnh máu thịt be bét, hiển nhiên đã bị phé.

Phương Viêm vừa ra tay đã có tác dụng, Phó Khinh Huyền, Phương Thanh cũng đúng lúc này gia nhập vào trong chiến đấu, từng người cuốn lấy đối thủ của mình. "A! Thăng con hoang, đại gia muốn ăn sống ngươi." Đại hán độc nhãn chỉ một chiêu đã rơi vào hạ phong, Phương Viêm công kích lại mãnh liệt thêm mấy phần, so với những kẻ tù phạm liều mạng này còn muốn hung hãn hơn mấy phần, đại hán độc nhãn gào thét liên tục. Thân thể không ngừng bị Phương Viêm chém trúng, đặc biệt nơi ngực một đạo vết thương ghê rợn, suýt nữa lấy mạng già của hán.

"Ngươi có thể xuống lòng đất bồi huynh đệ của ngươi rồi." Phương Viêm cười lạnh một tiếng, đánh ra một đòn Băng Sơn, một luồng khí thế cuồng bá va chạm cùng thân thể của đối phương. Hồn liều mạng ngạnh kháng một cước của đối phương đá tới, tiếp tục tung ra một chiêu Huyền Ảnh Trảm đem đối phương loạn kiếm phân thây.

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ vượt cấp giết địch thành công, đạt được sáu mươi điểm tích lũy."

Phương Viêm bị kinh phong một cước sắp chết của đối phương quét bay lên trời, người còn ở giữa không trung, thanh âm hệ thống thông báo đã vang lên trong đầu, vừa hạ xuống đất, cũng không áp chế nổi thương thế trên ngực, khoe miệng tràn ra một tia máu đỏ tươi.

"Một đòn của tu sĩ Bạo Khí Cảnh tăng năm sắp chết thật đúng là mạnh." Phương Viêm khoe miệng chảy máu, trong tâm cũng hơi sợ, nếu không là đối phương bị thương, hán căn bản không phải đối thủ, còn may là hán đánh lên.

"Lão đại chết rồi..."

"Chuyện này làm sao có thể, lão đại dĩ nhiên đã chết." Thi thể của đại hán độc nhãn ngã xuống đất, bọn tù phạm ở bốn phía không nhìn được cả kinh kêu lên.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 72: Đột phá Luyện Khí kỳ tăng chín

Dịch giả: Thần Thiên

Đại hán độc nhân vừa chết, còn lại vài tên tù phạm cũng không kiên trì được bao lâu, rất nhanh đã bị ba người Phương Viêm chém giết.

"Trận chiến này, tổng cộng thu hoạch 120 điểm tích lũy." Phương Viêm rút ra Huyết Nhận còn nhỏ máu, thanh âm hệ thống vang lên liên tiếp không ngừng. Sau khi chém giết năm tên tù phạm liều mạng, trên đất còn có vài tên đệ tử hai nhà Cao Vương chưa hề hoàn toàn tắt thở, Phương Viêm lại tiến lên cho mỗi tên một chiêu kiếm, bỗng dưng lại có sáu mươi điểm tích lũy.

"Lần này chúng ta đúng là được mùa thu hoạch a, có được chín đầu lâu, lần này, chúng ta nhất định có thể thông qua lần khảo hạch này." Nhìn đồng đầu người máu me đầm đìa này, Phương Thanh tuy rằng bị thương, nhưng cũng thật là hưng phấn.

"Chúng ta bây giờ đều có thương tích trên người, nơi đây lại không có tiếp tế, chúng ta vẫn là trước tiên tìm một bí mật đem vết thương trên người dưỡng cho tốt. Ta lo lắng đám người Cao Tiến triệu tập nhân thủ sẽ giết trở lại." Phó Khinh Huyền một mặt lo lắng, giờ khắc này sắc mặt có chút trắng bệch, lúc chiến đấu năng suất nữa bị một tên tù phạm liều mạng sắp chết phản công đánh giết.

"Cũng được, chúng ta tìm một chỗ tĩnh dưỡng một trận." Nguyên bản Phương Viêm còn có ý tiếp tục truy sát nhóm người Cao Tiến Vương Sở, nhưng Phương Thanh cùng Phó Khinh Huyền đều bị thương không nhẹ, đặc biệt là Phương Thanh, bị thương đặc biệt nặng, ngực bị vũ khí của kẻ địch xuyên qua, nếu như không tìm nơi bế quan chữa thương có thể sẽ nguy hiểm đến tính mạng.

Kỳ thực Phương Viêm sở dĩ lựa chọn tìm địa phương tu dưỡng, chủ yếu nhất chính là bởi vì thông báo của hệ thống, hán lĩnh ngộ dũng sĩ chi tâm, kinh nghiệm tu luyện tăng gấp đôi, đối với việc này hán hiểu kỳ vô cùng. Kinh nghiệm tu luyện tăng gấp đôi là mỗi ngày hay vẫn chỉ là ngày hôm nay thôi, hán nhất định phải biết rõ, nếu không phải vậy một khi bỏ qua, hán sẽ rất hối hận.

Đem chín đầu lâu của bọn tù phạm vẩy lên thuốc chống phản huy sau đó thu thập lại, ba người Phương Viêm tìm được một chỗ khá là bí mật trong rừng cây để ẩn núp.

Phó Khinh Huyền, Phương Thanh mỗi người ở trên một cây đại thụ bế quan chữa thương, Phương Viêm thì khởi động hệ thống chữa trị thương thế, tiếp theo liền bắt đầu dùng điểm tích lũy để tu luyện.

"Tu luyện một canh giờ đã tích lũy được 320 điểm kinh nghiệm." Phương Viêm vận công xong, tuần tra một hồi dùng kinh nghiệm thăng cấp, nhất thời không khỏi nói.

Chỉ dùng điểm tích lũy tu luyện một canh giờ, với tu vi Luyện Khí kỳ tầng tám đã được tám mươi điểm kinh nghiệm, dùng điểm tích lũy tu luyện một canh giờ đã là 160 điểm, giờ khắc này là 320 điểm, dùng điểm tích lũy tu luyện trên cơ sở là tăng lên gấp đôi.

"Lẽ nào đây chính là khen thưởng khi lĩnh ngộ dũng sĩ chi tâm?" Phương Viêm suy tư một trận xem kết quả tu luyện không nhận được khê nói, tiếp theo liền kéo ra hệ thống trang báo trong đầu, hán phải cố gắng nhìn một chút xem khi lĩnh ngộ dũng sĩ chi tâm có skill gì không.

Hiện tại, Phương Viêm có tu vi là Luyện Khí kỳ tầng tám, thăng cấp lên Luyện Khí kỳ tầng chín tổng cộng cần 51200 điểm kinh nghiệm. Mỗi ngày tu luyện sáu canh giờ, phải mất hơn hai mươi ngày. Có cái lĩnh ngộ dũng sĩ chi tâm này, kinh nghiệm tu luyện tăng gấp đôi, thời gian liền trực tiếp rút ngắn một nửa, chỉ mất chừng mười ngày. Thêm vào kinh nghiệm hán tu luyện hơn nửa tháng, giờ khắc này cách thăng cấp đến Luyện Khí kỳ tầng chín, chỉ cần 5,760 điểm kinh nghiệm, cần sáu ngày thời gian, hiện tại nhiều nhất là ba ngày, hán liền có thể đi vào Luyện Khí kỳ tầng chín. Đây không thể nghi ngờ một lần đột phá trọng đại, bù đắp thời gian tu luyện gấp gáp của Phương Viêm.

"Lĩnh ngộ skill dũng sĩ chi tâm, kinh nghiệm tu luyện tăng gấp đôi. Dũng sĩ chi tâm theo tâm cảnh của kí chủ có thể không ngừng thăng cấp, mỗi một lần thăng cấp, kinh nghiệm tu luyện trên cơ sở lại tăng lên gấp đôi. Tổng cộng chín cấp, cao nhất là chín lần." Phương Viêm điểm một cái skill vừa lĩnh ngộ dũng sĩ chi tâm, nhận lấy, thanh âm hệ thống thông báo vang lên trong đầu.

"Dũng sĩ chi tâm này đúng là một đồ tốt, cao nhất có thể tăng cường chín lần kinh nghiệm. Thời gian tu luyện trực tiếp rút ngắn chín lần. Đáng tiếc, mấy cấp kế tiếp, mỗi khi tiến vào cấp tiếp theo kinh nghiệm tiến cấp cần thiết thực sự là quá khủng bố." Phương Viêm đã tính toán một chút, có thể thăng cấp đến Bạo Khí Cảnh tám tầng. Theo tiến độ tu luyện bây giờ cần tu luyện thật nhiều năm. Hán nghĩ đến Hạ Nghê Thường, nâng cũng chừng hai mươi tuổi, giờ khắc này đã là cường giả Tiên Thiên trung kỳ, có Tiên Giới hệ thống, cùng thiên tài địa bảo của thế giới này, cũng không có chiếm được bao nhiêu ưu thế, ưu thế duy nhất chính là tu luyện không có bất kỳ bình cảnh nào, có thể nói kinh nghiệm vừa đủ liền đột phá.

"Hiện tại việc ưu tiên nên làm chính là đem dũng sĩ chi tâm thăng cấp lên cấp thứ chín, như vậy mới có chín lần tăng cường kinh nghiệm, nhưng dũng sĩ chi tâm này làm sao thăng cấp." Sau dũng sĩ chi tâm sẽ là cảnh giới gì, nên làm sao để kỹ năng này thăng cấp, với cảnh giới hiện tại của Phương Viêm đúng là mờ không tới, Phương Viêm chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu nói.

Phương Viêm mắt nhìn xuống bốn phía, thấy Phương Thanh, Phó Khinh Huyền còn đang bế quan tu luyện, bốn phía cũng không có dị thường gì, tiếp theo lại bắt đầu tu luyện, hán hiện tại cần phải làm là dành thời gian đem tu vi tăng lên tới Luyện Khí kỳ tầng chín.

Mỗi ngày tu luyện sáu canh giờ, ba ngày liền có thể đột phá cảnh giới tiếp theo, nếu như mỗi ngày tu luyện mười hai canh giờ, một ngày rưỡi thời gian liền có thể đột phá. Ở trong hai ngày này, thương thế của Phương Thanh cùng Phó Khinh Huyền trên căn bản cũng có thể tiếp tục chiến đấu.

Bất chợt, Phương Viêm vận chuyển Thuận Dương Công, điểm tích lũy theo Thuận Dương Công vận chuyển hóa thành năng lượng tinh khiết tràn vào trong cơ thể, đón lấy, hệ thống trang báo kinh nghiệm đang không ngừng nhảy lên.

Ngày đêm không ngủ, thời gian một ngày một đêm liền như vậy lặng yên trôi qua.

Phương Viêm như lão tăng nhập định, tu luyện một ngày một đêm, thời gian một ngày tích lũy vẫn chưa tiến cấp, nhưng hán không có chút nào mệt mỏi,

trái lại là tinh khí thần thoải mái, nếu không phải là cái bụng hấn phát sinh kháng nghị, hấn vẫn có thể tiếp tục tu luyện.

"Cái bụng phát sinh kháng nghị, nhất định phải kiểm cái gì đó ăn, cũng may ta có không gian ba lô, chuẩn bị lương khô chừng mấy ngày." Phương Viêm mở ra hai con mắt đóng chặt, tia sáng trong mắt lóe lên một cái rồi biến mất, thấy Phương Thanh cùng Phó Khinh Huyền cũng từ trong tu luyện tỉnh lại, sắc mặt so với hôm qua tốt hơn rồi. Nhất thời không khỏi nói. "Hai người đói bụng không, chỗ ta còn có chút lương khô, chúng ta ăn tạm một hồi, trong thời gian một ngày này chúng ta có thể thăm dò Hồ Lô Cốc." Đang nói chuyện, Phương Viêm từ trong không gian ba lô lấy ra hai phần lương khô phân biệt ném cho Phương Thanh cùng Phó Khinh Huyền. Bởi vì hai người vội vàng chữa thương, cũng chưa có ăn uống qua.

Ăn qua lương khô, Phương Viêm, Phương Thanh, Phó Khinh Huyền bọn họ lại bắt đầu bế quan chữa thương.

Nhật nguyệt luân phiên, trong nháy mắt, màn đêm buông xuống, trong Hồ Lô Cốc sương mù dày đặc tản đi, ngỡ ngơ có thể thấy được trên trời đầy sao.

Phương Viêm đang toàn lực tu luyện, một chút điểm tích lũy chuyển đổi thành kinh nghiệm dùng để thăng cấp.

"Đỉnh! Chúc mừng kì chủ thành công thăng cấp đến Luyện Khí kỳ tầng chín, khoảng cách hạ cấp, vẫn cần 48760 điểm kinh nghiệm."

Đang tu luyện, Phương Viêm có cảm giác thân thể nhẹ bẫng, nguyên khí đất trời từ bốn phía hội tụ mà tới, dũng mãnh tiến vào trong thân thể, khí tức đang không ngừng trở nên mạnh mẽ, nhận lấy, thanh âm hệ thống âm vang lên trong đầu.

"Rốt cục cũng Luyện Khí kỳ tầng chín, không dễ dàng a." Nghe được thanh âm hệ thống lạnh lẽo, Phương Viêm từ trong nhập định tu luyện tỉnh lại không nhịn được cảm khái không thôi.

Phương Viêm vươn người một cái thật dài, thở phào nhẹ nhõm. Cảm nhận được bốn phía thân thể truyền đến một trận tanh tươi, biết đây là tạp chất mà thân thể này thải ra, năm mũi vận công, đem tạp chất trên thân thể đánh rơi xuống, từ trong không gian túi đeo lưng lấy ra một bộ quần áo sạch sẽ mà thay, thấy Phương Thanh cùng Phó Khinh Huyền còn đang tu luyện, hấn cũng không có đi quấy rối, mà lại một lần nữa tìm một địa phương bí mật bắt đầu tu luyện.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Đúng là oan gia ngõ hẹp a!

Dịch giả: Thần Thiên

"Người đột phá?"

Sáng sớm ngày thứ hai, trong Hồ Lô Cốc sương mù tràn ngập, Phó Khinh Huyền, Phương Thanh từ trong nhập định tỉnh lại, thấy Phương Viêm cùng hôm qua lại có chỗ bất đồng, nhất thời dò hỏi.

"Hừm, tối hôm qua may mắn đột phá." Phương Viêm nghe vậy gãi gãi đầu cười nói.

"Tê..."

Tiếng Phương Viêm vừa dứt, đã nhận lấy, một trận thanh âm hít hà của hai người Phương Thanh cùng Phó Khinh Huyền. Nửa năm trước, Phương Viêm mới là Luyện Khí kỳ tầng ba, chỉ dùng nửa năm đã tiến vào Luyện Khí kỳ tầng chín. Phương Viêm đột phá đến Luyện Khí kỳ tầng tám mới cách đây hơn nửa tháng, chỉ hơn nửa tháng lại đã đột phá đến Luyện Khí kỳ tầng chín, ở Duyệt Châu thành này đã không thể dùng hai từ thiên tài để hình dung.

Phó Khinh Huyền nàng cũng là thiên tài của Duyệt Châu, nàng đột phá đến Luyện Khí kỳ tầng chín cũng mất một tháng thời gian đã được gọi là thiên tài, Phương Viêm chỉ là dùng hơn nửa tháng thời gian, so với Phó Khinh Huyền trực tiếp rút ngắn một nửa thời gian, đã không thể dùng hai từ thiên tài để hình dung, ngay cả phóng tầm mắt toàn bộ Đại Tổng quốc, thiên tài như vậy cũng không thường thấy.

"Mọi người đều khôi phục xong chưa, hiện tại cũng đến phiên chúng ta xuất thủ rồi." Phương Viêm thấy Phó Khinh Huyền cùng Phương Thanh một mặt khiếp sợ, nhất thời ngắt lời nói.

"Àn, Phương Viêm nói không sai, chúng ta tiến vào Hồ Lô Cốc cũng có sáu, bảy ngày rồi, chúng ta cũng nên hành động." Phó Khinh Huyền thu lại vẻ khiếp sợ trong mắt, sâu sắc liếc mắt nhìn Phương Viêm, nàng phát hiện, nàng hiện tại có chút nhìn không thấu Phương Viêm, nhất thời không khỏi nói.

"Lần này chúng ta cần phải làm là nắm lấy này cơ hội hiếm có này, tiêu diệt hết thảy các thế lực đối địch trong Duyệt Châu thành, đặc biệt là đệ tử hai nhà Cao Vương là mục tiêu phải đánh kích nặng nề." Phương Viêm nghe vậy trầm giọng nói.

Ba người đơn giản thương lượng một phen các loại tình huống đột phá, từ trong rừng cây rậm rạp đi ra, bắt đầu tìm tung tích kẻ địch chung quanh.

Tiến vào Hồ Lô Cốc đã bảy ngày, cách thời hạn khảo hạch nửa tháng mà trưởng lão Vệ Minh Sơn đặt ra giờ đã qua được hơn một nửa, nhưng Hồ Lô

Cốc này chu vi hơn mười dặm to nhỏ sát cơ bốn phía. Bên trong yêu thú hoành hành, bọn tù phạm hung tàn, có một số người đã gặp độc thủ của bọn họ.

Ngao Hàn Tông làm như thế chính là muốn cho những đệ tử này tiếp xúc với máu, rõ ràng là tu chân Đại thế giới này quá tàn khốc. Ở trong gia tộc chỉ là trò đùa trẻ con, một khi đi ra khỏi Duyệt Châu thành nhỏ nhoi này người chẳng là cái thá gì. Chỉ có chân chính trải qua thử thách máu và lửa mới có thể chân chính trưởng thành.

Phương Viêm, Phó Khinh Huyền hai người đã từng tham gia thí luyện trong không gian kiểm mộ, tuy rằng tàn khốc, tuy nhiên vẫn ở trong phạm vi chịu đựng của bọn họ, bởi vì ở trong không gian thí luyện kiểm mộ, hẳn cũng từng tạo ngộ đệ tử hai nhà Cao Vương truy sát. Trong không gian kiểm mộ thí luyện là hai nhà liên thủ truy sát, mà người mạnh nhất không vượt qua Luyện Khí kỳ tầng chín, mà lần thí luyện này, phải đối mặt chính là cường giả Bạo Khí Cảnh, so với lần trước muốn tàn khốc hơn mấy lần. Làm không cẩn thận, có thể là toàn quân bị diệt.

Ba người Phương Viêm ở trong Hồ Lô Cốc mở rộng phạm vi tìm tòi, liền tiếp đi ra hơn mười dặm, trên đường ngoại trừ gặp phải hai con yêu thú cấp bốn ra, còn lại đệ tử thí luyện cùng bọn tù phạm thì một tên cũng không gặp.

Có thể sống đến hiện tại, đám đệ tử thí luyện này đều đã khôn ngoan, cũng không còn liều lĩnh như lúc vừa mới vào cốc. Bọn tù phạm hung tàn, yêu thú mạnh mẽ. Một ít đệ tử gia tộc nhỏ đã chuẩn bị từ bỏ lần khảo hạch này, trốn ở trong cốc, chỉ cầu có thể bảo đảm một mạng.

Như đệ tử hai nhà Cao Vương khi vừa mới vào cốc thì biểu hiện cuồng tự đại hiện tại cũng đã phi thường biết điều, không còn dám giống trống khua chiêng hành động. Hiện tại bọn họ cũng chỉ có thể yên lặng tìm tòi nhóm ba người Phương Viêm. Muốn toàn bộ thông qua khảo hạch căn bản là không thể, hiện tại chỉ muốn sớm một chút đem một nhóm ba người Phương Viêm chém giết. Làm thịt Phương Viêm, hai nhà Cao Vương liền có thể thu được mười danh ngạch làm đệ tử ngoại môn của Ngao Hàn Tông.

Mấy ngày nay, Cao Tiến, Vương Sở phi thường bức tức, có đến vài lần bị bọn tù phạm liều mạng trong cốc đánh lén, bọn họ bị đánh cho sứt đầu mẻ trán, mà nhóm người Phương Viêm tiến vào trong Hồ Lô Cốc gần như là biến mất rồi vậy, không hề có một chút tin tức.

"Vương huynh, tiểu tặc Phương Viêm này nhất định đã trốn đi, chúng ta có nên mở rộng phạm vi tìm tòi?" Gương mặt Cao Tiến tái nhợt hướng phía Vương Sở hỏi.

"Mở rộng phạm vi tìm tòi, chúng ta đã tổn thất vài tộc nhân, hiện tại đệ tử hai nhà tụ tập lại không đủ hai mươi người, giờ mà phân tán ra, nếu mà gặp phải bọn tù phạm liều mạng kia, chúng ta sẽ càng thêm tổn thất nặng nề." Vương Sở nghe vậy cau mày nói.

"Tiên sư nó, lần khảo hạch này của Ngao Hàn Tông đúng là rất khó, lại lựa chọn Hồ Lô Cốc làm chỗ khảo hạch, không phải còn có nhiều chỗ lớn hơn sao?" Nhìn sương mù dày đặc bốn phía không tan, trở ngại tầm mắt của mọi người, Cao Tiến nghe vậy không khỏi thấp giọng chửi bới.

"Nếu như chúng ta có thể tập hợp lại các đệ tử thế gia trong cốc lại một chỗ, chúng ta sẽ không còn sợ mấy tên tù phạm này nữa." Vương Sở nghe vậy cũng có chút bất đắc dĩ nói.

"Mọi người chú ý tình huống, trong rừng cây phía trước có người tới gần."

"Có người, mọi người chuẩn bị chiến đấu."

Đệ tử hai nhà Cao Vương nghe có người nhắc nhở không khỏi trầm giọng ra lệnh.

"Ha ha... Đúng là trời cũng giúp ta a! Dĩ nhiên ở nơi này lại gặp phải tiểu tặc Phương Viêm." Theo người hai nhà không ngừng kéo dài khoảng cách, để cho Cao Tiến có chút bất ngờ chính là, đại địch mà bọn họ gặp được cũng không phải là bọn tù phạm liều mạng, mà là nhóm người Phương Viêm người là nhóm người mà bọn hắn đang tìm kiếm.

"Cao Tiến, Vương Sở..."

Phương Viêm, Phó Khinh Huyền, Phương Viêm vừa nhìn thấy người phía đối diện dĩ nhiên là Cao Tiến Vương Sở cùng một đám đệ tử hai nhà Cao Vương, nhất thời có chút kỳ quái nói.

Lúc trước cảm thán vận khí không tốt không gặp được một người sống, bây giờ lại một lúc gặp phải nhiều người như vậy.

Hai nhà Cao Vương giờ khắc này còn có mười bảy tên đệ tử, nhiều gấp bọn họ sáu lần, nhưng mà nhóm người Phương Viêm lại không sợ chút nào, hẳn thấy đệ tử hai nhà Cao Vương cũng không có rút đi, mà là sẵn sàng trận địa đón quân địch.

"Phương Viêm, không nghĩ tới, chúng ta lại gặp mặt nhanh như thế đúng là oan gia ngõ hẹp a!" Cao Tiến, Vương Yên Nhiên, Vương Sở cùng một đám đệ tử gia tộc chen chúc tiến tới khoảng cách không ngừng rút ngắn với ba người Phương Viêm, nhất thời không khỏi gằn giọng nói. "Phương Viêm tiểu tặc, ngươi nghĩ mình chết như thế nào chưa?" Vương Yên Nhiên một mặt oán độc, nhìn chòng chọc vào khuôn mặt anh tuấn hoàn mỹ không tì vết của Phương Viêm. Đầu là bởi vì hắn, thân thể năng mị bị tên Cao Tiến khôn khéo này chiếm đoạt, hiện tại hai nhà Cao Vương là minh hữu không ché vào đâu được, nhưng mà, năng không có một chút nào yêu thích Cao Tiến, đặc biệt ở trong không gian kiểm mộ thí luyện, sinh mệnh bị uy hiếp, năng không thể không từ, có thể nói lúc đó là năng bị cưỡng bạo, nếu như trong hai người Cao Tiến cùng Phương Viêm chọn một người, năng hiện tại muốn giết nhất chính là Phương Viêm, năng có ngày hôm nay đều là do Phương Viêm ban tặng.

"Ha ha... Một người không ai muốn như ngươi, ngươi hung hăng cái cái gì, hươu chết vào tay ai còn chưa biết, nếu mà có chết, tiểu gia cũng phải kéo theo vài tên chịu tội thay." Phương Viêm mày kiếm ngưng lại, tiếp theo liền không nhịn được ha ha cười nói.

"Giết, giết một đù, giết hai cái liền kiếm lời."

"Đợi lát nữa chúng ta từng người phá vòng vây, ở trên sườn núi phía trước cách đây không xa hội họp." Phương Viêm cười lớn một tiếng, tiếp theo liền truyền âm nói với Phương Thanh cùng Phó Khinh Huyền.

Phương Thanh cùng Phó Khinh Huyền gật gật đầu, ba người trước tiên đối với đệ tử hại nhà Cao Vương phát động công kích.

"Giết!"

"Băng Sơn!"

Phương Viêm ra tay rất tàn nhẫn, vừa ra tay chính là đòn mạnh nhất, đánh ra Băng Sơn Quyền, một tên đệ tử Vương gia ở gần nhất liền bị đánh bay, miệng ho ra đầy máu, kêu thảm thiết va đập trúng một tên đệ tử Vương gia ở phía sau.

"Mọi người cùng lên, ngày hôm nay Phương Viêm chết chắc rồi." Cao Tiến, Vương Sở hét dài một tiếng, khí thế hai người khóa chặt Phương Viêm, ngày hôm nay cho dù có phải đánh đổi nặng nề cũng phải tiêu diệt Phương Viêm, để Phương gia tuyệt hậu.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 74: Bị làm vắn thẩn!

Dịch giả: Thần Thiên

Cao Vương Phương ba nhà đã tích ân oán từ trước, giờ khắc này một lời không hợp, hai phe nhân mã đã bắt đầu ra tay đánh nhau, song phương liều mạng chém giết cùng nhau.

Lấy ít địch nhiều, hai quyền khó địch bốn tay, đầu tiên là Phương Thanh bắt đầu lộ ra dấu hiệu thất thủ, giờ khắc này hắn gặp phải bốn tên tu sĩ Bạo Khí Cảnh vây công. Chỉ mấy hiệp trên người đã có thêm vài vết thương.

Mà Phó Khinh Huyền lại bị sáu người vây công, ý vào sự sắc bén của Phương Hoàng cổ kiếm, vẫn chưa có dấu hiệu thất thủ chút nào, có thần binh lợi khí nơi tay, trái lại đối với mấy người vây công lại tạo thành thương thế không nhỏ.

Phương Viêm thực lực nhìn như yếu nhất, mà hắn lại đối mặt với lực công kích mạnh nhất của hai nhà Cao Vương, Cao Tiến, Vương Sở gia nhập vào hàng ngũ công kích, Phương Viêm có cảm giác áp lực tăng mạnh, không giữ lại chút nào, mạnh mẽ thi triển ra Huyền Ảnh Kiếm Quyết. Giờ khắc này, chỉ có Huyền Ảnh Kiếm Quyết mới có thể chống đối nhiều người tiến công như vậy, ngay cả Thủy Ảnh Kiếm cũng không được.

Hai phe nhân mã đại chiến kịch liệt cùng nhau, tiếng hô "Giết" rung trời. Hai phe nhân mã chiến được lát, kế tiếp ở ngoài vòng chiến hơn một dặm đột nhiên có một đám khách không mời mà đến.

"Hách lão đại, huynh đệ trong Hồ Lô Cốc đều tụ tập lại một chỗ, khi đến 108 người, giờ khắc này đã chết bảy mươi, tám mươi người rồi, hiện tại lưu lại chỉ còn chừng ba mươi người, trong đó trọng thương có ba người, vết thương nhẹ mười hai người." Một đại hán khôi ngô mặt ngựa đứng trước người một đại hán khôi ngô có râu quai nón nói.

"Đáng trách Ngao Hàn Tông cái bọn rác rưởi này, nếu không phải bọn họ, không cho chúng ta binh khí vừa tay, chúng ta cũng không có chết nhiều huynh đệ như vậy rồi." Hách lão đại nghe vậy không khỏi giọng căm hận nói.

"Hiện tại, ba gia tộc lớn của Duyệt Châu thành bạo phát xung đột, giờ khắc này vừa vặn chúng ta đem một lưới bắt hết, làm thịt toàn bộ mấy tên tiểu tử chưa dứt sữa này, chúng ta có thể sớm xuất cốc." tu sĩ mặt ngựa trong mắt hung quang liên miên, nhìn chằm chằm chiến trường phía xa nóng lòng muốn thử.

"Nhân số chúng ta chiếm ưu thế, giờ khắc này, trong tay cũng có binh khí vừa tay, là thời điểm đem mấy tên nhãi con này một lưới bắt hết." Hách lão đại nghe vậy cười một tiếng.

"Các huynh đệ, nên làm việc rồi, làm xong một vỏ này là có thể xuất cốc. Nam toàn bộ giết chết, còn nữ nhân thì lưu lại huynh đệ ta thay phiên làm, bị đám rác rưởi Ngao Hàn Tông này bắt lại, đã lâu rồi chưa từng ném qua mùi vị nữ nhân, miêng đều phai nhạt không biết mùi rồi."

"Gào gào..."

"Hách lão đại uy vũ, nam toàn bộ giết, nữ tất cả đều gian..".

Mấy tên tù phạm liều mạng nghe vậy thì hưng phấn gào gào kêu to, từng cái từng cái liền bắt đầu vây quanh lại chiến trường.

"Có tình huống, chúng ta chạm mặt bọn tù phạm liều mạng trong cốc rồi." Ở giữa chiến trường, đệ tử hai nhà Cao Vương hai nhà lưu lại cảnh giới phát hiện trong sương mù dày đặc có điểm dị thường, nhất thời không khỏi cả kinh kêu lên.

"Vương huynh, có tình huống, nhanh, tốc chiến tốc thắng." Cao Tiến nghe tộc nhân báo lại liền hướng về phía Vương Sở thúc giục.

"Ân, mọi người đừng có lưu thủ, tình huống có biến, tốc chiến tốc thắng." Vương Sở nghe vậy đáp nhẹ một tiếng, tiếp theo liền giục đệ tử Vương gia gia tăng sức mạnh tấn công.

"Không được, chúng ta bị vây quanh rồi. Thật là nhiều tù phạm liều mạng." Chờ bọn tù phạm tiếp cận vòng chiến, ngay cả đệ tử hai nhà Cao Vương đang chiến đấu cũng phải hít vào một ngụm khí lạnh. Bọn họ bị hơn ba mươi tên tù phạm liều mạng vây quanh làm văn thẩn.

"Ngừng tay, nhanh ngừng tay, kết trận tự vệ." Nhìn người cầm đầu là đại hán râu quai nón, Cao Tiến, Vương Sở vội vã truyền đạt mệnh lệnh ngừng tay.

Bị mấy tên tù phạm liều mạng này vây quanh như làm sùi cào, nếu như vẫn tiếp tục đánh, thì bọn họ tất cả đều phải chết ở đây.

"Phương Viêm, ngươi muốn làm gì, chúng ta đều đã ngừng tay, ngươi còn ra tay với chúng ta, lẽ nào ngươi thật sự muốn chết phải không? Lẽ nào ngươi không biết chúng ta đang bị vây quanh sao? Nếu như chúng ta còn tiếp tục đấu tranh nội bộ, thật sự đều sẽ lưu lại nơi này." Đệ tử hai nhà Cao Vương lui ra khỏi vòng chiến về mặt để phòng nhìn chăm chăm đám tù phạm đột nhiên xuất hiện này, mà Phương Viêm thì lại nắm lấy cơ hội hiếm có này, kích thương vài tên đệ tử Cao gia lui lại, Cao Tiến thấy thế nhất thời không khỏi nổi giận nói.

"Hừ, các ngươi bị vây quanh hay không thì liên quan gì đến ta, hai nhà các ngươi đã muốn đẩy ta vào chỗ chết, đương nhiên là toàn bộ đều chết mới tốt." Phương Viêm nghe vậy cười lạnh một tiếng, cũng không có đình chỉ công kích, tung ra Băng Sơn Quyền cố gắng hết sức sát thương đệ tử hai nhà Cao Vương ở phụ cận, mà Phó Khinh Huyền cùng Phương Thanh thì lại nắm lấy cơ hội hiếm có này cùng Phương Viêm hội hợp.

"Ha ha... Mấy thằng nhóc này đúng là điếc không sợ súng, chết đến nơi rồi, vẫn còn đấu tranh nội bộ, người như vậy đúng là chết không hết tội." Tên tù sĩ mặt ngựa thấy Phương Viêm còn đang công kích con cháu Cao gia, đánh cho đối phương chật vật chạy trốn, không ngừng cùng với bọn hắn kéo dài khoảng cách, nhất thời không khỏi ha ha cười nói.

"Ha ha... Giết sạch mấy tên nhãi con này."

"Ha ha... Giết! Giết sạch mấy thằng con hoang"..

Tiếng cười lớn thô tục ở trong rừng vang lên đầy chói tai, đệ tử hai nhà Cao Vương sắc mặt đỏ chót, không ngừng hướng về Cao Tiến cùng Vương Sở áp sát mà đi.

"Tiên sư nó, làm sao lại xui xẻo như vậy, lại bị kẻ địch bao vây thành sùi cào, đệ tử cảnh giới phía bên ngoài đều là ăn cứt sao?" Cao Tiến nghe tiếng cười cười ha ha chói tai này, không nhịn được thấp giọng mắng.

"Phương Viêm, chúng ta hiện tại đã bị bọn tù phạm liều mạng này bao vây, ngươi với ta không bằng đồng thời dừng tay, trước tiên vượt qua nguy cơ lần này, sau đó chúng ta lại tiếp tục quyết đấu sinh tử."

"Cao Tiến, ngươi nghĩ chúng ta sẽ tin tưởng ngươi sao?" Phương Viêm cười gằn, ngoài miệng không đồng ý, nhưng lại đình chỉ tiếp tục công kích đệ tử hai nhà Cao Vương, cùng Phó Khinh Huyền, Phương Thanh ba người nhìn chăm chăm về phía hơn ba mươi tên tù phạm ở ngoài vòng vây.

"Hiện tại đúng là bước ngoặt sinh tử, người của đối phương so với chúng ta nhiều hơn, hơn nữa mỗi một người đều là kẻ liều mạng, nếu như chúng ta còn tiếp tục nội đấu, ta dám nói, chúng ta dù một người cũng đừng nghĩ có thể sống sót xuất cốc." Vương Sở nghe vậy không khỏi nói.

"Ha ha... Tiểu tử, ngươi có gan, các ngươi tiếp tục đánh, ta sẽ lược trận cho các ngươi, nếu như ngươi chết rồi, các huynh đệ nhất định báo thù cho ngươi." Hách lão đại thấy Phương Viêm bọn họ còn không đạt thành chung một chiến tuyến, nhất thời không khỏi ha ha cười nói.

"Đánh đầu của mẹ ngươi a, chúng ta quyết đấu sinh tử, các ngươi nhìn nào nhiệt cái gì, toàn bộ cút đi cho tiểu gia, chờ tiểu gia làm thịt bọn rác rưởi này xong sẽ tới tìm các ngươi tính sổ." Nghe được tiếng nói trêu đùa của Hách lão đại, Phương Viêm không nhịn được nổi giận mắng.

"Tiểu tử, sao ngươi dám cùng lão đại của chúng ta nói chuyện, có tin ta hiện tại liền xé xác ngươi không." Nghe được Phương Viêm chút không chút khách khí mắng chửi, có tên tù phạm không nhịn được nổi giận mắng.

"Đến a, có bản lĩnh ngươi đến cắn ta a! Nếu như ngươi ngày hôm nay không đem ta xé xác, ngươi chính là súc sinh chó lợn cũng không bằng, sinh nhi tử không hậu môn, đoạn tử tuyệt tôn." Phương Viêm kêu gào, hấn thân ở trong vòng vây của đệ tử hai nhà Cao Vương, hấn cũng không lo lắng cùng mấy tên tù phạm liều mạng này trực tiếp bạo phát xung đột, nếu mà có bạo phát xung đột, gặp xui xẻo đầu tiên cũng là con cháu hai nhà Cao vương hai nhà.

"Đợi lát nữa chúng ta cùng mấy tên tù phạm bạo phát xung đột, hai người các ngươi tuyệt đối không nên ham chiến, ta sẽ tạo cơ hội cho các ngươi cơ hội phá vòng vây." Phương Viêm hướng về phía Phó Khinh Huyền cùng Phương Thanh than nhẹ nói.

"A! Tức chết ta rồi, Hách lão đại, ngày hôm nay ta nhất định phải đem tiểu súc sinh cho xé xác, các ngươi ai cũng không được ngăn ta." Tên tù phạm này nghe tiếng mắng của Phương Viêm tức giận giận sôi lên, hướng về phía Phương Viêm mà gầm hét.

"Động thủ, ngày hôm nay mấy tên nhãi con này một tên cũng không tha, nam toàn bộ sát, còn hai tiểu mỹ nhân đẹp đẽ này liền lưu lại để các huynh đệ khỏe mạnh thoải mái thoải mái a." Hách lão đại nghe vậy trầm giọng nói, mắt nhìn chăm chăm Vương Yên Nhiên cùng Phó Khinh Huyền ở giữa chiến

trường mắt lộ ra dâm quang, mỹ nhân tuyệt sắc như vậy không thường thấy a.

Tiếng Hách lão đại vừa dứt, mấy kẻ liều mạng này liền bắt đầu xung phong.

"Giết, giết sạch bọn rác rưởi, cặn bã này!" Cao Tiến, Vương Sở nghe vậy cũng nổi giận gầm lên một tiếng, nhắm phía mấy kẻ liều mạng vọt tới.

Trong nháy mắt, hai nhóm nhân mã đã lao vào chém giết cùng nhau.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Đoạn hậu

Dịch giả: Thần Thiên

Mấy kẻ tù phạm liều mạng này phi thường hung hãn, dưới tình huống nhân số chiếm ưu thế, đệ tử hai nhà Cao Vương tử thương nặng nề.

"Phương Viêm, chúng ta nên làm gì, Cao Tiến cùng Vương Sở căn bản không phải là đối thủ của mấy kẻ liều mạng này." Thân ở trong vòng vây, thấy đệ tử hai nhà Cao Vương tổn thất nặng nề, Phó Khinh Huyền không khỏi nhíu mày.

"Khi phòng ngự của hai nhà Cao Vương vừa vỡ, các ngươi phải nghĩ biện pháp phá vòng vây thoát thân." Phương Viêm cau mày, hấn vọt lần không ngờ những đệ tử của hai nhà Cao Vương tự nhận là đệ tử tinh anh lại không chịu được một đòn như thế.

"Vậy còn ngươi?" Phó Khinh Huyền cau mày.

"Ta ư, đương nhiên là yểm hộ cho các ngươi thoát vây vì các ngươi mà đoạn hậu!" Phương Viêm nghe vậy cười nói.

Bọn tù phạm liều mạng vẫn không có công kích ba người Phương Viêm, Phương Viêm thì lại thừa dịp này bắt đầu âm thầm tích trữ thực lực, chờ mấy tên tù phạm liều mạng kia giết tới, hấn có thể yểm hộ Phó Khinh Huyền cùng Phương Thanh thoát vây rồi.

"Nha nha... Ngươi tiểu vương bát đản này trốn ở trong đám người làm gì, có bản lĩnh đến cùng gia gia nhà ngươi đại chiến ba trăm hiệp." Canh Đại Ngưu bị đệ tử hai nhà Cao Vương ngăn lại, không thể gây sự với Phương Viêm nên tức giận kêu lên nha nha quái dị.

"Các ngươi đám rác rưởi này, cút ngay cho đại gia ta, đừng ở chỗ này vướng tay vướng chân."

"Cao Huy, ngươi tránh ra, đừng cản cái tên này, để hấn đi gây sự với Phương Viêm đi. Cối đòi này sao lại có chuyện dễ dàng như vậy, muốn để chúng ta bảo vệ con cháu phương gia, bọn họ muốn tới cứ để họ tới, sao có thể để hấn ở bên trong xem trò vui." Canh Đại Ngưu gào thét liên tục, Cao Tiến hướng về phía Cao Huy đang ngăn lại Canh Đại Ngưu trầm giọng nói.

"Cao Tiến huynh, việc này e sợ là không ổn đâu, nếu như gia hỏa này lợi dụng ta nội bộ lục đục mà quay lại đánh, trận thế này của chúng ta chẳng mấy chốc sẽ tan rã." Vương Sở ở bên cạnh nghe vậy không khỏi cau mày nói.

"Ha ha... Lão đầu ngươi kêu to gào nhỏ cái gì, có bản lĩnh ngươi liền đến cắn tiểu gia a, chỉ nói không làm, ngươi sinh nhĩ tử sẽ là một gia hỏa không có hậu môn." Phương Viêm ở một bên thấy Canh Đại Ngưu không ngừng kêu gào, mà đệ tử Cao gia thì lại liều mạng chặn lại đối phương, nhất thời không khỏi ha ha cười nói, mặt đầy vui vẻ.

"A... Thằng con hoang, ta Canh Đại Ngưu ngày hôm nay không đem ngươi chém thành muôn mảnh liền không gọi ngươi." Canh Đại Ngưu hét lên giận dữ không ngừng, hai con mắt dường như có thể phun ra lửa. Nếu như ánh mắt có thể giết người, giờ khắc này Phương Viêm nhất định đã bị tên này giết mấy chục lần.

"Các huynh đệ, đến vài người chặn đường làm thịt mấy thằng con hoang này, ta đi làm thịt tên tiểu tặc ghê tởm này."

Theo tiếng hét giận dữ của Canh Đại Ngưu vừa dứt, nhất thời có hai tên tù phạm mặt mày dữ tợn nhào tới Cao Huy.

Nguyên bản Cao Huy còn có kiềng dè, giờ khắc này lại thấy tới thêm hai tên tù phạm Bạo Khí Cảnh nữa, căn bản là không dám cùng tranh đấu, bản thân lách sang bên cạnh, mở ra một lỗ thủng để cho bọn hấn tới đối phó Phương Viêm.

"Hừ, một tên tiểu tử không biết cân nhắc, vừa nãy bảo ngươi cút ngươi còn không lặn, hiện tại ngươi vẫn là chết đi cho đại gia." Canh Đại Ngưu bị Cao Huy ngăn cản, giờ khắc này đã một bụng đầy lửa giận, Cao Huy lùi lại, hấn nào có buông tha cho đối phương, lạnh lùng nói một tiếng, một đao chém tới hướng hấn, xong liền bay lên một cước đem đá bay, lúc này mới giết tới hướng tới Phương Viêm.

"Cơ hội tới, chính là lúc này, ta yểm hộ các ngươi phá vòng vây." Nhìn đệ tử Cao gia mở ra một đường thối nhân đi vào, Phương Viêm hít một hơi, hướng Phó Khinh Huyền cùng Phương Thanh nói một tiếng, xong bắt đầu chặn lại đám người Canh Đại Ngưu đang vọt tới.

"Băng Sơn!"

Phurong Viêm quát to một tiếng, đánh tới một đòn Băng Sơn, phối hợp với Phurong Hoàng cổ kiếm của Phó Khinh Huyền, chỉ là một đòn liền đem Canh Đại Ngưu đánh bay.

"Oa oa... Tiểu súc sinh, ngươi dĩ nhiên tổn thương ta, ta muốn xé xác ngươi." Canh Đại Ngưu là tu sĩ Bạo Khí Cảnh tầng bốn, bởi vì coi thường Phurong Viêm, nên bị Phurong Hoàng cổ kiếm của Phó Khinh Huyền cùng Phurong Viêm tổn thương, nhất thời oa oa hú lên quái dị, hướng về Phurong Viêm đập tới.

"Nhanh, hai người các ngươi nhanh phá vòng vây, ta đến ngăn cản hắn." Ba người Phurong Viêm lao ra vòng vây của hai nhà Cao Vương nhất thời liền hướng Phó Khinh Huyền cùng Phurong Thanh hét lớn một tiếng.

Lúc này không đi còn chờ khi nào, địch mạnh ta yếu, trước hết phá vòng vây, sau đó hãy từ từ nghĩ biện pháp đã kích đối phương.

Phó Khinh Huyền cùng Phurong Thanh đáp nhẹ một tiếng, tiếp theo liền nhảy ra vòng chiến, hướng về sương mù dày đặc bốn phía phóng đi. Chỉ cần chạy ra cách xa mấy dặm, không bị người nhận biết được phương vị, bọn họ coi như đã an toàn.

Hoàn cảnh trong Hồ Lô Cốc không được tốt, bốn phía sương mù dày tràn ngập, nhưng cũng chính bởi vì như vậy, cho nên những đệ tử tham gia khảo hạch lại có thêm một tầng tự vệ. Chỉ cần đối phương không nhận biết được vị trí, như vậy bọn họ cũng đã an toàn.

Chính bởi vì có sự tồn tại của sương mù dày đặc, mới có thể ở xung quanh đánh phục kích, không phải vậy thì làm sao săn giết được mấy kẻ liều mạng này chứ.

"Tiểu nương bì, sao lại trốn ở đó, vẫn là lưu lại cho các đại gia đi, đến lúc đó bảo đảm ngươi có thể thoải mái."

"Tiểu nương tử, vẫn nên ở lại đây với ca ca đi, đến lúc đó ca ca nhất định sẽ hảo hảo thương ngươi"..

Mất thấy Phó Khinh Huyền cùng Phurong Thanh lao ra vòng vây phong tỏa, mấy tên tù phạm này đã lâu không chọc ghẹo nữ nhân, liền hướng Phó Khinh Huyền rêu rao chọc ghẹo muốn vây công nàng. Mấy tên đệ tử thí luyện ở đây ai cũng có thể từ bỏ, nhưng chỉ có riêng hai người lại không thể bỏ qua.

Có câu nói, bên hoa chết dưới ánh trăng, thành quỷ cũng **, có thể cùng Phó Khinh Huyền, Vương Yên Nhiên mỹ nữ tuyệt sắc bức này hoan hỉ một đêm, chính là để bọn họ lập tức đi chết bọn họ đều nguyện ý.

Nơi đây có chừng ba mươi tên tù phạm liều mạng, riêng ở chỗ Phó Khinh Huyền cùng Vương Yên Nhiên đã chiếm hơn nửa số người, cũng chỉ vì mục đích muốn bắt sống hai người.

"Muốn chết." Thấy ánh mắt đầy dâm tà của mấy tên tù phạm liều mạng, sát ý trong mắt Phurong Viêm bộc phát. Không lo được nhiều như vậy, nếu để cho Phó Khinh Huyền rơi vào tay mấy kẻ liều mạng này, tuyệt đối so với chết còn muốn thảm hơn.

"A! Tiểu súc sinh, ngươi lại dám giết huynh đệ ta, ta muốn ngươi chết." Phurong Viêm tung ra một chiêu Huyền Ảnh Kiếm, lấy thế lôi đình một đòn chém giết một tên tù phạm trong đám người, vài tên tù phạm liều mạng không nhịn được ngửa mặt lên trời hét giận dữ, bởi vì nhất thời bất cẩn, dĩ nhiên lại tổn thất một huynh đệ..

"Đình, chúc mừng kí chủ vượt cấp giết địch thành công, đạt được ba mươi điểm tích lũy." Thanh âm hệ thống âm thông báo vang lên trong đầu Phurong Viêm, Phurong Viêm thì lại không lo được nhiều không tiếp tục đánh thương kẻ địch, mà hướng Phó Khinh Huyền hô to một tiếng.

"Nhanh, chạy mau, trốn càng xa càng tốt, ta sẽ đoạn hậu cho các ngươi."

Tiếng hét của Phurong Viêm vừa dứt, Phurong Viêm liền đẩy ra một chưởng, đẩy Phó Khinh Huyền ra ngoài.

"Phurong Viêm, ngươi bảo trọng, nếu như ngươi chết rồi, ta quyết không sống một mình." Bị một chưởng của Phurong Viêm đẩy ra ngoài, Phó Khinh Huyền hai con mắt rung rung, duyên dáng gọi to một tiếng, quay đầu bước đi. Nếu như nàng lựa chọn tiếp tục lưu lại, Phurong Viêm sẽ vì nàng làm tất cả việc này sẽ bất lợi cho hắn, nàng không thể không rời đi, nàng an toàn, Phurong Viêm cũng sẽ an toàn.

"Tiểu tử, ngươi rất trọng tình trọng nghĩa, nhưng lại làm hỏng chuyện tốt của đại gia ngươi rồi, ngươi ngày hôm nay phải chết." Hách lão đại thấy Phó Khinh Huyền trốn vào trong rừng cây dày đặc sương mù, nhất thời cười lạnh một tiếng một quyền đánh tới Phurong Viêm.

"Nhanh, mấy người đuổi theo cho ta, ngày hôm nay bất luận có chuyện gì cũng không thể bỏ qua tiểu mỹ nhân tuyệt sắc này được."

"Hừ, muốn đuổi theo, phải hỏi qua kiếm trong tay của ta có đáp ứng hay không." Phurong Viêm đánh ra một cái Băng Sơn Quyền hoá giải sát chiêu của đối phương, rút kiếm liền đâm, dưới chân bước tiến sinh ra gió, từng đạo từng đạo Kiếm Ảnh hư thực chặn lại tất cả đường đi của mọi người.

"Tiểu tử, nếu ngươi cố ý muốn chết, như vậy ta ngày hôm nay sẽ thành toàn cho ngươi." Hách lão đại thấy con đường phía trước bị ngăn cản, không thể tiếp tục truy kích, hoặc là vòng qua bên người Phurong Viêm, hoặc là giết chết hắn, hai con đường, bất luận một cái nào cũng phải tiêu hao không ít thời gian, Hách lão đại cuối cùng vẫn là lựa chọn chính diện đánh giết Phurong Viêm, như vậy lại có thể tiết kiệm thời gian, có thể đã kích kẻ địch.

Chương 76: Thủy Ảnh Kiếm tiến vào tông sư cảnh giới

Dịch giả: Thần Thiên

"Đình! Chúc mừng kỉ chủ độ thành thạo của nhân cấp đỉnh cấp kiếm kỹ Thủy Ảnh Kiếm +5000."

Thủy Ảnh Kiếm khi triển khai ra, trong nháy mắt liền ngăn cản công kích hung mãnh của vài tên tù phạm liều mạng, nhận được, thanh âm của hệ thống thông báo.

"Hừ, liền bởi các ngươi vui đùa một chút." Ánh mắt Phương Viêm sáng lên, Thủy Ảnh Kiếm còn thiếu tám triệu độ thành thạo nữa là có thể đạt tới tông sư cảnh giới. Lúc trước là không có đối thủ để bồi luyện, giờ khắc này, vừa vặn có thể lợi dụng những mấy kẻ liều mạng này để mài dũa độ thành thạo.

Phương Viêm quyết định chủ ý, Thủy Ảnh Kiếm như gió thổi, vừa đánh vừa lui.

"Các ngươi tất cả chớ động, ngày hôm nay Canh Đại Ngưu ta không thể không xé xác tiểu tử này." Canh Đại Ngưu vừa xử lý xong Cao Huy, một đường rêu rao vọt về phía Phương Viêm.

"Ha ha... Lão cầu ngươi ở đâu tới ngươi kêu gào cái gì? Trốn ở sau lưng người khác thì tính là gì, có bản lĩnh đến cùng tiểu gia đơn đả độc đấu, xem là ai xé xác ai." Nhìn này Canh Đại Ngưu thô tục không thể tả cũng gia nhập vào vòng chiến, Phương Viêm là kẻ thượng tâm đầu, lớn tiếng quát nói.

Canh Đại Ngưu ở trong nhóm tù phạm liều mạng này có địa vị không kém, cũng bởi vì Phương Viêm nên đại hán râu quai nón kia mới không truy đuổi được Phó Kinh Huyền. Canh Đại Ngưu đối với Phương Viêm có thể nói là hận thấu xương, muốn xé xác Phương Viêm, đơn đả độc đấu, Phương Viêm không chắc sẽ sợ ai, nhưng là quần công, hán nhất định là kiên trì không được bao lâu, chân khí trong cơ thể sẽ tiêu hao hết.

"Tiểu tử, ngươi chớ đắc ý, ngươi đã thành công làm ta tức giận, trước hết để cho thằng con hoang ngươi kéo dài hơi tàn một hồi, đợi lát nữa chính là giờ chết của ngươi." Canh Đại Ngưu hét lên giận dữ không ngừng.

"Các ngươi đều rút sang một bên, ai cũng không thể nhúng tay, ngày hôm nay ta nhất định phải xé nát thằng con hoang này, đem từng lớp da của hắn lột xuống."

Canh Đại Ngưu hét giận dữ, vung động đại đao trong tay, đuổi mấy tên đang vây công Phương Viêm ra.

"Ha ha... Chớ săn lớn, ngươi thật hung a, ta rất sợ đó a, ngươi đến cắn ta a!" Phương Viêm cười to, ngữ âm khiêu khích, phối hợp ngôn ngữ tay chân, kích cho Canh Đại Ngưu khoe mắt muốn nứt.

"Tiểu tử, ngươi có giỏi thì đừng chạy."

"Không chạy chờ các ngươi đến giết ta à! Ngươi có phải đàn ông hay không a! Ta xem ngươi liền không phải nam nhân, không một điểm nam tử hạo hán khí khái cũng không có, ngươi tu sĩ Bạo Khí Cảnh đối phó với một tiểu tu sĩ Luyện Khí kỳ như ta còn muốn vây công. Ngươi cái loại nhát gan mất mặt xấu hổ, ngươi nên đập đầu vào khối đầu hũ chết đi cho rồi, sống tiếp cũng chỉ thêm mất mặt xấu hổ." Bốn phía mấy kẻ liều mạng cũng không có bởi vì tiếng hét phẫn nộ của Canh Đại Ngưu mà thối lui, Phương Viêm ở một bên lược trận, nhất thời không khỏi giễu cợt nói.

"Tiên sư nó, các ngươi lũ tạp nham này, các ngươi ngựa người sao? Bảo các ngươi lần còn chưa rút, sao không làm thật mấy tên tiểu tử bên kia đi, thằng con hoang gē tởm này liền giao cho ta." Canh Đại Ngưu trợn mắt mà nói, quát lui hai tên đang tới gần Phương Viêm, tiếp theo liền hướng Phương Viêm nói.

"Tiểu tử, bọn họ đều bị đại gia ta đuổi đi rồi, ngươi có phải là nên dừng lại nhận lấy cái chết không."

"Ngươi cái đồ con lợn, ngươi nói ta dừng lại ta liền dừng lại sao, vậy ta chẳng phải rất mất mặt sao, có bản lĩnh ngươi đến đuổi ta đi, đuổi theo ta ta liền đánh với ngươi một trận." Phương Viêm bước tiến linh hoạt, giờ khắc này vẫn còn bên ngoài vòng chiến, nếu như lưu lại đánh với Canh Đại Ngưu một trận, chờ bên kia chiến đấu kết thúc, như vậy hắn liền nguy hiểm. Vì lẽ đó hắn muốn cố hết sức rời xa vòng chiến.

"Tiểu tặc, đừng trốn, ăn một đao của gia gia nhà ngươi." Canh Đại Ngưu phát hiện hắn lại bị Phương Viêm lừa đùa, nhất thời nổi giận gầm lên một tiếng, hướng về phương hướng Phương Viêm bỏ chạy đuổi theo.

Một đuổi một chạy, hai người rất nhanh đã thoát ly vòng chiến, bên kia Phương Thanh cùng Phó Kinh Huyền cũng đã sớm chạy mất tăm. Xa xa mơ hồ có thể nghe được tiếng chém giết kịch liệt.

"Tiểu tặc, ngươi trốn không thoát, ngươi vẫn là ngoan ngoãn bỏ tay chịu trói đi, đại gia có thể cân nhắc cho ngươi một đao thoải mái." Canh Đại Ngưu ở phía sau theo sát không nghỉ, làm thế nào cũng không cắt đuôi được đối phương.

"Ha ha... Ngươi nghĩ tiểu gia sợ ngươi sao! Ngày hôm nay ai chết còn chưa chắc chắn." Phương Viêm nghe vậy cười ha ha một tiếng, đột nhiên xoay người, giết trở lại.

"Hảo tiểu tử, đã không trốn, như vậy gia gia nhà ngươi hiện tại liền tiến ngươi lên đường." Canh Đại Ngu cười gần, một bộ ăn chắc Phương Viêm, công kích tới Phương Viêm.

"Thùy Mặc Mạn Thiên."

Phương Viêm thét dài, mũi kiếm vẩy một cái, Huyết Nhận vung lên, mang theo từng đạo từng đạo Kiếm Ảnh, Kiếm Ảnh nối liền một đường, dường như một tấm màn nước, đón đỡ trường đao của Canh Đại Ngu chắn ở bên ngoài.

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ nhân cấp đỉnh cấp kiếm kỹ Thủy Ảnh Kiếm độ thùng thạo +5000."

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ nhân cấp đỉnh cấp kiếm kỹ Thủy Ảnh Kiếm độ thành thạo +3000"..

Phương Viêm bút ra mà chiến, Thủy Ảnh Kiếm là vũ động kín kẽ không một lỗ hổng, thanh âm hệ thống không ngừng vang lên trong đầu.

"Tiên sư nó, đúng là quá thoải mái, chiếu theo tốc độ này, không bao lâu nữa, Thủy Ảnh Kiếm liền có thể đạt đến tông sư cảnh giới." Nghe được thanh âm hệ thống dễ nghe vang lên trong đầu, Phương Viêm hầu như muốn ** đi ra. Chỉ ngần ngừ một chần chờ nhỏ công phu, độ thùng thạo đã gia tăng mười lăm vạn rồi.

"Không được, chân khí trong cơ thể tiêu hao quá lớn, khôi phục có chút theo không kịp. "Thủy Ảnh Kiếm, muốn đạt đến tông sư cảnh giới, chỉ cần độ thành thạo vừa đủ là có thể, có phải là dùng chân khí thôi thúc cũng không đáng kể, chính là không biết không cần chân khí thôi thúc có thể hay không chống lại sự công kích của đối phương, nếu có thể là tốt rồi."

"Ồ, có thể được, như vậy, đối với kiếm chiêu thông thạo vận dụng độ khó tăng lên gấp đôi, phải chuyển đổi thủ pháp tá lực." Phương Viêm nghĩ đến liền làm, bắt đầu giảm thiểu số lượng chân khí phát ra. Hắn có thể chống lại sự công kích của đối phương, nhưng lại quá vất vả.. Đặc biệt khi hắn đem sức mạnh hoàn toàn triệt đi thì, trường kiếm trong tay của hắn sắp bị đánh rơi xuống, cũng may phát ra đúng lúc, không phải vậy thì đã bị phân thân.

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ nhân cấp đỉnh cấp Thủy Ảnh Kiếm độ thành thạo +100000."

Phương Viêm một lần hóa giải sự công kích của đối phương, mặc dù có chút chật vật, nhưng là thu hoạch cùng trả giá thành tỉ lệ thuận, lần này suýt nữa đã nguy hiểm tới tính mạng, nhưng độ thành thạo của Thủy Ảnh Kiếm lập tức tăng trưởng mười vạn, hầu như là tăng gấp đôi lúc trước.

"Tiên sư nó, liều mạng, cầu giàu sang từ trong nguy hiểm, liền để lão tử bác hán một kích." Phương Viêm mặt đầy hung ác, thôi thúc chân khí trong cơ thể, liền như vậy triển khai Thủy Ảnh Kiếm chống đối công kích hung mãnh bá đạo của Canh Đại Ngu.

Cực phẩm linh Binh Huyết Nhận trong tay liên tiếp suýt nữa bị đánh rơi xuống, bởi vì không thể đúng lúc hóa giải sức mạnh cương mãnh bá đạo này, hỏ khẩu bị đánh nứt ra, trên chuôi kiếm là một mảnh ánh hồng.

"Tiểu tử, đừng có giãy dụa trước khi chết, đại gia ta cho ngươi thoải mái." Canh Đại Ngu cũng phát hiện Phương Viêm chống đối sự công kích của hắn là càng ngày càng gian nan, nhất thời không khỏi quát to.

"Tiểu gia còn chưa thua." Phương Viêm quát mắng. Lần lượt bị thương, lần lượt khởi động hệ thống chữa trị thương thế.

Phương Viêm mỗi lần nhìn như là lao đao như sắp không kiên trì được nữa, nhưng là mỗi lần hắn đều có thể vượt qua, một canh giờ, hai canh giờ đã trôi qua, Canh Đại Ngu trong lòng bức tức, hắn làm thế nào cũng không thể chém giết được Phương Viêm.

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ nhân cấp đỉnh cấp kiếm kỹ Thủy Ảnh Kiếm độ thành thạo đạt đến ngàn vạn, thành công thăng cấp đến tông sư cảnh giới." Phương Viêm cùng Canh Đại Ngu cũng không biết đánh bao lâu, đôi tay Phương Viêm đều sắp mất cảm giác, đột nhiên, thanh âm hệ thống thông báo vang lên trong đầu Phương Viêm.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Chém giết Cao Tiến

Dịch giả: Thần Thiên

"Thủy Ảnh Kiếm ngàn vạn độ thành thạo." Lúc mới bắt đầu, Phương Viêm còn có chút không thèm để ý, không nghĩ tới mấy canh giờ giãy dụa, độ thành thạo của Thủy Ảnh Kiếm trực tiếp gia tăng hơn tám triệu, Thủy Ảnh Kiếm trực tiếp tiến vào tông sư cảnh.

Kiểm kỹ, từ lô hỏa thuần thanh đến tông sư cảnh tuy rằng chỉ là kém một cấp, nhưng mà uy lực không gì sánh được. Bất kỳ vũ kỹ nào đạt đến tông sư cảnh đều có thể hóa thứ tầm thường thành thần kỳ.

"Phốc!"

Vừa đột phá, Phương Viêm không kịp vui mừng cảm khái, trường kiếm run lên, một đạo kiếm hoa hiện ra, chỉ nghe phù một tiếng. Canh Đại Ngu đang mạnh mẽ tấn công trước ngực đã bị đâm thủng, Phương Viêm dùng sức vẩy một cái, nhất thời Canh Đại Ngu liền bị đánh bay.

"Làm sao có khả năng, người không phải đã là nô mệnh hết da rồi sao, bất cứ lúc nào cũng có thể chết đi sao? Người làm sao đột nhiên lại trở nên mạnh mẽ." Canh Đại Ngu bị đánh bay, trước ngực một đạo vết thương dữ tợn đang không ngừng chảy máu, hắn không lo được nơi ngực đang đau đớn, một mặt không thể tin tưởng.

"Mọi người cùng nhau tiến lên, đem tiểu tử này làm thịt, Đại Ngu hắn bị thương." Ở bốn phía trong sương mù dày đặc đột nhiên thoáng hiện mấy đạo nhân ảnh, đều là mấy kẻ liều mạng trong cốc, bọn họ giết lui đệ tử hai nhà Cao vương, giờ khắc này theo dấu vết chiến đấu tìm tới, không nghĩ tới dĩ nhiên lại nhìn thấy tình cảnh Canh Đại Ngu bị đánh bay. Bốn người không chút lưỡng lự gào thét hướng về Phương Viêm đánh giết mà tới.

"Ta Thao, các người không không xem lời ta nói ra gì sao? Đây là trận chiến của ta cùng tiểu tử này, mẹ nhà hắn ai cũng đừng nghĩ nhúng tay, ai dám nhúng tay xem ta có xé xác hắn không." Canh Đại Ngu một mặt kiên cường, tính bướng bỉnh lại nổi lên, không giống nhau: Không chờ Phương Viêm nói trào phúng, tiếp theo liền đại hán khôi ngô từ trong rừng lao ra nổi giận mắng.

"Lòng tốt xem là lòng lang dạ thú, nếu như không muốn bọn họ hỗ trợ, người ngày hôm nay liền không có cơ hội." Phương Viêm điều tra một hồi tình huống trong cơ thể không nhận được cười lạnh nói.

Khi Thủy Ảnh Kiếm đột phá đến tông sư cảnh, Phương Viêm toàn bộ tinh khí thần đều biến đổi, chân khí trong cơ thể như dòng nước ấm chảy khắp toàn thân, khôi phục lại trạng thái đỉnh cao. Còn có kinh nghiệm khen thưởng mười ngày luyện công, trực tiếp để hắn gia tăng hơn hai vạn điểm kinh nghiệm, ngay khi đột phá lúc này, tương đương với hắn tu luyện mười ngày đêm.

Phương Viêm bị thương Canh Đại Ngu còn không làm gì được hắn, giờ khắc này thì càng thêm không phải là đối thủ của hắn, Thủy Ảnh Kiếm triển khai ra, kiếm hoa thoáng hiện, Canh Đại Ngu đang nổi giận mắng mi tâm đột nhiên có thêm một cái lỗ máu.

"Đinh! Chúc mừng kí chủ vượt cấp giết địch thành công, thu được năm mươi điểm tích lũy." Phương Viêm thu kiếm, tiếp theo thanh âm thông báo của hệ thống vang lên ở trong đầu.

"Hiện tại đến phiên các người." Phương Viêm trong mắt sát khí ẩn hiện, giờ khắc này, hắn có tự tin mà trước nay chưa từng có, Thủy Ảnh Kiếm tiến vào tông sư cảnh, chém giết tu sĩ Bạo Khí Cảnh tăng một dễ dàng như giết gà giết chó.

Muốn đem một môn kiếm kỹ tu luyện tới tông sư cảnh, không phải là người nào cũng có thể, mấy kẻ liều mạng Bạo Khí Cảnh này bọn họ cũng tu luyện kiếm kỹ cùng võ kỹ, nhưng bọn họ nhiều nhất là có thể tu luyện tới đẳng đường nhập thất, quen tay làm nhanh thế là tốt rồi, còn lô hỏa thuần thanh, không có mười mấy năm tập luyện đừng hòng mơ tới.

Ánh kiếm thoáng hiện, cổ điển không mất phong vận, không có hoa lệ, ở trong mắt địch nhân phi thường chậm, sơ hở trăm chỗ, nhưng chính là kiếm chiêu sơ hở trăm chỗ này bọn họ một chiêu cũng không đón được.

"Phốc!"

Chỉ nghe phù một tiếng, Phương Viêm khá là tiêu sái xoay người, thu kiếm, tên tù phạm bị ánh kiếm bắn trúng thân hình lão đảo lắc lư, trong khoảnh khắc liền âm âm ngã xuống đất, thoáng giây dựa mấy cái, liền khí tuyệt mà chết.

Cột máu thô to phun tung toé mà ra, Phương Viêm đạp bước về phía trước, hai mắt sáng như đuốc, nhìn chằm chằm ba tên tù phạm Bạo Khí Cảnh ở gần nhất, trong mắt không có bất kỳ hoang mang, thậm chí còn mang theo không ít vẻ chờ mong, mấy người này có thể được một ít điểm tích lũy a.

Từng đạo từng đạo Kiếm Ảnh từ cực phẩm linh Binh Huyết Nhận trong tay Phương Viêm dâng trào ra, mang theo nhân nhật u quang, như ánh trắng dưới nước, Kiếm Ảnh này đều đánh trúng mi tâm của mấy tên tù phạm Bạo Khí Cảnh này, mi tâm chỗ yếu hại, bất luận bọn họ trốn thế nào đều không xong, từng vết hào quang màu máu phun ra tung toé. Chỉ là ba cái hô hấp, ba tên tu sĩ Bạo Khí Cảnh đã bị chém giết.

"Thủy Ảnh Kiếm đạt đến tông sư cảnh, hiện tại cũng là thời điểm thu hồi lợi tức rồi." Nghe thanh âm hệ thống vang lên, Phương Viêm đã xác định này bốn tên tù phạm liều mạng đã bỏ mình, Phương Viêm đem năm cái đầu lâu cất xuống thu vào trong túi trên lưng, trong mắt hết sạch sát khí, chăm chú vào phương hướng đại chiến lúc trước.

Mấy tên tù phạm liều mạng này đáng chết, càng thêm tên Cao Tiến chết tiết này, nếu như có cơ hội, hắn nhất định phải đem đệ tử hai nhà Cao Vương chém giết. Mà hiện tại, Phương Viêm cho rằng thời cơ đã đến. Một môn nhân cấp kiếm kỹ, một môn nhân cấp võ kỹ đều đạt đến tông sư cảnh, chỉ cần không phải tu sĩ Bạo Khí Cảnh hậu kỳ, bọn họ căn bản là không uy hiếp được tính mạng của hắn.

Một đường tiến lên, Phương Viêm không hề ẩn giấu tung tích, chính là nghênh ngang hướng về lối ra Hồ Lô Cốc. Nơi đây là con đường mà hết thảy các đệ tử tham gia khảo hạch phải đi qua, Phương Viêm ở nơi này ôm cây đợi thỏ, hoàn toàn có thể một lưới bắt hết đệ tử hai nhà Cao Vương.

Phương Viêm bước đi rất nhẹ, rất thông dong, cũng rất tao nhã. Trên đường, gặp phải mấy tên đệ tử có mắt không nhìn, bọn họ còn ý đồ mai phục Phương Viêm, cướp giật chiến lợi phẩm của hắn, nhưng cuối cùng đều bị hắn chém giết.

Lối ra Hồ Lô Cốc đã gần trước mắt, đột nhiên một đạo thân ảnh chặt vật thoát ra, Phương Viêm ở phía sau một đường đuổi tận cùng không buông.

"Cao Tiến, ngày hôm nay ngươi trốn không thoát, ngươi vẫn nên ngoan ngoán chịu chết đi." Phương Viêm hét dài, ngăn cản đường đi của Cao Tiến.

"Phương Viêm, ngươi không nên đắc ý, chọc giận ta, ngươi tuyệt đối sẽ phải ăn quả đắng, ngươi thức thời thì mau mau rút ngay cho ta.." Cao Tiến sắc mặt trắng bệch, không còn vẻ phong lưu lúc trước, hướng về phía Phương Viêm nổi giận nói.

Nhắc tới cũng là Cao Tiến này thời vận không tốt, mới vừa giết ra khỏi vòng vây, còn chưa kịp nghỉ lấy hơi, chỉ là khôi phục một điểm chân khí, không chờ hân hạnh động, tiếp theo liền gặp phải Phương Viêm. Hai nhà tấn cừu cự oán, vừa chạm mặt tự nhiên là lao vào chém giết.

Phương Viêm đột phá, Thủy Ảnh Kiếm đạt đến tông sư cảnh, Cao Tiến thực lực chưa khôi phục, trên người lại có thương tích, dĩ nhiên không phải là đối thủ của Phương Viêm, một đường đuổi đánh tới cùng, phi thường thâm hiểm, trên người vết thương đầy rẫy, y phục trên người dường như vải rách vậy, so với ăn mày còn không bằng, ăn mày cũng có một cái nội khổ.

Để Cao Tiến phi thường giận dữ và xấu hổ chính là, hai mảnh trắng toát cái mông lộ ra bên ngoài, mặt trên có hai vết kiếm, theo hân hạnh không ngừng chạy trốn đang không ngừng nhỏ máu.

"Ngươi có thể đi chết rồi." Phương Viêm cười gằn, Cao Tiến so với tu sĩ Bạo Khí Cảnh tầng bốn còn khó giết hơn. Mắt thấy lối ra Hồ Lô Cốc đã ở trước mắt, Phương Viêm không muốn thả hổ về rừng, thi triển ra công kích mạnh nhất Huyền Ảnh Trảm, mười tám đạo kiếm ảnh giết tới hướng Cao Tiến.

"Hừ, Huyền Ảnh Trảm, ngươi biết, ta cũng biết." Sát chiêu Phương Viêm đánh tới, Cao Tiến cũng có bất kỳ vẻ kinh hoàng gì, Huyền Ảnh Trảm này là từ trong tay hân học được, hân phi thường hiểu rõ, dùng Huyền Ảnh Trảm là có thể phá Huyền Ảnh Trảm của đối phương.

Tiếng Cao Tiến tiếng hừ lạnh vừa dứt, hồ phách Đoạn Hồn đao trong tay liên tục múa, tương tự chém ra mười tám đạo đao ảnh. Tiếp theo hai chiêu chạm vào nhau, tia lửa văng khắp nơi, hai người đồng thời bay ra ngoài.

"Huyền Ảnh Kiếm, không đúng, ngươi không phải Cao Tiến, ngươi là Huyền Ảnh Kiếm Tôn." Chiêu thức bị phá, Phương Viêm khóe miệng liền chảy máu, có chút không thể tin tưởng nhìn Cao Tiến cũng bị đánh bay.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Kiếm chém Vương Yên Nhiên

Dịch giả: Thần Thiên

"Tiểu tử, nếu nhìn thấu thân phận của bản tôn, ngươi có thể đi chết rồi."

Cao Tiến trên mặt hiện lên một tia sát khí, Phương Viêm nếu đã nhìn thấu thân phận của hân, tự nhiên không thể để hân sống, hân còn hi vọng dùng thân phận Cao Tiến này trà trộn vào Ngạo Hàn Tông khôi phục thực lực.

Lúc trước ở trong không gian kiếm mộ thí luyện, Phương Viêm suy đoán Cao Tiến có khả năng bị Huyền Ảnh Kiếm Tôn trong mộ huyết đoạt xá, bởi vì lúc đó không có chứng cứ, hân cũng không bóc trần, trở lại Duyệt Châu thành, Cao Tiến cũng phi thường biết điều, hân đều sắp quên mất chuyện này rồi, không nghĩ tới ở thời khắc mấu chốt nhất này, đối phương dĩ nhiên dùng ra Huyền Ảnh Trảm, đây chỉ có một khả năng, người này chính là Huyền Ảnh Kiếm Tôn ở trong không gian kiếm mộ thí luyện nỗ lực muốn đoạt xá hân.

"Không nghĩ tới còn có một trận chiến cùng lão quái này vật ngươi." Nghĩ thông suốt thấu mấu chốt trong đó, Phương Viêm hơi xúc động, tiếp theo liền bị chiến ý thay thế, cho dù đối phương là lão quái vật bất tử hân cũng phải chém giết, huống chi đối phương chỉ là đoạt xá Cao Tiến, không đủ một phần thực lực thời kỳ toàn thịnh, đương nhiên phải chém giết vĩnh viễn diệt trừ hậu hoạn, nếu không có một lão bất tử cả ngày nhớ tới, hân sẽ ăn ngủ không yên.

"Tiểu tử, lão phu lấy đao chiến kiếm để ngươi mở mang kiến thức một chút uy lực chân chính của Huyền Ảnh Trảm!" Cao Tiến mảy kiếm nghiêm nghị, khí tức nguy hiểm từ trong cơ thể bạo phát ra, thân phận bị nhìn thấu, hân không cần kiêng kỵ gì nữa.

Mười tám đạo đao ảnh tựa như ảo mộng, khiến người ta hoa mắt mê mẩn, đột nhiên, Cao Tiến nhảy lên một cái, quay đầu hướng về Phương Viêm bỏ tới.

Một đao này có tư thế khí thôn sơn hà, dưới một đao này, Phương Viêm có một loại ảo giác chém phá bầu trời, bốn phía sương mù dày đặc giống như thủy triều tấn đi, chỉ để lại một đao kinh thiên.

"Phốc!"

Phương Viêm không cam lòng yếu thế, triển khai Huyền Ảnh Trảm đốn đỡ, chỉ nghe răng rắc một tiếng, tiếp theo là phù một tiếng, dòng máu đỏ tươi cuồn tung, Phương Viêm đã chịu phải trọng thương, bị đánh bay ngược ra ngoài.

"Đình! Chúc mừng kí chủ Địa cấp kiếm kỹ Huyền Ảnh Kiếm Quyết có linh ngộ, độ thành thạo +1000000." Cao Tiến Hồ Phách Đạo chặn ngang đã gây đôi, Phương Viêm bị đánh bay, nội phủ bị chấn thương. Tận mắt chứng kiến một chiêu Huyền Ảnh Kiếm Tôn triển khai ra Huyền Ảnh Trảm, Phương Viêm sáng mắt lên, tự có cảm giác, tiếp theo thanh âm hệ thống thông báo lại vang lên trong đầu Phương Viêm.

"Nguyên lai Huyền Ảnh Kiếm còn có thể dùng như vậy, tinh khí thần khóa chặt một điểm, có thể phá bầu trời chém về phía đối thủ."

"Cái gì mà Hồ Phách Đạo Hồn đạo, lại dễ dàng đứt đoạn như thế." Hồ Phách Đạo Hồn đạo vừa gãy, Cao Tiến không nhịn được nổi giận mắng, thời khắc mấu chốt này dĩ nhiên đạo lại gãy, nếu như Hồ Phách Đạo Hồn đạo không gãy, Phương Viêm nhất định đã bị phân thân thành hai đoạn.

Trước một đòn này, giống như là đào hết hết thấy khí lực của hắn vậy, Phương Viêm bị đánh bay, Cao Tiến cũng không có thừa thắng truy kích, mà là cầm đoạn đao trong tay đang không ngừng thở hổn hển.

Phương Viêm có ngộ ra, đối với Huyền Ảnh Trảm, hắn có rõ ràng nhận thức, chấn thương nội phủ trải qua hệ thống chữa trị, Phương Viêm chỉ dùng lại mấy hơi thở công phu sức chiến đấu đã khôi phục lại đỉnh cao. Huyết Nhận trong tay run lên, lại hướng về Cao Tiến giết đi.

"Phốc!"

Phương Viêm vừa mới vừa lĩnh ngộ Huyền Ảnh Trảm chém về phía Cao Tiến, Cao Tiến kinh nghiệm chiến đấu so sánh viêm còn muốn phong phú hơn mấy phần, thân thể lắt lư tránh thoát sát chiêu của Phương Viêm, vai trái bị xuyên thủng, xoay người bỏ chạy.

"Muốn trốn!" Phương Viêm cười lạnh một tiếng, Băng Sơn Quyền trong nháy mắt đánh ra, Không chờ Băng Sơn Quyền công tới, Thủy Ảnh Kiếm tiếp theo liền hướng Cao Tiến chém tới.

"Sao có thể có chuyện đó, người đem kiếm kỹ này cũng tu luyện tới tông sư cảnh, sao có thể có chuyện đó, người tuổi mới bao lớn..."

Cao Tiến bị Băng Sơn Quyền đánh bay, không chờ hắn triển khai Huyền Ảnh Trảm hóa giải công kích Phương Viêm, đã nhận lấy, một luồng kiếm bắn vào mi tâm, Cao Tiến không thể tin tưởng tiếng kêu sợ hãi đột nhiên ngừng lại.

"Mới hai mươi điểm tích lũy."

Thanh âm hệ thống lại vang lên, Phương Viêm thở phào nhẹ nhõm, hắn rốt cục đã loại trừ một tai họa.

Cao Tiến phơi thây nơi hoang dã, Phương Viêm cũng không để ý tới, xác nhận đã chết, liền hướng lối ra Hồ Lô Cốc chạy đi.

Ở những ngày sau đó, Phương Viêm ở trước lối ra Hồ Lô Cốc khoanh chân ngồi, bắt đầu hành động ôm cây đợi thỏ. Người đến, chỉ cần không phải con cháu giáo hào cùng Phương gia toàn bộ đều giết hết, không giữ lại một ai.

Sau năm ngày, Phương Viêm ở lối ra nhìn thấy Phó Khinh Huyền cùng Phương Thanh, mà giờ khắc này Phó Khinh Huyền đang đuổi giết Vương Yên Nhiên. Một đường đuổi giết, liền đưa tới hết thầy toàn bộ bọn tù phạm trong cốc.

Mấy kẻ liều mạng này đều hướng về sắc đẹp của Phó Khinh Huyền cùng Vương Yên Nhiên mà tới.

"Phương Viêm, người không chết, đúng là quá tốt rồi, nhanh ngăn lại Vương Yên Nhiên, không thể để cho nàng chạy trốn." Phó Khinh Huyền truy đuổi Vương Yên Nhiên đến lối ra Hồ Lô Cốc, thấy Phương Viêm đang đề phòng ở đây, nhất thời không khỏi hướng hắn nói ra.

"Hai cái tiểu nương bì, ngày hôm nay các người đừng mong thoát đi một ai, bé ngoan đi theo đại gia có thể để cho người tránh khỏi nỗi đau da thịt." Hách lão đại truy đến cửa sơn cốc nhất thời không khỏi cười gằn nói. Vì muốn bắt hai tiểu nữ nhân này, hắn đem huynh đệ dưới tay phái ra hơn nửa mai phục trong Hồ Lô Cốc.

"Các huynh đệ, các người còn không hiện thân còn chờ khi nào."

"Người đang gọi bọn hắn sao, thật là không tốt, bọn họ đều bị ta giết rồi." Phương Viêm nghe được tiếng hét lớn của Hách lão đại nhất thời không khỏi thần nhiên nói, một mặt vân nhạ phong thanh.

"A, tiểu tử, giết huynh đệ ta, ta muốn người chết." Hách lão đại nhận ra Phương Viêm, đây không phải là tiểu tử mấy ngày trước Canh Đại Ngu truy sát kia sao? Nhìn cách Phương Viêm cách đó không xa có một đám thi thể toả ra mùi tanh tươi, ngờ ngợ có thể thấy được bóng người huynh đệ ngày xưa cùng hắn kề vai chiến đấu, nhất thời ngửa mặt lên trời gào thét một tiếng, như hổ điên hướng về phía Phương Viêm nhào tới.

"Vù!" Tiếng kiếm reo đột nhiên vang lên, như từ thiên ngoại truyền đến vậy, Phương Viêm giơ kiếm đâm, không hề xinh đẹp dường như có ma lực vô cùng, quỹ tích xuất kiếm nhìn như đơn giản không có gì lạ, nhưng phi thường xảo quyết quý dị, Hách lão đại căn bản không tránh thoát, trực tiếp hướng tới một chiêu kiếm Phương Viêm đâm tới.

Phương Viêm bước chậm bình thường bước lùi ra năm bước cùng thân thể đối phương dịch ra, thu kiếm mà đứng, tiếp theo Hách lão đại con mắt mở lớn, Phác động một tiếng ngã xuống đất không dậy nổi, chỗ mi tâm rõ ràng có thêm một lỗ máu trí mạng.

Hách lão đại có tu vi Bạo Khí Cảnh tăng năm mạnh mẽ như vậy nhưng vẫn không phải đối thủ của Phương Viêm, Vương Yên Nhiên con mắt đột nhiên co rút lại, sử dụng khí lực từ khi bú sữa, lướt qua phong toả của Phương Viêm, liều mạng hướng về lối ra Hồ Lô Cốc phóng đi.

"Muốn đi, ngươi vẫn là ở lại đây đi!" Phương Viêm cười gằn, một chiêu kiếm nhanh như tia chớp đâm tới Vương Yên Nhiên.

Tình thế đột nhiên nghịch chuyển, Hách lão đại chết thảm, Phó Khinh Huyền là người thứ nhất tỉnh táo lại, xoay người cùng bốn tên huynh đệ mà Hách lão đại mang tới chém giết cùng nhau.

"Phương Viêm, ngươi dám giết ta, Cao Tiến hẳn nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi." Vương Yên Nhiên vừa chạy vừa uy hiếp nói.

"Ha ha... Cao Tiến, ngươi có thể xuống đất cùng hắn rồi." Phương Viêm cười gằn. Ngày hôm nay hắn muốn diệt trừ toàn bộ đệ tử hai nhà Cao Vương.

"Cao Tiến chết rồi, sao có thể có chuyện đó, Cao Tiến mạnh như vậy, ngươi làm sao có khả năng giết hắn, nhất định là ngươi gạt ta." Vương Yên Nhiên rít gào, tốc độ dưới chân không chút nào chậm, chỉ cần nhanh một chút liền có thể xuất cốc, đến lúc đó năng cũng đã an toàn.

Phương Viêm vung tay lên, một luồng kiếm khí bắn ra, đâm tới Vương Yên Nhiên, kiếm khí xoay một cái, xuyên qua bộ ngực Vương Yên Nhiên, dòng máu đỏ tươi phun ra tung toé.

"Cứu ta! Ta còn chưa muốn chết." Kiếm khí xuyên qua cơ thể, chỉ kém vài bước nữa là an toàn, nhưng vẫn còn có chút chậm, Vương Yên Nhiên nhăn nhin nơi ngực đau đớn, hướng về phía ngoài cốc cầu cứu nói.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Tương lai ta tất chém ngươi!

Dịch giả: Thần Thiên

"Dưới kiếm xin lưu người."

Một tiếng hét lớn từ ngoài cốc truyền vào trong Hồ Lô Cốc.

Lấy tu vi bây giờ của Phương Viêm, vẫn chưa thể làm cho kiếm khí cách không giết người, nhiều nhất chỉ đánh trọng thương.

Không biết là nguyên nhân gì, Vương Yên Nhiên ở trong lúc sinh tử nguy cấp, tiềm năng đại bạo phát, kéo theo thân thể trọng thương dĩ nhiên như kỳ tích vọt ra ngoài Hồ Lô Cốc.

Mà giờ khắc này, bên ngoài Hồ Lô Cốc một đội tu sĩ Ngạo Hàn Tông đóng quân trông coi yếu đạo, thật là xảo hợp, ngày hôm nay vừa vặn do Lý Vân Thông tọa trấn.

Lý Vân Thông cùng Vương Yên Nhiên đã từng có duyên gặp mặt mấy lần, hắn đáp ứng đưa cho hai nhà Cao Vương mười danh ngạch nhập môn, Vương Yên Nhiên này chính là một người trong đó. Giờ khắc này hắn không thể để cho Vương Yên Nhiên chết trước mặt mình, huống chi Vương Yên Nhiên này còn là một mỹ nhân khó gặp, thêm việc này rồi thì càng không thể chết được.

"Người nào?" Thanh âm này chấn động lỗ tai hơi tê tê, Phương Viêm biết người này nhất định là cao thủ, mà tiếng hét lớn này còn có chút quen tai. Hắn có chút đắn đo không biết có phải là sứ giả Ngạo Hàn Tông không, Phương Viêm cũng không có manh động, nhảy một cái, tiếp theo liền đuổi tới cốc khẩu, ngăn cản đường đi của Vương Yên Nhiên, hướng về phía nơi phát ra thanh âm quát hỏi.

Wương Yên Nhiên nghe có người cứu viện, đã dùng hết khí lực, mềm oặt nằm trên mặt đất. Phương Viêm trước tiên giơ kiếm liền đâm, chỉ cần hắn nhẹ nhàng hơi dùng sức, cái đầu lâu xinh đẹp này sẽ ly thể.

"Tiểu tử, ngươi thật can đảm, ai đưa cho ngươi quyền lợi tru diệt đệ tử khảo hạch." Hầu như là trong cùng một lúc một bóng người xuất hiện trong tầm mắt Phương Viêm, đỉnh đầu tăng bốc lên chân khí liên giam cầm Phương Viêm.

"Là ngươi!" Phương Viêm ngẩng đầu, xem người tới là ai, mảy kiếm hơi nhú. Người đến là Lý Vân Thông là đệ tử tinh anh của Ngạo Hàn Tông, không biết nguyên nhân gì, Lý Vân Thông này đối với hắn ôm ấp địch ý rất đậm.

"Là ta, ngươi còn không đem Yên Nhiên tiểu thư thả ra." Lý Vân Thông cau mày, đối với Phương Viêm ngôn ngữ rất là không thích, đối với đệ tử hai nhà Cao Vương bốc lên một trận căm ghét, ngàn vạn lần dặn dò, không nghĩ tới tiểu tử Phương Viêm này còn sống khỏe re.

"Ngươi lại muốn can thiệp, một khi đã tiến vào Hồ Lô Cốc sinh tử nghe theo mệnh trời, đệ tử hai nhà Cao Vương dám ra tay với ta, bọn họ nên có giác ngộ phải chết." Phương Viêm cười gằn, không nghĩ tới tên này ngôn ngữ dĩ nhiên lại nặng nề như vậy, vừa thấy mặt đã dùng giọng ra lệnh muốn hắn thả

Vương Yên Nhiên. Mà nơi đây vừa vặn là thời cơ tốt để chém giết đệ tử hai nhà Cao Vương, bỏ qua lần này thì biết bao giờ mới có cơ hội tốt như vậy. Cười lạnh một tiếng, kiểm trong tay hơi dùng sức, không chút do dự đâm về phía Vương Yên Nhiên.

Khi nhìn thấy Lý Vân Thông thì, Vương Yên Nhiên tự cho là đã được cứu trợ, chỉ là bị trọng thương, điều dưỡng một trận là tốt rồi, không nghĩ tới Phương Viêm lại tàn nhẫn như vậy, đối mặt với sứ giả Ngạo Hàn Tông lại vẫn dám động thủ với nàng, trên mặt còn động lại vẻ vui mừng khi được cứu tiếp theo liền bị một vẻ sợ hãi thay thế.

"Hừ, không biết tự lượng sức mình, ở trước mặt bản công tử còn muốn giết người!" Phương Viêm không chút do dự liền động thủ, Lý Vân Thông lạnh lẽo nói một tiếng, vung tay lên, quạt giấy trong tay quét ra một đạo kinh phong, đem công kích của Phương Viêm đánh cho tán loạn.

Phương Viêm tàn nhẫn như vậy, nói động thủ liền động thủ, việc này đã khơi lên một cổ sát ý điên cuồng sâu trong nội tâm Lý Vân Thông. Một luồng chân khí quét ra, ngoại trừ cứu viện Vương Yên Nhiên ra, còn xoay một cái, đánh úp về phía Phương Viêm, hẳn dự định mượn cơ hội hiếm có này chém giết Phương Viêm, tiểu tử này ngoại trừ gieo vạ, lại dám cùng hãn cướp nữ nhân.

"Người muốn giết ta?" Vốn cho là Lý Vân Thông chỉ là vì cứu viện Vương Yên Nhiên, không nghĩ tới tên này lại còn muốn giết hãn. Đã như vậy, Phương Viêm liền nổi lên ác tâm, Băng Sơn Quyền trong nháy mắt đánh tới quạt giấy đối phương quét tới.

"Phốc!"

"Ầm!"

Cực phẩm linh Binh Huyết Nhận trong tay Phương Viêm rời tay mà bay, hoá thành một độ cong duyên dáng bắn về phía khuôn mặt nhợt nhạt của Vương Yên Nhiên. Quyền ấn cùng quạt giấy của đối chạ vào nhau, sức mạnh khủng bố truyền đến, Phương Viêm trực tiếp bị đánh bay, miệng phun máu tươi.

"Ta muốn ngươi chết."

Phương Viêm trường kiếm rời tay mà bay, bắn về phía Vương Yên Nhiên, chuôi kiếm kia cắm thẳng vào thân thể Vương Yên Nhiên, Lý Vân Thông lộ ra vẻ nanh dữ tợn, trong mắt sát ý điên cuồng bạo phát, không nghĩ tới hãn vẫn còn có chút đánh giá thấp Phương Viêm, tiểu tử này so với tưởng tượng của hãn còn tàn nhẫn hơn, ở cục diện như vậy, cái mạng nhỏ của hãn đều sắp không bảo đảm, lại vẫn muốn chém giết Vương Yên Nhiên. Quát mắng một tiếng, tay vỗ một cái, một đạo chân khí đại thủ ấn đánh tới Phương Viêm đang ở giữa không trung.

"Đình! Chúc mừng kí chủ vượt giết địch thành công, đạt được hai mươi điểm tích lũy."

Phương Viêm thân ở giữa không trung, trong đầu vang lên thanh âm của hệ thống, nhưng hãn cũng không có vui sướng khi giết chết đại địch, tinh thần căng thẳng tột cùng, chân khí đại thủ ấn mà Lý Vân Thông bố tới cho hãn một sự uy hiếp mạnh mẽ.

Phương Viêm ở giữa không trung lảo nhảo, nhưng bất luận hãn cố gắng như thế nào, chương án này vẫn là vỗ tới trước ngực hãn, Phương Viêm bị đánh bay, rơi xuống mặt đất, phun ra một ngụm máu lớn, đây là một đòn của tu sĩ Tiên Thiên cảnh tu sĩ, thậm chí là tu sĩ Bạo Khí Cảnh cũng phải bị tơi tả đập chết.

Phương Viêm khí nhược suy yếu, nếu hãn không điên cuồng điều động kinh nghiệm kích hoạt hệ thống chữa trị bảo vệ ngũ tạng lục phủ của hãn, không phải vậy giờ khắc này hãn đã bị luồng sức mạnh khủng bố này tơi tả đập chết rồi.

"Chết rồi?"

"Tiện nghi cho ngươi, xem viên đoạt mệnh đan này có thể cứu ngươi một mạng hay không." Lý Vân Thông quét mắt về phía Phương Viêm, hãn có tự tin, Phương Viêm không thể đón đỡ một đòn toàn lực của hãn mà còn sống, mấy kiểm hơi nhũn, nhìn Vương Yên Nhiên nằm dưới đất, thấy đã là đình chỉ hô hấp, tồn thân, tự lảm bảm một tiếng, lấy ra một bình ngọc màu trắng, trên khuôn mặt anh tuấn hiện lên một vẻ đau lòng, nhưng cuối cùng vẫn là lựa chọn đem một viên đan được màu đỏ tươi toả ra từng trận bảo quang để vào trong miệng Vương Yên Nhiên.

Đoạt mệnh đan, có thể hướng thiên đoạt mệnh, có công hiệu có thể làm người chết sống lại, người chỉ cần còn không triệt để chết hồn quy Địa phủ liền còn có thể cứu..

"Khắc khắc..." Một lúc sau, Phương Viêm mở hai con mắt, khoe miệng ho ra một dòng máu, cánh tay gắng gượng ngồi thẳng người.

"Tiểu tử, ngươi mạng đúng là lớn a, nhận một đòn như vậy đều còn chưa có chết." Nghe được tiếng ho khan của Phương Viêm, Lý Vân Thông lộ ra một vẻ bất ngờ, đứng dậy hướng về phía Phương Viêm đi đến.

"Lần này ta xem ngươi còn sống được hay không."

"Lý Vân Thông, ngươi muốn làm gì?" Lý Vân Thông ra vẻ muốn đánh, đột nhiên, một đạo thanh âm nũng nịu đột nhiên từ sau lưng Lý Vân Thông vang lên.

"Nghe Thường sư muội, ngươi làm sao lại đến đây ngày hôm nay không phải phiên ngươi trực ban a." Lý Vân Thông thu tay lại, mỉm cười lảm lảm ra một dáng tự nhận là khiến người ta như gió xuân ấm áp mê người, thần nhiên nói.

"Hừ, nếu như ta không đến, ngươi liền muốn ra tay đánh chết đệ tử ưu tú của Ngạo Hàn Tông ta." Hạ Nghê Thường nhìn sắc mặt trắng bệch của

Phương Viêm, hừ lạnh nói.

"Nghê Thường sư muội, ngươi hiểu lầm rồi, việc này không phải như ngươi thấy, Phương Viêm phá hoại quy củ trước, truy sát đệ tử Vương gia Vương Yên Nhiên, sư huynh nhìn thấy, đương nhiên phải nói cảnh cáo một phen." Lý Vân Thông có chút vô tội vẩy vẩy tay nói. Một mặt đầy vẻ vô tội.

"Lý Vân Thông, ngươi đồ tiểu nhân hèn hạ, ngày hôm nay ta may mắn không chết, tương lai ta tu vi thành công phải giết ngươi," Phương Viêm lại cảm nhận được một đạo khí tức mạnh mẽ quét qua nơi đây, sắc mặt tái xanh, hướng về phía Lý Vân Thông gần từng chữ từng chữ lạnh giọng nói.

Từ trước đến nay, hắn cùng Lý Vân Thông chưa có bất luận thù oán gì, hiện tại, bọn họ đã là kẻ thù sống còn, Lý Vân Thông không ngừng muốn giết Phương Viêm.

"Liên ngươi, Luyện Khí kỳ giun dê cũng xứng?" Lý Vân Thông cười gằn, trên mặt mang theo vẻ khinh thường.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Đường về mai phục!

Dịch giả: Thần Thiên

"Phương Viêm, ngươi không sao chứ?"

Hạ Nghê Thường tiến lên một bước, đỡ lấy Phương Viêm, một mặt ân cần hỏi han.

"Ta không có chuyện gì, ngày hôm nay còn phải cảm tạ ngươi, nếu không có ngươi, ta giờ khắc này đã sớm hóa thành một bộ thi thể lạnh như băng." Phương Viêm có chút tự giễu cười nói.

Trải qua chiến dịch này, Phương Viêm cảm nhận được thực lực quá yếu gấp gấp muốn tăng lên, chỉ vì Lý Vân Thông đột nhiên xuất hiện, hầu như đã quấy rầy quỹ tích cuộc đời của hắn. Cường địch muốn đẩy hắn vào chỗ chết, nhưng là hắn không thể ra sức.

"Phải trở nên mạnh mẽ, phải trở nên mạnh mẽ, ta muốn mạnh hơn nữa." Phương Viêm ở trong đầu không ngừng hò hét, chờ lần khảo hạch này kết thúc, hắn nhất định phải nỗ lực tu luyện, tối thiểu phải đạt đến Bạo Khí Cảnh mới thôi, đối mặt với tu sĩ Tiên Thiên cảnh như vậy mới có thực lực tự bảo vệ, mà không phải như bây giờ ngồi một chỗ cho người ta đánh.

Còn có, chờ trở lại, hắn nhất định phải tu luyện một môn thân pháp, phải tu luyện tới tông sư cảnh, như vậy mới đúng là có sức tự vệ nhất định, đánh không lại có thể trốn.

Quần tử báo thù, mười năm không muộn, Phương Viêm hắn còn có không gian phát triển rất lớn, có Tiên Giới hệ thống, tu luyện có thể nói là không có bình cảnh, kinh nghiệm vừa đủ, liền thuận lợi đạt đến cảnh giới mới.

Không lâu sau, trưởng lão Vệ Minh Sơn người chủ trì khảo hạch lần này cũng đến nơi đây. Khá có thâm ý nhìn lướt qua Phương Viêm cùng Lý Vân Thông, đem Vương Yên Nhiên mang đi. Có thể nói Vương Yên Nhiên cũng chưa chết, còn có thể cứu, nhưng mà bị thương quá nặng, phải đưa về Duyệt Châu thành tĩnh dưỡng.

Vương Yên Nhiên không chết, điều này làm cho Phương Viêm rất là bất ngờ, ngay khi hắn đánh giết Vương Yên Nhiên, hệ thống đã thông báo hắn thành công vượt cấp giết địch, thu được hai mươi điểm tích lũy. Mà giờ khắc này đi nhiên nói này Vương Yên Nhiên còn chưa có chết, còn có thể cứu.

Bởi vì trong Hồ Lô Cốc bọn tù phạm còn chưa chết hết, khảo hạch lần này liền không tính là kết thúc, vì lẽ đó Phương Viêm cũng không có cùng Hạ Nghê Thường bọn họ cùng rời đi Hồ Lô Cốc, mà là trở vào trong cốc lắng lắng đợi khảo hạch kết thúc.

Khi Phương Viêm lê theo thân thể bị thương tìm tới Phó Khinh Huyền cùng Phương Thanh thì, bọn họ đã kết thúc chiến đấu, từng cái từng cái cả người đầm máu, so với hắn cũng không kém bao nhiêu, hiển nhiên đã trải qua một phen chém giết khốc liệt.

"Phương Viêm, ngươi không sao chứ, Vương Yên Nhiên tiện nhân kia chết rồi sao?" Phó Khinh Huyền hướng Phương Viêm hỏi.

"Chết rồi, nhưng cũng coi như không chết." Phương Viêm có chút buồn bực nói. Vương Yên Nhiên đã bị hắn chém giết, nhưng lại được người cấp cứu sống.

Nghe xong Phương Viêm tự thuật, Phó Khinh Huyền nhắm mắt trầm tư, mà Phương Thanh cũng là một mặt lo lắng. Hiện tại Phương Viêm lại đắc tội Lý Vân Thông đệ tử tinh anh của Ngao Hàn Tông, Phương gia nhất định sẽ gặp phải chèn ép vô tình của đối phương.

"Phương Viêm, ngươi hiện tại có tính toán gì, Lý Vân Thông muốn đẩy ngươi vào chỗ chết, ngươi còn muốn báỉ nhập Ngao Hàn Tông không?" Phó Khinh Huyền nhíu mày. Với thực lực bây giờ của Phương Viêm, đối đầu với Tiên Thiên cảnh Lý Vân Thông chỉ có một con đường chết.

"Phải vào, sao lại không tiến vào, không bái vào Ngao Hàn Tông ta làm sao báo thù?" Phương Viêm cười gằn, chỉ cần cho hắn một quãng thời gian, đạt đến Bạo Khí Cảnh tầng tám, chín, đối đầu với Lý Vân Thông hắn liền có thực lực tự vệ rồi. Một khi hắn tiến vào Tiên Thiên chi cảnh liền có thể đem chém giết.

Hiện tại, nhiều nhất qua năm ngày, hắn liền có thể đi vào Bạo Khí Cảnh, đến lúc đó thực lực sẽ tăng lên mấy lần.

Nhân vật dẫn đầu hai nhà Cao Vương lần lượt chết thảm, ngày thứ hai, Phương Viêm, Phương Thanh cùng Phó Khinh Huyền đều khôi phục sức chiến đấu nhất định, chém giết Vương Sở chuẩn bị xuất cốc. Đệ tử hai nhà Cao Vương, ngoại trừ Vương Yên Nhiên ở ngoài, còn lại đệ tử tham gia khảo hạch đều hồn quy Địa phủ, phần lớn là gặp độc thủ của Phương Viêm, một phần là tù phạm trong cốc gây nên.

Thời gian nửa tháng thoáng một cái đã qua, trong Hồ Lô Cốc có vài tên tù phạm không chết, bọn họ cũng nhất định phải xuất cốc.

Bên ngoài Hồ Lô Cốc, ngày hôm nay, các thế lực lớn trong Duyệt Châu thành tập hợp, ngày hôm nay là ngày khảo hạch cuối cùng. Ngoài Hồ Lô Cốc thanh âm náo động xôn xao thẳng lên trời, tiếng người huyền náo, gia chủ các đại thế gia ngóng trông bình phẩm.

"Mau nhìn, đi ra, có người đi ra." Trong cốc có bóng người đi ra, nhất thời có người không nhận được cả kinh kêu lên.

Vương Yên Nhiên được cứu, được Vệ Minh Sơn trưởng lão Ngao Hàn Tông mang đi, sợ ảnh hưởng tới thế cuộc của Duyệt Châu thành, hai nhà Cao Vương cũng không biết tình huống phát sinh trong cốc. Giờ khắc này người hai nhà vô cùng phấn khởi, ảo tưởng đệ tử Phương gia đã bị bọn họ giết sạch rồi.

Để bọn họ không nghĩ tới chính là, lần này người thứ nhất đi ra chính là ba người Phương Viêm của Phương gia, điều này làm cho cao thủ hai nhà Cao Vương khó chịu như nuốt một con ruồi chết vậy.

"Phụ thân, lần khảo hạch này đã kết thúc, chúng ta mau mau chạy về Phương phủ đi, ta bị thương, phải cố gắng tĩnh dưỡng một trận." Nộp mười lăm cái đầu người thông qua khảo hạch, Phương Viêm giục Phương Chấn mau chóng rời đi chỗ thị phi này.

Nếu như dừng lại lâu, cao thủ hai nhà Cao Vương nhất định sẽ phát hiện tin tức Cao Tiến Vương Sở đã chết, Phương Viêm không dám chắc gia chủ hai nhà khi nổi giận sẽ làm ra chuyện gì, tốt nhất vẫn là sớm rời khỏi nơi này.

Tuy rằng không hiểu Phương Viêm bọn họ vì sao lại cấp bách muốn rời khỏi nơi đây như vậy, nhưng Phương Chấn động vẫn mang theo ba người Phương Viêm hướng về Vệ Minh Sơn cáo từ một tiếng, lúc này mới suất lĩnh nhân mã Phương gia rời đi.

"Kỳ quái, lần này làm sao không gặp Lý Vân Thông tiểu nhân hèn hạ này." Trong đám sứ giả Ngao Hàn Tông, Phương Viêm cũng không có nhìn thấy Lý Vân Thông trong lòng có chút kỳ quái nói.

"Cao huynh, tình huống không đúng lắm, Phương gia tiểu súc sinh này làm sao còn sống sót, điều này không đúng a!" Vương gia Gia chủ Vương Đầu Phủ nhìn đám người Phương Viêm rời đi, lòng mày là liền nhăn lại.

"Làm sao ta luôn có một luồng dự cảm không tốt, có phải đã có đại sự gì phát sinh."

"Vương huynh, người nói đúng lắm, mấy ngày gần đây ta mí mắt phải nháy liên tục, có thể hay không Cao Tiến bọn họ ở trong cốc xảy ra điều gì bất ngờ." Cao Ủy An nghe vậy đồng dạng cau mày nói.

"Không được, lẽ nào bọn họ thật sự đã xảy ra vấn đề rồi, có điều không hợp đạo lý a, gần hơn ba mươi người nên có thể tự vệ a."

Hai người trăm miệng một lời, ánh mắt khóa chặt lối ra Hồ Lô Cốc, giờ khắc này lại lục tục đi ra hai tên đệ tử tiểu thế gia. Còn bọn tù phạm trong cốc một tên cũng không có.

Cao Tiến, Vương Yên Nhiên, Vương Sở chờ mãi không thấy xuất hiện, cao tầng hai nhà Cao Vương chỉ có thể kiên trì chờ đợi.

"Tiểu tử, có thể giúp người tới đây thôi, người có thể sống sót trong trận phong ba tại Duyệt Châu thành này hay không phải xem người rồi." Vệ Minh Sơn nhìn nhân mã Phương gia rời đi, tự mình lầm bầm nói.

"Vệ Trưởng lão, người không dự định ra tay hoá giải nguy cơ lần này cho Phương Viêm sao? Phải biết, hắn vậy mà lại là nhân tài hiếm có a! Nếu như ngã xuống vậy thì thật đáng tiếc a." Hạ Nghê Thường nghe vậy hướng Vệ Minh Sơn hỏi dò.

"Ha ha... Người này hành vi quyết đoán tàn nhẫn, ta nhìn hắn cũng không phải cái loại người đoán mệnh đâu, lần này ba gia tộc lớn tại Duyệt Châu thành đại chiến đối với hắn chỉ là một lần đau khổ nho nhỏ, nếu như chút chuyện nhỏ này hắn đã không qua được, uống ta vì hắn che lấp một phen, nhân tài như vậy Ngao Hàn Tông ta không có cũng được." Vệ Minh Sơn nghe vậy không khỏi ha ha cười nói...

"Phụ thân, mau mau triệu tập nhân mã, trên con đường trở về thành bố trí mai phục, ngày hôm nay, chúng ta phải tiêu diệt hai lão tặc của hai nhà Cao Vương." Khi đã rời xa đám người huyền náo, Phương Viêm có chút không thể chờ đợi được nữa hướng Phương Chấn nói.

Chỉ sợ khi hai lão tặc kia biết tin, Cao Tiến, Vương Sở cùng một đám đệ tử hai nhà chết thảm, Cao Ủy An, Vương Đầu Phủ quyết định sẽ không bỏ qua cho Phương gia, chờ đối phương giết đến tận cửa, còn không bằng hiện tại liền mai phục tại trên đường oanh oanh liệt liệt đánh liều một phen, đem bộ phận tinh nhuệ hai nhà Cao Vương giết sạch, sau đó diệt luôn hai nhà Cao Vương.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 81: Mai phục giết!

Dịch giả: Thần Thiên

"Giang thống lĩnh ở đâu, thông báo cho đệ tử Phung gia tình hình ở trong thành mau tới ngoài thành hội họp. Đứng rồi, nghĩ biện pháp đưa bộ công thành nổ ra ngoài." Nguyên bản Phung Chấn còn lo lắng hai nhà Cao Vương sẽ đối với Phung gia hấn làm khó dễ, ở trong thành đã có bố trí, giờ khắc này nghe được Phung Viêm muốn dùng kế mai phục cao thủ hai nhà Cao Vương, suy đoán lúc trước đã chứng thực, lần này khảo hạch cùng đột kiểm mộ thí luyện một tháng trước ba gia tộc lớn thí luyện cũng như thế, giờ khắc này sợ rằng đệ tử hai nhà Cao Vương đã bị diệt sạch, nhất thời liền hướng thống lĩnh hộ vệ bên người trầm giọng nói.

"Mặt tướng lĩnh mệnh, cao thủ trong phủ đã ở ngoài thành đợi mệnh, thuộc hạ đi triệu tập nhân mã đến nơi đây." Giang Bằng một thân hắc thiết giáp, khom người lĩnh mệnh nói.

"Viêm Nhi, có phải là đệ tử hai nhà Cao Vương tham gia khảo hạch đều chết hết rồi." Bố trí xong tất cả, Phung Chấn lúc này mới hướng Phung Viêm hỏi.

"Người dẫn đầu đệ tử hai nhà Cao Vương đều đã đền tội, chỉ có Vương Yên Nhiên may mắn thoát được một mạng." Phung Viêm có chút tiếc nuối nói.

"Quả nhiên như ta lường trước. Hiện nay phục kích Cao Ủy An cùng Vương Đẩu Phú, qua hôm nay cho đệ tử hai nhà Cao Vương biến mất khỏi Duyệt Châu thành đi." Phung Chấn trong mắt sát khí bộc phát, nhìn chăm chăm vị trí Duyệt Châu thành nói.

"A..."

"Phung Viêm tiểu tặc, lại dám sát hại con trai của ta cùng tinh anh bộ tộc ta, ta phải đem người lột da tróc thịt."

"Tiền nhi, Tiền nhi của ta chết rồi, Phung Viêm, ta muốn người chết, hôm nay không diệt Phung gia tặc tử, Cao Ủy An ta thề không làm người..."

Chờ khi Vệ Minh Sơn trưởng lão tuyên bố khảo hạch lần này kết thúc, hai nhà Cao Vương chờ mãi mà không thấy Cao Tiến Vương Sở đi ra, thông qua sát hạch lần này chỉ có mười một người, trong đó tám chín phần mười đều ngã xuống trong Hồ Lô Cốc. Đệ tử hai nhà Cao Vương tham gia sát hạch đều bị diệt sạch, còn Phung gia thì hoàn hảo không chút tổn hại, Cao Ủy An, Vương Đẩu Phú râu tóc đều dựng, tiếng gầm gừ phản nộ truyền ra hơn mười dặm xa.

"Vương huynh, ngày hôm nay ta muốn tiêu diệt Phung gia, người có bằng lòng liên thủ cùng ta hay không." Cao Ủy An đề xuất sát ý đang điên cuồng bốc lên trong lòng, hướng về phía Vương Đẩu Phú hỏi.

"Như người mong muốn, Phung gia tặc tử quá mức can rở, tất yếu phải đem toàn bộ giết chết mới có thể tiêu trừ mối hận trong lòng ta." Vương Đẩu Phú trong mắt hàm sát, có thể nói là không lưỡng lự mà nói.

"Đã như vậy, chúng ta nhanh chóng chạy về Duyệt Châu thành triệu tập nhân mã tiêu diệt Phung gia." Cao Ủy An trầm giọng nói.

"Vương gia các đệ tử nghe lệnh, mau chóng chạy về Duyệt Châu thành không được chậm trễ."

"Cao gia các đệ tử nghe lệnh, mau chóng chạy về Duyệt Châu thành không được chậm trễ..."

Tiếng vỗ ngựa nổi lên bốn phía, nhân mã hai nhà Cao Vương gần trăm người hóa thành một dòng lũ lớn biến mất khỏi lối vào Hồ Lô Cốc.

"Mọi người chú ý, tặc tử hai nhà Cao Vương đến rồi, ngày hôm nay, người không chết thì ta phải lia đời, phải diệt trừ hai lão đầu Cao Ủy An cùng Vương Đẩu Phú." Xa xa tiếng vỗ ngựa vang lên hồi, Phung Chấn là một mặt nghiêm trọng.

"Bắn!"

"Vèo vèo vèo..."

Con đường nhỏ thông hướng Duyệt Châu thành, giờ khắc này bụi mù nổi lên bốn phía, đất đá tung toé, đệ tử hai nhà Cao Vương sát khí hùng hực. Đột nhiên, một tiếng quát to từ trong rừng vang lên, từng đạo từng đạo mũi tên đen kịt từ trong rừng cây trút xuống xuống, đem bốn phương tám hướng bao phủ lại.

"A! A..."

"Có mai phục, kết trận! Nhanh kết trận nghênh địch!" Cao Ủy An công lên phía trước nhất, Vương Đẩu Phú theo sau chịu phải mưa tên xung kích liên quát to một tiếng, từ trên lưng ngựa nhảy xuống, huy động chân nguyên chống lại mũi tên từ trên trời phóng xuống, bọn họ tuy rằng né tránh rất nhanh, nhưng vẫn có lượng lớn nhân mã bởi vì không kịp phản ứng, vai, chân đồng thời trúng tên, tên sắt xuyên qua mang theo thịt tiết cùng máu tươi, đi theo từng đạo từng đạo tiếng kêu thảm thiết.

"Phốc phốc..."

Mũi tên sắt như mưa rơi, cắm trên mặt đất âm thanh như mưa rơi trên mặt đất vậy, trên mặt đất chu vi mười mấy trượng, đã biến thành một con nhím khổng lồ con nhím! Vô số cao thủ bị mũi tên nhọn bắn trúng, đặc biệt là đám chiến mã của mấy tên kỵ sĩ kia, giờ khắc này đã như một loại nhím cỡ lớn, hí lên âm âm ngã xuống đất.

Một lần sóng mưa tên qua đi, có thể hoàn hảo không chút tổn hại cũng chỉ có mấy người.

Cao Ủy An nhìn nhân mã phe mình tử thương nặng nề, liền rít một tiếng tiếng, thân thể xoay tròn, hóa thành một đạo gió xoáy, hai mươi, ba mươi mũi tên còn chưa rơi xuống đất liền bị hắn chụp vào trong tay, run tay một cái, hóa thành mấy chục đạo tia chớp màu đen bay ngược trở lại, hắn cũng không có xem kết quả. Hướng về phía đoàn người quát to một tiếng.

"Nhanh, kết trận tự vệ."

Sau khi mưa tên qua đi! Tất cả đều quay về yên tĩnh, dường như chưa từng xảy ra chuyện gì cả. Nhân mã hai nhà Cao Vương may mắn còn sống sót giống như chim sợ nã nhìn chằm chằm bốn phía.

"Phương Chấn, người cái loại tiểu nhân chó lợn không bằng này, dĩ nhiên phục kích chúng ta, có giỏi thì lăn ra đây đại chiến ba trăm hiệp với ta." Mưa tên dừng lại, Cao Ủy An tức giận giờ tay giờ chân tức giận mắng.

Địch ở ngoài sáng, ta ở trong tối, bất luận Cao Ủy An, Vương Đẩu Phú luân phiên tức giận mắng, bốn phía đều hoàn toàn yên tĩnh, không biết kẻ địch ở đâu mới là điều đáng sợ nhất, Cao Ủy An cùng Vương Đẩu Phú tập hợp nhân thủ co rút lại kết trận tự vệ.

Nửa ngày qua đi, tiếng mắng chửi của nhân mã hai nhà Cao Vương vang vọng khắp núi rừng, đột nhiên bốn phía núi rừng đang yên tĩnh chợt có phản ứng. Một trận thanh âm trát trát chói tai đột nhiên vang lên, tiếp theo là một đạo thanh âm xé gió kịch liệt vang lên, một cái bóng đen, từ giữa núi rừng nhanh như tia chớp bắn ra, mang theo thể bá đạo không thể đỡ, nhắm phía nhân mã hai nhà Cao Vương!

"Công thành nổ! Khốn kiếp! Mấy tên khốn kiếp này dĩ nhiên vận dụng công thành nổ,"

"Nhanh, nhanh tản ra, đây công thành nổ." Mất thấy một cây cự tiễn phóng tới, Cao Ủy An con mắt tròn lớn, một mặt sợ hãi, gầm lên một tiếng, trường đao trong tay liên tiếp bổ ra, xong thân thể liền lăn ra khỏi chỗ vừa đứng, muốn tránh thoát khỏi phạm vi công kích của cự tiễn.

"Ầm" một tiếng vang thật lớn, đao khí cùng mũi tên va chạm đột nhiên nổ tung, tia lửa văng khắp nơi, đóm lửa văng tứ tán!

Cao Ủy An một đòn toàn lực cũng chặn không nổi, cự tiễn vẫn tiếp tục vọt tới!

"Ầm!"

Chỉ nghe ầm một tiếng nổ vang, cự tiễn to lớn bắn vào đoàn người, nhất thời người né tránh không kịp liền bị mũi tên to lớn này đánh bay, dòng máu đỏ tươi cuồn tung, càng có người bị lực xung kích kịch liệt xạ thành một bãi thịt nát.

Một mũi tên liền mang đi tính mạng mười mấy tên cao thủ, giờ khắc này người còn có thể đứng được không đủ năm người.

Cao Ủy An đứng vững thân thể, ngực phập phồng thở hổn hển, con mắt mạnh mẽ nhìn vào rừng rậm, sau một khắc liền quay đầu đi, tiếp theo một ngụm máu đỏ tươi, "Phốc" một tiếng phun ra ngoài.

Cao Ủy An hắn vạn vạn không nghĩ tới, Phương gia bang rác rưởi này dĩ nhiên lại mang theo công thành cự nổ! Dưới sự bất ngờ không kịp đề phòng, với tu vi Tiên Thiên cảnh của hắn, dưới sự va chạm mạnh mẽ của công thành nổ, đã bị nội thương! Nếu như bị chính diện bắn trúng, dù hắn có tu vi Tiên Thiên cảnh cũng phải ngã xuống.

Công thành nổ, chính là do quân đội đặc chế, chuyên vì phá cửa thành mà sử dụng. Bình thường mũi tên dài hơn ba trượng, trực tiếp dùng thân cây thiết quan mộc chế thành, mũi tên được bao trùm bởi một tấm hắc thiết to lớn, chỉ có lúc công thành, mới sẽ lấy ra dùng, nhất định phải mười mấy tên cao thủ Bạo Khí Cảnh hoặc là một tên Tiên Thiên cảnh cường giả mới có thể kéo động.

Một trận yên tĩnh qua đi, trong rừng rậm có một trận tiếng vỗ tay đột nhiên vang lên. Một thanh âm có chứa vẻ hí lộng nói: "Không hổ là gia chủ Cao gia, quả nhiên mạnh mẽ. Công thành cự nổ, đến cả cửa thành cũng có thể phá, lại bị các người cản lại, nhìn như là không chết bao nhiêu người, đúng là khâm phục, khâm phục a."

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 82: Diệt Cao gia

Dịch giả: Thần Thiên

"Phuong Chấn, ta cùng ngươi không đội trời chung, ngày hôm nay ngươi không chết thì ta chết." Nhìn đám người Phuong Chấn từ trong rừng đi ra, khoe mặt Cao Ủy An cùng Vương Đẩu Phú trừng muốn rách hướng Phuong Chấn gần giọng nói.

"Hừ! Ngươi cho rằng các ngươi còn có cơ hội sao?" Phuong Chấn nghe vậy trên mặt hiện lên một vết vè khinh thường.

"Cao Ủy An, Vương Đẩu Phú, nếu ta không có kiêng dè, hai nhà Cao Vương các ngươi đã bị diệt mấy chục lần rồi, đã tha cho các rồi lại còn càn rỡ."

"Có điều, ngày hôm nay vận may của các ngươi đã đi đến cuối, không ngờ lại ba lần bốn lượt mưu hại con trai của ta, các ngươi có thể đi chết rồi."

"Phuong Chấn, ngươi nói thật mạnh miệng, ngày hôm nay ai chết ai sống còn chưa chắc chắn." Cao Ủy An cười gằn.

"Vương huynh, ngày hôm nay liền đề ngươi và ta hai người cùng nhau liên thủ diệt Phuong Chấn này, sau đó lại diệt Phuong gia."

"Được! Chúng ta trước tiên làm thịt Phuong Chấn thu hồi một điểm lợi tức." Vương Đẩu Phú nghe vậy lớn tiếng khen hay.

"Ha ha... Vô tri, ngươi cho rằng các ngươi còn có cơ hội sao?" Phuong Chấn nghe vậy cười ha ha một tiếng, thân thể cấp tốc lùi lại.

"Phuong Chấn cầu tặc, đừng có trốn, chịu chết đi." Mắt thấy Phuong Chấn lùi lại, Cao Ủy An tức giận mắng một tiếng, thân thể nhảy một cái nhào tới hướng Phuong Chấn.

Phuong Chấn này lùi lại, chính là sợ Cao Ủy An cùng Vương Đẩu Phú liên thủ, ngay sau khi Phuong Chấn lùi vào trong rừng rậm rạp phía sau, chỉ thấy từng hình cầu màu đen phóng tới Cao Ủy An cùng Vương Đẩu Phú.

"A, không được, mau lui lại, Phuong Chấn cầu tặc, ngươi thật là ác độc, dĩ nhiên lại dùng phích lịch đạn." Nhìn viên cầu màu đen đang bắn tới, Cao Ủy An cùng Vương Đẩu Phú hoàn toàn biến sắc, tức giận mắng một tiếng, cấp tốc lui về phía sau.

"Ầm! Ầm! Oanh..."

Cao Ủy An, Vương Đẩu Phú vừa mới lùi lại, phích lịch đạn liền đột nhiên nổ tung lên, tia lửa văng khắp nơi, trong đó hai con ma đen đuôi trực tiếp bị nổ chết, tứ chi đứt đoạn.

"Cánh tay của ta, Phuong Chấn lão cầu, ta muốn ngươi chết." Cao Ủy An hét giận dữ.

"Cao huynh, vẫn là mau bỏ đi, còn không giao thủ chúng ta đã từ thương nặng nề, nếu như lưu lại chúng ta sẽ nằm lại nơi đây, trước tiên từng người chúng ta về nhà triệu tập nhân mã rồi tới lấy mạng chó của Phuong Chấn." Vương Đẩu Phú sắc mặt không ngừng biến đổi, vừa nãy nếu không phải Cao Ủy An che chở phía trước hẳn, nếu không phải vậy giờ khắc này người cụt tay đã không phải Cao Ủy An mà là hắn.

"Muốn chạy trốn, ngày hôm nay các ngươi ai cũng trốn không thoát." Phích lịch đạn nổ tung dư âm vừa qua, Phuong Chấn cười lạnh một tiếng, Băng Sơn Quyền trong nháy mắt nổ ra, đánh thẳng tới Vương Đẩu Phú.

Cao vương hai nhà gần hơn 100 người, giờ khắc này, có thể có sức đánh một trận chỉ còn Vương Đẩu Phú cùng Cao Ủy An, chỉ còn hai người may mắn không chết giờ khắc này cũng đã ngã vào trong vũng máu không ngừng **.

"Phuong Nhạc, các ngươi ngăn lại Cao Ủy An, không nên để cho bọn họ chạy trốn, ta đi đánh giết Vương Đẩu Phú, sau đó đến cùng các ngươi hội hợp."

"Giết!"

Phuong gia đệ tử giống như là thủy triều từ trong rừng cây tuôn ra, cầm đầu là vài tên cường giả Bạo Khí Cảnh đồng thời gào thét giết về hướng Cao Ủy An. Phuong Chấn thì lại cùng Vương Đẩu Phú ở bên ngoài hơn mười trượng kịch liệt chiến đấu.

"Cao Ủy An lão cầu, ngươi còn không bó tay chịu trói còn chờ tới khi nào." Phuong Viêm từ trong rừng cây đi ra, hướng về phía vòng chiến trung ương Cao Ủy An mà quát to.

"Phuong Viêm tiểu tặc, ngươi lại vẫn dám ra đây, ta muốn ngươi chết." Phuong Viêm đột nhiên xuất hiện, không thể nghi ngờ là hấp dẫn lửa giận của Cao Ủy An, hắn không để ý bốn phía Cao gia đệ tử vây công, gào thét hướng về phía Phuong Viêm vọt tới.

"Lão cầu, chết đến nơi rồi còn không biết."

Con ngươi đen nhánh lộ ra cực kỳ bình tĩnh, Huyết Nhận trong tay Phuong Viêm giống như cầu vồng, bùng nổ ra một mảnh ánh sáng sáng lạn, như liệt

nhật kiều dương, Cao Ủy An múa đao chém về phía Phuong Viêm, khiến người ta cảm thấy kinh ngạc chính là, kiếm của Phuong Viêm cũng không có đón lấy một đao chém tới của Cao Ủy An, trái lại là người có chút vô lực đâm về phía hư vô giữa không trung.

"Kê ngu si, ngày hôm nay ngươi chết chắc rồi." Một chiêu kiếm chói mắt rơi vào trong mắt Cao Ủy An xem ra lại bé nhỏ không đáng kể, khắp nơi đều là kẻ hồ, tu vi Luyện Khí kỳ tăng chín, tu vi như thế cũng dám ra tay với hắn.

Nhưng đúng lúc này, Phuong Nhạc thấy thiếu chủ gặp nguy hiểm, trường kiếm trong tay đâm thẳng hậu tâm Cao Ủy An, nếu như hắn có ý muốn đã thương Phuong Viêm, hắn sẽ bị trường kiếm Phuong Nhạc đâm trúng. Cao Ủy An bản năng cảm nhận được phía sau phát lạnh, không lưỡng lự liền hướng bên trái tránh đi.

Nhưng chính là lúc này, dưới ánh mắt ngạc nhiên của mọi người, Cao Ủy An lại va về phía trường kiếm của Phuong Viêm, chuyện xảy ra rất đột ngột.

Phốc! Một luồng sức mạnh đủ để có thể xuyên kim liệt thạch trên thân kiếm mãnh liệt mà ra, trường kiếm trong tay Phuong Viêm dập dòn lên từng đạo từng đạo kiếm hoa chói mắt, trong đó một đạo đâm thẳng tới ngực Cao Ủy An, mắt trần có thể thấy một lỗ máu màu đỏ tươi đột nhiên xuất hiện.

"Àm!" Cao Ủy An trước ngực bị đánh lén, bản năng một chương võ về Phuong Viêm, nhất thời Phuong Viêm liền bị đánh bay.

"Tại sao lại như vậy?" Cao Ủy An đầy mặt không thể tin, với tu vi Tiên Thiên cảnh lại bị Phuong Viêm một Luyện Khí kỳ giun để đâm bị thương.

Phuong Viêm lấy thương đổi thương, để Cao Ủy An trọng thương, đám người Phuong Nhạc liền nắm lấy cơ hội hiếm có này, các loại công kích hung mãnh tới dồn dập, cuối cùng, Cao Ủy An không thể áp chế lại vết thương trí mạng trên ngực cuối cùng bị Phuong Nhạc chém giết.

Phuong Viêm bên này vừa kết thúc chiến đấu, không lâu sau, Phuong Chấn bên kia cũng đã kết thúc chiến đấu, Vương gia Gia chủ Vương Đầu Phú cũng bị đánh giết tại chỗ.

"Mọi người mau quét chiến trường một lượt, ngày hôm nay chúng ta phải làm một lần đem hai nhà Cao Vương nhỏ tận gốc." Nhóm người Phuong Viêm bên này vừa kết thúc chiến đấu, Phuong Chấn là một mặt vui mừng, mệnh lệnh tộc nhân quét dọn chiến trường, tiếp theo liền hướng Phuong Viêm đi đến.

"Viêm Nhi, ngươi không sao chứ, lần sau tuyệt đối không thể lỗ mắng như vậy, Tiên Thiên cảnh tu sĩ không phải ngươi có thể chống đỡ."

"Phụ thân, hài nhi biết được, người xem con không phải không có chuyện gì sao? Cao Ủy An hắn đã bị thương, con mới ra tay." Phuong Viêm lợi dụng Tiên Giới hệ thống chữa trị đem nội phủ bị thương xử lý một phen, tiếp theo liền cười nhạt nói.

Nhìn Cao Ủy An chết không nhắm mắt, Phuong Viêm ở trong lòng nói thầm một tiếng đáng tiếc, nếu như một đòn tới hậu vừa nãy là do hắn đánh, hắn lại có thể đạt được mấy trăm điểm tích lũy rồi.

Phuong Viêm khôi phục hành động như thường, tiếp theo lại cùng một đám người Phuong gia bắt đầu quét dọn chiến trường, đối với mấy thi thể xem có tất thõ hay không toàn bộ đều bồi thêm một chiêu kiếm, một phen làm xong, Phuong Viêm dĩ nhiên đã thu được 340 điểm tích lũy, phiên muộn do trước không thể đánh giết Cao Ủy An đã quét sạch sành sanh.

"Lưu lại hai người đem thi thể nơi đây đốt cháy hết, những người còn lại theo ta về Duyệt Châu thành, lần này nhất định phải diệt hai nhà Cao Vương." Khi chiến trường quét dọn xong, Phuong Chấn bắt đầu phát hiệu lệnh.

Non nửa bữa cơm công phu sau, đám người Phuong Viêm đã về tới Duyệt Châu thành.

"Phụ thân, Cao gia ở thành nam, cách Phuong gia ta gần nhất, còn Vương gia ở thành tây, chúng ta trước tiên đem Cao gia một lưới bắt hết, sau đó lại quay lại diệt Vương gia." Sau khi tiến vào Duyệt Châu thành, Phuong Viêm hướng về phía Phuong Chấn nói.

"Không sai, vì phụ cũng có ý đó, trước tiên diệt Cao gia xong lại tới Vương gia, bọn họ là minh hữu một nhà bị diệt nhà kia đều có thể thu được phong thanh, diệt Cao gia trước cho đối phương trở tay không kịp, chỉ là Vương gia thì lại sẽ phé một phen trắc trở. Cao Vương hai nhà nếu như không liên thủ bọn họ là chả là cái cóc khô gì." Phuong Chấn nghe vậy là một mặt tán thưởng.

Xuyên qua cửa thành đông, đã thấy Cao gia ở xa xa, đoàn người Phuong Viêm sát khí hùng hực, trong thành người đi đường nhìn thấy đều là từng cái từng cái cảm khái tránh đường, không một người dám ngăn cản, rất nhiều người đều đứng cách thật xa liền tạo nên một cái lối đi thẳng tắp. **LIKE để gia tăng kinh nghiệm và rơi đồ!**

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Thăng cấp không gian ba lô

Dịch giả: Thần Thiên

Duyệt Châu thành Cao gia, là thế lực lớn cao cấp nhất trong Duyệt Châu thành. Phủ đệ chiếm diện tích cực lớn, đình đài lầu các vô số, hoa viên giả sơn vờn quanh.

Mà giờ khắc này, đại môn Cao phủ bị người vây chặt đến không lọt một giọt nước, Phung gia đại quân áp tới. Cao gia gia chủ cùng một đám cao thủ đi ra ngoài chưa về, giờ khắc này là một mảnh tình cảnh bi thảm, phảng phất là thế giới tận thế sắp xảy ra.

"Giết!"

"Phung gia thế lực tương ứng, tu sĩ Bạo Khí Cảnh trở lên theo ta đồng thời giết vào Cao gia, ngày hôm nay cần phải diệt Cao gia chó gà không tha." Phung Chấn hét lớn, Phung gia tinh thần lập tức lớn đến đỉnh điểm, từng cái từng cái đều hô vang đồng ý, theo Phung Chấn giết vào Cao gia đại viện.

"Giết!"

"Sát quang cầu tặc Cao gia.."

Quảng thời gian trước, hai nhà Cao Vương đối với Phung gia ra sức chèn ép, ra ngoài gặp phải đệ tử hai nhà Cao Vương đều sẽ bị người vô tình trào phúng. Giờ khắc này, bọn họ không cần phải nhịn nữa, tiêu diệt Cao gia, tất cả nhục nhã phải chịu đựng đều phải trả lại.

"Cuồng địch xâm lấn, binh sĩ Cao gia nghe theo lệnh ta, thời khắc sống còn của Cao gia đã đến, theo ta chặn lại kẻ địch xâm lấn!"

"Giết!"

"Sát quang Phung gia bang rác rưởi này.!"

"Giết..."

Toàn bộ Cao phủ giờ khắc này đã rơi vào trong ngọn lửa chiến tranh, trong cao phủ tiếng hô "Giết" rung trời. Hơn mấy trăm ngàn nhân mã vô tình chém giết cùng nhau.

"Đinh! Chúc mừng kí chủ giết địch thành công, thu được tám điểm tích lũy!"

"Đinh! Chúc mừng kí chủ giết địch thành công, thu được sáu điểm tích lũy!"

Phung Viêm theo nhân mã của Phung gia cùng lúc giết vào Cao gia, cực phẩm linh Binh Huyết Nhận trong tay liên tiếp vung lên, thanh âm hệ thống âm vang lên không ngừng.

Cao gia gia chủ Cao Ủy An mang theo rất nhiều cao thủ ra ngoài, giờ khắc này đã chết trận, những người lưu lại đều là một ít người già yếu bệnh tật cùng với một ít phụ nữ trẻ em tay trái gà không chặt. Phung gia đại quân đột nhiên giết tới, máu chảy thành sông, thành ra nghiêng về một bên tàn sát.

"Nhanh, nhanh phá vòng vây, liên hợp Vương gia, cùng nhau diệt Phung gia những tặc tử kia." Cao Mãnh hét lớn, mang theo một đám đệ tử Cao gia đặc lực từ trong đám người tả xung hữu đột.

"Cao Mãnh, ngươi còn không bó tay chịu trời, Cao Ủy An đã đền tội, ngươi còn muốn gây dựa trước khi chết sao?" Phung Chấn hét lớn, một Cao gia to lớn, cũng chỉ có Cao Mãnh một người còn đáng để nhìn.

"Phung Chấn, ngươi cầu tặc kia, thừa dịp Gia chủ ra ngoài mà đánh lên Cao gia ta, ngươi cái đồ tiểu nhân đê tiện vô liêm sỉ, ngươi sẽ không được chết tử tế đâu!" Cao Mãnh tức giận mắng không ngừng.

"Không phiền ngươi lo, ngày hôm nay liền để ta tiễn ngươi lên đường." Phung Chấn cười gằn, một đòn Băng Sơn Quyền hướng về Cao Mãnh đánh tới.

"Đi, Cao gia sắp bị diệt tới nơi, các ngươi theo ta đi đánh cướp Cao gia Tàng bảo khố, chờ để cho bọn họ ở trong chiến loạn phá hủy." Cao gia rất nhanh sẽ đại bại, cũng không đủ nhiều cao thủ trấn áp, đối đầu Phung gia như hổ như lang, cách diệt vong không xa, Phung Viêm thấy cũng không giúp đỡ được gì, nhất thời hướng về phía vài tên hộ vệ bên người mà quát to.

Cao gia Tàng bảo khố, cùng Phung gia Tàng bảo khố đều như thế, là một gia tộc lớn mấy chục năm, thậm chí hơn trăm năm tích trữ, là căn bản phát triển của một đại gia tộc.

Cao gia sắp bị diệt tới nơi, những thứ đồ này đều sẽ là đồ vật của Phung gia, giờ khắc này, Phung Viêm đem chủ ý đánh tới bên trong Tàng bảo khố của Cao gia, mục đích gì chính là vì cận thủy lâu thai tiền đắc nguyệt, đem thứ tốt bên trong đều chọn lựa một phen, còn lại thu vào Tàng bảo khố của Phung gia.

Một đường đi qua, Phung Viêm gặp phải dư nghiệt Cao gia cùng hần có chung ý nghĩ ý nghĩ, bọn họ nỗ lực lấy ra bảo tàng gia tộc chuẩn bị mang đi. Không nghĩ tới lại gặp phải Phung Viêm, cuối cùng là từng cái bị chém giết, chỉ để lại một người Cao Hi, còn những người khác đều hóa thành điểm tích lũy cung cấp tu luyện.

Cao gia Tàng bảo khố ở ngay hậu viện Cao gia, nguyên bản đây là gia tộc trọng địa, Cao gia đại loạn, rất nhiều con cháu đệ tử trông coi Tàng bảo khố

gia tộc đều bị điều đi rồi. Đoàn người Phương Viêm không tốn sức chút nào liền xuất hiện ở bên ngoài Tầng bảo khố của Cao gia.

Theo con đường đi xuống Tầng bảo khố, thậm chí lại có ba đạo cửa đá, sau đó lại là một đạo môn hộ to lớn toàn thể dùng tinh cương chế tạo thành! Cự môn này cao bốn trượng có thừa, lại dày vài thước! Bốn phía vách tường cũng dùng nước thép đổ bê tông mà thành, đập đổ tường mà vào, căn bản là không thể, chỉ có thể đi cửa chính.

"Nhanh, mau đem Tầng bảo khố mở ra." Phương Viêm hướng về phía Cao Hi bị bắt quát lớn nói.

"Chìa khoá ở trong tay gia chủ cùng Đại Trưởng lão." Cao Hi nghe vậy nói.

"Người đừng có mà quanh co, mau mở cửa cho ta, bằng không thì chết." Một bên Phương Đào nổi giận nói.

"Cao Hi người đừng đối với ta giờ trò gian, nếu như người không có chìa khoá Tầng bảo khố, thì người tới đây làm gì."

Bị Phương Đào trừng như thế, Cao Hi liền rung mình một cái, dưới sự áp bức của Phương Đào, Cao Hi liền đưa xuống đứng quần lấy ra một cái chìa khoá hình trăng lưỡi liềm, dưới sự chứng kiến của đám người Phương Viêm đưa chìa khoá khảm nạm đến rãnh sâu trên cửa sắt, quay một vòng, cuối cùng một cước giẫm xuống đất giẫm trên một phương vị.

"Ầm ầm!"

Theo ầm ầm một tiếng vang thật lớn, cửa sắt lớn cao bốn trượng ầm một tiếng mở ra.

"Tầng bảo khố đã mở ra, các người có thể buông tha ta chưa!" Cao Hi mở ra Tầng bảo khố, hướng về phía đám người Phương Viêm hỏi.

"Hiện tại thả người, còn sớm, chờ ta tìm hiểu rõ xem bên trong Tầng bảo khố có nguy hiểm gì không rồi nói." Phương Viêm cười nói. Hắn không tin bên trong Tầng bảo khố này lại không có nguy hiểm.

"Người..." Cao Hi vì đó giận dữ, giận nhưng cũng không dám nói gì.

"Nhanh đi phía trước dẫn đường đi!" Phương Đào cười gằn, hướng về phía Cao Hi thúc giục.

Cao Hi nghe vậy chỉ có thể nhắm mắt ở phía trước dẫn đường, nếu như hắn dám nói chữ "không", như vậy hắn nhất định sẽ phơi thây tại chỗ. Nơi đầu tiên nhóm người Phương Viêm đến chính là phòng chứa dược liệu, bên trong có hai hàng giá thuốc cao to so sánh với Phương gia còn lớn hơn mấy phần. Mặt trên chất đầy cái loại dược liệu. Cao Hi đi trước dẫn đường, nhóm người Phương Viêm theo sát phía sau.

Bắt đầu đều là một ít dược liệu cấp thấp, càng vào bên trong càng là tinh phẩm. Xem xong dược liệu, Phương Viêm lại bắt ép Cao Hi dẫn bọn họ đến nơi chứa khoáng sản điều tra. Nguyên bản Phương Viêm muốn đem tất cả dược liệu cấp bảy đều thu vào không gian ba lô, nhưng là không gian ba lô quá nhỏ, căn bản là không chứa nổi bao nhiêu, nói không chừng bên trong đồng khoáng sản kia lại có trân bảo.

Nhìn bảo bối đầy đất mà không thể mang đi, Phương Viêm càng ngày càng cảm thấy sự quan trọng của không gian ba lô. Nếu như không gian ba lô rộng mấy trăm bình phương, hắn có thể đem Cao gia Tầng bảo khố chuyển hết đi rồi. Diệt Cao gia, còn có Vương gia, sau đó cơ hội như vậy còn có rất nhiều.

"Hi vọng lần này này Cao gia Tầng bảo khố có vật mà ta muốn." Phương Viêm tự lẩm bẩm một tiếng, hướng về Tầng bảo khố nơi sâu xa bước đi.

"Ồ, Đại Hắc thạch này dùng làm gì, lẽ nào cũng là trân bảo.." Cao Hi mở ra một cánh cửa sắt, đây là nơi tàng trữ các loại kỳ dị kim loại khoáng sản mà Cao gia thu gom được. Phương Viêm nhìn thấy một khối lớn khoáng một trượng đen như cục sắt vụn, nhất thời không khỏi khẽ ồ lên nói.

Tầng bảo khố bên trong rực rỡ muôn màu chất đầy cái loại trân bảo, đám hộ vệ mà Phương Viêm mang đến đều mắt mang kim quang đánh giá bốn phía.

"Đình! Phát hiện đá không gian, kí chủ có hay không đem không gian ba lô thăng cấp." Tay Phương Viêm chạm tới khối khoáng thạch to lớn đen như cục sắt vụn kia, thanh âm hệ thống liền vang lên trong đầu Phương Viêm.

"Thăng cấp!" Phương Viêm không chút lưỡng lự kích hoạt chỉ lệnh thăng cấp không gian ba lô.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Hóa phong thân pháp

Dịch giả: Thần Thiên

"Lần trước ta dùng một khối đá không gian to bằng nắm tay kích hoạt không gian ba lô, được không gian rộng một thước vuông, giờ phút này cục sắt vụn màu đen này còn cao hơn trước nửa trượng, nếu như dùng thăng cấp không gian ba lô, ít nhất cũng được mười mấy thước vuông đi." Phương Viêm trong lòng thầm nghĩ như vậy.

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ không gian ba lô thăng cấp thành công, không gian tăng lên chín mươi chín thước vuông."

"Không gian tăng lên một trăm thước vuông, đúng là đang buồn ngủ lại được người ta đưa cho cái gối." Khi nghe hệ thống thông báo vang lên trong đầu, Phương Viêm một mặt đầy kinh ngạc, đúng là quá bất ngờ. Một trăm thước vuông không gian không lồ, có thể chuyển hết các loại dược liệu quý hiếm trong Tàng bảo khố Cao gia rồi.

Bọn người Phương Đào còn ở bên trong Tàng bảo khố không ngừng thăm dò, áp giải Cao Hi đi phá cơ quan cạm bẫy trong Tàng bảo khố. Bọn họ ai cũng không có phát hiện cục sắt vụn màu đen trước cửa đã biến mất không còn tăm hơi.

Chuyến này Phương Viêm thu hoạch lớn nhất chính là thu được khối không gian thạch thật lớn này. Không gian ba lô thăng cấp, vượt qua tu vi tăng nhanh như gió.

Ở tu chân Đại thế giới này, không gian chứa đồ không phải là mặt hàng của đại lục, không phải trong tay mỗi người đều có một cái. Thậm chí gia chủ của ba gia tộc lớn tại Duyệt Châu thành cũng chỉ có một túi không gian chứa đồ cấp thấp, hơn nữa còn được coi là bảo bối. Tu sĩ Bạo Khí Cảnh muốn thu được không gian túi chứa đồ, chuyện đó thì đừng hòng mơ tới. Mà giờ khắc này, Phương Viêm chẳng những có không gian ba lô, hơn nữa còn rất lớn, không gian rộng hơn trăm mét vuông, thậm chí là một ít tông môn thất phẩm, bát phẩm hoặc là người cường không thể lực lớn mới có tư cách nắm giữ không gian trang bị chứa đồ lớn như thế.

Bên trong Tàng bảo khố của Cao gia cơ quan cạm bẫy đều bị Cao Hi loại bỏ, Phương Đào hướng Phương Viêm bàn giao một tiếng, mang theo đám hộ vệ gia tộc đi thông báo cho tộc nhân tới chuyển đồ. Mà Phương Viêm thì lại tiếp tục ở bên trong Tàng bảo khố tìm kiếm thứ hữu dụng đối với mình.

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ thu được tài liệu luyện khí cấp bốn ngôi sao cương, kí chủ muốn đổi điểm tích lũy hay điểm kinh nghiệm hay là kích hoạt Luyện Khí Các luyện chế pháp khí?"

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ thu được tài liệu luyện khí cấp năm Từ Kim chi tâm, kí chủ muốn đổi điểm tích lũy hay điểm kinh nghiệm hay vẫn là kích hoạt Luyện Khí Các luyện chế pháp khí?.."

Theo tay Phương Viêm chạm tới các loại khoáng thạch trên giá, thanh âm hệ thống âm thông báo liên tiếp không ngừng vang lên trong đầu.

"Ngôi sao cương, Từ Kim chi tâm, mặc thiết... Những thứ này đều là thứ tốt a! Đều là vật liệu có thể luyện chế cực phẩm pháp khí a." Ở bên trong Tàng bảo khố, Phương Viêm phát hiện vài tài liệu có thể luyện chế cực phẩm linh Binh cùng pháp khí. Phương Viêm đem tất cả đồ vật trọng yếu tài liệu luyện khí đều thu vào trong không gian ba lô, muốn lấy sạch để luyện chế một thanh pháp khí. Theo tu vi của hắn sắp bước vào Bạo Khí Cảnh, có thể phát huy ra một phần uy lực của pháp khí.

Lúc đi ra, Phương Viêm đem toàn bộ khoáng thạch cùng dược liệu cấp ba trở lên trong Tàng bảo khố đều thu vào không gian ba lô, xong mới đi ra Cao gia Tàng bảo khố.

Một bên khác, Phương Chấn bọn họ cũng đã kết thúc chiến đấu, Cao gia hết thấy tộc nhân ngoại trừ số ít ra ngoài làm việc, còn những tộc nhân khác đều diệt hết thầy.

"Thiếu chủ, đây là Cao gia võ kỹ các, nếu không vào bên trong xem thử, đây là nơi Cao gia tàng trữ hết thấy công pháp tu luyện cùng võ kỹ." Phương Viêm ra khỏi Tàng bảo khố, vừa vận nhìn thấy đám người Phương Đào từ một gian gian phòng khác đi ra, Phương Đào nhất thời không khỏi nói.

"Cao gia võ kỹ các." Phương Viêm chân mày cau lại, lộ ra vẻ mặt cảm thấy hứng thú.

Võ kỹ, đối với người thường mà nói, phải trải qua mấy năm khổ tu mới có thể có một chút thành tựu. Nhưng đối với Phương Viêm mà nói, chỉ cần độ thành thạo vừa đủ là có thể đem nắm giữ, một môn nhân cấp đỉnh cấp võ kỹ hoặc là kiếm kỹ, nhiều nhất nửa năm liền có thể đạt đến nhất đạt đến tông sư cảnh.

Hiện tại Phương Viêm tu luyện Thủy Ảnh Kiếm cùng Băng Sơn Quyền đều đã đạt đến tông sư cảnh. Ngay cả Địa cấp kiếm kỹ Huyền Ảnh Kiếm cũng đã tiến vào Sơ Nhập Môn Kính cảnh giới.

Càng trọng yếu hơn chính là, mỗi một môn võ kỹ hoặc là kiếm kỹ đạt đến tông sư cảnh giới đều đạt được hệ thống khen thưởng, mà kinh nghiệm khen thưởng lại tương đương với mười ngày tu luyện, có nghĩa là hệ thống không ngủ không nghỉ giúp người tu luyện mười ngày.

"Thiếu chủ, người vào xem một chút đi, bên trong không còn cạm bẫy gì, người vừa ý cái gì cứ cầm lấy, đến lúc đó thông báo người đăng ký một hồi là được, ta còn phải đi báo cho gia tộc phòng thu chi tới Cao gia tịch thu toàn bộ tài sản." Phương Đào thấy thế nói.

"Người đi làm đi, ta vào xem một chút." Phương Viêm cười khoát tay áo một cái, tiếp theo liền bước vào Cao gia võ kỹ các.

"Ngọc Trúc Kiếm Pháp, Thanh Phong Kiếm pháp, Cô Phong Thập Tam Kiếm..., Toái Vân Chưởng, Cầm Nã Tán Thủ..., Kim Cương Quyền, Đường lang quyền..." Nhìn một loạt các loại bí tịch bày trên giá gỗ, Phương Viêm lắc đầu, những thứ này đều là một ít kiếm kỹ cường pháp hoặc quyền pháp không đầy đủ mà Cao gia thu thập, những bản bí tịch này cũng không phải là bản chính, Phương gia võ kỹ các cũng có, trong đó tốt nhất là Cô Phong Thập Tam Kiếm là một bản bí tịch thượng phẩm.

Tuy nói là đem tất cả các loại võ kỹ tu luyện tới tông sư cảnh, hệ thống sẽ có phần thưởng kinh nghiệm, nhưng Phung Viêm hẳn cũng biết, đạo lý tham thì thâm, chính là muốn tu luyện cũng phải tu luyện công pháp đối với mình hữu dụng. Cận thân, viễn công võ kỹ cùng kiếm kỹ Phung Viêm hẳn đều có, hiện tại hắn thiếu hụt chính là một môn thân pháp.

Đem hết thấy các loại võ kỹ mà Cao gia cất giấu đều nhìn qua một lượt, Phung Viêm cũng không có tìm được võ kỹ hắn muốn. Thậm chí là tuyệt học trấn tộc Hồ Phách Đoạn Hồn đao của Cao gia cũng không có tìm được.

"Hóa Phong Thân Pháp, không ngờ lại là một bản thiếu, hơn nữa còn không biết cấp bậc."

Phung Viêm theo giá sách đi hướng vào trong, nhưng vẫn không tìm được thứ mà mình muốn, hắn trực tiếp lên lầu hai, trên lầu hai giá sách ít hơn nhiều, các loại thư tịch được bày bố cũng ít hơn, đột nhiên một quyển thân pháp bí tịch đập vào mi mắt.

"Ồ, là bản thiếu nhưng lại đặt cùng một chỗ với tuyệt học trấn tộc của Cao gia."

"Hai môn thân pháp bí tịch, một môn là Tơ Liễu thân pháp trung phẩm, còn môn còn lại là Hóa Phong Thân Pháp không rõ cấp bậc, hơn nữa còn là bản thiếu, nhưng tu luyện tới cảnh giới tối cao có thể thân thể hóa phong, tốc độ tăng lên dữ dội gấp mười lần." Phung Viêm đem tất cả bí tịch trên lầu hai đều nhìn qua một lần, cuối cùng vẫn là lựa chọn Hóa Phong Thân Pháp không đầy đủ. Được thứ mình muốn, Phung Viêm đem Hóa Phong Thân Pháp bí tịch thu vào trong không gian ba lô, tiếp theo liền ra khỏi Cao gia võ kỹ các.

"Viêm Nhi, người tới thật đúng lúc, vì phụ vừa vặn đang tìm người có việc thương lượng." Mắt thấy Phung Viêm, Phung Chấn nhất thời liền gọi Phung Viêm lại nói.

"Phụ thân có chuyện gì cứ nói đừng ngại." Phung Viêm cười nói.

"Lần này chúng ta tuy rằng thuận lợi diệt Cao gia, nhưng Vương gia ở thành tây đã thu được tin tức Cao gia bị diệt, đối với Phung gia ta khẳng định đã có đề phòng, diệt Vương gia, độ khó lớn hơn nhiều. Viêm Nhi, người đối với chuyện này có tính toán gì không?" Phung Chấn không nghĩ tới diệt Cao gia lại tiêu tốn thời gian dài như vậy, giờ khắc này muốn tập kích Vương gia rõ ràng là có chút không kịp, nhất thời không khỏi nói.

"Giờ khắc này muốn tiêu diệt Vương gia vẫn là không phải lúc, trước hết để bọn họ ở sống thêm hai ngày, chờ chúng ta đem sản nghiệp Cao gia cùng dư nghiệt toàn bộ xử lý, sau đó lại tập trung nhân thủ diệt Vương gia sau." Phung Viêm hơi suy nghĩ một chút nói.

Hiện tại, Vương gia một mình đơn độc không đáng để lo, việc Phung Viêm hiện giờ muốn làm chính là mau mau tăng cao thực lực, Lý Văn Thông còn ở một bên mắt nhìn chăm chăm muốn đẩy hắn vào chỗ chết.

"Àn, vì phụ cũng cũng có ý đó, hai ngày này chúng ta khỏe mạnh tiêu hóa một hồi chiến công, chờ nghỉ ngơi dưỡng sức đầy đủ lại diệt Vương gia." Phung Chấn nói.

Từ biệt phụ thân, Phung Viêm tùy ý ở Cao gia chọn một gian nhà ở lại, tiếp theo thì có chút không thể chờ đợi được nữa lấy ra Hóa Phong Thân Pháp bắt đầu tu luyện.

"Đỉnh, chúc mừng kí chủ Địa cấp thân pháp Hóa Phong Thân Pháp, độ thành thạo trước mắt là không." Phung Viêm cầm trong tay sách cổ không trọn vẹn, Hóa Phong Thân Pháp tu luyện thân pháp ở trong đầu xem qua, tiếp theo thanh âm của hệ thống thông báo vang lên ngay trong đầu. (DG: Theo nguyên bản bên trên ghi là Hoá Phong Thân Pháp không rõ cấp bậc, nhưng đoạn cuối lại là Địa cấp thân pháp nên từ giờ trở đi mình cũng sẽ dùng Địa cấp thân pháp.)

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 85: Đột phá Bạo Khí Cảnh

Dịch giả: Thần Thiên

"Không ngờ Cao gia lại thu thập được Địa cấp thân pháp, dù là bản thiếu nhưng cũng là nhân cấp đỉnh cấp thân pháp võ kỹ, tại sao lại không có người tu luyện." Theo thanh âm hệ thống vang lên, Phung Viêm có chút kỳ quái nói.

Địa cấp thân pháp, tu luyện tới cao thâm tốc độ trên cơ sở vốn có thể vọt tăng gấp mười lần, coi như là không thể đạt đến cảnh giới tối cao, cũng có thể tăng lên một hai lần, tại sao người Cao gia lại không có ai tu luyện.

Kỳ thực Phung Viêm hẳn không biết, không phải người Cao gia không tu luyện, mà là quá khó khăn, hơn nữa còn là bản không đầy đủ, căn bản là tu luyện không được. Muốn tu luyện Hóa Phong Thân Pháp, nhất định phải đối với gió có cảm giác, phải đối với gió hoà làm một, cũng bởi vì như vậy, Cao gia mới không có ai tu luyện thành công, để cho công pháp này bị long đong mấy chục năm.

"Nếu đã tu luyện Hóa Phong Thân Pháp, thì nên tập luyện một hồi để tăng độ thành thạo. Đáng tiếc, Địa cấp thân pháp muốn tiến vào Sơ nhập, nhất định phải đạt đủ mười vạn độ thành thạo, mười vạn độ thành thạo không phải chỉ một chiều một buổi là có thể tích lũy đủ." Phương Viêm ở trong sân triển khai một lần Hóa Phong Thân Pháp, độ thành thạo cũng chỉ gia tăng một điểm, nhất thời không khỏi có chút tiếc nuối nói.

"Hiện tại cách đột phá Bạo Khí Cảnh đã không xa, ta vẫn nên chuyên tâm đột phá đến Bạo Khí Cảnh rồi hãy tính." Điều tra hệ thống trang báo nhân vật một hồi thấy muốn thăng cấp còn cần hơn một vạn kinh nghiệm, Phương Viêm liền xoay người hướng mặt thất tu luyện đi đến.

Ngao Hàn tông sát hạch đã kết thúc, qua mấy ngày thì sẽ lên đường đi tới sơn môn Ngao Hàn Tông, ở Ngao Hàn tông còn có một hồi sát hạch nữa chờ bọn họ, khoảng thời gian này, mười một tên con cháu thế gia thông qua sát hạch vẫn còn ở Duyệt Châu thành chuẩn bị một phen. Còn Phương Viêm thì lại thừa dịp khoảng thời gian này đem tu vi tăng lên tới Bạo Khí Cảnh. Ngay cả buổi đấu giá nửa tháng sau cũng có thể tham gia.

Thời gian cực nhanh, trong nháy mắt ba ngày thời gian đã trôi qua.

"Viêm Nhi còn đang bế quan tu luyện sao?" Phương Chấn tiến vào trong sân, cũng không có nhìn thấy Phương Viêm, nhất thời liền hướng Phương Đào bên cạnh hỏi.

"Thiếu chủ còn đang bế quan, hẳn đã bế quan tu luyện ba ngày rồi." Phương Đào cung kính trả lời.

"Nếu Viêm Nhi đang bế quan tu luyện, vậy thì không nên quấy rầy hắn, hai ngày gần đây Vương gia có chút mờ ám, thu nhận giúp đỡ một ít dư nghiệt của Cao gia, các người phải cẩn trọng một chút, bọn họ sẽ ra tay với chúng ta." Phương Chấn nghe vậy thần nhiên nói.

"Gia chủ ta biết rồi, ta sẽ cẩn thận." Phương Đào nói.

"Vậy người đi làm việc của người đi, ta còn có việc phải trở về một chuyến, nơi này liền giao cho người." Phương Chấn nhàn nhạt khoát tay áo nói.

Duyệt Châu thành Vương gia.

Ba ngày trước, Duyệt Châu thành ba gia tộc lớn, Cao gia bị Phương gia tiêu diệt, tình cảnh này khiến Duyệt Châu thành mấy ngày nay thần hồn nát thần tính, đặc biệt là Vương gia, dưới tình huống gia chủ không về, lại càng đề phòng, chờ đợi Phương gia tập kích.

Không có cường giả Tiên Thiên cảnh tọa trấn, vương gia tại Duyệt Châu thành hiện nay đã luân lạc thành nhị lưu thế lực, có thể nói ba gia tộc lớn Vương gia chỉ còn trên danh nghĩa.

Vương gia, vào hôm nay có một vị khách không mời mà tới.

"Vương Thế Nhân, Vương gia Gia chủ Vương Đầu Phú đã chết rồi. Các người không muốn báo thù sao?" Tổng Ninh hướng về phía một ông cầm đầu Cao gia lão hỏi.

"Tổng công tử, Gia chủ tao ngộ Phương gia tặc nhân phục kích đã ngã xuống, chúng ta cũng muốn báo thù nhưng mà tình thế hiện nay không thể cứu vãn. Hơn nữa còn phải thường xuyên lo lắng Phương gia bất cứ lúc nào cũng có thể đánh tới cửa." Vương Thế Nhân nghe vậy có chút bất đắc dĩ nói.

"Ha ha... Vương Thế Nhân, vậy người có muốn báo thù hay không?" Người trung niên mặc cẩm y nghe vậy không khỏi cười nói.

"Thực sự là như vậy?" Vương Thế Nhân có chút chờ mong nói.

"Nhưng mà, Phương gia có ba tên đệ tử thông qua sát hạch, tiểu thư một mình nàng làm sao đấu lại Phương gia."

"Bọn người không cần phải lo lắng, lần này ta đến đây chính là vì hiểu rõ sự phiền phức của Phương gia." Tổng Ninh nghe vậy không khỏi cười nói.

"Tổng công tử, người là đến giúp chúng ta ư?" Vương Thế Nhân nghe vậy không thể chờ đợi được nữa hỏi tới.

"Vương Thế Nhân, người là tu sĩ Bạo Khí Cảnh tầng chín đỉnh cao thực lực, đây là thiếu chủ đưa cho người một hồi tạo hóa, ăn vào hạt Tạo Hóa Đan này, người liền có thể đột phá lên Tiên Thiên chi cảnh. Đến lúc đó người và ta đồng loạt ra tay, diệt Phương gia dễ như ăn cháo." Tổng Ninh lấy ra một cái bình bạch ngọc một mặt trịnh trọng nói.

"Cái gì, đây là Tạo Hóa Đan, một hạt liền có thể để cho ta đột phá đến Tiên Thiên chi cảnh?" Vương Thế Nhân tiếp nhận bình ngọc, một mặt chờ mong hưng phấn, thấp thòm, xoắn xuýt, các loại vẻ mặt không ngừng hiện lên trên khuôn mặt già nua của ông ta.

"Tạo Hóa Đan này tuy rằng huyền diệu, có thể giúp người đột phá đến Tiên Thiên chi cảnh, nhưng mà người một đời cũng chỉ có thể dùng lại Tiên Thiên chi cảnh, chung thân không thể tiến thêm được nữa." Tổng Ninh nghe vậy nói.

"Ha ha... Lão phu hiện giờ đã như củi mục, nếu như không có cơ duyên lớn, đời này cũng không thể đột phá Tiên Thiên chi cảnh.. Giờ khắc này đạt được tạo hóa như vậy, lão phu chết cũng không hối tiếc." Vương Thế Nhân nghe vậy không nhịn được ha ha cười nói.

Đúng là sơn cùng thủy tận nghi không đường, lại có một tia hi vọng. Vương gia một đám tộc nhân mặt lộ vẻ tham lam, một hạt đan dược lại có thể tạo được một cao thủ Tiên Thiên cảnh.

"Hanh... Ta đây là đang giúp Vương gia các người, nhưng ta không hi vọng nhìn thấy một ít hình ảnh khiến người ta không vui." Nhìn đám tộc nhân

Vương gia mặt lộ vẻ tham lam nhìn mình chằm chằm, y hết như mấy con sói đói, Tống Ninh liền có một cảm giác căm ghét, hừ lạnh nói.

"Vương Khô, các người còn không lui xuống." Vương Thế Nhân nhận ra được Tống Ninh có dị thường, nhất thời không khỏi vội vàng hướng về tộc nhân Vương gia ở bốn phía quát lớn nói.

"Tống công tử, để người cười chê rồi."

"Ân, người đem Tạo Hóa Đan này ăn vào đi, ta hộ pháp cho người, chờ người đột phá đến Tiên Thiên chi cảnh, người liền triệu tập nhân thủ theo ta đi diệt Phương gia." Tống Ninh nghe vậy nhàn nhạt cười gật đầu một cái nói..

Vương gia bởi vì có Tống Ninh tham gia, nên đang âm mưu làm sao đối phó Phương gia. Mà giờ khắc này, Phương Viêm cũng đã bế quan tu luyện ba ngày ba đêm, hắn tổng cộng đã tích trữ được 13,000 điểm kinh nghiệm.

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ tích lũy được mười vạn không trăm linh năm điểm kinh nghiệm, thành công tiến vào Bạo Khí Cảnh, khoảng cách cảnh giới kế tiếp còn thiếu 99995 điểm kinh nghiệm."

"Đột phá, đây chính là Bạo Khí Cảnh sao? Đúng là mạnh hơn Luyện Khí cảnh mười mấy lần." Phương Viêm thân thể chấn động mạnh, tiếp theo thanh âm hệ thống tại trong đầu vang lên. Một dòng nước ấm chảy khắp toàn thân Phương Viêm, theo dòng nước ấm không ngừng đi khắp cơ thể, từng tầng từng tầng tạt chất từ lỗ chân lông bị ép ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Vương gia sắp chết phản kích?

Dịch: xonevictory

"Ta cũng đã tiến vào Bạo Khí Cảnh, lúc này hắn có thể đi diệt Vương gia chứ?" Phương Viêm rũ bỏ một thân tạp chất bài tiết trên người khi đột phá, thay một thân quần áo sạch sẽ, ánh mắt lóe lên, tiếp đó liền ra khỏi mật thất bế quan.

Diệt Cao gia, Phương Viêm thu được một tảng đá không gian lớn, đem không gian ba lô thăng cấp lên tới một trăm mét vuông, hơn nữa còn tu luyện một môn thân pháp Địa cấp không trọn vẹn, hiện tại còn đột phá đến Bạo Khí Cảnh. Nếu như tiêu diệt Vương gia, biết đâu lại gặp mấy thứ tốt bên trong Vương gia Tàng bảo khó?

Mới đột phá đạo Bạo Khí Cảnh, Phương Viêm thông báo Phương Đào một tiếng, để hắn đem tin tức này chuyên cáo phụ thân Phương Chấn. Phương Viêm ở trong sân đánh một hồi quyền, lại thi triển Hóa Phong Thân Pháp một lần. Hóa Phong Thân Pháp bởi vì không trọn vẹn, tuy rằng học được, nhưng là thi triển là rất trúc trắc, so với Địa cấp kiếm kỹ Huyền Ảnh Kiếm còn muốn khó khăn mấy phần.

sau khi thích ứng công lực đột nhiên tăng vọt, Phương Viêm lại trở về tu luyện mật thất, bắt đầu củng cố cảnh giới, chờ Phương Chấn phát lệnh diệt Vương gia.

Đột phá đến Bạo Khí Cảnh, tốc độ tu luyện Phương Viêm lại tăng nhanh không ít, một canh giờ thêm vào điểm tích lũy cùng với dũng sĩ chỉ tâm có tác dụng tăng cường tốc độ tu luyện, một canh giờ có thể tu luyện ra tám trăm EXP. Một ngày mười hai canh giờ chính là chín ngàn tám EXP, nhiều nhất mười lăm ngày liền có thể thăng cấp Bạo Khí Cảnh hai tầng.

Duyệt Châu thành Vương gia.

Vương Thế Nhân lại ăn Tạo Hóa Đan liền đột phá đến Tiên Thiên chi cảnh.

"Ha ha... Đúng là không nghĩ tới a, lão phu cũng có một ngày đột phá đến Tiên Thiên chi cảnh." Vừa đột phá, Vương Thế Nhân phảng phất là trẻ ra hơn mười tuổi, nguyên bản đầu loang lỗ tóc bạc đã chuyển thành màu đen. Tiếp đó liền khom người cúi đầu với Tống Ninh đang hộ pháp cho hắn mà nói.

"Cảm ơn Tống công tử tái tạo chi ân."

"Không cần khách khí, người củng cố tu vi, tiếp đó liền tụ tập nhân thủ đồng thời đi diệt Phương gia! Việc này làm sớm không nên chậm trễ, lại qua mấy ngày, chúng ta còn muốn lên đường đi tới Ngao Hàn tông." Tống Ninh nghe vậy thản nhiên nói.

"Biết rồi, Tống công tử, ta sẽ sai người triệu tập hết thầy người Vương gia ở bên ngoài tay đồng thời diệt Phương gia." Đột phá đến Tiên Thiên chi cảnh, Vương Thế Nhân là tâm tình thật tốt.

"Người biết là tốt rồi, vậy ta liền không quấy rầy người."

...

"Vương lão, người nói thật sao? người muốn dẫn chúng ta phản công Phương gia, làm thịt Phương Chấn cầu tặc?" Cao gia Cao Mẫn là một tên Bạo Khí Cảnh bảy tầng trưởng lão duy nhất may mắn còn sống sót của Cao gia, giờ khắc này được Vương Thế Nhân mời, thương lượng làm sao đối phó Phương gia.

"Cao Mẫn trưởng lão, lần này chúng ta có sự giúp đỡ của Lý công tử, nhất định có thể diệt Phương gia. Đặc biệt Phương Viêm tiểu tặc, hủy người và ta hai nhà đại sự, lần này nhất định phải đem làm thịt." Vương Thế Nhân nghe vậy giọng căm hận nói.

"Phương Viêm tiểu tặc nhất định phải chết." Cao Mẫn nghe vậy cũng mạnh mẽ cắn răng nói, nếu không phải vì Phương Viêm, Cao gia cũng sẽ không rơi xuống nước này, khiến hắn có nhà mà không thể trở về, cả ngày như chó mất chủ đông trốn tây nấp.

"Hừm, tối nay, chúng ta sẽ phát động công kích phương gia, mà Phương Chấn sẽ tọa trấn Phương gia, còn Phương Viêm tiểu tặc kia, hắn ở phủ đệ Cao gia trước kia. Cao trưởng lão, người có hứng thú hay không mang một đội người tru diệt Phương Viêm, chấn chỉnh lại Cao gia hùng phong?" Vương Thế Nhân nghe vậy nói.

"Phương Viêm tiểu tặc thật sự ở lại phủ đệ Cao gia?" Cao Mẫn nghe vậy trong mắt sát cơ bắn ra bốn phía, một mặt lạnh lẽo.

"Phương Viêm tiểu tặc sau khi tiến vào Cao gia phủ đệ cũng không có đi ra, lấy tu vi Bạo Khí Cảnh bảy tầng của Cao trưởng lão, hắn có thể giết hắn dễ dàng, còn những đệ tử Phương gia đóng quân ở Cao phủ thì lại giao cho tộc nhân Vương gia ta liền có thể. người cần phải làm là chém giết Phương Viêm tiểu tử, đây là yêu cầu duy nhất mà Lý công tử giao cho chúng ta. Diệt xong Phương gia chúng ta sẽ đến giúp người ngay lập tức." Vương Thế Nhân nói.

"Ta nhất định sẽ chém Phương Viêm tiểu tặc, đến lúc đó Vương lão an vị chờ tin tức tốt của ta là được." Cao Mẫn tự tin đáp lời.

"Như vậy vậy ta liền không quá rầy người nữa, ta đi liên lạc tộc nhân Cao gia."

...

Ám Dạ nặng nề, bốn phía bầu trời hoàn toàn yên tĩnh, một vòng Kiếu Nguyệt phủ thêm một tầng mờ mịt lung áo khoác, trời sao dường như bị đêm tối chùng, tựa hồ gió cũng ngưng tụ thành một mảnh trầm mặc ngột ngạt!

Tối nay, thành Duyệt Châu đặc biệt yên tĩnh, cư dân trong thành đều biết, đây là yên tĩnh trước bão táp.

Cao gia bị diệt, Phương vương hai nhà là sớm muộn có một trận chiến. cư dân Trong thành chờ mong kết quả cuối cùng, Phương vương hai nhà ai có thể cười đến cuối cùng.

"Đêm đen gió lớn, là thời khắc giết người diệt khẩu. Vương gia nhi lang chuẩn bị xong chưa? Ngày hôm nay là lúc báo thù rửa hận cho gia chủ Vương gia ta." Vương gia giờ khắc này đèn đuốc sáng choang, trong sân đầy áp người, Vương Thế Nhân mới leo lên vị trí Vương gia Gia chủ, giờ khắc này là hắn cũng cố chính quyền, thu nạp lòng người.

"Giết..."

"Giết..."

"Diệt Phương gia vì là Gia chủ báo thù."

"Diệt Phương gia vì là Gia chủ báo thù..."

...

"Được, vì là Gia chủ báo thù." Vương Thế Nhân nhìn quần tình xúc động, khoát tay áo nói.

"Xuất phát, mọi người theo ta cùng diệt Phương gia."

Vương Thế Nhân liếc Tổng Ninh, vung tay lên, Vương gia hết thấy tộc nhân chậm rãi rời đi Vương gia phủ đệ.

...

Duyệt Châu thành Phương gia phủ đệ.

"Người nói cái gì, Viêm Nhi hắn đột phá đến Bạo Khí Cảnh?" Nghe được Phương Đào bẩm báo, Phương Chấn kinh ngạc hét to, giữa hai lòng mày lộ một luồng kinh hi tâm ý trước nay chưa từng có.

Mười sáu tuổi Bạo Khí Cảnh, đây đã là không thể dùng thiên tài để hình dung, có thể nói là yêu nghiệt.. Nửa tháng đột phá một cấp, nếu như dựa theo đà này tiếp tục phát triển, Phương Viêm có thể trước mười tám tuổi tiến vào Tiên Thiên chi cảnh.

Mười tám tuổi Tiên Thiên chi cảnh, chỉ tưởng tượng thôi cũng làm người ta kích động, thiên tài như vậy, e sợ chỉ có thể lực thất phẩm trở lên mới có, không nghĩ tới Phương gia cũng có thể ra một người, giờ khắc này Phương Chấn tuổi già an lòng, hưng phấn trước nay chưa từng có.

"Người đến, triệu tập nhân thủ, tối nay liền để chúng ta diệt Vương gia đám cầu tặc."

Theo Phương Chấn tiếng hét lớn vừa rơi xuống, Phương gia tất cả nhân viên đều chuyển động, triệu tập nhân thủ muốn tiêu diệt Vương gia.

"Gia chủ, không tốt, không tốt, sinh đại sự." Đột nhiên, một âm thanh không hài hòa hoang mang hoảng loạn đột nhiên vang lên.

"Lai Phúc, xảy ra chuyện gì mà phải gào to như vậy?" Phương Chấn nghe vậy hơi nhướng mày, có chút không vui hỏi.

"Lão gia, không tốt, thám tử đến báo, Vương gia triệu tập đám dư nghiệt Cao gia hướng về Phương gia ta đánh tới."

"Vương Thế Nhân, gan chó thật lớn a, ta còn chưa đánh tới Vương gia người, người dám chủ động đánh tới cửa, đúng là điếc không sợ súng." Phương Chấn nghe vậy mặt lộ vẻ vẻ dữ tợn tàn nhẫn tiếng nói.

"Lần này ta nhất định phải làm cho các người có đi mà không có về."

"Người đến, thông báo thiếu chủ, nói hấn mau trở về Phương phủ, các người chuẩn bị nghênh tiếp Vương gia giết chết phản kích, lần này ta quyết làm một lần dĩ dật đãi lao, khiến bọn họ có đi mà không có về." Phương Chấn đi tới đi lui, trừng con cháu phương gia bốn phía trầm giọng nói.

"Tuân mệnh, Gia chủ, ta đi thông báo thiếu chủ." Phương Đào nghe vậy khom người lĩnh mệnh, tiếp đó liền cấp tốc hướng về phủ đệ Cao gia trước kia đi tới.

CÀU LIKE~~, CÀU ĐỀ CỬ~~, CÀU KIM PHIẾU~~

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Đối chiến bạo khí hậu kỳ tu sĩ

Dịch: xonevictory

"Phương Viêm, nghe nói người đột phá đến Bạo Khí Cảnh, đúng là tiến bộ thần tốc a." Phó Khinh Huyền, toàn thân áo trắng, phong thái trác việt, giống như tiên tử giáng trần. Khi biết Phương Viêm đột phá đến Bạo Khí Cảnh ngay lập tức tới gặp Phương Viêm.

"May mắn, chỉ là may mắn đột phá mà thôi, người cũng mau chóng đột phá Bạo Khí Cảnh tầng thứ hai đi!" Phương Viêm nghe vậy không khỏi cười nói.

"Thiếu chủ, Gia chủ mệnh chúng ta bảo vệ người trở về Phương gia chủ trách, Vương gia cùng Cao gia dư nghiệt có động tác lớn." Phương Đào hướng Phương Viêm thúc giục.

"Được rồi, vậy thì chúng ta lên đường, lần này nhất định phải để Vương gia cầu tặc là có đi mà không có về." Phương Viêm gật đầu một cái nói.

"Thiếu chủ, không tốt, Vương gia cao thủ đem Cao phủ vây quanh." Đột nhiên, một thanh âm lo lắng cất ra bầu trời đêm.

"Vương gia cầu tặc, bọn họ là hướng về phía ta mà đến." Phương Viêm nghe vậy cười gằn.

"Giờ khắc này chạy về Phương gia có chút không quá hiện thực, trước hết đem đám cầu tặc này đẩy lui rồi lại nói." Phương Viêm trầm giọng nói.

"Hết thầy Phương gia đệ tử nghe lệnh, theo ta cản địch."

"Đáng chết, đám rác rưởi Vương gia thật đáng chết, chúng ta không tìm bọn họ gây sự, chúng dĩ nhiên dám đánh tới cửa." Phương Đào thấp giọng chửi bới một tiếng, tiếp đó liền bắt đầu dẫn người ngăn cản kẻ địch xâm lấn.

"Lần này Vương gia đột kích, bọn họ nhất định không có lòng tốt, ta nhất định phải tính toán kỹ một phen." Vương gia cao thủ đột kích, tuy nói có thể đem Vương gia cao thủ một lưới bắt hết, nhưng trong này lộ ra quá nhiều điểm bình thường. Vương gia cầu tặc trôn Phương gia còn không kịp, là ai cho họ can đảm đến tấn công Phương gia.

Sự ra khác thường tất có yêu. Phương Viêm hướng Phó Khinh Huyền bàn giao một tiếng (nhấn nhủ), tiếp đó liền một người tiến về Cao gia Tàng bảo khó.

Tiến vào Cao gia Tàng bảo khó, Phương Viêm đem hết thầy linh dược linh thảo cùng các loại khoáng thạch quý trọng bên trong Tàng bảo khó Cao gia đều thu vào không gian ba lô, mãi đến tận không gian ba lô không chứa nổi mới rời khỏi.

"Ồ, không phải người nói Phương Viêm tiểu tặc ở đây sao? Làm sao không thấy, lẽ nào đã bí mật về Phương gia." Thông qua mật đạo, Cao Hi mang

theo vài tên dư nghiệt Cao gia bí mật về đến cao gia phủ đệ, cũng không có nhìn thấy Phương Viêm, trái lại nhìn thấy Phương gia đệ đang tích cực chuẩn bị chiến đấu, nhất thời không khỏi khẽ ồ lên.

"Không tìm được, lục soát từng gian cho ta, hần là hần vẫn còn ở Cao gia, không thể đi xa, tên này mới chỉ Luyện Khí kỳ tám tầng, các ngươi coi như không thể chém giết, nhưng kéo dài một quãng thời gian vẫn có thể làm được."

Theo Cao Hi mệnh lệnh vừa hạ, bốn phía Cao gia Luyện Khí kỳ tám, chín trọng tu sĩ liền bắt đầu tản ra bốn phía, bắt đầu tìm tòi từng tòa trạch viện.

"Đứng lại, ngươi là ai?" Một bóng người từ một gian sương phòng bên trong nhanh như tia chớp thoát ra, Phương Viêm không khỏi lớn tiếng quát lớn hỏi.

"Không được, bị phát hiện."

"Tiểu tử, chết đi cho ta." Che mặt Hắc y nhân thấy Phương Viêm nhìn thấu tung tích của chính mình, nói thầm một tiếng gay go, thấy bốn phía không ai, nhất thời càng ngày càng bạo, quát mắng một tiếng, bóng người không lùi mà tiến, hướng về Phương Viêm nhào tới.

"Chết." Phương Viêm thấy bóng đen hướng mình đập tới, nhất thời vỗ tới một cái Băng Sơn Quyền.

"A! Ngươi là Phương Viêm, ngươi là Phương Viêm." Bóng đen đột nhiên kêu thảm một tiếng, vừa nhìn thấy Phương Viêm nhất thời không khỏi cả kinh kêu lên.

"Hi trường lão, phát hiện Phương Viêm"

"Nhanh, số ba phát hiện Phương Viêm, nhanh giết cho ta, người nào giết Phương Viêm tất có trọng thưởng." Cao Hi nghe được tiếng hét lớn, ngay lập tức từ sát vách trong sân vọt ra trầm giọng quát.

"Cao Hi, Cửu Trường lão Cao gia may mắn còn sống." Nhìn cảm đầu Hắc y nhân, Phương Viêm một mặt nghi trọng. Cao gia trường lão, đều là Bạo Khí Cảnh hậu kỳ tu sĩ.

"Phương Viêm tiểu tặc, không nghĩ tới đi, ta Cao Hi còn sống sót, lần này ta muốn ngươi chết, nếu không vì tiểu súc sinh ngươi, Cao gia ta sẽ không rơi xuống như ngày hôm nay." Cao Hi hướng về phía Phương Viêm gần giọng nói.

"Hừ, diệc không sợ sủng, nếu ngươi chủ động đưa tới cửa, như vậy ngươi liền đi chết đi." Phương Viêm nghe vậy cười lạnh một tiếng, một cái Băng Sơn Quyền liền hướng Cao Hi đánh tới.

"Tiểu tử muốn chết. Mọi người cùng nhau ra tay, tốc chiến tốc thắng." Cao Hi thấy Phương Viêm còn dám ra tay, rút trường đao sau lưng, một đao hướng về Phương Viêm chém tới, cùng voi đâm thủ hạ đồng thời giết hướng về Phương Viêm.

"Địch tấn công, có địch tấn công, có người lên vào bên trong phủ." Bạo Khí Cảnh tu sĩ chiến đấu động tĩnh lớn vô cùng, Phương Viêm cùng Cao Hi cận thân giao thủ, nhất thời, trong phủ một đám cuồng giả liền phát giác. Từng cái từng cái Phương gia cường giả là hướng về nơi phát ra va chạm đánh tới.

"Nhanh, nhanh ngăn cản Phương gia cao thủ, ta tự mình ra tay chém giết Phương Viêm tiểu tặc." Cao Hi nghe được trong phủ phát sinh còi báo động, biến sắc mặt, tiếp đó rất nhanh liền khôi phục yên tĩnh.

Hần vừa động thủ, một đám cường giả Vương gia đi theo cũng động thủ, chỉ cần Phương Chấn không ra tay, giết chết Phương Viêm đơn giản như ăn cơm uống nước.

"Cao Hi lão tặc, ngươi đề tiện vô liêm sỉ, dĩ nhiên lấy lớn ép nhỏ, có bản lĩnh cùng ta đại chiến ba trăm hiệp." Nhìn Cao Hi ở giữa chiến trường, Phương Đào là hoàn toàn biến sắc, nhất thời không khỏi nổi giận.

"Nhanh, mau tới bảo vệ thiếu chủ."

Phương Đào tu vi là Bạo Khí Cảnh năm tầng, giờ khắc này gặp phải Bạo Khí Cảnh bảy tầng Cao Hi chỉ có liều mạng một lần, dù phải chết hần cũng phải cứu Phương Viêm. Phương Đào điên cuồng nhảy vào chiến trường.

Chỉ chớp lát, lục tục có Phương gia đệ tử xuất hiện ở giữa chiến trường, đệ tử Cao Hi mang đến nhất thời liên tục bại lui.

"Vương An Nhiên, lão cầu ngươi lại dám xâm lấn Phương gia ta, ngày hôm nay nhất định phải để ngươi có đi mà không có về." một tên trường lão Phương gia thấy Vương gia Lục Trường lão đánh tới nhất thời không khỏi nổi giận nói.

"Hừ, Phương Hoành, ngươi vẫn nên tự cầu phúc đi, lần này Vương gia ta điều hai tên Tiên Thiên cảnh cao thủ tới, ngươi Phương gia sắp bị diệt tới nơi." Vương An Nhiên nghe vậy không nhịn được cười lạnh nói.

Phương Hoành là Bạo Khí Cảnh chín tầng tu sĩ, Vương An Nhiên cũng là Bạo Khí Cảnh chín tầng tu vi, hai người tại thành Duyệt Châu tranh đấu đã mười mấy năm, người này cũng không thể làm gì được người kia, nguyên bản Phương Hoành dự định cứu Phương Viêm, nhưng cuối cùng bị Vương An Nhiên kéo lại.

"Phi, ngươi dọa ai, hai tên Tiên Thiên cảnh cường giả, Vương gia ngươi nếu có hai tên Tiên Thiên cảnh cường giả là đã sớm độc bá Duyệt Châu thành." Phương Hoành trên mặt mang theo vẻ khinh thường nổi giận nói.

"Ha ha... Ta Vương gia gia chủ đương thời vương thể nhân đã đột phá Tiên Thiên chi cảnh, lại thêm vào Tiên Thiên chi cảnh Tổng công tử, muốn tiêu diệt Phương Chấn, vậy còn không phải chuyện dễ như trở bàn tay, ngày hôm nay Phương gia người phải xoá tên trong thành Duyệt Châu." Vương An Nhiên nghe vậy không cưỡng nổi đắc ý cười ha ha. Có Lý công tử ở sau lưng chống đỡ Vương gia, độc bá Duyệt Châu thành là điều chắc chắn, dù trở thành Duyệt Châu thành cửu phẩm thế lực cũng không phải không thể.

"Tổng công tử, người nói là tên Tổng Ninh bên người Lý Vân Thông." Phương Hoành nghe vậy không khỏi lạnh giọng hỏi.

"Ha ha... Người biết là tốt rồi, Phương Hoành, người còn không ngoan ngoãn bó tay chịu trời." Nhìn Phương Hoành đại biến sắc mặt, là càng ngày càng đắc ý.

"Hừ, như vậy, vậy người liền đi chết đi cho ta." Phương Hoành nổi giận phùng phùng, hướng về Vương An Nhiên nhào tới.

"Làm sao, đến cùng phát sinh cái gì, Tam Trương lão hủ làm sao còn chưa tới a!" Bên trong chiến trường Phó Khinh Huyền thấy Phương Viêm bị Cao Hi đánh bay, một mặt lo lắng, nàng có tâm giúp đỡ, nhưng lại bị Cao gia dư nghiệt liều mạng ngăn cản.

"Ồ, lại vẫn không chết, người đột phá đến Bạo Khí Cảnh." Cao Hi toàn lực một trăm cũng không có đem Phương Viêm đánh chết, chỉ phun ra một ngụm máu liền xong, chuyện này căn bản là không phải Luyện Khí kỳ tám tầng làm được, nhất thời không khỏi kinh hô.

"Sao có thể có chuyện đó, làm sao có khả năng, người làm sao có khả năng là Bạo Khí Cảnh tu sĩ, người đột phá Luyện Khí kỳ tám tầng mới bao lâu a, bây giờ lại là Bạo Khí Cảnh!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 88: Hồi đoái EXP thăng cấp

Dịch: xonevictory

Lấy tu vi Bạo Khí Cảnh hậu kỳ bảy tầng của Cao Hi, một đòn toàn lực, kể cả tu sĩ Bạo Khí Cảnh sơ kỳ một, hai trọng đều phải ngã xuống, mà Phương Viêm chỉ phun một ngụm máu là xong, chỉ có thể là Phương Viêm đã bước vào Bạo Khí Cảnh mới có thể giải thích thông.

Mười sáu tuổi Bạo Khí Cảnh, không thể nói là trước không có sau cũng không, nhưng là phát sinh ở trên người Phương Viêm cũng quá không bình thường.

Nửa năm trước, Phương Viêm vẫn là rác rưởi Luyện Khí kỳ ba tầng, nhưng mới nửa năm liền tiến vào Bạo Khí Cảnh, nửa năm liền vượt bảy cái cảnh giới, không đủ một tháng liền đột phá một cảnh giới nhỏ. Chiều tốc độ tu luyện như vậy, Cao Hi hẳn không dám tiếp tục suy nghĩ.

Nếu như trước nói chỉ là vì báo thù muốn chém giết Phương Viêm, nhưng bây giờ chính là muốn diệt trừ thiên tài Phương gia.

"Phương Viêm, lão phu ta đã coi thường người, toàn bộ Duyệt Châu thành đều đã coi thường người, người thiên tài như vậy, ngày hôm nay bất luận giá nào cũng phải đưa người xoá bỏ, không thì lòng ta khó yên a." Cao Hi trong mắt sát ý ngút trời, gắt gao hướng Phương Viêm nói.

"Lão cầu, ngày hôm nay ai chết còn chưa chắc chắn." Phương Viêm cười gằn, kéo dài khoảng cách, Hổ Phách Đoạn Hồn đao của đối phương vô cùng hung hãn, Phương Viêm xuất một cái Băng Sơn Quyền chủ động hướng về Cao Hi.

"Hổ Phách Đoạn Hồn!"

Cao Hi nâng đao đón lấy, bá khí ngút trời.

Lần này, Vương gia phát động một tên tu sĩ Bạo Khí Cảnh chín tầng cuốn lấy Phương Hoành, một tên Bạo Khí Cảnh hậu kỳ bảy tầng Cao Hi ra tay đánh giết Phương Viêm, an bài như thế, đủ để đem Phương Viêm đánh giết mười mấy lần.

Song phe nhân mã giằng co cùng nhau, đánh nhưng khó hoà giải.

Đối với Phương gia mà nói, không có sức chiến đấu cao cấp, Cao gia dư nghiệt báo thù mà đến, chiêu thức tàn nhẫn, hoàn toàn lấy mạng đổi mạng đấu pháp. một đám Phương gia đệ tử Phương Đào mang đến tử thương hơn nửa, lòng đất để lại một đồng thi thể cùng với vết máu loang lổ.

"Bạo Khí Cảnh sơ kỳ còn muốn chống lại lão phu, ngày hôm nay liền tiễn người lên đường." Một chiêu đánh tan Phương Viêm Băng Sơn Quyền, Cao Hi thể như mãnh hổ, Phương Viêm không ngừng chống đỡ lùi về sau.

"Huyền Ảnh Trảm"

Băng Sơn Quyền bị phá, đao khí ngang dọc, ở trên người Phương Viêm lưu lại từng đao từng đao vết thương thật dữ tợn, thực lực cách biệt quá lớn, Phương Viêm không thể không triển khai hãn đòn sát thủ Huyền Ảnh Trảm.

Mười tám đao kiếm ảnh dưới Phương Viêm thao túng cần giết lại đao khí ngang dọc, mặt khác không ngừng thôi thúc Tiên Giới chữa trị hệ thống chữa trị thương tích.

"Tiểu tử, ngươi thi triển kiếm pháp gì, dĩ nhiên chặn lại Hồ Phách Đoạn Hồn đao." Chung cực sát chiêu bị phá, Cao Hi hết sức bất ngờ, vốn cho là chiến đấu sắp kết thúc, dĩ nhiên xảy ra biến cố như vậy.

"Đây là kiếm kỹ sát cầu, chuyên giết cầu tặc như ngươi." Phương Viêm cười gằn, lại là một chiêu Huyền Ảnh Trảm hướng về Cao Hi giết tới.

"Hừ, chiêu thức kia của ngươi uy lực khá lớn, nhưng là tiêu hao cũng lớn vô cùng, ta không tin ngươi còn có thể tiếp tục triển khai." Cao Hi cười gằn, chiêu thức càng hung mãnh.

"Đình! Chúc mừng kí chủ, Địa cấp kiếm kỹ Huyền Ảnh Kiếm độ thuần thực +5000."

hệ thống âm ở trong đầu Phương Viêm vang lên. Phương Viêm toàn lực triển khai Huyền Ảnh Trảm, trong nháy mắt liền gia tăng hơn vạn độ thuần thực.

Phương Viêm tuy rằng bức lui Cao Hi, nhưng chân khí trong cơ thể hãn tiêu hao rất khủng bố. Đã sắp thấy đáy, bị Cao Hi đoán trúng, nhiều nhất sử dụng một lần, chân khí trong cơ thể liền toàn bộ tiêu hao hết.

"Không được, trong tay ta có nhiều skill ép đáy hòm cũng chỉ có thể cùng với hãn hoà nhau, nếu như lại đột phá một tầng, chẳng những có thể khôi phục sức chiến đấu đỉnh cao, thực lực còn có thể tăng lên gấp đôi, đến lúc đó chém giết Cao Hi không phải việc khó gì." Phương Viêm triển khai Thủy Ảnh Kiếm cuốn lấy sự công kích của đối phương, bắt đầu suy tư đối sách.

Phó Khinh Huyền, Phương Đào cùng Vương gia đệ tử và Cao gia dư nghiệt chiến đấu rất khốc liệt, đối thủ của bọn họ đều mạnh hơn bọn họ mấy lần, rất thê thảm, chiến đến lúc này trên cơ thể chẳng chịt vết thương.

"Kích hoạt đồng giá trao đổi hệ thống, hối đoái mười vạn EXP." hệ thống thông báo trong đầu Phương Viêm, kích hoạt đồng giá trao đổi hệ thống, đem các loại cấp thấp khoáng thạch cùng linh dược linh thảo trong không gian túi đeo lưng trực tiếp chuyển đổi thành mười vạn EXP.

Mười vạn EXP, lần này đồ vật trong túi đeo lưng Phương Viêm lập tức liền biến mất hơn nửa, trước kia tràn đầy không gian ba lô giờ khắc này biến trống trải.

Tích góp hai mươi vạn EXP, thăng cấp thành công, giờ khắc này Phương Viêm là Bạo Khí Cảnh hai tầng, đột phá đến Bạo Khí Cảnh hai tầng, khô héo chân khí lại hồi khôi phục lại trạng thái đỉnh cao, chân khí dung lượng còn mở rộng hai lần.

Phương Viêm đột phá Bạo Khí Cảnh hai tầng, chỉ có mấy cái động niệm công phu (thời gian suy nghĩ mấy giây, rất nhỏ), nhưng ngay ở chớp mắt phân tâm, bị Cao Hi nắm lấy kẽ hở, kích bay ngược ra ngoài, Phương Viêm miệng phun máu tươi, ngã xuống đất cũng không có bò lên.

Giờ khắc này, trong thành Duyệt Châu, ở Phương gia cũng nghênh đón một con hào kiếp to lớn nhất, hai tên Tiên Thiên cảnh cường giả đột kích. Nếu không là Phương Chấn phát hiện đúng lúc, sớm làm chuẩn bị, nếu không, giờ khắc này, Phương gia sớm đã bị san thành bình địa. Vương gia điều động hai tên Tiên Thiên cảnh cường giả, tuy rằng trên nhân số Vương gia không chiếm ưu thế, nhưng có Tổng Ninh chống đỡ hai tên Tiên Thiên cảnh cường giả, hãn là Tiên Thiên hậu kỳ tu vi, so sánh Phương Chấn cao hơn một cảnh giới.

"Tổng Ninh, ngươi tại sao muốn cùng Phương gia ta đối địch, ta không nhớ Phương gia ta ở nơi nào đắc tội quá ngươi, đây là Phương gia ta cùng Vương gia ân oán, kính xin ngươi thôi lui, xong việc Phương gia ta chắc chắn thăm tạ." Phương Chấn nhìn Tổng Ninh đến cùng Vương Thế Nhân không khỏi trầm giọng nói.

"Phương gia không đắc tội quá ta, nhưng Phương Viêm nhà các ngươi đắc tội Thiếu chủ nhà ta, vì lẽ đó hãn nhất định phải chết." Tổng Ninh nghe vậy cười nhạt nói.

"Phương Chấn ngươi ngay tại chỗ tự sát hay muốn ta động thủ?"

"Rần thú, muốn ta tự sát, sao ngươi không chết đi." Phương Chấn trong lòng một chút may mắn cuối cùng tiêu tán, hiện tại còn lại chỉ có liều mạng một đường.

"Băng Sơn!"

Phương Chấn không biết Vương Thế Nhân khi nào đột phá đến Tiên Thiên cảnh, coi khí tức, so với bình thường Tiên Thiên cảnh tu sĩ nhược không ít, so với Bạo Khí Cảnh hậu kỳ đỉnh cao đại viên mãn tu sĩ cũng không mạnh hơn bao nhiêu, đối thủ như vậy, hãn một chiêu liền có thể trọng thương.

"A, Phương Chấn cầu tặc, ta muốn ngươi chết." Vương Thế Nhân không nghĩ tới Phương Viêm tấn công về phía Tổng Ninh nhưng mục đích chủ yếu dĩ nhiên là hãn, nhất thời không kịp, lại bị trọng thương, gợn dữ hết.

"Cùng bản công tử giao đấu lại vẫn dám phân tâm, đúng là điếc không sợ súng." Vương Thế Nhân bị đánh bay, Tổng Ninh cười lạnh một tiếng, huy kiếm một chém, mang theo trùng thiên ánh kiếm, quét về phía Phương Chấn.

...

"Tiểu tử, ngươi không phải rất ngông cuồng sao? Cuối cùng còn không phải chết trong tay lão phu. thiên tài tuyệt thế như vậy chưa kịp trưởng thành liền chết, còn đúng là đáng tiếc a." Ai cũng không chú ý tới chớp mắt Phương Viêm thổ huyết ngã xuống đất, trong thân thể bài tiết ra không ít tạp chất, Cao Hi từng bước từng bước hướng Phương Viêm, trong mắt tỏ vẻ đáng tiếc, thống khổ, cừu hận.

"Cao Hi lão cầu, nếu như thiếu chủ thiếu một cái tóc gáy, ta sẽ đem ngươi chém thành muôn mảnh."

"Cao Hi, tên rác rưởi này, ngươi cắt cho ta, nếu không ta tất tể ngươi."

"Phương Viêm, Phương Viêm ngươi mau đứng lên, ngươi mau đứng lên a."

"Thiếu chủ, không được thương tổn Thiếu chủ nhà ta."

...

Phương Viêm ngã xuống đất, nửa ngày không có động tĩnh (ý là một lúc lâu), một đám cao thủ trận doanh Phương gia dường như không cần mạng trùng kích đối thủ của mình, gào thét muốn cứu viện Phương Viêm.

CẦU LIKE~~ CẦU ĐỀ CỬ~~ CẦU KIM PHIẾU (donate càng tốt a)

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Chém giết Cao Hi

Dịch: xonevictory

"Không..."

tiếng kêu thảm thiết ở trong đám người vang lên, Phương gia từ đệ tử cho tới trưởng lão, giờ khắc này bọn họ đều lộ vẻ mặt tuyệt vọng. Bạo Khí Cảnh hậu kỳ tu sĩ quá mạnh mẽ, tuyệt thế thiên tài Phương gia mới quật khởi liền muốn ngã xuống.

Không cam lòng, phẫn nộ, tuyệt vọng, biểu lộ rõ trên vẻ mặt đệ tử Phương gia.

"Ha ha... thiên tài tuyệt thế Phương gia muốn xong."

"Ha ha... Ngày hôm nay các ngươi đều phải chết."

tiếng cười lớn Càn rỡ ở trong đám người vang lên, đặc biệt Cao Hi, giờ khắc này, đại thù sắp báo, hân nhin thấy Cao gia lần nữa quật khởi.

"Huyền Ảnh Trảm!"

Cao Hi từng bước bước ra, nhìn Phương Viêm ngã xuống đất, hân như muốn mạnh mẽ đạp ở dưới chân, thoả thích nhục nhả. Nhưng ngay ở chớp mắt hân giờ chân liền chuẩn bị bước ra, bất ngờ xảy ra chuyện, Phương Viêm động, hai mắt bắn ra một đạo tinh quang, cực phẩm linh Binh Huyết Nhận trên tay run lên, mười tám đạo kiếm ảnh phóng lên trời, hướng về Cao Hi giết tới.

"A..."

Một tiếng hét thảm đột nhiên vang lên, một thanh trường kiếm đỏ tươi đâm thẳng Cao Hi lồng ngực, mang theo đầy trời huyết vụ.

"Làm sao có khả năng, sao có thể có chuyện đó, ngươi không phải trọng thương sắp chết rồi sao? Ngươi làm sao còn khả năng bùng nổ ra sức chiến đấu mạnh như vậy?" Cao Hi con ngươi mở lớn, nhìn chòng chọc vào Phương Viêm, vẻ mặt không thể tin tưởng.

"Ha ha... Có cái gì không thể, tầm nhìn hạn hẹp." Phương Viêm vui sướng cười lớn một tiếng, bay lên một cước, đem Cao Hi một cước đá bay.

"Hừ, cho rằng giấu giếm thực lực lão phu liền không làm gì được ngươi? Nói cho ngươi, ngày hôm nay ngươi nhất định phải chết, đám rác rưởi Phương gia toàn bộ đều phải chết." Cao Hi vận công đem thương thế áp chế lại, tiếp đó liền hướng Phương Viêm hừ lạnh nói.

"Không có chuyện gì, Phương Viêm không có chuyện gì, đúng là quá tốt rồi."

"Ha ha... Thiếu chủ không có chuyện gì, thiếu chủ hân không có chuyện gì, còn trọng thương Cao Hi lão tặc, đúng là quá tốt rồi."

"Thiếu chủ uy vũ, thiếu chủ thô bạo vô địch."

...

Trong đám người, Phung gia tộc nhân thấy Phung Viêm không việc gì, mọi người căng thẳng buông lỏng, tiếng cười lớn vui sướng trong đám người không ngừng vang lên.

"Huyền Ảnh Trảm"

trước khi đột phá, Phung Viêm có thể toàn lực triển khai mười lần Huyền Ảnh Trảm, giờ khắc này, Phung Viêm có thể triển khai hai mươi lần, hơn nữa uy lực so với trước càng lớn hơn. Cao Hi trọng thương, Phung Viêm có lòng tin trăm sát.

Phung Viêm dùng mãnh khó chặn, bắt đầu phản kích. Trái lại Phung gia tộc nhân thấy Phung Viêm không việc gì, bọn họ giống như cùng ăn thuốc kích thích, oa oa kêu to cùng kẻ địch chém giết, hóa yếu thành mạnh, thật sự không thể coi thường sức mạnh tinh thần.

"Không thể, sao có thể có chuyện đó, ngươi làm sao có khả năng biến mạnh như vậy, so với trước càng mạnh gấp đôi, lẽ nào ngươi đột phá đến Bạo Khí Cảnh hai tầng?" Cao Hi ho ra máu, áp chế không nổi thương thế, lúc này đây một mặt đầy sợ hãi.

Phung Viêm đúng là quá mạnh, Bạo Khí Cảnh một tầng là có thể chiến Bạo Khí Cảnh bảy tầng tu sĩ, nếu để cho trưởng thành đến Bạo Khí Cảnh hậu kỳ, sợ một đòn liền có thể thuấn sát hẳn.

"Ha ha... Ngươi đoán đúng, nhưng không có thưởng! Hiện tại liền tiễn ngươi lên đường." Phung Viêm hăng hái, một đòn Băng Sơn Quyền nổ ra, đón lấy, Huyền Ảnh Trảm lại hướng về Cao Hi chém tới.

"Tiểu súc sinh ngươi dám!"

Phung Viêm một cái Băng Sơn Quyền đánh ra, Cao Hi nguyên vốn là cung giương hết đà nhất thời liền bị đánh bay, tiếp đó, Huyền Ảnh Trảm trong nháy mắt chém ra, Vương An Nhiên đang cùng Phung Hoành giao chiến nhất thời là quát một tiếng, Vương gia Liễu diệt kiếm pháp triển khai ra, có một đạo sắc bén kiếm khí hướng về Phung Viêm lao tới.

Vương An Nhiên không muốn nhìn Cao Hi chết thảm, một khi Cao Hi chết rồi, bên này bọn họ không có người nào là Phung Viêm đối thủ.

"Hừ, cùng lão phu đại chiến lại dám phân tâm, ngươi có thể đi chết rồi." Thấy Vương An Nhiên phân tâm, Phung Hoành là nắm lấy kẻ hở này, một cái Băng Sơn Quyền mang theo Băng Sơn liệt thiên tư thế hướng về Vương An Nhiên bổ tới.

"Xèo!"

Sắc bén kiếm khí kéo tới, Phung Viêm bản năng cảm thấy nguy hiểm, lỗ chân lông quanh thân trong nháy mắt dựng thẳng lên, thân thể cùng linh hồn cũng vì dưới áp lực mà run rẩy, Phung Viêm thân thể uốn một cái, trong tay Huyết Nhận hướng về kiếm khí đột nhiên xuất hiện chém tới, kinh tài tuyệt diệu một chiêu kiếm, va vào ngập trời kiếm khí sắc bén. Chỉ nghe "Răng rắc" một tiếng, cực phẩm linh Binh Huyết Nhận trong tay Phung Viêm đem cuồng bá kiếm khí cắt thành hai đoạn, kiếm khí tuy rằng có suy yếu, nhưng vẫn lao về phía Phung Viêm.

Sắc bén kiếm khí sắp lâm thể, Phung Viêm ở thời khắc quan trọng nhất sử dụng Hóa Phong Thân Pháp, Phung Viêm cảm giác thân thể hóa thành thanh phong, một cái xoay người, dường như gió nhẹ lướt nhẹ qua mặt, tốc độ so với trước tăng mạnh, đột nhiên xuất hiện phía sau Cao Hi, một đòn Băng Sơn Quyền à ầm ầm va vào phía sau lưng Cao Hi.

"Phốc!"

Dòng máu đỏ tươi bắn lên, Cao Hi con ngươi trợn trắng, một đạo sắc bén kiếm khí của Vương An Nhiên cứu viện dĩ nhiên thành tồn tại đôi mạng hắn, kiếm khí chém vào, phá tan thân thể của hắn, tiếp đó nghênh đón đòn trí mạng của Phung Viêm.

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ linh ngộ Địa cấp thân pháp (tàn thiên) tinh tú, độ thuần thực +10000."

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ vượt cấp giết địch thành công, thu được 120 điểm tích lũy."

Phung Viêm vừa mới đứng vững, tiếp đó, âm thanh hệ thống thông báo vang lên trong đầu.

"Hóa Phong Thân Pháp dĩ nhiên gia tăng 10 ngàn độ thuần thực, thật đúng là ngoài dự đoán a.." Phung Viêm cảm nhận được độ thuần thực đột nhiên tăng lên dữ dội cảm khái không thôi. Tiếp đó nhìn về phía Phung Hoành đang giao đấu với Vương An Nhiên. tên này là cao thủ Bạo Khí Cảnh chín tầng, một đòn đủ để đem hắn thuấn sát, nếu không phải thời khắc mấu chốt Hóa Phong Thân Pháp có đột phá, giờ khắc này hắn không chết cũng phải trọng thương.

Cao Hi vừa chết, Cao gia dư nghiệt gào thét không để ý đối thủ, hướng về Phung Viêm đập tới, muốn vì Cừ Trương lão báo thù.

"Tiểu súc sinh, dĩ nhiên không chết, hết thảy Vương gia đệ tử nghe lệnh, không tiếc bất cứ giá nào tru diệt Phung Viêm." Cao Hi đột nhiên chết thảm, Vương An Nhiên tức giận muốn giơ chân trực nện, cuối cùng vẫn là nhịn xuống, bắt đầu mệnh lệnh đệ tử Vương gia bốn phía không tiếc bất cứ giá nào tru diệt Phung Viêm.

Phuong Viêm bắt tử, bọn họ liền phải đối mặt Lý Văn Thông lửa giận, thứ này không phải bọn họ có thể gánh chịu được.

"Tránh ra, mấy tên này để cho ta tới đối phó." Nhìn một đám Phuong gia đệ tử liều mạng chặn lại Vương gia đệ tử, Phuong Viêm cười nhạt một tiếng, Bạo Khí Cảnh hậu kỳ tu sĩ hẳn đối phó không được, nhưng Luyện Khí kỳ cùng Bạo Khí Cảnh sơ kỳ tu sĩ căn bản không đáng chú ý, đến bao nhiêu hẳn liền giết bấy nhiêu.

"Phốc! Phốc! Phốc..."

Chứng kiến Phuong Viêm mạnh mẽ, Phuong gia tộc nhân liền chết chặn lại đối thủ của bọn họ, mười mấy người đột nhiên thoát ly vòng chiến nhằm phía Phuong Viêm. Chỉ thấy Phuong Viêm lấy ra một thanh trường kiếm trên đất, Thủy Ảnh Kiếm triển khai, từng đạo từng đạo ánh kiếm sắc bén bắn về phía tứ phương, chỉ nghe phốc phốc thanh nổi lên, tiếp đó liền nổ thành một đám huyết vụ bông bông.

"Đình! Chúc mừng kí chủ giết địch thành công thu được mười điểm tích lũy."

"Đình! Chúc mừng kí chủ giết địch thành công thu được tám điểm tích lũy."

...

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Lại trăm Bạo Khí Cảnh hậu kỳ tu sĩ

Dịch: xonevictory

"Tỉ tách... Tỉ tách..."

Phuong Viêm di chuyển, giết chóc ngập trời, bóng kiếm bay lượn khắp nơi, từng cái từng cái sinh mệnh ngã xuống vũng máu. tình cương trường kiếm Trong tay nhuộm một màu máu đỏ tươi. Âm thanh thông báo của hệ thống không ngừng nhắc nhở có người bị Phuong Viêm chém giết.

"A... Phuong Viêm tiểu tặc, giết Vương gia người, người chết không từ tế được." Trong nháy mắt, Vương gia đệ tử ngã vào vũng máu nhiều đến mấy chục người. nhân số ưu thế trước đó không còn sót lại chút gì, lần này hẳn mang đến hơn nửa tộc nhân Vương gia đánh giết Phuong Viêm, giờ khắc này dĩ nhiên chết hơn trăm người, Vương An Nhiên trái tim chảy máu, ngựa mặt lên trời gào thê thảm, liền lĩnh hướng về Phuong Viêm giết tới

"Cút ngay, Phuong Hoành lão thất phu, người cút ngay cho ta."

Vương An Nhiên hét giận dữ không ngừng, Phuong Hoành gắt gao cuốn lấy hắn, căn bản không cho hắn cơ hội tiếp cận Phuong Viêm. Mà Phuong Viêm, giống như con báo vậy, trong đám người không ngừng qua lại, như thanh phong, ánh kiếm xoay một cái, một sinh mệnh liền hóa thành bụi trần.

"Àm!"

Vương An Nhiên lửa giận công tâm, bị Phuong Hoành nắm lấy kẻ hở, một đòn trọng thương, miệng phun máu tươi, không thể không cùng Phuong Hoành tiếp tục tử chiến.

sự tồn tại của Phuong Viêm, dường như tử thần, trường kiếm trong tay, lại như là lưỡi hái của tử thần, thoả thích thu gặt tính mạng người hai gia tộc Cao Vương. Phuong Đào, Phó Khinh Huyền mấy người cũng rất ra sức, tuy rằng có tổn thất, tuy nhiên đem đệ tử Cao vương hai nhà giết gào khóc thảm thiết.

"Vương Hoa, mấy người các người Bạo Khí Cảnh trung kỳ tu sĩ, nhanh gần cận Phuong Viêm tiểu tặc, nếu không ta Vương gia tộc nhân liền bị tiểu súc sinh này giết sạch." Từng cái từng cái Vương gia tộc nhân ngã vào trong vũng máu, nguyên bản kết cục đã định, trong nháy mắt xuất hiện trọng đại biến cố, Vương gia từng cái tộc nhân lần lượt chết đi, Vương An Nhiên hướng về phía Phuong Đào đại chiến Vương Hoa quát to.

"Trường lão, ta cũng muốn a, nhưng chúng ta căn bản thoát thân không được, Phuong Đào kèm quá chặt a." Vương Hoa giờ khắc này cả người đầm máu, hẳn cũng muốn rảnh tay chém giết Phuong Viêm, nhưng hắn căn bản không làm được!

"Đáng chết, lâu như vậy đều không làm được gì Phuong Viêm tiểu súc sinh, chẳng lẽ muốn chờ bên kia Gia chủ." Vương An Nhiên nhìn thành đông yên hòa trùng thiên, nhất thời không khỏi nổi giận mắng.

Vương An Nhiên nói như thế, ý muốn đám Phuong Hoành thoái chí, không nghĩ tới, lời của hắn càng làm Phuong Hoành điên cuồng. Phuong Hoành đột nhiên làm cái động tác giả, giả bộ bại lui, Vương An Nhiên nắm lấy kẻ hở truy kích, không nghĩ tới bị Phuong Hoành đột nhiên giết hồi mã thương đánh trọng thương, nửa người trực tiếp đánh sụp đổ xuống, mà hắn thì bị Vương An Nhiên phản kích xuyên thấu ngực, dòng máu đỏ tươi không ngừng từ miệng vết thương trào ra, lưỡng bại câu thương.

"Lão cầu, chịu chết đi."

Vương An Nhiên bị đánh bay, Phương Viêm vẫn đang quan sát chiến cuộc, hẳn chọn đối thủ đều là thực lực so với hẳn nhược, giờ khắc này thấy Vương An Nhiên đập vào giả sơn, dưới sự va chạm mạnh mẽ tảng núi nổ thành mấy mảnh, đá vụn bay tán loạn, Phương Viêm nắm lấy cơ hội hiếm có, trong nháy mắt chém ra Huyền Ảnh Trảm, nhân kiếm hợp nhất, mười tám đạo kiếm ảnh hóa thành một đạo đường ánh kiếm như thực chất chém về phía Vương An Nhiên.

"A, tiểu súc sinh, lại dám đoạn ta một tay, ta muốn xé xác ngươi." Tiếng kêu thảm thiết đột nhiên vang lên, Vương An Nhiên sắc mặt dữ tợn, từ bên trong đá vụn vọt ra, đánh về phía Phương Viêm.

"Băng Sơn!" Phương Hoành huy động Băng Sơn quyền hướng về Vương An Nhiên vỗ tới.

"Àm!"

quyền ảnh To lớn mang theo từng trận Cuồng Phong, đánh về Vương An Nhiên, chỉ nghe âm một tiếng, Vương An Nhiên lần thứ hai bị đánh bay, miệng phun máu tươi, thân hình uể oải suy sụp, miệng phun máu tươi, chen lẫn lượng lớn mảnh vỡ nội tạng.

"Chết!"

Vương An Nhiên lại bị Phương Hoành trọng thương, Phương Viêm trên mặt hiện lên vẻ tàn khốc, Băng Sơn Quyền trong nháy mắt hướng đầu Vương An Nhiên vỗ tới.

Không hề quyền ảnh đánh vào trên đầu Vương An Nhiên, chỉ nghe âm một tiếng nổ vang, trong nháy mắt đầu Vương An Nhiên nổ thành nát tan, óc nứt toác, dòng máu tung toé, chết nhưng không thể chết lại.

"Đỉnh! Chúc mừng kì chủ vượt cấp giết địch thành công, thu được 160 điểm tích lũy."

Âm thanh thông báo của hệ thống lại ở trong đầu Phương Viêm vang lên, Phương Viêm thờ dài phào nhẹ nhõm.

mới rồi, chém giết Vương An Nhiên nhìn như thời gian rất dài, trên thực tế cũng chỉ một hai hô hấp công phu, nếu như Phương Viêm phản ứng hơi chậm một cái, hẳn coi như có thể giết chết Vương An Nhiên, cũng sẽ bị đối phương phản công trọng thương.

"Chém giết Bạo Khí Cảnh hậu kỳ đỉnh cao tu sĩ thật đúng là nguy hiểm, Bạo Khí Cảnh hai tầng tu vi đều có chút không chịu nổi." Kẻ địch lớn nhất bị chém giết, Phương Viêm phát hiện chân khí trong cơ thể đều tiêu hao sạch sẽ, nhất thời không khỏi lắc lắc đầu, tiếp đó liền đem một hạt Hồi Nguyên Đan ăn vào khôi phục chân khí.

"Giết, Vương An Nhiên lão tặc đã chết, hôm nay Vương gia đám cưới một tên cũng không tha, toàn bộ đều giết cho ta." Phương Hoành thờ hỗn hển, không nghĩ tới chém giết Vương An Nhiên hẳn sẽ trả giá như thế, nhất thời hét lớn một tiếng, tiếp tục hướng về bốn phía Vương gia đệ tử chém giết.

"A... Trường lão chết rồi, trường lão chết rồi, mọi người mau chạy đi."

"Nhanh, trường lão chết rồi, mau báo Gia chủ."

...

Vương An Nhiên vừa chết, trong sân Vương gia đệ tử nhất thời liền hoảng sợ, có chiến có trốn, dường như con kiến trên chảo nóng loạn tung tung phèo.

"Giết! Một tên cũng không tha." Phương Viêm vừa khôi phục chân khí, tiếp đó liền hét lớn một tiếng, giết hướng về Vương gia đệ tử.

Vương An Nhiên trụ cột tinh thần vừa chết, Vương gia đệ tử đầu chí hoàn toàn sụp đổ, bốn, năm trăm tên tộc nhân chỉ tồn non nửa bữa cơm liền toàn bộ bị chém giết, không có con cá nào lọt lưới.

"Lần này Vương gia phối hợp Cao gia dư nghiệt đột kích, tuy rằng chúng ta đem kẻ địch toàn bộ đánh gục, nhưng Vương gia chủ lực là do Vương Thế Nhân mang theo, nếu như an Vương An Nhiên nói là thật, Phương gia giờ khắc này rất nguy hiểm, chúng ta nhất định phải đi tiếp viện.." Chiến đấu vừa kết thúc, Phương Hoành mười một mặt nghi trọng.

"Nhất định phải về Phương phủ tiếp viện." Phương Viêm trầm giọng nói.

"Phương Viêm, chúng ta về Phương gia tiếp viện là được, ngươi vẫn là lưu lại đi, nếu như chúng ta có cái gì sơ xuất, ngươi hãy vì chúng ta báo thù." Phương Hoành nghe vậy không khỏi cau mày nói.

"Không, các ngươi đều bị thương, ta nhất định phải trở lại, ta không thể nhìn Phương gia diệt vong." Phương Viêm kiên định nói.

"Tốt lắm, chúng ta đồng thời về Phương gia tiếp viện diệt trừ cường địch." Phương Hoành nghe vậy tán thưởng gật đầu.

"Trước khi đi, ta muốn làm ít chuyện, các ngươi trước ở tại chỗ tĩnh dưỡng một hồi, ta đi một lát sẽ trở lại." Phương Viêm hướng về phía Phương Hoành bắt chuyện một tiếng, tiếp đó liền hướng Cao gia Tàng bảo khổ chạy đi.

Giờ khắc này Phương gia đối mặt nguy cơ bị diệt, Phương gia muốn vượt qua nguy cơ lần này, nhất định phải có cường giả đứng ra mới được, hai tên Tiên Thiên cảnh cường giả, căn bản là không phải hiện tại Phương Viêm có thể chống lại. Vì lẽ đó hắn phải lợi dụng tất cả tài nguyên đem tu vi của chính mình tăng lên.

Muốn đột phá đến Tiên Thiên chi cảnh, nhất định phải có một ức EXP, hiện tại hắn căn bản tích trữ không đủ, chỉ có thể là dựa vào hệ thống đồng giá trao đổi trước tăng lên tới Bạo Khí Cảnh trung kỳ, chỉ có như vậy mới có thể ở những trận chiến đầu tiếp đó đưa đến tác dụng trợ giúp, nếu như hắn vẫn là Bạo Khí Cảnh hai tầng, trở lại chỉ là chịu chết.

Tiến vào Cao gia Tàng bảo khố, Phương Viêm đem tài nguyên không có nhiều tác dụng trong không gian túi đeo lưng hồi đoái thành EXP, sau đó lại vơ vét tất cả vật tư có thể hồi đoái EXP bên trong Tàng bảo khố đều chuyển hết, rồi mới rời khỏi.

LIKE ĐỀ GIA TĂNG KINH NGHIỆM~~~ VÀ KHẢ NĂNG RỜI ĐỒ~~~!

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Tiếp tục đột phá

"đệ tử bị thương nặng ra khỏi hàng, những người khác hiện tại theo ta tiếp viện gia chủ." Phương Hoành thấy Phương Viêm trở về, nhất thời không khỏi trầm giọng nói.

"Xuất phát!"

Theo Phương Hoành tiếng nói vừa dứt, Phương Viêm, Phó Khinh Huyền, Phương Đào đám người liền ra Cao gia đại trạch hướng về Phương phủ khởi hành.

Bình quý tinh, không quý nhiều, lần này hồi viên Phương gia đệ tử chỉ có hai, ba mươi người, những tất cả đều là Bạo Khí Cảnh tu sĩ.

Bạo Khí Cảnh tu sĩ chạy khá là nhanh, chỉ mất thời gian ăn bữa cơm liền xuất hiện ngoài cửa lớn Phương phủ.

"Đáng chết, Phương gia đúng là gặp nạn." Nhìn khí cửa lớn Phương phủ tan nát, hắn là một chiêu kiếm nổ ra, Phương Hoành sắc mặt tái xanh, không nhìn được nổi giận mắng, tiếp đó liền nhanh như tia chớp cùng Phương Trác lao vào Phương gia nội viện.

Nguyên lai tên Vương An Nhiên kia nói thật, có hai tên Tiên Thiên cảnh cường giả công kích Phương phủ.

"Phương Chấn, ngươi còn muốn giãy chết sao? Chiến đấu đến lúc này, bên kia Cao gia cũng đã có kết quả. Nếu ngươi ngoan ngoãn bỏ tay chịu trói ta có thể lưu ngươi toàn thân." Tổng Ninh một đòn đem Phương Chấn đẩy lùi, lạnh lùng nói.

Phương gia trải qua một trận đại chiến, đệ tử lưu thủ Phương gia đại thể đều bị thương nặng mất sức chiến đấu, tụ tập cùng một chỗ tự vệ. Nếu không là Phương Chấn tái mới vừa một lúc mới bắt đầu đem Vương Thế Nhân cho đánh cho trọng thương, thực lực đánh đại chiết khấu, nếu không giờ khắc này Phương gia sớm đã bị diệt môn.

"Muốn ta chết, ngươi phải hỏi qua kiếm trong tay của ta có được hay không." Phương Chấn đem vết máu ở khóe miệng xóa đi, nhất thời không khỏi cười lạnh nói. "Nhưng dù chết, ta cũng phải kéo ngươi theo làm đệm lưng."

Phương Chấn một mặt âm trầm, hắn có chút coi thường Vương gia, lần này đột nhiên đột kích, dĩ nhiên triệu tập hai tên Tiên Thiên cảnh cường giả, hơn nữa còn có một tên Tiên Thiên hậu kỳ. Bởi vì phán đoán sai thực lực của đối phương, nếu không phối hợp Phương gia công thành cự nổ, ít nhất chém giết một tên Tiên Thiên cảnh cường giả, hiện tại cũng không bị động như vậy.

"Vương Thế Nhân, ngươi làm trò gì vậy, hiện tại còn không giải quyết đám giun dế kia?" Tổng Ninh cũng đánh giá thấp Phương Chấn thực lực, tuy chỉ là Tiên Thiên trung kỳ tu sĩ, nhưng so với Tiên Thiên hậu kỳ cường giả còn mạnh hơn, đặc biệt kiếm pháp thần quỷ khó lường, dĩ nhiên có thể thương tổn được hắn.

"Tổng công tử, ngươi an tâm, đám giun dế này ta lập tức liền có thể giải quyết." Vương Thế Nhân thấy Tổng Ninh nổi giận, chặn lại nói.

"Giết! Cùng đám rác rưởi Vương gia liều mạng." Phương Trác quát mắng một tiếng, huy kiếm hướng về Vương Thế Nhân.

Chỉ cần làm thịt Vương Thế Nhân, nguy cơ Phương gia liền giải quyết hơn nửa.

"Phốc! Phốc! Phốc..."

Vương Phương hai nhà đệ tử điên cuồng chém giết cùng nhau, chiến sự khốc liệt, dường như địa ngục giữa trần gian, đoạn thi tàn thủ vô số, máu chảy thành sông. Đột nhiên, từ trong đêm tối thoát ra mười mấy bóng người gia nhập vào bên trong chiến đấu. Ánh kiếm ánh đao lấp lánh, phốc phốc tiếng nổ

lớn, mười mấy người đột nhiên ngã vào trong vũng máu.

"Ai, là ai giết đệ tử Vương gia ta, lăn ra đây cho ta." đang chiến đấu Vương gia đệ tử một hồi tổn thất mười mấy người, ưu thế Vương gia trước đó không còn sót lại chút gì, Vương Thế Nhân nhất thời không khỏi nổi giận nói.

"Vương Thế Nhân lão thất phu, dám dẫm thương Phung gia đệ tử, hôm nay là giờ chết của ngươi." Phung Hoành trưởng lão đột nhiên quát một tiếng, một cái Băng Sơn Quyền hướng về Vương Thế Nhân đánh tới.

"Phung Hoành, ngươi không chết, Vương An Nhiên cùng Cao Hi bọn họ..." Nhìn Phung Hoành cùng một đám cao thủ đột nhiên giết tới, Vương Thế Nhân trong đầu xuất hiện một luồng dự cảm không tốt, tru diệt Phung Viêm hành động xem ra thất bại.

"Ha ha... Vương Thế Nhân, ngươi nói xem?" Nghĩ đến Phung Viêm chém giết Cao Hi cùng Vương An Nhiên, Phung Hoành một mặt vui mừng, Phung Viêm là hi vọng quật khởi của Phung gia.

"Chết rồi, bọn họ đều chết rồi, sao có thể có chuyện đó?" Vì đối phó Phung Viêm, Vương Thế Nhân sắp xếp hai tên Bạo Khí Cảnh hậu kỳ tu sĩ, chém giết một Luyện Khí kỳ tám tầng giun dế, coi như hấn lại thiên tài, vậy cũng nên là chuyện dễ như trở bàn tay.

"Vương Thế Nhân, ngươi rất nhanh sẽ có thể xuống cùng bọn họ, chúc ngươi lên đường bình an." Phung Hoành cười lạnh một tiếng, tiếp đó liền phối hợp đồng đội tru diệt Vương Thế Nhân.

"Vương Thế Nhân, đến cùng phát sinh chuyện gì, làm sao còn không giải quyết đối thủ." Nhận thấy động tĩnh phía dưới, Tống Ninh không kiên nhẫn nói.

"Tổng công tử, khả năng tình huống có biến, bọn Vương An Nhiên Cao Hi ám sát thất bại." Vương Thế Nhân nghe vậy nói.

"Rác rưởi, thùng com, các ngươi làm việc như thế nào, nhiều người như vậy đồng loạt ra tay, một Luyện Khí kỳ giun dế đều giải quyết không được, các ngươi còn có thể làm gì." Tống Ninh hừ lạnh một tiếng, trường kiếm trong tay run lên, nhất thời kiếm khí bắn mạnh mà ra, đánh thẳng Phung Hoành cùng Phung Trác.

Phung Hoành cùng Phung Trác vốn có thương trong người, một luồng ý niệm bất bại kiên trì bọn họ chiến đấu đến hiện tại. Giờ khắc này Tiên Thiên hậu kỳ Tống Ninh vừa ra tay, hai người nhất thời liền bị đánh bay, máu tươi phun mạnh.

"Phung Hoành, Phung Trác, các ngươi có thể đi chết rồi." Phung Hoành cùng Phung Trác bị trọng thương, Liễu Diệp kiếm trong tay Vương Thế Nhân liền hướng hai người quán giết.

"Àm!"

Chỉ nghe phịch một tiếng, một thanh trường kiếm đột nhiên bắn ra, trường kiếm trong tay Vương Thế Nhân lệch hướng, một đôn đá liền bị nổ thành bột phấn.

"Ai, là ai cản ta làm việc." Vương Thế Nhân kinh ngạc, quét hướng bốn phía.

"Trường lão, các ngươi không sao chứ?" Phó Khinh Huyền, Phung Đào hai người phi ra, nâng Phung Hoành cùng Phung Trác nói.

"Không lo lắng, còn không chết được, các ngươi cũng phải cẩn thận, Vương Thế Nhân là Tiên Thiên cảnh cường giả, có điều bởi vì có thương tích trong người, hiện tại chỉ có thể phát huy thực lực Bạo Khí Cảnh chín tầng." Phung Hoành đem vết máu ở khóe miệng lau đi, hướng đám người Phung Đào, Phó Khinh Huyền nhắc nhở.

"Lão cầu, dám đến Phung gia ta ngang ngược, ngươi chán sống rồi." Phung Viêm một đòn hóa giải Vương Thế Nhân sát cơ, nhất thời không khỏi hừ lạnh nói.

"Là ngươi, Phung Viêm, ngươi dĩ nhiên còn sống?" Vương Thế Nhân thấy Phung Viêm, nhất thời không khỏi cả kinh kêu lên.

"Đúng là Thiên Đường có lối ngươi không đi, Địa ngục không cửa ngươi một mực xông vào a!"

Vừa phát hiện Phung Viêm dĩ nhiên ở đây, Vương Thế Nhân trong mắt sát cơ bạo thiểm, xung kiếm liền chém Phung Viêm.

Hai người vừa giao thủ một cái, Phung Viêm liền bị đánh bay, khóe miệng chảy máu, Vương Thế Nhân sát chiêu như mưa theo nhau mà tới.

"Bạo Khí Cảnh hai tầng tu vi vẫn còn có chút yếu đi, nên đột phá đi!" Phung Viêm triển khai Hóa Phong Thân Pháp tránh thoát sát chiêu của Vương Thế Nhân, lần thứ hai đem các loại vật tư trong không gian ba lô hối đoái thành EXP thăng cấp.

"Àm!"

Phung Viêm EXP lại tăng mười vạn, trực tiếp đạt đến bốn mươi vạn, tiếp đó liền thăng cấp đến Bạo Khí Cảnh tầng thứ ba, một dòng nước ẩm lan khắp toàn thân, tạp chất từ trong cơ thể theo đó bài tiết mà ra. Vào đúng lúc này, Phung Viêm người nhẹ như yến, đối với Hóa Phong Thân Pháp lại có nhất định hiểu rõ.

Thân thể hư hóa, Phung Viêm tránh thoát Vương Thế Nhân sát chiêu, công lực đại tiến hấn cũng không có lập tức cùng Vương Thế Nhân chém giết,

mà thích ứng sức mạnh tăng lên đột ngột. Chưa tới một canh giờ, hần liền tiếp đột phá, từ Bạo Khí Cảnh một tầng trực tiếp tăng lên tới Bạo Khí Cảnh ba tầng.

Theo tu vi đột phá, Phương Viêm thương thể tự khôi, trong cơ thể chân khí hao tổn hoàn toàn khôi phục, hơn nữa dung lượng chân khí còn tăng lớn hai lần.

Bạo Khí Cảnh ba tầng tu vi, đủ để cùng Bạo Khí Cảnh chín tầng tu sĩ một trận chiến.

"Tiểu tử, ngươi có bản lĩnh chớ né, đứng lại cho ta, xem ta không làm thịt ngươi." Phương Viêm thân thể cực kỳ trơn trượt, Liễu Diệp kiểm mỗi lần nhìn như đều chém trúng đối phương, thực tế chỉ chém trúng tàn ảnh, trong lúc nhất thời, Vương Thế Nhân tức giận nha nha kêu quái dị. Lấy tu vi Tiên Thiên cảnh của hần dĩ nhiên không làm gì được một Luyện Khí kỳ giun đé, đúng là quá mất mặt.

CÂU ĐỀ CỬ~~~~CÂU KIM PHIẾU~~~~

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Lừa gạt Tiên Thiên!

Dịch: xonevictory

"Không thể, ngươi không thể là Luyện Khí kỳ tu sĩ! Ngươi đột phá đến Bạo Khí Cảnh?" Liên tiếp hai chiêu, Vương Thế Nhân đều không thể làm gì Phương Viêm, Vương Thế Nhân liền phát hiện dị thường, nhất thời không khỏi la lớn.

Không tới một tháng liền từ Luyện Khí kỳ tám tầng đột phá đến Bạo Khí Cảnh, Vương Thế Nhân nhìn hần như quái vật, Phương Viêm làm sao có khả năng thiên tài như vậy.

Nếu như giờ khắc này để Vương Thế Nhân biết Phương Viêm là Bạo Khí Cảnh ba tầng, hần tuyệt đối sẽ không có vẻ mặt như vậy, hần nhất định sẽ kinh ngạc đến cảm đều trật khớp.

Chỉ hai mươi ngày, vượt năm cái cảnh giới, trong vòng một ngày, liên tục đột phá ba cấp, này không phải thiên tài, mà là yêu nghiệt, chỉ sợ Ngao Hàn tông cũng có thiên tài yêu nghiệt như vậy.

"Vương Thế Nhân, ngươi có phải rất ngạc nhiên hay không, rất hối hận đắc tội Phương gia ta a! sợ rồi chứ?" Nhìn Vương Thế Nhân kinh hãi vẻ mặt, Phương Viêm không khỏi cười nói.

Hiện tại hần đã thích ứng sức mạnh tăng vọt, có thể ra tay đối phó Vương Thế Nhân.

Thông qua quan sát, Phương Viêm phát hiện, Vương Thế Nhân có thương tích trong người, hần căn bản không phát huy ra Bạo Khí Cảnh chín tầng đỉnh cao thực lực, so với Cao Hi là hơi mạnh hơn chút, so với Vương An Nhiên lại yếu một chút. Lấy hần Bạo Khí Cảnh ba tầng tu vi, thêm vào một môn kiếm kỹ cùng một môn võ kỹ đạt đến nhất đại tông sư cảnh, còn có một môn Địa cấp kiếm kỹ và một môn Địa cấp thân pháp, đủ để cùng hần đối bình.

"Liễu Diệp Tùy Phong, trăm khắp thiên hạ."

Vương Thế Nhân quát to một tiếng, ánh kiếm như mưa, giống như tơ liễu theo gió phiêu lãng, ánh kiếm điểm, phong tỏa Phương Viêm tất cả đường đi.

"Thiếu chủ."

"Phương Viêm, chúng ta đến giúp ngươi."

Phó Khinh Huyền, Phương Đào hướng Phương Viêm hét lớn.

"Không cần, ta có thể ứng đối, các ngươi chăm sóc người bị thương là tốt rồi." Phương Viêm hét lớn, nếu như Phó Khinh Huyền cùng Phương Đào gia nhập bên trong chiến đấu, bọn họ chỉ chết càng nhanh hơn, còn khiến hần phân tâm.

"Đỉnh! Chúc mừng kì chủ Địa cấp thân pháp Hóa Phong Thân Pháp (tàn thiên) độ thuần thực +500."

Vương Thế Nhân công kích tuy rằng dày đặc, nhưng Phương Viêm thân pháp huyền diệu, tốc độ không phải nhanh bình thường, phần lớn công kích đều bị né tránh, chỉ có một ít ánh kiếm có thể thương tổn được hần. Nhưng có Tiên Giới hệ thống chữa trị, điểm ấy thương tổn căn bản không gây thương tổn được hần, còn công kích sắc bén của hần làm cho đối phương luống cuống tay chân.

"Không được, ta nhất định phải nghĩ cách, như vậy tiếp tục đấu nữa, căn bản không phải biện pháp." tiếng kêu thảm thiết vang lên Bốn phía không ngừng. Phương gia các đệ tử tụ lại một chỗ tự vệ, Vương gia đệ tử vòng ngoài vây giết, Phương Viêm cùng Vương Thế Nhân chiến đấu thoát ly vòng

chiến, mà Phương Chấn cùng Tống Ninh chiến đấu giờ khắc này cũng tiến vào thời điểm máu chốt. Phương Viêm trong lòng hơi động, hướng về phía Phương Đào quát to.

"Phương Đào, lão cầu này quá lợi hại, ta không kiên trì được, các người đi mau, dùng công thành cự nỏ bắn chết lão cầu này!"

"Tiểu tử, muốn dùng công thành cự nỏ đối phó lão phu, người đây là đang nằm mơ, chết đi cho ta." Vương Thế Nhân cười gằn, tiếp tục hướng về Phương Viêm đánh giết tới.

Phương Viêm thấy thế, cũng không cùng lão triển đấu, mà nhắm vào đám Vương gia đang vây công Phương gia đệ tử. Thủy Ảnh Kiếm triển khai, nhất thời mấy người Vương gia liền ngã vào trong vũng máu.

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ giết địch thành công, thu được mười điểm tích lũy."

...

Một chiêu kiếm, Phương Viêm liền chém ba người. Hấn căn bản không cùng Vương Thế Nhân liều mạng, chuyên giết đệ tử Vương gia Bạo Khí Cảnh.

Bạo Khí Cảnh trung hậu kỳ cường giả không ra, căn bản không có người có thể ngăn cản Phương Viêm thuận sát. Vương Thế Nhân ở phía sau tức giận oa oa kêu to, nhưng vô phương nắm Phương Viêm.

Nhận Phương Viêm mệnh lệnh, đám người Phương Đào đi điều động công thành cự nỏ của Phương gia, muốn giúp Phương Viêm một tay.

"Phương Viêm tiểu súc sinh, người giết vương gia con cháu ta, ta muốn người phải chết."

Vương Thế Nhân hét giận dữ, muốn học Phương Viêm tàn sát Phương gia đệ tử, lại sợ đối phương nhân cơ hội chạy trốn, chỉ có thể ở sau lưng không ngừng truy sát.

Từng cái Vương gia đệ tử chết dưới kiếm Phương Viêm, Phương Viêm cả người đầm máu, trong nháy mắt, Vương gia đệ tử chết mấy chục người, chỉ có số ít tu vi tinh xảo còn đang cùng người tiếp tục chém giết. Mà Phương Đào, Phó Kinh Huyền không biết từ đâu tìm đến một nhóm cự nỏ tham gia chiến đấu.

"Thiếu chủ, bên này, nhanh hướng về bên này." Phương Đào hét lớn, bắn ra một mũi tên yểm hộ Phương Viêm lui lại.

Đột nhiên, Vương Thế Nhân bỏ ra một đạo ánh kiếm sắc bén, Phương Viêm bị một bộ thi thể dưới chân cản trở khiến hấn ngã trên mặt đất.

"Ha ha... Tiểu súc sinh, không nghĩ tới người cũng có ngày hôm nay, người đi chết đi cho ta!" Phương Viêm đột nhiên ngã chống vó, phía sau Vương Thế Nhân căn bản không để ý mũi tên từ xa phóng tới, ha ha cười nói.

Phương Viêm ngã xuống đất, hoàn toàn là hấn cố ý. Chân khí trong cơ thể tràn trề tiêu hao chiến vừa rồi đều tiêu hao hết, ngay vừa nãy, hấn làm động tác ngã nhân cơ hội ăn vào một viên Hồi Nguyên Đan cuối cùng.

"A, thiếu chủ, mọi người bảo vệ thiếu chủ."

"Nhanh, bảo vệ thiếu chủ!"

"Vương Thế Nhân lão cầu, người nếu dám dẫm thương một cọng tóc gáy của Thiếu chủ, ta sẽ giết cả nhà người."

...

Phương Viêm ngã xuống đất cũng không bò lên, Phương Hoàn, Phương Trác, Phó Kinh Huyền đám người hướng về phía Vương Thế Nhân là gầm thét. Từng cái liễu mạng hướng về Vương Thế Nhân giết tới.

"Các người không có cơ hội." Vương Thế Nhân cười gằn, chân nguyên vòng bảo vệ đẩy lên, không để ý cung tên bọn Phương Đào phóng tới, nhanh chân hướng về Phương Viêm phóng đi.

Kình phong xuất hiện, một mũi tên phóng tới bị đánh bay, Liễu Diệp kiếm trong tay vung lên, lại một mũi tên bị chém đứt, mười mấy người công kích dĩ nhiên không thể ngăn trở mây may.

Vương Thế Nhân cùng Phương Viêm khoảng cách nhanh chóng rút ngắn, Phương Viêm vẫn không thể nào đứng lên đến, bàn tay chống đất, muốn bò lên, nhưng làm sao cũng không đứng lên được. Vương Thế Nhân nhìn ở trong mắt, cũng biết Phương Viêm cung giương hết đà, khoảng cách ngày càng ngắn lại.

Ngay khi Vương Thế Nhân cách Phương Viêm còn có nửa trượng, Vương Thế Nhân không nhìn nỏ tiễn bốn phía, vung lên Liễu Diệp kiếm hướng lồng ngực Phương Viêm đâm tới.

"Chết đi!"

Vương Thế Nhân cười gằn, phảng phất nhìn thấy Phương Viêm bị kiếm trong tay hấn xuyên thấu.

"A!"

"Không..."

...

một đám cao thủ Phương gia không đành lòng nhìn thấy Phương Viêm bị đánh giết kêu lên sợ hãi.

"Phốc! Phốc! Phốc!"

Ngay khi Liễu Diệp kiểm cách Phương Viêm chỉ có một xích, bất ngờ Phương Viêm bung người lên, tránh thoát một kiếm đối phương đâm tới, tiếp đó một luồng ánh sáng lấp lánh từ lồng ngực Vương Thế Nhân. Chỉ nghe phốc phốc ba tiếng, ba cái nỏ tiến bắn tới trên lưng Phương Viêm.

"A... Không..."

"Nhanh, mau dừng lại, bắn phải thiếu chủ."

Bất ngờ xảy ra chuyện, nhìn Phương Viêm đột nhiên trúng tên, Phương Hoàn, Phương Đào không khỏi cả kinh kêu lên.

"Ngươi lừa ta!"

Đột nhiên, một đạo ánh sáng lên như ánh bình minh, ánh sáng lao tới yết hầu Vương Thế Nhân, tốc độ kia quá nhanh, Vương Thế Nhân đều không phản ứng kịp, ánh sáng liền đem cổ lão xuyên thủng. Vương Thế Nhân con người trợn trắng, bụng cổ, chỉ kịp nói phần nọ một câu liền ngã xuống đất.

LIKE ĐỂ GIA TẶNG KINH NGHIỆM~~~~ VÀ RƠI ĐỒ~~~~

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 93: Vương gia bị diệt

Dịch: xonevictory

"Đình, chúc mừng kí chủ vượt cấp giết địch thành công, thu được ba trăm điểm tích lũy."

Vương Thế Nhân ngã xuống đất, âm thanh thông báo của hệ thống lại vang lên trong đầu Phương Viêm.

"Vương Thế Nhân chết rồi, ta đã thịt một Tiên Thiên cảnh cường giả." trong đầu vang lên Âm thanh thông báo của hệ thống, Phương Viêm có chút không thể tin được, giống như nằm mơ, hần lần này lấy yếu chiến mạnh, dĩ nhiên có thể thành công giết một tên Tiên Thiên cảnh cường giả.

"Chết rồi, Vương Thế Nhân chết rồi."

"Vương Thế Nhân chết rồi, bị thiếu chủ giết."

...

trong chớp mắt Vương Thế Nhân ngã xuống, một đám tộc nhân trong trận doanh Phương gia vang lên từng từng đạo âm thanh hít khí lạnh. Tiên Thiên cảnh cường giả cũng có thể bị chém giết, hơn nữa còn bị Phương Viêm giết chết, đây không phải thiên tài, mà là thiên tài bên trong yêu nghiệt, yêu nghiệt bên trong thiên tài.

trong thành Duyệt Châu, đoạt mệnh cảnh cường giả không ra, Tiên Thiên cảnh cường giả vì vương, giờ khắc này, một Bạo Khí Cảnh tu sĩ dĩ nhiên thành công chém giết Tiên Thiên cảnh cường giả, đánh vỡ tất cả nhận thức mọi người. Quân chi Vương Thế Nhân đột phá Tiên Thiên chi cảnh nhờ thủ đoạn, rất yếu, nhưng dù sao hần cũng là Tiên Thiên cảnh cường giả a!

"A, Gia chủ chết rồi."

"Không, không thể, Gia chủ là Tiên Thiên cảnh cường giả hần làm sao có khả năng chết."

"Không, không, các ngươi lừa người, ta muốn giết các ngươi, Gia chủ hần không thể chết."

...

tin tức Vương Thế Nhân bỏ mình truyền đến, Vương gia vài tên Bạo Khí Cảnh tu sĩ may mắn còn sống sót không nhận được cả kinh kêu lên. Trong mắt lập loè vẻ không tin nổi, Tiên Thiên cảnh cường giả không ra, Gia chủ làm sao có thể bị giết.

Có thể nói, giờ khắc này, Phương Viêm đánh vỡ tất cả nhận thức của mọi người, đánh vỡ truyền kỳ, lấy Bạo Khí Cảnh chém giết Tiên Thiên cảnh cường giả.

"Phương Chấn, ngươi chờ ta, ta còn trở lại, đắc tội nhà ta công tử, ngươi chờ chết đi." Đột nhiên ầm một tiếng một bóng người đụng vào núi giả, núi đá nát tan, tóc tai bù xù, vết máu đầy người, Tổng Ninh hướng về Phương Chấn gào thét.

"Hừ, trở lại nói cho công tử nhà ngươi, thù này, ta sẽ tìm hấn, việc này không thể bỏ qua." Phương Viêm hừ lạnh, hấn biết, vương gia dám đánh tới cửa, tất cả đều vì Lý Vân Thông. ân oán của hấn và Lý Vân Thông, nhất định phải có một bên chết mới có thể hóa giải.

"Rác rưởi, thùng com, một Tiên Thiên cảnh cũng không thể chém giết tiểu tặc này, đúng là đáng trách." thấy Phương Viêm trong đám người như hạc đứng giữa bầy gà,, Tổng Ninh không nén giận mắng.

"Tổng công tử, cứu ta."

"Tổng công tử, cứu chúng ta."

"Tổng công tử van cầu ngươi dẫn chúng tôi đi! Chúng tôi không muốn chết ở đây."

...

Tổng Ninh bị Phương Chấn đánh bại, xoay người rời đi, Vương gia tộc nhân thấy thế nhất thời không khỏi cầu cứu.

"Hừ, các ngươi đám rác rưởi, cứu các ngươi tác dụng gì, công tử giao cho chút chuyện này đều làm không xong, các ngươi có thể đi chết được rồi." Tổng Ninh nghe tiếng cầu cứu, hừ lạnh một tiếng, hóa thành một tia điện, lao khỏi Phương gia đại trạch.

"Thiếu chủ, ngươi không sao chứ, ta đáng chết, ta đúng là đáng chết, chúng ta lại dùng tiền bản thiếu chủ."

đám người Phương Đào thấy Phương Viêm đứng thẳng ở trong đám người đáng về tựa cây lao, sau lưng cắm ba mũi tên, tự trách, không ngừng cho mình phiền bực tại.

"Không cần lo lắng, điểm ấy tiểu thương còn chết không được, nếu không phải các ngươi, ta cũng không thể đánh lên đắc thủ." Phương Viêm nhìn từng cái tộc người Phương gia tự trách, khoát tay áo nói.

"Hiện tại, Vương gia cao tăng đều chết, đám dư nghiệt đều bị giết, chúng ta liền đem Vương gia triệt để diệt tộc."

"Tuân mệnh!"

đám tộc nhân Phương gia rất kính trọng Phương Viêm, đây chính là kính trọng đối với cường giả, từng cái khom người lĩnh mệnh nói.

Không có Tiên Thiên cảnh cường giả tọa trấn, chỉ mấy cái Bạo Khí Cảnh trung hậu kỳ tu sĩ, hơn nữa còn có thương tích trên người, đám Phương Đào cũng không tốn bao nhiêu thời gian liền chém giết.

"Giúp ta đem tiền sau lưng nhỏ ra đi." Phương Viêm hướng Phó Khinh Huyền bên người nói.

"không nên a. Vẫn là để cho đại phu trong tộc tới xem một chút, mũi tên này bắn cắm quá sâu, ta sợ..."

Phó Khinh Huyền nghe vậy lo lắng nói.

"Không sao, ngươi nhỏ ra liền có thể, ta có linh dược tốt nhất." Phương Viêm cười nói, sắc mặt có chút trắng bệch, trấn định cùng tự tin không nói ra lời.

"Được rồi, ngươi kiên nhẫn một chút, ta nhỏ ra giúp ngươi." Phương Viêm kiên trì, Phó Khinh Huyền chỉ có thể nhẫn đau đem tiền nhỏ ra.

rút ra Mũi tên nhọn sau lưng, một luồng mũi máu phun ra tung toé, Phương Viêm thân thể chấn động, Phó Khinh Huyền không đành lòng nhìn tiếp, tiếp đó cảm linh dược trong tay đắp trên lưng Phương Viêm.

Làm tới ba lần, mới đem vết thương sau lưng Phương Viêm xử lý thỏa đáng.

"Cảm ơn!" Phương Viêm kích hoạt Tiên Giới hệ thống chữa trị, tiếp đó liền hướng Phó Khinh Huyền nói cảm ơn.

"Không cần cảm ơn, có cần ta dìu ngươi trở về phòng nghỉ ngơi không?" Phó Khinh Huyền ôn nhu nói.

"Viêm Nhi, ngươi không sao chứ!" Phương Chấn bước tới trước mặt Phương Viêm quan tâm hỏi.

"Phụ thân, hài nhi không sao, phụ thân ngài..." Phương Chấn sắc mặt trắng như tờ giấy, Phương Viêm lo lắng nói.

"Ta chỉ là tiêu hao quá lớn, nghỉ ngơi một trận là tốt rồi." Phương Chấn khoát tay áo nói.

"Khỏi bẩm Gia chủ, thiếu chủ, dư nghiệt Vương gia toàn bộ bị diệt." vài tên dư nghiệt Vương gia còn lại toàn bộ bị diệt, Phương Đào hướng về Phương Chấn cùng Phương Viêm bẩm báo..

"Diệt là tốt rồi, diệt liền..." Đột nhiên, Phương Chấn nói tới giống như vậy, cả người liền không một tiếng động, ngã xuống đất, Phương Viêm một bên đứng lúc đưa tay nâng đỡ.

"Phụ thân!"

"Gia chủ!"

...

Phương Chấn ngất, hẳn là trụ cột tinh thần của Phương gia, mọi người đều lo lắng.

"Người đến, đưa Gia chủ trở về phòng nghỉ ngơi. Bạo Khí Cảnh tu sĩ còn có thể chiến đấu ra khỏi hàng, giờ khắc này Vương gia đại bại, nhất định phải mượn cơ hội này xoá tên chúng trong thành Duyệt Châu." Phương Chấn té xỉu, Phương Viêm không thể không đứng dậy ra lệnh.

"Tuân mệnh!"

Phương Viêm chém giết Tiên Thiên cảnh Vương Thế Nhân, hẳn đã lấy được tộc nhân tôn kính, từng cái ầm ầm tuân mệnh.

"Phương Viêm, ngươi đi cẩn trọng một chút, phụ thân liền để ta tới chăm sóc." Phó Khinh Huyền hướng về phía Phương Viêm ôn nhu nói.

"Vậy làm phiền." Phương Viêm gật đầu mỉm cười, chỉ mất một lát công phu, vết thương trên người hẳn kết vảy, thêm thời gian từ Phương gia chạy tới Vương gia, hẳn là có thể khôi phục một phần sức chiến đấu.

Không lâu sau, Phương gia tập dịch chuẩn bị ngựa, gần ba mươi tên Bạo Khí Cảnh tu sĩ cuộn cuộn hướng về Vương gia.

thúc ngựa lao nhanh, khi bọn Phương Viêm chạy tới Vương gia, Vương gia ngoại trừ một ít tập dịch ở ngoài, Vương gia tộc nhân đã sớm người đi nhà trống, Phương Viêm không phí mấy sức lực liền tóm được Vương gia.

Không thành công thì thành nhân, Vương gia cao thủ ra hết, đều bị Phương gia tiêu diệt, giờ khắc này Vương gia ngoại trừ Vương Yên Nhiên ở bên ngoài, có thể nói, Vương gia đã triệt để xoá tên trong thành Duyệt Châu.

CÀU LIKE~~~~ CÀU ĐỀ CỬ'~~~~ CÀU KIM PHIẾU~~~~

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 94: Lời nói dối thiện ý

Dịch: xonevictory

đám cao thủ Vương Thế Nhân mang đến đều bị giết, khiến cho việc diệt Vương gia đặc biệt thuận lợi. Phương Viêm đoàn người tiếp thu địa bàn, bất kỳ tập dịch người hầu cùng Vương gia có liên quan, toàn bộ bị chém giết, lưu lại Phương Hoành cùng Phương Trắc tọa trấn, Phương Viêm nóng ruột phụ thân Phương Chấn thương thế, suốt đêm trở về Phương gia.

"Phụ thân, ngươi không sao chứ." Lúc Phương Viêm chạy về Phương gia, phía chân trời đã lộ ra một vệt ngân bạch sắc.

"Vi phụ không có chuyện gì, chuyện này Vương gia thuận lợi sao?" Phương Chấn tỉnh lại, thấy Phương Viêm, nói.

"Hài nhi không có chuyện gì, lần này, Phương gia suýt nữa bị diệt môn, đều là hài nhi không phải, hài nhi có tội." Nghĩ tới kẻ cầm đầu tất cả là Lý Văn Thông, Phương Viêm lại hận nguyền rủa.

"Làm sao có thể nói như vậy, là Vương gia lòng muông dạ thú." Phương Chấn không để ý khoát tay áo nói.

"Viêm Nhi, Phương gia vì ngươi căng tránh gió, bất luận ngươi ở bên ngoài gây ra họa gì, vi phụ đều vì ngươi chặn lại."

"Cảm ơn phụ thân." Phương Viêm nghe vậy, trong lòng âm áp.

"Viêm Nhi, ngươi có biết, tại thành Duyệt Châu, Cao Vương hai nhà khắp nơi nhằm vào Phung gia ta, mà Phung gia ta còn có năng lực ép đối phung một đầu?" Phung Chấn đột nhiên hướng Phung Viêm hỏi.

"Cái này, lẽ nào bởi vì ngài tiến vào Tiên Thiên hậu kỳ." Nghĩ đến Phung Chấn đánh bại Tống Ninh, Phung Viêm nhất thời không khỏi nói. Lấy Phung Chấn Tiên Thiên hậu kỳ thực lực, đủ để đè xuống Cao vương hai nhà.

"Viêm Nhi, ngươi sai rồi, vì phụ thực lực mạnh hơn bất kỳ một nhà trong hai nhà bọn họ, nhưng là, nhưng đó không phải lý do Phung gia ta có thể ép hai nhà, tất cả đều vì Phung gia từ trên xuống dưới một lòng, ngươi hẳn nghe qua, huynh đệ đồng lòng, tề lực đồng lòng, gia tộc trên dưới đồng tâm hiệp lực cũng giống như vậy đạo lý." Phung Chấn nghe vậy không khỏi nói.

"Huynh đệ đồng lòng, tề lực đồng lòng." Phung Viêm đắm chiêu.

"Đúng, huynh đệ đồng lòng, tề lực đồng lòng. Phung gia ta bản lãnh khác không có, nhân số tuy rằng không nhiều, nhưng đồng lòng. Bất luận ngươi ở bên ngoài chịu ủy khuất gì, Phung gia đều là hậu thuẫn kiên cố nhất cho ngươi, không vứt bỏ, không buông tha, gia tộc đoàn kết một lòng, như vậy gia tộc mới có thể lớn mạnh." Phung Chấn hướng Phung Viêm một mặt nghiêm trọng. Tiếp đó sắc mặt tối sầm lại, vẫn là Phung gia không đủ mạnh a, nếu không này đám người này sao dám đến Phung gia đến ngang ngược.

"Phụ thân, hài nhi đã rõ. Phụ thân, người bị thương, nên cẩn thận tĩnh dưỡng, hài nhi xin cáo lui." Phung Viêm hướng Phung Chấn cung kính thi lễ, tiếp đó liền đứng dậy cáo từ.

"Tống Ninh, Lý Vân Thông, ngươi chờ đó cho ta, thù này không báo, không làm người." Phung Viêm đi rồi, nghe thấy trong phòng Phung Chấn truyền đến tiếng ho khan kịch liệt, gương mặt ánh lên vẻ uy nghiêm đáng sợ.

"Bạo Khí Cảnh ba tầng, vẫn còn quá yếu, Lý Vân Thông tùy tiện phái ra thuộc hạ liền có thể diệt Phung gia ta. ta nhất định phải gia tăng tu luyện, sớm ngày đạt đến Tiên Thiên chi cảnh, như vậy mới có tư cách cùng Lý Vân Thông chống lại."

Phung Viêm xiết chặt nắm đấm, âm thầm hạ quyết tâm, tiếp đó trở về bắt đầu tu luyện.

Sáng sớm ngày thứ hai, thành Duyệt Châu truyền ra một tin tức kinh người, Vương gia vốn nổi danh cùng Phung gia đều bị Phung gia diệt tộc. Tin tức truyền ra, khiến Duyệt Châu thành sôi sùng sục.

Duyệt Châu thành phủ thành chủ.

"Rác rưởi, một đám rác rưởi, Phung gia nhỏ nhỏ đều diệt không xong, lại dám toàn tộc bị diệt, diệt cũng là đáng đời." một gian Thiên điện Trong phủ thành chủ, Lý Vân Thông nghe được Tống Ninh báo cáo, sắc mặt tái xanh, tại trong cung điện đi tới đi lui, không nhịn được nổi giận mắng.

"Thiếu chủ thứ tội, đều là thuộc hạ làm việc bất lợi, kính xin thiếu chủ trách phạt." Tống Ninh sắc mặt trắng bệch, quỳ rạp dưới đất.

"Hừ, lần này, không phải đã nắm chắc sao? Làm sao còn thất bại?" Lý Vân Thông hừ lạnh, cũng không thèm nhìn Tống Ninh quỳ trên mặt đất. Vì lần hành động này, hắn đã bỏ ra vốn lớn, một hạt Tạo Hóa Đan, còn nhận Thành chủ Mạc Thi An một ân huệ lớn, vậy mà dĩ nhiên thất bại.

"Thiếu chủ, tất cả đều do Vương Thể Nhân, phế vật này lại bị một Bạo Khí Cảnh sơ kỳ giun dế làm thịt, còn có Phung Chấn, nếu không phải hắn che giấu tu vi, giết Phung Viêm dễ như ăn cháo." Nghĩ đến bị một tên tu sĩ Tiên Thiên trung kỳ đánh trọng thương, Tống Ninh một mặt giận dữ, xấu hổ cùng phiền muộn.

"Lần hành động này thất bại, lại muốn tiêu diệt Phung Viêm này, Vệ Trường lão nhất định sẽ can thiệp, sau đó nhất định phải nghĩ biện pháp. Hiện tại chỉ có thể để hắn tại vui vẻ mấy ngày." Lý Vân Thông nghe vậy không khỏi cảm hận nói.

...

Duyệt Châu thành Phung gia.

"Báo, có đại sự, có đại sự. Cao gia Tàng bảo khố bị người chuyển hết rồi." bình minh Ngày thứ hai, đệ tử đóng tại Cao gia đại viện bỗng nhiên đến báo.

"Phát cái gì chuyện gì, Cao gia Tàng bảo khố làm sao bị chuyển hết rồi." Phung Đào nghe được người đến báo cáo, lông mày sâu sắc nhăn lại, biết việc này can hệ trọng đại, vội vàng hướng về Gia chủ bẩm báo.

Phung Viêm đem thương thế trong cơ thể đều xử lý tốt, tiếp đó liền ở trong sân luyện tập Huyền Ảnh Kiếm Quyết cùng Hóa Phong Thân Pháp, nghe được tin tức Cao gia Tàng bảo khố bị chuyển hết tiếp đó liền hướng Phung gia phòng nghị sự chạy đi.

"Sự việc đã bại lộ, việc này ta nên giải thích thế nào a." Phung Viêm đi trên đường, mày kiếm ngưng lại, xoắn xuýt suy nghĩ, việc này rất vướng tay chân, nếu như xử lý không tốt, thân phận của hắn liền có thể có thể bị lộ ra ánh sáng.

"túi Càn Khôn trăm thước vuông, còn có nhiều linh dược linh thảo, khoáng thạch như vậy, ta nên giải thích thế nào a!"

Phung Viêm đi tới cửa đại điện, nhìn mọi người bên trong cung điện, Phung Viêm hẳn kiên định, bí mật Tiên Giới hệ thống nhất định phải che lấp, nếu không nhất định sẽ bị người ta coi như chuột trắng nhỏ giải phẫu nghiên cứu.

"Phụ thân, kho tàng bên trong Cao gia Tàng bảo khố ta biết ở đâu." Phương Viêm vừa tiến vào đại điện không khỏi trầm giọng nói.

"Phương Viêm, ngươi nói, chuyện gì thế này, bảo bối bên trong Cao gia Tàng bảo khố làm sao đột nhiên không thấy tăm hơi." Phương Chấn mắt lộ ra vẻ tò mò, hương Phương Viêm cười nhẹ.

"Phụ thân, tối hôm qua hài nhi đã đem đồ vật bên trong Cao Tiến tàng bảo khố tặng người khác." Phương Viêm chỉ có thể nhắm mắt nói.

Tiên Giới hệ thống không thể bại lộ, hiện tại chỉ có thể đẩy lên trên người cao nhân tiền bối nào đó..

"Phụ thân, nguyên bản tối hôm qua ta nên nói việc này cho ngươi, nhưng vì quá bận, nhất thời quên mất. Hiện tại liền để ta nói rõ cho mọi người hướng đi bảo bối bên trong Cao gia Tàng bảo khố." Phương Viêm thấy một đám Phương gia cao tăng trong cung điện quang tới ánh mắt hồi dờ, tiếp đó liền nói.

"Chư vị, các ngươi đối với tu vi của ta tăng nhanh như vậy, nhất định rất kỳ quái đi, đây cũng vì ta bái một sư phó, nhưng sư phụ không muốn để ta tiết lộ bất cứ tin tức gì của hắn, lúc này mới giấu mọi người. Sư phụ của ta hắn có một tính tình kỳ quái, cầu lão nhân gia hỗ trợ, nhất định phải đem đồ vật đồng giá cùng hắn trao đổi. Đêm qua, Phương gia ta có họa diệt môn, ta đến cầu sư phụ, đồ vật bên trong Cao gia Tàng bảo khố liền bị ta đưa cho sư phụ."

"Viêm Nhi, ngươi bái sư, hiếu kính sư phụ một ít lễ vật là ngươi ứng tận bản phận. Việc này liền như vậy, mọi người đều tản đi, Cao Vương hai nhà bị diệt, còn có rất nhiều việc cần làm." Phương Chấn không nghi ngờ hắn, nhất thời không khỏi nói.

"Viêm Nhi, ngươi đến thư phòng ta một chuyến." Vẫy lui mọi người, Phương Chấn hướng Phương Viêm nói.

"Viêm Nhi, ngươi hiện tại đã là Bạo Khí Cảnh ba tầng tu vi, trong vòng một ngày, ngươi liền tiếp đột phá hai tầng, là sư phụ của ngươi tăng lên giúp ngươi đi!" Vừa tiến vào thư phòng, Phương Chấn lo lắng hướng Phương Viêm hỏi.

"Ừm!" Phương Viêm gật đầu một cái nói.

"Đến, để vi phụ xem ngươi tu vi bây giờ." Phương Viêm tiếng nói vừa dứt, Phương Chấn liền không thể chờ đợi được nữa kéo tay Phương Viêm, bắt đầu kiểm tra thân thể Phương Viêm.

"Căn cơ rất ổn, rất vững chắc, không hề có một chút dấu hiệu phù phiếm, sư phụ của ngươi cũng không có rút miêu trợ trợ." (kiểu phá căn cơ để tăng công lực- hoặc ý là dùng bảng môn tà đạo) Điều tra xong thân thể Phương Viêm, Phương Chấn trên mặt căng thẳng liền buông lỏng, tiếp đó liền cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Đan Phương

Dịch: xonevictory

"Hô! Cuối cùng cũng coi như qua ải." Phương Viêm thở phào nhẹ nhõm từ trong thư phòng Phương Chấn đi ra.

"Sau này không thể lại dùng tài sản gia tộc hối đoái EXP đột phá bình cảnh."

Phương Viêm trở lại nơi ở, bắt đầu toàn lực tu luyện, buổi tối đã tọa luyện công tích lũy EXP, ban ngày thì lại rút ra một phần thời gian tu luyện tăng cường độ thuần thực Hóa Phong Thân Pháp.

Như vậy, ba ngày thời gian liền như vậy lặng yên biến mất, trong thời gian ba ngày, Phương gia triệt để không chế hết thảy tài sản Cao Vương hai nhà trong thành Duyệt Châu.

Phương Viêm kết thúc buổi tu luyện hôm nay, đi qua Vương gia Tàng bảo khố một chuyến, từ bên trong lấy một chút linh dược cấp cao dùng tu luyện, tìm một chút khoáng sản quý trọng, hắn chuẩn bị luyện chế một món pháp khí. Lại qua mấy ngày, Ngạo Hàn tông sư giả liền muốn dẫn đám sát hạch đệ tử bọn họ tiến về Ngạo Hàn tông.

"Không đạo lý a, những tài liệu này rõ ràng có thể luyện chế pháp khí a! Tại sao Luyện Khí Các không thể luyện chế pháp khí, chỉ có thể luyện chế linh Binh." Phương Viêm thu thập đầy đủ vật liệu luyện chế pháp khí, kích hoạt luyện khí các, Phương Viêm phát hiện, Luyện Khí Các hiện tại chỉ có thể luyện chế linh Binh, không có phương pháp luyện chế pháp khí, Luyện Khí Các dĩ nhiên không luyện chế được pháp khí.

"Không có luyện chế pháp khí pháp môn cùng luyện chế đan dược đan phương, Luyện Khí Các cùng Luyện Đan Các giờ căn bản không dùng được." Phương Viêm cau mày, ra khỏi phòng luyện công.

"Phúc bá, buổi đầu giả trong thành Duyệt Châu còn mấy ngày mới bắt đầu." Phương Viêm hướng Phúc bá hỏi.

"Thiếu chủ, hai ngày sau liền bắt đầu." Phúc bá nghe vậy cung kính đáp.

"Biết rồi, đến lúc đó người thông báo ta một tiếng, ta muốn tham gia lần đầu giá này." Phương Viêm nghe vậy nói.

"Đã rõ thiếu chủ, đến lúc đó ta nhất định thông báo cho ngài." Phúc bá cung cẩn đáp lời.

biết hai ngày sau Duyệt Châu thành có một cuộc bán đấu giá, Phương Viêm lại trở về phòng luyện công bắt đầu tu luyện.

Hiện tại hán mỗi ngày có thể tích lũy một vạn sáu EXP, nhiều nhất chừng hai mươi ngày hán liền có thể đột phá Bạo Khí Cảnh bốn tầng.

Hai ngày sau, Phúc bá đến thông báo Phương Viêm Duyệt Châu thành ba năm buổi đấu giá cỡ lớn sắp bắt đầu.

Lần này Phương Chấn cùng Phương Viêm tham gia Đa Bảo Các tổ chức buổi đấu giá cỡ lớn.

Nếu muốn trở thành cửu phẩm thế lực, nhất định phải có đoạt mệnh cảnh cường giả tọa trấn, còn cần có luyện đan sư tọa trấn, chỉ có luyện đan sư tọa trấn gia tộc mới năng lượng nguyên không ngừng cung cấp đan dược cung ứng gia tộc phát triển. Mà có phương pháp luyện đan, mới trở thành luyện đan sư mẫu chốt.

Lần này, Phương Chấn cũng vì bên trong Đa Bảo Các buổi đấu giá khả năng xuất hiện phương pháp luyện đan. Có luyện đan phương pháp luyện đan, Phương gia có thể thử nghiệm luyện đan, chờ Phương Viêm, Phương Thanh, Phó Khinh Huyền từ Ngao Hàn tông học thành trở về, Phương gia liền có thể trở thành cửu phẩm gia tộc

khi Phương Viêm cùng Phương Chấn chạy tới Đa Bảo Các bên trong Duyệt Châu thị trường giao dịch, buổi đấu giá cũng sắp bắt đầu.

Đa Bảo Các sân đấu giá rất lớn, có thể chứa đựng trăm nghìn người, vàng son lộng lẫy, rất huy hoàng, lúc này tiếng người huyên náo trong đấu giá tràng, trong đó đều là quyền quý Duyệt Châu thành.

Phương gia chính đệ nhất thế lực dưới phủ thành chủ Duyệt Châu thành, bên trong Đa Bảo Các buổi đấu giá còn có đặc biệt phòng riêng của Phương gia, giờ khắc này Phương Viêm cùng Phương Chấn xuyên qua đám đông đến phòng khách, trực tiếp tiến vào Phương gia phòng riêng.

lúc này, dưới ánh đèn trong phòng đấu giá, một vị mỹ nhân thân mang quần dài màu đỏ, vóc người dị thường nóng bỏng, quyến rũ đến khiến người ta xương cốt tê dại, cất lên yêu diệu âm thanh tuyên bố buổi đấu giá sắp bắt đầu.

Nữ tử này là thủ tịch người bán đấu giá Đa Bảo Các-Liễu Phi, thanh âm nũng nịu rất mềm rất nhẹ, như hoàng anh xuất cốc. Liễu Phi tại Đa Bảo Các có uy vọng không tầm thường, tay nhỏ vậy một cái, toàn bộ đám đông tại sân đấu giá ngay lập tức đều yên tĩnh lại.

Đầu tiên nói một ít lời giới thiệu buổi đấu giá, dưới đài một đám tân khách huyết gió cùng ủng hộ, Liễu Phi bung lên món đồ đấu giá thứ nhất.

"món đồ đấu giá thứ nhất là một khối Noãn Dương Ngọc. Noãn Dương Ngọc giá trị thế nào mọi người đều hẳn phải biết, đeo trên người, đối với cảm ngộ tâm tình có nhất định diệu dụng, hơn nữa còn có thể chống đối tâm ma xâm lấn, thời điểm luyện công có công hiệu dự phòng tẩu hỏa nhập ma." Liễu Phi khẽ gảy tóc mái, làm ra một động tác đặc biệt quyến rũ, tiếp đó liền ôn nhu nói.

"Chuyện phiếm ít nói, món đồ đấu giá thứ nhất hiện tại bắt đầu đấu giá, giá quy định 1 vạn linh thạch hạ phẩm, hoặc đồng giá bảy trăm vạn lượng hoàng kim, mỗi lần tăng giá không thể ít hơn một trăm linh thạch hạ phẩm hoặc bảy vạn lượng vàng."

"Noãn Dương Ngọc, tại tu chân Đại thế giới là chỉ bảo dự phòng tâm ma, Đa Bảo Các còn đúng là vô cùng bạo tay a." Mọi người dưới đài nghe được Liễu Phi giới thiệu đôi món đồ đấu giá thứ nhất, từng cái từng cái trên mặt lộ vẻ hưng phấn, nhưng vừa nghĩ tới Noãn Dương Ngọc giá khởi đầu là một vạn linh thạch hạ phẩm, rất nhiều người lực bất tòng tâm, vật này quá đắt. Rất nhiều người có lòng muốn mua, nhưng không có cái kia tài lực.

Nhất thời, buổi đấu giá này rơi vào yên tĩnh ngắn ngủi.

"Chư vị khách tân, Noãn Dương Ngọc là hiếm có vô thượng chỉ bảo dự phòng tâm ma, một khi bỏ qua, sẽ tiếc nuối chung thân." Thấy mọi người tê ngắt, Liễu Phi là có chút rối loạn nói. Dư quang của khước mắt quét về phía phòng riêng Cao Vương hai nhà lộ ra một vệt tiếc nuối. Nếu không phải Cao Vương hai nhà bị Phương gia tiêu diệt, Noãn Dương Ngọc vừa ra, ba gia tộc lớn nhất định sẽ tranh giành đấu giá, đến lúc đó nhất định có thể thu lại một giá trên trời.

"1 vạn lẻ một trăm linh thạch hạ phẩm."

Theo Liễu Phi tiếng nói vừa dứt, có người biết Noãn Dương Ngọc chỗ tốt, biết một khi bỏ qua liền tiếc nuối cả đời, bắt đầu báo giá.

"một vạn lẻ hai trăm linh thạch hạ phẩm"

"một vạn lẻ năm trăm linh thạch hạ phẩm"

...

Có người tăng giá, bên trong một ít gia tộc nhỏ liền bắt đầu trở nên sống động, bắt đầu lục tục ra giá.

"Viêm Nhi, Noãn Dương Ngọc này không sai, người đeo trên người, sau đó luyện công nhất định làm ít mà hiệu quả nhiều." bên trong Phương gia phòng riêng, Phương Chấn hướng Phương Viêm cười nói.

"Phụ thân, nếu thích vậy thì đập xuống đi!" Phương Viêm nghe vậy cười nói, nguyên bản muốn cự tuyệt, hẳn tu luyện căn bản không có bất kỳ bình cảnh, Noãn Dương Ngọc này căn bản là không dùng tới, nhưng mua xuống Noãn Dương Ngọc có thể dùng cho Phó Khinh Huyền, nhất thời không khỏi nói.

"15 ngàn linh thạch hạ phẩm." Phương Chấn nghe vậy, bắt đầu báo giá.

Noãn Dương Ngọc trải qua mấy lần tranh giá, một đường tiêu thăng đến 14 ngàn linh thạch hạ phẩm, giờ khắc này, Phương Chấn vừa ra giá, toàn bộ sàn đấu giá ngay lập tức sẽ yên tĩnh lại, những gia tộc nhỏ người mới ra giá, nhìn về phía vị trí phòng riêng Phương gia lộ ra một vết sợ hãi. Người bán đấu giá Liễu Phi liên tục kêu mấy lần đều không có ai tranh giá, cuối cùng, Noãn Dương Ngọc giá trị 20 ngàn linh thạch hạ phẩm trở lên liền bị Phương Chấn dùng 15 ngàn linh thạch hạ phẩm mua xuống.

15 ngàn linh thạch hạ phẩm đấu giá được khối này Noãn Dương Ngọc, có thể nói, Phương Chấn chiếm một món hời lớn. Noãn Dương Ngọc, đối với một ít cửu phẩm thể lực, vật này, bọn họ căn bản không lọt nổi mắt xanh, chỉ có những thể lực bất nhập lưu mới tranh đoạt.

Sau đó, Liễu Phi lại lấy ra vài món đồ đấu giá, những món đồ đấu giá này, đều không quý giá bằng Noãn Dương Ngọc, buổi đấu giá tiếp tục tiến hành, rất nhiều gia tộc nhỏ vì một cái không sai linh Binh, tăng cường tu vi đan dược tranh võ đầu chảy máu, ra giá một lần cao hơn một lần.

"Chư vị khách tân, tiếp đó có một món đồ, mọi người nên xem cẩn thận, món đồ đấu giá này, nói quý giá, lại không phải rất quý giá, bởi vì nó là một toa đan dược. Phương pháp luyện đan, đó là trở thành luyện đan sư máu chốt, có phương pháp luyện đan là có thể luyện chế đan dược." Liễu Phi thấy mọi người đều bị vật trong tay nâng hấp dẫn, nhất thời không khỏi tiếp tục nói.

"Phương pháp luyện đan cùng luyện đan sư, đối với nhập phẩm thể lực không tính là gì, nhưng đối với một ít thể lực bất nhập lưu, nó lại đặc biệt quý giá, có vật này, muốn thăng cấp làm cửu phẩm thể lực không phải là giấc mơ, chư vị, gia tộc của các người cùng bang phái tông môn, các người có muốn hay không trở thành toàn bộ tu chân Đại thế giới nhập phẩm thực lực a! Nếu như muốn, toa thuốc này nhưng là đồ vật ắt không thể thiếu nha."

CÀU LIKE~~~~ CÀU ĐỀ CỬ'~~~~ CÀU KIM PHIẾU~~~~

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Luyện Đan Các

Dịch:xonevictory

"Trời ạ, này Đa Bảo Các thật đúng là bạo tay a! Dĩ nhiên đem đan phương đấu giá."

"Đan phương, dĩ nhiên là đan phương, không biết đan phương này là loại nào, đối với ta có tác dụng hay không."

...

mọi người Dưới đài nghe tiếng không khỏi kinh hô.

Nói đan phương không quý giá, là đối với thất, bát phẩm thể lực trở lên, trên cơ bản bộ phận đan phương thực dụng họ đều đã thu thập. Mà đối với một ít thể lực nhỏ, mỗi một đan phương đều vô cùng quý giá.

"Chính món ăn rốt cục đến rồi, nhưng không biết này đan phương là luyện chế đan dược gì, hi vọng đối với ta hữu dụng." Nghe được này Liễu Phi phiền tình, Phương Viêm không khỏi cười nói.

"Mặc kệ đan phương này là loại nào, chúng ta đều phải lấy tới tay." Phương Chấn mày kiếm ngưng lại, lộ ra vẻ kiên định.

Phương gia có Phương Viêm, sớm muộn cũng quật khởi, mà đan phương, là quật khởi then chốt, bồi dưỡng ra một tên luyện đan sư, lại lấy đến lượng lớn đan phương, luyện ra thật nhiều đan dược cung cấp Phương gia đệ tử. Lúc này, Phương Chấn mừng rỡ thấy cảnh tượng Phương gia quật khởi uy chấn Đại Tông quốc.

"Liễu tiểu thư, người cũng không cần giả thần bí a, mau nói đan phương nào, đối với chúng ta có tác dụng hay không." một ít quyền quý không khỏi hướng về phía Liễu Phi thúc giục.

"Chư vị, yên lặng một chút, đan phương này, đối với bất kỳ người nào đều hữu dụng, đây là một trương Hồi Khí Đan đan phương, tuy rằng chỉ là hạ phẩm đan phương, nhưng giá trị của nó thế nào, mọi người hẳn là đều có hiểu biết a."

Liễu Phi phát tay ngăn lại đám người huyền não, tiếp đó từ từ giảng giải.

"Hồi Khí Đan, trong chiến đấu nếu chân khí tiêu hao hết, có thể dùng Hồi Khí Đan này khôi phục chân khí hao tổn, đối với tu sĩ cấp thấp mà nói, đây là một loại linh đan bảo mệnh. Một gia tộc muốn phát triển lớn mạnh, không thể thiếu lượng lớn Hồi Khí Đan này."

"Hiện tại, ta tuyên bố tám này Hồi Khí Đan đan phương hiện tại tranh giá bắt đầu, giá quy định mười vạn linh thạch hạ phẩm, mỗi lần tăng giá tối thiểu một ngàn."

"mười vạn một ngàn linh thạch hạ phẩm"

" mười vạn năm ngàn linh thạch hạ phẩm "

" mười một vạn linh thạch hạ phẩm "

...

Giá quy định vừa ra, một ít trung phẩm gia tộc hưng phấn tranh ra giá, âm thanh tranh giá liên tiếp vang lên trong đại sảnh.

"Mười vạn linh thạch hạ phẩm giá khởi đầu, tại Duyệt Châu thành này cũng coi như giá trên trời,, không có hai mươi, ba mươi vạn đừng nghĩ bắt xuống." Phương Viêm dậm chiêu phát biểu.

"Ha ha... Không sợ, có của cái Cao Vương hai nhà làm hậu thuẫn, Hồi Khí Đan đan phương hẳn dễ dàng thu được." Phương Chấn nghe vậy không khỏi ha ha cười nói. Nếu trước đây, muốn thu Hồi Khí Đan đan phương có lẽ sẽ thương gân động cốt, nhưng bây giờ, có tài sản ba gia tộc lớn Duyệt Châu thành, lấy xuống đan phương này không có bất cứ vấn đề gì.

"Mười lăm vạn linh thạch hạ phẩm." Phương Chấn bắt đầu báo giá.

Noãn Dương Ngọc đối với cá nhân hữu dụng, mà đan phương này ý nghĩa tuyệt không giống, gia tộc nhỏ trong thành Duyệt Châu tuy rằng sợ Phương gia, nhưng là vì đại kế phát triển gia tộc, rất nhiều tiểu gia tộc bắt đầu nhắm mắt ra giá.

"Hai mươi vạn linh thạch hạ phẩm." Phương Chấn lại một lần ra giá, trực tiếp bỏ thêm một vạn, lộ ra Phương Chấn đối với đan phương này là bắt buộc phải có.

Hai mươi vạn vừa ra, dọa lui rất nhiều người đấu giá, giờ khắc này còn có bốn, năm người vẫn cắn răng liều chết.

"Hai mươi một vạn linh thạch hạ phẩm"

" Hai mươi một vạn năm ngàn linh thạch hạ phẩm "

...

"Hai mươi lăm vạn linh thạch hạ phẩm." Phương Chấn quát to một tiếng, một lần lại gia tăng hai vạn linh thạch.

Đối với một ít gia tộc bất nhập lưu, hai mươi lăm vạn linh thạch hạ phẩm đã là thiên văn số tự, đủ để họ gia tộc loại nhỏ tích trữ mấy chục năm cũng không được cái giá này. Cuối cùng Hồi Khí Đan đan phương bị Phương Chấn lấy hai mươi lăm vạn giá cả mua đi.

Đan phương mặc dù tốt, không phải mua về liền có thể luyện chế đan dược, nhất định phải trải qua vô số lần tích lũy kinh nghiệm luyện đan mới có thể trở thành luyện đan sư, tiêu hao, căn bản không phải gia tộc loại nhỏ có thể tiêu hao xuống.

Đem Hồi Khí Đan đan phương mua xuống, Phương Viêm chuyển này đã thành công phân nửa. Đối với vài món món đồ đấu giá sau đó, Phương Viêm đều không phải rất lưu ý.

vật phẩm áp trục cuối cùng là một cái cực phẩm pháp khí, nguyên bản Phương Chấn còn muốn đập xuống, nhưng quân sự phù thành chủ đứng ra cạnh tranh, Phương Chấn cuối cùng chỉ có thể là bất đắc dĩ từ bỏ.

Nộp xong linh thạch, Phương Viêm cùng Phương Chấn hai cha con trở lại Phương gia.

"Phụ thân, Hồi Khí Đan đan phương này có thể để ta nhìn qua không a!" Về đến nhà, Phương Viêm có chút không thể chờ nữa nói.

"Ha ha... Vốn vì người mua, người muốn liền cầm đi!" Phương Chấn nghe vậy không khỏi cười nói.

"Cảm ơn phụ thân." Phương Viêm tiếp nhận đan phương cảm tạ.

"Chúc mừng kí chủ nắm giữ nhân cấp hạ phẩm Hồi Khí Đan phương pháp luyện chế, xin hỏi kí chủ có hay không kích hoạt Luyện Đan Các luyện chế Hồi Khí Đan?" nghiền ngẫm đan phương trong tay một lần, tiếp đó, âm thanh thông báo của hệ thống vang lên trong đầu.

"tra ngài, phụ thân, đan phương này ta xem qua, đan dược này trong tay ta cũng không có tác dụng mấy, hiện gia tộc đứng trước thời kỳ cao tốc phát triển, có thể để gia tộc phối dược sư thử nghiệm luyện chế đan dược này." Phương Viêm nắm giữ này Hồi Khí Đan phương pháp luyện chế, tiếp đó liền đem đan phương đưa cho Phương Chấn nói.

"Như vậy, ta liền giao đan phương này cho Mặc đại sư." Phương Chấn tiếp nhận đan phương cười nói.

"nhận lấy, đây là Noãn Dương Ngọc mới đầu giá, đối với tu luyện của người có lợi, người liền thu đi."

"Cảm ơn phụ thân." Phương Viêm hướng Phương Chấn nói một tiếng cảm ơn, tiếp đó liền đứng dậy cáo từ.

Hiện tại có đan phương, hẳn không thể chờ được muốn thí nghiệm Luyện Đan Các hệ thống.

Rời khỏi Phương Chấn thư phòng, Phương Viêm đem Noãn Dương Ngọc đưa cho Phó Khinh Huyền, Noãn Dương Ngọc đối với hắn vô dụng, có Tiên Giới hệ thống, tu luyện không có bình cảnh, tích lũy đủ EXP liền có thể đột phá bình cảnh, căn bản cũng không thể bị tẩu hỏa nhập ma, Noãn Dương Ngọc muốn cũng vô dụng, vừa vặn đưa cho Phó Khinh Huyền.

Đem Noãn Dương Ngọc xử lý tốt, Phương Viêm đi một chuyến tới được liệu thất bên trong gia tộc Tàng bảo khố, lấy lượng lớn linh dược linh thảo luyện chế Hồi Khí Đan, lúc này mới trở lại phòng luyện công.

"Thu!" Phương Viêm vào nhà, đóng kỹ cửa, tiếp đó liền lấy ra hai phân luyện chế Hồi Khí Đan nhân sâm, hoàng tinh, linh chi, Tam Diệp Thảo, bỏ lên trên bàn, sau đó kích hoạt Luyện Đan Các hệ thống, khẽ quát một tiếng thu, nhất thời không nãy tứ thông linh dược linh thảo liền nổi lên lúc thì trắng quang, trong nháy mắt liền tiến vào Phương Viêm trong đầu hệ thống bên trong.

mở ra Tiên Giới hệ thống trang chủ, kích hoạt Luyện Đan Các. Luyện Đan Các giao diện xuất hiện một chuỗi số liệu.

" nhân sâm Trăm năm hai mươi cây, hoàng tinh 120 năm mười tám cây, linh chi trăm năm tám cây, Tam Diệp Thảo hai cây. Có thể luyện chế Hồi Khí Đan hai lô, mỗi lô thành đan một trăm viên, tốn thời gian một canh giờ, tiêu hao năm trăm EXP."

"Kích hoạt Luyện Đan Các luyện chế Hồi Khí Đan." Xem xong Luyện Đan Các giới thiệu, Phương Viêm kích hoạt Luyện Đan Các hệ thống, nhất thời EXP liền ít đi năm trăm.

" Luyện Đan Các rốt cục khai trương. Phải đợi một canh giờ, một canh giờ này ta nên làm gì a. Vẫn là tu luyện một canh giờ đi, lãng phí EXP cần nhanh chóng bù đắp lại, nếu không muốn đột phá Bạo Khí Cảnh bốn tầng lại chậm hai ngày." Luyện Đan Các bắt đầu luyện đan, Phương Viêm yên lặng, vận công đã tọa tu luyện tích lũy EXP.

CẦU LIKE~~~ ĐỀ CỬ~~~ DONATE~~~

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Tới Ngạo Hàn tông

Dịch: xonevictory

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ thành công luyện chế Hồi Khí Đan, đan thành nhân cấp hạ phẩm cực phẩm, Luyện Đan Các độ thuận thực +2."

Một canh giờ thoáng cái liền qua, tiếp đó, âm thanh thông báo của hệ thống đột nhiên vang lên trong đầu Phương Viêm.

"Dĩ nhiên là cực phẩm Hồi Khí Đan, không có xác suất thất bại. Sau này có Hồi Khí Đan, tại cũng không cần lo lãng phí nhân khí tiêu hao." Phương Viêm từ không gian túi đeo lưng lấy ra một hạt Hồi Khí Đan, một luồng dược hương nồng nặc tan ra bốn phía, xem xét phẩm chất, so với Hồi Khí Đan khi trước hẳn dùng qua tốt hơn không ít.

"Nửa canh giờ một lô đan dược, một lô một trăm hạt, một ngày 2,400 hạt Hồi Khí Đan, sau này cũng không cần lo lãng phí nhân khí tiêu hao hết."

"lại qua mấy ngày liền muốn tới Ngạo Hàn tông, ta nhất định phải tranh thủ thời gian luyện chế một ít Hồi Khí Đan."

Dùng Luyện Đan Các luyện chế đan dược, không nổ lò, cũng không luyện ra phế đan. Phương Viêm cũng muốn lưu lại một nhóm Hồi Khí Đan Phương gia, thuận tiện lấy một ít dược liệu luyện chế Hồi Khí Đan.

"Viêm Nhi, người nói sư phụ người cần dược liệu luyện đan, đồng thời dùng Hồi Khí Đan trao đổi?" Phương Viêm đem lời kịch đã chuẩn bị tốt hướng Phương Chấn nói, Phương Chấn có chút khó mà tin nổi hỏi lại.

Hồi Khí Đan tại trong thành Duyệt Châu cũng không phải đỉnh cấp đan dược, tuy nhiên không phải ai cũng có thể dùng được, một hạt phổ thông Hồi Khí Đan là mười viên hạ phẩm linh thạch, một bình một trăm hạt Hồi Khí Đan liền muốn một ngàn hạ phẩm linh thạch, hơn nữa lại là tiêu hao phẩm, chỉ có lúc nguy hiểm mới sử dụng. Nếu có đại lượng Hồi Khí Đan, Phương gia có thể tổ chức nhân thủ tiến sâu vào hoành Nhạc Sơn mạch săn giết yêu thú.

"Đúng vậy, gần đây sư phụ ta cần lượng lớn dược liệu luyện đan, ta đã cùng sư phụ nói chuyện, hẳn đồng ý dùng Hồi Khí Đan cùng chúng ta đổi các loại dược liệu. Nhưng tiền đề là dược liệu luyện chế Hồi Khí Đan nhất định phải tự chúng ta cung cấp." Phương Viêm thấy Phương Chấn có chút thất thố, không khỏi nói.

"tốt, tốt, người nhanh liên hệ sư phụ người, ta đi gom góp các loại dược liệu." Phương Chấn nghe vậy có chút gấp gáp nói.

"Không cần, phụ thân, người chỉ cần đem linh dược cùng linh thảo chuẩn bị kỹ càng đưa đến phòng luyện công của ta là được." Phương Viêm cười nói.

Phương Viêm cáo từ rồi đi, không lâu sau, Phương Chấn liền phái lượng lớn nhân thủ đưa đến linh dược linh thảo, đem mấy gian sương phòng sát vách Phương Viêm đều chất đầy.

Mãi đến tận lúc màn đêm buông xuống, Phương Viêm mới đem sát linh dược linh thảo thu vào không gian túi đeo lưng.

"Ồ, Luyện Đan Các hệ thống, một lần nhiều nhất có thể luyện chế bốn lô Hồi Khí Đan, mỗi hai canh giờ liền phải thêm dược liệu một lần." Phương Viêm bày ra rất nhiều phần dược liệu luyện chế Hồi Khí Đan trên bàn, nhưng sau khi kích hoạt Luyện Đan Các hệ thống, chỉ có bốn phần dược liệu bị lấy đi, còn lại sáu phần vẫn bất động tại chỗ.

"Kiến tập? lẽ nào số lượng luyện chế đan dược cùng Luyện Đan Các độ thuần thực có quan hệ. Độ thuần thực càng cao, có thể luyện chế đan dược càng nhiều." Phương Viêm tại giao diện hệ thống Luyện Đan Các bên trong phát hiện hai chữ kiến tập, đắm chiêu nói.

Hai canh giờ thêm một lần dược liệu, cũng phải rất phiền phức, nếu như để người ta biết hẳn có hệ thống nghịch thiên như vậy, chính là tương đương với một tên bậc thầy luyện đan, nhất định sẽ đổ kị phát điên phát rồ.

"đây là Hồi Khí Đan sư phụ của người luyện chế, đan thành cực phẩm, chỉ có Luyện Đan Tổng Sư mới có thể luyện chế ra cực phẩm đan dược. Tuy chỉ là phổ thông Hồi Khí Đan, nhưng đan thành cực phẩm, đối với Tiên Thiên cảnh tu sĩ cũng hữu dụng. một hạt cực phẩm Hồi Khí Đan Như vậy tương đương với nửa hạt hạ phẩm Hồi Nguyên Đan, mỗi hạt có thể bán được năm mươi miếng hạ phẩm linh thạch." Phương Chấn nhìn cực phẩm Hồi Khí Đan mà Phương Viêm kinh hi nói.

Lần này Phương Viêm lấy ra mười bình Hồi Khí Đan, mỗi bình một trăm hạt, một bình giá trị năm ngàn hạ phẩm linh thạch, mười bình chính là năm vạn hạ phẩm linh thạch, mà các loại linh dược linh thảo Phương gia cung cấp cũng chỉ giá trị hai vạn hạ phẩm linh thạch, lần này Phương gia kiếm lời 3 vạn, có thể nói chiếm lợi lớn, nhất thời không khỏi nói. "Viêm Nhi, lần sau gặp được sư tôn người, người phải thay vì phụ cảm tạ lão nhân gia ngài, một ngàn hạt cực phẩm Hồi Khí Đan, chính là giúp Phương gia ta một đại ân. Sau này cần dược liệu luyện đan cứ việc cùng sư phụ nói một tiếng, sư phụ có thể làm được nhất định không chối từ."

"đã rõ, phụ thân, hài nhi nhất định sẽ thay ngài cẩn thận báo đáp sư phụ lão nhân gia." Phương Viêm nghe vậy không khỏi cười nói.

"Ta có thể giúp Phương gia như vậy, ta đi rồi, Phương gia nhất định có thể phát triển lớn mạnh." Rồi khỏi Phương Chấn thư phòng, Phương Viêm ngẩng đầu nhìn trời, thờ phào nhẹ nhõm.

Cách buổi đầu giá kết thúc đã qua ba ngày. Duyệt Châu thành trải qua rung chuyển sau khi Cao Vương hai nhà bị diệt môn cũng khôi phục yên tĩnh, Lý Vân Thông cũng không tới gây sự với Phương Viêm.

một buổi sớm, Ngao Hàn tông sứ giả đến Phương phủ thông báo Phương Viêm ngày mai sẽ lên đường đi Ngao Hàn tông.

Ngày đó, Phương phủ giăng đèn kết hoa, đại bãi yến hội, một bộ cảnh tượng náo nhiệt.

Tiệc rượu, hết thấy cao tăng Phương gia tụ hội, từng cái cung chén, vì Phương Viêm, Phó Khinh Huyền cùng Phương Thanh chúc mừng cùng tiễn biệt. Mọi người uống đến rạng sáng, rồi mới kết thúc.

"Viêm Nhi, Huyền nhi, còn có Phương Thanh, các người lần này đi Ngao Hàn tông nhất định phải đoàn kết, trợ giúp lẫn nhau, Phương gia chờ các người trở về phát triển." Phương Chấn đem Phương Viêm, Phó Khinh Huyền, Phương Thanh lưu lại ý vị sâu xa nói.

"Đã rõ phụ thân."

"Đã rõ Gia chủ."

Phương Viêm, Phó Khinh Huyền, Phương Viêm nghe vậy không khỏi cung thanh trả lời.

"Đi thôi, đi thôi, chuẩn bị cho tốt, sáng sớm liền phải đi, các người cũng không cần chào ta." Phương Chấn phát phát tay có chút không muốn nói.

Suốt đêm không nói chuyện.

sớm ngày thứ hai, một vệt ngân sắc mới lộ ra phía chân trời, Phương Viêm, Phó Khinh Huyền, Phương Thanh ba người liền đến vùng ngoại thành. Giờ khắc này, Ngao Hàn tông sứ giả, cùng với tám tên đệ tử khác thông qua sát hạch lần này cũng ở chỗ này chờ đợi..

"Chư vị, nếu mọi người đã đến đủ, chúng ta liền lên đường đi!" Vệ Minh Sơn thấy mọi người đều đến đủ, cao giọng nói.

Theo Vệ Minh Sơn tiếng nói vừa dứt, chỉ thấy Vệ Minh Sơn vung tay lên, một thanh phi kiếm khéo léo bắn ra, dưới sự thôi thúc Vệ Minh Sơn đón gió

mà lớn, trong nháy mắt liền trở thành cự kiếm mấy trượng.

"Chư vị lên đi, nơi này cách Ngạo Hàn tông hơn mười ngàn dặm, để ta mang các ngươi một đoạn đường, cũng sớm ngày về núi." Vệ Minh Sơn lấy ra phi kiếm cao giọng nói.

Phương Viêm thấy Vệ Minh Sơn lấy ra phi kiếm lộ ra một vết ngón trông, chỉ cần tiến vào Tiên Thiên chi cảnh là có thể ngự kiếm phi hành, nháy mắt chín vạn dặm.

"Lên!"

Theo từng cái đệ tử khác nhảy lên cự kiếm, Phương Viêm, Phó Khinh Huyền, Phương Thanh nhìn nhau nở nụ cười, tiếp đó cũng nhảy lên cự kiếm. Mà một đám Ngạo Hàn tông đệ tử Vệ Minh Sơn mang đến lại tề ra phi kiếm của chính mình hướng về phía chân trời bay đi.

"Viêm Nhi, hi vọng ngươi thuận buồm xuôi gió, nhà chúng ta có thể đoàn viên hay không phải xem ngươi rồi." Nhìn cự kiếm biến mất phía chân trời, Phương Chấn đứng ở cửa thành nắm chặt nắm đấm nói.

...

"Đây là ngự kiếm phi hành, khi nào ta có thể làm được a?" Gió nhẹ lướt nhẹ qua mặt, trên nền trời xanh, từng đám mây trắng nổi bông bồng bềnh trôi qua, Duyệt Châu thành hóa thành một điểm đen nhỏ cảnh vật, trên đất xoạt xoạt bay qua, Phương Viêm một mặt ngắm trông.

"Có thể, chỉ cần chúng ta trở thành đệ tử nội môn Ngạo Hàn tông, chúng ta có thể tu luyện phương pháp ngự kiếm phi hành." Phó Khinh Huyền ôn nhu nói.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Hạ mã uy

Dịch: xonevictory

Trải qua một ngày trèo đèo lội suối, đoàn người Phương Viêm do Vệ Minh Sơn trưởng lão mang theo, vượt thiên sơn vạn thủy, xuất hiện tại một sơn mạch trên không.

bên dưới Mây mù liên miên quần quanh quần sơn, tùy tiện đều có thể thấy được cự phong thông thiên, thẳng tắp như mũi tên, cao vút trong mây, sơn hoa rực rỡ, trên một số ngọn núi lớn mây mù bao phủ xây dựng rất nhiều cung điện.

Vô số ngọn thác ngàn trượng, từ đỉnh cao trút xuống, tựa như vô số đầu Ngọc Long buông xuống, hàng vạn con ngựa chạy chồm, tiếng nổ vang rền không ngừng.

Bầu trời xanh thẳm, mặt trời chói chang, ánh mặt trời chiếu sáng đại địa.

trên ngọn núi lớn Xa xa hiện ra một luồng khí tức hoang dã.

Tại ngọn núi nơi sâu xa nhất, mây mù mờ ảo, tường vân thủy khí vạn ngàn, thất thái hồng kiều vắt ngang chân trời, linh cảm Tiên Hạc bay lượn, khiến người ta tưởng rằng đây chính là Tiên Giới.

"thất phẩm tông môn, đúng là rất huy hoàng a!" Nhìn cung điện nơi sâu xa bị mây mù che phủ, Phương Thanh một mặt khiếp sợ.

Tại bên trong trò chơi (Tiên Giới), một số Thánh Địa cỡ lớn, trụ sở tông môn cũng là tình cảnh như thế, trong game, Phương Viêm có cảm giác lạc vào thế giới kỳ lạ, giờ khắc này, tới thực tế, để hấn chấn động không thôi, trò chơi cảnh có đẹp, nhưng vẫn không bằng cảnh thật một phần vạn.

"đã đến Ngạo Hàn tông, mọi người đều xuống đi." Vệ Minh Sơn dừng lại tại một chân núi có địa thế bằng phẳng, phía trước là một sơn đạo do thêm đá xây thành, sơn đạo đi về vị trí cung điện trong mây mù.

"Đây là Ngọc Lâm Sơn mạch Ngạo Hàn tông, là địa bàn Ngạo Hàn tông ta. Ngạo Hàn tông sơn môn trên đỉnh núi, theo sơn đạo liền có thể đi vào Ngạo Hàn tông. Chín vạn chín ngàn chín trăm chín mươi chín bậc đá là thử thách đối với các ngươi, các ngươi nhất định phải tự mình bước đi, một bước một vết chân đến sơn môn Ngạo Hàn tông, đây cũng là một lần nhỏ nhỏ sát hạch trước khi nhập môn đối với các ngươi." Vệ Minh Sơn thu lại phi kiếm, tiếp đó hướng mười một người Phương Viêm cao giọng nói. Rồi hướng đám Lý Vân Thông phía sau, Hạ Nghê Thường phát ống tay áo nói.

"Đi, chúng ta về núi môn, đợi lát nữa lại phái người đến dẫn bọn họ nhập môn!"

"Cẩn thận, thông thiên thê (thang lên trời) này, một bước khó hơn một bước, càng đi lên áp lực càng lớn, hoàn thành, có thể rèn luyện thân thể cùng ý chí

của các người." khi bọn hắn vừa động thân, Hạ Nghê Thường đột nhiên hướng Phung Viêm truyền âm nói.

" thông thiên thể, rèn luyện ý chí thân thể!" Phung Viêm nghe vậy đắm chiêu, hướng Hạ Nghê Thường cảm kích gật đầu.

Lập tức, Vệ Minh Sơn mang theo đám người Hạ Nghê Thường Lý Vân Thông đi trước trở về Ngao Hàn tông.

"Phung Viêm công tử, chúng ta leo núi đi!" Trương Long thấy đám người Vệ Minh Sơn đi rồi, mà đám người Phung Viêm, Phó Khinh Huyền đứng yên bất động, nhất thời liền hướng về phía Phung Viêm thúc dục.

"được, đi thôi!" Phung Viêm nghe vậy nói.

Một nhóm mười một người dưới sự dẫn dắt của Phung Viêm, Phó Khinh Huyền bắt đầu leo núi.

mặt trên thông thiên thể Đây có trận pháp bao phủ, một đoạn sơn đạo khởi đầu còn không sao, mọi người còn có thể vừa đi vừa ngắm phong cảnh trên núi, nhưng vừa đến giữa sườn núi nơi, mọi người liền cảm thụ một luồng áp lực dày nặng, dường như trên lưng cồng một khối cự thạch ngàn cân. Đặc biệt mấy người tu vi hơi yếu giờ khắc này đã mồ hôi đầm đìa, luy thở hồng hộc.

Phải biết, mười một người này đều là Bạo Khí Cảnh tu vi, leo núi mà đổ đầy mồ hôi, việc này cũng không thấy nhiều.

bên trong Mười một người, cũng chỉ có Phung Viêm Phó, Khinh Huyền và Trương Long dễ dàng nhất, còn lại mọi người hơi thở hồng hộc..

thấy tông môn trên đỉnh núi ở phía xa xa, đám Phung Viêm dần dần kéo dài khoảng cách, mười một người không thể đồng thời đi tới, Phung Viêm cũng cảm nhận được áp lực không nhỏ.

một khi bọn họ dừng lại, cổ áp lực dày nặng quanh thân cũng sẽ buông lỏng, rèn luyện ý chí cũng là thất bại, sẽ phải đi lại từ đầu. Thang lên trời, đạo lý chính là thừa thế xông lên.

Được Hạ Nghê Thường nhắc nhở, Phung Viêm, Phó Khinh Huyền, Phung Thanh đều có một cỗ khí thế quyết tâm vượt khó. Trái lại những người khác, vì từng dừng lại trên đường, bất luận về sau kiên trì, nhưng hiệu quả rèn luyện lại không có mấy tác dụng.

khi Phung Viêm lên đến chín vạn tám ngàn một trăm bậc, cơ thể hắn bắt đầu run rẩy, không chịu được cổ áp lực trên lưng. Giờ khắc này, Phung Viêm như cồng một ngọn núi lớn, mỗi lên một cái bậc thang đều phải dừng lại mấy hơi thở.

Tất cả những người khác đều thất bại, không thể một lần lên đỉnh, nhưng Phung Viêm cùng Phó Khinh Huyền vẫn đang kiên trì.

"Phung Viêm thật không hổ là thiên tài tuyệt thế trong thành Duyệt Châu, chỉ bằng phần nghị lực, ta không bằng hắn a!" trương long Đứng trên đỉnh ngọn núi nhìn Phung Viêm cùng Phó Khinh Huyền cả người đều bị mồ hôi thấm ướt, vẫn đang cắn răng kiên trì, không dừng lại nghỉ ngơi dù chỉ một giây, nhất thời không khỏi nói.

"Thông thiên giai đạo lý là một cỗ ý chí quyết tâm không buông bỏ, dù chúng ta đứng đỉnh trước, nhưng bỏ qua cơ hội rèn luyện ý chí và thân thể tuyệt hảo này." Phung Thanh có chút tiếc nuối.

"Chúng ta sắp trở thành đệ tử ngoại môn Ngao Hàn tông, sau này còn có rất nhiều cơ hội." Quách Bình nghe vậy không khỏi trầm giọng.

"Mau nhìn, Phung Viêm sắp tới đỉnh." Đột nhiên có người quát to.

kục này, Phung Viêm cùng Phó Khinh Huyền cách đỉnh chỉ có một cấp bậc thang.

"mệt chết ta rồi, Ngao Hàn tông thật đúng là làm khó người a." Vừa bước lên đỉnh, áp lực Phung Viêm quanh thân buông lỏng, nhất thời không khỏi cảm khái.

Đột nhiên, từng đạo tiếng hạc kêu vang lên trên đầu mọi người. Dưới ánh mắt của đám người bên dưới, hai cái điểm trắng xuất hiện xa xa trong mây mù, qua lại như mũi tên nhọn, bắt đầu chỉ to bằng nắm tay, đợi đến trên đầu của mọi, đã biến thành hai con Tiên Hạc giương cánh đạt hai trượng, hình thể còn lớn hơn so với trâu. Mà trên lưng hạc còn ngồi hai người thanh niên mặc trường sam màu xanh..

Tiên Hạc hạ xuống, cự sí vẩy vẩy, bão táp càng thêm kịch liệt, trong lúc cánh vỗ đó, kinh phong như tên, thổi bốn phía làm cát bay đá chạy, cảnh khô lá héo bay ngang trời. Tới gần thêm đá, kinh phong bất ngờ nổi lên, đám người Phung Viêm nhất thời bất cân, từng cái thân hình chập chòn, dường như lúc nào cũng có thể lăn xuống từ trên thêm đá này.

"Còn không tránh ra, không thấy Tiên Hạc muốn hạ cánh, các ngươi muốn chết a!"

Tiên Hạc hạ xuống, chỉ thiếu chút là cùng đám người Phung Viêm đụng vào nhau, Trương Long Quách Bình đám người bởi vì đứng đỉnh sớm, không ở chính giữa thêm đá, người trẻ tuổi cười Tiên Hạc, thấy Phung Viêm che ở giữa đường không cho Tiên Hạc hạ xuống, nhất thời quát mắng một tiếng, tay rút roi ô kim sắc bên hông, hướng về Phung Viêm quát tới, tựa hồ muốn đem hắn quát bay.

"Muốn chết?" Biến cố bất ngờ nổi lên, Phung Viêm cũng không muốn chịu một roi, quát mắng một tiếng, đưa tay cái gạt lại ô kim sắc roi.

"Tiểu tử, lại dám phản kháng, chán sống rồi sao?" Roi bị tóm lấy, thanh niên cười hạc thẹn quá thành giận, dùng sức rút lại roi dài nhưng lại không kéo

được trong tay Phương Viêm, võ Tiên Hạc hướng về phía Phương Viêm nổi giận nói.

"Hạc nhi, mở mắt, nhanh mở mắt chết hắc."

Tiên Hạc nộ mình, cự sí chớp, sắc bén mở hạc mở hướng về Phương Viêm.

"Súc sinh muốn chết." Tiên Hạc là cấp bốn linh cầm, Phương Viêm thấy đối phương kéo tới, nhất thời quát mắng một tiếng, một cái Băng Sơn Quyền hướng về Tiên Hạc đánh tới, tay hơi dùng sức, đem thanh niên từ trên lưng hạc kéo đi, rơi xuống bình đài trên núi đá đối diện, tư thế như cầu gãy bùn, vừa ngã đầu, chỉ thấy một gương mặt đủ màu máu me đầy mặt, thật thê thảm.

CÀU LIKE~~~ CÀU KIM PHIẾU~~~ CÀU DONATE A~~~

Chương này hơi khó làm. Có gì sai sót mong mn thứ lỗi!

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 99: Nhập môn

"Tiểu tử, ai cho ngươi lá gan, lại dám dẫm thương Tiên Hạc Ngao Hàn tông, còn dẫm thương sư huynh đồng môn." Một thanh niên mặc áo xanh khác chỉ huy Tiên Hạc ổn định, tiếp đó liền hướng Phương Viêm lớn tiếng quát lớn hỏi.

"Tiên Hạc, sư môn trưởng bối, ở đâu? không phải là ngươi đi!" Phương Viêm mất lạnh đối lập.

"Hừ, còn sư môn trưởng bối, ta làm sao cũng thấy được là kẻ xấu hành hung, nếu không phải ta phản ứng nhanh, sớm đã bị súc sinh kia đánh rơi xuống núi."

"Ngươi, ngươi cãi chày cãi cối, rõ ràng là ngươi dẫm thương người còn trách Chu sư đệ đối với ngươi hành hung, có còn vương pháp hay không." Tổng Thụy bị Phương Viêm lý luận làm cho tức giận, sắc mặt có chút xanh lên. Không nghĩ tới tiểu tử này khó chơi như vậy, bọn họ phụng mệnh tới nghênh tiếp đệ tử mới nhập môn nhưng phải cho đối phương một hạ mã uy, không nghĩ tới trái lại khiến mình mất hết mặt mũi. Bị một tên tiểu nhân vật dẫm thương.

"Tổng sư huynh, tiểu tử này mục vô tôn kỷ, ngươi phải giáo huấn tên cuồng đồ lớn mật dám tập kích sư huynh này một trận." Tần Tùng nghe vậy chỉ vào Phương Viêm gần giọng nói.

"Các ngươi dám?" Phó Khinh Huyền cũng bị hai tên đệ tử Ngao Hàn tông thô bạo làm tức giận, nhất thời không khỏi nói.

"Vị sư muội này, quy củ không thể phá, cuồng đồ lớn mật như vậy không giáo huấn một hồi, sau này trong sư môn sẽ không coi bệ trên ra gì. Ngươi tránh ra, liền để vị huynh giáo huấn hắc một hồi." Tổng Thụy giờ khắc này mới nhìn thấy Phó Khinh Huyền bên cạnh Phương Viêm môi hồng răng trắng, thân thể a Na yêu kiều, có khuynh quốc phong thái, vẻ mặt hung thần ác sát không còn sót lại chút gì, biểu hiện phong độ phiên phiến.

"Hanh... Không coi bệ trên ra gì, lớn mật cuồng đồ, chính là nói các ngươi đi, Tiên Hạc này, rõ ràng là các ngươi cố ý chỉ huy hạc hành hung, nếu không phải Phương Viêm thân thủ tốt, lúc này sớm bị Tiên Hạc hất đến xuống dưới núi, lại còn đối trắng thay đen, nói chúng ta làm sai, ta nhất định báo lên Vệ Trường lão, xin hắn giữ gìn lẽ phải." Phó Khinh Huyền cũng nhìn ra hai người này cố ý đến gây phiền phức, nhất thời không khỏi hừ lạnh nói.

"Hừ, mới vừa vào cửa liền dẫm thương sư huynh, việc này không thể bỏ qua, dù bẩm báo Vệ Trường lão thì chúng ta cũng có lý." Tổng Thụy nghe vậy hừ lạnh một tiếng, tay kéo trường kiếm sau lưng, trường kiếm ra khỏi vỏ, một luồng ánh kiếm bắn nhanh ra như điện, chém về phía Phương Viêm.

"Cái tên này khẳng định là được Lý Vân Thông sai khiến muốn tìm chúng ta phiền phức." Tổng Thụy đột nhiên động thủ, Phương Viêm cũng biết, hai gia hỏa này nhất định được Lý Vân Thông sai khiến, quát mắng một tiếng, cự quyền đón lấy, một cái Băng Sơn Quyền hướng về ánh kiếm chém tới.

"Hừ, Ngao Hàn tông đệ tử cũng chỉ đến thế mà thôi!" Kinh phong bắn ra bốn phía, trong nháy mắt kiếm quang Tổng Thụy chém tới liền tan tác, Phương Viêm hừ lạnh một tiếng, Băng Sơn Quyền liền tiếp đánh ra, quyền ảnh tự bốn phương tám hướng hướng về Tổng Thụy đánh tới.

"Dừng tay, các ngươi làm cái gì vậy, không biết đồng môn đệ tử không được tự ý đánh nhau sao?" Tổng Thụy là Bạo Khí Cảnh bảy tầng tu vi, nhưng Phương Viêm mạnh mẽ vượt qua sự tưởng tượng của bọn hắn, hai người tranh đấu quá nhiều tuần sơn đệ tử Ngao Hàn tông, đột nhiên một đạo tiếng hét lớn trên đỉnh đầu mọi người vang lên, tiếp đó, một thân mặc áo xanh, ống tay áo thêu tiểu kiếm màu vàng nói rõ thân phận đệ tử chấp pháp xuất hiện trước đám người Phương Viêm.

"Hách sư huynh." Tổng Thụy, Tần Tùng thấy người tới, nhất thời một mặt cung kính, mà Phương Viêm cũng lùi tới che trước Phó Khinh Huyền, nhìn thanh niên đột nhiên xuất hiện trước mắt.

"Chuyện gì thế này, Ngao Hàn tông không cấm đồng môn tỷ thí lẫn nhau, các ngươi có thể đến Diễn Võ Trường luận bàn, tại sao ở trước sơn môn động

thứ? Nếu như truyền đi, há không phải nói Ngạo Hàn tông chúng ta không có giáo đường." Hách Vạn thấy mặt đất tàn tạ khắp nơi, đều là do hai người đại chiến tạo thành, xa xa còn có một con Tiên Hạc thoi thóp, nổi giận nói.

"Hách sư huynh, đều là tiểu tử này, hấn không coi bẽ trên ra gì, hấn ra tay đã thương Hạc nhi của ta." Tàn Tùng nghe vậy chỉ vào Phung Viêm kêu gào nói.

"Người tên là gì, hấn nói là thật?" Hách Vạn sầm mặt lại, hướng về phía Phung Viêm chất vấn.

"Không phải như vậy, là hấn cười hạc hành hung người, Phung Viêm bị ép đánh trả." Phung Thanh nghe vậy không khỏi gấp gấp nói.

"Ta không hỏi người, hấn không có miệng không nói sao?" Hách Vạn trầm mặt xuống, mạnh mẽ trừng Phung Thanh một cái.

"tại hạ Phung Viêm, là đệ tử Vệ Trường lão chiêu thu từ Duyệt Châu thành. vừa rồi, ta mới vừa leo lên thiên thể, bọn họ liền cười hạc bay tới, mà tên này muốn đến ta dồn vào chỗ chết muốn đem ta đẩy xuống núi, tại hạ bất tài, bị ép tự vệ phản kích." Phung Viêm nghe vậy trầm giọng nói.

"Hách sư huynh, không phải như vậy, là tên này trước tiên tổn thương ta vật cười, ta mới ra tay đối phó hấn." Tàn Tùng nghe vậy giọng the thé nói.

"Hừ, các người tới đây làm gì, này đệ tử mới nhập môn, các người lại không quen biết, cũng không có cái gì ân oán, hấn vì sao lại đã thương người vật cười?" Hách Vạn liền xoay người trông chừng Tàn Tùng là hừ lạnh nói.

"Chúng ta phụng trường lão chi mệnh đến dẫn bọn họ vào sơn môn." Tống Thụy nghe vậy không khỏi trầm giọng.

"Nếu là dẫn tân tiến đệ tử vào sơn môn, vậy tại sao các người xung đột, lẽ nào là các người muốn cho bọn họ hạ mã uy, biểu lộ các người uy phong. Các người chẳng lẽ không biết đệ tử cũ không thể bắt nạt đệ tử mới nhập môn, người có phải là muốn đến Hình đường một chuyến a!" Hách Vạn nghe cái liền hiểu đầu đuôi lạnh giọng nói.

"Hách sư huynh, sự tình không phải như người nghĩ, là tiểu tử này đắc tội Lý Vân Thông sư huynh, Lý sư huynh hạ lệnh muốn chúng ta giáo huấn hấn một chút." Tống Thụy thấy sự tình bất lợi, nhất thời không khỏi hướng Hách Vạn truyền âm nói.

"Là Lý Vân Thông phái các người tới." Hách Vạn liền sầm mặt lại, truyền âm hỏi, việc này dĩ nhiên liên lụy đến nội môn đệ.

Tống Thụy nghe vậy gật đầu, nhìn chằm chằm Hách Vạn, muốn xem hấn sẽ xử lý chuyện này như thế nào.

"Các người về trước đi, việc này ta sẽ xử lý." Hách Vạn liền nghe vậy nói.

"Hách sư huynh, vậy chúng ta trước cáo từ." Tống Thụy, Tàn Tùng thở phào một cái, tiếp đó liền đứng dậy rời đi.

"Các người là nhóm đệ tử mới thứ sáu trong năm nay, hiện tại để ta mang bọn người trở về núi đăng ký đi!" Hách Vạn thấy Tống Thụy hai người rời đi, không khỏi nói.

"Các người có phải là đắc tội Lý Vân Thông Lý sư huynh?"

"Quả nhiên là hấn!" Phung Viêm nghe vậy sầm mặt lại lạnh lùng nói.

"Mới nhập môn đệ tử dĩ nhiên đắc tội nội môn đệ tử, các người vẫn là tự cầu phúc đi, lần này may mắn là gặp phải ta, nếu không việc hôm nay tuyệt đối không dễ dàng giải quyết.." Hách Vạn nghe vậy lắc đầu thờ dãi nói.

"Không nói nhiều, các người sau này cẩn trọng một chút là được, hiện tại ta mang bọn người đến ngoại môn đăng ký, đăng ký xong các người liền có thể trở thành Ngạo Hàn tông đệ tử ký danh." Hách Vạn trước tiên hướng về cung điện trên đỉnh núi đi đến.

Khoảng chừng bữa cơm công phu, Phung Viêm một nhóm mười hai người xuất hiện tại Tuyết Mai phong, Tuyết Mai phong là ngoại môn sơn của Ngạo Hàn tông.

Tuyết Mai phong cao tới ngàn trượng, đầu đầu cũng có thương tùng thúy bách, suối chảy thác tuôn, một toà lại một toà cung điện đứng vững trên sườn núi, trên đỉnh núi, đứng vững một toà cung điện hoa lệ khổng lồ.

"Lý Trường lão, đây là tông môn tân chiêu đệ tử, phiền phúc lão gia ngài đăng ký cho bọn họ." Hách Vạn đưa bọn Phung Viêm tiến vào một gian cung điện lớn nhất giữa sườn núi, đoạn nói.

Lý trường lão vuốt vuốt râu dê, ánh mắt lóe ra từng luồng quang mang sắc bén, quét xuống đoàn người Phung Viêm, tiếp đó nói. "các người tới, báo họ tên, tuổi tác, quê quán, ta giúp các người làm thân phận nhân."

"Phung Viêm, năm nay mười sáu, quê quán Duyệt Châu thành." Phung Viêm nghe vậy tiến lên một bước nói.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 100: Nội môn sát hạch

Linh thân phận lệnh bài, khi đám Phương Viêm trở lại nơi ở Ngạo Hàn tông sắp xếp cũng là lúc mặt trời lặn.

Thông qua tìm hiểu, đám Phương Viêm cũng biết đệ tử ngoại môn Ngạo Hàn tông có tới mấy vạn người.

Trong đó đệ tử nội môn địa vị hiển hách cũng có khoảng năm trăm người, trong số năm trăm đệ tử nội môn còn có mấy chục đệ tử chân truyền giữa vai trò hạt nhân.

Những đệ tử nội môn này, cả ngày tại tu luyện trong Ngạo Hàn tông, hoặc là được tông môn tổ chức ra ngoài lịch lãm, rèn luyện ý chí, cầu tu thần thông hướng thiên đoạt mệnh một bước lên trời.

Tiến vào Ngạo Hàn tông, mười một người Phương Viêm đều là đệ tử ngoại môn. Mỗi ngày phải hoàn thành một ít nhiệm vụ tông phái tuyên bố, ví dụ như nuôi dưỡng linh cầm, hoặc quản lý linh dược linh điền, phải hoàn thành tông môn nhiệm vụ mới có thể có thời gian tu luyện.

Mà một khi trở thành đệ tử nội môn, liền không cần làm tạp dịch, mỗi tháng chỉ cần nhận một ít nhiệm vụ tông môn tuyên bố, tích lũy có nhất định điểm cống hiến tông môn là có thể bề quan tu luyện, mỗi tháng tông môn còn phân phát lượng lớn vật tư tu luyện.

Hơn nữa, một khi trở thành đệ tử nội môn, mạng sống liền được bảo đảm, đồng môn không được tự giết lẫn nhau, Lý Vân Thông liền không thể quang minh chính đại ra tay đối phó Phương Viêm. Nếu như hai người không thể điều hòa mâu thuẫn, dưới sự chủ trì sư môn trưởng bối, có thể lên sinh tử trên đài quyết sinh tử.

Nếu chỉ là đệ tử ký danh, chết liền chết, tông môn cũng không thể vì một đệ tử ngoại môn phế bỏ một nội môn đệ tử.

"Phương Viêm, ngươi thật sự dự định ngày mai đi xin đệ tử nội môn sát hạch sao? Không bằng chờ một tháng, làm quen hoàn cảnh Ngạo Hàn tông." Phó Khinh Huyền nhìn Phương Viêm dưới ánh tà dương ôn nhu hỏi.

"Ngươi cũng nhìn thấy, vừa mới vừa vào cửa, Lý Vân Thông liền bắt đầu ra tay với ta, đệ tử ngoại môn tuy nói cũng được tông môn bảo vệ, nhưng vẫn không bằng đệ tử nội môn. hiện tại Ta là Bạo Khí Cảnh tầng ba, có thể xin sát hạch đệ tử nội môn." Phương Viêm lắc đầu nói.

Hắn là Ngạo Hàn tông đệ tử ngoại môn, cùng Lý Vân Thông khác nhau một trời một vực, hắn cũng không chắc Lý Vân Thông sẽ dùng phương pháp gì tới đối phó hắn, một khi hắn trở thành đệ tử nội môn, hắn sẽ có một tầng ô dù, chờ hắn tiến vào Tiên Thiên chỉ cảnh thì có thể cùng Lý Vân Thông quyết sinh tử trên sinh tử đài.

"Ân, ta hiện tại mới Bạo Khí Cảnh tầng thứ hai, mà Ngạo Hàn tông đệ tử nội môn tiêu chuẩn thấp là nhưng Bạo Khí Cảnh, ngày mai ta liền cùng đi với người tham gia sát hạch. Trở thành đệ tử nội môn, đãi ngộ tốt hơn ngoại môn nhiều." Phó Khinh Huyền nghe vậy cười nói.

"Ân, tốt, đợi lát nữa ta đi hỏi Phương Thanh, xem hắn có cùng chúng ta cùng đi tham gia đệ tử nội môn sát hạch không." Phương Viêm cười nói.

màn đêm yên tĩnh, ngày thứ nhất Phương Viêm tiến vào Ngạo Hàn tông liền bình yên vượt qua.

vì diện tích Ngạo Hàn tông rất lớn, mỗi một tên đệ tử ngoại môn đều có một gian phòng nhỏ riêng biệt. sớm ngày thứ hai, Phương Viêm, Phó Khinh Huyền, Phương Thanh ba người tụ lại một chỗ.

"Đi, chúng ta đi đi ghi danh."

Phương Viêm bắt chuyện một tiếng, hướng về ngoại môn đại điện đi đến.

Ngạo Hàn tông đệ tử đông đảo, mỗi ngày đầu tháng đều sẽ có rất nhiều đệ tử xin sát hạch trở thành đệ tử nội môn.

đám người Phương Viêm đến cũng không phải rất sớm, vì hôm nay vừa vặn tại đầu tháng, khi ba người báo tên xong chạy tới thẳng tiên đường, bốn phía đã tụ tập hơn trăm người.

"Dĩ nhiên có nhiều người tham gia sát hạch như vậy, đều là Bạo Khí Cảnh tu vi, từ Bạo Khí Cảnh một tầng đến Bạo Khí Cảnh bốn, năm tầng không giống nhau." Nhìn đám người chung quanh từng cái khí tức cường đại, Phương Viêm không khỏi cau mày.

Bạo Khí Cảnh ba, bốn tầng tu sĩ đều không phải đệ tử nội môn, đệ tử nội môn Ngạo Hàn tông này tổ chất thật đúng là cao hơn bình thường.

"Thăng tiên đường khô lổ, lực lớn vô cùng, động tác nhanh nhẹn, hơn nữa đầu là đao thương bắt nhập, đặc biệt đại lực khô lổ ở điểm cuối so với Bạo Khí Cảnh sơ kỳ tu sĩ mạnh gấp ba, bốn lần, rất khó chiến thắng. Tháng trước, có hai vị sư huynh Bạo Khí Cảnh trung kỳ bốn, năm tầng đều không thể thông qua sát hạch, lần này chúng ta sợ là tay trắng trở về." Có người nhìn phong bế đại môn (cửa lớn đang đóng) phía xa thở dài nói.

", thăng tiên đường sát hạch thực sự quá khó khăn, nếu không phải thiên phú dị bẩm, căn bản không thể thông qua sát hạch." Có người nghe vậy phụ họa nói.

"Loảng xoảng!"

Đang lúc này, hai cánh cửa lớn "Thăng tiên đường", từ từ mở ra, từ bên trong đi ra hai trung niên mặc trường sam màu xanh nho nhỏ, liếc mắt nhìn bên ngoài tụ tập ngoại môn sát hạch đệ tử, một người trong đó cao giọng nói: "Ngày hôm nay đệ tử ngoại môn mỗi tháng một lần sát hạch bắt đầu rồi, tất cả các người vào đi."

Lập tức, đám đệ tử ngoại môn tham gia sát hạch nối đuôi nhau mà vào.

Đại điện rộng chừng mười trượng, nhiều nhất có thể chứa đựng ngàn người người, bốn phía đại điện có mười cánh cửa, mỗi một cánh cửa đều có một cái thông đạo tối thui, bên trong một đôi mắt màu đỏ thẫm lúc ẩn lúc hiện, nhìn chăm chăm mọi người, lộ ra hung ác, bá đạo, tàn nhẫn, huyết tính khí tức.

"Hừm, hôm nay các người tới tham gia Ngạo Hàn tông sát hạch đệ tử ngoại môn tấn thăng đệ tử nội môn, nói vậy các người cũng rõ ràng nội dung sát hạch là cái gì. xuyên qua thông đạo khôi lỗi, điểm cuối có một vị đại lực khôi lỗi, chỉ cần các người chiến thắng nó, liền thông qua sát hạch, chính thức trở thành đệ tử nội môn Ngạo Hàn tông ta. Lần khảo hạch này có rất nhiều đệ tử mới tấn thăng Bạch Khí Cảnh đệ tử, các người lần thứ nhất tham gia sát hạch đệ tử, không có hiểu rõ về đại lực khôi lỗi, chỉ biết danh tự đại lực khôi lỗi, nhưng lại không biết Ngạo Hàn Tông Trưởng lão dùng tài liệu nào luyện chế thành khôi lỗi, ta sẽ giải thích một chút, bằng không chút nữa các người chết cũng không biết chết như thế nào." Một vị quan giám khảo nhìn đám người bên trong cung điện lạnh lùng nói.

"Đại lực khôi lỗi nguyên bản là một Ma Nhân ở thế giới dưới lòng đất, trong lòng đất thế giới sinh vật nổi danh huyết tính tàn bạo, sức mạnh to lớn, sau khi bọn họ bị Ngạo Hàn tông ta bắt được, dùng Thông Thiên thủ đoạn xóa đi thần trí, luyện thành khôi lỗi, có được vô cùng cự lực cùng với bản tính tàn bạo, một khi chiến đấu, chính là một cỗ máy giết chóc hoàn hảo. Nếu như các người tự thấy không địch lại, nhất định phải cao giọng kêu cứu, sẽ có người cứu các người ra, nhưng nếu lên tiếng chậm, bị đại lực khôi lỗi đánh tàn, thậm chí giết chết chỉ có thể tự trách các người không cẩn thận."

"Cái gì?"

"Đại lực khôi lỗi, dĩ nhiên là từ Ma Nhân trong lòng đất luyện chế thành?"

"Chẳng trách, những đệ tử thất bại trở về, kể chuyện khảo hạch đều nom nớp lo sợ, chỉ nói là đại lực khôi lỗi này hết sức lợi hại."

...

Đệ tử lần thứ nhất tham gia sát hạch Bốn phía nghe vậy không nhịn được kinh hô, một ít đệ tử lần hai tham gia sát hạch cũng biến sắc, họ đều ăn thiệt thòi tại đại lực khôi lỗi ở cửa cuối.

"Đám tiểu tử, các người cho rằng cầu tiên vẫn đạo là cười Hạc tiêu dao? Ngự kiếm phi tiên, nhẹ nhàng như mây khói?" Nhìn thấy đám đệ tử ngoại môn nghị luận sôi nổi, một vị quan giám khảo vẻ mặt đột nhiên trở nên lạnh lẽo: "Tiên lộ, là một con đường không có lối về. một đường là vượt mọi chông gai, đầu người, đầu yêu, đầu ma, đầu trời, một chút không bất cẩn liền có thể "thân tử đạo tiêu". thành công phi thăng Tiên Giới trường sinh bất tử lại có mấy người, phần lớn đều ngã xuống trên tiên lộ. Tu luyện, là mạnh mẽ bản thân, là một con đường cùng trời tranh đấu đoạt tính mạng. Hiện tại, lấy thực lực của các người, chém giết ngoại ma, bước lên tiên lộ bước thứ nhất đi."

"Hiện tại ta tuyên bố sát hạch bắt đầu, mười người một tổ, theo thứ tự tiến vào, xuyên qua khôi lỗi thông đạo, đánh bại đại lực khôi lỗi đi!"

CHƯƠNG THỨ 100. CẦU LIKE CẦU ĐỀ CỬ A~~~~

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 101: Thô bạo qua cửa

"Đại lực khôi lỗi, là Ma Nhân dưới thế giới trong lòng đất luyện chế mà thành, lẽ nào đây chính là thực lực của một thất phẩm thế lực hay sao? Thất phẩm đã vậy, lực phẩm thậm chí ngũ phẩm trở lên sẽ mạnh như thế nào." Mọi người không ngừng tiến khôi lỗi thông đạo, Phương Viêm đắm chiêu suy nghĩ.

Cùng với có người tiến vào thông đạo trong tối tăm, chỉ nghe thanh âm kèn kẹt không ngừng vang lên, một loạt hai mươi khôi lỗi thủ vệ từ hai bên lối đi ra.

Những khôi lỗi thủ vệ cao gần trượng, thân thể cấu tạo từ một loại kim loại kỳ dị mà thành, toả ra u quang, làm cho người ta cảm thấy một luồng dữ tợn hung tàn.

"Phương Viêm, người thấy chúng ta có thể thông qua khôi lỗi thông đạo sao?" Nhìn này từng cái cao to hung tàn khôi lỗi, Phương Thanh một mặt căng thẳng. Khôi lỗi dĩ nhiên hung tàn như vậy, không phải đại lực khôi lỗi ở điểm cuối càng thêm lợi hại sao?

"Làm hết sức mà thôi! Lần này không thông qua, chờ tháng sau tu vi tăng lên còn có thể tiếp tục đến thi a." Phương Viêm nghe vậy không khỏi nói.

Này Phương Thanh tuy cũng là Bạo Khí Cảnh tu vi, nhưng so với Phương Viêm cùng Phó Khinh Huyền mà nói lại yếu hơn không ít. Phương Viêm cũng không hi vọng hắn có thể một lần liền thông qua nội môn sát hạch.

"Àm! Âm! Âm! Âm..."

Theo đệ tử ngoại môn tham gia sát hạch tiến vào trong khôi lỗi thông đạo, chỉ nghe tiếng va chạm ầm ầm không dứt bên tai. Khôi lỗi thông đạo chỉ rộng có một trượng, hai bên khôi lỗi đã phủ kín lối đi, muốn thông qua sát hạch, nhất định phải cùng những khôi lỗi này giao đấu thật thương thật mà chiến, không có một chút may mắn nào cả.

"Ngô Đại Thông sát hạch thất bại, người tiếp theo tiến lên." Tiếng kêu thảm thiết đột nhiên vang lên, một bóng người từ trong thông đạo bay ra, giám khảo phụ trách giám thị nhất thời không khỏi quát to.

"Thất bại, ngay cả cửa thứ nhất khôi lỗi thông đạo đều không qua." đệ tử ngoại môn tên gọi Ngô Đại thông giờ khắc này bị khôi lỗi trong thông đạo đánh sưng mặt sưng mũi, từ trên mặt đất bò lên, có chút ủ rũ nói.

"thật khó a, Bạo Khí Cảnh một tầng chỉ có thể kiên trì mấy hơi thở, nếu muốn thông qua khôi lỗi thông đạo này, tôi thiếu cũng phải đến Bạo Khí Cảnh sơ kỳ đỉnh cao mới được." Phương Thanh nhìn Ngô Đại Thông bị khôi lỗi nhân đánh bay, tu vi của người này cùng hắn không phân cao thấp, người này còn không kiên trì thời gian uống cạn chén trà liền thất bại, sắc mặt càng ngày càng khó coi.

Khôi lỗi trong thông đạo chiến đấu vẫn còn tiếp tục, mỗi lần có mười người đồng thời sát hạch, có người bị đào thải, thì ngay lập tức có người khác lên thay. Mất khoảng nửa giờ, liền đến phiên Phó Khinh Huyền.

"Cố lên, người nhất định có thể quá quan." Phương Viêm hướng Phó Khinh Huyền khích lệ.

"Ân, người cũng vậy." Phó Khinh Huyền hướng Phương Viêm gật gật đầu, tiếp đó liền đạp bước tiến vào khôi lỗi thông đạo.

Theo Phó Khinh Huyền tiến vào khôi lỗi người trong thông đạo, trong một khôi lỗi thông đạo khác lại có người bị đào thải. Phương Viêm hướng Phương Thanh cổ vũ, Phương Thanh cũng tiến vào thông đạo.

Khôi lỗi thủ vệ nhận biết có người tới gần, thân thể trầm trọng khởi động, một quyền mạnh mẽ đánh về Phương Thanh, mãnh liệt kinh phong thổi khiến quần áo hắn trở nên nhếch nhác.

Phương Thanh không sở trường tốc độ, vội vã đưa hai tay giao nhau, mạnh mẽ ngăn trở khôi lỗi thủ vệ một quyền, thân thể về liền tiếp lui ba bước.

"Băng Sơn!"

lui lại ba bước, Phương Thanh lại nhảy lên một cái, một quyền đánh về đầu của khôi lỗi thủ vệ, kinh phong soàn soạt.

"Àm!"

Khôi lỗi nhân tri giác rất nhạy cảm, đưa cánh tay chặn lại Phương Thanh một đòn trí mạng, chột tay trái lần thứ hai đánh ra, quyền tốc nhanh khiến người ta khó có thể phản ứng, đánh thẳng Phương Thanh lồng ngực. Phương Thanh xem thời cơ thân thể uốn một cái, tránh thoát khỏi lỗi công kích, mặt khác, lại có một khôi lỗi nhân vung quyền hướng về hắn tấn công tới. Phương Thanh không không tập trung tinh thần, cùng khôi lỗi nganh bình.

"Mẹ kiếp, khôi lỗi thủ vệ dĩ nhiên hung hãn vậy." Một ít đệ tử ngoại môn mới bái vào Ngạo Hàn tông không lâu không nhận được thán phục.

Phương Viêm cũng cảm thán khôi lỗi thủ vệ rất thần kỳ, không có dấu hiệu của sự sống, động tác chiêu thức lại trầm ổn mạnh mẽ, đúng quy đúng củ, dựa vào kỹ xảo tại thông đạo nhỏ hẹp căn bản không thể đánh bại, trừ phi người có được thực lực tuyệt đối thì may ra.

Nhảy qua hàng thứ nhất khôi lỗi công kích, Phương Thanh tiến vào hàng thứ hai, chân trái uốn lượn, lấy đầu gối trụ lại khôi lỗi thủ vệ công kích, mượn lực bắn lên, lòn một vòng hoa mĩ trên không trung, vững vàng vượt qua hoan năm bước, một cái Băng Sơn Quyền hướng về phía hàng thứ ba khôi lỗi nhân công kích.

Phương Thanh thông qua khôi lỗi thông đạo, mặc dù có chút chật vật, bị khôi lỗi thủ vệ nhiều lần đánh trúng, nhưng cũng không có bị đào thải, liền tiếp né qua hai mươi đợt khôi lỗi công kích, tiến vào một gian phòng trống trải.

"Cái kẻ tiếp, tiến vào khôi lỗi thông đạo tiến hành sát hạch."

Không lâu sau, lại có một tên đệ tử ngoại môn bị đào thải, giám khảo phụ trách sát hạch hướng về phía Phương Viêm ra lệnh.

Phương Viêm nghe tiếng, nhẹ nhàng nhảy một cái, tiến vào khôi lỗi nhân thông đạo.

"Băng Sơn."

Phương Viêm tiến vào khôi lỗi thủ vệ phạm vi công kích, quát to một tiếng, Băng Sơn Quyền trong nháy mắt đánh ra, đám khôi lỗi cứng rắn tựa bê tông cốt thép. Tiếp đó, một luồng sức mạnh thô bạo đột nhiên bộc phát ra, chỉ nghe ầm một tiếng, khôi lỗi thủ vệ đột nhiên bị đánh bay.

Những khôi lỗi nhân tuy rằng hung hãn, nhưng cũng chỉ tương đương với Bạo Khí Cảnh hai tầng đỉnh cao thực lực, chỉ cần có tu vi Bạo Khí Cảnh ba tầng nhất định có thể thông qua khôi lỗi thông đạo này. dù là Bạo Khí Cảnh một tầng cùng Bạo Khí Cảnh hai tầng đến tu sĩ cũng hoàn toàn có thể thông qua, có điều khó khăn hơn chút mà thôi.

Phương Viêm so với Bạo Khí Cảnh bốn, năm nặng tu sĩ còn mạnh hơn, Băng Sơn Quyền cận thân chém giết vô kỹ, giờ khắc này vừa vào khôi lỗi người thông đạo, lấy một loại tư thế cuồng bạo vượt qua khôi lỗi thông đạo, tốc độ so với bất luận người nào đều muốn nhanh hơn không chỉ gấp đôi.

"Không phải chứ, người này dĩ nhiên mạnh như vậy, hai mươi khôi lỗi thủ vệ canh gác thông đạo, hần chỉ dùng mấy hơi thở liền thông qua."

"Người này thực lực rất mạnh, hần nhất định có thể thông qua nội môn sát hạch.."

Phương Viêm nhanh như tia chớp thông qua khôi lỗi thông đạo, đệ tử bên ngoài chờ đợi sát hạch không nhận được kinh hô.

Phương Viêm thông qua khôi lỗi thông đạo, tiến vào một gian phòng trống trải kín mít. Một tên quái vật hình người toàn thân đen kịt, mình mọc đầy vảy, răng nanh lộ ra khỏi cái miệng rộng, ngón tay thon dài, lợi trào như câu, hai mắt đỏ như máu, bắp thịt dưới lớp vảy từng khối từng khối nhô lên đập vào trong mắt.

"Thật hung hãn quái vật, đây chính là đại lực khôi lỗi." Phương Viêm vừa thấy đại lực khôi lỗi không nhận được hít một hơi thật sâu, một tên bán quái vật cao gần một trượng tương đương với Bạo Khí Cảnh trung kỳ tu sĩ.

đại lực khôi lỗi Màu đen, cảm ứng được Phương Viêm tồn tại, bóng đen lấp lóe, một cánh tay che kín vảy giáp màu đen phá không gào thét mà đến, đánh về phía đầu Phương Viêm.

Phương Viêm nâng quyền đón lấy, chỉ nghe ầm một tiếng, một người một khôi lỗi bị kinh đạo cuồng bạo đánh văng ra, Phương Viêm lui một bước, đại lực khôi lỗi cũng lui liên tiếp ba bước lớn. Tiếp đó lại hần không sợ chết bỏ hướng về Phương Viêm mà tới.

đại lực khôi lỗi tự như bất bại chiến thần! có được vô cùng vô tận khí lực, hai người càng đánh càng hăng, càng đánh càng mạnh, kinh phong bắn ra bốn phía.

"Ầm!"

Đánh cận chiến, Phương Viêm vẫn chưa từng sợ bất kì ai, từng cú đâm thấu xương thấu thịt, Phương Viêm tụ khí hộ thể, cùng khôi lỗi cứng đối cứng, liên tiếp đánh ra chín mươi tám lần Băng Sơn Thức, đột nhiên đại lực khôi lỗi vốn đang cùng Phương Viêm triển đấu phịch một tiếng nổ vang, thân thể cao to cường tráng bay ngược về phía sau ầm một tiếng vỡ tan, linh kiện tung bay, mỗi chỗ một bộ phận.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 102: Làm khó dễ!

Dịch: xonevictory

"Phương Viêm, thông qua, cái tiếp theo." Phương Viêm mới ổn định thân thể, giám khảo phụ trách giám thị nhất thời không khỏi cất cao giọng nói.

"tên này thật đúng là hung tàn, dĩ nhiên đánh nát đại lực khôi lỗi nổi danh man lực vô song. Ngạo Hàn tông nội môn lại thêm một hạt giống tốt." Sư Thế Giang thấy Phương Viêm đi ra khỏi sát hạch sân bãi, không khỏi tán thưởng nói.

"Huynh đệ, lợi hại a!"

Phương Viêm đi ra khỏi vòng tròn, học viên thông qua sát hạch đối với hần giờ lên ngón tay cái.

"Đúng là rất lợi hại, chúng ta cũng không bằng được a." Bốn phía ít ỏi vài tên đệ tử thông qua sát hạch chứng kiến toàn bộ quá trình Phương Viêm ra tay, dường như nhìn quái vật nhìn chăm chăm hần.

Không cần bất kỳ binh khí, dựa vào một đôi nắm tay, cường ép đem đại lực khôi lỗi vốn dùng Ma Nhân dưới nền đất thế giới luyện thành đánh nổ, đám đệ tử cảm thấy Phương Viêm thực sự quá mức bá đạo.

mấy người Trong đó thấy tiềm lực của Phương Viêm, rõ ràng là tân chiêu đệ tử năm nay, hơn nữa còn trẻ như vậy, nhất thời liền lòng sinh lòng kết giao, cùng Phương Viêm nhiệt tình trò chuyện.

Khoảng chừng nửa giờ, lại có một đệ tử ngoại môn thông qua sát hạch, người này chính là Phó Khinh Huyền, hết thấy ánh mắt của những nam đệ tử tại tràng đều bị Phó Khinh Huyền mỹ lệ bóng người hấp dẫn.

"Chúc mừng ngươi thông qua lần khảo hạch này." Phương Viêm nhìn Phó Khinh Huyền có chút chật vật, nhất thời không khỏi cười nói.

"Còn không phải không so được ngươi a, nhanh như vậy liền thông qua sát hạch, hẳn là chờ tại đây lâu rồi chứ?" Phó Khinh Huyền nghe vậy khẽ cười nói.

Phó Khinh Huyền nở nụ cười nhất thời bách mị sinh, phụ cận nam đệ tử con ngươi tựa như lời cả ra ngoài, nhìn chòng chọc vào Phó Khinh Huyền, hận không thể đứng bên cạnh người đẹp.

"Đi thôi, chúng ta đi xem Phương Thanh, hẳn không đến đây, nhất định là thất bại rồi." Phương Viêm hướng Phó Khinh Huyền nói.

Sự thực cũng như Phương Viêm dự liệu, Phương Thanh đối chiến đại lực khôi lỗi chỉ kiên trì mấy hiệp liền thất bại, được lão sư giám thị cứu ra, giờ khắc này tại một góc yên tĩnh Thăng Tiên Điện chữa thương.

"ta lại kéo chân các ngươi rồi, lần này không thể thông qua sát hạch." Phương Thanh thấy Phương Viêm cùng Phó Khinh Huyền đều thông qua sát hạch, trở thành đệ tử nội môn Ngao Hàn tông, có chút âm u nói.

"Đừng nản chí, mỗi tháng đều có thể tham gia một lần, tháng sau ngươi nhất định có thể thông qua." Phó Khinh Huyền nghe vậy không khỏi ôn nhu an ủi.

sát hạch Sau đó, có người bị đào thải, cũng có người qua ải, nhưng qua ải tỉ lệ cùng đào thải chỉ có một phần mười. Mấy vạn người tranh cướp mấy trăm cái tiêu chuẩn đệ tử nội môn, chỉ tưởng tượng thôi liền cảm thấy tàn khốc vạn phần.

Thời gian một ngày rất nhanh trôi qua, sát hạch rốt cục kết thúc, gần hai trăm đệ tử, chỉ có không tới hai mươi thông qua sát hạch, trở thành đệ tử nội môn.

"sát hạch hôm nay kết thúc, người nào không thi qua, trở lại ngoại môn tiếp tục cố gắng cố tu luyện, tranh thủ lần sau thông qua sát hạch, như vậy liền có thể thu được tông môn đại lực bồi dưỡng. Còn đệ tử thông qua sát hạch theo ta đến nội môn đăng ký nội môn lệnh bài thân phận cùng với lĩnh tông môn tu luyện vật tư." Quan giám khảo nhìn chúng đệ tử bên trong cung điện trầm giọng nói.

vì Phương Thanh không thể thông qua lần khảo hạch này, Phương Viêm cùng Phó Khinh Huyền chỉ có thể cùng hắn tách ra, theo giám khảo hướng về nội môn Vân Tuyết phong đi đến.

chân truyền điện, Ngao Hàn tông nội môn tinh anh đệ tử hạt nhân nơi ở.

Giờ khắc này, Lý Vân Thông trở lại Ngao Hàn tông cũng đã hai ngày, khi nghe Tần Tùng cùng Tống Thụy báo lại, hắn ngay vẫn suy tư nên làm sao loại trừ Phương Viêm

"Lý sư huynh, ngươi để ta lưu ý Phương Viêm tin tức ta đã thăm dò." Đột nhiên một bóng người tiến vào trong tầm mắt Lý Vân Thông, tiếp đó nói.

"hắn ở khu vực nào?" Lý Vân Thông hơi nhíu mày, hỏi.

"Lý sư huynh, tên Phương Viêm này, hẳn hôm nay tham gia đệ tử nội môn sát hạch. Hơn nữa còn thông qua, cụ thể phân ở đỉnh núi nào còn không rõ." Hồ Bình nghe vậy không khỏi nói.

"Đáng chết, tiểu tử này sao nhanh như vậy liền thông qua nội môn sát hạch, đại lễ ta chuẩn bị cho hắn không phải không dùng được nữa sao." Lý Vân Thông nghe vậy không khỏi mắng.

"cái tên này thật may mắn, dĩ nhiên mới vừa nhập môn liền thông qua sát hạch trở thành đệ tử nội môn, nhất định phải mau chóng đem tiểu tử này diệt trừ." Lý Vân Thông âm thầm tính toán trong lòng.

"Hồ Bình, việc này còn ngươi phải tiếp tục đi một chuyến, thông báo Tà trưởng lão, cần phải cho Phương Viêm một chút giáo huấn, hắn không phải thông qua sát hạch, thẳng làm đệ tử nội môn sao, ngươi nói cho hắn Đến lúc đó Lý gia ta nhất định sẽ báo đáp hắn." Lý Vân Thông hướng về phía Hồ Bình nhẹ nhàng thì thầm.

"Lý sư huynh, như vậy sợ không ổn đâu!" Hồ Bình nghe được kế hoạch của Lý Vân Thông không khỏi cau mày nói.

"Có cái gì không thích hợp, đây là Tà trưởng lão chức trách, làm như vậy, sau này tông môn có họa, cũng không liên quan tới hắn. lười vạn bước mà nói, Ngao Hàn tông hàng năm đều chết đi không ít đệ tử nội môn, hẳn có thể sống đến lúc ấy hay không còn chưa chắc." Lý Vân Thông nghe vậy không khỏi cười lạnh.

"Cái này..." Hồ Bình vẫn còn có chút khổ sở nói.

"Đi thôi, ngươi chỉ cần đem lời ta truyền cho Tà trưởng lão là được." Lý Vân Thông thấy Hồ Bình có chút do dự, không khỏi khoát tay áo.

"Tiểu tử, như vậy tuy rằng không thể lập tức dồn ngươi vào chỗ chết, nhưng không có tông môn ban cho tài nguyên tu luyện, ngươi làm sao có thể trưởng thành, chờ đến lúc ngươi hoàn thành tông môn nhiệm vụ, trang bị cũng theo không kịp tu vi, chết khi làm nhiệm vụ thí luyện, ai cũng hoài nghi không tới trên đầu ta, ta cũng sẽ không đeo ác danh tàn sát đồng môn đệ tử." Nhìn Hồ Bình đi xa, Lý Vân Thông khóe miệng nhếch lên, một bộ gian kế thực hiện được cười quái dị.

...

Nội môn Đàng Vân điện. đây là nơi đăng ký nội môn, làm nhiệm vụ, phát phúc lợi.

Giờ khắc này, Phương Viêm bọn họ một nhóm mười bảy người thông qua sát hạch đệ tử đang đợi trưởng lão đăng kí giúp thân phận cùng với phân phát tông môn phúc lợi.

Đem lệnh bài thân phận ban đầu thu lại, đổi một khối càn khôn thân phận bài càn khôn tốt hơn, lệnh bài thân phận mới bốn phía nạm vàng. Đây là một cái pháp khí, có thể ghi chép đệ tử nội môn tư liệu,, có thể ghi chép, chuyển giao tông môn điểm công hiến.

Điểm công hiến, chính là thứ tốt a, nó ghi chép đệ tử đối với tông môn trung thành độ, còn có thể khích lệ đệ tử tiến lên. tông môn điểm công hiến so với linh thạch cùng đan dược còn muốn quý giá. Có điểm công hiến, có thể hối đoái các loại pháp bảo cùng công pháp. Đặc biệt một ít đỉnh cấp công pháp, nhất định phải có đủ nhiều điểm công hiến hối đoái mới có thể tu luyện.

"Đây là Tị Trần pháp y (tránh bụi), một cái pháp khí phòng ngự cấp thấp, dùng Thiên Tâm ti dệt thành, mặc vào đao thương bất nhập, trừ phi một ít pháp khí công kích mạnh mẽ mới có thể tổn hại. Đây là một thanh hạ phẩm pháp khí công kích Trảm Linh kiếm, đây là vài đạo đạo phù hộ thân, đạo thứ nhất là tị trần phù, đạo thứ hai là hỏa phù, đạo thứ ba là linh thủy phù, ba tấm phù này khi ra bên ngoài rèn luyện đều dùng tới. Đạo thứ tư phù, là cầm máu phù, bên trong ẩn chứa dược lực, có thể trị các loại ngoại thương. Các người bị đao kiếm chém thương, dùng nó ngay lập tức cầm máu, giảm đau, vết thương khép lại, vật này. Các người nhất định phải thu cẩn thận, bởi vì ngay lập tức các người liền có thể sử dụng nó." Tả Minh Nhân mở ra một cái rương đã chuẩn bị kỹ càng phù triệu cùng pháp y phân phát đệ tử nội môn mới lên cấp nói.

"Này, sao thiếu một phần, không phải mười bảy người sao, làm sao chỉ có mười sáu bộ?" Đem trang bị chế tạo dành cho Ngạo Hàn tông đệ tử nội môn từng cái phát xuống, khi đến Phương Viêm thì là không còn, Tả Minh Nhân hướng về đệ tử bên người chấp sự thấp giọng quát, tiếp đó lại tỏ vẻ áy náy hướng Phương Viêm nói. "Người gọi Phương Viêm đứng không, hiện tại chỉ có thể là oan ức người một hồi, lần này chế tạo trang bị thiếu một bộ, chỉ có thể chờ tháng sau tại cấp cho người."

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 103: Bách chiến lôi đài

"Làm sao, trong tông môn không có đồ dự bị sao?" vị giám khảo mang đám người Phương Viêm đến đăng ký quát lạ nói.

"thông thường hàng tháng mỗi lần đệ tử ngoại môn có thể thông qua sát hạch chỉ khoảng mười người, chưa lần nào vượt qua mười lăm người, vì lẽ đó tài nguyên tông môn đều chuyển đi nơi khác, chỉ để lại một phần vừa đủ thôi. Lần này may mắn mới kiếm thêm một bộ, mới có mười sáu bộ, vì vậy khuyết một bộ, chỉ có thể chờ tháng sau a." Tả Minh Nhân nghe vậy cười giải thích một câu.

"Ngạo Hàn tông lại thiếu hụt tài nguyên để chế tạo một bộ pháp khí cho đệ tử sao?" Phó Khinh Huyền nghe vậy không khỏi cau mày nói.

"Người đây là ý gì, nói lão phu cất xén tài nguyên của các người sao?" Tả Minh Nhân nghe vậy sắc mặt lạnh lẽo, hướng Phó Khinh Huyền quát lớn.

"Không phải là một bộ trang bị pháp khí sao? Không có thì thôi a, ta đợi một tháng là được!" Cảm nhận được Tả Minh Nhân khí tức mạnh mẽ, có thể làm nội môn trưởng lão, nhất định đều là đoạt mệnh cảnh cường giả, mà người này họ Tả, không thể là Lý Văn Thông sai khiến, Phương Viêm giảng hòa nói.

"đây không phải được rồi sao, chút đồ kia, có cho ta cũng ngại tốn chỗ để." Tả Minh Nhân thấy Phương Viêm điều đình, sắc mặt hơi hạ xuống nói.

"việc này coi như xong, Tả trưởng lão, cáo từ." Vũ Đồng thấy Phương Viêm khá là thức thời, cũng không đem sự tình làm lớn, nhất thời không khỏi nói.

Giám khảo Vũ Đồng vừa đi, mười bảy người Phương Viêm cũng rời đi theo. Những người còn lại đều nhắc theo một cái bao, chỉ có Phương Viêm cũng chỉ thay đổi lệnh bài thân phận, hai tay lại rỗng tuếch.

"Phương Viêm, ta cảm giác Tả trưởng lão dường như cố ý làm khó dễ người." Trở lại nơi ở, Phó Khinh Huyền hướng Phương Viêm nói.

"Ta biết hắn cố ý làm khó dễ ta, nhưng chúng ta lại có thể làm sao, lẽ nào cùng hắn đại náo một hồi?" Phương Viêm cười gằn.

"Phương Viêm, vậy người có tính toán gì, nếu không ta đem Phương Hoàng cổ kiểm cho người, như vậy, người sau này lịch luyện cũng có thể có một kiện binh khí tiện tay." Phó Khinh Huyền nhủ mảy may nói.

"Không cần. Tả trưởng lão làm như thế, đơn giản nhưng muốn cho ta t trong một tháng tới không thể chuyên tâm tu luyện. Trong lúc đó, Lý Văn Thông nhất định sẽ ra tay với ta. Nếu như hắn cho rằng dùng thủ đoạn hèn hạ như vậy liền khiến ta không thể tiếp tục tăng trưởng thực lực, hắn liền sai rồi." Phương Viêm cười gằn.

"Hiện tại chúng ta chỉ có thể tranh thủ thời gian tu luyện, tuy rằng chúng ta thông qua đệ tử nội môn sát hạch, nhưng tại Ngạo Hàn tông cũng là lót đáy tồn tại. Nhất định phải tại Ngạo Hàn tông đứng vững gót chân, Lý Văn Thông mới không thể uy hiếp đến chúng ta."

"Vây cũng tốt, người tháng này hạn chế ra ngoài ra ngoài, để ngừa tên tiểu nhân hèn hạ Lý Văn Thông xuống tay với người. Nơi đây tu luyện hoàn cảnh so với Duyệt Châu thành tốt hơn nhiều

"ta sẽ dành thời gian tu luyện, sớm ngày đột phá Tiên Thiên chi cảnh, trở thành Ngạo Hàn tông chân truyền đệ tử." Phó Khinh Huyền nghe vậy nói.

Trở thành đệ tử nội môn, Phương Viêm, Phó Khinh Huyền tại Ngạo Hàn tông cũng coi như đứng vững bước chân, ở bên trong môn Vân Tuyết sơn mạch còn có một ở riêng biệt, đây chính là đệ tử nội môn đặc hữu phúc lợi. Không giống ở ngoại môn, rất nhiều người chung một khu vực.

Phương Viêm trở lại nơi ở mới, đơn giản thu thập một chút, tiếp đó liền đã tọa tu luyện.

"Lại tăng 9600 EXP, không bao lâu nữa liền có thể đột phá đến Bạo Khí Cảnh bốn tầng." Tu luyện kết thúc, Phương Viêm mở hai con mắt vốn nhắm nghiền, một đêm tu luyện, Phương Viêm tăng gần vạn EXP, chiếu theo tốc độ tu luyện này, nhiều nhất mười ngày sau liền có thể đột phá đến Bạo Khí Cảnh bốn tầng.

Phương Viêm ra khỏi nơi ở, phóng tầm mắt tới mặt trời đỏ đang từ từ bay lên ở phía xa xa. Phương Viêm hướng về vị trí nhà đá của Phó Khinh Huyền đi đến.

Phó Khinh Huyền liền ở thạch phòng sát vách Phương Viêm. Hai người gặp nhau, tiếp đó liền hướng về nội môn đại điện nhà ăn.

Chỉ cần không tiến vào Tiên Thiên chi cảnh, hết thảy tu sĩ mỗi ngày đều phải ăn ngũ cốc hoa màu bổ sung tự thân tinh khí. Tại nhà ăn, mỗi ngày đều có lượng lớn đệ tử nội môn ở đó dùng cơm. Chỉ có một số ít đệ tử có giá trị bản thân phong phú mới dùng Ích Cốc Đan tu luyện.

Giờ khắc này, Phương Viêm cùng Phó Khinh Huyền tại nhà ăn dùng cơm. Tại đây ăn cơm, ngoại trừ có thể ăn ra, còn có thể tại đây tìm hiểu Ngạo Hàn tông các loại tin tức.

"Các người nghe nói không? Ngày hôm qua tại bách chiến võ đài, Trương Diêu Chi lại thắng liên tiếp mười tràng," bên trong Nhà ăn, rất nhiều người tùm nãm tụm ba tụ tập cùng một chỗ bàn luận trên trời dưới biển.

"Mười trận thắng liên tiếp, nếu như ta có thể mười trận thắng thật là tốt biết bao, mỗi ngày đều có hơn trăm linh thạch vào sổ, tốc độ tu luyện nhanh chóng a."

"không đủ vật tư, tốc độ tu luyện của chúng ta làm sao tăng lên đk a."

...

"Mười trận thắng liên tiếp, bách chiến võ đài." âm thanh bàn luận trên trời dưới biển truyền tới từ xa xa, Phương Viêm mất lộ ra suy tư về.

"Bách chiến võ đài, đó là địa phương Ngạo Hàn tông đệ tử hàng ngày tu luyện luận bàn, chỉ cần người có thực lực, người có thể đến bách chiến võ đài khiêu chiến đồng môn đệ tử, mỗi lần thắng lợi, ngoại trừ có Ngạo Hàn tông điểm công hiến khen thưởng ra, người khiêu chiến còn có thấp nhất mười khối hạ phẩm linh thạch tiền đặt cược khen thưởng." Phó Khinh Huyền nghe vậy không khỏi cười nói.

Bởi vì bọn họ mới nhập môn, đối với Ngạo Hàn tông một ít quy củ lại không phải rất rõ, bách chiến võ đài là một thủ đoạn của Ngạo Hàn tông, vì bách chiến võ đài có các loại khen thưởng. Ngạo Hàn tông mới có thể cường thịnh không suy. Tại bách chiến võ đài khiêu chiến, đó là cách Ngạo Hàn tông đệ tử kiếm lấy điểm công hiến thoải mái nhất, rất nhiều đệ tử đều đứng xếp hàng đi chờ đợi khiêu chiến hoặc lựa chọn khiêu chiến.

Bách chiến võ đài, ngoại trừ có thể thu được điểm công hiến cùng linh thạch khen thưởng ra, còn có thể mượn chiến đấu để đột phá bình cảnh. Chiến đấu lúc nào cũng là cách tu luyện tốt nhất.

"Làm sao, người đối với bách chiến võ đài có hứng thú." Thấy Phương Viêm mất lộ ra suy tư về, Phó Khinh Huyền nhất thời không khỏi nói.

"Ân, người có hứng thú hay không đến bách chiến võ đài đi một vòng." Phương Viêm nghe vậy không khỏi cười nói.

"Ân, ta cũng muốn mở mang kiến thức một chút." Phó Khinh Huyền khẽ cười.

sau khi Phương Viêm cùng Phó Khinh Huyền dùng hết món ăn liền hướng bách chiến quảng trường trong Vân Tuyết sơn mạch đi đến.

Giờ khắc này, bách chiến quảng trường tụ tập lượng lớn đệ tử nội môn, rất nhiều người quây chung quanh bách chiến võ đài, tại võ đài trung ương, có người tại bách chiến trên võ đài đang luận bàn tỷ thí.

Ngạo Hàn tông có hơn 500 đệ tử nội môn, ngoại trừ đệ tử ra ngoài chấp hành nhiệm vụ cùng một ít chân truyền đệ tử tinh anh, hầu hết đệ tử nội môn còn ở trong sơn môn đều tụ tập ở chỗ này, có tới gần hai trăm người.

Phương Viêm chạy tới bách chiến võ đài thì, thông qua tìm hiểu, bọn họ biết, bách chiến võ đài này cũng không phải là ai cũng có thể khiêu chiến. Đầu tiên, tu vi cao không thể khiêu chiến tu vi thấp, đại thể đều là đồng cấp tỷ thí luận bàn, tu vi thấp có thể khiêu chiến đệ tử tu vi cao hơn bản thân một cấp

một. Muốn muốn khiêu chiến đệ tử cao hơn hai cấp nhất định phải tại bách chiến vô đài có mười trận thắng liên tiếp, hơn nữa còn là loại khiêu chiến tu vi cao mình một tầng mười trận thắng liên tiếp.

"Phương Viêm, quy củ người cũng hiểu rõ, người có hứng thú hay không lên trên võ đài một lần." Nhìn Phương Viêm nóng lòng muốn thử, Phó Kinh Huyền không khỏi cười nói.

"Vừa vặn có người kết thúc khiêu chiến, ta liền tiến lên cho người dò đường a." Phương Viêm nghe vậy không khỏi khẽ cười nói.

"Tại hạ Phương Viêm, Bạo Khí Cảnh ba tầng, có vị sư huynh kia có hay không đồng ý cùng tại hạ một trận chiến." Theo Phương Viêm tiếng nói vừa dứt, hắn liền nhảy đến giữa lôi đài cát cao giọng nói.

"Phương Viêm, Bạo Khí Cảnh ba tầng, các người có huy không từng nghe nói người này a!" Phương Viêm mới vừa lên đài, nhất thời, dưới đài đệ tử nội môn liền không nhận được kỳ quái nói, chung quanh tìm hiểu này Phương Viêm lại lịch.

Huynh đệ like cho ta có động lực dịch truyện a (thực ra like, đề cử gì gì đó cũng chả mang đến lợi ích trực tiếp gì cho ta cả, chỉ là khích lệ tinh thần thôi a. huynh đệ không nên hiểu sai nhé)

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: Thắng không vẻ vang!

"Tại hạ Ngô Dung, liền lên đến chơi với người một hồi." Phương Viêm lên đài, đây là khuôn mặt mới, rất nhiều đệ tử nội môn cũng không nhận ra, nhưng cũng không trở ngại mọi người tích cực khiêu chiến, nhất thời liền có một người thanh niên khôi ngô gọi Ngô Dung nhảy lên lôi đài.

"Xin mời!"

Phương Viêm ôm tay, hướng đối phương làm một cái thủ hiệu mời.

"Người là đệ tử mới nhập môn, miễn cho người nói ta bắt nạt người, liền để người xuất thủ trước." Ngô Dung đứng chấp tay, một bộ từ trên cao nhìn xuống đáng đáp.

"Đa tạ." Phương Viêm cười nhạt, rút ra cực phẩm linh Binh sau lưng.

Tông môn không cho hắn phát phúc lợi, điều này cũng không làm khó được hắn, trong không gian túi đeo lưng có một ít quý trọng khoáng thạch, ngày hôm qua hắn dùng Luyện Khí Các hệ thống luyện chế ra một kiện cực phẩm linh Binh. Tuy nói không sánh được pháp khí, nhưng vừa vặn có thể dùng khăn cấp, chờ hắn có luyện chế trận đồ dành cho pháp khí hắn liền có thể luyện chế pháp khí.

Tại nhà ăn thời điểm, Phương Viêm liền tính toán dùng Ngạo Hàn tông bách chiến lôi đài tăng lên Huyền Ảnh Kiếm cùng Hóa Phong Thân Pháp độ thuần thực.

Giờ khắc này giao thủ một cái, Phương Viêm chậm rãi chuyển động, công kích thăm dò Ngô Dung đối diện.

"Cái tên này sợ là phải thất bại, lẽ nào hắn không biết Ngô Dung lấy lực công kích cuồng bạo mà xưng sao? Dĩ nhiên công kích thăm dò, ta dám nói, một khi hắn bị nắm lấy kẽ hở, một chiêu liền có thể phân thắng thua."

"Người mới chính là người mới a, bọn họ cái gì cũng không hiểu, đệ tử nội môn mới nhập môn có cái nào vừa mới lên bách chiến trên lôi đài mà không bị bại a, ta nhớ khi tôi ta vừa mới tiến vào nội môn thời điểm, lần thứ nhất lên đài, bị Triệu Cương một chiêu liền đánh bại. Cái tên này sợ cũng không phải Ngô Dung đối thủ. Phải biết Ngô Dung cùng cấp từng có ba trận thắng liên tiếp ghi chép a!"

Phương Viêm công kích, không dùng toàn lực, chiêu thức bình thường, huy kiếm đâm liên tục, người ở dưới đài nhìn nhủ chặt mày lên, mỗi một người đều đang bàn luận Phương Viêm sẽ bị Ngô Dung đánh ra lôi đài như thế nào.

"Đình! Chúc mừng kí chủ Địa cấp thân pháp Hóa Phong Thân Pháp (tàn thiên) độ thuần thực +10."

Ngô Dung công kích cuồng mãnh bá đạo, trong tay trăm linh kiếm dưới sự thôi thúc của chân khí trong cơ thể hóa thành một thanh cự kiếm rộng khoảng một tấc, không tránh không né hướng về Phương Viêm đâm tới một chiêu kiếm, trực tiếp giờ kiếm chặn lại, kiếm khí bắn ra như điện. Mắt thấy Phương Viêm sắp bị kiếm khí bắn trúng, đột nhiên, Phương Viêm thân thể lui về phía sau một đoạn, mang theo một đạo tàn ảnh, tách ra khỏi đối phương cương mãnh bá đạo một chém, tiếp đó âm thanh thông báo của hệ thống vang lên trong đầu.

Một chiêu thất bại, Ngô Dung phát hiện dĩ nhiên đâm trúng lại là Phương Viêm một đạo tàn ảnh, hơi lộ ra vẻ bất ngờ, hắn không nghĩ tới Phương Viêm thuộc loại tu sĩ thân pháp linh hoạt loại, thu hồi sự coi thường, loại tu sĩ thân thể linh hoạt là khó dây dưa nhất, Thanh Phong thập tam kiếm liền tiếp chém ra.

Kiểm Ảnh lấp lóe, song cường va chạm tia lửa văng khắp nơi, Ngô Dung một bước xa lao tới, cùng Phương Viêm rút ngắn khoảng cách.

bị Ngô Dung bất ngờ đoạt công, Phương Viêm chiêu thức nhất thời có chút tán loạn, không hề có một chút tình diệu đáng nói, dù là người giang hồ tầm thường cũng có thể thấy được hấn hoặc đâm, hoặc chém

Chiêu thức tán loạn, nhưng cũng miễn cưỡng chống lại Ngô Dung hung mãnh công kích.

"Phương Viêm làm sao vậy, tại sao không dùng Huyền Ảnh Kiếm Quyết, nếu như hấn dùng Huyền Ảnh Kiếm Quyết, rất nhanh có thể kết thúc chiến đấu, lẽ nào hấn muốn giả heo ăn hổ?" Phương Viêm cùng Ngô Dung chiến đấu tựa như ngàn cân treo sợi tóc, Phó Khinh Huyền không khỏi cau mày nói. Đối với Phương Viêm an nguy năng không một chút nào lo lắng, chỉ là đối với hành động Phương Viêm cảm thấy có chút kỳ quái.

"Vị sư muội này, còn không thỉnh giáo sư muội phương danh, ta thấy ngươi cùng Phương Viêm đồng thời tới, ngươi có phải là rất lo cho hấn a." Đột nhiên, thanh niên một thân mặc cẩm y hướng về phía Phó Khinh Huyền đến gần nói.

"Phương Viêm hấn nhất định sẽ thắng." Phó Khinh Huyền nhìn đối phương một chút, thản nhiên nói.

"Vị sư muội này, ngươi làm sao liền như vậy khẳng định, ta lại cho rằng Phương Viêm này không phải này Ngô Dung đối thủ, lẽ nào ngươi không thấy hấn chỉ có thể chống đỡ không mà không thể hoàn thủ sao?" Cẩm y thanh niên trên mặt mang theo vẻ khinh thường.

"Ta tin tưởng hấn sẽ thắng." Phó Khinh Huyền nghiêng đầu qua chỗ khác không nhìn đối phương, đem sự chú ý hướng đến hai người trên bách chiến lôi đài.

Viên Hồng Văn thấy mình lại bị Phó Khinh Huyền bỏ qua, có chút không nhịn được, chỉ có thể cường chế lửa giận trong lòng, hướng Phó Khinh Huyền mỉm cười ngọt ngào, đưa mắt nhìn phía hai người trên bách chiến lôi đài.

ban đầu rất nhiều người cho rằng Phương Viêm không phải Ngô Dung đối thủ, nhưng là hai người tại bách chiến lôi đài càng đánh càng dừng, bất luận Ngô Dung làm sao gia tăng sức tấn công, Phương Viêm đều biểu hiện dị thường thông dong, chiêu thức có chút tán loạn, nhưng dưới chân bước tiến bình tĩnh, mỗi lần đều có thể đem sự công kích của đối phương hóa thành vô hình.

"Ngô Dung, ngươi làm sao làm vậy, một đệ tử nội môn mới nhập môn đều không thu thập được."

"Ngô Dung, ngươi nhanh đem tiểu tử đánh bại a, đừng làm mất mặt đệ tử cũ chúng ta."

...

Ngô Dung đánh lâu mà không xong, mỗi lần tưởng chừng sắp có thể đánh bại Phương Viêm, Phương Viêm đều có thể chuyển nguy thành an, người ở dưới đài đều bắt đầu mất kiên nhẫn, cho rằng Ngô Dung đang nhường Phương Viêm, nhất thời không khỏi kêu gào.

Giờ khắc này, Ngô Dung nội tâm thật sự phiền muộn, hấn không nghĩ tới nguyên bản chuyện dễ như trở bàn tay sẽ biến đổi bất ngờ như vậy, đối phương thân pháp trơn trượt như là cá chạch, hấn thiện dùng tốc độ, nhất thời dĩ nhiên không làm gì được Phương Viêm.

"Tiểu tử, ngươi có bản lĩnh thì đừng né, cùng ta chân thật tranh đấu mấy hiệp." Mỗi lần đều đánh trúng Phương Viêm tàn ảnh, Ngô Dung cũng có chút nổi giận.

"Ha ha... Ngô sư huynh, ngươi nghĩ ta gốc a! Lấy sở đoản bản thân chống lại sở trường của người khác! sao ngươi không đứng yên bất động để ta công kích ngươi." Phương Viêm nghe vậy ha ha cười nói.

Hắn giờ khắc này đang xoay Hóa Phong Thân Pháp độ thuần thực thoải mái, hấn sao lại đi cùng đối phương cứng đối cứng a, chuyện này căn bản là không có khả năng a.

Phương Viêm càng đánh càng thuận, chân khí do Thuần Dương Công gia truyền sinh ra với đặc tính duy trì lâu dài, căn bản không cần lo lắng chân khí tiêu hao hết. Ngược lại đối phương, chiêu thức cương mãnh bá đạo, chân khí trong cơ thể tiêu hao quá lớn, như vậy hao tổn qua, cuối cùng bại chính là Ngô Dung.

"Quý nhất gan, không dám cùng ta cứng đối cứng, sẽ chỉ ở đây không ngừng trốn tránh, thật giống một tên hề." Cảm nhận được chân khí trong cơ thể kịch liệt tiêu hao, Ngô Dung nhất thời trào phúng kích tướng nói.

"Ha ha... Ngô sư huynh, phép kích tướng của ngươi đối với ta không có tác dụng." Phương Viêm nghe vậy cười ha ha, đối với đối phương phép kích tướng tỏ vẻ xem thường, nếu như hấn toàn lực đối chiến làm sao còn có cái chơi a, hấn còn phải lợi dụng đối phương xoay độ thuần thực.

"Ngươi..."

"Quý nhất gan!" Ngô Dung quát mắng một tiếng, nhất thời liền gia tăng sức tấn công.

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ Địa cấp thân pháp Hóa Phong Thân Pháp (tàn thiên) độ thuần thực +500."

...

"Cái tên này thật đúng khiến người chán ghét, lại như một tên hề tại trên bách chiến lôi đài là chạy tới chạy lui, luận bàn như vậy, nhìn không một chút đã nghiên a."

"Tiểu tử này thật là hèn hạ, đánh không lại Ngô Dung dĩ nhiên sử dụng thủ đoạn hèn hạ đến, đợi lát nữa ta nhất định phải giáo huấn hắn một hồi."

...

Dưới đài âm thanh chửi rủa không ngừng, bị hành động của Phương Viêm khiến cho tức giận, từng cái từng cái với Phương Viêm vô liêm sỉ cử động hận nghiền răng, thế đợi lát nữa muốn giáo huấn hắn một phen.

"Ngô sư huynh người bại." Phải mất nửa giờ, Ngô Dung chân khí đã tiêu hao hết, bị Phương Viêm cực phẩm linh binh đem đè lên cổ, nhất thời không khỏi nói.

"Hừ! Người đề tiện, nhưng thắng rồi nhưng là thắng mà không vẻ vang, ta không phục." Ngô Dung sắc mặt tái xanh, hừ lạnh nói.

"Thất bại chính là thất bại, chỉ cần có thể thắng người, người quân ta có phải hay không thắng vẻ vang a, lại nói, ta đề tiện, cùng người cứng đối cứng liền không phải đề tiện? Ta đây là chiến thuật, chiến thuật người hiểu không? Muốn lấy bản thân sở trường tấn công kẻ định sở đoản." Phương Viêm cười gần. Trận chiến này tuy thắng có chút không được quang minh chính đại, nhưng Hóa Phong Thân Pháp độ thuần thực lại gia tăng hơn ba ngàn độ thuần thực a.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 105: Ba trận thắng liên tiếp, Đột phá!

"Còn có ai muốn lên đài khiêu chiến luận bàn." Ngô Dung giận dữ xấu hổ nhảy xuống bách chiến lôi đài, đối với tiếng cười nhạo cùng bàn luận mọi người dưới đài, Phương Viêm không thêm để ý. bách chiến lôi đài chính là nơi tuyệt hảo giúp hắn tăng cao thực lực nhanh chóng.

"Liên đề cho ta tới cùng người giao lưu." Dưới đài một tiếng quát to, tiếp đó, một đạo bóng người nhanh nhẹn, mạnh mẽ nhảy lên bách chiến lôi đài.

"Tại hạ Đào Diệp, thỉnh chỉ giáo." thanh niên Gầy gò hướng Phương Viêm chấp tay nói.

"Xin mời!" Phương Viêm nghe vậy làm một cái thủ hiệu mời.

"Người vừa chiến một trận, tiêu hao rất lớn, đề tránh đợi lát nữa người thua rồi nói ta thắng mà không vẻ vang, tại đây, ta cho người thời gian uống cạn chén trà khôi phục chân khí hao tổn." Đào Diệp cũng không lập tức động thủ, một bộ giọng điệu ăn chắc Phương Viêm ung dung nói.

"Không cần, hiện tại có thể bắt đầu." Phương Viêm cười nhạt, lấy ra một hạt cực phẩm Hồi Khí Đan ăn vào.

"Dựa vào đan dược khôi phục chân khí, cũng được, vậy liền bắt đầu đi! Vẫn là người xuất thủ trước, ta nhường người một chiêu." Đào Diệp thấy thế cười nói.

Theo Đào Diệp tiếng nói vừa dứt, Phương Viêm cũng thỏa mãn nguyện vọng của Đào Diệp, huy kiếm liền đâm.

"Hừ, còn tưởng là ta là Ngô Dung, nói cho người, chiêu này đối với ta vô dụng." Đào Diệp cười gần, tránh khỏi một chiêu kiếm Phương Viêm đâm tới, Du Long bộ pháp triển khai, huy kiếm đâm thẳng mặt Phương Viêm.

"Thật nhanh thân pháp." Bản năng cảm giác một trận nguy hiểm, Phương Viêm né tránh một chiêu kiếm đối phương đâm tới, đối phương lại xuất một đạo chưởng ảnh đánh lên ngực hắn, Phương Viêm mới giao thủ một cái đã ăn một thiệt nặng.

Đào Diệp bái vào Ngạo Hàn tông cũng có một năm, dựa vào quan hệ của gia tộc, tu luyện nhân cấp đỉnh cấp thân pháp Du Long thân pháp, bên trong cùng cấp, có thể nói ít có địch thủ, dù Bạo Khí Cảnh bốn tầng tu sĩ hắn đều có thể đấu một trận.

Đối phương sở trường tốc độ, Phương Viêm biết, cùng sở trường tốc độ đối thủ giao chiến, Hóa Phong Thân Pháp rất nhanh có thể trưởng thành, một ít vô dụng chiêu thức căn bản không dám triển khai, mà toàn lực vận chuyển Hóa Phong thân pháp tránh né sự công kích của đối phương.

"Gặp ta, ta xem người làm sao trốn." Đào Diệp cười gần, hắn cũng nhìn ra Phương Viêm ý đồ, hắn dự định nhưng kéo dài thời gian, hắn làm sao để đối phương như ý, bắt đầu gia tăng sức mạnh tấn công.

Kiểm khí ngang dọc, một đạo thân ảnh chập chờn trên bách chiến lôi đài không ngừng chạy trốn, sắc bén kiếm khí đâm trúng Phương Viêm, gây nên từng đạo dòng máu đỏ tươi. bên dưới đài Phó Khinh Huyền nhìn lo lắng không thôi.

"Ha ha... Tiểu tử này cuối cùng cũng coi như gặp phải đối thủ, không bao lâu nữa hấn sẽ bị Đào Diệp kích xuống lôi đài, cùng Đào Diệp sư huynh so với thân pháp so với tốc độ, không phải muốn chết sao?" Dưới đài mọi người thấy Phương Viêm chật vật chạy trốn, nhất thời không khỏi ha ha cười nói.

"Đình! Chúc mừng kí chủ Địa cấp Hóa Phong Thân Pháp (tàn thiên) độ thuần thực +100."

"Đình! Chúc mừng kí chủ Địa cấp Hóa Phong Thân Pháp (tàn thiên) độ thuần thực +500."

...

Phương Viêm thân hình tuy rằng chật vật, nhưng cũng không có bị đánh bại, còn tại trên đài tiếp tục chiến đấu.

Nguyên bản có người cho rằng hấn chỉ có thể kiên trì một phút, nhưng dưới sự công kích hung mãnh Đào Diệp, hấn đã vượt qua rồi, một phút, hai khắc chung. Phương Viêm mỗi lần lao đã lao đảo, nhưng hấn đều vượt qua được.

"Sao có thể có chuyện đó, sao có thể có chuyện đó, hấn làm sao có khả năng còn đứng, Đào Diệp tại Bạo Khí Cảnh ba tầng không phải là yếu a, hấn từng có ngũ trận thắng liên tiếp ghi chép, lẽ nào hấn cũng không phải Phương Viêm đối thủ."

"Không thể, chỉ cần kiên trì một hồi, Phương Viêm tất bại, ta chính là đặt Đào Diệp thắng một trăm hạ phẩm linh thạch a."

...

Thời gian vô tình từng giây từng phút trôi qua, trong nháy mắt, những tưởng Phương Viêm sẽ thất bại vậy mà kiên trì qua nửa giờ, Đào Diệp cũng không có đánh bại được Phương Viêm, người phía dưới đài bắt đầu không nhịn nổi, tiếng kinh hô, không thể tin tưởng vang lên không ngừng.

"Bại đi!" Đột nhiên, Phương Viêm không tiếp tục tránh né, huy kiếm đâm thẳng, Đào Diệp thân thể đột nhiên đình chỉ, không thể tin tưởng nhìn chăm chăm dừng lại tại trường kiếm cách mi tâm một tấc nơi. Nguyên bản tình thế đơn giản thắng lợi, trong nháy mắt, thắng lợi liền đổi chủ.

"Đa tạ hạ thủ lưu tình, ta thua." Đào Diệp cay đắng, có chút không cam lòng hướng về phía Phương Viêm chấp tay nói.

"Đa tạ!" Phương Viêm thu kiếm mà đứng, chấp tay nói.

"Ai... Đào Diệp này vẫn là thất bại, cái tên kia đúng là số chó ngáp phải ruồi, chỉ cần Đào Diệp thêm một chút lực liền có thể đem đánh bại hấn rồi." Đào Diệp bị thua, người phía dưới không nhịn được thờ dài, giờ khắc này, Phương Viêm cũng là cung giương hết đà, chỉ cần thêm một chút lực thì Đào Diệp liền có thể thắng, nhưng cuối cùng vẫn thua.

"Còn có ai muốn lên đài đánh với ta một trận, ta tại đây xin đợi hấn đại giá." Phương Viêm đưa đi Đào Diệp, nhất thời không khỏi cất cao giọng nói.

"Tiểu tử, ngông cuồng, liền thắng hai tràng dĩ nhiên còn chưa biết thế nào là đủ, liền để cho ta tới bại ngươi." Đột nhiên, một tiếng quát to, trong đám người lại nhảy lên một đạo bóng người cường tráng.

"Tại hạ Tổng Phi, xin chỉ giáo."

Phương Viêm thấy Tổng Phi lên đài, khách khí nở nụ cười, tiếp đó, lấy ra một hạt cực phẩm Hồi Khí Đan ăn vào, Hóa Phong Thân Pháp triển khai ra, trận chiến bắt đầu.

"Cái gì, ngươi nói Phương Viêm tại bách chiến lôi đài cùng người luận bàn, hơn nữa còn liên thắng hai tràng?" tại cung điện Lý Vân Thông tu luyện, Lý Vân Thông một mặt không thể tin tưởng nghe thuộc hạ hồi bẩm.

Theo lý thuyết, Phương Viêm hôm qua gặp phải Tả trưởng lão chèn ép, mấy hôm này hấn nên thu liễm một chút a, một tân tiến đệ tử nội môn, có tư cách gì khiêu chiến nội môn chư đệ tử, hấn bằng vào cái gì?

"Lý sư huynh, Phương Viêm này tuy thắng liên tiếp hai tràng, nhưng là thắng bằng thủ đoạn a, bởi vì hấn đều dựa vào khinh thân công phu cùng người ta dây dưa cuối cùng chờ đối thủ chân khí tiêu hao hết do đó mới có thể đánh bại." Tàn Tùng nghe vậy nói tiếp.

"hấn đã tình nguyện cùng người ta luận bàn, nếu như trong khi luận bàn có người nhờ tay đem hấn giết chết hoặc đánh tàn, cũng không thể oán được người khác a." Lý Vân Thông âm hiểm cười, từ tối hôm qua đến hiện tại, hấn luôn suy nghĩ để Phương Viêm tham gia tông môn bách chiến lôi đài, không nghĩ tới Phương Viêm sẽ phối hợp như vậy.

"Đi, đi với ta nhìn."

trong lúc nói chuyện, Lý Vân Thông liền ra khỏi cung điện hướng về Vân Tuyết phong bách chiến lôi đài đi đến.

"Phương Viêm, lẽ nào ngươi chỉ biết trốn sao?" Tổng Phi dưới đài không thể cảm nhận được Phương Viêm lợi hại, giờ khắc này vừa bước lên đài, hấn liền phát hiện Phương Viêm khó chơi. Thân pháp lơ lửng không cố định, mỗi lần nhìn như đánh trúng đối phương, nhưng đều chỉ đánh trúng đối phương tàn ảnh, nếu như không có chuyển cơ, bị thua chỉ là chuyện sớm hay muộn.

"Không né, lẽ nào đứng bất động để ngươi đánh." Phương Viêm cười lạnh nói.

"Nhanh hơn, nhanh hơn, nhiều nhất thêm một ngàn độ thuần thực liền có đủ 10 ngàn độ thuần thực." Phương Viêm mở ra giao diện hệ thống, Địa cấp Hóa Phong Thân Pháp (tàn thiên) chỉ kém một ngàn độ thuần thực liền tiến vào Sơ Nhập Môn Kính.

"Tiểu tử này thật đúng là khó chơi, liền Tổng Phi đều không phải đối thủ của hắn."

"Đúng là tà môn, làm sao ta cảm giác tiểu tử này thân pháp càng lúc càng nhanh. Hiện tại ta đều có chút không thấy được quỹ tích công kích của hắn."

...

Chiến đấu vẫn tiếp tục, mọi người thấy nhưng hoảng sợ, đối thủ một lần với một lần mạnh, nhưng làm sao cũng không bắt được Phương Viêm, mà đối phương thân pháp càng lúc càng nhanh, ứng đối nhưng càng ngày càng thông dong, hầu như không nhìn thấy một tia chặt vật.

"Đình! Chúc mừng kí chủ Địa cấp Hóa Phong Thân Pháp (tàn thiên) tiến vào Sơ Nhập Môn Kính cảnh giới."

"Bại đi!" Âm thanh thông báo của hệ thống vang lên, Phương Viêm quát to một tiếng, mũi kiếm run lên, một luồng ánh kiếm đâm thẳng mặt đối thủ.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106: Tàn nhẫn xoạt độ thuần thực

"Lại thắng rồi, ba thắng liên tiếp."

"Tiểu tử này thật là tà môn, lẽ nào hắn vẫn tại giấu dốt, kỳ thực một cao thủ thâm tàng bất lộ."

...

Tổng Phi mi tâm có một giọt dòng máu đỏ tràn ra, nếu như Phương Viêm dùng sức một chút Tổng Phi ngay lập tức sẽ thân tử đạo tiêu. Người phía dưới đều phát động, một đệ tử nội môn mới nhập môn dĩ nhiên hung hãn như vậy, ba thắng liên tiếp, trong đó Tổng Phi là một tên từng có ngũ thắng liên tiếp.

"Nguyên lai hắn đang tôi luyện thân pháp." Thấy Phương Viêm lại thắng một hồi, Phó Khinh Huyền trong đầu xuất hiện một tia hiểu ra.

"Còn có người muốn lên đài khiêu chiến sao?" Phương Viêm đem Tổng Phi đánh bại, Hóa Phong Thân Pháp tiến vào Sơ Nhập Môn Kính cảnh giới, tốc độ trực tiếp tăng lên gấp đôi, bình thường Bạo Khí Cảnh trung kỳ tu sĩ đều không phải là đối thủ của hắn.

"Ngông cuồng!"

Phương Viêm hướng về dưới đài đệ tử nội môn khởi xướng khiêu chiến, nhất thời dưới đài đệ tử có người không nhịn được nổi giận nói.

"Dĩ nhiên lại thắng rồi một trận, ba thắng liên tiếp. Bạo Khí Cảnh ba tầng chiến đấu, đây chỉ là trò đùa trẻ con, nếu như tại Tiên Thiên chi cảnh bên trong đến cái ba thắng liên tiếp mới coi như bản lĩnh." Lý Văn Thông vừa đuổi tới bách chiến lôi đài, thấy Phương Viêm lại thắng rồi một trận, cười lạnh nói.

Bạo Khí Cảnh ba tầng tu vi, này ở bên trong nội môn là lót đáy tồn tại, chỉ có Tiên Thiên chi cảnh mới là một môn phái căn bản. Mà đoạt mệnh cảnh cao thủ chính là môn phái trụ cột, mục tiêu của Lý Văn Thông hắn là trở thành đoạt mệnh cảnh cường giả. Một khi trở thành đoạt mệnh cảnh cường giả, hắn có thể tranh đoạt Ngạo Hân tông Chương môn đại vị.

Theo Phương Viêm tiếng hét lớn vừa dứt, nhất thời lại có một tên Bạo Khí Cảnh ba tầng đệ tử lên đài khiêu chiến.

Giờ khắc này, Phương Viêm Địa cấp Hóa Phong Thân Pháp (tàn thiên) đột phá đến Sơ Nhập Môn Kính. Tân đối thủ tuy rằng so với ba vị trí trước mạnh hơn, nhưng hắn không có một chút nào về chặt vật, dựa vào Hóa Phong Thân Pháp huyền diệu, trái lại bức đối phương hiểm tử hoàn sinh.

"Làm sao có khả năng, người làm sao trở nên mạnh mẽ như vậy?" Vương Hàm trái chận phải đỡ, căn bản không ngăn được công kích quỷ dị của Phương Viêm, có chút không thể tin tưởng hướng Phương Viêm quát. Hắn là Bạo Khí Cảnh đỉnh cao tầng ba, bất cứ lúc nào có thể bước vào Bạo Khí Cảnh bốn tầng, hơn nữa hắn so với ba người trước mạnh hơn rất nhiều, tại bên trong cùng cấp hắn từng có ghi chép một lần bảy thắng liên tiếp, giờ khắc này lại bị một vô danh tiểu tốt đè đánh.

"Luận bàn, không phải vì xúc tiến đồng môn lẫn nhau tiến bộ sao?" Phương Viêm cười nhạt, một bộ nhẹ nhàng như mây khói đáng đáp, mỗi một lần vung kiếm đều có thể bức đối phương về cùng chặt vật.

Không lâu sau, này Vương Hàm kiên trì nửa giờ liền thua trận.

"Tiểu tử này lại thắng. Lục Lương, người tới giáo huấn tiểu tử này, cho hắn biết cái gì là trời cao đất rộng." Lý Văn Thông nhìn thấy Phương Viêm lại thắng, nhất thời không khỏi hướng về phía một tên Bạo Khí Cảnh bốn tầng bên cạnh nói.

"Lý sư huynh, sợ là không quá thỏa đáng đi, ta là Bạo Khí Cảnh bốn tầng, dựa theo môn quy ta chỉ có thể cùng Bạo Khí Cảnh bốn tầng môn nhân luận bàn, muốn cùng người này luận bàn, nhất định phải là đối phương thu được mười trận thắng liên tiếp, hoặc là bản thân hấn đồng ý ta mới có thể lên đài khiêu chiến." Lục Lương nghe vậy không khỏi cau mày nói.

"Người lên đài, hỏi hấn có tiếp hay không sợ khiêu chiến của người, nếu như hấn không dám, ta tự có phương pháp để hấn buộc phải tiếp thu sợ khiêu chiến của người, còn nếu đồng ý thì càng không cần nói." Lý Vân Thông nghe vậy là không thèm để ý khoát tay áo.

"Nếu Lý sư huynh có mệnh, vậy ta liền lên đài giáo huấn tiểu tử không biết trời cao đất rộng này." Lục Lương nghe vậy hướng Lý Vân Thông chấp tay, tiếp đó liền nhảy lên trên bách chiến lôi đài.

"Tại hạ Lục Lương, Bạo Khí Cảnh bốn tầng tu vi, Phương Viêm sư đệ, người có dám tiếp thu sư huynh khiêu chiến." Lục Lương vừa lên đài, tiếp đó liền hướng Phương Viêm chấp tay nói.

"Bạo Khí Cảnh bốn tầng, dựa theo môn quy, nhất định phải chờ ta mười trận thắng liên tiếp mới có thể." Phương Viêm nghe vậy nụ cười nhạt, khá có thâm ý nhìn lướt qua Lý Vân Thông vị trí.

"Làm sao, Phương sư đệ trước thắng liên tiếp ba tràng uy phong như vậy, chỉ cần bản thân người tiếp thu khiêu chiến liền có thể, không cùng bản môn môn quy xung đột, nếu như người sợ, người hoàn toàn có thể từ chối." Lục Lương nghe vậy ngoài miệng nổi lên một vết vè châm chọc, cười nói.

"Ha ha... Ta sợ, nếu như ta sợ, ta đã không lên đài khiêu chiến." Phương Viêm nghe vậy không khỏi ha ha cười nói.

"Lục sư huynh, là Lý Vân Thông phái người đến đi, nếu vậy, khiêu chiến của người ta liền đón lấy, nếu như là người bản thân ý tứ, vậy ta từ chối lời khiêu chiến của người, nhưng người muốn khiêu chiến, cũng đến chờ ta thắng liên tiếp mười tràng sau lại nói."

Lục Lương không nghĩ tới Phương Viêm lại nói vậy, nhất thời có chút tay chân luống cuống nhìn về phía Lý Vân Thông dưới đài. Khi được Lý Vân Thông cho phép, hấn hướng về phía Phương Viêm gật đầu một cái nói.

"Là Lý sư huynh xem người không coi ai ra gì, phải ta lên để giáo huấn người một phen, người dám tiếp chiến sao?"

"Nếu là tiểu nhân hèn hạ Lý Vân Thông phái người đến, khiêu chiến của người ta liền đón lấy, có bản lĩnh người liền phóng ngựa lại đây." Phương Viêm cười gằn, Lục Lương còn đứng là chó săn Lý Vân Thông phái tới.

"Phương Viêm này thật là to gan, lại dám nhục mạ Lý Vân Thông sư huynh, hấn là sống thiếu kiên nhẫn?"

"Cái tên này lần này chết chắc rồi, Lý sư huynh chính là Tiên Thiên bốn tầng cao thủ! Có tên trên nội môn Địa Sát bảng cường giả a!"

...

Phương Viêm một lời nói như một viên đá làm dấy lên sóng lớn ngập trời, dưới đài nghị luận sôi nổi, đặc biệt vài tên đệ tử nội môn chen chúc bên người Lý Vân Thông chửi rủa không ngừng.

"Tên hề, hấn nhảy nhót không được bao lâu." Lý Vân Thông cười gằn.

Lý Vân Thông tại dưới đài mắt nhìn chăm chăm, lần này hấn chính là danh chính ngôn thuận phái người đối phó hấn, hơn nữa người đến thực lực lại một lần so với một lần cường. Phương Viêm vẫn như cũ không sợ, trái lại đầu chí tăng mạnh. Đối thủ của hấn càng mạnh, lưỡi đao của hấn liền mài càng tốt a.

"Tiểu tử, trước thực lực tuyệt đối, ta xem người làm sao trốn." Lục Lương há miệng cười một tiếng, kiểm chiêu dường như hoa lệ đầy trời hướng về Phương Viêm mà tới.

Không thể không nói, đệ tử đại tông môn bồi dưỡng đến mạnh hơn nhiều so với thể lực nhỏ bồi dưỡng được.. Lục Lương này chỉ là Bạo Khí Cảnh bốn tầng, nhưng căn cơ vững chắc cực kỳ, tương đương với Duyệt Châu trong thành Bạo Khí Cảnh năm, sáu trọng cao thủ. Mới vừa thấy mặt, Phương Viêm dựa vào Hóa Phong Thân Pháp huyền diệu hóa giải đối phương hung mãnh công kích. Nhưng đối phương đến tiếp đó công kích quá mạnh, hấn không thể không toàn lực vận chuyển thân pháp chống đối, dường như lại trở về lúc mới vừa lên lôi đài.

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ Địa cấp Hóa Phong Thân Pháp(tàn thiên) độ thuần thực +500."

...

Có áp lực hấn thì có động lực, tại dưới Lục Lương cao áp, Phương Viêm tiến bộ cũng tương ứng kinh người, hấn Hóa Phong Thân Pháp độ thuần thực dường như hóa tiền không ngừng cất cao. Ngăn ngắn một phút thời cũng đầy đủ gia tăng năm ngàn độ thuần thực. Cách giai đoạn đẳng đường nhập thất chỉ kém hơn tám vạn độ thuần thực.

"Tiểu tử, ta xem người thế nào trốn!" Lục Lương quát to một tiếng, quay về Phương Viêm đánh mạnh, trên người lại lưu vài đạo vết kiếm.

Giờ khắc này, Phương Viêm dường như là một chiếc thuyền con trong cơn mưa to gió lớn, lúc nào cũng có thể mình diệt bên trong sóng gió.

Một phút, hai phút, ba phút...

Trong nháy mắt, Phương Viêm dưới Lục Lương công kích cuồng bạo kiên trì nửa giờ.

"15,000 độ thuần thực, nửa giờ tăng trưởng 15,000 độ thuần thực, tốc độ này quá nhanh, nếu như lại chiến mấy tràng, ta Hóa Phong Thân Pháp liền có thể đạt đến đẳng đường nhập thất a." Cảm nhận được Hóa Phong Thân Pháp tăng cường gần 20 ngàn độ thuần thực, Phương Viêm không nhịn được muốn hét dài ba tiếng, tốc độ tu luyện như vậy đúng là quá thoải mái.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 107: Thắng liên tiếp, thế không thể đỡ!

"Bại đi!"

Không thể không nói Bạo Khí Cảnh bốn tầng tu sĩ so với Bạo Khí Cảnh ba tầng tu sĩ mạnh hơn nhiều, về lượng chân khí, Bạo Khí Cảnh ba tầng tu sĩ bất luận làm thế nào cũng không sánh được. giao chiến hơn nửa giờ, Lục Lương cuối cùng vì chân khí trong cơ thể tiêu hao hết, Phương Viêm quát to một tiếng, một quyền đánh bay đối thủ.

"Oa! Phốc!"

Lục Lương vừa rơi xuống đất, oa một tiếng, phun ra một ngụm máu lớn, khí tức trở nên có chút uể oải.

"Tiểu tử, ngươi thật độc ác, dĩ nhiên hạ thủ với Lục sư huynh nặng như vậy." Nhìn Lục Lương hôn mê máu me đầy mặt, nhất thời có người không nhịn được nổi nói.

Đối với những người khác mà nói, Phương Viêm có thắng cũng chỉ là điểm đến là dừng, nhưng đối với người Lý Vân Thông phái tới gây sự, hấn quyết định sẽ không hạ thủ lưu tình.

"Ta tàn nhẫn, ta ác sao, một Bạo Khí Cảnh ba tầng tu sĩ đối với Bạo Khí Cảnh bốn tầng tu sĩ ra tay lại kêu tàn nhẫn? Nếu không phải ta có chút bản lĩnh, nằm lòng đất lúc này chỉ sợ là tại hạ?" Phương Viêm đứng trên bách chiến lôi đài cười lạnh nói.

"Ừm! Nói cũng đúng, đây là khiêu chiến vượt cấp, nếu như lòng dạ mềm yếu, thất bại chính là mình." rất nhiều người Dưới đài cũng cùng một trận doanh với Lý Vân Thông, giờ khắc này nghe vậy, đối với sự tàn nhẫn của Phương Viêm trái lại cho là chuyện đương nhiên. Một số người trước kia cho rằng Phương Viêm cố ý trọng thương người của đối phương cũng biến thành Phương Viêm thu tay lại không được mới tạo thành hiệu quả như thế, không còn theo những người khác mắng Phương Viêm tàn nhẫn, đối với đồng môn hạ thủ nặng như thế.

"Đã năm trận thắng liên tiếp, còn có người muốn lên đài khiêu chiến sao?" Phương Viêm đem một viên Hồi Khí Đan ăn vào, khôi phục chân khí hao tổn, tiếp đó liền hướng về phía Lý Vân Thông khiêu khích nói.

"Lê nào có lí đó, cái tên này quá kiêu ngạo, Lý sư huynh, đề ta lên đài giáo huấn hấn một trận." hai tên thanh niên Đứng bên cạnh Lý Vân Thông nghe vậy không khỏi lạnh giọng nói.

"Các ngươi là Bạo Khí Cảnh hậu kỳ tu sĩ, người lên đài hấn sẽ không tiếp nhận khiêu chiến. Nhất định phải tìm tu vi cùng hấn tương đương, hơn nữa còn có thể thắng hấn một bậc." Lý Vân Thông nghe vậy lắc đầu nói.

"Cái này, có một kẻ gọi Lưu Nham Bạo Khí Cảnh ba tầng, ở bên nội môn khá là lợi hại" Có người nghe vậy nói.

"tìm hấn, nếu như hấn có thể giáo huấn tiểu tử Phương Viêm này, đến lúc đó ta thiếu không được hấn chỗ tốt." Lý Vân Thông nghe vậy không khỏi nói.

"Há, đúng rồi, cái tên này thắng liên tiếp ngũ tràng, trước khi Lưu Nham đến khiêu chiến, cũng không thể lơ là tiểu tử này, ngũ thắng liên tiếp, hấn nhất định cũng bị thương không nhẹ, hấn phải có bản lĩnh kia liền đề hấn đáng tiếp hai tràng, dù không thắng cũng coi như giáo huấn hấn một trận." Lý Vân Thông thấy có người đi tìm Lưu Nham, nhất thời không khỏi âm hiểm cười nói.

Chỉ dùng một loại thân pháp đối địch, Phương Viêm áp lực rất lớn, thắng liên tiếp ngũ tràng, có thể nói đều là thắng hiểm. Rất nhiều người đều cho là có thể kiếm tiện nghi từ hấn, hơn nữa may mắn còn có thể tiêu diệt Phương Viêm nhược khí. Theo Phương Viêm tiếng hét lớn vừa rơi xuống, nhất thời lại có người nhảy lên bách chiến lôi đài.

"Tại hạ Quách Bồi, Bạo Khí Cảnh ba tầng, nguyên lĩnh giáo sư đệ." Một người thanh niên trẻ tên Quách Bồi nhảy lên bách chiến lôi đài nói.

Chỉ cần không phải người Lý Vân Thông phái tới, Phương Viêm đều là làm đủ lễ nghi.

Hai người mới vừa giao thủ một cái, Phương Viêm cũng không có hùng hổ dọa người, mà dựa theo phương thức trước vẫn dùng xoay Hóa Phong Thân Pháp độ thuần thực.

Chiến đấu vừa bắt đầu, Phương Viêm vẫn trước sau như một biểu hiện nhưng có vẻ tràn ngập nguy cơ, kéo dài thời gian cho đối phương toàn lực ra tay, như vậy áp lực mới lớn, đối với Hóa Phong Thân Pháp độ thuần thực có tác dụng không thể đo đếm.

Kết cục đã định, Quách Bồi không thể chiến thắng Phương Viêm, chỉ bằng vào Phương Viêm Hóa Phong Thân Pháp Quách Bồi liền không làm gì được đối phương, huống chi Phương Viêm còn có Thủy Ảnh Kiếm, Băng Sơn Quyền, Huyền Ảnh Kiếm Quyết ... các loại đại sát chiêu chưa hề dùng tới đến. Quách Bồi siêu gánh nặng chiến đấu, mắt thấy thắng lợi trong tầm mắt, rất liều mạng, chân khí trong cơ thể tiêu hao ngày càng nhanh, qua nửa giờ, Quách Bồi thua trận, Phương Viêm một chiêu thắng hiểm đối thủ.

"Sao có thể có chuyện đó, sáu thắng liên tiếp, chỉ thiếu một chút, chỉ thiếu một chút, Quách Bồi liền thắng rồi a."

"Đúng là đáng tiếc, Phương Viêm lại thắng rồi. nhưng giờ khắc này hán nhất định cũng là cung giương hết đà đi, hiện tại tùy tiện tu sĩ Bạo Khí Cảnh ba tầng liền có thể đánh bại hán."

...

Trong đám người, Phương Viêm lại liên tiếp thắng triệt để khiến đám đệ tử nội môn ở đây khâm phục. Sáu trận thắng liên tiếp, rất nhiều đệ tử nội môn cả đời cũng không thể có chiến tích đó, giờ khắc này dĩ nhiên xuất hiện trên người một cái nội môn đệ tử mới nhập môn.

Quách Bồi bại, Phương Viêm cũng có tiêu hao nhất định, vết thương trên người tuy rằng có Tiên Giới chữa trị hệ thống chữa trị, nhưng chân khí trong cơ thể trong thời gian ngắn chưa thể hồi phục.

Phương Viêm tại trên bách chiến loi đài lại dùng hai hạt Hồi Khí Đan, ngưng thần hồi khí đủ một phút thời gian, chân khí trong cơ thể coi như khôi phục thất thất bát bát, rồi mới hướng đám đệ tử nội môn dưới khời xướng khiêu chiến.

"Ngông cuồng, tiểu tử này đã là cung giương hết đà, lại vẫn cuồng vọng muốn khiêu chiến, đúng là điếc không sợ súng, không tôn trọng tôn trưởng, coi đệ tử nội môn Ngạo Hàn tông không có ai sao."

"một nội môn đệ tử mới vừa vào thậm chí thắng liên tiếp sáu trận, đây không phải bắt nạt chúng ta không người sao?"

"Hừ, tiểu tử thật cuồng vọng, nếu không phải ta hiện tại đã là Bạo Khí Cảnh hậu kỳ tám tầng, ta liền muốn tới giáo huấn một hồi tiểu tử này, cho hán biết thế nào là tiền bối không thể khinh thường"

...

Phương Viêm hướng về đệ tử nội môn dưới đài phát động khiêu chiến, Ngạo Hàn tông đệ tử nội môn cũng bị Phương Viêm can rở làm tức giận, đây là tát thẳng vào mặt bọn hán a. Theo Phương Viêm tiếng hét lớn vừa hạ, nhất thời lại có đệ tử nội môn Bạo Khí Cảnh ba tầng nhảy lên bách chiến loi đài.

Giờ đây, bọn họ đã không phải muốn chiến thắng Phương Viêm, mà là muốn giáo huấn cuồng đồ Phương Viêm này một hồi.

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ Địa cấp Hóa Phong Thân Pháp (tàn thiên) độ thuần thực +500."

...

Âm thanh thông báo của hệ thống không ngừng vang lên, Phương Viêm giống như bắt từ tiểu Cường, bất luận đối thủ thế nào, hán đều có thể thông dong ứng đối. Đặc biệt theo Hóa Phong Thân Pháp độ thuần thực tăng lên dữ dội, mỗi lần đều có thể tăng cường năm trăm điểm, bất luận đối phương đánh toàn lực hay là triển khai sát chiêu, cũng không thể khiến hán tại chột vạt một phần.

Sơ Nhập Môn Kinh Hóa Phong Thân Pháp tốc độ, không phải ai đều có thể sánh được. Nếu không phải Phương Viêm vì xoạt độ thuần thực, thì chỉ cần một chiêu liền có thể đem đối thủ đánh bại, mà không phải như mèo vờn chuột như vậy, đem chân khí trong cơ thể đối phương toàn bộ tiêu hao hết mới nắm lấy sơ hở rồi mới đánh bại.

"Đáng chết, đúng là tà môn, đều bị thương thành như vậy, còn có thể lại thắng một hồi." Phương Viêm lại thắng một hồi, có thể nói là lật đổ tất cả mọi người nhận thức, nguyên vốn còn muốn nhìn Phương Viêm xấu mặt, không nghĩ tới tên này là một cái đánh không chết tiểu Cường. Lý Vân Thông sắc mặt tái xanh, không nhìn được nổi giận mắng.

"Lý sư huynh, nếu không để ta lên đài giáo huấn tiểu tử này, ta là Bạo Khí Cảnh ba tầng, giờ khắc này lên đài, hán nhất định sẽ không từ chối." Một bên Lưu Nham thấy Lý Vân Thông nổi giận, nhất thời không khỏi một mặt khiếm tốn nói.

"Không cần, người chờ chút nữa, ta không tin tiểu tử này vẫn thắng được nữa, người ở một bên chờ, để những người khác lên đài thu thập tiểu tử này, ta muốn người đánh bại hán ở tầng thứ mười." Lý Vân Thông thu lại tâm tình thần nhiên nói.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 108: 10 trận thắng liên tiếp

"Thắng liên tiếp bảy tràng! Dĩ nhiên bảy trận thắng liên tiếp."

đám đệ tử nội môn tại tràng làm sao cũng không nghĩ ra kết quả sẽ như vậy.

"còn có ai lên đài một trận chiến." Lại là một phút khôi phục, ánh mắt Phương Viêm bắn ra một tia sắc bén, cứ nhau vậy, lại luận bàn mấy tràng, Hóa Phong Thân Pháp liền có đạt đến đẳng đường nhập thất. Phương Viêm kim lại chút hưng phấn trong lòng hướng về đám người âm ỉ phía dưới cất cao giọng nói.

"Còn xong chưa, thắng liên tiếp bảy tràng còn chưa biết thế nào là đủ, chẳng lẽ muốn thắng liên tiếp mười tràng." Lời tuyên chiến của Phương Viêm vừa rơi hạ, nhất thời lại có người quát một tiếng, nhảy vọt nhảy lên bách chiến lôi đài.

"Tại hạ Mạc Thông, nguyên lĩnh giáo Phương Viêm sư đệ cao chiêu." Mạc Thông vừa lên đài, trong mắt loé ra một vệt ánh sáng lạnh, hướng Phương Viêm cất cao giọng.

"Xin mời!" Phương Viêm cười nhạt, làm một cái thủ hiệu mời, tiếp đó liền xuất thủ trước.

Hóa Phong Thân Pháp triển khai ra, hành như quỷ mỵ, đối phương căn bản không thể bắt được tung tích của hắn, Phương Viêm vừa lên đến liền bắt đầu dùng thân pháp áp chế, bức đối phương vận dụng sát chiêu liều mạng chiến.

Kết cục đã định sẵn từ khi mới bắt đầu, Phương Viêm tại bách chiến lôi đài đã mạnh hơn rất nhiều. Giờ khắc này hắn lại như một thanh lợi kiếm ra khỏi vỏ, lộ ra sự sắc bén. Trước đây, còn phải mất hơn nửa giờ mới có thể đem chân khí trong cơ thể đối thủ tiêu hao hết, mà giờ khắc này, toàn lực triển khai Hóa Phong Thân Pháp, phối hợp công kích độc đáo xảo quyết tàn nhẫn của hắn, tấn công địch tất cứu, không tới nửa giờ, Mạc Thông liền bị đánh bại.

"kế tiếp còn có ai nguyện lên đài một trận chiến."

Mạc Thông bại trận, Phương Viêm quát to một tiếng, tiếp tục phát động khiêu chiến.

"Tám thắng liên tiếp. Những kẻ này đều là một đám rác rưởi thùng com sao? Nhiều như vậy mà vẫn không thu thập được tiểu tử này." Lý Vân Thông nhìn Phương Viêm trên lôi đài u ám lên tiếng, không chỉ vì Phương Viêm cùng Hạ Nghê Thường đi lại gần, mà còn vì ánh mắt tự tin của Phương Viêm khiến hắn chán ghét. Giờ khắc này thấy Phương Viêm lại thắng tiếp một trận, khi hắn mới nhập môn cũng không có chiến tích như vậy, đối với người có thiên phú hơn hắn, hắn đều muốn xóa bỏ toàn bộ.

Không lâu sau, lại có người lên đài cùng Phương Viêm luận bàn. Đồng dạng là Bạo Khí Cảnh ba tầng, cũng không gây ra cho Phương Viêm bao nhiêu áp lực, đối với Hóa Phong Thân Pháp rèn luyện không có bao nhiêu có ích, lại lợi dụng đối phương quét mây ngàn độ thuận thực, rồi xuất một đòn Băng Sơn Quyền đánh bại.

"Chín thắng liên tiếp, lẽ nào tiểu tử này từ thật sự dự định khiêu chiến mười người, đạt mười trận thắng liên tiếp?"

Liên tiếp thắng chín tràng, lúc này không có người nào dám coi thường Phương Viêm. Trước kia chín người coi thường Phương Viêm đều trở thành đá đập chân của hắn. Sau khi Phương Viêm lần nữa khiêu chiến, dưới đài nhất thời rơi vào im lặng, không có ai lại dám tùy tiện lên đài nghênh chiến Phương Viêm.

"Lư Nham, người lên đài đem tiểu tử này đánh bại." Lý Vân Thông sắc mặt âm trầm, hướng về một thanh niên đầu tóc bên cạnh nói.

"Lý sư huynh, ta cũng xem tiểu tử này không hợp mắt, hắn chỉ có tốc độ nhanh một điểm, cái khác không đáng sợ, ta tu luyện Kim Cương hộ thể thần công, dù đứng ở đó bất động, hắn cũng không thể làm gì được ta a." Lư Nham nghe vậy lấy lòng nói.

Lý Vân Thông là Lý gia đệ tử, mà Lý gia lại là Trần Quốc Đại Tướng quân của Đại Tống quốc, nếu như giao hảo người này, Lư gia hẳn nhất định có thể thăng chức rất nhanh. Chờ sau khi ở Ngạo Hàn tông có chút thành tựu, tại Đại Tống quốc cũng có thể kiếm lấy một ít chức quan. Lư Nham thầm nghĩ trong lòng, âm thầm bắt chước, đợi lát nữa nhất định phải giáo huấn Phương Viêm thật tàn nhẫn a.

"Tại hạ Lư Nham, Bạo Khí Cảnh ba tầng, nguyên lĩnh giáo sư đệ cao chiêu." Lư Nham vừa lên đài, gương mặt lạnh lùng nói.

"Ta thấy ngươi từ chỗ Lý Vân Thông tới, ngươi là nhận lệnh Lý Vân Thông tới khiêu chiến ta?" Phương Viêm nhìn Lư Nham lạnh lùng hỏi.

"Bị người nhìn ra rồi, đắc tội Lý sư huynh, ngươi muốn chết như thế nào?" Lư Nham xé rách nguy trang, nếu muốn lấy lòng Lý Vân Thông, liền không thể tùy tiện xong việc, nhất định phải nhục nhã đối phương, đã kích tinh thần, sau đó tại đem hắn dưới chân.

"Chết! Liền ngươi, còn chưa xứng, Bạo Khí Cảnh ba tầng, đây chính là ngươi ngông cuồng tự bản sao? Nếu như chỉ là như vậy, ta quyết định không lưu thủ, để ngươi lăn xuống đài đi." Phương Viêm khoe miệng hiện lên một vệt trào phúng độ cong, lạnh lùng nói.

"Nhiều lời vô ích, so tài xem hư thực đi." Lư Nham đồng dạng cười gằn, trong mắt hắn, Phương Viêm đã là cung gương hết đà, mất đi tốc độ ưu thế, hẳn làm sao có thể là đối thủ của mình.

Lưu Nham trên lôi đài bất động, không có một chút nào muốn tấn công Phương Viêm ý tứ, Phương Viêm đối với Lưu Nham cũng rất chờ mong, nếu như không ngoài dự liệu, dựa vào Lưu Nham, Hóa Phong Thân Pháp có thể tiến vào đường nhập thất cảnh giới a.

"Làm sao, còn không công kích, lẽ nào sợ, nếu như sợ liền mau mau rút xuống lôi đài cho ta."

Phương Viêm bất động, Lưu Nham nhất thời không khỏi cười lạnh nói.

"Đi chết." Phương Viêm nghe tiếng liền sử dụng Hóa Phong Thân Pháp, huy kiếm đâm tới.

"Người liền chỉ có điểm ấy thủ đoạn sao? Tốc độ của người tuy rằng rất nhanh, nhưng đối với ta vô dụng." Lưu Nham đứng giữa lôi đài, không chút nào vì Phương Viêm công kích mà lay động, chiêu thức khởi động, tại bốn phía thân thể nổi lên một tầng nhân nhật hoàng kim vàng sáng, sức mạnh cũng rất kỳ lạ, so với Bạo Khí Cảnh bốn tầng Lục Lương khi này mới đánh bại còn mạnh hơn mấy phần.

"Kim Cương hộ thể thần công, nhân cấp đỉnh cấp hộ thể thần công, giờ đây, Phương Viêm mất đi tốc độ đến ưu thế, lần này hẳn sợ là phải thất bại đi."

"Lưu Nham, nhìn như Bạo Khí Cảnh ba tầng, kỳ thực so với Bạo Khí Cảnh bốn tầng tu sĩ còn mạnh hơn, Kim Cương hộ thể thần công sức phòng ngự rất cường hãn, có thể chính diện chống đỡ Bạo Khí Cảnh bốn tầng tu sĩ, Phương Viêm lại đi theo linh hoạt loại hình, lần này nhất định phải bại."

"Phải biết Lưu Nham chính là từng có ghi chép mười trận thắng liên tiếp, muốn thắng Phương Viêm, đó là chuyện dễ như trở bàn tay. Cái tên này hình như là đặc tội Lý Vân Thông sư huynh, lần này Lưu Nham ra tay, Phương Viêm nhất định sẽ bại rất thê thảm a."

"Ái! Đáng tiếc, thứ mười trận gặp phải Lưu Nham, nếu không, lại một cái mười trận thắng liên tiếp ghi chép sẽ sinh ra."

...

Theo hai người không ngừng giao thủ, dưới đài có người cười trên sự đau khổ của người khác, cũng có người vì Phương Viêm cảm thấy tiếc hận, tiếng bàn luận không ngừng, phần lớn đều không coi trọng Phương Viêm.

"Phương Viêm hẳn nhất định thắng, hẳn nhất định thắng." Mọi người ở đây, chỉ có Phó Kinh Huyền vì Phương Viêm lo lắng, nắm đấm nắm chặt lại.

"Phòng ngự loại võ kỹ, nếu như không phá vỡ, còn đúng là không làm gì được người." Giao thủ mấy chiêu, Phương Viêm phát hiện, đối phương bất động, hẳn lại như một tên hề, xoay độ thuận thực cũng vô vị, hơn nữa hiệu quả cũng kém rất nhiều.

"Tiểu tử, người biết là tốt rồi, nếu như hiện tại quý xuống đập đầu chịu thua, sau đó ở trước mặt Lý sư huynh sám hối nhận sai, ta có thể để cho người thua dễ chịu chút." Lưu Nham thấy Phương Viêm đình chỉ công kích, không khỏi cười gằn nói.

"Người đây là đang nằm mộng giữa ban ngày sao?" Phương Viêm cười gằn.

"Nếu người có ý muốn chết vậy ta sẽ tác thành người, tiếp đó liền một chiêu bại người."

"Một chiêu bại ta, người ngớ ngẩn vẫn là ta là nghe nhầm a?" Lưu Nham nghe vậy một mặt xem thường.

"Băng Sơn!"

Chỉ thấy Phương Viêm thu kiếm mà lại, đột nhiên quát to một tiếng, một cái Băng Sơn Quyền hướng về đối phương đánh tới.

"Ầm!"

Quyền cương đến, phá tan tầng tầng trở ngại, một quyền ánh không lồ tầng tầng đánh vào trên nhân nhật kim quang trước người Lưu Nham. Chỉ nghe ầm một tiếng nổ vang, Lưu Nham dường như một viên đạn pháo thịt người đánh bay vào trong đám người.

"Xi xì!"

"Người lợi hại nhất không phải thân pháp sao? Người làm sao có khả năng phá được Kim Cương hộ thể thần công của ta? Sao có thể có chuyện đó, cái này không thể nào là thật sự, người không thể đánh bại ta." Ngã vào trong đám người, Lưu Nham nội phủ bị chấn thương, một cái ghê tởm phun ra, tiếp đó không thể tin tưởng hướng về phía Phương Viêm hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: 10 trận thắng liên tiếp khen thưởng

Dịch: xonevictory

"Một chiêu, thật đúng là chỉ dùng một chiêu liền đánh bại Lưu Nham."

"Người đánh ta một cái, xem ta có phải là đang nằm mơ không a, Phương Viêm này làm sao có khả năng một chiêu liền đánh bại Lưu Nham, phải biết Lưu Nham hẳn nhưng là từng có mười trận thắng liên tiếp ghi chép a." Đột nhiên có một người hướng về đồng môn phía bên cạnh nói.

"Đùng!" Một lạnh lạnh tiếng bạt tai đột nhiên vang lên.

"Vương Kim, tiểu tử ngươi vẫn đúng là đánh a!"

"A, đau quá, tất cả đều là thật sự a, ta không phải đang nằm mơ, Phương Viêm dĩ nhiên thắng Lưu Nham." thanh niên Bị đánh bụm mặt quát.

"Bàn tay cảm thấy đau, đây là sự thật, này Phương Viêm thật đúng là lợi hại, một chiêu liền đánh bại Lưu Nham, trước kia nhất định là hấn giấu dốt." thanh niên được gọi là Vương Kim vậy tay tự nhủ.

"Sao có thể có chuyện đó, Lưu Nham cũng thất bại, hơn nữa còn là một chiêu bại trận, Phương Viêm sao có thể mạnh như thế?" Giờ khắc này, Lưu Nham cũng thất bại, Lý Văn Thông có chút đại ra. Hẳn dường như đang nằm mơ vậy, nhiều lần ra tay với Phương Viêm, mỗi lần đối phương đều có thể gặp dữ hóa lành.

Tại Duyệt Châu thành là như vậy, nguyên bản tất sát chi cục, không nghĩ tới đối phương không ngừng đào mạng, hơn nữa còn đem Cao vương hai nhà đệ tử chém giết hầu như không còn. Còn lần này, vốn cho là nắm chắc thắng lợi, không nghĩ tới cuối cùng vẫn thất bại, nếu như nhiều kéo dài thời gian một chút cũng còn tốt, chứng minh hai người thế lực ngang nhau, không phải cuối cùng thất bại thế thảm như thế, hơn nữa còn là một chiêu bại trận, bạt tai này đánh thật con mẹ nó quá vang dội.

"Lý sư huynh, còn muốn phái người lên đài đối phó tiểu tử này sao? Cái tên này trước đó trên đài ra sức biểu diễn, đều là hấn tại hết sức ẩn giấu thực lực, đúng là đáng chết." Một tên đệ tử theo sau Lý Văn Thông nhìn Phương Viêm- tên đầu sỏ khiến mọi người chấn động, cảm hận nói.

"Không cần, nếu là mười trận thắng liên tiếp, sau đó hấn còn phải tới bách chiến lôi đài nhiều, chúng ta có thừa biện pháp trừng trị hấn. Có bản lĩnh hấn liền thắng liên tiếp xuống, đến thời điểm các ngươi có thể danh chính ngôn thuận ra tay đối phó hấn." Lý Văn Thông nghe vậy hung tợn nói.

"Chúng ta đi, trước hết để tiểu tử này vui vẻ mấy ngày."

Theo Lý Văn Thông tiếng nói vừa dứt, một đám đệ tử nội môn như Thiên Lôi sai đâu đánh đó cũng cùng rời đi.

"Chúc mừng, chúc mừng, chúc mừng Phương sư đệ thu được mười trận thắng liên tiếp."

Lưu Nham bại trận, nửa ngày qua đi, rất nhiều đệ tử phản ứng lại, hướng về phía Phương Viêm chấp tay nói vui vẻ nói.

"Vị sư huynh này, ta mới nhập môn, đối với Ngạo Hàn tông một ít quy củ còn không phải rất hiểu rõ. mười trận thắng liên tiếp có ích lợi gì." Phương Viêm nghe được bốn phía đệ tử nội môn chúc mừng, hướng một đồng môn sư huynh bên người hỏi.

"Mười trận thắng liên tiếp, bất luận cấp nào, chỉ cần có thể thắng liên tiếp mười trận, tông môn có phần thưởng giá trị, tông môn một khi xác định ngươi mười trận thắng liên tiếp chiến tích, ngươi có thể đến tông môn Tàng Kinh Các chọn một quyển nhân cấp kiếm kỹ hoặc võ kỹ." Đệ tử kia nghe vậy hâm mộ nói.

"Nhân cấp bí tịch." Phương Viêm nghe vậy lắc lắc đầu, hấn hiện tại có Huyền Ảnh Kiếm Quyết, Băng Sơn Quyền, Thủy Ảnh Kiếm, Hóa Phong Thân Pháp, bình thường nhân cấp bí tịch hấn còn đúng là không lọt mắt xanh.

"Nhân cấp bí tịch, chúng ta đa số tu luyện đều là nhân cấp bí tịch, chỉ có một số ít người tu luyện Địa cấp bí tịch. Ngươi cũng không nên xem thường phần thưởng này. Nếu như phần thưởng này không lọt mắt ngươi, ngươi có thể không ngừng tích lũy, theo ngươi một đường không ngừng trưởng thành, nếu có thể tích lũy đến mười cái mười trận thắng liên tiếp, ngươi có thể tiến vào Tàng Kinh Các lần hai chọn một môn Địa cấp sơ kỳ bí tịch. Năm mươi cái thắng liên tiếp, có thể đến Tàng Kinh Các tầng thứ ba chọn Địa cấp cấp trung công pháp võ kỹ cùng kiếm kỹ. Nếu như ngươi tích lũy một trăm cái mười trận thắng liên tiếp, ngươi có thể lựa chọn bất cứ một môn nào trong Ngạo Hàn tông tam đại trấn phái tuyệt học." Mã Nãi Lượng thấy Phương Viêm không động tâm, nhất thời không khỏi cười giải thích.

"Ngạo Hàn tông chấn động phái tuyệt học là cấp bậc gì?" Phương Viêm nghe vậy tò mò hỏi.

"Ngạo Hàn tông trấn phái tuyệt học bao gồm Tuyệt Hoa công, Thiên Sương chương, Tuyệt Hoa Kiếm, đều là Địa cấp đỉnh cấp công pháp, chương pháp cùng kiếm kỹ. Chỉ cần có thể thu được một trong số đó, chúng ta liền cả đời được lợi a." Mã Nãi Lượng nghe vậy không khỏi hưng phấn nói.

Địa cấp công pháp cùng kiếm kỹ võ kỹ, đều là bát phẩm thế lực mới có, mà Địa cấp cao cấp công pháp chính là thất phẩm thế lực nền tảng.

"Như vậy, ta nên tích lũy lại a, cũng nên cùng đồng môn luận bàn nhiều hơn, đến lúc đó đổi một quyển Địa cấp trung cấp bí tịch." Phương Viêm đắm chiêu nói. Nhân cấp công pháp kiếm kỹ võ kỹ hấn không lọt mắt, nhưng Địa cấp sơ cấp cùng Địa cấp trung cấp võ kỹ kiếm kỹ liền để hấn động lòng.

Bách chiến lôi đài, cổ vũ môn nhân đệ tử luận bàn cùng tiến bộ, mà mười trận thắng liên tiếp khen thưởng chính là môn nhân đệ tử khiêu chiến động lực.

"Muốn thu được Ngạo Hàn tông trấn phái tuyệt học, muốn một trăm lần mười trận thắng liên tiếp, đây chính là cần phải cùng một ngàn cái đồng môn luận

bàn, hơn nửa phải đem tất cả đánh bại, trong nội môn có nhiều như vậy đệ tử nội môn sao?" Phó Khinh Huyền bên cạnh Phương Viêm đột nhiên hiểu kỳ nói.

"Ngao Hàn tông chỉ là thất phẩm thế lực, không thể có một ngàn tên đệ tử nội môn, hơn nửa hàng năm ra ngoài tiêu diệt thế giới dưới lòng đất ma vật rèn luyện thời điểm đều sẽ tổn thất rất nhiều đệ tử, mà hàng năm, Ngao Hàn tông đệ tử nội môn mới lên cấp cấp đệ tử đều duy trì khoảng sáu trăm đến bảy trăm. Ngao Hàn tông lúc toàn thịnh cũng từng có hơn một ngàn tên đệ tử nội môn. Nhưng những năm gần đây các loại ma vật dưới thế giới trong lòng đất càng ngày càng tàn rở, Đại Tổng quốc các thế lực lớn đều phải gia tăng thu hút những đệ tử có tư chất, Ngao Hàn chỉ là thất phẩm thế lực, không thể so với những lực phẩm thế lực kia, việc bổ sung mới mẻ huyết dịch dĩ nhiên là thiếu, cái này cũng là nguyên nhân Ngao Hàn tông vẫn không thể cường thịnh lên a." Mã Nãi Lượng nghe vậy cười giải thích một câu.

"muốn thu được Ngao Hàn tông trấn tông tuyệt học, ngoại trừ tích lũy một trăm cái mùi trận thắng liên tiếp ra, còn có hai cái phương pháp, một là dùng tông môn điểm công hiến đổi lấy, nhưng cũng cần tông môn điểm công hiến khiến người ta khiếp sợ, một ức điểm công hiến, rất nhiều đệ tử nội môn cả đời mới có thể tích lũy mấy trăm ngàn điểm công hiến, con đường này căn bản là đi không thông. Mà một cái khác phương pháp khác tương đối dễ dàng một ít, chính là trở thành Ngao Hàn tông chân truyền đại đệ tử, như vậy có thể tu luyện Ngao Hàn tông trấn tông tuyệt học."

"Hóa ra là như vậy a, đúng là không phải khó bình thường a!" Phương Viêm, Phó Khinh Huyền hai người nghe vậy không khỏi cười lắc đầu nói.

Bách chiến lôi đài, mỗi người chỉ có thể lên đài khiêu chiến mười lần. Phương Viêm khiêu chiến số lần vừa hết, nhất thời lại có người khác lên đài tiếp tục khiêu chiến. Nhưng khiêu chiến tiếp đó bất luận có bao nhiêu đặc sắc, trước mặt mười trận thắng liên tiếp của Phương Viêm đều âm thầm phai mờ.

"Khinh Huyền, ngươi có muốn hay không lên đài thử một lần?" Phương Viêm hướng Phó Khinh Huyền hỏi.

"Ta xem vẫn là không cần đi, trên đài đều là Bạo Khí Cảnh ba tầng cùng Bạo Khí Cảnh bốn tầng tu sĩ, ta hiện tại còn không có tư cách khiêu chiến họ a, chờ ta đột phá đến Bạo Khí Cảnh ba tầng rồi lại nói đi." Phó Khinh Huyền nghe vậy lắc đầu.

"Như vậy a, nếu không, chúng ta tìm một chỗ luận bàn một hồi." Phương Viêm nghe vậy không khỏi nói.

Bách chiến lôi đài, có nghiêm ngặt tu vi hạn chế, không phải người nào đều có thể lên đài. Giờ khắc này Phó Khinh Huyền mới Bạo Khí Cảnh hai tầng, mà Ngao Hàn tông đệ tử nội môn phổ biến đều là Bạo Khí Cảnh ba tầng trở lên, còn Bạo Khí Cảnh một, hai nặng tu sĩ là rất ít ỏi, không có đối thủ thích hợp, tự nhiên không thể lên đài khiêu chiến, chỉ có thể ở dưới đài làm khán giả.

"Tốt, ta cũng đã lâu không có cùng người giao thủ, liền để ta thử xem người mạnh bao nhiêu." Phó Khinh Huyền nghe vậy không khỏi vui vẻ đồng ý.

Lúc trước mười trận thắng liên tiếp, nguyên bản Phương Viêm cho rằng có thể mang Hóa Phong Thân Pháp đột phá đến đẳng đường nhập thất cảnh giới. Không nghĩ tới Lưu Nham rất chán ghét, tự nhận sức phòng ngự cường hãn, lấy thủ làm công, Phương Viêm không thể không sớm kết thúc cuộc chiến đầu này, nên chẳng thể tăng thêm được mấy độ thuần thực a!

Nếu huynh đệ muốn biết tình huống sau đó mà ko kịp chờ ta dịch, vui lòng sử dụng link sau đây để đọc tiếp bản truyệnyy:

<https://app./truyen/than-cap-tien-gioi-he-thong/>

Số thứ tự chương hai bên là tương ứng!

Chúc đạo hữu đọc truyện vui vẻ!

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: Nhận nhiệm vụ

Hóa Phong Thân Pháp thiên về tăng trưởng tốc độ, một khi tu luyện tới nhất đại tông sư cảnh, ngoại trừ có không ít EXP khen thưởng ra, sức chiến đấu còn có thể tăng tăng lên gấp đôi.

kiếp trước, Phương Viêm từng nghe nói, thiên hạ võ công vi nhanh bất phá, khi tốc độ nhanh đến cực hạn, thì không còn bất cứ thứ gì có thể ngăn cản được.

Đôi đầu kẻ địch mạnh, không cho phép Phương Viêm không liều mạng.

Giờ khắc này cùng Phó Khinh Huyền giao thủ, ngoại trừ tăng lên Hóa Phong Thân Pháp độ thuần thực, còn có thể tôi luyện tăng cường kinh nghiệm chiến đấu của Phó Khinh Huyền.

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ Địa cấp Hóa Phong Thân Pháp (tàn thiên) độ thuần thực đạt mười vạn, tiến vào đẳng đường nhập thất cảnh giới."

Phương Viêm cùng Phó Khinh Huyền giao thủ, tương tự vẫn là Phó Khinh Huyền chủ công, Phương Viêm vận chuyển Hóa Phong Thân Pháp chống lại, qua non nửa nửa giờ, âm thanh thông báo của hệ thống lại vang lên trong đầu Phương Viêm, cảm giác đột phá lâu không gặp chày khắp tứ chi bách hài của hắn.

"sau đây ngươi cần phải cẩn thận a, ta muốn thử thân thủ của ngươi một chút." Phương Viêm Hóa Phong Thân Pháp vừa đột phá, mảy kiếm đột nhiên nghiêm nghị, tiếp đó liền hướng Phó Khinh Huyền nói.

"Cứ việc phóng nưga lại đây, để ta nhìn xem ngươi mạnh bao nhiêu." Phó Khinh Huyền quát khẽ, ngưng thần chờ.

"Huyền Ảnh Trảm!"

Quát to một tiếng, trường kiếm trong tay Phương Viêm hóa thành mười tám đạo kiếm ảnh hướng về Phó Khinh Huyền quán giết tới.

sau khi Từ kiếm mộ thí luyện không gian trở về, Phương Viêm liền đem Huyền Ảnh Kiếm Quyết truyền cho Phó Khinh Huyền cùng Phương Chấn, giờ khắc này, Phó Khinh Huyền đồng dạng sử dụng tới Huyền Ảnh Trảm đón lấy đạo Kiếm Ảnh chém tới.

"Huyền Ảnh Kiếm Quyết của ngươi lại đột phá có thể ngưng tụ ra mười tám đạo kiếm ảnh." chín đạo Kiếm Ảnh của Phó Khinh Huyền trong nháy mắt liền minh diệt, Phó Khinh Huyền biết, nàng không phải là đối thủ của Phương Viêm, khí thế vừa thu lại, hưng phấn nói.

"Ân, Huyền Ảnh Kiếm Quyết ta đã đột phá, ngươi cần phải nỗ lực a! Dựa vào kiếm kỹ này, rất nhanh ngươi có thể đứng vững gót chân tại Ngao Hàn tông này." Phương Viêm nhàn nhạt gật đầu một cái nói.

hiện tại Phó Khinh Huyền mới là Bạo Khí Cảnh hai tầng, mà hắn là Bạo Khí Cảnh ba tầng, vì thế nàng càng không thể là Phương Viêm đối thủ.

Phương Viêm Hóa Phong Thân Pháp đột phá. Sau khi Phó Khinh Huyền biết được sự mạnh mẽ của Phương Viêm, nàng rất rõ ràng lấy tu vi của nàng bây giờ, căn bản không phải Phương Viêm đối thủ, nàng là thật tâm vì Phương Viêm cảm thấy cao hứng. sau đó một quãng thời gian, Phương Viêm đem tu vi áp chế đến Bạo Khí Cảnh hai tầng, cùng Phó Khinh Huyền lại đấu một hồi, mãi đến tận khi hai chân khí trong cơ thể người tiêu hao hết mấy lần, hai người mới kéo thân thể uể oải của mình về đỉnh núi tu luyện.

Bạo Khí Cảnh ba tầng, tại Ngao Hàn tông vẫn là tồn tại sót đấy, dù cùng mọi người luận bàn, thu hoạch có được cũng không phải rất lớn, khoảng cách Hóa Phong Thân Pháp cùng Huyền Ảnh Kiếm Quyết đột phá lần nữa còn cần một triệu độ thuần thực.

Theo Hóa Phong Thân Pháp cùng Huyền Ảnh Kiếm Quyết đột phá, nếu muốn trong khoảng thời gian ngắn lại có đột phá, nhất định phải toàn lực triển khai, mà bình thường Bạo Khí Cảnh bốn, năm trọng tu sĩ căn bản không phải là đối thủ của Phương Viêm. Bách chiến lợi đài luận bàn, bởi vì quy tắc hạn chế, đối với hắn là có cũng được mà không có cũng được.

Trong mấy ngày kế tiếp, Phương Viêm đều ở trong phòng luyện công toàn lực bế quan tu luyện. Trừ thời gian đi ăn ra, một ngày có mười hai canh giờ, thì mười một canh giờ Phương Viêm đều dùng cho tu luyện.

"Theo đà này, ngày mai ta liền có thể đột phá đến Bạo Khí Cảnh bốn tầng." Cảm nhận được giao diện hệ thống nhân vật EXP tích lũy đã đạt đến 375,000EXP. nhiều nhất trong vòng 18 canh giờ hắn liền có thể đột phá đến Bạo Khí Cảnh bốn tầng.

Khoảng thời gian này Phương Viêm toàn lực tu luyện, tiêu hao điểm tích lũy đạt đến con số rất kinh người, điểm tích lũy mà khi hắn còn ở Duyệt Châu thành giết địch tích lũy tiêu hao thất thất bát bát, muốn muốn tiếp tục tu luyện, nhất định phải lợi dụng hệ thống đồng giá trao đổi, dùng khoáng thạch linh dược trong không gian túi đeo lưng hối đoái điểm tích lũy.

Lấy tu vi của hắn bây giờ, mỗi ngày tiêu hao điểm tích lũy lên đến 3,300 điểm tích lũy, tương đương với hắn đánh giết hơn 300 cái Bạo Khí Cảnh tu sĩ mới cung ứng đủ cho hắn tu luyện. Dù là dùng được liệu hối đoái điểm tích cũng phải cần mười gốc cấp bốn linh dược linh thảo, này đây vẫn là bởi vì hắn mới là Bạo Khí Cảnh ba tầng, nếu như đột phá, điểm tích lũy tiêu hao lúc đó lại càng lớn.

"Có Tiên Giới hệ thống, tu luyện cơ bản thật nhanh, nhưng nó lại chẳng khác nào một vị Đại Vương ăn không biết no là gì, mới yên lặng tu luyện mấy ngày liền phải vì điểm tích lũy dùng cho tu luyện mà phải phát sầu a." Kiểm lại một chút hệ thống điểm tích lũy, Phương Viêm lắc lắc đầu, tiếp đó liền ra khỏi nhà đá mà hắn dùng để bế quan, hiện tại hắn nhất định phải ra ngoài kiếm điểm tích lũy.

Đăng Vân điện!

Đăng Vân điện đại khí hùng hồn, lúc này có hơn trăm nội môn đệ tử ở đây, thỉnh thoảng còn có những đệ tử từ ngoài cửa tiến vào.

Ngao Hàn tông Đăng Vân điện là địa phương đệ tử nội môn Ngao Hàn tông nhận tổng môn nhiệm vụ kiếm lấy điểm công hiến.

Tổng môn muốn phát triển liền không thể rời bỏ những đệ tử này, bất kể là ra ngoài săn giết yêu thú hoặc là t trợ giúp tông môn trưởng lão trông coi linh điền hoặc làm chân chạy đều có không ít điểm cống hiến cùng linh thạch khen thưởng, đây là việc đôi bên cùng có lợi. Có điểm cống hiến có thể hối đoái đan dược tăng cao tu vi cùng pháp khí pháp bảo tăng cường sức chiến đấu, tông môn cũng được phát triển.

"Ồ, đây không phải Phương sư đệ sao? Ngươi cũng tới nhận nhiệm vụ?" Phương Viêm vừa mới tiến vào Đăng Vân điện, tiếp đó một đạo thanh âm quen thuộc vang lên ngay ở bên tai.

Phương Viêm nghe tiếng nhìn lại về phía sau, hóa ra là Mã Nãi Lượng ngày đó tại trên bách chiến lợi đài gặp phải.

"Hóa ra là Mã sư huynh a, gần đây nhân rồi không có việc gì làm nghe nói Đàng Văn điện có thể tiếp nhiệm vụ, vì lẽ đó liền tới xem một chút." Phương Viêm nghe vậy không khỏi cười nói.

"Phương sư đệ, người hẳn là lần đầu tiên tới Đàng Văn điện tiếp nhiệm vụ đi, người đối với Đàng Văn điện có thể có chút không biết, ta đến giới thiệu cho người một hồi quy củ của nhiệm vụ đường." Mã Nãi Lượng hướng Phương Viêm chấp tay cười nói.

"Vậy làm phiền Mã sư huynh." Phương Viêm khách sao đáp lại.

"Tông môn nhiệm vụ kỳ thực chia làm hai loại, một loại là linh thạch nhiệm vụ, sau khi hoàn thành tông môn sẽ phân phát một ít linh thạch cung cấp người tu luyện, nhiệm vụ như vậy khá đơn giản, đệ tử ngoại môn cũng có thể tùy ý nhận. Còn có một loại chính là điểm công hiến nhiệm vụ, nhiệm vụ như vậy còn gọi là nội môn nhiệm vụ, đệ tử nội môn mới có quyền nhận, đương nhiên một số ít đệ tử ngoại môn đạt đến Bạo Khí Cảnh cũng có thể nhận, nhiệm vụ như vậy sẽ căn cứ độ khó to nhỏ, mà xác định thu được bao nhiêu điểm công hiến, chờ hoàn thành nhiệm vụ, ngoại trừ có điểm công hiến có thể thu được ít linh thạch khen thưởng. Mà những nhiệm vụ đệ tử nội môn chúng ta nhận đại thể đều là loại có điểm công hiến nội môn nhiệm vụ, nếu như người cần linh thạch, cũng có thể tiếp một chút linh thạch nhiệm vụ, linh thạch nhiệm vụ so ra đơn giản hơn nhiều, không có bao nhiêu nguy hiểm, lại rất dễ dàng hoàn thành." Mã Nãi Lượng không nhanh không chậm nói.

"Còn có, căn cứ độ khó không khác nhau, nhiệm vụ cũng chia làm vài đẳng cấp, nhân cấp nhiệm vụ là thấp nhất, thích hợp đệ tử ngoại môn đi làm, lên một chút là Địa cấp nhiệm vụ, thích hợp đệ tử nội môn chúng ta đi làm, lại cao hơn nữa là nhiệm vụ Thiên cấp, bình thường nội môn hạt nhân đệ tử sẽ tiếp mới tiếp nhận, điểm công hiến thu được rất cao. Trong Nhân Địa Thiên ba cấp bậc nhiệm vụ, lại chia Giáp Ất Bính Đinh bốn đẳng, trong đó Giáp đẳng là loại cao nhất khó nhất, ngược lại Đinh đẳng nhiệm vụ hoàn thành rất dễ dàng."

"Nguyên lai tiếp nhiệm vụ này còn có nhiều như điều cần chú ý như vậy." Phương Viêm gật gật đầu cười nói, đối với nhiệm vụ điện cũng có một chút nhận thức rõ ràng.

"Phương Viêm sư đệ, Phó sư muội hôm đó đi cùng với người làm sao không tới?" Mã Nãi Lượng đột nhiên đổi chủ đề nói.

"Làm sao, người tìm nàng có việc?" Phương Viêm nghe vậy ngừng đầu nhìn chằm chằm đối phương hỏi.

"Không phải, chủ yếu là muốn tìm mấy người cùng hoàn thành nhiệm vụ hàng tháng đặc biệt của tông môn, mấy người cùng làm sẽ tương đối dễ dàng một chút." Mã Nãi Lượng nghe vậy hơi đỏ mặt, có chút không tự nhiên nói.

"Khinh Huyền đang bế quan tu luyện, khả năng mất mấy ngày mới xuất quan a." Phương Viêm nghe vậy không khỏi nói.

"Còn đúng là tiếc nuôi a!" Mã Nãi Lượng có chút tiếc nuối nói.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 111: Nhiệm vụ tiêu diệt mã tặc đoàn

"mỗi tháng tông môn đều sẽ phân phó nhiệm vụ cho chúng ta làm sao? Cụ thể là nhiệm vụ gì?" Phương Viêm nghe nói qua nhận nhiệm vụ đều là tự nguyện, không nghĩ tới hàng tháng tông môn còn có thể chỉ định nhiệm vụ, nhất thời không khỏi hiếu kỳ nói.

"Cái này, người mới nhập nội môn không được mấy ngày, tháng thứ nhất người không cần chấp hành nhiệm vụ vẫn có thể an tâm tu luyện trong tông. Đến tháng thứ hai, người sẽ phải hoàn thành tông môn chỉ định nhiệm vụ, mỗi tháng chúng ta đều nhận được không ít linh thạch đương nhiên phải làm chút gì chứ, tông môn cũng không thể nuôi không chúng ta a?" Mã Nãi Lượng nghe vậy không khỏi cười nói.

"Kỳ thực này tông môn chỉ định nhiệm vụ cũng không phải quá khó, chỉ là đi một chuyến đến thế giới trong lòng đất, săn giết Ma Nhân, yêu vật trong lòng đất là được."

"Thế giới trong lòng đất? Ngạo Hàn tông có lối vào thế giới trong lòng đất?" Phương Viêm nghe vậy kỳ quái hỏi.

"Sao có thể có chuyện đó, Ngạo Hàn tông chỉ là thất phẩm thế lực, làm sao có thể trấn áp lối vào thế giới trong lòng đất. Dưới trướng bách chiến vương Hà Môn quận chỉ có duy nhất một lối vào thế giới dưới lòng đất. Các Tông môn quanh đây đều phải đệ tử đến lối vào này rèn luyện. Mà nhiệm vụ chỉ định tháng sau của tông môn rất có khả năng là đến thế giới dưới lòng đất tiêu diệt Ma Nhân." Mã Nãi Lượng từ từ giải thích.

"Thế giới dưới lòng đất, tiêu diệt Ma Nhân, ta có thể đi được không?" Phương Viêm hỏi.

"Có thể a, chỉ cần người hướng về tông môn trưởng lão xin là được, nửa tháng sau, ta sẽ cùng với vài vị sư huynh khác đến thế giới dưới lòng đất tiêu diệt Ma Nhân. Nếu như người muốn đi, ta có thể xin giúp người một tiêu chuẩn." Mã Nãi Lượng nghe vậy không khỏi nói.

"thôi a, vẫn là chờ tháng sau rồi tính." Phương Viêm lắc đầu nói.

"Đi, ta lần này tôi là muốn kiểm một chút nhiệm vụ phù hợp a."

"Ừm, vậy ngươi đi đi, ta còn có hẹn với mấy vị sư huynh khác ra ngoài chấp hành nhiệm vụ kiểm chút linh thạch chuẩn bị cho việc đi thế giới trong lòng đất, không quấy rầy ngươi, hẹn gặp lại."

Mã Nãi Lượng khoát tay áo nói, nguyên bản hắn cho rằng có thể kéo một cường viện, hành trình thế giới dưới lòng đất nửa tháng sau sẽ thuận lợi một chút, không nghĩ tới Phung Viêm lại không muốn đi, chỉ có thể tìm cách khác.

Chờ Mã Nãi Lượng rời đi, Phung Viêm đi tới trước nhiệm vụ ngọc bích. bắt đầu Từ nhân cấp nhiệm vụ xem dần lên trên.

đúng như Mã Nãi Lượng nói, nhân cấp nhiệm vụ phía bên phải bạch ngọc bích đại thể đều vô cùng đơn giản, không phải giúp tông môn trưởng lão chăm nom linh điền thì cũng là hỗ trợ nuôi dưỡng linh thú cùng với vài thứ linh tinh khác, thù lao phía dưới phổ thông từ vài khối tới vài chục khối linh thạch.

đẳng cấp cao nhất giáp đẳng bên trong Nhân cấp nhiệm vụ thù lao cũng chỉ năm trăm khối hạ phẩm linh thạch cùng với mười, hai mươi điểm điểm công hiến tông môn.

Mà nhân cấp đỉnh đẳng nhiệm vụ liền tương đối dễ, đại thể là một ít nhiệm vụ đơn giản như chăm sóc linh điền, nuôi nhốt linh thú, hỗ trợ truyền tin hoặc là hỗ trợ tinh luyện khoáng thạch, nhiệm vụ như vậy trả công tính theo tháng, mỗi tháng sẽ được trả mấy chục khối hạ phẩm linh thạch, còn điểm công hiến thì nửa điểm cũng không có.

Đối với nhân cấp nhiệm vụ, Phung Viêm nhìn lướt một chút liền trực tiếp bỏ qua, dời sự chú ý vào Địa cấp giáp đẳng nhiệm vụ trên vị trí cao nhất bạch ngọc bích.

Địa cấp giáp đẳng đầu bảng nhiệm vụ là tiêu diệt một nhóm mã tặc đoàn tại Hà Môn quận.

Nhiệm vụ khỏi xướng nguyên nhân là: Huyết Sát mã tặc đoàn đánh cướp thương khách qua lại, giết người cướp của, làm nhục phụ nữ, tội ác tày trời! Chỗ đi qua là xương chất đầy đồng, ra tay dìm thường tàn nhẫn.

Huyết Sát mã tặc đoàn thực lực tình báo như sau: Mã tặc đoàn Đại thủ lĩnh Bạch Khí Cảnh năm tầng tu vi, Nhị thủ lĩnh Tam thủ lĩnh vệ Bạch Khí Cảnh bốn tầng, dưới trưởng có ba, bốn trăm nhân mã, trong đó Bạch Khí Cảnh một, hai trọng có tới năm mươi người, còn lại đều là tiểu lâu la Luyện Khí kỳ bốn, năm trọng trở lên.

Nhiệm vụ kiến nghị: Do năm tên Bạch Khí Cảnh bốn tầng tu sĩ hoặc là Bạch Khí Cảnh bảy tầng tu sĩ đơn độc nhận.

Nhiệm vụ thù lao: Hạ phẩm linh thạch 10 ngàn, công hiến tông môn một 1000.

Xem xong nhiệm vụ này, Phung Viêm hít một hơi thật sâu, nhiệm vụ này quá mẹ kiếp thích hợp hắn, nếu như đem đám mã tặc này đều làm thịt, tích lũy điểm cũng đủ hắn tu luyện hai, ba ngày, trong đó còn chưa kể số tài nguyên mà mã tặc đoàn cướp được.

"Vị sư huynh này, phiền phức ngươi giúp ta đăng ký nhận nhiệm vụ tiêu diệt Huyết Sát mã tặc đoàn." Phung Viêm quyết định nhận nhiệm vụ này, liền đối với sư huynh phụ trách đăng ký tiếp thu nhiệm vụ nói.

"Ngươi muốn nhận tiêu diệt mã tặc đoàn nhiệm vụ, có điều ngươi mới chỉ là Bạch Khí Cảnh ba tầng, không phù hợp điều kiện a!" Nam tử áo xanh quan sát Phung Viêm một chút, không khỏi cau mày, thầm nghĩ tên này nhất định là một tên thái điều mới nhập môn, nhất định là nhìn thấy phong phú khen thưởng liền chọn. Phải biết, Địa cấp giáp đẳng nhiệm vụ cơ bản đều rất nguy hiểm, trong đó càng tràn ngập vô vàn biến số, chỉ sợ hắn có mệnh nhận nhiệm vụ nhưng không còn mạng đi hoàn thành, chưa thấy mã tặc đoàn thủ lĩnh liền ngóm củ tỏi.

"Không phù hợp điều kiện, chẳng nhẽ cần năm tên Bạch Khí Cảnh bốn tầng tu sĩ mới được?" Phung Viêm cau mày, trước đó chỉ nghĩ nhiệm vụ này thích hợp bản thân nhất, hoàn toàn không chú ý những chi tiết khác, nhiệm vụ này còn có nghiêm ngặt tu vi hạn chế, không phải là người nào muốn nhận liền có thể nhận.

"Muốn nhận nhiệm vụ này, không phải không thể, nếu như ngươi từng có mười trận thắng liên tiếp, có năng lực vượt cấp khiêu chiến cũng miễn cưỡng có thể nhận nhiệm vụ này." Nam tử mặc áo xanh lại bổ sung.

"Mười trận thắng liên tiếp, điều kiện này ta thỏa mãn a." Phung Viêm nghe vậy không khỏi cười nói, vốn cho rằng phải từ bỏ nhiệm vụ này, không nghĩ tới tình thế lại xoay chuyển.

"Mười trận thắng liên tiếp, ngươi từng có mười trận thắng liên tiếp ghi chép, làm sao ta biết ngươi, đưa thân phận lệnh bài của ngươi cho ta kiểm tra chút." Nam tử mặc áo xanh quan sát tỉ mỉ Phung Viêm một phen, tiếp đó có chút không thể tin tưởng nói.

"Ngươi gọi Phung Viêm, vào nội môn năm ngày, ba ngày trước tại bách chiến trên lôi đài thắng mười trận liên tiếp, càng là đánh bại Lưu Nham đồng dạng từng có mười trận thắng liên tiếp, ngươi có thể nhận nhiệm vụ tiêu diệt mã tặc đoàn. Có điều ta vẫn kiến nghị ngươi tìm mấy người đồng bạn, như vậy nắm chắc hơn một chút."

"Không cần, ta tin tưởng một mình ta có thể hoàn thành." Phung Viêm nghe vậy lắc đầu.

hoàn thành xong tất cả thủ tục nhận nhiệm vụ, Phung Viêm cũng không tiếp tục ở lại trong môn, cầm ra vào Ngạo Hàn tông nhiệm vụ lệnh bài liền rời đi

Ngao Hàn tông.

"Huyết Sát mã tặc đoàn tại Hà Môn quận Liên Vân sơn mạch hoạt động, chuyên môn cướp đoạt người qua đường. Cách Ngao Hàn tông 1,500 dặm, nhất định phải nhanh chóng khởi hành mới được."

Nguyên bản Phung Viêm còn dự định cho thuê một con Ngao Hàn tông linh hạc thay cho đi bộ đưa hấn đến Liên Vân sơn mạch, nhưng nghĩ tới trên người còn có lượng lớn Hồi Khí Đan, có thể lợi dụng tại khoảng thời gian này tu luyện Hóa Phong Thân Pháp, liền liền bỏ qua dự định thuê Tiên Hạc.

Phải biết, nếu sử dụng Hóa Phong Thân Pháp chạy đi, ngày đi ngàn dặm đều là trò trẻ con, dưới tình huống chân khí dồi dào, ngày đi vạn dặm hoàn toàn có thể. Nếu như Hóa Phong Thân Pháp đạt đến nhất đại tông sư cảnh, tốc độ này còn có thể càng nhanh hơn.

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ Địa cấp Hóa Phong Thân Pháp (tàn thiên) độ thuần thực +500."

...

Từng đạo từng đạo tàn ảnh không ngừng tại trong Ngọc Lâm Sơn mạch lướt qua, Phung Viêm tốc độ nhanh đến mức cực hạn, chân khí trong cơ thể nhanh chóng tiêu hao, âm thanh thông báo của hệ thống không ngừng vang trong đầu hấn, như một bản hòa âm êm tai.

Chỉ mất gần nửa ngày, Phung Viêm liền đi hơn một ngàn dặm đường, đến Liên Vân sơn mạch nơi Huyết Sát mã tặc đoàn hoạt động.

"Ha ha... Vốn cho là ra ngoài một chuyến sẽ làm lỡ việc tu luyện của bản thân, không nghĩ tới không chỉ không làm lỡ, Hóa Phong Thân Pháp độ thuần thực còn gia tăng mười vạn, hiện tại chỉ kém hơn 70 vạn liền có thể đạt đến Giả Khinh Liên Thực cảnh." Dựa theo địa đồ vẽ ra, Phung Viêm tiến vào Liên Vân sơn mạch, cảm nhận được Hóa Phong Thân Pháp độ thuần thực không nhận được ha ha cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 112: Hung hấn mã tặc

"Tiểu thư, phía trước chính là Liên Vân sơn mạch, gần đây có một nhóm mã tặc rất hung tàn, cướp đốt giết hiếp không có điều ác nào chúng không làm, hơn nữa một khi bị bắt chúng cơ bản không để lại người sống, ta nghĩ chúng ta nên chọn đường vòng mà đi a?" trên một con đường đi qua Liên Vân sơn mạch, một nhánh đội buôn áp tải lượng lớn hàng hóa chậm rãi di chuyển. Một ông lão thân mặc cẩm y tỏ rõ vẻ phú quý xoay người hướng về phía trong buồng xe Liên gia đại tiểu thư lo lắng nói.

"Mãn thúc, nếu là đi đường vòng e là sẽ chậm trễ việc giao hàng a, đám này hàng hóa này nếu không thể giao tới tay chủ nhân nó, Liên gia ta dù có táng gia bại sản cũng bồi thường không nổi phí vi phạm hợp đồng a." Một đạo ôn nhu thanh âm tựa như tiếng hoàng anh từ trong buồng xe ngựa sang trọng truyền ra.

"Ai! Thời gian quá gấp, nếu như có thể thư thả mấy ngày thì tốt rồi, chúng ta cũng không cần mạo hiểm như vậy." Cẩm y ông lão thở dài.

"Mãn thúc, ngươi cũng không cần lo lắng a! Liên gia tuy rằng chỉ là một gia tộc nhỏ, nhưng vì khoản buôn bán này, Liên gia đã thuê tám tên Bạo Khí Cảnh ba tầng cao thủ, lại thêm Mãn thúc ngài Bạo Khí Cảnh bốn tầng đại cao thủ, hấn là có thể thuận lợi thông qua Liên Vân sơn mạch tiến vào Hà Môn quận quận thành." Liên gia đại tiểu thư cảm thấy vị Mãn thúc có vẻ hơi quá lo lắng bèn trấn an.

"Chi hy vọng như thế!" Cẩm y ông lão nghe vậy lắc đầu. Tại con đường này, hấn đã nghe nói qua vài đội buôn đều bị mã tặc Liên Vân Sơn mạch đánh cướp một cách xuất quỷ nhập thần, hơn nữa còn là một người sống đều không thể chạy thoát.

"Vương tổng quản, trong rừng cây phía trước phát hiện một người hướng về quan đạo tới đây, phải chăng là thám tử mã tặc phái tới a!" Đột nhiên một tên hộ vệ hướng về phía cẩm y ông lão bẩm báo.

"Cái gì? Một người, hấn như thế nào?" Cẩm y ông lão hơi nhượng mày hỏi.

"Là một tên thiếu niên tầm mười sáu, mười bảy tuổi, đi bộ tiến lên, tốc độ của hấn rất nhanh, sắp đuổi tới đoàn xe chúng ta a." thông lĩnh đội Hộ Vệ nghe vậy không khỏi nói.

"Vị thiếu hiệp này, ngươi có phải muốn đến Hà Môn quận quận thành sao?" Cẩm y ông lão hướng Phung Viêm đang chạy tới cười hỏi.

"Vị lão bá này, lẽ nào các ngươi cũng muốn đến Hà Môn quận quận thành?" Phung Viêm không trả lời mà hỏi lại.

"Nghe nói trong khoảng thời gian này, Liên Vân sơn mạch xuất hiện một đoàn mã tặc xuất quỷ nhập thần a, các ngươi không sợ bị bọn họ chú ý sao?" Phung Viêm nhìn lướt qua toàn bộ đoàn xe, mạnh nhất trong đám người chính là lão giả này, Bạo Khí Cảnh bốn tầng tu vi. Nếu như gặp phải Huyết Sát mã tặc đoàn, chi đội buôn này căn bản không có bất kỳ may mắn thoát khỏi.

"tiểu huynh đệ, người cũng biết bên trong Liên Vân sơn mạch có mã tặc xuất hiện, vậy người còn dám đơn độc tiến vào. Thật khiến người ta kinh ngạc nha" Vương Phúc Mãn tò mò hỏi.

"Ha ha... Ta chính là đến diệt Tặc." Phương Viêm không khỏi cười nói.

"Liên người, nếu như ta không nhìn lầm, người mới là Bạo Khí Cảnh ba tầng tu vi, người tới diệt cướp, chỉ sợ là cướp đến tiêu diệt người đi!" Đột nhiên, âm thanh hộ vệ kia thống lĩnh phía sau vang lên, đặc biệt chói tai.

Phương Viêm nghe vậy cũng chỉ cười không nói, thời đại này nói thật trái lại không ai tin tưởng.

Ở trong mắt bọn họ, Phương Viêm chính là loại công tử ca từ nhỏ sống trong lồng kính lần đầu ra khỏi gia tộc rèn luyện, mơ tưởng xa vời, không biết tự lượng sức mình đòi đi diệt cướp.

"Ha ha... Bị ta nói trúng rồi, không còn gì để nói đi!" Bốn phía hộ vệ thấy Phương Viêm trầm mặc, ha ha cười nói về đắc ý lộ rõ trên mặt.

"Tiểu huynh đệ, ta thấy người một thân một mình, vùng này lại có hung ác mã tặc qua lại, không bằng người liền cùng đồng hành với chúng ta đi, trên đường cũng coi như có thể chiếu ứng lẫn nhau." Vương Phúc Mãn phát tay ngăn lại đám hộ vệ vẫn đang cười to, hướng về phía Phương Viêm cười nói.

"Được rồi, nếu là tiện đường, vậy thì bồi các người đi một chuyến." Tuy thấy ánh mắt khác thường của đối phương, Phương Viêm cũng không để ý lắm, cười nói.

Có Phương Viêm gia nhập, Liên gia đội buôn liền phân ra một con ngựa trắng cho Phương Viêm cưỡi, cả đoàn xe lại chậm rãi đi về phía trước.

Bởi vì một số nguyên nhân, Phương Viêm cũng không cùng đội buôn Liên gia tiếp xúc nhiều, thừa dịp khoảng thời gian cưỡi ngựa di chuyển, hắn ăn vào một hạt Hồi Khí Đan thăm dò khôi phục chân khí hao tổn. Bởi vì hắn cảm giác Liên gia đoàn xe nhất định sẽ gặp Huyết Sát mã tặc đoàn tập kích, phải biết đội buôn thêm hộ vệ cùng với nhân viên đi theo cũng chỉ hơn 100 người, căn cứ tình báo hắn thu được, đội buôn này căn bản là không thể chống đỡ được Huyết Sát mã tặc đoàn.

Mặt trời dần lặn về phía tây, những tia nắng còn sót lại trải dài trên mặt đất, toàn bộ rừng cây nhuộm thành màu đỏ sậm.

"Àm àm àm..."

Mặt đất kịch liệt run rẩy, dường như một dòng lũ lớn từ phía chân trời cuộn cuộn cuốn tới. Mấy chục đạo người mặc áo choàng huyết sắc, tướng mạo hung ác di chuyển bắn lên từng trận bụi mù mịt. Tiếng vó ngựa nổ vang, cách thật xa đều có thể cảm thụ một cách rõ ràng.

"Tiểu thư, phía trước truyền đến tiếng vó ngựa dồn dập, khả năng chúng ta sắp phải đối mặt mã tặc đoàn." Nghe được âm thanh tiếng vó ngựa àm àm, hộ vệ đi trước đội buôn cưỡi ngựa đến báo.

"Tất cả đình chỉ di chuyển, kết trận nghênh địch." Cảm y ông lão nghe vậy trầm giọng nói.

Đoàn xe vừa mới đình ổn, tiếp đó một đội huyết sắc kỵ sĩ xuất hiện trước mắt mọi người. Những kỵ sĩ này từng cái từng cái đều là tiên y nô mã, tướng mạo hung ác, làm cho người ta cảm thấy một loại cảm giác dũng mãnh, hung ác.

"Huyết Sát mã tặc đoàn." Nhìn kỵ sĩ đột nhiên xuất hiện phía trước, Phương Viêm hít một hơi, hắn biết mục tiêu chính của chuyến nhiệm vụ này đến rồi, nhất thời không khỏi hưng phấn.

"Động thủ, nam toàn bộ sát sạch, nữ mang về nơi đóng quân để các huynh đệ nhạc a nhạc a." Cầm đầu mã tặc chính là Huyết Sát mã tặc đoàn tam đương gia Đậu A Báo, giờ khắc này vừa thấy đội buôn kết trận nghênh địch, gằn giọng nói, vết đao trên mặt hắn theo âm thanh pháp ra mà rung lên từng đợt, quả thật đem ra dọa trẻ con thì không còn gì thích hợp hơn.

Đậu A Báo mệnh lệnh thanh vừa hạ xuống, mười tên Bạo Khí Cảnh tiểu đầu mục tiên phong cười hân huyết Bảo như điên chạy tới.

mã tấu Trong tay lập loè hàn quang vùng vẫy, u a, cách thật xa liền cảm nhận được một luồng hung sát khí phả vào mặt. Khiến người ta vừa thấy liền mất hết can đảm, một ít hộ vệ hai chân như nhũn ra, run lẩy bẩy chỉ thiếu trực tiếp tè ra quần.

"Thật hung hãn mã tặc, không nói một lời liền động thủ giết người, đúng là sát nhân cuồng a." Àm àm tiếng vó ngựa vang lên, bụi mù nổi lên bốn phía, mã tặc hóa thành một dòng lũ lớn xông đến, Phương Viêm không nhịn được cau mày nói. Chỉ cần nhìn chút khí thế của chúng liền biết đám mã tặc này giết người vô số, tội ác tày trời.

"Kết trận, nhanh kết trận." Đối phương căn bản không cho cơ hội đàm phán, vừa thấy mặt đã động thủ. Vương Phúc Mãn biến sắc, biết đoàn người của mình chạy trời không khỏi nắng, mạnh mẽ cắn răng nói.

"Cung tiễn thủ, cung tiễn thủ nhanh bắn cung cho ta, bắn chết đám rác rưởi."

"Xèo! Xèo! Xèo..."

đội hộ vệ giương cung cài tên, mỗi một nhánh mũi tên mang theo từng trận tiếng xé gió bắn về phía mã tặc.

Mũi tên nhọn kết hợp tiếng xé gió bén nhọn mà đến, làm cho cả đội buồn cảm thấy hoảng sợ, một làn sóng tên bắn ra liên tục mà không thể tổn thương lấy một tên mã tặc. Chỉ thấy đám mã tặc tiên phong vùng động mã tẩu trong tay, mũi tên nhọn dù có nhanh tới mức nào cũng trong nháy mắt liền bị chém gãy. Nhưng tình cờ cũng có mấy mũi tên bắn trúng mục tiêu tuy nhiên lại bị đối phương hộ thể chân khí chấn động lệch khỏi quỹ tích, mã tặc vẫn tiếp tục hướng về đoàn xe mà tới.

"Giết! Ngày hôm nay chúng không chết thì chúng ta đều phải lia đời, mọi người theo ta đồng thời chém giết đám mã tặc này." Vương Phúc Mãn thấy cung tiễn thủ căn bản áp chế không nổi đối phương, nhất thời hét lớn một tiếng, vùng trường kiếm chống lại đám mã tặc vọt tới.

"Đặc không sợ sùng, nếu còn dám phản kháng, tiêu diệt toàn bộ cho bốn đại gia." Đám Mã tặc đầu mục đều là Bạo Khí Cảnh tu sĩ, lúc này đây thấy đội buồn còn dám phản kháng, nhất thời nộ quát một tiếng, mã tẩu vùng lên, đao khí ngang dọc, đánh thẳng đội buồn hộ vệ đang xông lên phía trước.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 113: Xuất thủ

"A!"

"A!"

...

ngay khi đám hộ vệ thương đội mới cùng đám mã tặc giao thủ, tiếng kêu thảm thiết liền vang lên không ngừng. Trong đám Thương đội hộ vệ có tới mười mấy người trọng thương, đặc biệt mấy người đứng mũi chịu sào lồng ngực đều bị đao khí ngang dọc chém thành một mảnh máu thịt be bét.

Tiếng kêu thảm thiết vang lên, mã tặc khí thế đại thịnh, thương đội hộ vệ khí thế rơi xuống tới đáy vực. Rất nhiều người nhìn đám hung hãn mã tặc sợ hãi không thôi, có bản vừa đối mặt liền bị giết sợ.

"Hừ, muốn chết." Nhìn đám người hỗn chiến, một bên trải qua nghiêm chỉnh huấn luyện, mà một bên lại là một đám ô hợp mà thương đội bỏ tiền thuê đến, gặp chiến một chút liền chịu thương vong không nhỏ, Phương Viêm có chút không nhìn nổi, hừ lạnh một tiếng, nhanh chóng gia nhập vào trong chiến đấu.

thương đội hộ vệ tuy phối hợp không phải rất tốt, nhưng đại đa số là cao thủ được thương đội trả giá cao mới thuê được nên cũng rất mạnh, miễn cưỡng có thể chống lại thậm chí một số phương diện còn áp đảo đám mã tặc, Phương Viêm cũng không có ý định để đám thương đội hộ vệ đánh giết mã tặc, phải biết mã tặc ở trong mắt hắn chính là từng viên đạn được có thể để cho tốc độ tu luyện của hắn gấp bội a, muốn giết cũng chỉ có thể là hắn giết mới được.

"Huyền Ảnh Trảm!"

Hóa Phong Thân Pháp triển khai, động tác Phương Viêm nhanh như quỷ mị, trong nháy mắt liền gia nhập vào trong chiến đấu. Huyền Ảnh Kiếm Quyết huy vũ, từng đạo kiếm quang sắc bén hướng đám mã tặc tiêu đầu mục.

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ giết địch thành công, thu được hai mươi điểm tích lũy."

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ giết địch thành công, thu được ba mươi điểm tích lũy."

...

Huyền Ảnh Kiếm Quyết huyền ảo, Kiếm Ảnh tầng tầng, hư thực chuyển đổi, Kiếm Ảnh chém về đám mã tặc tiêu đầu mục bốn phía, âm thanh thông báo của hệ thống liên tục vang lên trong đầu Phương Viêm. Chỉ một lần sóng công kích, Phương Viêm liền hoạch được gần hai trăm điểm tích lũy.

"Tiểu tử này là ai, sao lại mạnh như vậy." Phương Viêm một đòn chém giết gần mười tên Bạo Khí Cảnh mã tặc tiêu đầu mục, tiếng báo mã hí không ngừng, đối thủ quỹ dị ngã vào trong vũng máu, thương đội hộ vệ công kích nhất thời mất đi mục tiêu, có chút mờ mịt nhìn chăm chăm Phương Viêm đột nhiên xuất hiện giữa chiến trường.

"đội Hai, mau chóng ra tay đem tiểu tử này làm thịt. đội Ba toàn lực đánh giết thương đội hộ vệ." Đợt thứ nhất giao chiến, nguyên bản mã tặc đoàn chiếm cứ thượng phong, nhưng Phương Viêm vừa gia nhập vào chiến đấu, Huyền Ảnh Kiếm Quyết liền phát huy tác dụng, gần mười tên tiêu đầu mục, Đạp A Báo không khỏi trầm giọng ra lệnh.

"Chết!"

Hóa Phong Thân Pháp triển khai, đây vốn là một đại sát khí quân chiến, Phương Viêm qua lại trong đám người như chốn không người, giờ khắc này, Phương Viêm hóa thân tử thần, kiếm trong tay tựa như lưỡi hái, không ngừng thu gặt sinh mệnh, mỗi kiếm vùng lên đều có từng tên mã tặc ngã vào trong

vùng máu, Phương Viêm không nhìn kết quả, cầm kiếm tiếp tục hướng phía trước, không ngừng xung phong trong mã tặc trận doanh.

Âm thanh thông báo của hệ thống không ngừng vang lên trong đầu Phương Viêm, tựa như một khúc hòa âm êm tai, có âm thanh thông báo giết địch, có Hóa Phong Thân Pháp độ thuần thực tăng cường, cũng có Huyền Ảnh Kiếm Quyết độ thuần thực tăng cường.

"Rác rưởi, thùng com, một tiểu tu sĩ Bạo Khí Cảnh ba tầng đều giải quyết không xong, vẫn là để lão tử ra tay." Trong nháy mắt, lại có hơn mười tên mã tặc chết dưới kiếm Phương Viêm, trường kiếm hàn quang lấp lánh, dòng máu đỏ tươi không ngừng tự trên mũi kiếm nhỏ xuống. Từ Thần Phương Viêm, chuyên môn thu gặt tính mạng mã tặc, so với đám mã tặc Phương Viêm hẳn còn hung tàn gấp bội, Đẩu A Hồ thấy thế nhất thời tức giận mắng một tiếng, nhảy vọt từ trên lưng ngựa xuống, vung lên một thanh Trảm Mã Dao to lớn hướng về Phương Viêm chém tới.

"Tiểu tử, nhận lấy cái chết."

Một tiếng quát to vang lên, Phương Viêm quay đầu cười lạnh một tiếng, không lưỡng lự xuất ra một cái Huyền Ảnh Trảm hướng về Trảm Mã Dao nơi đỉnh đầu chém tới.

hỏa tinh đưng địa cầu, kinh khí bắn ra bốn phía, cuồng bạo sức mạnh đem mã tặc bốn phía cùng với thương đội hộ vệ hất ra xa.

"Thật mạnh, người này thật mạnh, nhất định không chỉ là Bạo Khí Cảnh bốn tầng." Phương Viêm cánh tay tê dại, vừa nãy liều mạng một cái, vốn cho là có thể đem chém hẳn kiếm dưới, không nghĩ tới chỉ cùng đối phương liều mạng hoà nhau, đây tuyệt đối không phải là một tên Bạo Khí Cảnh bốn, năm trọng tu sĩ mà tình báo nói tới.

theo thông tin tình báo, tên này không phải Huyết Sát mã tặc đoàn Đại thủ lĩnh, nhưng đối phương lại chính là Bạo Khí Cảnh năm tầng tu sĩ.

Trước còn tưởng thương đội có thể chống lại huyết sát mã tặc, nhưng sau khi giao thủ một cái, Phương Viêm liền biết đây chỉ là bọn hèn tự suy diễn, chỉ bằng một người này liền có thể đem toàn bộ thương đội chém giết, huống chi đối phương còn có gần ba mươi tên Bạo Khí Cảnh mã tặc tiểu đầu mục một bên phụ trợ.

"Tiểu tử, ngươi là ai, lấy thân thù của ngươi, tuyệt đối không phải thương hội hộ vệ, ngươi là ai, vì sao lại xuất hiện ở đây." Vừa giao thủ một cái, Đẩu A Báo hồ khẩu đều bị đánh nứt, trong giây phút ngắn ngủi vừa rồi, hẳn không chút nào chiếm thượng phong, không khỏi hướng về phía Phương Viêm dò hỏi.

trong tình báo của bọn họ, thương đội hộ vệ lần này áp tải hàng hóa, mạnh nhất cũng chỉ là Bạo Khí Cảnh bốn tầng, lấy tu vi Bạo Khí Cảnh năm tầng của hẳn hoàn toàn có thể nuốt gọn chỉ thương đội này. Không nghĩ tới lại xuất hiện một tên vô danh thực lực siêu cường, có thể cùng hắn đọ sức, nếu biết sẽ như vậy, hẳn đã để đại ca hẳn Đẩu A Hồ ra tay.

"Ta là ai, đương nhiên là người đến tiêu diệt đám làm mã tặc ác ôn các ngươi này." Phương Viêm thật thà cười nói.

"Ngươi muốn chết." Đẩu A Báo nghe vậy quát một tiếng, vung lên Trảm Mã Dao tiếp tục hướng về Phương Viêm đập tới.

"Thùy Mặc Mạn Thiên."

Phương Viêm thấy thế, chiêu thức thay đổi, Thùy Ảnh Kiếm triển khai, bao lại hết thấy thế tiến công của đối phương.

"Băng Sơn."

"Àm!"

Băng Sơn Quyền đánh ra, Đẩu A Báo lực cũ mới hết lực mới chưa sinh nhất thời không thể đón được, bị một quyền đánh bay.

"Trời ạ, ta không phải đang nằm mơ đi, mã tặc Đại thủ lĩnh lại bị một quyền đánh bay, người này thật... quá mạnh a"

"Lẽ nào hẳn nói là sự thật, đúng là đến diệt cướp?"

"Tiểu thư, lần này chúng ta có thể được cứu rồi, vị thiếu hiệp kia đúng là đến diệt tặc." Cảm y ông lão cả người đầm máu, nhìn thấy Đẩu A Báo bị Phương Viêm đánh bay, nhất thời không khỏi hưng phấn nói.

"Đúng đấy, thiết thời chúng ta lúc trước còn đề phòng hẳn, cho rằng hẳn không có ý tốt." Liên Khuynh Thành sắc mặt trắng bệch, có chút xấu hổ nói.

"Chờ đám mã tặc bị đánh lui, chúng ta nhất định phải chân thành cảm tạ hẳn."

"Àn, chúng ta nên cảm tạ vị thiếu hiệp kia." Vương Phúc Mãn nghe vậy không khỏi tán thành gật đầu một cái.

"Mọi người ra chút lực, có thiếu hiệp giúp đỡ, chúng ta nhất định có thể vượt qua nguy cơ lần này. Nếu như chúng ta hôm nay có thể thoát được đại nạn, mọi người thù lao tăng gấp đôi."

"Giết, giết, mọi người đồng tâm hiệp lực giết sạch đám mã tặc này."

Trước đó Phương Viêm ra tay, chém giết gần nửa Bạo Khí Cảnh tiểu đầu mục, lúc này lại có Phương Viêm giúp đỡ, toàn bộ thương đội dũng khí tăng

mạnh, chống lại thế tiến công hung mãnh, cũng không phải như trước hai chân run lẩy bẩy.

"Băng Sơn!"

"Huyền Ảnh Trảm!"

Đậu A Báo bị đánh bay, Phương Viêm Hóa Phong Thân Pháp triển khai ra, bám sát như giò trong xương, một cái Băng Sơn Quyền đánh ra, tiếp đó lại là một cái Huyền Ảnh Trảm chém về phía Đậu A Báo.

"Đình! Chúc mừng kí chủ vượt cấp giết địch thành công, thu được sáu mươi điểm tích lũy."

Đậu A Báo ở giữa không trung hóa thành một đám huyết vụ, tiếp đó, âm thanh thông báo của hệ thống vang lên trong đầu Phương Viêm.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Phục kích

"Tam đương gia chết rồi, sao có thể có chuyện đó, Tam đương gia sao có thể chết!"

Đậu A Báo vừa chết, đám mã tặc trong mã tặc đoàn không khỏi kinh hô, tất cả đều không thể tin tưởng, đều nghĩ bản thân đang nằm mơ, mà không dù nằm mơ thì bọn hắn cũng không thể mơ thấy ba đương gia chết a.

"Giết, giết sạch đám rác rưởi này vì Tam đương gia báo thù."

Đậu A Báo chết thảm, nhất thời khiến đám mã tặc dấy lên hung tính, liều mạng hướng về Phương Viêm cùng thương đội hộ vệ phóng đi.

Tam đương gia Đậu A Báo đột tử, đám mã tặc này có trở về cũng chỉ có một con đường chết, nếu may mắn chém giết hung thủ, nói không chừng khi quay lại còn có thể giữ cái mạng, đám mã tặc triệt để điên cuồng.

"Đây là Huyết Sát mã tặc đoàn Tam đương gia." Trên mặt Phương Viêm lộ ra một vết kỳ quái, hắn vốn cho rằng người này là Huyết Sát mã tặc đoàn Đại thủ lĩnh, không nghĩ tới dĩ nhiên chỉ là tam đương gia, tiếp đó liền hướng đám mã tặc rơi vào điên cuồng giết tới.

Kiểm khí ngang dọc, kiếm quang ẩn hiện, nhanh như cầu vồng, tựa như du long, hoa lệ mà không mất đại thế, Phương Viêm ra tay, từng cái sinh mệnh bị thu gặt.

"A!"

Phương Viêm giống như sát thần, bước đi như múa, dáng đi tao nhã thông dong, tiện tay vung lên, đều có một tên mã tặc bị chém giết. Bất luận bọn họ điều động bao nhiêu người hướng Phương Viêm phát động công kích, thì cũng đều chỉ là toi mạng vô ích, từng tên một đến bao nhiêu liền giết bấy nhiêu. Không biết là ai đột nhiên kêu thảm một tiếng, lưu lại chỉ có một con đường chết, mười mấy tên mã tặc đầu mục may mắn còn sống sót dừng khí tiêu tán, hướng về bốn phía chạy trốn.

"Muốn trốn, các ngươi trốn không được?" Phương Viêm thấy thế cười lạnh một tiếng, Hóa Phong Thân Pháp triển khai, truy hướng hướng đám mã tặc chạy tứ tán.

"Nhanh, nhanh ngăn lại đám mã tặc này, không thể để cho bọn họ chạy trốn." Vương Phúc Mãn thấy mã tặc trốn, nhất thời hét lớn một tiếng, mang theo một đám hộ vệ đuổi theo mã tặc.

"Giết, vì huynh đệ đã chết báo thù, không thể bỏ qua đám cùng hung cực ác mã tặc."

...

Tiếng hét lớn không ngừng vang lên, thương đội hộ vệ căn bản không tổn thất bao nhiêu người, giờ khắc này liều mạng xuất thủ, coi như không thể chém giết, thì cũng có thể ngăn lại, đến lúc đó tự có người xuất hiện chém giết.

Bình bại như núi đổ, dưới sự hiệp trợ của đám thương đội hộ vệ, mấy tên mã tặc còn sót nhanh chóng bị chém giết, chỉ có hai người bị đám hộ vệ bắt sống, áp giải đến trước đoàn xe.

"Cảm ơn thiếu hiệp, nếu không phải có thiếu hiệp ngài, chúng ta là chạy trời không khỏi nắng." Vương Phúc Mãn thấy Phương Viêm trở về, một mặt cung kính.

"Không cần khách khí vậy, mấy cái này dễ như ăn cháo thôi, thương đội trải qua chiến dịch này có tổn thất không nhỏ, các ngươi vẫn là lo cho bản thân

các người đi." Phương Viêm cười nhạt.

"Công tử, ta là Liên Khuynh Thành, còn không biết công tử tôn tính đại danh." Liên Khuynh Thành nhẹ nhàng bước ra, hướng về phía Phương Viêm hơi khiếm thân* cười nhẹ nói.

*(nhún người, hay cúi người. Nói chung ý là thi lễ...)

"Tại hạ Phương Viêm." Phương Viêm nhìn lướt qua cô gái tuyệt sắc trước mắt cười nói.

"Hóa ra là Phương công tử, không biết Phương công tử gia từ chỗ nào, e không phải người Hà Khẩu quận quận thành chứ?"

"Tại hạ là người Duyệt Châu thành Hà Khẩu quận." Phương Viêm cười nói.

"Phương công tử, người là đi ra du lịch vẫn là...? Nếu như thuận tiện, có thể đến Liên gia ta ngồi một chút sao?" Liên Khuynh Thành hướng về phía Phương Viêm mời nói.

"Không được, ta còn có việc phải xử lý, mã tặc đoàn vẫn không có tiêu diệt xong, ta nhất định phải một hơi đem bọn họ triệt để tiêu diệt tránh để gây ra mầm họa." Phương Viêm nghe vậy lắc đầu nói.

"Cái gì? Người vẫn thật là muốn đi tiêu diệt mã tặc làm loạn trong Liên Vân sơn mạch!" Liên Khuynh Thành nghe vậy đàn khẩu khẽ nhếch, một bộ dáng đáp gặt mình.

"Ta không phải đã nói với các người sao? Ta chính là đến tiêu diệt Huyết Sát mã tặc đoàn trong Liên Vân sơn mạch." Phương Viêm cười nói.

"Tiểu thư, chúng ta đều đã thu thập ổn thỏa, có thể tiếp tục lên đường, nếu như không đi ngay, ngày hôm nay liền phải qua đêm tại Liên Vân sơn mạch." Vương Phúc Mẫn ôm quyền hướng Phương Viêm cười nhẹ, tiếp đó hướng về phía Liên Khuynh Thành nói.

"Các người đã muốn lên đường, chúng ta liền tạm biệt tại đây đi." Phương Viêm chấp tay cáo từ.

"Phương công tử, nếu như người đến Hà Khẩu quận quận thành, nhất định phải đến Liên gia ta làm khách a! Để cho ta báo đại ân cứu mạng của công tử." Liên Khuynh Thành cũng không dỗi dài hướng Phương Viêm cáo từ.

"Nhất định." Phương Viêm cười nhạt, nhìn theo đoàn xe chậm rãi đi về phía trước.

"Nói, sao huyết Huyết Sát mã tặc đoàn các người ở đâu?" đoàn xe vừa đi, Phương Viêm hướng hai tên mã tặc đoàn nằm dưới chân quát hỏi.

"Hừ, muốn chém muốn giết tùy người, ta sẽ không bán đứng Đại đương gia." Một tên mã tặc đoàn thành viên rất kiên cường, hướng Phương Viêm hừ lạnh.

"Không nói, vậy người liền đi chết đi!" Phương Viêm cười gằn, căn bản không cùng hắn phí lời, trường kiếm trong tay dùng sức đâm một cái, nhất thời tên mã tặc kiêu ngạo liền ngã vào trong vũng máu.

"Người, người có nói hay không, hoặc là có ý định xuống dưới cùng hắn." Phương Viêm cười nhạt, trong mắt đối phương hắn dường như ma quỷ vậy, hướng người cuối cùng tiếp tục tra hỏi.

"Đừng, đừng giết ta, ta nói, ta nói." tên mã tặc còn lại sợ hãi đến thỉ niệu tê lưu, sắc mặt nhợt nhạt, liền mồn xin tha.

(ai biết thì thôi còn chưa biết thì đó là phân, và nước tiểu đều chảy ra đó)

"đi trước dẫn đường đi." kiếm trong tay Phương Viêm run lên, đem đầu Đẩu A Báo một kiếm chém xuống, dùng một cái bao bố thu lại, rồi vứt vào không gian ba lô, tiếp đó liền một cước đá về tên mã tặc này, căm ghét nói.

Có người dẫn đường, Phương Viêm cũng không cần đi đường vòng, thẳng tới đại bản doanh Huyết Sát mã tặc đoàn.

trên đường tới, Phương Viêm đối với Huyết Sát mã tặc đoàn lại có thêm chút hiểu rõ. tin tức mà tên Mã tặc tiểu lâu la này cung cấp cùng với tin tức Ngao Hàn tông cung cấp khác biệt một trời một vực..

Ngoại trừ số lượng đám tiểu lâu la không khác biệt bao nhiêu ra, Huyết Sát mã tặc đoàn cao tầng mạnh hơn rất nhiều so với tin tức Ngao Hàn cung cấp, Đại thủ lĩnh Đẩu A Hồ là Bạo Khí Cảnh sáu tầng tu vi, lúc nào cũng có thể bước vào Bạo Khí Cảnh hậu kỳ bảy tầng, hai cái đệ đệ là Bạo Khí Cảnh năm tầng, phối hợp gần trăm Bạo Khí Cảnh thuộc hạ, nhưng tên Bạo Khí Cảnh bảy tầng bình thường đều không phải là đối thủ của bọn họ.

"Bạo Khí Cảnh sáu tầng Đại thủ lĩnh Đẩu A Hồ. Một tên Bạo Khí Cảnh năm tầng Đẩu A Long, ngoại trừ Đẩu A Báo một đám thuộc hạ của hắn đã chết, Huyết Sát mã tặc đoàn vẫn còn có hai phần ba nhân thủ, nhưng dù đi một phần ba nhân thủ cũng so với tình báo cung cấp mạnh hơn." Nhìn mã tặc đoàn đại bản doanh đèn đuốc sáng choang, Phương Viêm lòng mày không khỏi nhăn lại, nhanh chóng tính toán chuyển này được mất.

"Không được, mã tặc đoàn nhân thủ quá nhiều, không thể một lưới bắt hết, nhất định phải từng bước đánh tới."

"Phốc!"

"Đình! Chúc mừng kí chủ giết địch thành công, thu được chín điểm tích lũy."

Phương Viêm quyết định chủ ý, trường kiếm trong tay liền đâm chính giữa mi tâm mã tặc, tiếp đó âm thanh thông báo của hệ thống lại vang lên trong đầu. bên ngoài cách mã tặc đoàn đại bản doanh khoảng hơn hai dặm, Phương Viêm dựng một chỗ ở tạm, hẩn chuẩn bị tại đây ôm cây đợi thỏ, chỉ cần đám mã tặc ra ngoài hành động hẩn liền từng cái từng bước xâm chiếm.

"Ha ha... Lần này thu hoạch khá dồi dào, dĩ nhiên gặp phải một chi thương đội vận chuyển linh thạch."

"Nhanh, nhanh lên một chút, sắp tới son trại rồi." Phương Viêm mới vừa nhắm mắt nghỉ ngơi trên một gốc cây trắng cổ thụ, tiếp đó một đạo tiếng cười lớn vui sướng ngay trong rừng cây vang lên. Trong rừng rậm càng truyền đến tiếng xe ngựa chạy kéo kẹt cùng tiếng ngựa tiếng hí.

Hôm nay có hơn 200 lượt đọc mà chỉ có mỗi 8 lượt yêu thích!

hy vọng các đạo hữu khi đọc truyện ấn yêu thích dùm mình nhé!

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 115: Giết! Giết! Giết

"đoàn xe vận chuyển linh thạch?" Phương Viêm nghe vậy mảy mĩm vi ngưng, lộ ra vẻ mặt hứng thú.

Linh thạch là đồng tiền mạnh của tu chân Đại thế giới, không ai lại đi chê linh thạch nhiều.

"Huyền Ảnh Trảm!"

Đậu A Long cười một con tuyết bạch bảo mã, tuy rằng trên người có thương tích, nhưng trông có vẻ rất tinh thần, xải bước dưới vị trí dưới cây lớn mà Phương Viêm đang ngồi, đột nhiên một tiếng hét lớn vang lên, Phương Viêm hướng Đậu A Long xuất thủ, một cái Huyền Ảnh Trảm hướng về đầu của đối phương quán giết.

"Là ai, tiểu tử đệ tiện vô liêm sỉ nhà ngươi dĩ nhiên dám đánh lên đại gia." sống lưng Đậu A Long cảm thấy một trận rét run, từ trên lưng ngựa nhảy xuống, hẩn huyết bảo mã dưới khổ lập tức bạo tạc thành một đám mưa máu, lăn mấy vòng hóa giải lực xung kích tránh thoát khỏi Phương Viêm một đòn trí mạng, hướng về phía vị trí cổ mộc là nổi giận quát.

"Đánh lên, ngươi còn chưa đủ tư cách." Phương Viêm cười lạnh một tiếng, Hóa Phong Thân Pháp triển khai, hướng về Đậu A Long nhào tới.

"Tiểu tử, dĩ nhiên là tiểu tử ngươi đánh lên đại gia ngươi, ngươi có thể đi chết được rồi." Phương Viêm vừa lộ diện, Đậu A Long trừng mắt dựng thẳng, hướng về phía Phương Viêm trừng mắt.

"Người đâu, mau chém chết tên tiểu thỏ từ này cho ta."

Theo đậu A Long tiếng hét lớn vừa hạ, đám thành viên Huyết Sát mã tặc đoàn bốn phía liền hướng Phương Viêm vây sát.

"Phốc! Phốc! Phốc..."

Huyền Ảnh Kiếm Quyết triển khai, huyền ảnh tầng tầng khiến người ta không thể phân biệt thật giả, mười chín đạo kiếm ảnh hư thực chuyển đổi, tiếng nổ lớn vang lên phốc phốc, thoải thích thu gặt mã tặc tính mạng.

"A! Tiểu tặc, gan chó thật lớn, dám giết huynh đệ, ta muốn xé xác ngươi." Cờ thẻ Đậu A Long cường tráng như tháp sắt, bắp thịt cuộn cuộn nhô lên cao vút, bề mặt bóng loáng, bên trên còn có vết máu loang lổ, mảy rậm mắt to, trợn mắt trừng trừng rất hung ác, nhìn huynh đệ liền tiếp ngã xuống dưới kiếm Phương Viêm, ngựa mất lên trời rít gào, vung lên đại khảm đao trong tay hướng về Phương Viêm chém tới.

"Chết!"

Phương Viêm thấy thế, bỏ qua mã tặc điên cuồng bốn phía, quát một tiếng, tiếp đó, một cái Băng Sơn Quyền liền hướng Đậu A Long đánh tới. Thủy Ảnh Kiếm triển khai, bước tiến nhanh như điện xẹt, hướng về bốn phía mã tặc giảo sát.

(tựa như máy xay thịt)

"Đình, chúc mừng kí chủ giết địch thành công, thu được hai mươi điểm tích lũy."

"Đình! Chúc mừng kí chủ Địa cấp kiếm kỹ Huyền Ảnh Kiếm độ thuần thực +500."

...

Âm thanh thông báo của hệ thống lại không ngừng vang lên trong đầu Phương Viêm, đội mã tặc mới vừa cướp đoạt một đoàn xe áp giải linh thạch, từng cái thành viên đều đã bị thương, thực lực giảm đi không nhỏ, căn bản không chống đỡ được Phương Viêm skill quần sát. Chỉ mấy hơi thở đã có hơn hai mươi người vong mạng, hóa thành điểm tích lũy để Phương Viêm tu luyện.

"Rác rưởi, thùng cơm, nhanh kết đao trận, làm thịt tiểu tử này cho ta." Từng tên mã tặc bị Phương Viêm chém giết, Đâu A Long căn bản là không thể xen tay vào được, khi hắn đuổi theo Phương Viêm, Phương Viêm lại đã đến chỗ khác. Đâu A Long phần nộ gằm thết.

Phương Viêm cũng không đi đối phó Đâu A Long, bởi vì hắn biết, một khi Đâu A Long chết, bốn năm mươi tên mã tặc còn lại sẽ chạy về Liên Vân trại cầu viện, lấy thực lực hiện tại của hắn, vẫn là không nên cùng Huyết Sát mã tặc đoàn Đại thủ lĩnh lên chính diện xung đột.

Bất luận Đâu A Long làm sao phần nộ rít gào, đối mặt Phương Viêm Hóa Phong Thân Pháp, bất luận đao trận biến hóa thế nào cũng không thể nổi lên một điểm tác dụng, trên người Phương Viêm cũng chỉ lưu lại mấy đạo vết thương, mà chín tên mã tặc kết thành đao trận đều ngã xuống vùng máu.

"Nhị đương gia, tiểu tử này quá hung tàn, giết nhiều huynh đệ chúng ta như vậy, chúng phải làm sao a." Mã tặc không ngừng bị chém giết, tên nào can đảm dám xuất hiện trong phạm vi công kích của Phương Viêm giờ khắc này đều đã biến thành từng bộ thi thể lạnh như băng, cơ bản đều là thuần sát, đám mã tặc tiểu đầu mục còn lại run rẩy bầy, ánh mắt tuyệt vọng nhìn về phía mã tặc đoàn nhị đương gia Đâu A Long cầu cứu.

"Giết, tên này chỉ là Bạo Khí Cảnh ba tầng, chúng ta nhiều người như vậy còn sợ cái quái gì, hắn giết nhiều huynh đệ chúng ta như vậy, đương nhiên tiêu hao rất lớn đi, giờ khắc này chỉ e như cung giương hết đà." Đâu A Long quát một tiếng, gia nhập vào bên trong chiến đấu, cùng với vài tên tiểu đầu mục còn lại tạo thành một tấn đao trận hướng về Phương Viêm vây giết.

Đâu A Long đoán không sai, Phương Viêm chân khí tiêu hao lớn vô cùng, giết địch một ngàn, tự tổn tám trăm, nhưng hắn có cực phẩm Hồi Khí Đan khôi phục chân khí, một hạt Hồi Khí Đan ăn vào, hắn rất nhanh liền có thể bổ sung chân khí tiêu hao, chút tiêu hao này còn tại trong phạm vi hắn tiếp thu.

"Quái đản, cái tên này chỉ là Bạo Khí Cảnh ba tầng, hắn làm sao có thể duy trì còn lâu hơn ta." Cảnh tượng Phương Viêm vì chân khí tiêu hao hết sau đó bị bọn họ chém thành thịt nát trong dự liệu của bọn hắn chưa từng xuất hiện, trái lại năm, sáu tên Bạo Khí Cảnh tiểu đầu mục lại bị Phương Viêm chém giết, Đâu A Long kinh ngạc không tin sự việc xảy ra trước mắt, một tên Bạo Khí Cảnh ba tầng tu sĩ có thể hung mãnh như vậy.

"Nhị đương gia, tiểu tử này quá mạnh, tiếp tục đánh huynh đệ chúng ta đều phải ngã xuống tại đây a, ngài mau hướng về Đại đương gia cầu viện." Đám mã tặc bị Phương Viêm giết đến sợ, hướng về phía Đâu A Long cầu cứu.

"Cầu viện, các ngươi mau phái người nhanh chóng về sơn trại cầu viện." Đâu A Long nghe thuộc hạ cầu cứu cũng nén giận hạ lệnh.

"Muốn cầu viện, các ngươi cũng đừng có mơ hão." Thấy một tên mã tặc tiểu đầu mục hướng về Liên Vân trại vị trí điên cuồng lao đi, Phương Viêm cười lạnh một tiếng, Hóa Phong Thân Pháp triển khai, tốc độ tăng vọt, trong nháy mắt liền xuất hiện phía sau tên mã tặc, một đạo sắc bén kiếm quang loé lên rồi biến mất, mã tặc tiểu đầu mục mất đầu, thân thể co giật ngã xuống đất.

"Kẻ chạy trốn chết, kẻ cầu cứu cũng chết." Phương Viêm quát một tiếng, thân hình xoay một cái, tiếp tục truy sát đám mã tặc còn lại.

Không có tiếng kêu thảm thiết, có chi là một đòn mất mạng, Phương Viêm quỷ mị thân pháp nhanh như chớp. Thời điểm giết mã tặc, tâm thần của hắn vẫn là trong tình trạng căng thẳng cao độ. Trận chiến này có thể toàn thắng, đều dựa vào Hóa Phong Thân Pháp không chế toàn trường.

Tàn ảnh tầng tầng, lóe lên rồi lại biến mất trong đám người, tựa như từ thần hàng lâm, bóng người xuất hiện, đại diện cho một tên ngã xuống.

kẻ chạy trốn, chết! Kẻ phản tâm, chết! Kẻ liều mạng, chết!

Bất luận ngươi giãy dụa thế nào, cuối cùng cũng chỉ có một chữ "chết".

Mã tặc từng cái không ngừng bị chém giết, không khí hoảng sợ tràn ngập trong đám người, đây còn là Huyết Sát mã tặc đoàn khiến cho người người nghe tiếng mà sợ, trẻ con đang khóc cũng phải nín sao.

"Tiểu tử, ngươi là ai, chúng ta cùng ngươi không cừu không oán, tại sao ngươi lại cố ý chống đối với chúng ta." Đâu A Long bị Phương Viêm giết đến sợ.

"Không cừu không oán, ngươi cùng thương nhân qua lại cùng những người đi đường chết ở dưới đao các ngươi có cừu oán sao?" Phương Viêm hừ lạnh.

"Huyết Sát mã tặc đoàn, các ngươi rửa sạch sẽ cái cổ chờ ta chém đi, tiểu gia ngày hôm nay chính là đến diệt các ngươi."

"A... Tiểu tặc, ta thao đại gia ngươi, ta muốn làm thịt ngươi." Đâu A Long không nghĩ tới kết quả như vậy, nhất thời quát một tiếng, múa đao hướng về Phương Viêm phóng đi.

"Chết!"

"Băng Sơn!"

Phương Viêm một tiếng quát chói tai, đối với Đậu A Long đánh tới không tránh không né, một đòn Băng Sơn Quyền thuận thế đánh ra, đối phương chém tới đao thế biến đổi, tiếp đó, Phương Viêm Hóa Phong Thân Pháp triển khai đến mức tận cùng, lại xuất một cái Huyền Ảnh Trảm chém về phía đối phương.

Đậu A Long cũng thật hung hãn, Phương Viêm hai đại sát chiêu cùng xuất hiện đều không có thể chém giết hắn, trái lại bị đối phương cận thân xuất thủ, trường kiếm trong tay Phương Viêm thuận thế run lên, Thủy Ảnh Kiếm xuất ra, chống lại thế công hung mãnh của đối phương, thân thể liên tiếp lui về phía sau, lại một đòn Băng Sơn Quyền đánh về Đậu A Long.

"Phốc!"

Phương Viêm ba đại sát chiêu cùng xuất, Đậu A Long tuy tránh được hai chiêu nhưng lại trúng một quyền Băng Sơn, một ngum nghịch huyết phun ra, ngã vào trong đám người.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 116: Đột phá, thu hoạch ngoài ý muốn

"Nhị đương gia! Nhị đương gia!"

"Lão đại, lão đại người đừng dọa ta, người không thể chết a!"

...

Đậu A Long ngã vào trong đám mã tặc nằm yên bất động, bốn phía mã tặc tiểu đầu mục lo lắng hô hoán.

"A! Xong, xong, nhị đương gia chết rồi."

Một tiếng kêu sợ hãi thanh bên trong đám mã tặc vang lên, Liên Vân sơn mạch Huyết Sát mã tặc đoàn Nhị đương gia quát tháo phong vân Đậu A Long dĩ nhiên chết.

"Nhị đương gia chết, Nhị đương gia mạnh nhất trong chúng ta đều chết, chúng ta căn bản không phải đối thủ của tên ác ma này, tách ra trốn đi, trốn về sơn trại để Đại đương gia vì nhị đương gia cùng huynh đệ đã chết báo thù."

"Trốn đi, tách mà trốn, ác ma này quá mạnh."

...

Cây đồ bấy khi tan, nhị đương gia Đậu A Long vừa chết, hơn hai mươi tên mã tặc còn lại không còn bất kỳ đầu chí, gào thét chạy tứ tán.

"Kẻ chạy trốn chết!"

lại ả vào một hạt Hồi Khí Đan, Phương Viêm quát một tiếng, triển khai Huyền Ảnh Kiếm Quyết, thoả thích thu gặt mã tặc tính mạng.

"Huyền Ảnh Trảm!"

"Thủy Mạc Mạn Thiên!"

"Băng Sơn!"

...

Mã tặc đào vong, Phương Viêm không thể không ra tay toàn lực, Huyền Ảnh Kiếm Quyết, Thủy Ảnh Kiếm, Băng Sơn Quyền liên tiếp không ngừng đánh ra.

"Phốc! Phốc! Phốc! Phốc..."

Ảnh kiếm như nước, vô khổng bất nhập, dưới sự ngăn chặn toàn lực của Phương Viêm, những tên mã tặc từng cái không phân trước sau ngã xuống vũng máu.

Hơn hai mươi tên mã tặc dưới sự truy sát của Phương Viêm, không một người có thể đào tẩu, tất cả đều vong mạng hoàng tuyền.

"thật một mối! Cuối cùng cũng coi như chém sạch những tên mã tặc này." Phương Viêm thở phào một cái, trường sam màu trắng bị máu nhuộm hồng, vì

huyết tinh như mùi, không đến thời gian uống cạn chén trà liền chém giết hơn sáu mươi tên mã tặc, hơn nữa không một người có thể đào tẩu, trong đó lại càng có một tên Bạo Khí Cảnh năm tầng cao thủ. dù có Hồi Khí Đan khôi phục chân khí hao tổn, hẳn vẫn là gần như hư thoát.

"Ầm ầm ầm..."

Nơi này phát sinh kinh thiên đại chiến, tiếng la giết, tiếng ngựa hí không ngừng, phụ cận Liên Vân Sơn trại sớm đã phát giác ra, một đội mã tặc cười ngựa phần nộ mà đến, tiếng móng ngựa vang rền không ngừng, đại địa mãnh liệt run rẩy.

"Mã tặc bên trong Liên Vân trại tới rồi, nhất định phải mau chóng rời khỏi nơi này." Phương Viêm vận vẹo tứ chi mềm nhũn, nhanh chóng đem thủ cấp Đậu A Long gỡ xuống, đây là căn cứ hoàn thành chuyển nhiệm vụ này của hắn.

Mã tặc toàn bộ đều tiêu diệt, linh thạch mà bọn chúng cướp đoạt được Phương Viêm đương nhiên sẽ không buông tha, từng hòm linh thạch trên xe ngựa đều bị thu vào không gian ba lô.

"Ai, là ai giết lão nhị, ta phải chém hắn thành muôn mảnh." Ngay khi Phương Viêm chân trước mới vừa đi, tiếp đó, ầm ầm tiếng vó ngựa liền xuất hiện tại phía sau, nhìn chiến đấu hiện trường tàn tạ khắp nơi, thấy ngã đầy đất, một đạo phần nộ âm thanh gầm gừ rung động hư không, truyền ra tứ phương.

"Người đến, tra, cho ta mạnh mẽ tra, là tên nào gan chó thật lớn, lại dám ngang ngược trên địa bàn của ta." Đậu A Hồ người cũng như tên, lớn lên chính là một tên đại hán lưng hùm vai gấu, khuôn mặt thô khoáng hào phóng, vừa nhìn đã biết là một anh hùng hảo hán dân gian.

Đậu A Hồ giận dữ, ngay dưới mắt mình mà để cho hung thủ giết huynh đệ ruột thịt, phần nộ dường như Cửu Tiêu thần lôi, chỉ trực bỏ tan kẻ nào dám lên tiếng, tiếng gầm gừ không ngừng vang vọng trong rừng.

"Khỏi bẩm Đại đương gia, thủ pháp chém giết nhị đương gia cùng các huynh đệ không giống nhau lắm, hẳn là do hai người gây nên, một người dùng quyền, còn một kẻ là cao thủ sử dụng kiếm, đều là một đòn trí mạng trên đường đi có vết xe ngựa hằn sâu xuống đất, nhất định đã chờ qua rất nhiều hàng hóa, mà hiện tại, trên xe ngựa lại trống trơn, trên người hai người này nhất định có trọng bảo kiểu túi chứa đồ." Một tên trung niên gầy gò trên cằm chỉ có một chòm râu dê hướng về phía Đậu A Hồ khom người nói.

"Hai người, có thể trong thời gian ngắn ngủi chém giết nhiều huynh đệ chúng ta như vậy, người đến nhất định là hai người cao thủ, hơn nữa còn mang theo túi chứa đồ, lấy đi A Long thủ cấp, nhất định là đệ tử của một số thế lực lớn hoặc là tông môn phái ra rèn luyện. Mà hiện tại hắn dĩ nhiên rút đi, chứng tỏ thực lực của bọn họ cũng không mạnh tới đâu, nhiều nhất cũng chỉ là Bạo Khí Cảnh sáu tầng, hơn nữa còn có khả năng không được như vậy." Đậu A Long lạnh giọng nói.

"Ta mặc kệ người là con cháu thế lực gia tộc nào, to gan giết huynh đệ ta, dù có là Thiên Vương lão tử đều phải chết."

"Đại đội số một, dẫn người lục soát cho ta son, hai người này có thể chém giết bọn A Long, nhất định cũng bị thương, hoặc ít nhất chân khí trong cơ thể cũng phải tiêu hao hết, nếu không sẽ không cần chạy nhanh như vậy." Đậu A Hồ quát to một tiếng, dẫn dắt nhân thủ bắt đầu sưu son, bọn họ kết luận chính là hung thủ không thể đi xa.

Một Huyết Sát mã tặc cười ngựa mang theo từng trận tiếng nổ vang rền nhanh chóng đi, bắt đầu tìm tòi phụ cận sơn mạch.

Phương Viêm trải qua một trận đại chiến, cả người đau nhức, tự nhiên không thể tại dừng lại tại chỗ lâu. Hóa Phong Thân Pháp triển khai, miễn cưỡng gầy lên tinh thần chạy hơn mười dặm rồi mới ngừng lại.

Nồng nặc huyết sát khí trên người làm hắn bại lộ hành tung, Phương Viêm thay đổi một thân quần áo sạch sẽ, lúc này mới bắt đầu nhắm mắt điều tức tu luyện.

Tu luyện giảng chính là thả lỏng chi đạo, trải qua một trận đại chiến là cả người hắn đều to lên một vòng, bây giờ nghỉ ngơi, ngược lại sẽ nổi lên tác dụng xấu, thân thể đạt đến mức tận cùng tu luyện, sẽ có hiệu quả không tưởng tượng nổi.

Không phá thì không xây được.

Một chút điểm tích lũy hóa thành dòng nước ấm chạy khắp toàn thân hắn, Phương Viêm không mất bao lâu liền tiến vào trạng thái tu luyện.

"Ha ha... thật đúng là thoải mái, không phá thì không xây được vốn cho là việc tiêu hao hết rồi tu luyện chỉ có tác dụng đối với thường nhân, những không nghĩ tới đối với bản thân cũng hữu dụng, hơn nữa hiệu quả còn tốt như vậy, ngắn ngủi một canh giờ liền bù đắp được việc dùng điểm tích lũy tu luyện mười hai canh giờ." Phương Viêm mở ra hai con mắt vốn đóng chặt đã lâu, bé nhỏ lỗ chân lông trên thân thể hút một cái, toàn thân thoải mái, trạng thái uể oải sau chiến đấu đã biến mất không còn, ngược lại tinh thần thoải mái, đặc biệt tu luyện qua tăng cường EXP tăng nhanh gấp mười lần, một canh giờ có thể so với trước kia tu luyện mười cái canh giờ..

"Đề cho thân thể năng lực chịu đựng đến cực hạn rồi mới tu luyện, lúc đó tu luyện là làm ít mà hiệu quả nhiều, chút điểm đó sau này nhất định phải khỏe mạnh lợi dụng một chút." Phương Viêm đứng dậy, cảm nhận được cách đột phá Bạo Khí Cảnh bốn tầng là chỉ kém mấy ngàn EXP, dường như phát hiện tân đại lục, một mặt hưng phấn.

Gấp mười lần tu luyện tăng cường, một canh giờ gia tăng một vạn sáu EXP, đây là việc hắn trước đây nghĩ cũng không dám nghĩ tới. Nguyên bản Phương Viêm tu luyện sẽ không bất kì bình cảnh đáng nói, giờ khắc này lại có thêm một cái tăng cường đường tắt EXP, có có việc gì khiến hắn càng phấn chấn sao?

Sau đó, Phương Viêm lại tu luyện một canh giờ, nhưng loại trạng thái tu luyện kia cũng không tái xuất, thu hoạch EXP với trước tương đương, một canh giờ chỉ 1,600 điểm.

Một đêm thời gian liền như lặng yên biến mất, Phương Viêm kết thúc một đêm tu luyện.

"Ha ha... Bạo Khí Cảnh bốn tầng, chính thức bước vào Bạo Khí Cảnh trung kỳ." Phương Viêm lên đứng dậy, cảm nhận được tu vi đột phá, đây nhưng một cái đại hi sự. Hiện tại hắn có thể quang minh chính đại tiêu diệt Huyết Sát mã tặc đoàn.

Tiếp đó, Phương Viêm thừa dịp tâm tình thật tốt, lại bắt đầu điều tra ngày hôm qua thu hoạch. Mở ra giao diện hệ thống trong đầu, nhìn thấy không gian ba lô có 100 hòm sắt Trần Mộc hòm. Lấy ra một con, kiểm lại một chút, phát hiện bên trong chứa đều là lít nha lít nhít linh thạch, mỗi một hòm đều có 10 ngàn viên, một trăm hòm chính là một triệu hạ phẩm linh thạch.

"Ha ha, lần này đúng là phát tài lớn, một triệu hạ phẩm linh thạch, còn giàu hơn Phương gia ta gấp mười lần có dư a!"

~~~~~

hôm nay ta có việc bận nên khuya rồi mới dịch, các đạo hữu thông cảm a!

2 chương đã xong, ta đi ngủ đây, thật là cmn quá buồn ngủ a!

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117: Kim giáp thi nô

"Nhanh, đến đỉnh núi phía trước cẩn thận tìm tòi cho ta. Sắp đủ thời gian một đêm, trong phạm vi mười dặm một cái bóng quỷ cũng không có, nếu như tìm tòi không được tin tức hữu dụng chúng ta đều sẽ bị Đại đương gia xử phạt." Một đạo tiếng hét lớn trầm thấp vang lên trong rừng cây, tiếp đó một đội mã tặc liền nhảy xuống chiến mã, trong rừng cây bắt đầu cẩn thận tìm kiếm.

"Đám mã tặc này thật đúng là không thấy quan tài không đổ lệ, dĩ nhiên tìm đến khu vực này. Các người đã muốn tự chịu diệt vong vậy ta sẽ tác thành." Nghe được tiếng chiến mã hí vang lên trong rừng cây phụ cận, cùng với âm thanh quát mắng ồn ào. Phương Viêm đứng dậy, quan sát mã tặc phía dưới đường như châu chấu ra ra vào vào lạnh lùng nói.

"Có người, phụ cận có người, ai, lần ra đây cho ta." Phương Viêm cũng không ẩn giấu âm thanh, từ thân cây nhảy xuống, tiếp đó liền bị mã tặc phụ cận phát hiện, từng đạo tiếng quát vang lên, mắt mấy hơi thở công phu, mấy chục tên hung ác mã tặc thân thể cường tráng vây quanh bốn phía Phương Viêm.

"Phốc! Phốc! Phốc..."

Kiểm quang lóe lên, chiêu kiếm tựa như từ thiên ngoại bay tới, mê loạn tâm thần, một đám mã tặc chỉ nhìn thấy bốn phía thân thể đều là Kiếm Ảnh, tâm thần vẫn là vui mừng vì phát hiện con mồi, đột nhiên phốc phốc mấy tiếng, cao tới Bạo Khí Cảnh một, hai tầng tiêu đầu mục, thấp có Luyện Khí kỳ tám, chín tầng tiêu đầu mục chậm rãi mềm nhũn ngã xuống đất, mị tâm nổ bạo.

"Hai mươi tám người, tổng cộng 468 điểm tích lũy. Theo tu vi tăng lên, Huyền Ảnh Kiếm uy lực cũng lớn hơn mấy lần." Chỉ mất một hô hấp công phu, Phương Viêm lợi dụng Hóa Phong Thân Pháp cực hạn tốc độ, phối hợp Huyền Ảnh Kiếm Quyết chém giết hai mươi tám tên mã tặc, không một người sống, đều là một đòn trí mạng.

Phương Viêm đem đội mã tặc này toàn bộ đánh giết, cũng không dừng lại tại chỗ lâu, thân hình xoay một cái, hướng về vị trí Liên Vân trại đi đến, hiện tại hắn đột phá đến Bạo Khí Cảnh bốn tầng, thực lực tăng gấp đôi, dù có gặp phải Bạo Khí Cảnh bảy, tám tầng tu sĩ, dựa vào thân pháp quý mị của hắn đều có thể chiến một trận. Kế hoạch đánh tan từng phần nhỏ lúc trước định ra cơ bản không cần nữa. Trước thực lực tuyệt đối, bất luận mưu kế nào cũng đều là hư vọng.

Một đường đi qua, Phương Viêm trên đường gặp phải không ít mã tặc từ trong rừng cây chạy ra, bọn họ đều đang tìm Phương Viêm. Giờ khắc mới nhận thấy Phương Viêm sát tính, tín hiệu cũng không kịp truyền đi, tiếp đó liền bị Phương Viêm nhanh chóng chém giết, chỉ để lại từng cỗ thi thể đầy mặt đất.

"Người nào lại dám tự tiện xông vào Liên Vân trại, chán sống rồi sao?" Phương Viêm sai bước một đường thông suốt xuất hiện trước cửa Liên Vân trại, mã tặc phụ trách tuần tra vừa thấy người lạ, nhất thời không khỏi nổi giận nói.

"Chết!"

Phương Viêm cười lạnh, quát to một tiếng, chính thức tuyên bố lệnh tử hình của bọn họ, trong nháy mắt một cái Huyền Ảnh Trảm sử dụng, sáu tên Luyện Khí kỳ tám tầng mã tặc phụ trách tuần tra liền bị toàn bộ chém.

Liên Vân trại son môn mở ra, Phương Viêm dường như chôn không người chậm rãi bước vào, cảm kiếm hướng về sâu trong Liên Vân trại bước đi.

"Tiểu tử, ngươi là ai, lại dám giết huynh đệ Đậu A Hồ ta, ngươi chán sống rồi!" Đậu A Hồ bận rộn một đêm, đem Liên Vân trại náo loạn tới gà bay chó nhảy, giờ khắc này vừa mới nghỉ ngơi, lại nghe đến thuộc hạ đến báo, một tên thiếu niên miệng còn hơi sữa dĩ nhiên dám đánh tới cửa. Nhất thời quát mắng một tiếng, mang theo một đám nòng cốt hướng về cửa trại đi tới.

"Ta là ai, đương nhiên là đến diệt cướp, nếu không ngươi cho rằng ta là tới đây du sơn ngoạn thủy a!" Phương Viêm khoe miệng hơi nhếch lên, lộ ra một nụ cười vô hại đến không thể vô hại hơn.

"Tiểu tử, ngày hôm qua giết huynh đệ ta chính là ngươi chứ?" Đậu A Hồ chân mày cau lại, nhìn lướt qua thi thể nằm tứ tung cách đó không xa, trong mắt lộ ra một vết lệ quang, lạnh giọng nói.

"Nếu ngươi biết rồi còn cần hỏi, ngươi làm người còn thật đúng là thất bại." Phương Viêm cười gằn, ánh mắt như đang nhìn đũa ngọc nhìn về phía đối phương.

"Hừ, tên đồng bạn kia của ngươi ở đâu, gọi hắn lẫn ra đây cho ta đi!" thấy Phương Viêm giọng cùng ánh mắt giễu cợt, Đậu A Hồ cường chế tức giận trong lòng nói.

"Ha ha... Muốn gặp đồng bạn ta, ngươi còn chưa đủ tư cách." Phương Viêm cười gằn, biết tên này hiểu lầm, cho rằng bọn họ có hai người, cũng lười nói toạc, tương kế liên kế, đề cho hắn phải phân tâm khi chiến đấu.

"Tiểu súc sinh ngươi muốn chết, nếu đồng bạn của ngươi không hiện, ta liền làm thịt ngươi, để xem đồng bạn của ngươi có xuất hiện hay không." Đậu A Hồ trên mặt né qua một vết tàn khốc, tiếp đó liền hướng vãi tên đặc lực thuộc hạ bên cạnh trầm giọng nói.

"Người đến, đem tiểu tử này băm thành thịt vụn đem cho chó ăn đi."

"Giết, giết chết tiểu tử này."

"Thao hắn lão lão, lại dám giết huynh đệ ta, ta muốn thiên hắn."

"Ta phải đem hắn nấu dầu đốt đèn."

...

Đậu A Hồ mệnh lệnh thanh vừa hạ, một đám thuộc hạ phía sau liền từ nhảy ra, tiếng hét giận dữ, cùng tiếng chửi rủa hướng về Phương Viêm nhào tới.

"Huyền Ảnh Trảm!"

Phương Viêm nhìn mã tặc điên cuồng chửi tục, một đạo cảm ghét không lý do nổi lên, khẽ quát một tiếng, Hóa Phong Thân Pháp triển khai, tiếp đó, từng đạo từng đạo Kiếm Ảnh, tại bên trong đám mã tặc thoáng hiện.

"Phốc! Phốc! Phốc..."

tiếng Phốc phốc không ngừng vang lên, âm thanh thông báo của hệ thống tại trong đầu Phương Viêm theo đó cũng vang lên không ngừng, kiếm ảnh của Phương Viêm nhanh đến mức cực hạn, khiến người ta khó phân biệt hư thực, chỉ mất mấy cái hô hấp thời gian, hơn hai mươi tên mã tặc xông lên đều ngã vào trong vũng máu.

"Tiểu tử, thủ đoạn thật tàn nhẫn." Nhất thời bất cẩn, tổn thất hơn hai mươi tên huynh đệ, Đậu A Hồ quát một tiếng, vung lên động đại đao huyết sắc trong tay hướng về Phương Viêm chém đi.

"Hừ! Ta tàn nhẫn, đối với những kẻ táng tận thiên lương rác rưởi các ngươi nên tàn nhẫn, ta không chỉ tàn nhẫn, hơn nữa còn muốn đem tất cả các ngươi một lưới bắt hết." Phương Viêm hừ lạnh một tiếng, Huyền Ảnh Trảm xuất ra, chủ động đón lấy Đậu A Hồ.

"Ầm!"

Đao kiếm tương giao, tia lửa văng khắp nơi, hai người giao thủ một chiêu đều bị dư lực bức lui, lẫn nhau đề phòng đối phương.

"Tiểu tử, thực lực rất mạnh, ngươi căn bản không phải Bạo Khí Cảnh bốn tầng tu vi, lẽ nào ngươi giấu giếm thực lực, không thể a!" Đậu A Hồ lông mày ngưng lại, có chút nghi vấn hướng Phương Viêm nói.

"Bạo Khí Cảnh sáu tầng tu vi cũng chỉ đến như thế." Phương Viêm cười gằn, đối với thực lực của chính mình là lại có một rõ ràng nhận thức. Đột phá đến Bạo Khí Cảnh bốn tầng, thực lực của hắn là tương đương với Bạo Khí Cảnh sáu tầng tu vi, thêm vào một ít ẩn giấu thủ đoạn, hẳn so với Bạo Khí Cảnh sáu tầng tu vi mạnh hơn một bậc.

"Tiểu tử, ngươi muốn chết." Bị người coi thường, Đậu A Hồ lại quát một tiếng, vung động huyết sắc đại đao trong tay tiếp tục bổ về phía Phương Viêm.

Phương Viêm không cùng đối phương dây dưa, mà sử dụng Hóa Phong Thân Pháp, Huyền Ảnh Kiếm Quyết triển khai, chuyên môn giết mã tặc tiểu đầu mục cùng tiểu lâu la phụ cận.

"Tiểu tử, ngươi thật hèn hạ, có bản lĩnh liền cùng ta đơn đả độc đấu." từng cái mã tặc bị Phuong Viêm chém giết, Đậu A Hồ muốn ngăn cản cũng không được, nhất thời không khỏi nổi giận nói.

"Hừ, đề tiện, mục đích của ta là chém chết tất cả các ngươi, dựa vào cái gì muốn ta cùng ngươi đơn đả độc đấu." Phuong Viêm nghe vậy trên mặt mang theo vẻ khinh thường cười lạnh nói.

"Tiểu tử, ngươi cho rằng ta không có cách nào bắt ngươi sao?" Đậu A Hồ cười gằn.

"Kim giáp thi nô xé xác tiểu tử cho ta này."

Đậu A Hồ quát to một tiếng, vỗ Càn Khôn túi chứa đồ bên hông một cái, nhất thời ba đạo bóng người cường tráng xuất hiện trong tầm mắt Phuong Viêm.

bóng người cường tráng tựa như tháp sắt, chỗ hai con mắt trống vô thần, lộ ra từng đợt tử khí, bắp thịt nhô ra, thuộc tính "Kim" lộ rõ hiện ra, cả người tràn ngập sức mạnh bùng nổ.

Ba bộ kim giáp thi nô vừa ra khỏi Càn Khôn túi, tiếp đó liền vây nhốt Phuong Viêm bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Tận diệt (thượng)

"Kim giáp thi nô, đây là quái vật gì, lẽ nào giống như đại lực khôi lỗi." Phuong Viêm nhìn cơ thể bắp thịt cuộn cuộn, kim giáp lấp lánh ánh kim vô cùng tò mò.

"Tiểu tử, vốn muốn tự mình xé xác ngươi vì huynh đệ ta báo thù, bất quá ngươi khá mạnh, chỉ có thể để kim giáp thi nô động thủ. Có điều ngươi yên tâm, ngươi nhất định sẽ chết rất thê thảm." Đậu A Hồ trên mặt hiện lên một vết dữ tợn, kim giáp thi nô vốn là át chủ bài của hắn đều đã xuất, đứng chấp tay, nhìn chòng chọc vào Phuong Viêm nói.

kim giáp thi nô chính là lá bài tẩy mạnh nhất trong tay Đậu A Hồ, dựa vào ba bộ kim giáp thi nô, dù là Bạo Khí Cảnh chín tầng tu sĩ đều từng bị hắn chém giết. ba bộ kim giáp thi nô là hắn dùng ba bộ thi thể Bạo Khí Cảnh hậu kỳ tu luyện chế thành, đao thương bất nhập, cực phẩm linh Binh chém trên người cũng chỉ có thể lưu lại một đạo nhọt nhọt bạch ấn, coi như pháp khí cũng chỉ có thể miễn cưỡng phá vỡ.

"Leng keng leng keng..."

Đường lui bị phong kín, kim giáp thi nô không ngừng áp sát Phuong Viêm, tạo cho hắn một luồng cảm giác ngột ngạt sâu sắc. ba bộ kim giáp thi nô trước mặt so với đại lực khôi lỗi hắn gặp khi thông qua nội môn sát hạch còn muốn hung hãn mấy phần. Huyền Ảnh Kiếm Quyết triển khai, chỉ nghe leng keng leng keng vang lên giòn giã, ba bộ kim giáp thi nô tiếp tục hướng về Phuong Viêm áp bức mà tới.

"Quái vật này phòng ngự thật mạnh, dùng cực phẩm linh Binh thi triển Huyền Ảnh Kiếm Quyết dĩ nhiên không thể phá phòng ngự, chỉ có thể lưu lại một đạo bạch ấn." Trường kiếm trong tay bị đàn hồi trở về, Phuong Viêm hổ khẩu tê đại một hồi, nhất thời không khỏi cau mày nói.

Liều mạng không thể phá hủy, Phuong Viêm lập tức biến đổi sách lược, Hóa Phong Thân Pháp triển khai, hòng thoát ly ba bộ kim giáp thi nô phong tỏa.

Nhưng mọi thứ không như hắn muốn, ba bộ kim giáp thi nô không biết dùng bí pháp gì luyện chế mà thành, triển khai Tam Tài Trận vây lại mọi phương vị, hơn nữa tốc độ cũng dị thường kinh người, lấy tốc độ Hóa Phong Thân Pháp của hắn dĩ nhiên không thể phá tan phong tỏa.

Kim giáp thi nô một thân man lực có thể khai sơn đoạn nhạc, lực phản chấn chấn động hai cánh tay hắn tê dại, khí huyết cuộn trào.

"Đại đương gia kim giáp thi nô vừa ra, tiểu tử này lập tức liền bị xé thành phần vụn, đến lúc đó các huynh đệ đại thù cũng coi như được báo." Phuong Viêm bị nhốt, bốn phía mã tặc nhanh chóng vây bốn phương, cười nhìn hướng về phía Đậu A Hồ khen tặng.

"kim giáp thi nô quá mạnh mẽ, không kém Bạo Khí Cảnh hậu kỳ bảy, tám nặng tu sĩ, hơn nữa không chút nhược điểm đáng nói. Phải nghĩ biện pháp phá trận pháp, đối phương không biết mệt mỏi, nếu như chân khí trong cơ thể ta tiêu hao hết liền nguy a." Thủy Ảnh Kiếm, Huyền Ảnh Trảm đều đã thi triển, nhưng đều không thể đẩy lùi thi nô.

Ba bộ kim giáp thi nô tam vị nhất thể, công phòng một thể, Phuong Viêm Thủy Ảnh Kiếm cùng Huyền Ảnh Trảm uy lực dù lớn, nhưng đều là quần công skill, đối phương cơ bản không có nhược điểm, hai đại sát chiêu triển khai ra cũng không làm gì được đối phương.

"Băng Sơn."

Phương Viêm biến ảo chiêu thức, một cái Băng Sơn Quyền tầng tầng đánh về kim giáp thi nô.

Băng Sơn Quyền có Băng Sơn tư thế, đâm ra một quyền, kinh phong gào thét. kim giáp thi nô vốn dĩ chiếm thượng phong, phối hợp hoàn mỹ lại xuất hiện một chút kẽ hở.

Phương Viêm nhạy cảm phát hiện kẽ hở nhỏ này, Băng Sơn Quyền liên tiếp không ngừng nổ ra, tiếng nổ ầm ầm ầm vang không ngừng trong trận.

"Ồ, kim giáp thi nô Tam Tài Trận sắp bị phá." Đậu A Hồ Đứng ở bên ngoài nhận ra ba bộ kim giáp thi nô thân hình không thông dong giống như trước, nhất thời không khỏi khê ồ lên.

Theo tiếng Đậu A Hồ khê ồ vừa hạ, một đạo thân ảnh chặt vật từ bên trong Tam Tài Trận vọt ra.

"Phốc! Phốc! Phốc..."

Phương Viêm vừa rời khỏi Tam Tài Trận do kim giáp thi nô tạo thành, tiếp đó, Huyền Ảnh Kiếm Quyết liên triển khai ra, nhất thời từng tên mã tặc phụ cận liền bị chém giết.

"Tiểu tặc nguoi dám." Phương Viêm thoát ly kim giáp thi nô phong tỏa, quay về mã tặc phụ cận một trận tàn phá, nhất thời lại có mười mấy người gặp Phương Viêm độc thủ. Đậu A Hồ sắc mặt trong nháy mắt tái nhợt. Hắn chưa từng nghĩ tới, trong đời hắn ngày hôm nay khiến hắn biến sắc nhiều lần nhất, vốn dĩ cho là nắm chắc phần thắng trong tay, trong nháy mắt liền biến thành chặt vật dị thường.

Ba bộ kim giáp thi nô tiếp tục vây giết Phương Viêm. Bất quá Phương Viêm căn bản không cùng chúng dây dưa, ngược lại đem Hóa Phong Thân Pháp triển khai đến mức tận cùng, bắt đầu chém giết mã tặc chung quanh.

"Băng Sơn."

Quát to một tiếng, một cái Băng Sơn Quyền đánh về Đậu A Hồ.

Đậu A Hồ nâng đao đón lấy, nhưng Băng Sơn Quyền đạt đến nhất đại tông sư cảnh có khai sơn liệt địa uy thế. Đậu A Hồ nhất thời bất cẩn bị đánh bay. Phương Viêm còn không kịp hạ sát thủ, tiếp đó liền bị kim giáp thi nô đánh tới.

"Hảo tiểu tử, nguoi dùng quyền pháp gì, uy lực dĩ nhiên lớn như thế. Nguoi không phải sử dụng kiếm sao, làm sao quyền pháp này cũng lợi hại như vậy." Đậu A Hồ đem vết máu trên khóe miệng lau đi, vô cùng kinh ngạc.

"Là nguoi, là nguoi, là nguoi giết A Long?" Đậu A Hồ đột nhiên nghĩ đến kẻ giết Đậu A Long chính là một tên dùng quyền cao thủ, một quyền đem nội phủ đập tan mà chết, nhất thời không khỏi cả kinh kêu lên.

"Lão tam A Báo hiện tại vẫn chưa về, có phải cũng gặp độc thủ của nguoi."

"Ha ha... Bọn họ đều là ta giết, nguoi có thể làm gì ta?" Phương Viêm nghe vậy không khỏi ha ha cười nói.

"Ta muốn nguoi chết." Đậu A Hồ nghe vậy quát mắng một tiếng, hai người em ruột đều bị Phương Viêm giết, thù này không đội trời chung.

"Muốn vì hai tên đệ đệ báo thù, nguoi vẫn là chết cái kia tâm đi, bởi vì nguoi chẳng mấy chốc sẽ xuống cùng bọn họ." Phương Viêm cười gằn, bứt ra khỏi thi nô hồi mã thương hướng về Đậu A Hồ nhào tới.

Ba bộ kim giáp thi nô căn bản là không phải Phương Viêm có thể phá hoại chứ đừng nói chém giết, duy nhất phương pháp giải quyết vẫn là Đậu A Hồ, chỉ cần Đậu A Hồ vừa chết, kim giáp thi nô trở thành vật vô chủ, đến lúc đó liền không thể làm gì được hắn..

lại ăn vào một hạt Hồi Khí Đan. Phương Viêm đem ba đại sát chiêu liên tiếp triển khai. Băng Sơn Quyền chủ công, Huyền Ảnh trảm cũng là chủ công, mà Thủy Ảnh Kiếm lại chủ phòng. Ba đại sát chiêu cùng xuất hiện, Đậu A Hồ trong nháy mắt liền bị áp chế.

Đậu A Hồ vừa bị áp chế, ba bộ kim giáp thi nô động tác liền trở nên chậm chạp, không còn sự mạnh mẽ thông dong như trước.

"Băng Sơn!"

"Huyền Ảnh Trảm!"

"Băng Sơn!"

...

Phương Viêm không cùng kim giáp thi nô dây dưa, Băng Sơn Quyền, Huyền Ảnh Trảm không ngừng đánh ra, chỉ ba bốn hô hấp công phu, chân khí trong cơ thể Phương Viêm liền tiêu hao phân nửa.

"Phốc!"

Liên tiếp đỡ Phương Viêm ba đòn Băng Sơn Quyền, thân thể càng bị Phương Viêm Huyền Ảnh Trảm chém trúng, chỉ nghe phù một tiếng vang trầm, Đậu

A Hồ lại bị Băng Sơn Quyền của Phương Viêm đánh trúng, cả người bay ngược ra ngoài, máu tươi phun mạnh.

Không có Đậu A Hồ điều khiển, ba bộ kim giáp thi nô không ngừng ưỡn ẹo thân thể tại chỗ, một bộ đáng vẻ mặt không chế.

"Chết!"

Đậu A Hồ vừa tiếp đất, Phương Viêm thừa thắng truy kích, Hóa Phong Thân Pháp triển khai, trong nháy mắt đánh Huyền Ảnh Trảm ra. Không chờ đám mã tặc đem Đậu A Hồ nâng dậy, tiếp đó Đậu A Hồ liền bị một chiêu kiếm đâm thủng mi tâm.

"Đinh! Chúc mừng kí chủ vượt cấp giết địch thành công, thu được bảy mươi điểm tích lũy."

~~~~Một chương đã đăng lên, hôm nay còn một chương nữa.

Hệ thống donate đã cập nhập, ai có linh thạch ủng hộ linh thạch ai không có linh thạch thì like ủng hộ tinh thần tại hạ a!

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 119: Tận diệt (hạ)

"Đại đương gia chết rồi."

"Trại chủ chết rồi."

"Sao có thể có chuyện đó? Giết a, báo thù cho Đại đương gia!"

"Trại chủ chết rồi, mọi người chạy mau a!"

...

Đậu A Hồ vừa chết, toàn bộ Liên Vân trại mã tặc đoàn ầm ầm sụp đổ, Đậu A Hồ mạnh nhất trong bọn họ đều chết, cường đại như kim giáp thi nô đều không thể làm gì đối phương, những tên mã tặc ban đầu còn kêu gào báo thù cho Đậu A Hồ, nhưng khi bọn họ nhìn tới phụ cận Phương Viêm, từng cái huynh đệ ngày xưa đều quý dị bị xuyên thủng mi tâm mà chết, này còn đánh cái rắm a! Lưu lại là chết, còn không mau mau thoát thân.

Phương Viêm không sợ những này tên mã tặc này liều mạng, nếu như bọn họ liều mạng, hắn có thể một lần chém hết. Nhưng một khi có người chạy trốn, muốn không chế toàn trường, không để cho một mã tặc chạy thoát, tinh thần của hắn nhất định phải thời thời khắc khắc vận mười hai thành chú ý.

"Muốn chạy trốn, hôm nay các ngươi một người cũng đừng nghĩ đi được." Nhìn mã tặc tản ra bốn phía, chỉ có một số ít người vẫn kiên trì báo thù cho Đậu A Hồ, Phương Viêm thấy thế cười lạnh một tiếng, bỏ qua những phần tử ngoan cố truy sát hắn, đi đánh giết những tên chạy trốn.

Phương Viêm nếu muốn tận diệt những kẻ này, cũng không phải không có đạo lý. Bởi vì khi hắn xông vào sơn trại, ngoại trừ số ít người ra ngoài tìm tung tích của hắn, còn lại mọi người có thể nói là đều tại đây. Trước bị hắn giết một phần, bây giờ còn có gần trăm người, hơn một trăm người, một phần ba đều là Bạo Khí Cảnh tu sĩ. Phương Viêm nếu muốn đem toàn bộ tiêu diệt, áp lực quá lớn a.

Độ khó càng lớn, liền càng độ khiêu chiến, Phương Viêm chính là muốn nghiền ép tiềm lực của mình, biến cái không thể thành có thể.

"Lưu A Tam, ngươi trốn làm cái q q gì, trốn chính là chết, còn không cùng mọi người liên thủ lại, chỉ có làm thịt tiểu tử này chúng ta mới có cơ hội sống sót."

"Nhanh, cung tiễn thủ nhanh khóa chặt tiểu tử này."

...

những tên Mã tặc chạy trốn, chết trái lại càng nhanh hơn, những phần tử ngoan cố giết chóc thành tính nhất thời liền hướng về phía những kẻ chạy trốn quất to.

"mẹ nó, trốn cũng chết, không trốn cũng chết, cùng tiểu tử này liều mạng. Chúng ta có ưu thế nhân số, ta không tin còn làm không chết tiểu tử này."

"Liều mạng, dù chết cũng phải làm thịt thằng con hoang này."

"đúng vậy! Dù có chết, ta cũng tắm máu hắn. Giết, các huynh đệ, giết cho ta, chém chết tên rác rưởi này."

...

Không thể không nói, nhưng kẻ này biết bản thân rơi vào tình huống ắt phải chết liền triệt để điên cuồng, trốn là chết, không trốn cũng là chết, tinh thần liều mạng bộc phát ra, hung ác tàn nhẫn, đối với bản thân tàn nhẫn, đối với kẻ địch càng nhẫn hơn.

đám mã tặc không để ý sinh tử đánh tới Phung Viêm, những kẻ bị Phung Viêm chém giết, liền trở thành khiên thịt trợ người khác tiếp tục tiến lên.

dưới sự công kích liều mạng của đám mã tặc, tuy bị loạn đao của đối phương chém trúng, trên người cũng xuất hiện những vết thương bất đồng nhưng Hóa Phong Thân Pháp của Phung Viêm cũng tiến bộ nhanh chóng.

Phung Viêm có Tiên Giới hệ thống chữa trị thương thế, chỉ cần không phải trí mạng tổn thương, hấn cần bản không thêm để ý, nhưng tại trong mắt những tên mã tặc này lại không như vậy.

đầu chỉ đám mã tặc tăng cao, cho rằng dựa vào ưu thế số lượng có thể mài chết bất quá chúng không biết rằng Phung Viêm so với bọn họ càng hung ác hơn, bị thương lỏng mảy đều không nhúc nhích một cái, tiếp tục liều mạng chém giết, so với đám mã tặc cả ngày liếm máu trên lưỡi đao bọn họ, còn điên cuồng hơn thị huyết hơn.

"Giết! Mọi người thêm chút lực, tiểu tử này đã bị thương, chân khí trong cơ thể cũng gần tiêu hao hết, thêm chút lực liền có thể giết hấn."

Một tên mã tặc Đại đầu mục trên mặt có một vết sẹo lớn, sắc mặt dữ tợn hướng về đồng bạn phía sau quát to. Vừa nãy hấn dựa vào đồng bạn yểm hộ mà cho Phung Viêm một đao, tự tin tăng mạnh.

"Ồ, người, người đâu? Không thể!!! Tiểu tử nguoi thi triển yêu pháp gì, đem huynh đệ trả lại cho ta." Đao Ba mã tặc phát hiện sau khi hấn kêu to mà không có ai tiến lên yểm hộ, xoay người nhìn lại, phía sau một người sống cũng không có, chỉ có một mình hấn còn đứng, nhất thời không khỏi kinh hãi.

"Bọn họ đều đã chết rồi, hiện tại nguoi cũng có thể cùng bọn họ lên đường." Phung Viêm cười gằn, trường kiếm trong tay run lên, tiếp đó một đạo sắc bén kiếm quang bắn thẳng đến mi tâm đối phương.

"Không, nguoi không thể giết ta, ta là Hà Khẩu quận Lý..."

Mặt theo mã tặc thấy Phung Viêm ra tay với hấn, nhất thời không khỏi cả kinh kêu lên, nhưng mới nói được một nửa, tiếp đó âm thanh liền đột nhiên ngừng lại, bị Phung Viêm một kiếm xuyên thủng mi tâm mà chết.

"Chết rồi, rốt cục toàn bộ đều chết rồi." Nhìn thi thể bốn phía chông chát như núi, Phung Viêm thở phào nhẹ nhõm, liều mạng nghiền ép tiềm năng bản thân, rốt cục đem hơn 200 tên mã tặc toàn bộ giết chết.

"Thân thể đã đến mức cực hạn, đều sắp kiệt sức rồi, hiện tại vừa vặn là thời cơ tu luyện rất tốt." Phung Viêm cảm nhận được thân thể truyền đến một luồng cảm giác suy yếu, tiếp đó liền triển khai Hóa Phong Thân Pháp hướng về trong sơn trại lao đi.

Hiện tại thân thể hấn hết sức suy yếu, muốn tu luyện, nhất định phải tìm một nơi tương đối an toàn mới được. Bởi vì hấn biết, mã tặc rất có thể không bị hấn tiêu diệt toàn bộ, còn có một phần nhỏ bị Đẩu A Hồ phái ra tìm tung tích của hấn.

Phung Viêm cũng không có ý định rời sào huyết Huyết Sát mã tặc đoàn Liên Vân trại. Mà là tại bên trong trại kiếm một gian khá khuất bên trong doanh trại dừng chân.

thời cơ tu luyện tốt nhất, chính là canh giờ thứ nhất sau khi tiêu hao hết sức mạnh, một canh giờ có thể so với bình thường mười canh giờ còn tốt hơn.

sau khi Phung Viêm rời khỏi chiến trường khoảng nửa canh giờ, một đội mã tặc ra ngoài tìm kiếm cũng trở về. đội mã tặc nhìn núi thi chông chát tại trung ương quảng trường sơn trại sợ hãi đến chân tay rụng rời. tìm tòi một chút liền phát hiện trong trại một người sống cũng không có.

"Ha ha... Phát tài, lần này đúng là phát tài, Đại đương gia cùng Nhị đương gia đều chết rồi, Tam đương gia không trở về khẳng định cũng đã chết, bảo bối trong sơn trại đều là của chúng ta."

"Nhanh, mọi người nhanh ra tay, chỗ này không thể ở lại lâu, chúng ta nhanh chóng đem bảo bối trong sơn trại cướp được đều mang đi, tìm một chỗ mai danh ẩn tích một lần nữa làm lại, không cần làm mã tặc ngày ngày lo sợ nữa."

"Nhanh, hai người các nguoi đi kéo xe ngựa đến, những người còn đến tăng bỏa khó vết sạch lại đây"

...

Liên Vân trại Huyết Sát mã tặc đoàn hầu như toàn quân bị diệt, mấy tên đại lão đều chết cả, nhất thời tiểu đội mã tặc hai mươi người đều hung phấn, phát hiện vật tư trong sơn trại một điểm đều không có bị động qua, nhất thời liền rêu rao muốn cướp đoạt tài nguyên sơn trại, ẩn cư sống sung túc một đời.

Tài nguyên trong sơn trại thực sự quá nhiều, mấy chục xe ngựa đều không đủ để chở, hai mươi tên mã tặc như kiến trên chảo nóng, từng hòm vật tư bị bọn họ dọn ra, đồ đáng giá đều đem lên trên xe, không đáng giá đều vứt bỏ lại, bọn họ không có thời gian cũng không nhân thủ để mang đi.

Trong nháy mắt, một canh giờ lặng lẽ trôi qua.

"Ha ha... Lần tu luyện này lại gia tăng 20 ngàn EXP, cách đột phá cảnh giới kế tiếp cũng chỉ kém bảy mươi, tám mươi vạn."

đội sau khi vui mừng cổ vũ bản thân, Phương Viêm nhớ tới còn có bảo tàng trong sơn trại, liền ra khỏi góc doanh trại hẻo lánh này.

"Muốn chết, dĩ nhiên chiếm tiện nghi trên đầu tiểu gia." Phương Viêm vừa ra tới, nhất thời liền nhìn thấy chừng hai mươi tên mã tặc đang vận chuyển vật tư chuẩn bị đem đi. Trong đó, rương lớn chứa linh thạch, linh dược, linh thảo, cùng các loại khoáng thạch đều có mười mấy xe, đây không phải đoạt đồ ăn trước miệng hổ sao, nhất thời không khỏi hét lớn một tiếng, hướng về những tên mã tặc đang bận bịu nhào tới.

~~~~ hôm nay hai chương đã xong, ngày mai lại tới.

Truyện của ta sẽ không thiết lập VIP (không bắt buộc trả tiền đọc truyện). Bất quá mọi người nhớ like cho ta nhé!

donate càng tốt a!

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120: Phát tài rồi!

"Người là ai, tại sao lại ở đây?" Lưu Cương gan lớn hướng Phương Viêm đột nhiên xuất hiện hỏi.

"Ta là ai, người nói ta là ai, các người không phải đang tìm ta sao? Làm sao hiện tại ta xuất hiện, các người dĩ nhiên không nhận ra?" Phương Viêm nghe vậy cười gằn, tay động liên tục kiểm quang bắn ra, nhất thời vài tên mã tặc vận chuyển hàng hóa liền bị chém giết.

"Là người, là người? sao lại là người, lẽ nào ba vị đương gia đều bị một mình người chém giết." Lưu Cương nhìn tên sát tinh Phương Viêm trong nháy mắt liền chém giết bảy, tám tên mã tặc, nhất thời không khỏi cả kinh kêu lên.

"thảo nê mã, chạy mau, chúng ta tự nhiên gặp phải ma quỷ a." Lưu Cương phát hiện tình huống khác thường, nhất thời tức giận mắng một tiếng, tiếp đó liền chạy trốn hướng cửa trại.

nếu sớm biết hần sẽ gặp phải tên sát tinh Phương Viêm giết người không chớp mắt này, hần sẽ không ham đắm bảo bối kia rồi.

"Trốn, người cho rằng người trốn được sao?" vẻ trào phúng trong mắt Phương Viêm càng ngày càng đậm, Hóa Phong Thân Pháp triển khai, trong nháy mắt, đám mã tặc tản ra bốn phía đều bị chém giết.

"Ha ha... Có các người hỗ trợ thu dọn, quả là giúp ta tiết kiệm thời gian a." Nhìn các loại vật tư tài bảo chồng chất như núi, Phương Viêm cười ha ha một tiếng, đem các loại vật tư đều trên xe ngựa thu vào không gian ba lô. Tiếp đó liền đi hướng đại điện sơn trại.

Giờ khắc này, các loại vật tư Huyết Sát mã tặc đoàn cướp đoạt được cất giấu bên trong cung điện đều bị dọn đi ra, một ít đề cấp linh dược, khoáng thạch tán lác khắp mặt đất, vật tư khi trước thu vào không gian ba lô đều là một số tương đối giá trị, nhưng thứ còn lại này đều là tài nguyên không có bao nhiêu tác dụng nhất, nhị giai linh dược linh thảo cùng một số cấp thấp khoáng thạch.

"Không gian ba lô còn không đến một nửa sẽ đầy, đám cấp thấp linh dược linh thảo, khoáng thạch này, không biết bọn họ cướp đoạt bao nhiêu thương đội qua lại mới có thể tích lũy như vậy. Chỗ này chắc chắn mang đi không nổi, chỉ bằng lưu lại một ít hữu dụng, còn lại đều đem chuyển đổi thành điểm tích lũy dùng cho tu luyện." Nhìn các loại vật tư chồng đống cũng có, không gian ba lô một trăm mét vuông nhìn như rất lớn, nhưng căn bản là không đủ chứa, đồ vật mang đi không được mà phải bỏ lại thì thật đáng tiếc, bất quá Phương Viêm có nghịch thiên đồng giá trao đổi hệ thống, mang không được thì toàn bộ đều trao đổi thành điểm tích lũy dùng cho tu luyện hoặc là EXP dùng để thăng cấp cũng được.

hiện tại, Phương Viêm chỉ có một tấm Hồi Khí Đan đan phương, vì vậy dược liệu cần dùng cho Hồi Khí Đan đan phương hần đều thu thập lại. Còn cấp thấp linh dược cùng linh thảo vô dụng, Phương Viêm đều chuyển đổi thành điểm tích lũy.

cùng với tu vi của hần tiến triển, điểm tích lũy khi giết địch căn bản là không đủ hần tu luyện, nhiều nhất hai, ba ngày liền tiêu hao sạch sẽ. Sau này còn muốn tiếp tục tu luyện nhanh chóng, nhất định phải có lượng lớn điểm tích lũy mới được.

Nếu như đem hối đoái thành EXP thăng cấp, tuy rằng có thể tạm thời đem tu vi tăng lên, nhưng nó không phải kế hoạch lâu dài sẽ ảnh hưởng đến căn cơ bản thân.

Một đường đi qua, vật tư được hai mươi mã tặc chuyển tới tụ nghĩa sảnh đều bị hần thu vào không gian ba lô, số vô dụng, đều bị hần chuyển đổi thành điểm tích lũy.

"Ồ, không đúng, Huyết Sát mã tặc đoàn tồn tại cũng đã lâu, không thể chỉ có một chút tài nguyên như vậy." Sau khi đem hàng hóa chồng chất trong cung điện đều vơ vét sạch, Phương Viêm phát hiện, ngoại trừ một vài thứ thu vào không gian ba lô, những vật tư cấp thấp bỏ đi đem đổi điểm tích lũy chỉ làm giá tăng hơn bảy vạn điểm, kém xa so với trong tính toán của hần.

Phải biết, dù chỉ ngày hôm qua, hàng hóa mà Liên thị thương đội áp vận cũng không chỉ có từng này, huống chi bọn sơn tặc hôm qua còn cướp đoạt một đoàn xe áp vận linh thạch. Mỗi ngày đều có lượng thu hoạch lớn như vậy, đám mã tặc cùng hung cực ác sao chỉ đáng giá ít điểm tích lũy như vậy.

"Lẽ nào, nơi này còn có mật thất." Phương Viêm lòng mảy mai động, chau mày suy nghĩ.

Nghĩ đến có thêm mật thất, Phương Viêm tinh thần chấn động, bắt đầu cẩn thận tìm kiếm trong Tàng bảo khố.

"Sớm biết nên lưu lại một người sống, vậy cũng không cần phiền toái như vậy." những nơi có khả năng ẩn náu báu vật trong sơn trại Phương Viêm hẳn đều tìm tòi một lượt, nhưng mà con muỗi cũng không có phát hiện, tinh thần có chút ảo não.

"Phàm là thứ tốt, khả năng đều bị Đâu A Hồ bọn họ cất giữ đi, nhất định sẽ không để đám tiểu lâu la biết. Nếu là ta, ta sẽ đem những thứ tốt đem theo bên người hoặc là để ở nơi bản thân tùy thời đều có thể nhìn thấy." Phương Viêm đi tới đi lui trong Tàng bảo khố.

"Ta biết rồi, ta biết bảo tàng ở đâu."

Đang suy nghĩ, Phương Viêm đột nhiên hướng về vị trí phòng ngủ Đâu A Hồ đi tới, Đâu A Hồ rất có khả năng đem thứ tốt giấu ở chỗ ngủ bản thân.

Kỳ thực Phương Viêm hẳn không biết, Đâu A Hồ là Đại đương gia Huyết Sát mã tặc, nhưng hẳn lại bị người khác khống chế, mỗi một đoạn thời gian, bọn họ đều sẽ đem vật tư cướp đoạt bí mật đưa cho đại nhân vật sau lưng, như vậy bọn họ mới có thể tồn tại lâu dài trên thế giới này.

Một khi có lượng lớn kẻ địch tiến vào Liên Vân sơn mạch tiêu diệt bọn họ, bọn họ đều sẽ thu được tin tức tình báo sau đó dời đi. Bất quá không nghĩ tới chính là bọn họ gặp phải Phương Viêm, một người liên huyết tủy toàn bộ bọn họ, dù muốn cầu cứu cũng không kịp.

Tiến vào trong phòng ngủ Đâu A Hồ cẩn thận tìm tòi một lượt, Phương Viêm liền phát hiện dị thường trong phòng, trên tấm ván giường phát hiện một ám vách.

Mở ra cơ quan, trên vách tường xuất hiện một cái cửa, trên cửa có một lỗ nhỏ, hẳn là phải dùng chìa khoá mới có thể mở ra. Mà Phương Viêm phát hiện một cái thập tự hình chìa khoá trong túi trữ vật của Đâu A Hồ. Nhanh chóng lấy ra chìa khoá, Phương Viêm liền đem cửa ngàm mở ra.

Đập vào mắt đều là các loại yêu thú da lông xương cốt quý giá, hẳn còn nhìn thấy lượng lớn yêu đan trên giá, đây đều là bốn, năm cấp trở lên yêu thú yêu đan.

Ngoài ra Còn có một số đan dược, khoáng thạch quý giá.

Trên mặt đất linh thạch xếp thành từng tầng, đám linh thạch này đều không phải hạ phẩm linh thạch, mà là trung phẩm linh thạch, một viên trung phẩm linh thạch có thể so với một trăm viên hạ phẩm linh thạch, trên mặt đất đều phủ một tầng, số lượng không ít hơn hai, ba vạn. Hơn nữa cực phẩm linh Bình, pháp khí là tùy tiện vứt ở góc tường, còn vàng bạc đá quý để bị coi là rác rưởi, bị vứt bỏ một bên góc ít chú ý. Đặc biệt linh dược linh thảo thu được đều là năm, sáu giai cao cấp linh thảo linh dược.

mật thất nhỏ chỉ có Bốn, năm mét vuông toàn đồ quý giá tổng giá trị, không ít hơn mấy trăm vạn linh thạch.

"Ha ha... Lần này đúng là phát tài, chỉ bằng mật thất này liền thu hoạch bất phàm, thêm vào ngoại môn bảo tàng, không kể linh thạch, số còn lại giá trị chỉ sợ cũng đã hơn ngàn vạn hạ phẩm linh thạch a!" Nhìn thấy nhiều bảo vật như vậy, Phương Viêm không biết đám người kia đã cướp đoạt bao nhiêu người, độ giàu có gấp mấy chục lần Phương gia đi, không nhìn được tặc lưỡi nói.

"Này, đây là thượng phẩm linh thạch đi, đám Huyết Sát mã tặc đoàn cướp đoạt đại nhân vật nào, dĩ nhiên còn có thượng phẩm linh thạch. bảo bối này một viên có thể so với một ngàn viên hạ phẩm linh thạch còn muốn tốt a." khi cướp đoạt bảo bối bên trong mật thất nhỏ, Phương Viêm mở ra một cái hoàng kim rương, phát hiện bên trong dĩ nhiên đều là thượng phẩm linh thạch, đây là lần thứ nhất hẳn thấy thượng phẩm linh thạch, nhưng hẳn nhìn một chút liền nhận ra, linh khí nồng nặc từ thượng phẩm linh thạch tỏa ra gấp mười mấy lần trung phẩm linh thạch rải rác trong mật thất, người một cái toàn thân lỗ chân lông đều giãn ra, tinh thần chấn động mạnh.

có tới năm trăm viên thượng phẩm linh thạch, giá trị liền thành dù có tiền cũng không mua được a, đây chính là vật tư mà đoạt mệnh cảnh cường giả dùng cho tu luyện a.

hiện tại bảo bối này, đều thành tài sản của một mình Phương Viêm hẳn. Điều này không thể không khiến người ta kích động hưng phấn.

Rất nhanh, Phương Viêm liền đem đồ vật bên trong mật thất nhỏ đều vơ vét sạch sẽ. Những thứ này cái nào cũng là tinh phẩm, Phương Viêm còn không nỡ đem đổi thành điểm tích lũy.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 121: Hà Khẩu quận quận thành

"Lần này thật đúng là không uống đi một chuyến làm nhiệm vụ a! Đại hoạch được mùa, đúng là đại hoạch được mùa, điểm tích lũy gần lên tới mười vạn. Mỗi ngày tiêu hao 4,800 điểm tích lũy tu luyện, chỗ này đủ cho ta tu luyện hơn hai mươi ngày." Kiểm kê lại một chút thu hoạch ngày hôm nay, Phung Viêm không nhịn được cảm khái nói.

Nếu như nhiệm vụ như vậy có thêm mấy cái, Phung Viêm liền đúng là phát đạt, một hai năm tới cũng không cần vì điểm tích lũy mà phát sầu.

Huyết Sát mã tặc đoàn mã tặc đều bị chém giết, Phung Viêm tự nhiên liền muốn chạy về Ngao Hàn tông.

Ra khỏi Liên Vân trại, Phung Viêm thả một ngọn lửa đem thi thể trên đất đều đốt rụi, tiếp đó liền lên đường.

Bụi bặm ngập trời, ánh lửa bắn ra bốn phía, Huyết Sát mã tặc đoàn hung uy ngập trời từ đây biến mất trên thế giới.

"Nhiệm vụ hoàn thành, ta nên về Ngao Hàn tông ngay hay vẫn là đến Hà Khẩu quận quận thành một chuyến a?" Đi không bao xa, Phung Viêm liền nghĩ chân lại. Khi nhận nhiệm vụ tiêu diệt mã tặc, nhiệm vụ chỉ nói phải đem mục tiêu nhiệm vụ chém giết, cũng không có hạn chế thời gian giao nhiệm vụ.

Nếu như một tháng còn chưa hoàn thành nhiệm vụ, tự nhiên là từ bỏ nhiệm vụ, không thể không về tông môn. Mà hiện tại Phung Viêm mới đi có hai ngày, cách một tháng còn có hai mươi tám ngày, Phung Viêm dĩ nhiên không muốn lập tức về Ngao Hàn tông. Trái lại muốn đến Hà Khẩu quận quận thành kiến thức một phen. Hà Khẩu quận quận thành so với Duyệt Châu thành càng to lớn hơn.

"Đi, đến Hà Khẩu quận xem, nói không chừng có thể lấy được vài tờ đan phương hữu dụng, nếu có Hồi Nguyên Đan đan phương liền phát tài." Vừa suy nghĩ, Phung Viêm liền triển khai hóa phong thân pháp hướng về Hà Khẩu quận quận thành chạy tới.

Một đường không ngừng đi nhanh, chân khí trong cơ thể Phung Viêm nhanh chóng tiêu hao, mãi đến khi chân khí trong cơ thể toàn bộ tiêu hao hết, thân thể mềm nhũn suy yếu vô lực đạt đến cực hạn thân thể có thể chịu đựng mới dừng lại tìm một chỗ an toàn tu luyện.

Sau một canh giờ, Phung Viêm từ trong một ngọn núi nhỏ đi ra, tinh thần thoải mái, lại tăng 20 ngàn EXP, cách 180 vạn con kém bảy mươi sáu vạn, dựa theo tốc độ này, nhiều nhất một tháng liền có thể đột phá đến Bạo Khí Cảnh năm tầng.

Để đem chân khí trong cơ thể tiêu hao hết, chỉ cần Phung Viêm đem hóa phong thân pháp triển khai đến mức tận cùng cực hạn, nhiều nhất nửa giờ hẳn sẽ thoát lực, hai canh giờ một là một vòng, một ngày có thể đem chân khí tiêu hao sáu lần, mỗi lần tiêu hao hết xong tu luyện có thể tăng cường 20 ngàn EXP, một ngày chính là 12 vạn, bảy ngày hẳn có thể đột phá đến Bạo Khí Cảnh năm tầng.

Tương tượng thì rất tốt, bất quá Phung Viêm không thể một ngày để thân thể đạt đến cực hạn sáu lần, nhiều nhất chỉ có thể làm ba lần, nhưng dù chỉ như vậy, nửa tháng sau hẳn liền có thể đột phá đến Bạo Khí Cảnh năm tầng. Đến hẳn về núi, nhất định có thể đạt đến Bạo Khí Cảnh năm tầng.

Liền như vậy, Phung Viêm mỗi ngày đều nghĩ biện pháp dẫn vật mình, lúc nào cũng muốn nghiền ép tiềm năng bản thân hóa thành thực lực. Một khi đột phá thân thể cực hạn liền tìm địa phương bế quan tu luyện. Nguyên bản ba ngày lộ trình, Phung Viêm một đường vừa đi vừa nghỉ, bỏ ra bảy ngày thời gian mới chạy tới Hà Khẩu quận quận thành.

Hà Khẩu quận quận thành so với trong tưởng tượng của hắn còn muốn lớn hơn, không hổ là một quận chi thành, tường thành hùng vĩ vây quanh Hà Khẩu quận, từ xa quan sát, lại tựa như một con Viên cổ cự thú nằm phục trên đất, cửa thành mở lớn, Viên cổ cự thú chính là đang phun ra nuốt vào người qua lại trên đường.

Thô bạo, ngoại trừ thô bạo vẫn là thô bạo.

"Đây chính là Hà Khẩu quận quận thành, thủ thành quân đều là Luyện Khí kỳ tám, chín trọng tu sĩ. So với Duyệt Châu thành không chỉ mạnh hơn một cấp." Phung Viêm chậm rãi đi vào Hà Khẩu quận quận thành, nhìn thấy đứng thủ thành binh sĩ tựa như một cây cây lao tán thưởng nói.

"thuế Vào thành, mười lạng bạc ròng." Thủ thành binh sĩ ngăn cản Phung Viêm nói.

"Không hổ là quận thành, thuế vào thành cũng lớn như vậy." Phung Viêm nộp mười lạng bạc ròng khẽ lắc đầu nói, tiếp đó liền theo dòng người tiến vào trong thành.

Hà Khẩu quận quận thành Bùi gia.

"Lý Trọng Dũng, người nói, xảy ra chuyện gì, Huyết Sát mã tặc đoàn tại sao lại bị người diệt, trước khi bị diệt, một điểm phong thanh người đều không thu được, người làm việc như thế nào. Còn có, đã qua hai ngày, còn không tra ra người ra tay sao?" Một cảm y thanh niên đứng chấp tay, hướng về người trung niên phía sau quát hỏi.

"Chúa công, theo tin tức thu được hẳn là do một thiếu niên làm ra. Hắn một mình diệt Huyết Sát mã tặc đoàn tam đương gia Đậu A Báo." Lý Trọng Dũng xoa xoa cái trán đỏ đầy mồ hôi hột, khom người trả lời.

"thiếu niên, thiếu niên đó ra sao, là đại thế gia đại tông môn phái ra rèn luyện đệ tử sao?" Cảm y thanh niên xoay người hỏi.

"Khởi bẩm chúa công, đây là một tông môn đệ tử. Bởi vì đoạn thời gian gần đây Huyết Sát mã tặc đoàn cướp đoạt vài cái thương đội, nhiều thế lực nhỏ

đều tổ chức nhân thủ muốn tiêu diệt Huyết Sát mã tặc đoàn, nhưng không có đặc thủ, nhất định là tông môn phụ cận việc đem tiêu diệt Huyết Sát mã tặc đoàn thành nhiệm vụ cho môn hạ đệ tử rèn luyện." Lý Trọng Dững nghe vậy nói.

"Tông môn đệ tử, phái người tra cho ta phụ cận mấy cái lực, thất phẩm tông môn, xem là người nào nhận nhiệm vụ tiêu diệt Huyết Sát mã tặc đoàn." Cẩm y thanh niên nhàn nhạt phát phát tay nói.

"đã rõ, thuộc hạ lập tức đi làm." Lý Trọng Dững nghe vậy đáp nhẹ một tiếng, tiếp đó liền khom người lui ra khỏi đại điện xa hoa.

"Hừ, chẳng cần biết người là ai, dám đụng đến người của Bùi Thế Minh ta, bất luận người có thất phẩm thế lực thậm chí là lực phẩm thế lực làm chỗ dựa, ta đều sẽ diệt người." Nghĩ đến mình thật vất vả mới nâng đỡ được một luồng thế lực ngầm liền bị người diệt, cơ bản là đoạn hãn tài lộ a! Bùi Thế Minh không nhịn được hừ lạnh nói.

"Khởi bẩm thiếu chủ, đã kết quả." Lý Trọng Dững mới vừa rồi đi không lâu đã lập tức quay lại.

"Lý Trọng Dững, tình huống thế nào, nhanh như vậy liền có kết quả?" Bùi Thế Minh chân mày cau lại, có chút không vui nói.

"Chúa công, một vị biểu ca của ta tại Ngạo Hàn tông truyền đến tin tức, nói hãn có một đồng môn nhận tiêu diệt Huyết Sát mã tặc đoàn nhiệm vụ. Nếu như kẻ này đến Hà Khẩu quận quận thành, có cơ hội liền ra tay đem hãn làm thịt." Lý Trọng Dững nghe vậy nói.

"Ngạo Hàn tông đệ tử nội môn, lẽ nào người này là Bạo Khí Cảnh hậu kỳ đỉnh cao, cũng chỉ có Bạo Khí Cảnh hậu kỳ tu sĩ mới có thể diệt Huyết Sát mã tặc đoàn." Bùi Thế Minh đi qua đi lại trong đại điện.

"Tra, thông báo thành vệ quân, chú ý một kẻ gọi Phương Viêm Ngạo Hàn tông đệ tử. Nếu như đúng là người này diệt Huyết Sát mã tặc đoàn, lập tức đem bắt giữ đưa tới cho ta. Không cũng phải tìm cơ hội đem hãn tiêu diệt, cũng coi như đưa cho đám Đâu gia huynh đệ một câu trả lời."

...

"Đa Bảo Các! Hà Khẩu quận quận thành cũng có Đa Bảo Các a, xem ra Đa Bảo Các thế lực thật đúng là lớn." Xuyên qua dòng người, Phương Viêm trên đường cái nhìn thấy Đa Bảo Các chi nhánh.

Đa Bảo Các vàng son lộng lẫy, bốn cái Kim Long nơi cửa hướng thẳng lên bầu trời, đều là dùng vàng ròng đúc lại mà thành, vàng chói lọi, rất thô bạo huy hoành.

Đa Bảo Các, dòng người tấp nập, rất nhiều loại người ra ra vào vào, Phương Viêm cũng không có dừng lâu tại cửa, bước tiến vào bên trong.

Duyệt Châu thành Đa Bảo Các có thể bán đấu giá đan phương, Hà Khẩu quận quận thành Đa Bảo Các so với Duyệt Châu thành Đa Bảo Các còn xa hoa đại khí vài lần, trong này hãn cũng có đan phương để bán đi.

"Khách nhân tôn quý, ngài cần phục vụ gì sao?" Đa Bảo Các khí thế dị thường, phục vụ cũng là nhất lưu, mới vừa bước vào phòng khách, tiếp đó một cô gái trẻ tướng mạo niềm nở hướng về phía Phương Viêm cười hỏi.

~~~~ hai chương hôm nay đã lên. Tối nay có thể thêm chương nữa!

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 122: Mua đan phương cùng Không Gian thạch

"Các người có đan phương để bán không?" Phương Viêm nghe vậy hỏi.

"Đan phương, xin hỏi quý công tử người cần loại đan phương nào. Đa Bảo Các Chúng ta có rất nhiều loại đan phương." Cô gái trẻ lịch thiệp đáp lời.

"Hả, các người có rất nhiều loại đan phương sao, có thể đem ra cho ta xem một chút được không?" Phương Viêm nghe vậy lộ ra vẻ hứng thú, lần này tới đây Hà Khẩu quận quận thành đúng là đến đúng chỗ rồi, bình thường đan phương đối với Phương gia xa là không thể với tới nhưng tại đây lại có thể tùy ý thấy được.

"công tử tôn kính, mời theo ta lên lầu hai." Cô gái trẻ hướng Phương Viêm làm một cái thủ hiệu mời, tiếp đó đi trước dẫn đường.

"công tử, là người muốn mua đan phương sao?" Tiến vào trong một phòng riêng trên lầu hai, một cẩm y ông lão tuổi chừng lục tuần hướng Phương Viêm hỏi.

"Đúng, ta cần đan phương tăng cường tu vi, khôi phục chân nguyên." Phương Viêm ngồi xuống, thân nhiên nói.

"Tiểu Thanh dâng trà, lấy trà ngon ta cất giấu." Cảm y ông lão nghe vậy, hướng nữ hầu bên cạnh phân phó.

Chỉ chốc lát, các loại linh quả bánh ngọt cùng linh trà tốt nhất đều bày trên khay trà của Phương Viêm.

"công tử, chúng ta này có rất nhiều loại đan phương, nếu như ngươi dự định tự mình luyện chế, giá tiền không nhỏ hơn nữa thành phẩm cũng rất cao. Chúng ta ở đây có rất nhiều các loại linh đan đã luyện chế tốt, nếu như ngươi muốn số lượng lớn, ta có thể bán tiện nghi ngươi một chút." Cảm y ông lão hướng Phương Viêm thân nhiên nói.

"Ta vẫn là muốn đan phương, phiền phức ngươi đem ra cho ta nhìn một chút, nếu như không lặp lại với đan phương của ta, mà giá cả lại thích hợp, ta đều sẽ mua." Phương Viêm nghe vậy lắc đầu nói. Hắn có Tiên Giới hệ thống Luyện Đan Các, tương đương với bên người mang theo một bậc thầy luyện đan, chỉ cần có vật liệu, đan dược gì cũng có thể luyện thành, quan trọng nhất là phải có đan phương. Phương gia sau này phát triển liền hi vọng hắn.

"Được rồi!"

cảm y ông lão nói một tiếng sau đó liền tiến vào bên trong các, chỉ chốc lát, trong tay liền cầm vài tờ màu sắc óng vàng đan phương.

"công tử, đây là Hồi Khí Đan đan phương công hiệu khôi phục chân khí của tu sĩ Bạo Khí Cảnh trở xuống. Tấm này là Hồi Nguyên Đan đan phương, tiên thiên cảnh cùng Đoạt Mệnh cảnh tu sĩ đều có thể dùng để khôi phục nguyên khí, còn đây là Tinh Nguyên Đan đan phương, có thể tăng cường Bạo Khí Cảnh tu sĩ tu vi, tăng tốc độ tu luyện, đây là Giải Độc Đan..."

Cảm y ông lão lấy ra đều là đan phương phổ biến, không phải rất quý giá, một số bất cử phẩm thể lực đều có thu gom.

năm loại đan phương, một tấm là giải độc loại, một tấm là khôi phục Tiên Thiên cảnh tu sĩ chân nguyên, khác một tấm là Hồi Khí Đan, Phương Viêm đã có, còn có hai tấm tăng cường tu vi Tinh Nguyên Đan cùng Nguyên Khí Đan.

"Hồi Khí Đan đan phương ta đã có, này tứ đan phương giá bao nhiêu, giá cả thích hợp ta đều muốn." Phương Viêm nghe được đối phương giới thiệu xong, nhất thời không khỏi nói.

"bốn loại đan phương này, trong đó Nguyên Khí Đan đan phương quý trọng nhất, bởi vì nó thích hợp cho Tiên Thiên cùng Đoạt Mệnh cảnh tu sĩ dùng, tăng thêm tốc độ tu luyện. Thứ yếu là Hồi Nguyên Đan đan phương.

Nguyên Khí Đan đan phương giá ba trăm vạn, Hồi Nguyên Đan rẻ hơn chút giá 250 vạn hạ phẩm linh thạch, mà Tinh Nguyên Đan chỉ có một triệu hạ phẩm linh thạch, Giải Độc Đan có chút kém chỉ có thể giải một vài loại chứng khí cùng với phổ thông độc vật độc, giá 150 vạn hạ phẩm linh thạch, tổng cộng là tám trăm vạn hạ phẩm linh thạch." Cảm y ông lão quan sát kỹ Phương Viêm một cái rồi nói.

"Cái này, có phải hay không quá cao?" Phương Viêm nghe vậy không khỏi cau mày.

Hồi Nguyên Đan đan phương so với Hồi Khí Đan đan phương chính là quý giá gấp mười lần. Phương Viêm trên người tuy có nhiều linh thạch như vậy, nhưng bình thường túi chứa đồ cũng chỉ có hai, ba mét vuông, nhiều nhất cũng chỉ chứa được khoảng hai trăm vạn hạ phẩm linh thạch, tám trăm vạn hạ phẩm linh thạch, nhất định phải trung phẩm túi chứa đồ mới có thể chứa đựng. Trung phẩm túi chứa đồ đã có thể gây nên một số người nhòm ngó. Phải biết thất phu vô tội, mang ngọc kì tội a!

đạo lý Tiên của không lộ ra ngoài, Phương Viêm hắn rất rõ ràng, huống chi tám trăm vạn hạ phẩm linh thạch xuất hiện trên người một tên Bạo Khí Cảnh năm tầng tu sĩ quá bất thường, vì lẽ đó Phương Viêm cũng không có tùy tiện giao dịch.

"thế nên ta mới nói nói, mua đan phương không có lời, chỉ có thể gia chuyển tu linh dược mới đồng ý làm như thế. Nếu không ngươi vẫn là mua đan dược tăng cường tu vi đi. Chừng một trăm vạn hạ phẩm linh thạch liền đủ để tu vi của ngươi tăng lên tới Bạo Khí Cảnh đỉnh cao, thậm chí có thể để ngươi đột phá đến Tiên Thiên chi cảnh." Cảm y ông lão nghe vậy không khỏi cười nói.

Những đan phương này, Phương Viêm hắn đều cần, bất quá quá đắt một chút, hắn một lần ăn không vô, huống chi trên người hắn không có nhiều hạ phẩm linh thạch như vậy, mà trung phẩm linh thạch cùng thượng phẩm linh thạch hắn sẽ không đem ra tiêu dùng. Vì lẽ đó hắn liền rơi vào tình huống khó xử. Tinh Nguyên Đan, Nguyên Khí Đan, hắn có Tiên Giới hệ thống, tu luyện chỉ cần EXP, đan dược tăng cường tu vi đối với hắn cơ bản vô dụng, nhưng hắn không dùng tới không có nghĩa Phó Khinh Huyền, Phương gia thành viên cũng sẽ không cần. Vì vậy những đan phương này nhìn như vô dụng, đối với hắn lại là có tác dụng lớn. Nếu có cơ hội, nhất định phải đem tất cả mua lại.

"Tinh Nguyên Đan nếu tiện nghi một chút nữa, ta liền mua trước đan phương này, cái khác sau này lại nói." Phương Viêm cẩn thận cân nhắc một phen, cuối cùng tuyển chọn đan phương tăng cường tu vi Tinh Nguyên Đan, còn Nguyên Khí Đan có thể chờ hắn sau này tu vi tăng cao tại tới mua.

"Tinh Nguyên Đan đan phương một trăm vạn, đây là giá rẻ nhất, nếu như đưa đến một số châu phủ khác bán đầu giá, tuyệt đối không chỉ cái giá này." Cảm y ông lão nghe vậy lắc đầu.

"Được rồi, một trăm vạn hạ phẩm linh thạch liền một trăm vạn, ta mua." Phương Viêm nghe vậy là mạnh mẽ cắn răng nói.

Hiện hạ phẩm linh thạch trên người hắn có thể đem ra dùng khoảng 160 vạn, đủ để mua Tinh Nguyên Đan đan phương còn dư hơn 60 vạn.

"mỗi hòm Linh thạch này là một vạn, một trăm hòm vừa vặn trăm vạn." Phương Viêm vỗ Càn Khôn chứa đồ bên hông, từng hòm từng hòm linh thạch liền xuất hiện tại trong phòng, cảm y ông lão từng cái kiểm kê, tiếp đó hài lòng nói.

"công tử, đan phương ngươi cũng thu rồi, chúng ta coi như đã thanh toán xong. Ngươi còn cần hỗ trợ gì không?" Cẩm y ông lão hoàn thành một khoản buôn bán lớn như vậy, nhất thời không khỏi cười nói.

"Há, đúng rồi, các ngươi có hay không Không Gian thạch dùng cho luyện chế không gian pháp bảo a." Càn Khôn túi chứa đồ là do Không Gian thạch luyện chế mà thành, Đa Bảo Các này khí thế rất lớn. Mà hân hiện tại cũng phát hiện hân 100 mét vuông không gian ba lô có chút không đủ dùng, nhất thời không khỏi muốn mua một ít Không Gian thạch thăng cấp không gian ba lô.

"Không Gian thạch chúng ta còn có một chút trữ hàng." Cẩm y ông lão nghe vậy cười nói.

Càn Khôn túi chứa đồ rất đắt, tại tu chân Đại thế giới còn không được phổ cập, nhưng Không Gian thạch cũng không phải đồ vật quý trọng gì, rất nhiều người đều lấy Không Gian thạch thử tự luyện chế Càn Khôn túi, bất quá thành công rất ít, hơn nữa mấy người có may mắn thành công cũng đều tự mình cất giữ, vì vậy Càn Khôn túi còn không được phổ cập, giá trị vẫn là rất cao.

"Đi, mang ta đi xem, có bao nhiêu ta muốn bấy nhiêu." Phương Viêm đối với không gian thạch giá trị cũng có chút hiểu biết, một khối Không Gian thạch to bằng cái thớt giá trị 10 ngàn hạ phẩm linh thạch. Có thể để cho không gian ba lô đang gia tăng bốn mươi, năm mươi mét vuông, mà Không Gian thạch tìm thấy trong Cao gia Tàng bảo khố lại giá trị 20 ngàn hạ phẩm linh thạch.

Đến đại sảnh Đa Bảo Các, Phương Viêm được kiến thức đối phương cái gọi là có chút tồn kho là như thế nào. Không Gian thạch To bằng cái thớt có hơn trăm khối.

"Nếu như đem số Không Gian thạch này đều để thăng cấp không gian ba lô, không phải có thể để cho không gian ba lô tăng mấy ngàn mét vuông a." Cảm nhận được Không Gian thạch tỏa ra nồng nặc không gian rung động, Phương Viêm trong lòng không nhịn được cảm khái.

~~~~ giữ lời hứa tối nay tặng một chương, ngày mai lại đăng tiếp!

Cảm ơn NhịThếTổ huynh tặng linh thạch Chúc các vị Đạo Hữu tu luyện vui vẻ!

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 123: Mạc danh bị đuổi giết

"Linh thạch a, dù nhiều cũng vĩnh viễn không đủ tiêu!" khi Phương Viêm rời khỏi Đa Bảo Các, hạ phẩm linh thạch trên người hầu như đã tiêu hao sạch sẽ, chỉ còn lại 3 vạn trung phẩm linh thạch cùng năm trăm thượng phẩm linh thạch mà hân không đụng tới, Phương Viêm không nhịn được cảm khái.

Có điều hết thảy đều đáng giá, không nói Tinh Nguyên Đan đan phương giá trị trăm vạn, chỉ bằng vào 120 khối không gian thạch to bằng cái thớt đã không uổng chuyến này.

Kỳ thực Phương Viêm cũng nên thấy đủ, nếu không phải hân tiêu diệt Huyết Sát mã tặc đoàn thu được một bút tiền lớn, lấy giá trị bản thân hân tuy có thể mua được đan phương, còn lại cũng chỉ có thể để hân mua một khối Không Gian thạch nhỏ a.

rời khỏi Đa Bảo Các, Phương Viêm cảnh giác nhìn lướt qua bốn phía, thấy phía sau cũng không có người theo dõi, lúc này mới tìm một gian khách sạn trong thành ở lại.

Hiện tại không gian thạch đã tới tay, hân cần phải không gian ba lô thăng cấp, sau đó lại học Tinh Nguyên Đan đan phương. Học được đan phương hân sẽ có thể luyện chế linh đan, đến lúc đó trở lại Ngao Hàn tông, hân là có thể đem vật này đưa cho Phó Khinh Huyền cùng Phương Thanh, bọn họ có đan được tăng cường tu vi Tinh Nguyên Đan, sau đó tu luyện nhất định có thể tiến bộ thần tốc.

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ thăng cấp không gian ba lô thành công, không gian ba lô mở rộng đến năm ngàn mét vuông."

Phương Viêm đem không gian ba lô thăng cấp, tiếp đó, cẩn thận nghiền ngẫm Tinh Nguyên Đan đan phương. Chỉ chớp lát, âm thanh thông báo của hệ thống lại vang lên trong đầu.

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ thu thập được Tinh Nguyên Đan phương pháp luyện chế."

"không gian tồn trữ Năm ngàn mét vuông, hiện tại lại đạt được Tinh Nguyên Đan phương pháp luyện chế, mà được liệu luyện chế Tinh Nguyên Đan ta đều có, hiện tại có thể luyện chế a." Phương Viêm nghe được âm thanh thông báo của hệ thống không nhịn được khẽ cười.

Vận may đến chặn cũng không chặn nổi. Duy nhất có chút không được hoàn mỹ là Tinh Nguyên Đan không thể dùng đến tầng cao tu vi của hân, nếu không thì lại càng thêm hoàn mỹ a.

Tại Hà Khẩu quận thành Phương Viêm thu được thứ mình cần, tiếp tục ở lại cũng không có nhiều ý nghĩa lắm, thân ở phố xá sầm uất, hân không thể thoả thích nghiền ép tiềm năng bản thân. Nếu như về Ngao Hàn tông, trên đường nhất định sẽ không cô quạnh.

Tại Hà Khẩu quận quận thành Phương Viêm đợi một đêm, sáng sớm ngày thứ hai, hần liền trả phòng chuẩn bị chạy về Ngạo Hàn tông.

Hà Khẩu quận quận thành Bùi phủ.

"Cái gì, người nói Phương Viêm tiểu tử này sáng sớm hôm nay rời khỏi Hà Khẩu quận quận thành." Nghe thuộc hạ báo cáo, Lý Trọng Dững một mặt xúi quẩy. Ngày hôm qua bọn họ vừa lấy được tin tức nơi nghỉ của Phương Viêm, còn không chuẩn bị động thủ, cái tên này dĩ nhiên sáng sớm liền ra khỏi thành.

"Người mau mau phái người nhìn chăm chăm tiểu tử này cho ta, ta đi thông báo chúa công đồng thời nhận chỉ thị nên làm gì tiếp theo."

vừa dứt lời, Lý Trọng Dững liền một đường chạy đi thông báo Bùi Thế Minh.

...

Chỉ chớp lát, một đội kình kỵ binh chạy ra Hà Khẩu quận quận thành, phương hướng chính là con đường Phương Viêm đi về Ngạo Hàn tông.

"Dương đại nhân, mục tiêu lần này để chúng ta ra tay có tu vi gì a." Một tên trung niên giục ngựa lao nhanh, hướng về phía người trung niên cầm đầu hỏi.

"Chúng ta lần này ra tay chính là một tên Bạo Khí Cảnh ba tầng tông môn đệ tử, hảo hảo biểu hiện, sự tình lần này hoàn thành, Bùi thiếu tuyệt đối thiếu không được chỗ tốt cho cả người và ta." Dương Tính cười nói.

"Bằng vào chúng ta một Bạo Khí Cảnh bảy tầng, bốn cái Bạo Khí Cảnh sáu tầng, năm cái Bạo Khí Cảnh ba tầng tu sĩ đối phó một Bạo Khí Cảnh ba tầng tu sĩ hoàn toàn là giết gà dùng dao mổ trâu a. Thật không biết Bùi thiếu nghĩ như thế nào, lại phiền Dương đại nhân ngài tự mình ra tay." Tiểu Suru nghe vậy không khỏi thầm nói.

"Gỗ đầu, bớt nói, mau làm việc, Bùi thiếu an bài như vậy nhất định có dụng ý của hần." Dương Tính nghe vậy có tình quát lớn một tiếng, kỳ thực hần cũng rất tán thành lời nói của đối phương, nhiều như vậy người đi đối phó một Bạo Khí Cảnh ba tầng tu sĩ có chút đại tài tiểu dụng.

...

Phương Viêm vừa tiến vào khu vực không có người ở, hóa phong thân pháp liền triển khai đến mức tận cùng, bắt đầu liều mạng nghiền ép tiềm năng bản thân.

trái lại đám trinh sát phía sau âm thầm kêu khổ, chúng nhất thời bất cần, mắt tung tích Phương Viêm. Nếu không phải hần biết rõ mục đích của Phương Viêm là ở Ngạo Hàn Tông, hơn nữa trên người còn có Thiên Lý Truy Hồn hương, nếu không giờ khắc này hần cũng chỉ có thể bỏ theo dõi trở lại phục mệnh.

"Vương Tam, người nói tiểu tử này ở gần đây sao?" Dương Tính dẫn người đi mấy trăm dặm mới đuổi theo được tiểu tham Vương Tam, nhất thời hơi nghi hoặc.

(tiểu tham- hần là lính trinh sát)

Phương Viêm chân trước mới đi, chân sau bọn họ liền đến, nhưng để bọn họ không nghĩ tới, vốn cho chỉ mất vài phút có thể hoàn thành nay bọn họ lại đã trì hoãn hơn nửa canh giờ đều không thể hoàn thành, suýt chút nữa mất đi tung tích mục tiêu nhiệm vụ.

"Ta ở trên người hần lưu lại Thiên Lý Truy Hồn hương, nếu như không có chạy ra ngàn dặm, Tiểu Hoa điều của ta đều có thể lần theo." Vương Tam nghe vậy cung kính nói.

"Nếu mục tiêu gần, mà chúng ta cũng tới, mau mau khóa chặt tiểu tử này, hoàn thành nhiệm vụ, chúng ta còn hướng về Bùi thiếu báo cáo." Dương nghe vậy hơi không kiên nhẫn phát phát tay. Hần rất buồn bực, tiểu tử này không hiểu là làm như thế nào, hơn nữa canh giờ dĩ nhiên chạy đi mấy trăm dặm, vội vàng đi đâu thai a!

Phải biết bọn họ cười hần huyết bảo mã, ngày đi ngàn dặm, nhưng vì đuổi đến nơi này, hần huyết bảo mã đều sắp chết mệt a.

"Tại đây một sơn động nhỏ, bốn phía mặc dù có chút cành khô lá héo yếm hộ, nhưng mùi vị Thiên Lý Truy Hồn hương rất đậm, ta dám kết luận người này ngay ở bên trong hang núi này." Vương Tam nhìn Tiểu Hoa điều tại một đồng cảnh khô lá héo giữa sườn núi chít chít kêu to, nhất thời không khỏi nói.

"Tại đây cũng tốt, người đi đem tiểu tử này bắt tới cho ta." Dương Tính chỉ vào một tên Bạo Khí Cảnh ba tầng tu sĩ ra lệnh..

tên Bạo Khí Cảnh ba tầng xóc cành khô nát điệp bao trùm tại cửa động, tia sáng xuyên vào đến trong hang động, một bóng người đập vào mi mắt.

"Dương đại nhân, trong động có người, một tên thiếu niên ở bên trong tu luyện."

"Nếu là tiểu tử kia liền đem hần bắt ra cho ta." Dương Tính trầm giọng ra lệnh.

cỏ dại nơi Cửa động bị người dùng man lực bạo lực xóc lên, Phương Viêm liền phát giác ra, mở động ra hai con mắt vốn đóng chặt từ trong tu luyện tỉnh

lại, có chút tức giận nhìn ra ngoài cửa động.

"Đây là tình huống thế nào, lẽ nào những người này hướng về phía ta mà đến. Nhưng ta không nhớ rõ khi nào đắc tội qua một đám người như vậy a!"

"Các người là người nào, muốn làm gì?" tên tu sĩ Bạo Khí Cảnh ba tầng vẫn không có bước vào trong động, tiếp đó Phương Viêm liền đứng dậy lạnh lùng nói.

"Tiểu tử, người gọi Phương Viêm đúng không!" Phương Viêm từ trong động đi ra, Dương Tính nhất thời không khỏi nói.

"Làm sao người biết ta tên Phương Viêm, ai nói cho người?" Phương Viêm lông mày ngưng lại, hướng đối phương hỏi ngược lại, dự cảm không tốt trong lòng càng ngày càng đậm.

"Người là Phương Viêm thì tốt rồi, người đến, bắt lại cho ta, nếu như dám cả gan phản kháng, giết bất luận tội." Dương Tính cười lạnh một tiếng, hướng năm tên Bạo Khí Cảnh ba tầng tu sĩ bên người ra lệnh.

"Muốn bắt ta, các người là muốn chết a." Phương Viêm thấy tình thế có chút không đúng, mấy kẻ này nhất định là tìm đến mình phiền phức, muốn tiêu gia mệnh, phải hỏi qua tiểu gia trong tay nắm đầm mới được.

Nhất thời quát mắng một tiếng, Hóa Phong Thân Pháp triển khai, tránh thoát cục diện năm người vây công, một cái Băng Sơn Quyền hướng về Dương Tính đánh tới.

~~~~ hiện tại Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống (dịch) đang nằm ở vị trí 12 thánh bảng!

các vị Đạo hữu like và đề cử cho ta lên top nào!

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 124: Ai cần ta đều phải chết

"Tiểu tử, lại dám phản kháng, thật đúng là điếc không sợ súng." Dương Tính vạn lần không nghĩ tới Phương Viêm sẽ hung hãn như vậy, phát hiện tình huống đối lập liền động thủ, nhất thời quát một tiếng, tay một phải giơ lên đón lấy Phương Viêm đánh ra Băng Sơn Quyền.

"Àm!"

Hai quyền tiếp xúc, một bên tay toàn lực, mà một cái khác nửa đường chặn lại, tuy rằng tu vi có chênh lệch không nhỏ, nhưng Phương Viêm kỹ cao một bậc, đối phương gắng đón đỡ Phương Viêm Băng Sơn Quyền, bóng người loáng lên một cái, liền tiếp lui ra hai bước mới ổn định thân hình.

"Hảo tiểu tử, nguyên lai thật sự có tài, coi thường người, dĩ nhiên ăn chút thiệt thòi nhỏ." Dương Tính ổn định thân hình, hướng về phía Phương Viêm cười lạnh nói.

"Coi thường ta, ăn chút thiệt thòi, nói cho người, hôm nay tiểu gia với các người không để yên, phiền phức dĩ nhiên phiền tới trên đầu tiểu gia, ngày hôm nay các người đều phải chết." Mặc danh kì diệu có người công kích quấy rối bản thân tu luyện, Phương Viêm ôm một bụng hỏa khí, một lần nghiền ép tiềm năng bản thân đến cực hạn dễ dàng sao? Nguyên bản lần này tu luyện có thể tăng cường 20 ngàn EXP, không nghĩ tới lại bị đối phương đánh gãy tiết tấu tu luyện, lần này ít đi bảy, tám ngàn EXP. Chỉ bằng vào điểm này, những kẻ trước mắt toàn bộ đáng chết.

"Chỉ bằng người, một tên Bạo Khí Cảnh ba tầng giun đé, đại gia ta một cái tát liền đập chết người." Một tên Bạo Khí Cảnh sáu tầng nghe được Phương Viêm kiêu ngạo nhất thời không khỏi kêu gào nói.

Phương Viêm hơi nhướng mày, những người này có thể nói là thế tới hung hăng, nhân số không phải rất nhiều, nhưng mỗi người đều là tinh anh trong tinh anh, năm tên Bạo Khí Cảnh ba tầng tu sĩ hẳn có thể hoàn toàn không để trong mắt, nhưng Bạo Khí Cảnh sáu tầng cùng Bạo Khí Cảnh bảy tầng tu sĩ hẳn liền không thể vận mười hai thành chú ý.

"Bất giác phải bắt vua trước, trước tiên giết chết đầu mục Bạo Khí Cảnh bảy tầng, những người còn lại sẽ dễ dàng đánh tan." Trong nháy mắt, Phương Viêm liền phân tích thiệt hơn. Hiện tại không giống như lúc đối mặt đám mã tặc nhân số đông đảo, mười một người, như muốn đã kích trước hết đem kẻ lợi hại nhất giết chết, sau đó lại diệt trừ Bạo Khí Cảnh ba tầng, cuối cùng là mấy tên Bạo Khí Cảnh sáu tầng.

Nhân lúc đang nói chuyện, mấy tên Bạo Khí Cảnh sáu tầng tu sĩ cười nhạo Phương Viêm liền vùng kiếm đâm thẳng Hấn.

Phương Viêm cười nhạt, một cái Băng Sơn Quyền trong nháy mắt nổ ra, đem thế tiến công dễ dàng ngăn trở, Hóa Phong Thân Pháp triển khai ra, tách ra khỏi đối phương, hướng về Dương Tính nhào tới.

"Huyền Ảnh Trảm!"

"Thủy Mạc Mạn Thiên!"

"Băng Sơn!"

...

Phương Viêm vừa tới gần Dương Tính, hung mãnh công kích tựa như mưa to gió lớn liên miên không dứt, Huyền Ảnh Kiếm Quyết, Thủy Ảnh Kiếm, Băng Sơn Quyền liên tiếp không ngừng đánh ra.

"Tiểu tử, ngươi không phải Bạo Khí Cảnh ba tầng, Bạo Khí Cảnh ba tầng tu sĩ không thể có sức chiến đấu mạnh như thế, ngươi chắc chắn phải là Bạo Khí Cảnh bốn tầng." Dương Tính bị Phương Viêm áp chế, đánh đến không có cả sức đánh trả, mấy người phụ cận cũng đều không thể xen tay vào được, nhất thời không khỏi cả kinh kêu lên.

"Bạo Khí Cảnh ba tầng tu vi, là ai nói cho ngươi, Lý Vân Thông sao?" Phương Viêm nghe vậy đột nhiên nói.

"Làm sao ngươi biết?" Dương Tính nghe vậy đột nhiên cả kinh, tiểu tử này là làm sao biết là Ngạo Hàn tông Lý Vân Thông tiết lộ tin tức thân phận của hắn.

"Không trách, hóa ra là tên kia, lấy quan hệ của hắn tại Ngạo Hàn tông, muốn biết ta ở đâu, phái ra nhân thủ đối phó ta không phải là không thể." Phương Viêm nghe được đối phương hỏi ngược lại biết là đối phương nói lời miệt thị. Nhưng là nghĩ đi nghĩ lại, tình huống này vẫn có chút không đúng!

Lý Vân Thông tại Duyệt Châu thành từng phái người ra tay với hắn, hơn nữa còn là Tiên Thiên cảnh cường giả, lần kia không có thể đem hắn chém giết, lần này không nên phái đối thủ kém như thế tới đối phó hắn a! Mới có một tên Bạo Khí Cảnh bảy tầng tu sĩ, bốn cái Bạo Khí Cảnh sáu tầng tu sĩ, muốn tuyệt sát hắn rõ ràng không thể a!

"Nếu biết, ngươi liền có thể an tâm đi chết, miễn cho chết lại thành hồ đồ quý." Dương Tính cười gằn. Nguyên bản nhiệm vụ dễ như trở bàn tay, không nghĩ tới sẽ vướng tay chân như vậy. Bạo Khí Cảnh bốn tầng có thể cùng Bạo Khí Cảnh bảy tầng giao thủ.

"Chết là các ngươi mới đúng." Nếu đã là kẻ địch, hơn nữa còn là Lý Vân Thông phái tới, Phương Viêm cùng Lý Vân Thông cừ hận cơ bản không thể hóa giải. Đương nhiên phải ra tay toàn lực đem đám người chuyển này toàn bộ đánh chết, coi như không thể đã kích Lý Vân Thông thế lực, cũng có thể buồn nôn đối phương một hồi.

"Băng Sơn!"

"Thủy Mạc Mạn Thiên!"

Băng Sơn Quyền đánh về Dương Tính, Thủy Ảnh Kiếm Thủy Mạc Mạn Thiên phong lại thế tiến công bốn tên Bạo Khí Cảnh sáu tầng khác. Tiếp đó thân hình xoay một cái, Huyền Ảnh Trảm xuất ra, mười tám đạo kiếm ảnh hướng về đối phương giao sát.

"Đáng chết, tiểu tử này tu vi không cao, làm sao lợi hại như vậy, sát chiêu tầng tầng thi triển." Dương Tính quát lớn, mũi kiếm xoay một cái, hướng về Phương Viêm đâm tới, đỡ lại thế công cuồng bạo của Phương Viêm.

Hiện tại nếu hắn không liều mạng, sau này hắn sẽ không còn có cơ hội liều mạng, Phương Viêm mạnh mẽ, có thể nói đã vượt qua hắn nhận thức.

"Mau!"

Dương Tính tay run lên, một tấm hỏa diễm phù từ ống tay áo bắn ra, khê quát một tiếng, nhất thời hỏa diễm phù liền hóa thành một con đại hỏa điều đánh về phía Phương Viêm.

"Dĩ nhiên dùng linh phù, ngươi đã là cung giương hết đà." Hỏa diễm phù hóa thành một con hỏa điều đập tới, Phương Viêm cười lạnh một tiếng, một đòn Băng Sơn Quyền đánh ra, một loại cương mãnh khí thế Lực Phách Hoa Sơn đón lấy hỏa điều, chỉ nghe ầm một tiếng, hỏa diễm bắn ra bốn phía. Khung bố sóng nhiệt đánh vào tên Bạo Khí Cảnh phụ cận liên tiếp lui về phía sau.

"Huyền Ảnh Trảm!"

"Băng Sơn!"

"Huyền Ảnh Trảm!"

...

Phương Viêm nắm lấy cơ hội hiếm có này, Huyền Ảnh Kiếm Quyết, Băng Sơn Quyền không cần tiên đánh ra. một luồng liễu mạng tư thế.

"Ầm!"

Dương Tính tả chi hữu chặn, đột nhiên bị Băng Sơn Quyền bắn trúng, thân thể cứng đờ, không có bất kỳ động tác phản kích, Huyền Ảnh Trảm tiếp đó chém tới, hắn muốn tránh cũng tránh không được, chỉ có thể mạnh mẽ chống đỡ. Khung bố sức mạnh trực tiếp đem đánh bay, trước ngực biến thành

một mảnh máu thịt be bét.

"kiếm chiêu Thật là lợi hại, đây hẳn là Địa cấp kiếm kỹ chứ? Có thể phá hoàng kim nhuyễn giáp của ta." Dương Tinh miệng phun máu tươi, đầy mặt kinh hãi.

"Người có thể an tâm ra đi." Phương Viêm cười khê, Băng Sơn Quyền trong nháy mắt đánh ra, chỉ nghe phịch một tiếng, đầu Dương Tinh tự như quả dưa hấu nổ tung, máu tươi bắn ra bốn phía.

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ vượt cấp giết địch thành công, thu được tám mươi điểm tích lũy."

Âm thanh thông báo của hệ thống lại vang lên trong đầu Phương Viêm, tiếp đó, ánh mắt Phương Viêm lạnh như băng nhìn chăm chăm vào bốn tên Bạo Khí Cảnh sáu tầng đang vây công mình.

"Đại nhân chết rồi, đại nhân chết rồi, nhanh giết tiểu tử này báo thù rửa hận cho đại nhân."

Dương Tinh vừa chết, bốn tên Bạo Khí Cảnh sáu tầng nhất thời gầm lên liên tục, hướng về Phương Viêm nhào tới.

"Ai cần ta đều phải chết."

Phương Viêm quát to một tiếng, hiện không có Bạo Khí Cảnh bảy tầng kiềm chế, những tên này tuy rằng tu vi cao hơn hai tầng so với hắn, bắt quả vẫn không đủ để hắn quá mức coi trọng. Bởi vì võ kỹ hoặc là kiếm kỹ bọn họ tu luyện, không có một môn nào đạt đến nhất đại tông sư cảnh.

Phải biết, vũ kỹ cùng kiếm kỹ, bất kể là nhân cấp đỉnh cấp hay là nhân cấp sơ cấp, chỉ cần đem tu luyện tới nhất đại tông sư cảnh, đều có thể hóa mục nát thành thân ki, đều có thể sánh được Địa cấp võ kỹ bình thường.

Năm người mới giao thủ một cái, Phương Viêm Băng Sơn Quyền liên tục đánh ra, trong nháy mắt có hai người bị đánh bay, giữa không trung miệng phun máu tươi, trong đó còn lẫn một chút mảnh vỡ nội tạng, không cần quá lâu đã bị Phương Viêm đánh thành trọng thương.

~~~~ Lên top nào các huynh đệ! ~~~~

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 125: Trả nhiệm vụ

"Huyền Ảnh Trảm!"

Nguyên bản Phương Viêm dự định giết chết năm tên Bạo Khí Cảnh ba tầng trước, không nghĩ tới bốn tên Bạo Khí Cảnh sáu tầng lại chịu đòn kém vậy, mới đối mặt liền bị hắn đánh trọng thương hai người. Vì vậy sách lược Chiến đấu thay đổi, Huyền Ảnh Trảm triển khai, bắt đầu toàn lực đánh giết hai tên Bạo Khí Cảnh sáu tầng bị thương nặng.

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ vượt cấp giết địch thành công, thu được 140 điểm tích lũy."

Chỉ một chiêu kiếm, hai tên Bạo Khí Cảnh sáu tầng bị thương liền bị Phương Viêm giết.

"Ra tay, mọi người đồng loạt ra tay."

tiếng hét lớn gấp gấp vang lên trong đám người, tám người không hẹn mà cùng hướng về Phương Viêm xuất tuyệt chiêu. Nhưng Hóa Phong Thân Pháp quá mức quý mị, khi triển khai, không thể cảm giác được bất cứ chút phong thanh nào, hiện tại Phương Viêm ra tay toàn lực, có thể nói là không người có thể ngăn cản.

tuy trong tám người còn có hai tên Bạo Khí Cảnh sáu tầng, nhưng Bạo Khí Cảnh sáu tầng ở đây so với Huyết Sát mã tặc đoàn Đại thủ lĩnh Đậu A Hồ thì yếu hơn không ít. Hai người có thể nói hoàn toàn cùng một cấp bậc.

"chạy, chạy mau, tiểu tử này quá mạnh, chúng ta căn bản không phải là đối thủ." Lại có một tên Bạo Khí Cảnh sáu tầng cùng một tên Bạo Khí Cảnh ba tầng chết thảm, còn lại một tên Bạo Khí Cảnh sáu tầng biết bọn họ lần này sợ là đá trúng tám sắt, mục tiêu căn bản không yếu giống trong tình báo.

Nếu nói bọn họ là cừ non, Phương Viêm chính là mãnh thú sài lang hổ báo, là khủng long bạo chúa, đánh bọn họ cơ bản không tốn bao sức.

Bạo Khí Cảnh bảy tầng cao thủ duy nhất trong bọn họ đều chết, giết Bạo Khí Cảnh sáu tầng tu sĩ với sát tính này mà nói như giết gà giết chó, đây căn bản không phải là đánh nhau, mà là đi chịu chết.

"Trốn, hiện tại mới nghĩ tới trốn, người không cảm thấy quá chậm sao?" Nhìn sáu người tản ra bốn phía, Phương Viêm khé miệng hiện lên một vệt trào

phúng.

Nếu như nhóm người này mới vừa bắt đầu liền chuẩn bị trốn, lấy thực lực của hắn trước mắt vẫn chưa thể đem toàn bộ lưu lại, nhưng giờ khắc này không giống, cao thủ đối phương đã chết, chỉ để lại một Bạo Khí Cảnh sáu tầng tu sĩ, tên này căn bản không thể hi sinh mình tác thành người khác. Không trốn còn có thể sống thêm một chút, trốn, chết thì càng nhanh a.

"Đình! Chúc mừng kí chủ giết địch thành công, thu được bốn mươi điểm tích lũy!"

...

Hóa Phong Thân Pháp triển khai, kiếm quang uốn lượn tựa thu thủy, kiếm khí lao nhanh, âm thanh thông báo của hệ thống vang lên trong đầu, tu sĩ bốn phía tất cả đều chết dưới kiếm Phương Viêm.

chém giết năm tên Bạo Khí Cảnh sơ kỳ tu sĩ, Phương Viêm Hóa Phong Thân Pháp tiêu thăng đến cực hạn, tiếp đó hướng về tên Bạo Khí Cảnh sáu tầng cuối cùng truy sát.

"Người không thể giết ta, giết ta, Bùi thiếu sẽ không bỏ qua cho người." Phương Viêm Hóa Phong Thân Pháp sở trường tốc độ, thời gian ngắn ngủi, Phương Viêm liền đuổi tới đối phương, tự biết khó thoát khỏi cái chết, tên Bạo Khí Cảnh sáu tầng còn lại liền đe dọa Phương Viêm.

"Ta quân Bùi thiếu hay là cầu thiếu, muốn đưa tiểu gia vào chỗ chết, các người hết thảy đều phải chết." Kiếm quang thoáng hiện, trong nháy mắt tên Bạo Khí Cảnh sáu tầng cuối cùng liền ngã vào trong vũng máu.

"Bùi thiếu, Lý Vân thông?" Phương Viêm thu kiếm mà đứng, đâm chiêu tự lăm bằm, có vẻ như là lại có một người muốn đẩy hắn vào chỗ chết.

"Quân hắn là ai, cũng không cần quá lo lắng a, rận quá nhiều rồi không sợ thêm nữa. Biết càng nhiều thì càng buồn phiền, chỉ cần bọn họ dám đến, toàn bộ làm thịt là được." Phương Viêm lắc lắc đầu, lục lọi trên đám thi thể tứ tán một lượt, bắt quả chả thu được cái gì ra hồn cả.

Phương Viêm không thể không cảm thán xúi quẩy, phí công lực một hồi, gặp phải một đám quỷ nghèo.

Tìm tòi chiến lợi phẩm, Phương Viêm cũng chẳng muốn đem thi thể xử lý, tiếp đó liền triển khai Hóa Phong Thân Pháp tu luyện.

Trải qua chiến dịch này, Phương Viêm phát hiện thực lực của hắn còn rất yếu, lần này hắn không hiểu ra sao chọc phải kẻ địch rất mạnh, sau này, đối phương phái người ra thực lực cũng sẽ càng ngày càng mạnh, lấy tu vi Bạo Khí Cảnh bốn tầng của hắn vẫn còn có chút yếu đi.

trong thời gian trở về Sơn môn, Phương Viêm đối với mình càng ngày càng tàn nhẫn, liều mạng không ngừng nghiền ép tiềm năng bản thân. Nếu tiềm năng tiêu hao hết, hắn sẽ hết sức suy yếu. Phương Viêm mỗi lần đều mệt như chó chết, muốn mở mắt đều rất khó khăn, nhưng hắn vẫn cắn răng kiên trì mỗi ngày đứng giờ đã tọa tu luyện.

cứ như vậy, mỗi ngày Phương Viêm đều vượt qua trong cực hạn, không ngừng nghiền ép tiềm năng bản thân, một ngày liều mạng làm bằng mười ngày. Mấy ngàn dặm lộ trình, hắn bỏ ra hơn mười ngày mới đi xong.

Gần nửa tháng liều mạng tu luyện, khiến người ta nhìn thấy nhất định sẽ khiếp sợ, Phương Viêm bộ dạng léch tha léch thếch, nhưng dù vậy, Phương Viêm vẫn không chút nào kêu mệt kêu khổ, miệng hắn nở một nụ cười mãn nguyện.

"Bạo Khí Cảnh năm tầng, hơn nửa tháng liều mạng cuối cùng cũng coi như có chút báo lại." Cảm thụ tu vi của chính mình lại tăng lên một cấp, Phương Viêm không nhịn được cảm khái nói.

Hơn nửa tháng gần như sống trong Địa ngục liều mạng tự ngược, hắn thu được phong phú hồi đáp.

Tiến vào Bạo Khí Cảnh năm tầng chỉ là phụ, then chốt Hóa Phong Thân Pháp cùng Huyền Ảnh Kiếm Quyết độ thuần thực khủng bố tăng trưởng. Mười lăm ngày từng môn gia tăng hơn 400 vạn độ thuần thực. Đặc biệt Hóa Phong Thân Pháp, càng là cái sau vượt cái trước, dẫn trước Huyền Ảnh Kiếm Quyết mười mấy vạn độ thuần thực.

Dựa theo tốc độ tu luyện này nhiều nhất một tháng sau, hai môn Địa cấp kiếm kỹ cùng thân pháp liền có thể đạt đến lô hỏa thuần thanh cảnh giới. Trong vòng một năm có thể đem hai môn Địa cấp kiếm kỹ thân pháp đạt đến nhất đại tông sư cảnh.

"Vị sư huynh này, phiền phức một chút, ta tới trả nhiệm vụ." Phương Viêm trở lại ngao hân tòng, đem đầu Đậu A Hồ, đậu A Long, Đậu A Báo đã chuẩn bị kỹ càng dùng một túi vải bố bao lấy, đưa đến trước quầy nhiệm vụ trong Đăng Văn điện.

Bởi vì ba cái đầu này được để trong không gian ba lô, nên vẫn như vừa mới cắt ra khỏi cơ thể, không có một chút mùi hôi thối.

"đưa Lệnh bài thân phận cho ta xem người tiếp nhiệm vụ gì." Thanh niên mặc áo xanh nhìn lướt qua Phương Viêm, bộ dạng cao cao tại thượng nhàn nhạt nói.

"Phương Viêm, người nhận chính là nhiệm vụ tiêu diệt Huyết Sát mã tặc đoàn!" Thanh niên mặc áo xanh hướng Phương Viêm hỏi.

"nửa tháng trước, nhiệm vụ này có biến động, độ khó của nhiệm vụ tăng cường, thù lao tăng cường, bởi vì mục tiêu nhiệm vụ tu vi gia tăng, không phải như trong tình báo nói Đậu A Hồ tu vi Bạo Khí Cảnh năm tầng, mà là Bạo Khí Cảnh sáu tầng. Đậu A Long cùng Đậu A Báo cũng đạt tới Bạo Khí Cảnh

năm tầng, vì vậy hoàn thành nhiệm vụ này, khen thưởng tăng gấp đôi."

"Thì ra là như vậy, là tình báo xảy ra vấn đề, ta còn tưởng rằng ta giết nhầm người đâu, đây là thủ cấp ba vị đương gia Huyết Sát mã tặc đoàn." Phương Viêm nghe đối phương giải thích, thần nhiên nói.

"Phương Viêm, nếu như ta nhớ không lầm, khi nhận nhiệm vụ, người mới chỉ là Bạo Khí Cảnh ba tầng, coi như người có thực lực vượt cấp khiêu chiến, người cũng không thể tiêu diệt những tên mã tặc này a!" Thanh niên mặc áo xanh cũng không có lập tức nhận đầu người Phương Viêm đưa tới, mà có chút hoài nghi nói.

"Có năng lực tiêu diệt mã tặc hay không, người xem thủ cấp bọn họ chẳng phải sẽ biết sao. Còn nữa, Huyết Sát mã tặc đoàn là hơn nửa tháng trước bị ta diệt, lấy hệ thống tình báo trong môn phái cũng có thể thu được phong thanh, người hẳn là không cần phải hoài nghi ta." Phương Viêm bị người khác nghi vấn năng lực của mình, cũng không tỏ ra tức giận, thần nhiên nói.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 126: Trấn Ma Tháp

Đằng Vân điện, đại sảnh nhiệm vụ.

lúc này ba cái đầu dính đầy huyết ô, vết máu khô héo, ba cái đầu con người mở lớn, một bộ dáng vẻ chết không nhắm mắt.

"đúng là thủ cấp của bọn Đậu A Hồ Huyết Sát mã tặc đoàn." Thanh niên mặc áo xanh đánh giá ba cái đầu lâu dữ tợn trên quầy thờ phào nhẹ nhõm.

Bạo Khí Cảnh ba tầng lấy thủ cấp kẻ địch trong mấy trăm mã tặc, càng chém giết một tên Bạo Khí Cảnh sáu tầng, hai tên Bạo Khí Cảnh năm tầng tu sĩ. Chỉ sợ dù là Bạo Khí Cảnh bảy tầng bình thường cũng không làm được đi.

Nếu như để hẳn biết Phương Viêm khi trở lại lại chém thêm một tên Bạo Khí Cảnh bảy tầng, bốn tên Bạo Khí Cảnh sáu tầng, hẳn nhất định sẽ càng thêm khiếp sợ.

"Nhiệm vụ hoàn thành, 20 ngàn hạ phẩm linh thạch, hai ngàn điểm cống hiến tông môn, trong đó điểm cống hiến đã gửi đến bên trong thân phận lệnh bài của người. linh thạch người bất cứ lúc nào cũng có thể đến bảo kho tông môn lĩnh." Thanh niên mặc áo xanh từ trong khiếp sợ phục hồi tinh thần, tiếp đó thông báo cho Phương Viêm.

"Cảm ơn." Phương Viêm tiếp nhận lệnh bài thân phận cười nói.

20 ngàn hạ phẩm linh thạch, hai ngàn điểm cống hiến tông môn, với Phương Viêm mà nói vẫn còn có chút thiếu, nhưng thiếu vẫn hơn không.

Nhiệm vụ giao xong, Phương Viêm cũng không ở lại lâu trong cung điện, không để ý ánh mắt khiếp sợ hâm mộ bốn phía, quay trở lại nơi ở.

"Phương Viêm, nghe nói người ra ngoài làm nhiệm vụ mới về. Tất cả thuận lợi chứ?" Phương Viêm trở lại nơi ở không lâu, Phó Khinh Huyền nghe được tin tức Phương Viêm trở về liền đến thăm Phương Viêm.

"Phương Viêm, nói cho người một tin tức tốt, hiện tại tu vi của ta đã là Bạo Khí Cảnh ba tầng, ta rốt cục đuổi kịp người." Phó Khinh Huyền thấy Phương Viêm cười vui vẻ nói.

"Ha ha... E là lại để cho người thất vọng rồi, ta hiện tại đã không phải Bạo Khí Cảnh ba tầng nữa mà là Bạo Khí Cảnh năm tầng." Phương Viêm hướng về phía Phó Khinh Huyền cười nói.

"Cái gì? Bạo Khí Cảnh năm tầng, người tu luyện kiểu gì vậy. lúc mới ra ngoài người chỉ có tu vi Bạo Khí Cảnh ba tầng, không tới một tháng liền tăng hai tầng. Ta mất cả tháng trời mới tăng một tầng, còn thiên lý không a!" Phó Khinh Huyền kinh sợ khóe miệng run rẩy, một bộ ảo não nói. Nguyên vốn còn muốn cho đối phương một chút kinh hi, không nghĩ tới mình lại vô tình bị đã kích.

"Cho người. Đây là lần này ta mang trở về cho người đan dược tăng cường tu vi, say này có Tinh Nguyên Đan phụ trợ tu luyện, tu luyện nhất định sẽ tiến bộ thần tốc." Phương Viêm nghe vậy lấy ra mấy bình Tinh Nguyên Đan đưa cho Phó Khinh Huyền nói.

"Phương Viêm, mấy bình Tinh Nguyên Đan rất quý, người cho ta, sau này người lấy cái gì tu luyện?" Phó Khinh Huyền cau mày. Cũng không nhận Tinh Nguyên Đan mà Phương Viêm đưa tới.

"Không cần, đan dược như vậy trên người ta còn có rất nhiều, người cầm tu luyện đi, tu vi của người cũng nên tăng lên chút a." Phương Viêm nghe vậy cười lắc đầu nói.

"Cho người, người liền yên tâm thu, đợi lát nữa ta còn phải đưa mấy bình cho Phương Thanh. Tranh thủ để hẳn sớm ngày tiến vào nội môn."

tiền Phó Khinh Huyền, Phương Viêm lại đi tới ngoại môn một chuyến, đưa Phương Thanh mấy bình Tinh Nguyên Đan cùng Hồi Khí Đan, sau đó mới trở lại nơi ở bắt đầu tu luyện.

Ngao Hàn Tông, đỉnh núi nơi tu luyện của Lý Vân Thông.

"Cái gì? Người nói Phương Viêm hoàn thành nhiệm vụ tiêu diệt Huyết Sát mã tặc đoàn, sao có thể có chuyện đó." Lý Vân Thông nghe thủ hạ bẩm báo nhất thời không khỏi thất thanh nói.

"Rác rưởi, rác rưởi. Thùng cơm, đường đường Huyết Sát mã tặc đoàn, một tên Bạo Khí Cảnh ba tầng đều giải quyết không được, trái lại bị người diệt, chết cũng là đáng đời chúng. Còn có, tên Lý Trọng Dũng làm việc như thế nào, không phải nói hẳn tìm cơ hội ra tay với Phương Viêm sao? Làm sao đến hiện tại còn để hẳn bình yên trở lại Ngao Hàn Tông."

Lý Vân Thông nghĩ đến Phương Viêm không những hoàn thành nhiệm vụ, hơn nữa tu vi tiến nhanh trở lại Ngao Hàn Tông, nhất thời giờ chân nổi giận mắng.

"Lý sư huynh. Có một phong thư Hà Khẩu quận quận thành Bùi gia Bùi Thế Dân gửi cho sư huynh ngài." Đột nhiên một tên đệ tử ngoại môn phụ trách phụ trách thư tín bên ngoài phòng cất cao giọng nói.

"Đi vào."

Đệ tử ngoại môn nhận linh thạch ban thưởng của Lý Vân Thông, tiếp đó liền thiên ân vạn tạ rồi đi.

"Bùi Thế Dân, Hà Khẩu quận quận thành thành thủ Bùi Trung Liệt ấu tử, hẳn gởi thư hỏi Phương Viêm có trở lại Ngao Hàn Tông chưa, Bùi Thế Dân cũng phái người ra tay với Phương Viêm. Nhưng cuối cùng cũng thất bại, nghe ngữ khí dường như tổn thất không nhỏ dự định trả thù." Xem xong thư Bùi Thế Dân gởi, Lý Vân Thông đêm chiều nói.

"Nếu như ta ra tay đem Phương Viêm giết, Bùi Thế Dân hẳn nhất định sẽ nhận một món nợ ân tình của ta. Bùi gia cũng coi như một đại gia tộc, coi như ta cung cấp tình báo để hẳn ra tay đối phó Phương Viêm, bọn họ nhất định sẽ rất tình nguyện."

...

Trở về Ngao Hàn Tông, Phương Viêm ban ngày đều sẽ đến trong Ngọc Lâm Sơn mạch thoả thích tiêu xài chân khí nghiền ép tiềm năng bản thân, đêm khuya sẽ trở lại nơi ở luyện công đá tọa tích lũy EXP, cứ như vậy song trọng liệu mạng tu luyện, hẳn đang nhanh chóng tiến bộ.

chóp mắt, Phương Viêm trở lại Ngao Hàn Tông đã được bảy ngày, trong bảy ngày này, Phương Viêm ngoại trừ tu luyện ra, còn có một cái để hẳn cảm thấy hứng thú chính là mỗi ngày đến bách chiến lôi đài luận bàn. Cùng cảnh giới tu sĩ luận bàn, không có ai là đối thủ của hẳn. Dù là những đệ tử từng có năm thắng liên tiếp, sáu thắng liên tiếp ghi chép trong tay hẳn cũng không đỡ nổi hai, ba hiệp.

mấy ngày này, Lý Vân Thông có mấy lần dẫn người đến gây sự với Phương Viêm, nhưng lần nào cũng bị Phương Viêm tàn nhẫn giáo huấn một trận, dần dà tu sĩ cùng cảnh giới không người nào dám tới gây sự với Phương Viêm.

"Phương Viêm, thật đúng là không biết người tu luyện kiểu gì, sư huynh Bạo Khí Cảnh sáu tầng đều không phải là đối thủ của người." Nhìn Bạo Khí Cảnh sáu tầng đệ tử nằm ngang trên lôi đài, Phó Khinh Huyền vô cùng hưng phấn. Qua lần giáo huấn này, Lý Vân Thông cũng không dám tới gây sự với Phương Viêm nữa.

"Người cũng không kém a, thời gian gần đây người cũng tiến bộ thần tốc, hẳn là sắp đột phá Bạo Khí Cảnh bốn tầng đi!" Phương Viêm nghe vậy không khỏi cười nói.

"vẫn là nhờ Tinh Nguyên Đan của người, ta có chút linh cảm, hai ngày tới có thể sẽ đột phá." Phó Khinh Huyền hướng Phương Viêm cảm kích nói.

"đúng rồi, chúng ta tiến vào nội môn cũng được một tháng, nghe nói đệ tử nội môn nhập môn qua một tháng, trong môn phái đều sẽ chỉ định nhiệm vụ, thử thách độ trung thành môn nhân đệ tử đối với tông môn." Phương Viêm đột nhiên nói.

"Đúng đấy, việc này ta cũng đã nghe nói, nửa tháng trước, đã có một nhóm đệ tử nhập môn hơn một tháng ra ngoài rèn luyện, nghe nói là đi Bách Chiến thành Trấn Ma Tháp rèn luyện.." Phó Khinh Huyền cười đáp.

"Lần này, hẳn là chúng ta cũng sẽ tiến vào Trấn Ma Tháp rèn luyện." Nghĩ đến đệ tử nội môn Ngao Hàn Tông hàng năm đều duy trì khoảng năm, sáu trăm, một phần đệ tử đóng quân tại Trấn Ma Tháp trong Bách Chiến vương lãnh địa, Phương Viêm nhất thời không khỏi nói.

trong Trấn Ma Tháp trấn áp các loại ma vật thể giới trong lòng đất. phần lớn nguồn thu các thế lực lớn đều đến từ Trấn Ma Tháp, ngoài ra còn có một số Hoang Cổ cấm địa, trong những cấm địa này, thiên tài địa bảo vô số, nhưng dị thường nguy hiểm, kém xa Trấn Ma Tháp an toàn. Rèn luyện, rất nhiều người đều chọn Trấn Ma Tháp tương đối an toàn.

"Trấn Ma Tháp, là nơi đệ tử các thế lực lớn đãi vàng, nghe nói nơi đó linh thạch khắp nơi, thiên tài địa bảo vô số, chỉ cần người có thực lực, một đêm liền có thể trở thành Cự Phú phú giáp một phương, nơi đây là nhân gian thiên đường hết thảy tu sĩ đều ngóng trông." Phó Khinh Huyền gần đây thu thập các loại tư liệu về Trấn Ma Tháp.

"Ta còn nghe nói phần lớn đệ tử tinh anh nội môn vừa đến trong Trấn Ma Tháp đều là ở lại không muốn trở về, ngoại trừ khi cần phải hoàn thành nhiệm vụ tông môn sẽ về tông một chuyến, thời gian còn lại đều sẽ ở trong Trấn Ma Tháp."

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 127: Phi Dao môn, Địa Sát tông

Thời gian như thoi đưa loáng cái liền qua. Phương Viêm trở lại Ngạo Hàn Tông cũng được nửa tháng.

trong thời gian nửa tháng này, Phương Viêm tu vi có thể dùng tăng nhanh như gió để hình dung, dưới hình thức tu luyện biến thái tự ngược, hắn cũng tiến vào Bạo Khí Cảnh tầng thứ sáu, tốc độ tu luyện có thể nói là tiến triển cực nhanh.

dù là Phó Khinh Huyền nhờ ăn vào lượng lớn Tinh Nguyên Đan của Phương Viêm, cũng tiến vào Bạo Khí Cảnh bốn tầng, công với sự khắc khổ tu luyện của nàng, cách đột phá Bạo Khí Cảnh năm tầng đã không xa.

trong nửa tháng này, Phương Viêm sử dụng bách chiến lôi đài liên thắng mười tràng khen thưởng, đến Tầng Kinh Các tông môn chọn một quyền nhân cấp cấp trung Liễm Tức quyết, có thể che đậy chân động chân khí trong cơ thể.

ăn gấu tu vi tiện để hắn giả heo ăn thịt hổ âm đối thủ một phen.

càng trọng yếu hơn một là tốc độ tu luyện của hắn quá nhanh, hơn hai tháng thời gian liền thăng sáu tầng, không bao lâu hắn liền có thể xung kích Tiên Thiên chi cảnh, tốc độ tu luyện này quá mức yêu nghiệt, Phương Viêm cũng không muốn bị người ta đem làm chuột trắng giải phẫu nghiên cứu, dĩ nhiên là muốn giấu dốt.

"Phương Viêm, người nói tông môn lần này để đám mới nhập môn hơn một tháng tân đệ tử nội môn chúng ta tụ tập lại không phải là để chúng ta đến Trấn Ma Tháp rèn luyện đi!" Đứng bên trong Đằng Vân điện, Phó Khinh Huyền hướng Phương Viêm than nhẹ.

Ngày hôm qua bọn họ thu được tông môn mệnh lệnh hôm nay cần ở chỗ này tụ tập. Giờ khắc này đệ tử nội môn ở đây, ngoại trừ nội môn đệ tử một tháng trước vừa mới thăng cấp ra, còn có một nhóm Bạo Khí Cảnh trung hậu kỳ đệ tử nội môn, tổng số khoảng hai trăm.

"Ta nghĩ hắn là vậy đi!" Phương Viêm dùng giọng không quá chắc chắn nói.

"Chư vị, yên lặng một chút, lần này đem mọi người tụ tập đến đây, bởi vì phân bộ Ngạo Hàn Tông ở Bách Chiến Ngoại thành xuất hiện một chút vấn đề, muốn cho đám đệ tử nội môn các người vào Trấn Ma Tháp rèn luyện một phen." Một thân mặc áo bào đen Sắc mặt có chút âm trầm ông lão nhìn đệ tử nội môn tụ tập trong cung điện trầm giọng nói.

"Rào!"

"Cái gì, Trấn Ma Tháp gặp sự cố, ta nói mà! Không có gì đặc biệt sao có thể triệu tập đám đệ tử trấn thủ tông môn chúng ta."

"nghe nói là đám rác rưởi Liệt Dương tông chiếm đoạt địa bàn của chúng ta, hơn nữa đệ tử Ngạo Hàn Tông còn bị thiệt lớn muốn chúng ta đoạt lại mặt mũi a."

"Rốt cục lại có thể trở lại Trấn Ma Tháp rèn luyện, ta còn tưởng rằng phải đợi sang năm. Không nghĩ tới ngày đó đến nhanh như vậy."

...

cùng với tiếng ung thừ ông lão nói vừa dứt, hai trăm đệ tử nội môn bên dưới rào rào nghị luận.

"Chư vị, bởi vì từ Ngạo Hàn Tông đến Bách Chiến thành nhưng có tới ba bốn trăm ngàn dặm lộ trình, lấy lão phu tốc độ cũng phải mất hai, ba ngày mới có thể đến, mà các người, đa số đều là Bạo Khí Cảnh. Không thể phi hành, ít nhất cũng mất hơn một tháng mới có thể chạy tới, dọc đường khó khăn tầng tầng, thời gian cấp bách, nếu không có vấn đề gì, chúng ta nhất định phải lập tức khởi hành." Âm thừ ông lão phát tay ngăn tiếng huyền não bên dưới nói.

"khi di chuyển. Chúng ta cũng sẽ rèn luyện một chút, chém giết một ít yêu ma, vì vậy thời gian chạy tới Bách Chiến thành lại muốn lùi lại mấy ngày, coi như là diễn luyện để các người thích ứng Trấn Ma Tháp hoàn cảnh đi!"

"Hiện tại xuất phát, đệ tử nòng cốt Tiên Thiên cảnh mang đội, các đệ tử đến Linh Cầm các chọn một con linh hạc liền xuất phát, lão phu ở phía sau c áp trận ho các người." Theo tiếng âm thừ ông lão vừa dứt. tất cả đệ tử nội môn trong cung điện ngay lập tức chuyển động, hướng về Linh Cầm các chọn Tiên Hạc thích hợp bản thân.

Không lâu sau, hai trăm tên đệ tử nội môn mỗi người một con Tiên Hạc, dưới sự dẫn dắt của hai mươi tên Tiên Thiên cảnh chậm rãi bay hướng đông.

"Nếu như ta bây giờ có thể ngự kiếm phi hành thật là tốt biết bao a!" Nhìn phía trước một đám đệ tử nội môn mang đội ngự kiếm phi hành, Phương Viêm một mặt ước ao.

Ngự kiếm phi hành, gần như là Tiên Thiên cảnh cường giả độc quyền, khi trở thành tiên thiên cảnh cường giả, trong cơ thể có Tiên Thiên chân nguyên bắt diệt mới có thể ngự kiếm phi hành ngao du vòm trời.

Ngoại trừ đến Tiên Thiên cảnh có thể tự động ngự kiếm hoặc Ngự Khí phi hành ra, tại Bạo Khí Cảnh cũng có thể bay hành, nhưng cần phải nắm giữ ngự kiếm thuật trong truyền thuyết, như vậy sẽ không bị Tiên Thiên chân nguyên trong cơ thể hạn chế.

tu chân Đại thế giới Hiện tại. Đã không còn phồn vinh giống thời kỳ viễn cổ, rất nhiều truyền thừa từ viễn cổ vẫn minh đều thất lạc trong năm tháng trường hà, vì vậy phi hành vẫn là Tiên Thiên cảnh trở lên độc quyền.

cưỡi hạc đi về phía đông, trên trăm con Tiên Hạc đồng thời ngao du, tình cảnh rất đồ sộ. Bạch vân phiêu phiêu, Tiên Hạc đi về phía đông, tựa như tiên nhân cưỡi gió phi hành, tiểu ngao hồng trần.

tiên đạo cô quạnh, cưỡi hạc phi hành, tuy rằng thử nghiệm cảm giác phi hành, nhưng dần dần, cả ngày ở trên lưng hạc trên cũng sẽ rất tẻ nhạt, bởi vì phải nắm giữ phương hướng Tiên Hạc phi hành để không đến nỗi từ trên lưng hạc té xuống, dĩ nhiên không thể tu luyện.

trải qua hai ngày phi hành, đám người Phương Viêm đã là tiến vào Hà Khẩu quận phạm vi. Phương Viêm trên đường tìm đến một phương pháp tu luyện, làm cho hành trình khô khan có chút lạc thú.

Đó chính là thời điểm di chuyển có thể phân ra một phần tâm thần tu luyện Liễm Tức quyết.

lại qua hai ngày tu luyện, Liễm Tức quyết độ thuần thực lại tăng mấy ngàn. Nếu như hắn không điều động chân khí trong cơ thể, người khác nhất định cho chỉ rằng hắn là Bạo Khí Cảnh bốn tầng.

Ban ngày di chuyển, buổi tối tu luyện, tu vi đám đệ tử Ngao Hàn Tông cũng không có hạ xuống. khi Tiên Hạc hết sức, bọn hắn sẽ tìm khu vực trống trải hạ xuống đốt lửa làm cơm hoặc là dùng Ích Cốc Đan tu luyện. Nói chung tận lực để hành trình không trở nên khô khan.

Sau bốn ngày, đoàn người Phương Viêm hẳn đã rời khỏi khu vực Hà Khẩu quận quản hạt, tiến vào địa giới Hán Dương quận.

"Ồ, phía dưới có người đánh nhau, mọi người xuống xem tình huống thế nào thuận tiện nghỉ ngơi một chút." Tiên Thiên cảnh đệ tử Bay phía trước nhận ra được trên núi hoang phía dưới có người đang đánh nhau, nhất thời không khỏi nói.

Theo tiếng đệ tử nòng cốt vừa dứt, đám đệ tử nội môn Ngao Hàn Tông không chể Tiên Hạc hướng núi hoang phía dưới hạ xuống.

"Các ngươi là ai, đây là ân oán của Phi Dao môn ta cùng Địa Sát tông, những kẻ ngoại lai các ngươi muốn làm gì?" đoàn người Phương Viêm hạ xuống trên đỉnh núi, hai nhóm nhân mã ở phía dưới ngay lập tức đình chỉ tranh đấu, đầy vẻ phòng nhìn chăm chăm đoàn người Ngao Hàn Tông.

"Hóa ra là Hán Dương quận Phi Dao môn cùng Địa Sát tông đạo hữu a, tại hạ Hà Khẩu quận Ngao Hàn Tông nội môn Trưởng lão Âu Bất Phàm, lần này tới Bách Chiến thành, đi ngang qua quý bảo địa chỉ muốn nghỉ ngơi một hồi lại sẽ rời đi." Âu Bất Phàm là Trưởng lão phụ trách lần hành động này, tiến lên trước mọi người, hướng về phía nhân mã hai phe tranh chấp chấp tay nói.

"Hóa ra là Ngao Hàn Tông Âu tiền bối a, còn xin tiền bối vì Phi Dao môn ta giữ gìn công đạo, Phi Dao môn tại Hà Nguyên Sơn này phát hiện một con Xích Luyện Kim măng bị thương. Địa Sát tông Địa Ma tử lai muốn chặn ngang một cước định đoạt Xích Luyện Kim măng, còn mời tiền bối thay chúng ta làm chủ." Một tên hắc y, ống tay áo thêu dấu ấn tiêu kim đao Phi Dao môn đệ tử Thái Trung hướng về phía ung thừ ông lão Âu Bất Phàm khom người nói.

"Âu tiền bối, nơi tuyệt đối đừng tin tưởng hắn, hắn nói láo, Xích Luyện Kim măng này là Trưởng lão Địa Sát tông ta đánh thương, phải chúng ta đến bắt về tông, không nghĩ tới bị tiểu nhân hèn hạ Thái Trung này giam giữ đi, còn xin tiền bối vì bọn ta làm chủ." Địa Sát tông Địa Sát tử nghe vậy vội vàng tiến lên chỉ vào Phi Dao môn Thái Trung quát lớn nói.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 128: Trắng trợn cướp đoạt!

"Xích Luyện Kim Măng, các ngươi nói Xích Luyện Kim Măng là cấp tám Xích Luyện Kim Măng?" Âu Bất Phàm nhìn lướt qua Địa Sát tử và Thái Trung trước mắt, hai người đều là Tiên Thiên hậu kỳ cao thủ, có thể để họ động lòng tự nhiên không phải sáu, bảy giai yêu thú, mà phải là yêu thú tám giai trở lên, nhất thời không khỏi kinh hô.

"Tiền bối minh giám, đây chính là một con Xích Luyện Kim Măng mới đột phá đến cấp tám!" Thái Trung nghe vậy nói.

"Cấp tám Xích Luyện Kim Mãng xác thực quý trọng." Âu Bất Phàm nghe vậy nói.

"Có thể hay không đưa lão phu nhìn Xích Luyện Kim Mãng này một chút, xem có phải là như hai vị nói."

"Tiền bối mời tới bên này!"

Âu Bất Phàm, Địa Sát tử nghe vậy không khỏi dồn dập làm một cái thủ hiệu mời nói.

Xa xa, một chi cự mãng vàng óng tựa như sơn mạch vắt ngang qua một cái khe suối bên, dài độ trăm trượng, hùng vĩ đồ sộ. Bốn phía cát đá tán loạn, từng dòng máu màu vàng óng chảy xuống xung quanh, Xích Luyện Kim Mãng tuy đã chết, nhưng uy áp khủng bố vẫn tồn tại, trên đầu nó có nhô lên hai cái bao, hiển nhiên là cách Hóa Long không xa.

cơ thể Xích Luyện Kim Mãng này rất khổng lồ, dù Càn Khôn túi chứa đồ thượng phẩm lớn hơn trăm bình phương cũng chưa chắc có thể chứa lại, chỉ có thể để lộ trong không khí đợi mang về tông môn tách rời.

Cự mãng quá lớn, cả người là bảo, những không phải ai cũng có thể ăn được, chỉ cần một phe dám vận chuyển cự mãng, tiếp đó nhất định một phương khác sẽ điên cuồng công kích.

"một chi Xích Luyện Kim Mãng thật lớn a, sợ cũng phải có hai, ba ngàn năm hóa hầu đi, huyết nhục cũng có thể làm thuốc, đem đi luyện linh đan cũng đều là đại bổ." Âm thú ông lão nhìn Xích Luyện Kim Mãng toa ra uy thế dọa người, chà chà thờ dài nói, trong mắt né qua một vết tham lam.

"Phương Viêm, điều Xích Luyện Kim Mãng này thật lớn, người nói Âu Trường lão sẽ xử lý như thế nào." Phó Khinh Huyền đứng bên cạnh Phương Viêm thấy Âu Bất Phàm tham gia phân tranh nhất thời không khỏi cau mày nói.

"Ta cũng không rõ." Phương Viêm cau mày, có chút không tìm được manh mối.

"Phương Viêm Phó Khinh Huyền, các người lại đây, khả năng đợi lát nữa sẽ bạo phát chiến đấu, các người phải tận lực cẩn thận một chút." Đột nhiên, đội trưởng Tiên Thiên cảnh Triệu Hường Dương hướng về phía Phương Viêm và Phó Khinh Huyền truyền âm. Bởi vì hai người bọn họ đã thoát ly đội ngũ và cách đệ tử Phi Dao môn, Địa Sát tông rất gần.

Phương Viêm nghe tiếng, hơi nghi hoặc liếc mắt nhìn Triệu Hường Dương, tiếp đó liền theo lời tiến lại gần đám người Triệu Hường Dương.

những đệ tử Ngạo Hàn tông khác giờ khắc này cũng tụ tập lại một chỗ, như Triệu Hường Dương từng nói, rất có thể sẽ cùng Địa Sát tông, Phi Dao môn bạo phát xung đột.

"Động thủ!"

"đệ tử Ngạo Hàn tông đem Phi Dao môn, Địa Sát tông vây lại."

Đột nhiên, quát to một tiếng, một đám môn nhân đệ tử Ngạo Hàn tông thống nhất nhận mệnh lệnh, hướng về Phi Dao môn, Địa Sát tông đệ tử bao vây.

"Các người muốn làm gì?"

"Âu tiền bối. Người có ý gì, người sẽ không phải là muốn chặn ngang một cước đoạt Xích Luyện Kim Mãng của hai tông chúng ta chứ?" Phi Dao môn Thái Trung, Địa Sát tông Địa Sát tử thấy một đám môn nhân đệ tử Ngạo Hàn tông vây lại, nhất thời không khỏi trợn mắt trách mắng.

"Không sai, phạm là thiên địa bảo vật đều là người có đức chiếm lấy. Thực lực ta mạnh hơn các người, ta dĩ nhiên có tư cách sở hữu bảo vật này." Âu Bất Phàm nghe vậy cười gằn.

"Ha ha... Đúng là chúng ta có mắt không trông, dĩ nhiên dẫn sói vào nhà. Buồn cười vốn còn hi vọng tiểu nhân ti bi người có thể giúp chúng ta duy trì công đạo." Phi Dao môn Thái Trung trợn mắt trừng trừng, Địa Sát tử giờ khắc này cũng tái xanh mặt, đồ vật này mới đến tay liền lại muốn chấp tay dâng cho người.

"Ạch!"

Phương Viêm kinh ngạc nhìn Âu Bất Phàm Trường lão trong nháy mắt liền trở mặt. Tuy nhiên đây chính là Tu Chân Giới, đạo lý duy nhất là nhược nhục cường thực, mặc kệ người có thù hận hay không, chỉ cần đồ vật mình coi trọng đều có thể tham gia tranh đoạt.

"Âu lão thất phu, người như thế không sợ Địa Sát tông ta trả thù sao?" Địa Sát tử nhìn mấy tên đệ tử Ngạo Hàn tông đang tới gần Xích Luyện Kim Mãng, nhất thời không khỏi nổi giận. Ngay vừa rồi, Địa Sát tông Trường lão đã nhận được tin tức và đang hướng về đây. Hắn hiện tại cần phải làm là tận lực kéo dài thời gian.

"Trả thù, có tin ta hay không hiện tại liền diệt người?" Âu Bất Phàm cười gằn. Trong mắt sát cơ bạo thiểm, nếu không phải cân nhắc nếu giết Thái Trung cùng Địa Sát tử sẽ dẫn đến cho Ngạo Hàn tông hai đại cường địch, thì hắn đã sớm ra tay tiễn đám người này xuống dưới rồi.

Người khác không biết Xích Luyện Kim Mãng này giá trị bao nhiêu, nhưng hắn lại biết rất rõ, trong cơ thể nó chỉ riêng yêu đan đã là giá trị liên thành. Còn nếu như đem xương cốt vây giáp dùng để luyện chế pháp khí, có thể luyện chế vài món pháp bảo, hơn nữa còn là pháp bảo loại phòng ngự, dù là

Âm Dương cảnh cường giả thấy cũng đều sẽ động tâm. Nếu đã có duyên gặp gỡ, dù nói gì cũng phải đem Xích Luyện Kim Mãng này mang đi.

"Ai, là ai muốn diệt đồ đệ ngoan Địa Sát tử của ta a." Cùng với tiếng cười của Âu Bất Phàm vừa dứt, đột nhiên một đạo âm thanh thâm trầm ngay tại hư không phụ cận vang lên. Một ông lão thân xuyên đại trường bào màu đỏ, gương mặt phúc hậu nhìn chòng chọc vào Âu Bất Phàm.

"Sur phụ, người đến thật tốt rồi, nếu ngài chậm một chút, Xích Luyện Kim Mãng liền sẽ bị lão thất phu này trắng trợn cướp đoạt đi." Địa Sát tử thấy sư phụ Khô Mộc Vinh tới, nhất thời không khỏi cười nói.

"Khô Vinh tử, ta khuyên ngươi từ đầu tới đây thì hãy về nơi đó, ngươi không phải đối thủ của ta, Xích Luyện Kim Mãng này Ngao Hàn tông ta nhận." Âu Bất Phàm chân mày cau lại, nhàn nhạt quét đối phương một cái.

"Ha ha... Âu đạo hữu vẫn thô bạo như trước, nếu một mình Khô Mộc Vinh không phải là đối thủ của ngươi, nếu như thêm vào Truy Hồn đạo Hách Chi Chương ta lại làm sao?" Đột nhiên một hắc y ông lão xuất hiện không nhìn chăm chăm Âu Bất Phàm mặt khác hí ngược nói.

"Hách Chi Chương, Khô Mộc Vinh, dù hai ngươi liên thủ cũng không phải đối thủ của ta, các ngươi vẫn nên từ bỏ đi, đừng tổn thương hòa khí." Âu Bất Phàm vẫn giọng điệu thông dong, cười nhạt.

"thiên tài địa bảo người có đức được, ngươi nói dăm ba câu đã nghĩ ta sẽ chấp tay dâng Xích Luyện Kim Mãng cho người sao, ngươi cũng không tiêu ra một bãi, rồi sôi mặt vào đây, xem ngươi là cái rể hành gì." Khô Mộc Vinh cười gằn.

"Nói như vậy, các ngươi chính là muốn cùng ta giao thủ." Âu Bất Phàm chân mày hơi cau lại.

"Muốn Xích Luyện Kim Mãng vậy thì phóng ngựa đến đây đi, ba người chúng ta trước tiên từng làm một hồi sau đó lại quyết định Xích Luyện Kim Mãng thuộc về ai."

"Âu Bất Phàm, ta thừa nhận ngươi rất mạnh, đoạt mệnh tử chuyển, ta cùng Hách Chi Chương đều không phải đối thủ của ngươi, nhưng đệ tử Địa Sát tông cùng Phi Dao môn cũng không phải ngồi không, chỉ cần chúng ta kiềm chế lại ngươi, có thể để cho môn hạ đệ tử đoạt đi Xích Luyện Kim Mãng này." Khô Mộc Vinh nghe đắc ý cười lạnh.

"Muốn đoạt Xích Luyện Kim Mãng, các ngươi liền đến thử xem."

Âu Bất Phàm hừ lạnh.

"Hết thấy đệ tử Ngao Hàn tông nghe lệnh, dám to gan cướp đoạt thi thể Xích Luyện Kim Mãng giết không tha."

Âu Bất Phàm tiếng nói vừa dứt, lập tức đệ tử Ngao Hàn tông liền ầm ầm lĩnh mệnh, đề phòng nhìn chăm chăm Phi Dao môn đệ tử và Địa Sát tông đệ tử bốn phía.

"Phi Dao môn đệ tử, phối hợp Thái Trung giết đệ tử Ngao Hàn tông dám tiến lên đoạt Xích Luyện Kim Mãng thi thể."

"chúng đệ tử Địa Sát tông nghe lệnh, phối hợp Địa Sát tử giết đệ tử Ngao Hàn tông dám đoạt Xích Luyện Kim Mãng thi thể."

Hách Chi Chương, Khô Mộc Vinh quát to một tiếng, điều động môn nhân đệ tử chặn giết Ngao Hàn tông đệ tử.

"Trắng trợn cướp đoạt, có thể để cho đoạt mệnh cảnh cường bỏ qua thể diện, ra tay cướp đoạt, Xích Luyện Kim Mãng này đáng giá thế sao?" Phương Viêm nhìn tam đại đoạt mệnh cảnh cao thủ Âu Bất Phàm, Khô Mộc Vinh, Hách Chi Chương trong nháy mắt đã lao vào nhau, nhất thời không khỏi kỳ quái nói.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129: Đoạt đồ ăn trước miệng cạp

pháp tắc của Tu chân Đại thế giới chính là nhược nhục cường thực.

Coi trọng cái gì trực tiếp đoạt là được, nắm tay ai to thì chân lý thuộc về kẻ đó.

"Khinh Huyền, ngươi phải cẩn thận chút, đạo kiếm không có mất, Phi Dao môn trước mắt thiện nger sử phi dao, nhất định sẽ am hiểu đánh lén, ngươi không cần tận sức giết địch, quan trọng nhất là đảm bảo an toàn bản thân." Ngay khi ba phe bắt đầu giao thủ, Phương Viêm hướng về phía Phó Khinh Huyền dặn dò.

Ngao Hàn tông người đông thế mạnh, có tới gần hai trăm người, mà Phi Dao môn, Địa Sát tông hai tông nhân số tính gộp lại cũng chỉ có trăm bảy, trăm tám, ít hơn họ tới hai, ba mươi người, có điều tu vi phổ biến của đối phương lại cao hơn Ngao Hàn tông, trong số đó có gần ba mươi tên Tiên Thiên cảnh

tu sĩ, còn lại đều là Bạo Khí Cảnh tu sĩ. Mà Ngạo Hàn tông nội môn Tiên Thiên cảnh đệ tử chỉ có hai mươi người, ít hơn đôi phương những một phần ba. Vì vậy thực lực tổng hợp cách biệt không nhiều, ba phe nhân mã kiềm chế lẫn nhau, trong nháy mắt vừa động thủ, chúng đệ tử Ngạo Hàn tông thừa dịp kẻ địch uể oải liền lập tức ra tay, tuy rằng tu vi yếu, nhưng vẫn có thể toàn diện áp chế đối phương.

"Phi đao!"

Phi đao hướng về phía Phương Viêm bắn nhanh như điện mà đến, Phương Viêm hí mắt lại, cảm giác như bị một luồng khí thế tòa đỉnh, chỉ cần hấn nhúc nhích, bất luận hấn né tránh như thế nào đều sẽ bị phi đao này bắn trúng.

"Huyền Ảnh Trảm!"

Hóa Phong Thân Pháp triển khai, cỗ khí thế khiến hấn cảm giác bị khóa chặt liền biến mất không còn tăm hơi. Tiếp đó, Phương Viêm liền thi triển Huyền Ảnh Trảm, đánh bay phi đao đang lao đến.

"Hảo tiểu tử, dĩ nhiên có thể phá uy áp tòa đỉnh của ta." Đòn trí mạng của bản thân bị Phương Viêm phá giải, tên Bạo Khí Cảnh bốn tầng Phi Đao môn liền nhìn chòng chọc vào Phương Viêm nói.

"Chết!"

Phương Viêm cười lạnh một tiếng, Thủy Ảnh Kiếm bảo vệ bản thân, Băng Sơn Quyền triển khai, chiêu thức đại khai đại hợp, lập tức tên đệ tử Bạo Khí Cảnh bốn tầng Phi Đao môn liền bị đánh thành mảng huyết vụ.

"Tiểu tử này vương tay chân. Các ngươi để một người đi qua xử lý hấn cho ta." Phương Viêm trong nháy mắt liền chém giết một tên đệ tử Bạo Khí Cảnh bốn tầng của Phi Đao môn, sau đó liền khiến Tiên Thiên cảnh cường giả Phi Đao môn chú ý, một tên Bạo Khí Cảnh sáu tầng hướng về Phương Viêm nhào tới.

Phương Viêm bị Phi Đao môn Bạo Khí Cảnh sáu tầng tu sĩ nhìn chăm chăm, vì vậy hấn triển khai Hóa Phong Thân Pháp cùng đối phương dây dưa, bởi vì hấn biết. Nếu như chém giết quá nhiều người, nhất định sẽ bị Tiên Thiên cảnh cường giả của đối phương chú ý, sẽ không phù hợp dự định bảo toàn bản thân của hấn.

Dần dần, Phương Viêm thoát ly chiến trường hướng về đất trống bên ngoài chiến trường chạy đi.

"Tiểu tử, đừng trốn, ngươi cho rằng sau khi chém giết đệ tử Phi Đao môn ta liền có thể chạy sao?" một tiếng quát to từ sau lưng Phương Viêm vang lên. Một thanh niên thân hình gầy gò trước sau như một bám sát hấn.

"Trốn, ta sao phải trốn, ta chỉ là không muốn để người khác tới quấy rầy chúng ta chiến đấu mà thôi." Phương Viêm đứng lại trên một đỉnh núi hoang, nhìn đối thủ với ánh mắt khiêu khích.

"Nói khoác không biết ngượng, nơi đây chính là nơi người chôn xương." Tiết Bảo nhìn vị trí Phương Viêm cười lạnh nói, phi đao trong tay lấy sức bắt đầu khóa chặt Phương Viêm.

Ba phe thực lực tương đương. Trong lúc nhất thời bên này cũng không thể làm gì được bên kia, muốn muốn đạt được Xích Luyện Kim Mãng, nhất định phải chờ tam đại Đoạt Mệnh cảnh cường giả phân ra thắng bại mới được.

Rời xa chiến trường, mang ý nghĩa chính mình sẽ an toàn một phần, tu sĩ chiến đấu, đều là từng đôi một chiến, đặc biệt ba phe thế lực đều nghĩ tới tình huống xấu nhất. Ai cũng không muốn muốn áp sát thế lực đối địch, chỉ mất chén trà công phu, tu sĩ ở giữa chiến trường đều tản ra bốn phía, trên núi hoang rộng lớn khắp nơi đều là chiến trường.

"Băng Sơn!"

Phi đao rời tay mà bay, Phương Viêm quát to một tiếng, Băng Sơn Quyền trong nháy mắt đón lấy phi đao.

Quyền kinh cùng ánh đao chạm vào nhau, không lồ quyền ảnh bị xé rách, hàn mang đánh thẳng mặt Phương Viêm. Phương Viêm giờ kiếm đón lấy, Huyền Ảnh Kiếm Quyết thôi thúc đến mức tận cùng, không lùi mà tiến. Hóa Phong Thân Pháp hóa thành một đạo khói xanh tự biến mất tại chỗ, tàn ảnh biến mất, trong nháy mắt liền xuất hiện tại trước người Tiết Bảo.

"Ngươi không phải đã bị ta chém trúng sao? Làm sao có khả năng xuất hiện ở đây?" thấy Phương Viêm đã tiếp cận bản thân, ưu thế phi đao đã mất, Tiết Bảo không khỏi kinh hãi kêu lên.

"Băng Sơn."

Phương Viêm nhìn về mặt đối phương đầy sự kinh sợ, trong mắt ánh lên một vệt trào phúng. Băng Sơn Quyền trong nháy mắt đánh ra, không lồ quyền ảnh liền đánh vụn đối thủ.

"Đỉnh! Chúc mừng kí chủ giết địch thành công, thu được bảy mươi điểm tích lũy."

Âm thanh thông báo của hệ thống lại lần nữa vang lên trong đầu Phương Viêm, đệ tử Bạo Khí Cảnh sáu tầng Phi Đao môn đã bị Phương Viêm giết.

"Lấy tu vi bây giờ của ta, chỉ có Tiên Thiên cảnh cao thủ mới có thể uy hiếp được, nhưng đối phương lại có Tiên Thiên hậu kỳ cao thủ, càng có Đoạt Mệnh cảnh cường giả trần trảng, ta vẫn là không nên quá lộ phong mang." Sau khi đem kẻ địch chém giết, Phương Viêm cũng không có gặp phải những đệ tử khác của Địa Sát tông, Phi Dao môn ngăn trở, hắn đưa mắt tập trung vào chiến trường xa xa âm thầm suy nghĩ.

"Xích Luyện Kim Mãng là cái gì, vì sao lại khiến Âu Bất Phàm Trưởng lão ra tay cướp đoạt?" Nhìn phía thi thể khổng lồ của Xích Luyện Kim Mãng tựa như sơn mạch ở khe suối xa xa, Phương Viêm đắm chiêu suy nghĩ.

Ba thể lực lớn đều hướng về phía Xích Luyện Kim Mãng mà đến, bởi vì không có Càn Khôn túi đủ lớn, nên thi thể Xích Luyện Kim Mãng cũng chưa có bị lấy đi. Người khác không có Càn Khôn túi lớn như vậy, nhưng không gian ba lô của Phương Viêm hẳn lại đủ lớn, lại đến mấy chục cái thi thể Xích Luyện Kim Mãng hẳn đều có thể chứa nổi.

Phương Viêm quét một vòng chiến trường, phát hiện Phó Khinh Huyền cũng không có bị uy hiếp, nàng cùng đối thủ vẫn đang triển đấu, nhất thời liền bỏ dự định tiến lên hỗ trợ, ánh mắt lần thứ hai chăm chú vào Xích Luyện Kim Mãng thi thể phía xa.

"Nếu như ta đem thi thể Xích Luyện Kim Mãng lấy đi, sẽ gây ra hậu quả như thế nào a!" Phương Viêm nhẹ giọng tự nói. Nghĩ đến Âu Bất Phàm từng nói. "Thiên hạ bảo vật có đức được."

"Nếu ta có bản lĩnh này, vậy ta sẽ không ngại thu Xích Luyện Kim Mãng."

Phương Viêm âm thầm quyết định, tiếp đó liền sử dụng Hóa Phong Thân Pháp hướng về vị trí Xích Luyện Kim Mãng lên tới.

"Ha ha... Bốn phía hỗn loạn, dĩ nhiên không có ai phát hiện, thi thể Xích Luyện Kim Mãng thật đúng là cùng ta có duyên a." Phương Viêm đem liềm tức quyết thôi thúc đến mức tận cùng, khiến cho tự thân khí tức không thể tiết ra ngoài, xoa xoa kim sắc thi thể khổng lồ mà cười ha ha.

"Thu!"

Phương Viêm khẽ quát một tiếng, nhất thời thi thể khổng lồ của Xích Luyện Kim Mãng liền biến mất tại chỗ.

"Xong rồi." Phương Viêm mở ra giao diện hệ thống Tiên Giới trong đầu, phần không gian ba lô thêm một cái Xích Luyện Kim Mãng lộng lẫy dài hơn trăm trượng.

"Mau mau tránh đi, nếu như bị phát hiện, nhất định sẽ bị đối phương xé xác chấm tiêu a." Phương Viêm biết lần này động tới lợi ích của tất cả mọi người, nhất định phải mau mau rời xa nơi đây, Hóa Phong Thân Pháp triển khai đến cực hạn, trong nháy mắt liền bay lượn ra xa mấy chục trượng, nhanh chóng rời đi chỗ thị phi này.

"Ồ, Xích Luyện Kim Mãng thi thể, làm sao không thấy."

Phương Viêm chân trước mới vừa đi, phía xa xa nói Phi Dao môn, Địa Sát tông đệ tử chiến đấu lập tức phát hiện Xích Luyện Kim Mãng liền biến mất không thấy tăm hơi, nhìn chăm chăm vào khe suối trống trải mà ngơ ngẩn xuất thần.

"Không tốt, có đại sự."

"Xích Luyện Kim Mãng thi thể biến mất."

"Trưởng lão, chuyện lớn rồi, thi thể Xích Luyện Kim Mãng bị người ta đánh cắp đi rồi."

"Ai, là ai trộm Xích Luyện Kim Mãng, mau lăn ra đây cho ta."

~~~~ Tuy làm bài tập rất mệt mỏi, phải nói là hoa hết cả mắt, hay tay mỏi nhừ.

Bắt quá vừa độ kiếp thành công nên làm tạm một chương coi như ăn mừng.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 130: Sống chết mặc bay

"tốt cực là thần thánh phương nào dĩ nhiên lấy mà không cáo, như vậy không khỏi mất phong độ. Kính xin hiện thân gặp mặt."

Xích Luyện Kim Mãng khiến hai bên Tranh đấu biến mất không thấy tăm hơi, hiện tại tiếp tục đánh cũng không có ý nghĩa gì. Âu Bất Phàm, Khô Mộc Vinh, Hách Chi Chương cũng đành chỉ chiến đấu, có chút đề phòng quan sát bốn phía cất cao giọng nói.

Chiến đấu đến nhanh đi cũng nhanh, mục tiêu để tranh giành đã mất, tiếp tục đánh chỉ tổ hao binh tổn tướng mà không được việc gì.

Hiện tại then chốt chính là tìm ra thủ phạm đã trộm đi Xích Luyện Kim Mãng.

"Đáng chết, rốt cục là bọn đạo chích phương nào dĩ nhiên làm ra việc đê tiện vô liêm sỉ như vậy, không báo mà lấy." Âu Bất Phàm phát hiện hắc kên nửa ngày cũng không có ai đáp lại, Xích Luyện Kim Mãng trong nháy mắt liền bốc hơi, nhất thời không khỏi nổi giận mắng.

Phi Dao môn Hách Chi Chương, Địa Sát tông Khô Mộc Vinh giờ khắc này cũng vô cùng phiền muộn, dĩ nhiên có người nay dưới mí mắt hắc kên đem Xích Luyện Kim Mãng thi thể lấy đi, không phải là đang đánh thẳng vào mặt bọn hắc kên sao!

"Dám ngay trước mắt chúng ta đem Xích Luyện Kim Mãng thi thể trộm đi, giờ khắc này lại không dám hiện thân, tu vi của hắc kên nhất định không cao, khả năng tu vi sẽ không khác chúng ta mấy, càng có thể yếu hơn chúng ta. Bất quá đối phương có trang bị chứa đồ lớn như vậy, thân phận nhất định rất hiển hách." Phi Dao môn Hách Chi Chương hướng về phía Âu Bất Phàm, Khô Mộc Vinh nói.

"Hiện tại Xích Luyện Kim Mãng đã bị người ta đánh cắp, chúng ta tiếp đó nên làm gì, đã đánh một hồi tạo ra hao tổn vô ích, chẳng lẽ chúng ta để mặc hắc kên sao?" Âu Bất Phàm cau mày nói.

"Nhanh, tất cả mau kiểm kê đệ tử trong môn, không muốn được bỏ bất luận kẻ nào khả nghi."

"Nhanh, đem hết thầy môn hạ đệ tử tụ lại một chỗ."

...

Từng tiếng hét lớn vang lên trong đám người, Phi Dao môn, Địa Sát tông, Ngạo Hàn tông đệ tử ngay lập tức tụ lại một chỗ, đợi chút nữa Trưởng lão trong môn phái sẽ cẩn thận kiểm tra.

"Âu Trưởng lão, Phi Dao môn ta có chín mươi đệ tử chiến đấu, hiện tại ngã xuống bảy người, đều là Ngạo Hàn tông làm ra. Người phải làm chủ cho chúng ta a!"

Phi Dao môn đệ tử Thái Trung hướng về phía Hách Chi Chương bẩm báo.

"Báo, Khô Trưởng lão, Địa Sát tông đệ tử tổn thất ba người, là Phi Dao môn cùng Ngạo Hàn tông gây nên." Địa Sát tông Địa Sát tử cũng kiểm kê ra nhân viên thương vong.

"Báo, Âu Trưởng lão, Ngạo Hàn tông tổn thất mười tên đệ tử nội môn. Trong đó phần lớn là Địa Sát tông đệ tử gây nên."

Ngạo Hàn tông Tiên Thiên cảnh cường giả kiểm kê đệ tử thương vong nhất thời không khỏi nói.

"Tại phụ cận có phát hiện người lạ qua lại hay không?" Ba phái Trưởng lão cũng không có quan tâm đệ tử thương vong, mà là nhằm vào môn nhân hỏi phụ cận có thể có người lạ qua lại.

"Báo cáo trưởng lão, đệ tử trong môn không có phát hiện người lạ đi qua."

...

"Các ngươi bên kia có phát hiện tình huống đặc biệt nào không?" Phi Dao môn Hách Chi Chương hướng về phía Khô Mộc Vinh cùng Âu Bất Phàm hỏi.

"Chúng ta không có phát hiện gì, các ngươi thế nào?" Âu Bất Phàm cùng Khô Mộc Vinh lắc đầu nói.

"Lẽ nào để tặc nhân này đào tẩu." Ba người cùng nhau cau mày.

"Rất có thể người này ẩn giấu ở trong đệ tử này, nhưng là ai có có Càn Khôn túi lớn như vậy?" Ba người lắc đầu về mặt nghi hoặc. Môn hạ đệ tử thực lực và thân phận bối cảnh, nếu bất kì ai có Càn Khôn túi lớn như vậy bọn hắc kên nhất định sẽ rõ ràng.

"bảo vật đã mất. Lẽ nào phải bỏ qua." Hách Chi Chương, Khô Mộc Vinh vẫn trong trạng thái cau mày suy tư.

"ta thấy việc này nên cho qua, dù muốn cũng không có muốn cũng không có manh mối nào mà lần cả." Âu Bất Phàm nghe vậy không khỏi nói, vì có thể thu được Xích Luyện Kim Mãng thi thể, hắc kên đã liều mạng đắc tội Địa Sát tông cùng Phi Dao môn hai đại thất phẩm thế lực, những hiện tại chỗ tốt gì cũng không chiếm được.

"Âu Bất Phàm, ngươi nghĩ thật đẹp. Việc này sao có thể bỏ qua đơn giản được, môn nhân đệ tử của chúng ta không phải chết vô ích sao?" Hách Chi Chương nghe vậy không khỏi lạnh giọng nói, Xích Luyện Kim Mãng biến mất, nguyên nhân chính là Ngạo Hàn tông Âu Bất Phàm chặn ngang một cước.

"Lẽ nào Ngạo Hàn tông ta không có tổn thất sao? Chúng ta chết mười tên đệ tử nội môn, món nợ này nên tính thế nào." Âu Bất Phàm thấy Phi Dao môn Hách Chi Chương dây dưa không ngớt, nhất thời không khỏi lạnh lùng nói.

"Hừ, nếu không phải ngươi xen ngang, chúng ta sẽ tổn thất nhiều đệ tử như vậy sao? Còn có, nếu không phải ngươi, Xích Luyện Kim Mãng thi thể cũng sẽ không bị người ta cướp mất. Trước đó, Phi Dao môn cùng Địa Sát tông còn có thể chia đều Xích Luyện Kim Mãng, hiện tại chẳng có cái gì cả, ngươi nhất định phải cho chúng ta một câu trả lời hợp lý mới được." Hách Chi Chương hừ lạnh.

"thiên địa bảo vật người có đức được. Muốn đòi câu trả lời, trước tiên cần phải hỏi qua thanh phi kiếm này của ta có đồng ý hay không đã." Âu Bất Phàm đem mặt xoay ngang. Khí thế mạnh mẽ tan ra bốn phía, trực ép Hách Chi Chương.

"Khô Mộc Vinh, việc này ngươi thấy thế nào?" Hách Chi Chương chịu khí thế Âu Bất Phàm mạnh mẽ áp bức, hướng về phía Địa Sát tông Khô Mộc Vinh hỏi.

"Nếu như người có thể thắng được Âu đạo hữu, ta không ngại thuận tiện vì Địa Sát tông đòi lại công đạo." Khô Mộc Vinh ngoài cười nhưng trong không cười. Ngao Hàn tông Âu Bất Phàm rõ ràng là lấy thế đè người, trước thực lực tuyệt đối, tất cả âm mưu tính toán liền chó má cũng không bằng.

Kỳ thực, trong tất cả mọi người, buồn bực nhất chính là Khô Mộc Vinh, Địa Sát tông cao thủ liều mạng lưỡng bại câu thương đem Xích Luyện Kim Mãng đánh giết, đầu tiên là Phi Dao môn ra tay cướp giật, hiện tại lại là Ngao Hàn tông xen ngang, cuối cùng là cái gì cũng không mò đến.

Hiện tại hấn chính là muốn cho Ngao Hàn tông một chút giáo huấn, nhưng coi như ra tay thì thế nào, Xích Luyện Kim Mãng đã mất cũng không thể trở về a, nếu như cùng Ngao Hàn tông xuất thủ đánh nhau, coi như thắng cũng sẽ tổn thất nặng nề.

"Hách đạo hữu, khô đạo hữu, cân nhắc xong chưa? Còn muốn tiếp tục chiến đấu sao?" Âu Bất Phàm đem về mặt hai người thu lại trong mắt, tiếp đó liền hướng hai người hỏi, bởi vì hấn biết, nếu như tiếp tục đấu nữa nhất định kết cục tam bại câu thương, ai cũng không chiếm được một điểm chỗ tốt.

"Hanh... non xanh còn đó nước biếc chảy dài, mối thù này ta ghi tạc trong lòng, đợi đến trong Trần Ma Tháp, nhất định sẽ thanh toán." Hách Chi Chương nghe vậy hừ lạnh một tiếng, buông một câu hung ác, sau đó mang theo môn nhân rời đi.

đám người Phi Dao môn Hách Chi Chương vừa đi, Địa Sát tông môn nhân cũng không có dừng lại lâu, nhanh chóng biến mất không còn tăm hơi.

"Trường lão, việc này chẳng nhẽ bỏ qua sao? Xích Luyện Kim Mãng chính là là vật trong túi Địa Sát tông ta." Địa Sát tử hướng về phía Khô Mộc Vinh hỏi.

"Quên, làm sao có khả năng, người dám tham đồ vật Địa Sát tông ta vẫn không có sinh ra. Còn có Ngao Hàn tông đám rác rưởi này, nếu không phải vì bọn họ, Xích Luyện Kim Mãng làm sao có khả năng bị cướp, hơn nữa là bị người nào cướp cũng không biết. Bọn người đến Trần Ma Tháp, nhất định phải diệt bọn hấn, báo mối thù này, dám phá hỏng chuyện tốt Địa Sát tông, hấn nhất định phải làm tốt chuẩn bị bị trả thù." Khô Mộc Vinh xoay người lại liếc mắt nhìn chỗ dừng Ngao Hàn tông đệ tử gần giọng nói.

...

"Chúng ta cũng nên đi thôi, hôm nay hồ ly cũng không bắt được, trái lại chọc một thân tao (đồ tốt không lấy đk, mà còn mang tiếng)." Âu Bất Phàm thấy Phi Dao môn, Địa Sát tông đệ tử đều đi rồi, về mặt trầm xuống nói.

"các ngươi đều đã được kiến thức sao? Đạo lý lớn nhất tu chân Đại thế giới chính là nhược nhục cường thực, nắm tay ai to chính là kẻ nắm giữ đạo lý, coi trọng đồ vật liền cướp. Tu luyện là đi ngược dòng nước, không tiến ắt lùi. Nhìn thấy không? Kẻ nào học nghệ không tinh, som muộn cũng sẽ ngã xuống trong tranh đấu."

"Không cần nói, tông môn sẽ không tận lực che chở các ngươi, lúc quyết định, cái dễ dựa vào vẫn là chính các ngươi. Đợi đến khi Trần Ma Tháp mở ra, nhất định phải cố gắng tu luyện gấp bội, chỉ có mạnh mẽ hơn mới có thể không ngừng vươn lên, tiếp tục đấu với trời đấu với người mà sống sót." Âu Bất Phàm hướng về phía Ngao Hàn tông trầm giọng nói.

~~~~ hôm nay tập luyện quả thực rất mệt, cộng với tâm trạng lên xuống cũng không được tốt.

biên tập cũng không được ok lắm, huynh đệ thống cảm hen!

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131: Đến Bách Chiến Thành

"Tu tiên chính là đấu với trời đấu với người." tiếng Âu Bất Phàm vừa dứt, Phương Viêm rơi vào đắm chiêu.

"Việc này coi như xong?" Phi Dao môn, Địa Sát tông đệ tử đều đã đi rồi, Ngao Hàn tông đệ tử cũng đi nốt, Phương Viêm cười trên lưng Tiên Hạc cảm khái, vốn dĩ hấn cho rằng sẽ có một trận đại chiến, không nghĩ tới tình huống sẽ như vậy, không có ai hoài nghi hấn.

Đối với câu đấu với trời, đấu với người. Phương Viêm lại có một nhận thức rõ ràng. Lần này hấn nếu không lớn mật ra tay, đoạt đồ ăn trước miệng hổ, tranh đấu giữa tam tông đệ tử cũng không thể kết thúc nhanh như vậy, hấn cũng không thể thu được lợi ích khổng lồ.

Con đường tu luyện cần phải quyết chí tiến lên, không được sợ trước sợ sau, một khi bản thân mạnh mẽ thì có thể muốn làm gì thì làm.

"Ta muốn trở thành cường giả, chỉ có trở thành cường giả mới có thể đạp lên tất cả quy tắc, Tu Chân Giới chính là nhược nhục cường thực, nắm tay có lớn thì mới có thể thu được tôn nghiêm mà không phải ủy khuất cầu toàn." Đoạt Mệnh cảnh Trưởng lão Âu Bất Phàm Ngạo Hàn tông là rõ ràng đã dạy Phương Viêm một khóa. Biểu diễn sự tàn khốc của Tu Chân Giới, nếu như không có hắn, thì thể Xích Luyện Kim Mãng này nhất định sẽ bị Âu Bất Phàm lấy đi, bởi vì lão đủ mạnh.

Trải qua một hồi phân tranh, chết mất mười tên đệ tử nội môn, chúng đệ tử đều trở nên trầm mặc, từng người đều có chỗ ngộ ra. Hành trình sau đó cũng rất thuận lợi, hầu như là không có đại sự gì, mọi người khi nghỉ ngơi liền bắt đầu liều mạng tu luyện, ai nấy đều muốn cường đại bản thân, chỉ có bản thân đủ mạnh mới có thể tiếp tục sống.

Âu Bất Phàm đối với thái độ mọi người tương đối thoải mái, gần 200 người xuyên qua lãnh địa dưới trướng bách chiến vương, hướng về Bách Chiến thành.

Liên tiếp mấy ngày đầu, bầu không khí của chúng đệ tử Ngạo Hàn tông khá là nặng nề, chưa kịp thích ứng với thực tế tàn khốc của Tu Chân Giới. Nhưng qua mấy ngày. Cả đám cũng đã phục hồi tinh thần lại, khôi phục bầu không khí náo nhiệt như khi mới vừa rời khỏi sơn môn. Mà Phương Viêm cũng tìm hiểu nhiều mặt, từ trong miệng một tên Tiên Thiên cảnh cường giả biết được giá trị Xích Luyện Kim Mãng.

Xích Luyện Kim Mãng trong tay Phương Viêm nếu như đem đi bán đấu giá, tuyệt đối sẽ không ít hơn mười vạn thượng phẩm linh thạch, mười vạn thượng phẩm linh thạch là khái niệm gì. Chính là một tỉ hạ phẩm linh thạch a! Khó trách sẽ khiến Đoạt Mệnh cảnh cường giả động tâm.

sau khi biết giá trị cấp tám Xích Luyện Kim Mãng, Phương Viêm càng ngày càng cẩn thận, một ngày thực lực của hắn không đủ, hắn tuyệt đối sẽ không lấy Xích Luyện Kim Mãng ra.

Một tháng sau, đoàn người Phương Viêm đã đến Bách Chiến Thành.

Bách Chiến Thành, là một toà thành trì của tu sĩ. Mà bách chiến vương chính là một vị cường giả tuyệt thế, nghe đồn hắn đã tiến vào Sinh Tử cảnh, là Sinh Tử cảnh vương giả. Mà tám đại chiến tướng dưới trướng đều là Âm Dương cảnh đỉnh cao cường giả.

Đại Tổng quốc, ngoại trừ bách chiến vương ra, còn có bảy tên Sinh Tử cảnh cường giả, bọn họ là Đại Tổng quốc bát vương. Đại Tổng quốc quốc quân nghe đồn là một vị Sinh Tử cảnh chín tầng đỉnh cao cường giả. Cách thần thông cảnh giới chỉ có một bước xa. Những cường giả như vậy mới có thể trấn thủ trụ ranh giới chu vi mười triệu dặm.

"Phía trước là Bách Chiến Thành, ở ngoài thành có một chỗ trạm dịch của Ngạo Hàn tông ta, sau khi đem Tiên Hạc gửi ở đây, chúng ta sẽ tiến vào Bách Chiến Thành." Cách thật xa hùng vĩ cự thành lấp ló trong mây mù, Âu Bất Phàm hướng về phía đám người Phương Viêm cất cao giọng nói.

cùng với tiếng Âu Bất Phàm vừa dứt, tất cả mọi người trên lưng hạc dồn dập không ché Tiên Hạc hướng bay xuống đất.

Trần Ma Tháp ló vào thế giới trong lòng đất, thế giới dưới lòng đất có nhiều loại khoáng sản quý trọng. Còn có rất nhiều thiên tài địa bảo, tại Đại Tổng quốc, chỉ cần thực lực đạt đến Bạo Khí Cảnh là có thể đến Trần Ma Tháp rèn luyện một phen, mà một số bát, cửu phẩm thể lực trở lên đều muốn tại thế giới dưới lòng đất chiếm cứ một vị trí, từ đó thu hoạch các loại vật tư cuộn cuộn không ngừng.

"Phía trước chính là Ngạo Hàn tông thiết lập trạm dịch, Tiên Hạc sẽ gửi nuôi ở chỗ này, chờ các ngươi muốn về tông môn có thể dùng thân pháp ngọc bội đến trạm dịch lĩnh." Vừa tiến vào địa giới Ngạo Hàn tông trạm dịch, Tiên Thiên cảnh đệ tử hướng về phía Bạo Khí Cảnh đệ tử nói.

"Phương Viêm, đi, ta cùng ngươi đi gửi nuôi Tiên Hạc đi." Phó Khinh Huyền hướng về phía Phương Viêm than nhẹ nói.

"Ừm!" Phương Viêm đáp nhẹ một tiếng. Tiếp đó liền theo đi về đỉnh núi gửi nuôi linh thú.

"Há, đúng rồi, Phương Viêm, trải qua một tháng trời non lợi xuôi, chúng ta đã đến Bách Chiến Thành. Nói vậy Phương Thanh hắn cũng có thể thông qua Ngạo Hàn tông nội môn sát hạch. Sau khi chúng ta hoàn thành nhiệm vụ lần này có muốn ở lại bên trong Trần Ma Tháp hay là về Ngạo Hàn tông?" Phó Khinh Huyền đột nhiên xoay người một cái nói.

"Ta dự định trước tiên ở lại trong Trần Ma Tháp bên nhìn một chút, nếu như có thu hoạch, ta định về Hà Khẩu quận một chuyến." Phương Viêm nghĩ đến Phương gia còn hi vọng hắn về để phát triển lớn mạnh, nhất thời không khỏi nói.

Hiện tại hắn nắm giữ phương pháp luyện chế Tinh Nguyên Đan, đem đan phương cùng đan dược đã luyện chế đưa cho Phương gia, Phương gia nhất định có thể tạo ra một nhóm cao thủ.

"Ừm!" Phó Khinh Huyền nghe vậy cũng tán thành gật đầu một cái.

Hai người vừa nói chuyện, vừa đem Tiên Hạc gửi nuôi tại Ngạo Hàn tông trạm dịch, đoàn người Phương Viêm ở ngoài trạm dịch tụ lại. Cùng nhau chạy về hướng Bách Chiến thành.

"Bách Chiến thành là một toà tu tiên chi thành bên trong Đại Tổng quốc, trong thành không có phạm nhân thế tục. long xà hỗn tạp, bọn ngươi phải cẩn thận. trước khi thành tiên thiên tu sĩ, làm gì cũng phải cụp đuôi làm người, không được trêu chọc thị phi. Bởi vì bên trong Bách Chiến thành cũng có rất nhiều lục phẩm thể lực Ngạo Hàn tông đều không thể chống lại. Trong đó, quân vệ binh thành càng không thể đắc tội. sức mạnh Quốc gia lớn hơn sức mạnh tông môn, trừ phi ngươi thuộc lục phẩm thể lực, nếu không gặp phải quân đội Đại Tổng quốc đều phải lễ nhượng ba phần. Nếu như thực sự không tránh khỏi, nhất định phải ra tay sạch sẽ lưu loát." trước khi vào thành, Âu Bất Phàm hướng về phía đoàn người Phương Viêm dặn dò.

"đã rõ, cần quân Tôn trưởng lão giáo huấn." Mọi người đồng thanh hô rõ, tiếp đó đoàn người liền mệnh mông cuồn cuộn đi về phía trước.

Bách Chiến thành là một toà trọng thành của Đại Tổng quốc, trong thành có vô số cao thủ. Hùng vĩ tường thành đứng vững trong mây mù, tựa một toà Tiên thành. Cửa thành như là Hồng Hoang cự thủ đang nằm phục, đại khí hùng vĩ, nguy nga đồ sộ.

Hà Khẩu quận quận thành khi trước Phương Viêm đi qua so với Bách Chiến Thành, tuyệt đối là tiểu vu gặp đại vu, từ Bạo Khí Cảnh, cho đến đoạt mệnh cảnh, trừ chấn động vẫn là chấn động.

"Đây chính là Tiên thành Bách Chiến Thành, khác với những thành thị khác, chỉ riêng thuế vào thành liền cần một viên hạ phẩm linh thạch." Vừa tiến vào trong thành, thủ thành binh sĩ canh gác ở bên trong cửa thành liền ngăn cản mọi người sau đó thu thuế vào thành. Để mọi người cảm thấy kinh ngạc chính là này vào thành thuế dĩ nhiên không phải hoàng kim bạch ngân mà là linh thạch.

"Một viên hạ phẩm linh thạch còn rất rẻ, tại lối vào Trấn Ma Tháp, mỗi một lần thông hành cần một viên trung phẩm linh thạch. Nghe đồn tại một số tòa đại tiên thành, vào thành thuế phải là thượng phẩm linh thạch." Tiên Thiên cảnh tu sĩ Bốn phía không khỏi cười nói.

"Ra sao Tiên thành liền thu một viên thượng phẩm linh thạch tiền thuế a!" Có người không nhịn được tò mò hỏi.

"Tiên thành Như vậy, tại Đại Tổng quốc ta không có. Chỉ có trung phẩm hoặc thượng phẩm tiên quốc mới có thể thấy."

"Tiên quốc, Âu Trưởng lão, cái gì là tiên quốc?" Có người nghe vậy hướng về phía đội Âu Trưởng lão hỏi.

"Tiên quốc, đó là một loại phân chia quốc gia thế lực của tu chân Đại thế giới. Đại Tổng quốc chúng ta chỉ có thể coi là hạ cừu phẩm tiên quốc, tương đương với cừu phẩm thế lực trong miệng các ngươi." Âu Bất Phàm nghe vậy cười giải thích một câu.

"có một câu nói, tu chân Đại thế giới rộng lớn vô cùng, dù là Thần Thông cảnh tu sĩ cả đời cũng không thể đi khắp tu chân Đại thế giới. Mà tu sĩ giống ta tại tu chân Đại thế giới tựa như sao trên trời vậy, nhiều vô số kể."

Dịch: xonevictory

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 132: Nàng là vị hôn thê của ta

« Tu chân Đại thế giới rất lớn, lớn đến nỗi Bạo Khí Cảnh cũng chỉ là điểm bắt đầu của việc tu chân. » Trải qua chuyến đi Bách Chiến Thành lần này, Phương Viêm đối với thế giới này lại có một nhận thức mới.

Tại bên trong trò chơi Tiên Giới, Tiên Giới cũng là mệnh mông vô biên, đối ứng Tiên Giới là vô số tiểu thế giới. Mà Phương Viêm cũng là từ một tiểu thế giới phi thăng tới Tiên Giới bắt đầu lễ trình tranh bá Tiên Giới.

Hiện tại, Phương Viêm khẳng định thế giới này cùng trò chơi Tiên Giới có quan hệ.

« Bọn ngươi muốn tu luyện, muốn trở thành cường giả, đi ra Đại Tổng quốc, hướng tới đỉnh phong tu chân thế giới, mà chuyến đi Trấn Ma Tháp này chính là đá lót đường để các ngươi leo tới đỉnh phong tu chân, các ngươi phải cố gắng nắm bắt cơ hội này. » Âu Bất Phàm thấy vẻ mặt mọi người không hiểu, dường như giống như lần tiêu hóa tin tức lần trước vậy, nhất thời không khỏi nói.

« Chúng ta nhất định nỗ lực tu luyện. » Sắc mặt mọi người không khỏi nghiêm nghị, kính cẩn nói.

« Bên trong Bách Chiến Thành có một phân bộ Ngạo Hàn tông ta, bọn ngươi đến Ngạo Hàn tông phân bộ nghỉ ngơi mấy ngày cho khỏe, đem trạng thái điều chỉnh đến tốt nhất, hai ngày nữa là có thể tiến vào Trấn Ma Tháp. » Âu Bất Phàm hướng về phía mọi người lại căn dặn một câu, tiếp theo mới hướng về Ngạo Hàn tông phân bộ chạy đi.

Tiến vào bên trong Bách Chiến Thành, mọi người mới phát hiện mình thật vô tri, trở thành tu sĩ Bạo Khí Cảnh, trở thành nội môn đệ tử Ngạo Hàn Tông, cũng coi như là một đại nhân vật, sau đó chỉ cần tu luyện nhiều rồi trở thành cường giả tiên thiên Đoạt Mệnh Cảnh là có thể xưng bá một phương, không nghĩ tới sau khi vào Ngạo Hàn Tông, dần dần đi ra khỏi Hà Khẩu quận, mới phát hiện, hiện tại mình chẳng là cái thá gì, tại bên trong Bách Chiến Thành này, tu sĩ Bạo Khí Cảnh là nhiều vô số kể, tu sĩ tiên thiên Đoạt Mệnh Cảnh tùy ý có thể thấy được.

Chỉ một câu nói, ánh mắt trước đây là quá thiên cận. Dựa theo loại tâm thái này, không làm được việc lớn.

Đi ở trên đường cái rộng rãi, tùy ý có thể thấy được các loại dị thú lôi kéo xe ngựa đồng thau xa hoa bên trên đường phố rộng rãi. Thanh âm hô quát không ngừng. Rất nhiều người đều tránh đi.

“Mau nhìn, đó là dị chủng từ thời Hồng Hoang Báo Lân Thú, đó là sinh linh sinh ra liền Tiên Thiên Cảnh, không ngờ lại dùng loại dị thú này để kéo xe.” Tại trên đường phố rộng rãi, đột nhiên một luồng khí tức Hồng Hoang phả vào mặt. Một con báo nhưng không phải báo, vừa giống như là dị thú Kỳ Lân xuất hiện khắp nơi trong tầm mắt của mọi người. Nhất thời có người không nhận được cả kinh kêu lên.

“Mau tránh ra, Tiểu Vương gia xuất hành, mau tránh ra.” Một thanh âm ngạo mạn bảo mọi người tránh ra ở bên trong đám người vang lên. Một đội ngũ hộ vệ cười Độc Giác Long mã, vênh vào tự đắc xua đuổi đám người chung quanh trên phố.

“Tiểu Vương gia? Lẽ nào là bách chiến Vương phủ Thế tử.” Đám người chung quanh tránh ra như bọn họ là rắn rết, mọi người trên đường phố dồn dập tránh lui. Phương Viêm không khỏi cau mày.

“Chúng ta tránh một chút, Tiểu Vương gia này chúng ta không thể trêu chọc được.” Kể cả cường giả Đoạt Mệnh cảnh Âu Bất Phàm cũng hướng về phía môn nhân đệ tử nhắc nhở.

Cả đám môn nhân đệ tử nghe vậy đều lui sang một bên, mỗi một người đều lộ ra ánh mắt tò mò hướng về chiếc xe ngựa đồng thau xa hoa kia.

Bên trong xe ngựa đồng thau xa hoa.

“Ồ, Thân thể thuần âm.” Bên trong xe ngựa, một thanh niên có khuôn mặt tuấn tú cương nghị, lông mày kiếm hơi ngưng lại, không nhận được khe ồ lên nói.

“Người đến. Dừng xe!”

Một tiếng quát to từ bên trong xe ngựa đồng thau truyền ra. Một thanh niên mày kiếm mắt sao thò đầu ra khỏi xe ngựa.

Báo Lân Thú một tiếng gào thét, xe ngựa đồng thau đột nhiên dừng lại, thanh niên đứng ở trên xe ngựa mà nhìn xung quanh không ngừng.

“Tiểu Vương gia Tô Từ Lăng!”

Có người trên đường phố Bách Chiến Thành nhìn thấy người trên xe là Tô Từ Lăng là không nhận được kinh hô. Mà một ít tu nữ trẻ thì lại hai mắt tỏa ánh sáng, phô diễn hết những cái đẹp của mình ra, hy vọng có thể lọt mắt xanh Tiểu Vương Tô gia do đó bay lên đầu cành cây làm Phương Viêm.

“Ồ, chuyện gì thế này, không ngờ Tiểu Vương Tô gia này hướng về phía chúng ta đi tới!” Âu Bất Phàm hướng về phía vị trí khu vực chúng đệ tử Ngao Hàn tông đi tới, Âu Bất Phàm nhất thời không khỏi cau mày nói.

“Ngươi tên là gì?” Tô Từ Lăng xuyên qua đám người, trực tiếp xuất hiện tại phía trước người Phó Khinh Huyền, đáng vẻ như ở trên cao nhìn xuống hỏi.

Phó Khinh Huyền nhủ mày, người này cũng quá là vô lý. Ánh mắt lạnh lùng, không trả lời.

“Ngươi là ai, muốn đến gần cũng không phải đến gần như thế chứ?” Phó Khinh Huyền có chút khó chịu, bị khí tràng mạnh mẽ của Tô Từ Lăng này chấn nhiếp không lùi về sau được, Phương Viêm dừng cảm đứng ra che ở trước người Phó Khinh Huyền nói.

“Ngươi là cái thứ gì. Câu hỏi của ta đến phiên ngươi xen mồm vào sao?” Tô Từ Lăng quay đầu lạnh lùng nhìn chằm chằm Phương Viêm nói.

“Ngươi lại là cái thứ gì, nàng là vị hôn thê của ta, muốn đến gần chiếm tiện nghi chỉ sợ là tìm lộn đối tượng đi!” Phương Viêm đồng dạng cười gằn, không sợ khí thế bức bách của đối phương.

Phảng phất vì đáp lại theo như lời nói Phương Viêm, Phó Khinh Huyền hướng Phương Viêm nhích lại gần, tự ý ới tại trong lồng ngực Phương Viêm, dùng hành động này đến kháng nghị hành vi thô bạo bá đạo của đối phương.

“Tiểu tử, ngươi muốn chết, dám nói chuyện như thế cùng Thế tử.” Một tiếng quát to từ đằng sau lưng Tô Từ Lăng vang lên, thống lĩnh hộ vệ Vương phủ hướng về phía Phương Viêm quát lớn nói.

“Tiểu tử, ngươi rất có gan?” Ánh mắt Phương Viêm lạnh nhạt, không chút nào lay động vì lời nói uy hiếp của đối phương, Tô Từ Lăng nghe thấy vậy một mặt tán thưởng, một mặt phát tay ngăn lại hộ vệ phía sau quát mắng lạnh nhạt, nói.

“Này không phải vấn đề có hay không có gan, mà là có một số việc là một người nam nhân nhất định phải dừng cảm đứng ra. Ta biết ngươi là tại sao đến, mời ngươi trở về đi!” Phương Viêm bình tĩnh, ánh mắt rực rỡ, đón lấy ánh mắt bén nhọn của đối phương, thần nhiên nói.

“Ha ha... một số việc, ta chính là không biết ngươi có giống như lời ngươi nói hay không. Không có việc nào mà Tô Từ Lăng ta muốn làm mà không làm được.” Tô Từ Lăng đem khí thế ác liệt vừa thu lại, ha ha cười nói.

“Tiểu tử, ngươi rất thú vị, đúng là rất thú vị, ngươi hẳn là đệ tử Ngao Hàn tông đi, ta đã biết được nơi tìm được ngươi rồi, đến lúc đó xem ngươi còn bảo vệ được nàng hay không.”

Tô Từ Lăng cười lớn một tiếng, tiếp theo sâu sắc nhìn chăm chú Phương Viêm một chút, dường như phải đem nhớ kỹ khuôn mặt này, nhàn nhạt nhìn lướt qua Phó Khinh Huyền, cũng không có tiếp tục nói chuyện, tiếp theo xoay người mà đi, khiến người ta cảm thấy không hiểu ra sao.

“Ngươi gọi là Phương Viêm, ngươi biết không? Ngươi làm như thế, là chọc một đại địch cho Ngao Hàn Tông ta.” Chờ Tô Từ Lăng vừa đi, đường phố

rộng rãi lại khôi phục não nhiệt dĩ vãng, Âu Bất Phàm đi tới trước người Phương Viêm một mặt nghiêm trọng nói.

“Trưởng lão, ta xin lỗi vì đã thêm phiền phức cho tông môn.” Phương Viêm cúi đầu, có chút hổ thẹn nói. Hắn biết hắn làm như thế sẽ chọc phiền phức cho Ngao Hàn Tông, nhưng là hắn không thể không làm như vậy. Lê nào trơ mắt nhìn Phó Khinh Huyền bị Tô Tử Lăng này mang đi, hắn từ trong mắt đối phương là nhìn thấy đối phương không có ý tốt...

“Không thể nói như thế, sau này ngươi cần trọng một chút là được, Tiểu Vương Tô gia này cũng không phải loại người dâm tà kia, mặc dù có chút bá đạo, nhưng làm việc vẫn có nói lý.” Âu Bất Phàm cũng không muốn trách cứ Phương Viêm quá nhiều, nhất thời không khỏi xoay chuyển lời nói. Việc này nếu như cứ tiếp tục phát triển, nói không chắc cũng có thể chuyển xấu biến thành chuyện tốt.

“Đi thôi, tiếp tục lên đường, nơi này còn cách phân bộ tông môn một đoạn.”

Sau khi mọi chuyện kết thúc, chúng đệ tử Ngao Hàn tông lại lần nữa lên đường.

“Phương Viêm, xin lỗi, ta đã gây thêm phiền phức cho ngươi.” Trong đoàn người phía sau, Phó Khinh Huyền một mặt áy náy hướng Phương Viêm nói.

“Không có chuyện gì, ngươi vốn là vị hôn thê của ta mà, bảo vệ ngươi là chuyện ta cần làm.” Phương Viêm nghe vậy là cười, lắc đầu nói.

Bất kể là xuất phát từ nguyên nhân gì, Phương Viêm cùng Phó Khinh Huyền đều là người một nhà, bảo vệ người nhà, dù có ra sao thì Phương Viêm hẳn vẫn sẽ làm.

“Cảm ơn!” Phó Khinh Huyền nghe vậy là nở nụ cười ngọt ngào, cảm giác được người ta che chở thật tốt.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 133: Đánh cược chiến (thượng)

Sau khi đi hơn nửa ngày, Phương Viêm dẫn người bọn họ đã đến Ngao Hàn tông tại Bách Chiến thành tông môn phân bộ. Hai cái tượng đồng vàng rực rỡ sừng nanh múa vuốt đứng sừng ở một cửa đồng lớn hai bên, dâng thư "Ngao Hàn tông phân bộ" năm cái Lưu Kim chữ lớn, có vẻ lớn vô cùng khí.

Nhưng vị trí phân bộ nay ở một nơi khá vắng vẻ, trên một đoạn đường ít người qua lại, chiếm diện tích không phải rất rộng, mà có tới mấy chục mẫu đất. Tại đây nhiều phú quý Bách Chiến thành bên trong, này Ngao Hàn tông cũng chỉ có thể coi là một tông môn tầm thường thế lực nhỏ.

"Ngao Hàn tông phân bộ đến, các ngươi ở đây nghỉ ngơi cho khỏe, trong ba ngày này, các ngươi có thể ở trong thành tùy ý đi dạo, có thể mở mang kiến thức một chút Bách Chiến thành bên trong bách chiến lôi đài, đây không phải là trong tông môn, đây bách chiến lôi đài, trong thành vô số cao thủ, ngươi nếu như tự tin có thực lực, không ngại lên đài khiếu chiến luận bàn một phen, xông ra một cái danh tiếng đến." Âu Bất Phàm đem mọi người là mang tới Ngao Hàn tông phân bộ, bàn giao một tiếng, tiếp đó liền bứt ra tiến vào bên trong các bên trong, mà đi theo một đám Tiên Thiên cảnh đệ tử thì lại phối hợp phân bộ quân sự cho mọi người sắp xếp nơi ở.

Bách chiến lôi đài, không phải là Ngao Hàn tông đây bách chiến lôi đài, căn bản cũng không có nhiều như vậy cùng cấp tu sĩ để ngươi đến luận bàn. Mà này Bách Chiến thành bên trong bách chiến lôi đài nhưng là toàn bộ Đại Tông quốc sở một, mỗi ngày đều có rất nhiều tu sĩ tham danh đến chỗ này đến luận bàn khiếu chiến.

An bài xong nơi ở sau, Phương Viêm là đơn giản rửa mặt một phen, liền cùng Phó Khinh Huyền hẹn ước đến Bách Chiến thành bên trong mở mang kiến thức một chút.

Bách Chiến thành lớn vô cùng, cửa hàng lâm lập, ra vào trong đó đều là một ít Bạo Khí Cảnh, Tiên Thiên, đoạt mệnh cảnh tu sĩ, nhưng Âm Dương cảnh tu sĩ đều thấy rõ đến.

Mà tại Bách Chiến thành bên trong, khiếu chiến lôi đài là có bốn mươi, năm mươi toà. Từ Luyện Khí kỳ đến Sinh Tử cảnh đều có. Mà Sinh Tử cảnh lôi đài thì lại rất ít người tham gia, tại Đại Tông quốc, Sinh Tử cảnh cường giả đều là thần long thấy đầu mà không thấy đuôi nhân vật mạnh mẽ, bởi vì bọn họ đã nhìn thấu sinh tử. Trên người thực lực không dễ dàng lộ diện.

"Nghe nói, Tô Tử Lăng tiểu vương gia hắn nhưng là đoạt mệnh cảnh cường giả, ngươi vì ta đắc tội hắn, ngươi cũng phải cẩn thận một điểm." Phó Khinh Huyền đang đi tới Bách Chiến thành bách chiến lôi đài giờ, thông qua hiểu rõ, biết đây bách chiến Vương phủ thế lực là lớn vô cùng. Mà này Tô Tử Lăng thực lực cũng rất cao, hai mươi tuổi đoạt mệnh cảnh cao thủ, đã là không thể dùng thiên tài để hình dung. Nếu như bởi vì hắn, Tô Tử Lăng lấy thế để người, hắn là căn bản là không thể chống đối, nhưng nhân gia không lấy thế để người. Chỉ bằng vào bản thân cường hãn tu vi bọn họ cũng không thể chống đối đối phương.

"Không lo lắng, chỉ cần hắn không lấy thế để người thì ai sợ hắn. Đoạt mệnh cảnh, cách chúng ta không xa lắm, tin tưởng không bao lâu nữa chúng ta cũng có thể cùng hắn đứng đồng nhất độ cao." Phương Viêm là không để ý lắm cười cười nói.

Có áp lực mới có động lực.

"Đi, phía trước nhưng Bạo Khí Cảnh bách chiến lùi đài, chúng ta có thể đến bên trong thí thử tài." Ở mặt trước một trong quảng trường. Giờ khắc này là tụ tập không ít người, hò hét, kêu gào âm thanh không dứt bên tai, Phương Viêm nhất thời không khỏi khẽ cười nói.

"Mua định rời tay, mua định rời tay, dưới một trận chiến, Bạo Khí Cảnh năm tầng nhìn xung quanh khiêu chiến Bạo Khí Cảnh sáu tầng, có câu. Bồi suất là so sánh hai. Muốn đặt cược mau mau tốc độ, số năm lùi đài lập tức liền muốn khai chiến." Trong đám người, thét to cổ vũ không ngừng.

Phương Viêm cùng Phó Khinh Huyền ở trong đám người đi rồi một vòng, tại số năm trước lùi đài là đứng lại.

Này bách chiến lùi đài khiêu chiến quy tắc cùng Ngạo Hàn tông lùi đài khiêu chiến quy tắc cũng chẳng có bao nhiêu khác nhau, ở đây khiêu chiến, chỉ cần có điểm danh thanh, vượt cấp khiêu chiến là dường như chuyện thường như cơm bữa giống như vậy, chỉ cần người có thực lực đó, Bạo Khí Cảnh một tầng cũng có thể khiêu chiến Bạo Khí Cảnh chín tầng cao thủ.

"Phương Viêm, người hiện tại cũng là Bạo Khí Cảnh sáu tầng tu sĩ. Người muốn đến số sáu lùi đài khiêu chiến một phen sao?" Phó Khinh Huyền hướng về phía Phương Viêm nói.

"Ta tại nhìn?" Phương Viêm cười lắc đầu, đối với mỗi cái trước lùi đài mở bàn khẩu là lộ ra cảm thấy hứng thú về mặt đến.

Bởi vì đây Bách Chiến thành bách chiến lùi đài là vì chiến đấu tồn tại, nơi có người thì có phân tranh, nơi có người thì có giang hồ. Mà Bách Chiến thành đánh cược chiến nhưng là thuận thế mà sinh mới phát kết quả. Mỗi một cái trước lùi đài đều có Bách Chiến thành lòng đất hắc thế lực mở ra các loại bàn khẩu. Chỉ cần người muốn đánh cược, linh thạch. Đan dược, các loại quý trọng khoáng thạch cũng có thể áp chú.

"Phương Viêm, người sẽ không là nói cho ta người muốn đánh cược đánh đi?" Phó Khinh Huyền thấy Phương Viêm đang quan sát trước lùi đài các đại sông bạc mở ra các loại bàn khẩu, nhất thời không khỏi nói.

"Đúng, này Bách Chiến thành đánh cược phong rất đậm, ta dự định tại này mạnh mẽ đánh cược hai cái kiếm lời điểm bổng lộc." Phương Viêm nghe vậy không khỏi cười nói.

"Vậy người dự định bắt ai thắng, chúng ta mới vừa đến chỗ này, đối với những người này lại không phải hiểu rõ, nếu như liều lĩnh đặt cược, có thể sẽ thua." Phó Khinh Huyền nghe vậy không khỏi cau mày nói.

"Ha ha, ta không phải là bắt người khác, ta bắt nhưng tự chúng ta." Phương Viêm nghe vậy không khỏi cười nói.

"Mình bắt mình thắng, này bàn khẩu Trang gia sợ sẽ không đáp ứng!"

"Đi hỏi một chút thì chẳng phải sẽ biết." Phương Viêm nghe vậy không khỏi cười nói.

"Các người này bàn khẩu là cái gì tiền đặt cược cũng có thể bắt sao?" Phương Viêm hướng về phía bàn khẩu Trang gia hỏi.

"Chỉ cần người dám cược, vật có giá trị, chúng ta bách chiến sông bạc cũng dám tiếp." Bách chiến sông bạc Trang gia là một tên râu dê ông lão, thông qua khí tức cảm ứng trên người người này tỏa ra uy thế là so với Ngạo Hàn tông Trưởng lão Âu Bất Phàm là còn muốn thâm hậu mấy phần, người này là một tên đoạt mệnh cảnh cường giả.

Đoạt mệnh cảnh cường giả mở bàn đánh bạc, đây là một cái rất xa xỉ sự. Phải biết, tại Duyệt Châu thành, đoạt mệnh cảnh đã là cường giả tối đỉnh, cửu phẩm thế lực người chương đà vật, trước đây là Phương gia ngược nhìn tồn tại.

"Nếu như chính ta cho mình đặt cược có thể không?" Phương Viêm nghe vậy không khỏi cười hỏi, cái tên này khẩu khí vẫn đúng là lớn, nếu như hán đem này giá trị mười vạn thượng phẩm linh thạch Xích Luyện Kim Mãng cho để lên bọn họ có dám hay không thu.

"Mình cho mình đặt cược, điều này cũng có thể được, chỉ cần có thể là áp mình thắng, nếu như áp mình thua có ý nhường, chúng ta còn không bồi chết." Râu dê ông lão nghe vậy không khỏi cười nói.

"Như vậy có thể được, người lần này chú có phong tương đương với tuyến sao?" Phương Viêm nghe vậy gật gù đầu là tiếp tục hỏi.

"Ha ha... Tiền đặt cược mức cao nhất, người đi hỏi một chút, chúng ta bách chiến sông bạc là toàn bộ Bách Chiến thành bên trong to lớn nhất sông bạc, từ sông bạc khai trương ngày đến hiện tại vẫn không có dưới tiền đặt cược mức cao nhất nói chuyện, người dưới bao nhiêu chúng ta liền thu bao nhiêu." Râu dê ông lão nghe vậy là cười ngạo ngễ, biểu lộ ra ra sự tự tin mạnh mẽ đến.

"Như vậy cũng tốt, đợi lát nữa chúng ta vừa báo tên liền đến tìm người đặt cược." Phương Viêm cười nhạt, tiếp đó rồi cùng Phó Khinh Huyền đến phía trước chỗ ghi danh đi ghi danh.

"Báo danh, một trăm hạ phẩm linh thạch." Phụ trách báo danh công nhân viên hướng Phương Viêm là một bộ giải quyết việc chung giọng nói.

"Này Bách Chiến thành bên trong ngạo hồ tàng long, vô số cao thủ, người có thể tại này khỏe mạnh tu luyện một phen, một mực dùng đan dược tăng cao tu vi, căn cơ là có chút phù phiếm, ở trong thực chiến không ngừng luận bàn, có thể tiêu hóa lưu lại ở trong người dược lực, để tu vi vững chắc cực kỳ." Phương Viêm nộp một trăm hạ phẩm linh thạch tiền ghi danh, tiếp đó liền hướng Phó Khinh Huyền dặn dò.

"Ta biết rồi." Phó Khinh Huyền nhàn nhạt gật gật đầu, hiện ở tại bọn hắn đều còn rất yếu, muốn tại này tu chân bên trong Đại thế giới đặt chân không bị người bất nạt chỉ có thể là từng bước một mạnh mẽ bản thân.

"Đối thủ của ngươi là một tên Bạo Khí Cảnh năm tầng tu sĩ, ngươi có lòng tin hay không chiến thắng hắn?" Tại có một hồi liền đến phiên Phó Khinh Huyền lên sân khấu, Phương Viêm không khỏi hướng về phía Phó Khinh Huyền hỏi.

"Cùng cấp bên trong, dựa vào Địa cấp kiếm kỹ Huyền Ảnh Kiếm, không có bao nhiêu người là ta đối thủ. Trận chiến này ta tất thắng." Sự tự tin cao độ tràn ngập Phó Khinh Huyền trái tim, nhất thời không khỏi nói.

"Nếu ngươi có lòng tin đánh thắng, sau khi lời đài chiến, ta liền cho ngươi đặt cược, năm trăm thượng phẩm linh thạch, nếu như ngươi thua, những linh thạch này sẽ phải đều mức nước biển." Phương Viêm nghe vậy nói.

Dịch: Hanbang

Mấy chương này đều là dịch thô, do người ít có kinh nghiệm dịch. AE đọc truyện có gì cứ góp ý nha!

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 134: Đánh cược chiến (Hạ)

Thứ chín càng, như quả nếu không có gì bất ngờ xảy ra còn có một canh, cần đặt mua khen thưởng vé tháng chống đỡ.

"Cái gì? Ngươi muốn đặt năm trăm thượng phẩm linh thạch ta thắng?" Phó Khinh Huyền nghe vậy không khỏi kinh hô. Nàng nhưng là biết này thượng phẩm linh thạch giá trị a, một viên thượng phẩm linh thạch nhưng 10 ngàn hạ phẩm linh thạch a. Năm trăm viên nhưng năm triệu hạ phẩm linh thạch, Phó Khinh Huyền là áp lực sơn đại.

"Đúng, nhưng năm trăm thượng phẩm linh thạch, cũng là trên người ta thượng phẩm linh thạch quá ít, nếu không ta còn muốn đặt hết mấy vạn." Phương Viêm nghe vậy không khỏi cười nói.

"Nếu như ta thua làm sao bây giờ? Vậy cũng là liền tổn thất năm trăm thượng phẩm linh thạch a!" Phó Khinh Huyền vẫn còn có chút sợ sệt, lo được lo mất.

"Vì lẽ đó ngươi muốn nỗ lực, có áp lực mới có động lực mà!" Phương Viêm nghe vậy là không đáng kể cười cợt.

"Đặt năm trăm thượng phẩm linh thạch Phó Khinh Huyền thắng, này bồi suất tính thế nào?" Phương Viêm lấy ra một trang thượng phẩm linh thạch đồ bằng sắt hướng về áp chủ trên đài một cái thần nhiên nói.

"Năm trăm thượng phẩm linh thạch nhưng năm triệu hạ phẩm linh thạch, vậy cũng là là trọng chú. Bởi vì chúng ta sông bạc không có Phó Khinh Huyền đối chiến tư liệu, này bồi suất không thể quá cao. Đối thủ của hắn Tề Tiêu, hắn từng có hai thắng liên tiếp ghi chép, Phó Khinh Huyền đối chiến Tề Tiêu bồi suất là so sánh một." Số năm trước lời đài bàn khẩu cho Phó Khinh Huyền là mở ra một so sánh một bồi suất.

Áp xong chú, Phương Viêm là lấy bằng chứng, tiếp đó liền hướng số năm lời đài đi đến, chờ đợi trọng tài tuyên bố khiêu chiến thi đấu bắt đầu.

Chỉ chớp lát, trên lời đài tuyển thủ thi đấu liền xong, Phó Khinh Huyền tiến vào chuẩn bị đấu. Mà giờ khắc này, liên quan với Phó Khinh Huyền bàn khẩu bồi suất nhưng là tại sông bạc trắng trơn tuyên truyền dưới đưa tới rất nhiều người tập trung.

"Cho mời trận chiến tuyển thủ Phó Khinh Huyền, Tề Tiêu lên đài chuẩn bị thi đấu." Một tên Tiên Thiên hậu kỳ trọng tài hướng về phía chuẩn bị khu vực Phó Khinh Huyền quát to.

Phương Viêm tại dưới đài nhìn kỹ Phó Khinh Huyền leo lên bách chiến lời đài, thấy Phó Khinh Huyền xem ra, hướng là đầu một ánh mắt khích lệ.

Phó Khinh Huyền hiện tại là Bạo Khí Cảnh năm tầng tu vi. Tốc độ tu luyện là so sánh Phương Viêm không một chút nào chậm. Mà đối thủ của hắn Tề Tiêu cũng là một sử dụng kiếm cao thủ, Bạo Khí Cảnh năm tầng tu vi. Tại tu vi tương đương tình huống, so đấu nhưng tu vi tinh xảo cùng kinh nghiệm chiến đấu, còn sử dụng võ kỹ, kiếm kỹ nắm giữ độ thuần thực.

Trên lời đài, hai người liền hệ họ tên. Làm một cái thủ hiệu mời, hai người liền đấu cùng nhau.

"Mỹ nữ, cố lên, đem tiểu tử này cho đặt xuống đài đi!"

"Tiểu tử, ngươi liền đi xuống đi, ngươi không phải mỹ nữ này đối thủ. Mau mau đi xuống đi, đừng ở chỗ này mất mặt xấu hổ."

"Mỹ nữ cố lên, ta ủng hộ ngươi."

"Phó tiên tử cố lên, ngươi là khỏe mạnh nhất."

...

Bởi vì Phó Khinh Huyền là nữ tử, hơn nữa còn là một khó gặp đại mỹ nữ, giờ khắc này vừa bước đài. Có thể nói là hấp dẫn khu vực phụ cận chú ý của mọi người. Các loại ủng hộ thanh, tiếng hét chói tai là ở trong đám người không ngừng vang lên.

Được dưới đài một đám khán giả u a thanh ảnh hưởng, được kêu là Tề Tiêu thanh niên là áp lực núi lớn, đang đánh nhau thời điểm là liên tiếp phạm sai lầm, Phó Khinh Huyền nhưng là nắm lấy này cơ hội hiếm có, cho phép kẻ địch một sự đả kích trí mạng.

"Ha ha... Thắng rồi, Phó tiên tử muốn thắng rồi."

Làm Phó Khinh Huyền sử dụng tới Huyền Ảnh Kiếm Huyền Ảnh Trảm giờ. Mười tám đạo kiếm ảnh cắn giết hướng về đối thủ, Tề Tiêu trường kiếm trong tay là xuất hiện vết nứt, sát chiều tới người, là trọng tài đem một cái mạng ra số năm lời đài, nếu không liền muốn bị Phó Khinh Huyền cắn giết thành cặn bã.

"Tiên sư nó, xúi quẩy, tiểu tử này là không phải cố ý, hai thắng liên tiếp dĩ nhiên không phải này Phó Khinh Huyền đối thủ. Hại ta tổn thất một trăm hạ phẩm linh thạch."

"Ha ha... Thắng, này Phó tiên tử còn đúng là ra sức, sớm biết ta liền đặt nhiều điểm năng thắng rồi. Mới thắng mười viên hạ phẩm linh thạch."

...

Tề Tiêu là bị trọng tài mạng ra lời đài. Đây một ván tự nhiên nhưng hấn thua, Phó Khinh Huyền là thu được trận chiến này thắng lợi.

"Đây một ván Phó Khinh Huyền thắng, Phó Khinh Huyền, mời đến dưới đài nghỉ ngơi." Trọng tài tuyên bố Phó Khinh Huyền thắng lợi, Phó Khinh Huyền liền khiêu xuống lời đài nghỉ ngơi. Lại một tổ tuyển thủ leo lên lời đài bắt đầu luận bàn.

"Thắng, ta xem ngươi là thắng rất dễ dàng. Đón lấy ta còn đặt ngươi thắng, ngươi có thể muốn nỗ lực." Phương Viêm hướng về phía khiêu xuống lời đài Phó Khinh Huyền nói.

"Đây là Hồi Khí Đan, ngươi ăn vào, chờ sau một giờ ngươi nhất định có thể khôi phục lại trạng thái đỉnh cao."

Phương Viêm cho Phó Khinh Huyền là đưa qua một bình cực phẩm Hồi Khí Đan, tiếp đó liền mang theo Phó Khinh Huyền tiếp tục đi báo danh vòng kế tiếp lời đài chiến, sau đó liền cầm bằng chứng đi lấy trận chiến này thắng linh thạch.

"Phương Viêm, ngươi tại sao lại dưới nặng như vậy chứ, hơn nữa so với trước còn nhiều ra năm trăm thượng phẩm linh thạch, đây nhưng ngàn vạn hạ phẩm linh thạch a." Phó Khinh Huyền thấy Phương Viêm đem mới vừa lấy ra linh thạch lại giam giữ mình thắng, nhất thời không khỏi nói.

"Ngày hôm nay mục tiêu của ngươi là muốn liền thắng mười trận, mà thắng tiền đặt cược cùng tiền vốn ta đều sẽ làm tiền đặt cược toàn bộ áp ngươi thắng, ngươi nhất định phải thắng a!" Phương Viêm nghe vậy không khỏi cười nói.

Ngàn vạn hạ phẩm linh thạch tiền đặt cược, nếu như thắng nhưng 20 triệu hạ phẩm linh thạch. Thua liền thua 20 triệu hạ phẩm linh thạch. Muốn nói Phó Khinh Huyền là không hề có một chút áp lực là không thể.

"Ai! Ngươi bỏ xuống tiền đặt cược thực sự là quá hơn nhiều." Phó Khinh Huyền nghe vậy không khỏi thờ dãi nói, đây đánh cược chiến, thắng rồi dĩ nhiên là kiếm một món hời, nhưng là một khi thua nhưng thua một táng gia bại sản.

"Không nhiều, nếu như dưới thiếu, ta còn làm sao kiếm tiền, ngươi không có áp lực làm sao đột phá." Phương Viêm cười nói.

Không lâu lắm, một hồi lời đài tái rất nhanh sẽ đánh xong, mà Phó Khinh Huyền tiếp tục lên đài một trận chiến.

Lần này đối thủ của hấn là một dùng đao cao thủ, khí tức nội liễm, hiển nhiên là vây ở Bạo Khí Cảnh tầng thứ năm rất lâu, căn bản là không giống Phó Khinh Huyền mới vừa đột phá không bao lâu, nhưng một hồi long tranh hổ đấu.

Phó Khinh Huyền là ôm chiến thắng ý nghĩ, mà đối thủ của hấn thì lại báo nhưng nhờ vào đó đột phá ý nghĩ, mỗi người đều cần thiết.

Hai người giao thủ một cái, tiếp đó liền bùng nổ ra kinh thiên đại chiến, ai cũng muốn ép đối thủ một đầu, đem đối phương xem là trong đời một khối đá đập chân.

Này một ván, Phó Khinh Huyền sẽ không có trước hai cục như vậy thông thả, đánh rất gian khổ, bắt luận dưới đài khán giả làm sao vì hấn cố lên tiếp sức, đối thủ đều làm nguy không loạn, hầu như không có cái gì kẻ hờ có thể nói.

Hai người này một đấu nhưng nửa giờ, cuối cùng vẫn là Phó Khinh Huyền kỳ cao một chiêu, lấy một chiêu thắng hiểm đối phương thu được trận chiến đầu này tất thắng.

"Vết thương trên người không có sao chứ, cảm giác như thế nào, hiện tại có phải là áp lực càng lúc càng lớn? Có hay không dấu hiệu muốn đột phá" Phó

Kinh Huyền vừa xuống đài, trên người có thêm mấy chỗ thương thế, Phương Viêm hướng là quan tâm hỏi.

"Này Quách Phong thực lực rất mạnh, nếu không phải ta ý vào binh khí chỉ lợi, cuộc tỷ thí này ta căn bản là không thể thắng. Có điều, trải qua trận chiến này đối với ta dẫn dắt rất lớn, ta cảm giác ta Huyền Ảnh Kiếm Quyết là lại sắp đột phá rồi, có thể thả ra ba mươi sáu đạo Kiếm Ảnh." Phó Kinh Huyền nghe vậy không khỏi cười nói.

"Người Huyền Ảnh Kiếm Quyết là muốn đột phá, thu hoạch lớn a! Nếu như chiến một hồi, người nói không chắc liền có thể đột phá." Phương Viêm nghe vậy không khỏi cười nói. Đây Phó Kinh Huyền tư chất so với hắn còn tốt hơn, hắn có Tiên Giới hệ thống này nghịch thiên làm tể khí hỗ trợ, tốc độ tu luyện mới là miễn cưỡng cùng với ngang hàng.

"Trận đấu tới, người sẽ không lại sẽ hết tất cả tiền đặt cược đều đặt ta thắng!" Phó Kinh Huyền nghe vậy nói.

"Đó là đương nhiên, ta rất yêu quý người." Phương Viêm nghe vậy không khỏi cười nói.

"Người a, theo người, ta muốn đi xử lý một chút thương thế, nếu như trận chiến này thua chúng ta liền thiệt thòi lớn." Phó Kinh Huyền lắc lắc đầu, nàng căn bản là không cần được Phương Viêm, chỉ có thể là đem trạng thái điều chỉnh tốt nhất để thắng được cuộc kế tiếp tỷ thí.

Dịch: Hanbang

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 135: Đổ chiến (thượng)

Phó Kinh Huyền không hổ là người có thuần âm thân thể khiến Tô Tử Lăng trông mà thèm, thiên tư tu luyện của nàng phải nói rất cao. Công thêm Phương Viêm luôn đặt mạnh nàng thắng, gia tăng linh thạch làm áp lực, khiến nàng không ngừng cố gắng, không ngừng đột phá cực hạn.

Cho tới khi chiến đấu đến trận thứ tư, địa cấp kiếm kỹ Huyền Ảnh Kiếm Quyết của Phó Kinh Huyền đã đi trước Phương Viêm một bước mà đạt tới Giả Kinh Liên Thực cảnh.

Vừa đột phá, sức chiến đấu của Phó Kinh Huyền lập tức tăng vọt gấp mấy lần, chỉ mất vài hiệp liền đánh bại đối thủ, đạt được chiến tích bốn lần thắng liên tiếp.

Thắng liên tục bốn trận, từ số năm trăm linh thạch thượng phẩm nay đã thành bốn ngàn linh thạch thượng phẩm. Cũng chính là bốn ngàn vạn hạ phẩm linh thạch, có thể nói là đại thu hoạch.

- Bốn ngàn thượng phẩm linh thạch, còn muốn tiếp đánh cược tiếp sao?

Phó Kinh Huyền mới đột phá, tinh thần vô cùng tốt lành, hướng về Phương Viêm hỏi.

- Cược, sao lại không cược cơ chứ, không phải trước đó đã nói với người rồi sao? Người muốn thắng liên tiếp mười trận, sau đó ta sẽ lên lời đài số bảy, khiêu chiến Bạo Khí cảnh thất trọng, kiếm một bút tiền lớn.

Phương Viêm nghe vậy không khỏi cười nói.

- Nếu người đã muốn như vậy, ta nhất định sẽ hoàn thành mười trận thắng liên tiếp, chắc chắn không để người thất vọng.

Phó Kinh Huyền mới đột phá, tự tin tăng mạnh, nhất thời không khỏi nói.

Trong những trận đánh tiếp theo, Phó Kinh Huyền một đường thắng lợi, tuy đối thủ càng ngày càng mạnh, nhưng mỗi một lần nàng đều giành được thắng lợi vào lúc mấu chốt nhất.

Phương Viêm mỗi lần đặt cược, đều đem hết thấy tiền cược đã đạt được vào trong đợt mới, lúc mới đầu nhân viên Bách Chiến sòng bạc còn rất cao hứng, nhiều tiền cược như vậy, chỉ cần thua một trận, là hắn có thể được trích số linh thạch không nhỏ. Nhưng tới khi Phó Kinh Huyền thắng liên tiếp tám chín trận, bọn họ bắt đầu hồi hận, sử dụng tất cả sức mạnh đến để ngăn chặn Phó Kinh Huyền, không cho nàng tiếp tục thắng lợi, nhưng có điều bọn họ không thể ngăn cản được.

Phó Kinh Huyền liên tục đột phá cực hạn, thế tới không thể đỡ, mới nửa ngày đã thắng liên tục mười trận, mà Phương Viêm cũng đã thắng tới hai lần vạn sáu ngàn thượng phẩm linh thạch, tương đương với hai ức năm ngàn sáu trăm vạn hạ phẩm linh thạch, số linh thạch này coi như nhà cái một ngày cũng không thể kiếm được nhiều như vậy. Người đại diện nhà cái không ngừng toát mồ hôi hột, hắn chưa từng nghĩ tới, một tên Bạo Khí cảnh thất trọng nho nhỏ có thể có giá trị bản thân lớn như vậy.

- Tần quân sự, nếu chút nữa người gọi Phó Kinh Huyền này tới nhận linh thạch, chẳng nhẽ chúng ta phải thật sự cho bọn chúng hai lần vạn sáu ngàn

thượng phẩm linh thạch sao?

Một tên nhân viên bồi bàn tỏ vẻ không cam lòng hướng về phía Tần quân sự hỏi.

- Cho, đương nhiên phải cho, danh dự của Bách Chiến sông bài chúng ta chưa rẻ mạt tới mức đó. Mới hai lăm vạn thượng phẩm linh thạch, mỗi ngày cao cấp khu vực của Bách Chiến sông bài chúng ta thu vào cũng không chỉ số này.

Tần quân sự nghe vậy không khỏi trầm giọng nói.

- Người lập tức vào kho lấy hai lăm vạn thượng phẩm linh thạch ra đây, đợi chút nữa hán sẽ tới lấy tiền đặt cược.

Phó Khinh Huyền hoàn thành mười trận thắng liên tiếp, chuyện này quả thực nàng chưa từng nghĩ tới. Vừa xuống lô đài, nàng lập tức lao về phía Phương Viêm, mất một hồi lâu nàng vẫn chưa thể hồi phục tâm tình kích động.

- Mười trận thắng liên tiếp. Chúng ta cũng nên đi lấy tiền đặt cược.

Phương Viêm cười nói.

- Ân!

Phó Khinh Huyền ngượng ngùng một hồi, tiếp đó cùng Phương Viêm đi lấy linh thạch.

- Bách Chiến sông bạc thật đúng là giữ chữ tín, lần sau nếu có đồ chiến nữa ta nhất định lại tới.

Phương Viêm nhận lấy hai lăm vạn sáu ngàn thượng phẩm linh thạch, nhất thời không khỏi nói.

- Hoan nghênh, hoan nghênh người lần sau lại quang lâm Bách Chiến sông bạc.

Tần quân sự nghe vậy, lộ ra một bộ không tình nguyện nói.

- Ha ha... Chỉ cần cần nhận tiền cược của ta là tốt rồi, liệu sợ các người không nhận tiền cược của ta.

Phương Viêm thoải mái ha ha cười nói.

- Người tới là khách, sao có thể từ chối khách đặt cược.

Tần quân sự ngoài cười nhưng trong khóc. Hôm nay mở bàn cược thu được bao nhiêu thì bây giờ đều vào túi Phương Viêm cả. Khách mời như vậy, vĩnh viễn không tới mới tốt.

- Không từ chối là tốt rồi.

Phương Viêm nở nụ cười sâu xa, tiếp đó nói.

- Đi, ta còn muốn đi xem lô đài số bảy một chút.

Vừa nói, Phương Viêm cùng Phó Khinh Huyền hướng lô đài số bảy đi đến.

Khu vực này tổng cộng có mười cái lô đài, từ một đến chín, ứng với Bạo Khí cảnh từ nhất trọng đến cửu trọng, còn lô đài số mười rất ít mở ra, bởi không phải người nào cũng có thể dùng tu vi Bạo Khí cảnh ứng chiến cao thủ Tiên Thiên cảnh. Tương tự, tại lô đài dành cho cao thủ Tiên Thiên cảnh, Đoạt Mệnh cảnh, Âm Dương cảnh cũng có mười lô đài như thế.

Ở khu vực Luyện Khí cảnh còn thường xuyên có người lấy tu vi Luyện Khí mà khiêu chiến Bạo Khí cảnh, nhưng về sau cấp độ càng cao, người có thể vượt cấp khiêu chiến càng hiếm, Bạo Khí cảnh trở lên muốn khiêu chiến vượt một tiểu cấp liền rất khó khăn, chứ chưa nói tới đại cấp.

- Ta muốn ghi danh khiêu chiến vượt cấp, hiện tại ta là Bạo Khí cảnh lục trọng, muốn khiêu chiến tu sĩ Bạo Khí cảnh thất trọng.

Phương Viêm đi tới trước lô đài số 7, nói với người phụ trách đăng kí.

- Bạo Khí cảnh lục trọng khiêu chiến Bạo Khí cảnh thất trọng? Người xác nhận người muốn khiêu chiến vượt cấp sao?

Nhân viên đăng kí hướng Phương Viêm hỏi lại.

- Ta xác định!

Phương Viêm nhàn nhạt gật đầu một cái nói.

- Người xác định người muốn vượt cấp khiêu chiến, trước tiên giao mười ngàn hạ phẩm linh thạch phí ghi danh. Theo đó sẽ có người đưa người đến chỗ Mặc lão kiểm tra tu vi thực sự của người có phải là Bạo Khí cảnh lục trọng hay không.

Nhân viên phụ trách báo danh nghe vậy nói.

- Sao lại phiền phức như vậy?

Phương Viêm cau mày, cuối cùng cũng nộp mười ngàn linh thạch phí ghi danh.

Kỳ thực quy định này rất bình thường, Bách Chiến lôi đài làm vậy nhằm bảo vệ tính chân thực của cuộc chiến, đảm bảo lợi ích của chính sông bạc và người chơi. Nếu có người cố ý áp chế tu vi, sau đó tiến hành khiêu chiến vượt cấp, không phải sông bạc phải thường lớn sao!

Phải biết, hậu trường của Bách Chiến lôi đài cũng chính là lão bản sông bạc Bách Chiến, tổ chức lôi đài không phải muốn tạo phúc cho nhân sĩ các ngã, mà chính là muốn kiếm một chút linh thạch tiêu a!

Dưới sự hướng dẫn của nhân viên, Phương Viêm đi tới chỗ Mạc lão. Đôi mắt ông lão tóc hoa râm, người dẫn đường Tiên Thiên cảnh rất mực cung kính.

- Tiểu Lục tử, người dẫn người tới đây. Có phải là muốn tính hành giám định tu vi?

Mạc lão khẽ lật mí mắt, có chút không kiên nhẫn nhìn qua đám người Phương Viêm nói. Lão có chút oán giận Phương Viêm quấy rối thanh mộng của lão.

- Khỏi bầm Mạc lão, đứng thế!

Tiên Thiên cảnh tu sĩ một mặt cung kính nói.

- Tiểu tử, sử dụng toàn bộ uy thế của ngươi ép về hướng lão phu.

Mạc lão nghe xác nhận, hướng về phí Phương Viêm cười nhạt nói.

Phương Viêm nghe vậy liền làm theo, tu vi Bạo Khí cảnh lực trọng thúc dục tới tận cùng.

- Không sai, Bạo Khí cảnh lực trọng đỉnh phong, kém một chút đạt tới thất trọng, tiểu tử, vượt cấp khiêu chiến hẳn là muốn nhờ áp lực chiến đấu đột phá đi!

Mạc lão thấy vậy, tán thưởng hướng Phương Viêm gật đầu nói.

- Tu vi Bạo Khí cảnh lực trọng, có thể tham gia vượt cấp khiêu chiến, tỉ lệ thắng năm năm.

Mạc lão hướng về phí người dẫn đường nói.

Sau khi xác nhận tu vi Phương Viêm không có gì sai sót, nhân viên Bách Chiến lôi đài liền sắp xếp cho Phương Viêm một trận chiến.

Phương Viêm báo danh thành công, liền biết đối thủ của hắn là một tên Bạo Khí cảnh thất trọng đỉnh phong, hơn nữa từng có thành tích năm trận thắng liên tiếp, tuy nhiên Phương Viêm cũng không có khiếp sợ, giữ nguyên ý định đặt lớn một trận.

- Người xác định muốn đặt hai lần vạn sáu ngàn thượng phẩm linh thạch cho bản thân thắng sao? Người phải biết tỷ lệ cược người thắng là một bồi hai.

Nhân viên đặt cược của sông bạc hướng về phía Phương Viêm hỏi.

- Ta xác nhận ta đặt ta thắng.

Phương Viêm nghe vậy khẳng định gật đầu một cái nói.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 136: Đồ chiến (hạ)

Phóng tác: xonevictory

Hai lần vạn sáu ngàn thượng phẩm linh thạch, đối với lôi đài chiến của Bạo Khí cảnh bình thường cũng coi như cược lớn.

Lần đặt cược trước của Phương Viêm có thể coi như một hồi đánh cược thịnh yển. Đồ chiến như vậy, Phương Viêm biết chắc sông bạc sẽ đứng ra ngăn cản. Nếu cứ tiếp tục như vậy, toàn bộ Bách Chiến sông bạc nhất định thua không còn quần lót.

Đặt cược xong xuôi, tỉ lệ là một bởi hai, nếu thắng sẽ nhận lại bảy sáu vạn tám ngàn thượng phẩm linh thạch. Số lượng linh thạch lớn như vậy đủ để Phương Viêm tiêu sài thoải mái một trận. Với chừng đó linh thạch, tuyệt đối có thể đem Phương gia phát triển thành siêu cấp thế gia.

- Mời Phương Viêm và Điền Kiến lên đài.

Từ vị trí trọng tài lùi đài số bảy, một tiếng quát to truyền ra.

Phương Viêm cùng với một người tên Điền Kiến đồng thời nhảy lên đài.

- Tại hạ Phương Viêm, Bạo Khí cảnh lục trọng, kính xin huynh đệ chỉ giáo.

Phương Viêm lên đài, chấp tay nói với nam tử gầy gò đối diện.

- Điền Kiến

Thanh niên đối diện có chút thần thờ, chỉ phun ra hai chữ họ tên, sau đó liền ngưng thần chăm chú.

“Băng Sơn”

Đối phương bất động, nhưng Phương Viêm cũng sẽ không kiêu ngạo mà nhường đối phương rat ay trước. Quát to một tiếng, Băng Sơn quyền đánh tới Điền Kiến đối diện.

Quyền ấn không lồ hàm chứa uy thế khai sơn liệt thạch, Điền Kiến đem bộ pháp phát huy tận cùng, tránh né công kích của Phương Viêm. Người có can đảm vượt cấp khiêu chiến, hẳn chưa bao giờ coi thường. Liên tiếp xuất ra Bát Quái Du Long chưởng đập tới Phương Viêm.

“oanh oanh oanh”

Võ kỹ của hai người tu luyện đều rất cường hãn, chiêu thức đại khai đại hợp. Quyền chưởng tương giao, kinh khí bị ép bắn ra bốn phía, tiếng nổ vang rền không ngừng. Từng chiêu từng thức khiến khán giả phía dưới không ngừng hô to đã nghiền.

- Đánh hẳn, Điền Kiến. Đem tiểu tử không biết trời cao đất dày này đá xuống đài đi.

- Điền Kiến, ta đã đặt mười vạn hạ phẩm linh thạch cho ngươi thắng, ngươi nhất định không được để thua a.

- Đánh chết hẳn, mau đập chết tiểu tử này a.

- Đúng, cứ như vậy a, cứng đối cứng. Tu vi của hẳn không bằng ngươi, cứ như vậy mấy hiệp là hẳn nhất định phải thua.

...

Tiếng gào thét, quát tháo không ngừng vang lên, trong số họ có chỉ ít tám, chín thành là đặt Điền Kiến thắng, ai nấy đều ra sức gào thét trợ uy cho Điền Kiến.

- Phương Viêm, ngươi có thể, ngươi nhất định có thể.

Phó Khinh Huyền nghe được đều là tiếng reo hò cổ vũ cho Điền Kiến, tuy nàng vẫn luôn kiên định tin rằng Phương Viêm nhất định có thể thắng, nhưng vẫn không nhịn được lo lắng nói.

Nhị hổ đối đầu, ắt có một người bị thương. Trong mắt người ngoài, Điền Kiến với tu vi Bạo Khí cảnh thất trọng đỉnh phong, lúc nào cũng có thể tiến vào Bạo Khí cảnh bát trọng. Nhưng hẳn lại gặp phải tên biến thái như Phương Viêm, qua một hồi tấn công mãnh liệt, vẫn chưa đem lại kết quả. Phương Viêm di chuyển thông dong, không chút rối loạn. Ngược lại, Bát Quái Du Long chưởng của Điền Kiến tuy sắc bén cường hãn, đồng dạng tiêu hao vô cùng lớn, trải qua một hồi sử dụng, khiến bản thân hẳn có chút cảm giác hồi phục không kịp.

- Tiểu tử này đúng là thật khó chơi, dĩ nhiên có thể ép ta tới mức này. Xem ra nhất định phải xuất ra tuyệt chiêu, nếu không vạn cục này coi như thua chắc rồi.

Tính Điền Kiến vốn không thích nhiều lời, giờ khắc này trong mắt người ngoài là hẳn đang chiếm thượng phong, nhưng trong lòng hẳn là rõ nhất, tình cảnh hiện tại là như thế nào.

Trận chiến này phần thắng của hẳn có chút lớn hơn, song đối thủ quá mạnh, chỉ có thể liều mạng mới có thể thắng được.

Bởi đây là đài chiến, không thể sử dụng phù triện với một số pháp bảo đặc thù, nếu không tỉ lệ thắng cược của hẳn càng lớn. Quy định này của Bách Chiến đài chính nhằm khích lệ hậu bối không ngừng tiến bước, phải biết dựa vào thực lực bản thân, chỉ có thực lực bản thân cường đại mới là đảm bảo to lớn nhất.

“Hỗ Bào quyền”

Phương Viêm càng thông dong, áp lực của Điện Kiến ngày càng lớn, đột nhiên Điện Kiến hét lớn một tiếng, sử dụng Địa cấp quyền pháp Hổ Bào Quyền mà hắn còn chưa cả thành thạo.

Một tiếng hổ gầm vang lên trên lôi đài, một quang đạn hổ hình rít gào hướng tới Phương Viêm.

“Băng Sơn”

Phương Viêm thấy đối thủ liều mạng, lập tức triển khai Hóa Phong Thân Pháp, nhảy vọt một cái, sau đó liên tiếp đánh ra Băng Sơn quyền.

Hổ Bào Quyền của Điện Kiến tuy là địa cấp võ kỹ, nhưng thời gian hắn luyện tập rất ngắn, thành ra chỉ có hình mà không có ý. Phương Viêm liên tiếp đánh ra ba đòn Băng Sơn Quyền liền đập tạt, trong đó có một đạo nện thẳng mặt đối phương.

Tuy nói Băng Sơn quyền của Phương Viêm không pahir Địa cấp võ kỹ, nhưng hắn đã đem Băng Sơn quyền luyện tới đại tông sư cảnh, uy lực thực sự của nó hiện tại đã không kém địa cấp võ kỹ bình thường. Giờ phút này, tuy Điện Kiến triển khai ra Địa cấp võ kỹ, nhưng uy lực cũng không mạnh, bị tam quyền của Phương Viêm dễ dàng đánh tan, trong đó càng có một quyền trực diện đánh vào mặt Điện Kiến, đem đối phương đánh bay.

Nội phủ của Điện Kiến sau đòn này chịu rung động nhất định, mới từ mép lôi đài nhảy lên một cái, chỉ thấy Phương Viêm quý dị xuất hiện trước người, lại một cái Băng Sơn quyền đánh ra, hất hắn bay xuống lôi đài, thua không thể lại thua thêm được nữa.

- Này, sao có thể có chuyện đó, Điện Kiến này đã đem cả Hổ Bào quyền ra mà vẫn thua.

- Không thể, không thể, tên trời đánh Điện Kiến sao có thể thua, ta đã đặt hắn thắng a! Hiện tại tên trời đánh này thua, linh thạch của ta, linh thạch của ta a.

- A! Tên trời tru Điện Kiến, sao ngươi không chết đi a! Uống công ngươi còn có chiến tích năm thắng liên tiếp.

...

Điện Kiến đã sử dụng Hổ Bào Quyền còn thất bại, nhất thời tiếng chửi rủa phía dưới không ngừng vang lên.

Đáng tiếc cho Điện Kiến, vốn đã xuất toàn lực đánh một trận mà thua, sau đó không những không thu được an ủi, mà còn bị chúng nhân vô tình chửi rủa.

Có người vui cũng có người buồn, Điện Kiến đã trở thành đá đặt chân cho Phương Viêm. Phương Viêm mới chỉ dùng ra Băng Sơn quyền, cùng với Hóa Phong Thân Pháp là đã có thể đơn giản thắng một hồi, có thể nói là đơn giản đến cực điểm.

Tuy khiêu chiến Bạo Khí cảnh thất trọng thành công, nhưng Phương Viêm không vì thế mà đắc chí, trận thắng này với hắn mà nói là hiển nhiên. Có điều hắn rất vừa ý với số tiền thắng được, bảy sau vạn tám ngàn thượng phẩm linh thạch, chính là hơn bảy mươi ức hạ phẩm linh thạch. Trải qua một trận chiến, Phương Viêm đã kiếm được số linh thạch khủng bố rồi.

- Phương Viêm, ngươi thắng, ngươi thắng.

Trọng tài vừa tuyên bố Phương Viêm thắng lợi, Phó Khinh Huyền kích động tới nói năng lộn xộn. Một ván này chính là cuộc một bồi hai, bọn họ thắng hơn năm mươi vạn thượng phẩm linh thạch a.

Ngoại trừ 500 thượng phẩm linh thạch lúc đầu, Phương Viêm kiếm lời lên tới bảy sáu vạn bảy ngàn năm trăm thượng phẩm linh thạch, đúng là lợi nhuận đến điên cuồng.

- Ha ha... Đi, chúng ta đi lấy linh thạch, sau đó mua cho ngươi cái túi Càn Khôn.

Phương Viêm ha ha cười một tiếng, tiếp đó hướng bàn cược lôi đài số bảy đi đến.

- Thật sự dễ hắn thắng, vượt cấp khiêu chiến thắng, lần này dĩ nhiên nhà cái thua hơn năm mươi vạn thượng phẩm linh thạch.

- Vương chấp sự, nếu tên Phương Viêm kia tới lấy linh thạch, chúng ta thực sự phải cho chúng hơn bảy sáu vạn thượng phẩm linh thạch sao?

Tên nhân viên chạy việc ở bàn cược thấp thỏm nói. Hắn là Tiên Thiên cảnh tu sĩ mà cũng không có nhiều linh thạch vậy a.

- Cho, sảo lại không cho, chẳng nhẽ ngươi muốn vì bảy mươi vạn linh thạch mà đập chiêu bài của mình sao. Vậy sau này còn ai dám tới chỗ chúng ta đặt cược nữa.

Vương chấp sự nghe vậy không khỏi nổi giận nói.

- Pahir! Đứng! Đứng! Vậy ta về tổng bộ lấy linh thạch.

Tên nhân viên Tiên Thiên cảnh khúm núm nói.

- Chậm đã, thuận tiện ngươi thông báo cho nhân viên bên dưới điều tra lai lịch tiểu tử này ra sao, linh thạch của Bách Chiến sông bạc không phải dễ kiếm như thế.

Vương chấp sự đột nhiên gọi lại tên tu sĩ Tiên Thiên cảnh nói.

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 137: Mua bản vẽ pháp khí

Phóng tác: Đại Ma Vương

Bởi số lượng linh thạch lần này rất lớn, đám người Phương Viêm phải mất hơn nửa canh giờ thì nhân viên sông bạc Bách Chiến mới chuẩn bị đủ số linh thạch.

- Người là Phương Viêm đúng không? Đây là 75 vạn 8 ngàn thượng phẩm linh thạch, người phải cất giữ cẩn thận a. Ra khỏi đây nếu có bị kẻ xấu cướp đoạt cũng không thể trách chúng ta.

Bạch y trung niên vừa tiến vào khu vực đánh cược trao linh thạch cho Phương Viêm vừa cười gằn nói.

Nghe vậy, Phương Viêm không khỏi cười gằn nói lại.

- Việc này không nhọc tiền bối quan tâm, linh thạch một khi tiến vào túi của ta, nếu không có ta đồng ý, ai cũng không lấy đi được.

Hắn biết hôm nay hắn thắng quá lớn, nhất định khiến sông bạc khó chịu. Có điều hắn cũng không cần để ý, thời kỳ phi thường dùng thủ đoạn phi thường. Nếu sử dụng phương pháp bình thường kiếm linh thạch, e là cả đời này hắn cày cuốc tại Ngao Hàn tông cũng không kiếm được nhiều linh thạch như vậy.

Với số linh thạch này, hắn có thể mua đan phương, mua bản vẽ luyện khí, mua các loại linh tài được liệu để luyện đan luyện khí.

Một người mạnh mẽ không là gì cả, chỉ có gia tộc mạnh mẽ mới là vương đạo.

- Có thể cất giữ cẩn thận là tốt rồi, đi thông thả không tiến.

Bạch y trung niên nghe vậy lạnh lùng nói.

- Quấy rầy rồi.

Phương Viêm cười nhạt, đem từng hòm linh thạch dưới đất thu vào trong túi Càn Khôn, sau đó lập tức chuyển tới không gian ba lô của Tiên Giới hệ thống, sau đó kéo theo Phó Khinh Huyền rời khỏi Bách Chiến sông bạc.

- Phương Viêm, chúng ta thắng nhiều linh thạch của Bách Chiến sông bạc như vậy, bọn hắn có thể trả thù chúng ta hay không a

Vừa rời khỏi sông bạc, Phó Khinh Huyền có chút lo lắng cau mày hỏi.

Phương Viêm có chút không quá chắc chắn trả lời:

- Chỉ cần chúng ta không quay trở lại, tin rằng bọn họ cũng sẽ không gây sự với chúng ta nữa.

Tuy rằng Phương Viêm rất quen thuộc trò Tiên Giới, Nhưng còn không hiểu rõ được Đại thế giới tu chân này. Trên đời nhân tâm là khó dò nhất, đây là thế giới chân thực, không phải thế giới giả lập. Mọi sự thiên biến vạn hóa, lúc này có thể thế này, xong biến số có thể xuất hiện bất cứ lúc nào, quả thật không thể nói chắc bất cứ vấn đề gì.

- Vậy chúng ta nên mau chóng trở lại phân bộ Ngao Hàn tông a, có tông môn che chở, bọn hắn cũng không dám xằng bậy.

- Không, nhiều linh thạch như vậy, không trở về tay không thì thật có lỗi với chúng a. Hơn nữa nếu chúng ta làm vậy, không phải nói ta có tật giật mình, sợ bọn chúng sao.

Phương Viêm cười nhạt, tiếp đó liền mang theo Phó Khinh Huyền hướng về Đa Bảo các lớn nhất Bách Chiến Thành.

Tạm thời Phương Viêm còn rất nhiều linh thạch, tính ra cũng đến vài tỷ hạ phẩm linh thạch. Dù thế nào cũng nên mua cho Phó Khinh Huyền một cái túi Càn Khôn a, nàng không có túi Càn Khôn đôi khi cũng thật bất tiện. Ngoài ra còn phải mua linh dược linh thảo trên đan phương mới mua lần trước, có đan phương mà không có linh thảo thì thật đúng là...

Đa Bảo các

Khí thể huy hoàng, mái ngói lưu ly, sơn son thiếp vàng. Tám đầu Kim Long thô to canh giữ trước cửa. Kim Long tạo thế bay lượn giữa trời, từ trên xuống dưới đều là hoàng kim mà thành, đây không phải là thiếp vàng, mà tà từ trong ra ngoài để được cấu thành từ hoàng kim. Kim Long được trạm trổ sống động, lại được giao cho một tia long uy, làm cho người ta cảm giác áp bức sâu sắc. Đơn giản mà khiến cho người thường không dám sinh sự ở Đa Bảo các.

- Đi, chúng đến Đa Bảo các, chút nữa nếu có đồ vật nào hợp nhãn cứ trực tiếp nói. Ta mua cho ngươi.

Phương Viêm đứng thẳng trước Đa Bảo các nghỉ chân một chút, tiếp đó lên đường.

Đa Bảo các này, trải khắp Đại giang nam bắc, từ Duyệt Châu thành, Hà Khẩu quận thành tới Bách Chiến thành đều có thể thấy phân bố của nó. Từ đó có thể thấy Đa Bảo các tại Đại Tổng quốc thuộc vào hàng ngũ một tay che trời.

Tiến vào trong Đa Bảo các, tùy ý có thể thấy được các loại tu sĩ ra vào vào, từ Luyện Khí cho tới Âm Dương cảnh đều có. Phòng khách vô cùng rộng rãi, khắp nơi nạm vàng dát bạc, khí thể huy hoàng mà không dung tục, cùng lúc có thể chứa đựng mấy ngàn người đồng thời giao dịch.

Phương Viêm đi tới trước một cửa hàng hỏi nhân viên trong quầy:

- Các ngươi có bán túi Càn Khôn hay không?
- Chỗ chúng ta có rất nhiều loại túi chứa đồ, không biết ngươi muốn loại nào?

Một nữ hầu tướng mạo ưa nhìn, lúc nào cũng nở nụ cười chuyên nghiệp mỉm cười giới thiệu.

- Túi Càn Khôn, đương nhiên là càng lớn càng tốt a!

Phương Viêm cười nói, túi Càn Khôn mà quá nhỏ, căn bản không thể để được bao nhiêu đồ.

Nữ hầu trẻ tuổi nghe vậy tiếp tục giới thiệu:

- Ở đây, túi Càn Khôn lớn nhất có không gian lên tới 100 bình phương, nếu ngài muốn lớn hơn, e chỉ có thể tìm thấy trên đầu giá hội.

Phương Viêm cười nói:

- Túi Càn Khôn lớn nhất giá bao nhiêu, lấy cho ta một cái.
- Loại túi Càn Khôn 100 bình phương giá một ngàn vạn hạ phẩm linh thạch, không biết ngài có muốn lấy không?

Nữ hầu lễ phép chuyên nghiệp trả lời.

- Ngàn vạn linh thạch, đúng là đủ quý giá. Không trách nhiều người đều không dùng nổi.

Sau khi biết được giá trị túi Càn Khôn, Phương Viêm không nhịn được nho nhỏ cảm khái, tiếp đó đạo:

- Lấy cho chúng ta một túi Càn Khôn loại lớn nhất đi!
- Dạ được, quý khách, mời ngài đến tiểu thính chờ ta chốc lát, ta đi thông báo quản sự lấy đồ đến cho ngài.

Nữ hầu nở nụ cười ngọt ngào, sau khi hoàn thành cuộc giao dịch này, nàng sẽ được trích số phần trăm không ít a!

Không lâu sau, khoảng thời gian uống một chung trà, một người trung niên tướng mạo hòa ái, thân thể hơi phát tương, dẫn theo nữ hầu lúc nãy xuất hiện trong tiểu thính.

- Đây là túi Càn Khôn mà các ngươi muốn, làm phiền các ngươi kiểm tra lại một chút.
- Ngươi nhỏ máu nhận chủ đi, sau này có nó ngươi cũng tiện hơn một ít.

Phương Viêm tiếp lấy túi Càn Khôn, sau đó lập tức chuyển sang cho Phó Khinh Huyền nói. Tiếp đó quay hướng người trung niên kia hỏi:

- Các ngươi có đan phương Hồi Nguyên Đan, Nguyên Khí Đan, Giải Độc Đan không?
- Những đan phương ngươi muốn chúng ta đều có, để ta kêu người chuẩn bị cho ngươi, xin hỏi ngươi còn cần gì nữa không?

Trung niên nhân nghe vậy cười gật đầu nói.

- Đa Bảo các các người có bản vẽ luyện chế pháp khí không? Còn có được liệu luyện chế Hồi Nguyên Đan, Nguyên Khí Đan, Giải Độc Đan không? Nếu có, mỗi loại lấy cho ta một ngàn phần.”

Phương Viêm suy tư một hồi nói.

Hiện tại đã có đan phương, Luyện Đan các có thể bắt đầu luyện đan, nhưng luyện khí các vẫn chưa có bản vẽ luyện chế pháp khí, vẫn chỉ có thể luyện chế cực phẩm linh binh. Nếu còn là Luyện Khí kỳ hoặc Bạo Khí cảnh sơ kỳ, cực phẩm linh binh còn có chút tác dụng, nhưng đến Bạo Khí cảnh hậu kỳ, hoặc Tiên Thiên chi cảnh thì có chút không đủ dùng.

- Bản vẽ Pháp khí chỗ chúng ta có rất nhiều, ba mươi sáu loại binh khí, đao, kiếm, phủ, thương, côn... chúng ta đều có. Không biết ngươi muốn loại nào?

Người trung niên ục ịch nghe vậy nói.

- Đem hết bản vẽ luyện chế pháp khí đều lấy tới một phần đi.

Phương Viêm cười nói.

- Được rồi, công tử ngài chờ một chút, ta sai người đi lấy cho ngài.

Bản tử trung niên nghe vậy nở nụ cười, hẳn biết hôm nay gặp được khách sộp rồi, trong câu nói bắt đầu sử dụng kính ngữ.

- A, đúng rồi, công tử, nếu ngươi muốn học luyện khí, chỗ này của chúng ta có rất nhiều tài liệu luyện khí cần thiết a!

Hắc Âm chi chủ - Đại Ma vương đã trở lại, dịch theo cách mới, mọi người đọc và nhớ nhận xét xem chương này của ta thế nào nhé!

Mong bà con ủng hộ Bản Vương tiếp tục dịch tr!

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 138: Luyện chế Găng tay pháp khí

- Vậy các ngươi lấy tới cho ta vài trăm phần tài liệu luyện khí đi. À, đúng rồi, chỗ các ngươi hẳn là có không gian thạch chứ? Lấy cho ta mấy vạn khối là được, mấy thứ này càng nhiều càng tốt nha.

Phương Viêm nghe vậy không khỏi cười nói.

Với tài liệu để luyện khí, có thể nói đến bao nhiêu hẳn thu bấy nhiêu, những thứ này không nói tới có thể luyện khí, mà còn có thể hối đoái thành điểm tích lũy tu luyện, coi như không đem đổi điểm tích lũy cũng có thể đổi thành EXP để thăng cấp. Còn không gian thạch kia, chính là vật phẩm then chốt dùng cho thăng cấp không gian ba lô. Tuy không gian ba lô hiện tại đã đủ lớn, nhưng không thể đảm bảo rằng sẽ chứa được mãi, nhân cơ hội này nhất định phải thăng cấp một phen.

- Ha ha... Tốt, bi nhân họ Tống tên Vũ, hôm nay chính thức nhận thức ngươi, dù giao dịch có thành công hay không, ngươi đều trở thành khách quý của Đa Bảo các ta.

Tống Vũ tính một chút, lần giao dịch này nếu thành công, chỉ ít cũng có vài tỷ linh thạch nhập kho, nhất thời không khỏi cười lớn nói.

- Tổng quản sự, ta đã mua nhiều số lượng lớn như vậy, ngươi có phải nên chiết khấu chút chút a! Sau này còn rất nhiều cơ hội hợp tác nha!

- Nếu chuẩn bị đủ đồ vật theo yêu cầu của ngươi, ta có thể làm chủ bớt cho ngươi 10%.

Tống Vũ nghe vậy sáng khoái cười nói.

- Ha ha... Tổng quản sự quả nhiên là người phóng khoáng, cuộc giao dịch này cứ thế mà định, ngươi tính một chút xem tổng hết bao linh thạch, chúng ta lập tức hoàn thành giao dịch

Phương Viêm nghe vậy không khỏi ha ha cười nói.

- Công tử quả nhiên thoải mái, vậy ta liền cho người dưới tính toán một chút, chúng ta ở đây luận bàn chuyện khác.

Tống Vũ hướng về nữ hầu bên cạnh dặn dò vài câu, sau đó hương về phía Phương Viêm hỏi:

- Nói chuyện lâu vậy mà còn chưa biết đại danh công tử? Sư thành nơi nào?

- Tại hạ Phuong Viêm. Sư thừa chi là tiểu môn tiểu phái, cũng không tiện tiết lộ.

- Hóa ra là Phuong công tử, đúng là thất kính thất kính a!

Tổng Vũ chấp tay hướng Phuong Viêm khách sáo cười nói.

Ba người ngồi trong phòng riêng, bàn luận sự tình trên trời dưới biển, phạm vi bao la vạn tượng. Trải qua một hồi trò chuyện, để hấn bỏ sung không ít kiến thức, đặc biệt đối với chuyện tiến vào Trấn Ma tháp càng hỏi han cẩn thận. Bởi vì hai ngày tới, bọn họ sẽ tiến vào Trấn Ma tháp rèn luyện.

Ước chừng khoảng nửa giờ sau, hai cái túi Càn Khôn màu vàng đã được đặt trên bàn, linh thảo linh dược cùng các loại khoáng thạch mà Phuong Viêm cần thiết đều đã chuẩn bị đủ, tất cả chứa đầy trong hai cái túi Càn Khôn.

- Phuong công tử, đây là hai cái túi Càn Khôn vô chủ. Người chỉ cần đưa thần niệm vào trong là có thể thấy hết vật phẩm trong túi Càn Khôn này. Người cẩn thận kiểm kê lại một lần, xác nhận xem còn gì sai sót, nếu ổn thỏa, chúng ta có thể hoàn thành lần giao dịch này tại đây.

Tổng Vũ chỉ vào túi Càn khôn trên bàn cười nói.

Phuong Viêm nghe vậy, liền đem thần niệm đưa vào thăm dò túi Càn Khôn trên bàn, trong đó chất đầy các loại linh thảo, khoáng thạch mà hấn cần.

- Số lượng không sai, tổng cộng hết bao nhiêu?

Phuong Viêm thu lại thần niệm trong túi Càn Khôn, tiếp đó liền hỏi.

- Tổng hết thấy vật phẩm trong hai túi Càn Khôn trị giá sáu mươi bảy ức hạ phẩm linh thạch, cũng chính là sáu mươi bảy vạn thượng phẩm linh thạch. Giảm cho người 10%, còn sáu mươi ức ba ngàn vạn triệu hạ phẩm linh thạch, tức là sáu mươi vạn ba ngàn thượng phẩm linh thạch. Phuong công tử, người định thanh toán bằng hạ phẩm linh thạch hay bằng thượng phẩm linh thạch? Nếu dùng thượng phẩm linh thạch thanh toán, ta có thể bớt cho người số lẻ ba ngàn thượng phẩm linh thạch.

Tổng Vũ lấy ra một cái bàn tính, gảy lách ca lách cánh trước mặt Phuong Viêm, quá nửa ngày mới báo ra một con số.

- Không thành vấn đề, ta thanh toán bằng thượng phẩm linh thạch.

Phuong Viêm nghe giá cười nói, linh thạch này đúng là đến cũng nhanh mà đi cũng nhanh, mới nửa ngày mà đã tiêu hết 60 vạn thượng phẩm linh thạch.

- Đây là sáu mươi vạn thượng phẩm linh thạch, người kiểm lại một chút.

Phuong Viêm vừa nói vừa lấy ra một cái hòm sắt chứa đầy thượng phẩm linh thạch.

- Không thành vấn đề, thừa hai ngàn thượng phẩm linh thạch, đồng hàng hóa này cùng với hai cái túi Càn Khôn giờ đều là của các người.

Tổng Vũ khá là thoải mái, kiểm sơ qua đồng linh thạch rồi lập tức thu lại, tiếp đó nói.

- Nếu giao dịch đã xong, vậy chúng ta liền cáo từ.

Phuong Viêm cùng Phó Khinh Huyền đứng dậy cáo từ.

- Phuong công tử, còn xin dừng bước. Tổng môn có chút lễ vật nhỏ muốn tặng hai vị, đây là lệnh bài khách quý của Đa Bảo các ta!

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 139: Bài Danh Ngọc bí

Phân bộ Ngạo Hàn tông tọa lạc tại đông khu Bách Chiến thành.

Sau một đêm tu luyện, Phuong Viêm và Phó Khinh Huyền lần lượt ra ngoài sân.

Ánh ban mai phủ khắp đại địa, tia nắng ấm áp sưởi ấm cơ thể hia người.

- Chào buổi sáng.

Hai người nhìn nhau nở nụ cười, tiếp đó cùng tụ lại một chỗ.

- Đem qua ngủ ngon chứ?

Phuong Viêm hỏi.

- Còn được a. Hôm qua nguoi mua nhiều được liệu và tài liệu luyện khí như thế, không phải là vẫn đang ghi hận chuyện Tả trưởng lão không phân cho nguoi phúc lợi tông môn chứ?

Phó Khinh Huyền khẽ mở châu môi cười nói, một luồng mị lực tự nhiên không nén được phát ra.

- Mấy thanh kiếm ri của lão thất phu kia, ta còn chưa để vào mắt. Hiện tại ca là người có linh thạch, pháp khí có tốt hơn nữa cũng có thể mua được.

Phuong Viêm nghe vậy không khỏi cười nói.

- Khách khách... Cũng đúng, hôm qua nguoi thắng nhiều linh thạch như vậy, đến giờ ta vẫn tưởng là ta đang nằm mơ.

Phó Khinh Huyền cười khanh khách nói.

Phuong Viêm ở bên cạnh nhìn có chút ngây dại, khuôn mặt tuyệt đẹp phối hợp với dáng người uyển chuyển, khiến người thường thức khó thể dời mắt đi được.

Lúc này Phuong Viêm không khỏi cảm khái, lão cha hấn Phuong Chấn thật sự rất tinh mắt, tìm cho hấn một đại mỹ nữ như vậy làm hôn thê.

Nhưng vừa nghĩ tới khi mới vào thành gặp phải Tô Từ Lăng, thế tử của Bách Chiến vương phủ, trên mặt Phuong Viêm lại che kín một tầng âm hàn, mỹ nữ đúng là tốt, nhưng phải có mệnh hưởng mới được. Câu “Họa quốc ương dân”, “Hong nhan họa thủy” chính là dùng để nói về những tuyệt thế nữ tử như Phó Khinh Huyền.

Từ xưa tới nay đều là anh hùng phối mỹ nhân, anh hùng phải có được năng lực bảo vệ mỹ nhân. Hiện tại, Phuong Viêm cảm nhận được áp lực không nhỏ, hấn muốn trở nên mạnh mẽ hơn, phải trở nên mạnh mẽ không ngừng, có như vậy mới bảo vệ được người yêu, bảo vệ được người thân, bảo vệ được những gì cần bảo vệ.

Đặc biệt, ngày mai hấn sẽ phải tới Trấn Ma tháp. Trấn Ma tháp, thực tế là lối vào một không gian độc lập, Trấn Ma tháp tổng cộng có chín tầng. Bốn tầng đầu là khu vực dành cho Luyện Khí kỳ cùng với Bạo Khí cảnh, thông qua lối vào ở ngoài là có thể gặp được yêu ma Luyện Khí kỳ cùng với Bạo Khí cảnh. Mà ở trong tầng thứ năm, ở đó đều là yêu ma Tiên Thiên cảnh, tầng thứ sáu ứng với Đoạt Mệnh cảnh. Cứ thế mà tính ra, tầng thứ chín chính là phong ấn yêu ma Thần Thông cảnh.

Tầng một, tầng hai Trấn Ma tháp tương đối an toàn, tuy nhiên cũng không phải tuyệt đối. Hai tầng này chủ yếu là yêu ma Luyện Khí kỳ, nhưng thỉnh thoảng cũng xuất hiện một vài đầu yêu ma đột phá đến Bạo Khí cảnh. Mà tại tầng bốn tuy nói là địa bàn của yêu ma Bạo Khí cảnh, nhưng thực tế vẫn có thể bắt gặp yêu ma Tiên Thiên cảnh, cho nên đơn thương độc mã xông vào lag chuyện vô cùng nguy hiểm. Vì vậy, thường khi muốn vào Trấn Ma tháp rèn luyện, rất nhiều người đều phải tổ chức tổ đội tiến vào.

Trấn Ma tháp ngoài trấn áp yêu ma, và lịch lãm rèn luyện ra, thì còn một công hiệu khác. Không gian Trấn Ma tháp cực kỳ rộng lớn, bên trong tự thành một giới. Có thể lấy làm nơi ở cho tu sĩ có năng lực tiến vào lòng đất.

Hôm nay Phuong Viêm cùng với Phó Khinh Huyền cũng không có ra ngoài du ngoạn, mà ở nhà luận bàn một phen, sau đó trở về nơi tu luyện chờ ngày mới tới.

- Điểm tích lũy trên người cũng không còn bao nhiêu. Ngày mai, khi tiến vào Trấn Ma tháp nhất định phải giết một ít yêu ma mới được.

Phuong Viêm kiểm tra điểm tích lũy để tu luyện trong Tiên Giới hệ thống, tự lẩm bẩm một tiếng, sau đó tiếp tục bế quan tu luyện.

Sớm hôm sau, Phuong Viêm, Phó Khinh Huyền cùng một đám đệ tử nội môn Ngao Hàn tông đều tụ tập tại quảng trường phân bộ.

- Hôm nay chính là thời gian các nguoi tiến vào Trấn Ma tháp, cũng chính là thời gian kiểm nghiệm thành quả tu luyện bấy lâu nay của các nguoi. Là lừa là ngựa, qua đợt này sẽ rõ.

Âu Bất Phàm vô thanh vô tức xuất hiện trên Tiểu Nghiễm tràng, đợi khi môn nhân đã đến đông đủ, trầm giọng nói.

- Xuất phát!

Nương theo một tiếng quát to của Âu Bất Phàm, Phuong Viêm, Phó Khinh Huyền cùng với đám đệ tử nội môn liền chạy hướng Trấn Ma tháp ngoài thành.

Sau một canh giờ, chúng đệ tử Ngao Hàn tông đã xuất hiện trước một tòa bảo tháp khí thế huy hoàng, tràn ngập hương vị tang thương lịch sử.

Bảo tháp cao tới trăm trượng, thân tháp cấu thành từ đồng thau đúc nguyên khối. Trải qua năm tháng vô tận, giờ khắc này có thể thấy vết tích thời gian, rỉ sét loang lổ.

Chu vi vài ngàn trượng quanh Trấn Ma tháp là một quảng trường khổng lồ. Trên quảng trường phủ kín dòng người vô tận, sơ qua cũng thấy tới mấy vạn

cái đầu. Những người này đều là người chờ tiến vào trong Trấn Ma tháp.

Trấn Ma tháp trấn áp lối vào thế giới dưới lòng đất, hai bên có mối liên hệ chặt chẽ khó tách rời, mỗi một tầng tháp đều kết nối với một khu vực riêng biệt của thế giới dưới lòng đất, đây chính là tác dụng của đường hầm thời không mà các đại năng thời viễn cổ đã xây dựng. Đem thế giới dưới lòng đất phân thành các khu vực khác nhau, tạo điều kiện thuận lợi từng bước xâm chiếm, tiêu diệt sinh linh hắc ám tà ác dưới lòng đất này.

Tại tu chân Đại thế giới, mỗi một quốc gia đều có những Trấn Ma tháp như vậy. Đặc biệt tại một số Tiên quốc siêu nhất lưu, Trấn Ma tháp của họ vô cùng nguy nga rộng lớn. Tại đây, có rất nhiều cao thủ Thần Thông cảnh tiến vào chém giết yêu ma.

Mà Trấn Ma tháp tại Đại Tổng quốc, thuộc vào loại kém nhất, tầng cao nhất có thể liên thông với thế giới lòng đất là tầng bảy, Âm Dương cảnh có thể tiến vào chém giết yêu ma, còn tầng tám, tầng chín, không phải thứ mà tu sĩ Đại Tổng quốc có thể với tới. Chỉ có tam phẩm Tiên quốc trèo lên, mới có năng lực trấn áp tầng chín Trấn Ma tháp.

- Trấn Ma tháp tầng một, tầng hai mở cửa quanh năm, ở đó chủ yếu là yêu ma Luyện Khí kỳ. Vì vậy, nơi mà các người rèn luyện sẽ là tầng ba và tầng bốn, hai tầng này cách ba ngày mới mở một lần, khi các người đã tiến vào bên trong, trừ phi các người muốn ra ngoài, Trấn Ma tháp sẽ không bài xích các người. Chỉ là trong ba ngày này, Trấn Ma tháp sẽ không ngừng thu nạp linh khí củng cố phong ấn, sẽ không có bất kỳ kẻ nào có thể tiến vào trong khoảng thời gian đó. Ngoài ra, cũng nói cho các người biết luôn, thời gian mở tầng năm là nửa tháng, tầng sáu là một tháng, tầng bảy là ba tháng, quy luật thời gian các người phải nắm được, thuận tiện cho việc tiến vào Trấn Ma tháp sao cho tốt nhất.

Âu Bất Phàm nhìn về phía Trấn Ma tháp trầm giọng nói.

...

- Các người tuy đều có tu vi Báo Khí cảnh, nhưng đây là lần đầu tiếp xúc với Trấn Ma tháp, vì vậy ta kiến nghị các người không nên lập tức lên tầng ba, tầng bốn mà nên tới tầng một tầng hai trước để thích ứng với hoàn cảnh sinh tồn. Đệ tử từng tiến vào trấn ma tháp không thuộc số này. Thời gian thích ứng của các người là ba tháng, hết ba tháng tất cả đệ tử mới nhập môn phải có mặt ở căn cứ địa mà tông môn thành lập tại tầng thứ tư Trấn Ma tháp để báo danh.

- Sư tỷ, đây là cái gì?

Phương Viêm, Phó Khinh Huyền đứng trước một khối Thông Thiên cự bì, hướng về bạch y Hạ Nghê Thường mà hỏi.

- Thứ này là Bài Danh Ngọc bì, trên bảng vinh danh thành tích của các vị cường giả tiến vào Trấn Ma tháp rèn luyện, cũng chính là động lực khích lệ tu sĩ trong thiên hạ tiến bộ.

Hạ Nghê Thường cười, quay đầu giải thích cho Phương Viêm và Phó Khinh Huyền.

- Bài Danh Ngọc bì? Nó làm thế nào để xếp hạng một người?

Phương Viêm nghe giải thích không khỏi tò mò hỏi.

- Kỳ thực Bài Danh Ngọc bì này căn cứ vào ghi chép chém giết yêu ma của các người mà xếp hạng. Bài Danh Ngọc bì từ Luyện Khí kỳ tới Thần Thông cảnh đều có. Mỗi đại cảnh giới sẽ ghi tên một trăm người đứng đầu. Giết địch càng nhiều thì thứ hạng càng cao.

Hạ Nghê Thường tiếp lời.

- Vậy Hạ sư tỷ hiện tại xếp thứ mấy trên Bài Danh Ngọc bì này?

Phó Khinh Huyền ở một bên nghe, không khỏi tò mò mà hỏi.

- Người nói ta a, chỉ sợ là thứ mười ngàn có hơn đi, Ngạo Hàn tông ta chỉ là một tông môn thất phẩm, căn bản không thể so sánh với những tông môn ngũ phẩm kia được.

Hạ Nghê Thường nghe hỏi không khỏi cười nói. Người có thể lên bảng đều là những cường giả tối đỉnh trong cùng cảnh giới, mà nàng mới Tiên Thiên sơ kỳ, căn bản không có bất kỳ hi vọng có thể tranh cướp thứ hạng bài danh trên Bài Danh Ngọc bì Tiên Thiên cảnh.

- Bài Danh Ngọc bì này làm thế nào để ghi chép thành tích? Lẽ nào là có người chuyên môn ghi chép? Nếu như vậy tính chân thực có chút khó đảm bảo a.

Phó Khinh Huyền có chút nghi ngờ hỏi.

Phóng tác: xone

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 140: Trảm Tiên

- Trấn Ma Tháp này hẳn là một cái Tiên khí mạnh mẽ truyền thừa từ thời viễn cổ. Nó đem toàn bộ lối vào thế giới yêu ma trấn áp ở dưới lòng đất, các tu sĩ tiến vào bên trong đều là vào đánh giết các loại yêu ma dưới lòng đất không cho bọn chúng tiến ra làm hại thế giới tu chân, khi tiến vào bên trong sẽ nhìn thấy một khối thông linh ngọc bích, người chỉ cần đem tên của mình lưu vào trên đó rồi lấy máu làm đường dẫn là được, sau đó người ở trong thế giới dưới lòng đất giết chết được bao nhiêu yêu ma đều có thông linh ngọc bích ghi chép lại sắp xếp lên Bài Danh Ngọc Bi. Vì vậy, Bài Danh Ngọc Bi này xếp hạng tuyệt đối chính xác, không hề có sai lầm.

Hạ Nghê Thường nghe thấy liền cười nói. Nếu như là do người làm thì còn có thể có nhầm lẫn, nhưng do Tiên khí làm thì hoàn toàn đảm bảo chính xác.

Phương Viêm nghe vậy liền nhớ lúc hắn còn ở kiếp trước có chơi game [Tiên Giới], bên trong [Tiên Giới] có một cái hoạt động, mà ở hạ giới cũng có một cái Trấn Ma Tháp, còn bản thân hắn là một player chuyên tâm đánh quái để thăng cấp, giết được đến một số lượng nhất định để đột phá giới hạn, hệ thống còn có thể dựa vào đó ban thưởng cho player các phần thưởng khác nhau.

- À, đúng rồi, đạt được top 100 trên Bài Danh Ngọc Bi có phần thưởng gì a!

Phương Viêm có chút tò mò hỏi.

- Top 100 tu sĩ trên Bài Danh Ngọc Bi sẽ đều có phần thưởng rất giá trị, có bách chiến vương của Bách Chiến Thành dành cho không ít phần thưởng lớn, còn có Đại Tổng quốc quốc quân cũng cho khen thưởng rất phong phú, được phong thêm quan tước cần bản không phải là việc gì khó.

Phó Khinh Huyền bên cạnh nghe thấy cười nói.

- Ta cũng từng nghe nói qua, trung đội đứng đầu còn có thể đến Đại Tổng quốc chọn một cái bảo vật trong bảo khố của hoàng cung, hơn nữa còn có thể nhìn thấy quốc quân, mà cảnh giới của quốc quân là Thần Thông cảnh, đây chính là một tuyệt thế cường giả trong truyền thuyết a.

- Phần thưởng này đúng là phong phú.

Phương Viêm cười nói. Thần Thông cảnh đã có thể sinh ra thần thông, đây cũng là một nhóm cường giả đứng đầu tu chân Đại thế giới. Nếu là trước đây thì Phương Viêm nghĩ cũng không dám nghĩ tới. Nhưng giờ phút này, có trong tay Tiên Giới hệ thống, hắn cũng có hi vọng trở thành một cường giả đỉnh cao của thế giới này, nên đối với vị cường giả Thần Thông cảnh trong truyền thuyết kia không có sinh ra nhiều lòng kính nể. Bởi vì hắn cũng có thể đạt đến thậm chí còn có thể cao hơn nữa.

- Không nói nhiều nữa, đã có rất nhiều đồng môn đều đi vào trong Trấn Ma Tháp rồi, chúng ta cũng đi vào thôi!

Hạ Nghê Thường quay về phía Phương Viêm cùng Phó Khinh Huyền thúc giục. Lần này hắn tìm đến Phương Viêm bọn họ chính là định cùng bọn họ đồng thời rèn luyện một khoảng thời gian. Huống hồ hắn cùng Phó Khinh Huyền còn chơi khá là thân, đối với Phương Viêm lại mang đến cho hắn một cảm giác như là một tiểu đệ hàng xóm.

Thật ra rất nhiều đệ tử các tông môn lần thứ nhất tiến vào bên trong Trấn Ma Tháp đều có người dẫn dắt. Chỉ khi thông thạo hết các loại quy tắc bên trong Trấn Ma Tháp mới có thể rèn luyện, kiếm linh thanh để tu luyện.

Vừa nói chuyện, ba người Phương Viêm, Phó Khinh Huyền, Hạ Nghê Thường vừa tiến vào cửa đồng đã mở rộng.

- Hừ, vào đến bên trong Trấn Ma Tháp xem ta như thế nào đem các người chơi đùa đến chết.

Ngay khi ba người Phương Viêm đi vào Trấn Ma Tháp, Lý Vân Thông hung tàn trừng mắt nhìn Phương Viêm vài lần mới theo những người khác cùng tiến vào Trấn Ma Tháp.

- Lý sư huynh, sư huynh có phải là rất muốn đem Phương Viêm đánh chết a! nữ nhân mà Lý sư huynh coi trọng mà hắn cũng dám động, tên tiểu tử này đúng là điếc không sợ súng.

Một tên thanh niên cao gầy hướng về Lý Vân Thông nịnh nọt.

- Chờ lúc tiến vào bên trong, nhất định phải tìm người thật khỏe mạnh dạy dỗ tên tiểu tử kia một bài học, tốt nhất là bị yêu ma trong Trấn Ma Tháp giết chết.

- Lý sư huynh, ta đã sớm không vừa mất tên tiểu tử Phương Viêm này, chờ có cơ hội thích hợp, ta nhất định phải tìm người dạy dỗ hắn, hắn lại dám đắc tội với Lý sư huynh.

Một kẻ khác nói theo.

- Hừ! Đồng môn tương tàn chính là phạm trọng tội. Các người muốn ta đem các người đến Chấn Pháp Điện sao?

Lý Vân Thông nghe đám người bên cạnh nói chuyện càng ngày càng không đúng, nói nói một hồi liền muốn cùng những người khác đem Phương Viêm xóa bỏ đi, trong nhất thời không khỏi trầm mặt xuống nói.

- không phải ta muốn nói các ngươi cùng tông môn luôn phải đoàn kết, nhưng nhìn thấy đối phương không hợp mắt muốn cho đối phương một chút giáo huấn cũng không cần phải nói ở nơi đông người nói mà nhất định phải nói ở trong đáy lòng.

- Lý sư huynh, chúng ta thụ giáo.

Đám tu sĩ xung quanh hiểu ý nói.

- Làm như bọn họ vậy, đem tên của các ngươi khắc vào thông linh ngọc ở trên vách, sau đó nhỏ vào một giọt máu tươi. Thông linh ngọc sẽ nhớ kỹ hơi thở của các ngươi.

Hạ Nghê Thường nhìn thao tác của tu sĩ xung quanh trên thông linh ngọc không khỏi nói.

- Đúng rồi Hạ sư tỷ, thông linh ngọc này chỉ có thể lưu tên thật sao?

Phương Viêm nghĩ đến kiếp trước chơi [Tiên Giới] có một cái nick name là Trảm Tiên mà không phải tên thật của hắn không khỏi nói.

- Không phải a, có thể lưu lại đạo hiệu của ngươi trên đó. tên chỉ là một cái xưng hô, quan trọng là ngươi nhỏ máu vào thông linh ngọc bích để nó nhớ kỹ khí tức linh hồn của ngươi.

Hạ Nghê Thường nghe Phương Viêm nói liền cười, mà nàng cũng lấy cho mình một đạo hiệu tên Nghê Thường.

- Là như vậy a! Hạ sư tỷ, ngươi ở phía trên lưu danh cũng không phải là tên thật đi!

Phó Khinh Huyền vẻ mặt hiểu rõ hỏi.

- Không phải a, ta lưu danh chỉ không có viết dòng họ mà là trực tiếp viết tên vào. Khinh Huyền sư muội, ngươi có thể mang tên của mình khắc lên chờ ngày ngươi nổi danh, nhân gia có thể xưng hô ngươi là Khinh Huyền tiên tử.

Hạ Nghê Thường nghe vậy cười nói.

- Hi hi... Hạ sư tỷ, vậy không phải sẽ trở thành Nghê Thường tiên tử.

Phó Khinh Huyền nghe vậy cũng cười nói.

- Đáng ghét, ngươi mới là Khinh Huyền tiên tử.

Hạ Nghê Thường nghe vậy cùng Phó Khinh Huyền cười đánh vào nhau.

Hai cái mỹ nữ quốc sắc thiên hương này trêu chọc nhau khiến cho tất cả mọi người ở phụ đem toàn bộ ánh mắt đều ném vào.

- Ta bởi vì trong lúc chơi [Tiên Giới] mà đi đến dị giới này, không biết còn có thể quay trở lại thế giới kia hay không, nếu thế giới này cùng game [Tiên Giới] tương tự, lại có còn mang theo một Tiên Giới hệ thống, đây là đề cho Vấn Đình Tiên giới, đề cho ta trở thành một cường giả trong toàn bộ Tiên Giới sao, đã như vậy ta liền lấy cho mình danh tự là Trảm Tiên đi, mặc kệ các ngươi có là ai nếu đối địch với ta thì cho dù ngươi có là tiên nhân ta cũng đem ngươi chém rụng xuống, duy ngã độc tôn tiểu ngạo thiên hạ.

Phương Viêm tự lẩm bầm một mình, trong lúc không ai chú ý tiến tới thông linh ngọc khắc xuống hai chữ: Trảm Tiên.

Thông linh ngọc bích dường như cảm nhận được lòng nhiệt huyết đang trào dâng cùng cao ngạo của Phương Viêm, có thể Trảm Tiên trong Tiên Giới, thông linh ngọc bích liền phát ra một luồng kinh uy rung động.

Phương Viêm cũng không có nhận ra được sự phát sinh dị thường của thông linh ngọc bích, nhanh chóng cắn ngón tay đem một giọt máu đi vào hai chữ Trảm Tiên.

Hồng quang lóe lên, hai chữ Trảm Tiên cũng cấp tốc lóe lên rồi biến mất, giống như chưa từng xuất hiện.

- Phương Viêm, ngươi đã nghĩ kỹ muốn lưu lại trên thông linh ngọc cái gì sao? Là tên của ngươi hay là một cái đạo hiệu.

Phó Khinh Huyền cũng với Hạ Nghê Thường đã đình chỉ hí nháo hướng về phía Phương Viêm hỏi.

- Ta vừa lưu danh, các ngươi không có nhìn thấy sao?

Phương Viêm nghe hai người nói, chỉ vào thông linh ngọc bích nói lúc khắc xuống nói.

- Chẳng có cái gì thật mà!

Phó Khinh Huyền, Hạ Nghê Thường một mặt kỳ quái.

- Ô, sao có thể có chuyện đó, ta vừa rồi rõ ràng lưu lại trên này hai chữ Trảm Tiên, tự nhiên làm sao đã không còn thấy tăm hơi.

Phương Viêm sau khi nghe lập tức nhìn lại, quả thật chỗ mà mình lưu lại chẳng có gì cả. Mà ở những tu sĩ khác khi lưu tên xong thì đều hiện lên một vầng sáng trên thông linh ngọc, xuyên qua đó có thể nhìn thấy tên mình trên vách.

- Trảm Tiên, Phương Viêm, trên vách thông linh ngọc tại sao lại không lưu lại hai chữ Trảm Tiên.

Hạ Nghê Thường nghe Phương Viêm nói liền cau mày.

- Lê nào là thông linh ngọc không ký hai chữ này

- Vậy hay là người ghi lại một cái tên xem thử sao.

Phó Khinh Huyền sau khi nghe xong nói.

Edit: shiraori

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 141: Địa Liệt đại hạp cốc

"Điều này sao có thể, người không thể khắc lên tên của mình, lẽ nào người đã khắc lên thật, lần thứ hai khắc thì vô dụng, nhưng thế nào cái thông linh ngọc bích này lại không hiện ra? " Phương Viêm vừa khắc lên hai chữ Trảm Tiên lên thông linh ngọc bích, vừa hạ bút thì nó lại biến mất, căn bản là không còn dấu vết gì. Loại hiện tượng này vượt qua nhận thức của Hạ Nghê Thường, nhất thời không khỏi cau mày nói.

"Lẽ nào người không được cái Trấn Ma Tháp khí linh tán thành? "

"Đối với, chỉ có không được Trấn Ma Tháp khí linh tán thành mới có thể xuất hiện loại tình huống này. " Hạ Nghê Thường tựa như là hiểu được gì rồi, nhất thời không khỏi nói.

Kỳ thực Hạ Nghê Thường bọn họ không biết là, Phương Viêm khắc xuống hai chữ Trảm Tiên là thiên địa bất dung, Trảm Tiên, nhưng mà hành vi nghịch thiên, Trấn Ma Tháp nó là một kiện tiên khí, tiên khí khí linh vô cùng mẫn cảm, theo bản năng đem hết hết thấy tin tức về Phương Viêm ẩn đi. Không phải đạo hiệu Phương Viêm biến mất không thấy, mà là danh hiệu Trảm Tiên của hắn hư vô hóa, nếu như cho thấy Trảm Tiên đời này, nhất định sẽ là thiên địa bất dung, chính là tiên giới Tiên Nhân cũng sẽ ra tay gạt bỏ hắn, hắn đây là muốn nghịch thiên, mà Trấn Ma Tháp tháp linh là đang biến tướng bảo hộ hắn đi.

"Nếu khắc họa không được liền khắc họa không được, ta cũng không phải rất vừa ý cái bài danh này. " Phương Viêm nghe vậy là cười nhạt một cái nói, không nghĩ tới nó làm gì nữa. Thứ hạng trên ngọc bia Top 100 phần thưởng thật là phong phú, có thể một bước lên hương a, nhưng mà Phương Viêm hắn có tiên giới hệ thống, hắn căn bản cũng không quan tâm.

"Khinh Huyền, người nghĩ kỹ danh hiệu rồi chứ? " Phương Viêm hướng về phía Phó Khinh Huyền hỏi.

"Ta vẫn là gọi Khinh Huyền đi! " Phó Khinh Huyền nghe vậy không khỏi nói.

"Hi hi... Phó sư muội, người vẫn rất dễ tâm cái danh hiệu Khinh Huyền tiên tử a. " Hạ Nghê Thường nghe vậy không khỏi trêu đùa.

"Đáng đánh! " Phó Khinh Huyền đem tên khắc lên, nhỏ máu làm vật dẫn, làm xong tất cả những việc này, thở dài một tiếng. Đuổi theo Hạ Nghê Thường đuổi đánh đùa giỡn.

Ba người cứ như vậy đang đùa náo trong hoàn thành suốt quá trình ký danh thông linh ngọc bích.

Phương Viêm tên không có biểu hiện, Phó Khinh Huyền, Hạ Nghê Thường các nàng lúc đầu không thèm để ý, đi theo Phương Viêm giữa nơi Trấn Ma Tháp không ngừng lang bạt, ở bên ngoài Trấn Ma Tháp trên bài danh ngọc bia tạo thành 1 nghìn cổ kỳ văn. Trên bài danh ngọc bia xuất hiện một người vô danh, người này là đột nhiên xuất hiện, đề áp rất nhiều thiên tài tuyệt thế.

"Trấn Ma Tháp tầng thứ nhất vô cùng rộng lớn, có một cửa vào và thông nhau với bên ngoài thế giới trong lòng đất, gặp phải đều là một ít luyện khí kỳ cùng dưới luyện khí kỳ yêu ma. " Hạ Nghê Thường ở phía trước dẫn đường, trên đường giới thiệu những sự khác nhau ở đây.

"Phương Viêm. Các người đều là bạo khí kỳ ngu lục trọng tình anh, ở tầng thứ nhất đều là một ít địa cấp ma vật, những thứ này ma vật là thậm chí không có đẳng cấp, chỉ có thể là tương đương với dã thú thông thường, nhưng mà vô cùng hung tàn, thực lực tương đương cấp 1 cấp 2 yêu thú bên ngoài. Chỉ có thể thích hợp luyện khí kỳ tu sĩ. Chỉ có Trần Ma Tháp tầng thứ hai thế giới trong lòng đất mới có thể dùng để lịch lãm. " trải qua qua lớn thời gian nửa ngày. Phương Viêm đám người bọn họ mới xuất hiện ở lối vào Trần Ma Tháp tầng thứ hai.

"Các người suy nghĩ kỹ chưa? Là vào tầng thứ nhất vẫn là vào tầng thứ hai? " Hạ Nghê Thường hướng về phía Phương Viêm cùng Phó Khinh Huyền hỏi.

"Chúng ta vẫn là vào tầng thứ hai a!! Có Hạ sư tỷ là Tiên Thiên cảnh cao thủ bảo hộ chắc không gặp nhiều nguy hiểm lắm. " Phương Viêm nghe vậy không khỏi cười nói. Chỉ là thích ứng hoàn cảnh, tầng một, tầng hai trên căn bản là không khác nhau nhiều.

Nếu như tầng một, chém giết thế giới trong lòng đất yêu ma sẽ tương đối dễ dàng một ít. Mà tầng thứ hai liên đối lập nhau trắc trở một ít, nhưng mà Một khi chém giết, điểm tích lũy sẽ tăng theo cấp độ.

Tầng thứ nhất tầng thứ hai trong lúc đó, cách nhau chỉ là tầng khoảng cách thật mỏng. Liên xuyên qua một cách nhẹ nhàng. Trần Ma Tháp tầng thứ hai không gian là so với tầng thứ nhất còn lớn hơn, gấp mấy lần tầng thứ nhất, mà tầng thứ ba cùng tầng thứ hai không gian cao thấp giống nhau nhưng lại chênh lệch mấy lần khoảng cách.

Ở Trần Ma Tháp không gian bầu trời là treo một vòng mặt trời đỏ, cùng ngoại giới chênh lệch thời gian là giống nhau, ở Trần Ma Tháp không gian ở chỗ sâu bên trong thì phong ấn liên thông với lối vào thế giới lòng đất, ở chỗ này, mỗi ngày đều có vài tên Đoạt Mệnh Cảnh tu sĩ trấn thủ,

Để نگرا thế giới trong lòng đất yêu ma vào Trần Ma Tháp trong không gian này.

"Vào thế giới trong lòng đất, một người một lần 100 miếng linh thạch hạ phẩm. " Phương Viêm ba người vừa mới tới gần tầng thứ hai này phong ấn chỗ, nhất thời là một tiếng hét lớn đang ở ba người bên tai vang lên.

"Vào cái này Trần Ma Tháp trong không gian này tru diệt yêu ma cũng cần lộ phí? " Phương Viêm nghe được vào thế giới trong lòng đất tầng thứ hai lại vẫn cần lộ phí. Mỗi người 100 linh thạch hạ phẩm, nhất thời không khỏi cau mày nói. Không phải hẳn cảm thấy quá đắt, mà là cảm giác bọn người kia quá đen.

"Cái này Trần Ma Tháp đi thông thế giới trong lòng đất lối vào đều cần cường giả trấn thủ, mà những cường giả này cũng cần linh thạch tu luyện a, cho nên mỗi lần vào trong đó đều phải giao phí qua đường. Nhưng mà Một khi từ cái này thế giới trong lòng đất sống sót trở về. Mỗi lần đều có không ít cao thủ vào, không có ai đi quan tâm cái này 100 miếng linh thạch hạ phẩm phí qua đường. " Hạ Nghê Thường cười giải thích.

Phương Viêm nghe vậy cũng liền thoải mái, nhân gia một cái Đoạt Mệnh Cảnh cường giả ở nơi này hỗ trợ trông coi thông đạo, thu chút linh thạch phụ trợ tu luyện, đây hoàn toàn hợp tình hợp lý, nhất thời liền rất sáng khoái nộp ba miếng linh thạch trung phẩm.

Nộp linh thạch, Phương Viêm ba người bọn họ là xuyên qua tầng một lớp màng chắn, tiếp đó, cảm giác bị hoa mắt, mờ mắt ra thì trực tiếp xuất hiện ở một cái hẻm núi vờ.

"Đây chính là thế giới trong lòng đất, thật đúng là hắc ám. " cảm thụ được bốn phía truyền tới hắc ám khí tức, Phương Viêm không khỏi cau mày nói. Ở cái này thế giới trong lòng đất, chỉ có một vòng mặt trời đỏ, thế giới trong lòng đất sinh linh đều sinh hoạt tại nơi u ám vô tận trong không gian này.

"Phía trước chính là Địa Liệt Đại Hạp Cốc rồi, xuyên qua Địa Liệt Đại Hiệp Cốc chính là thế giới trong lòng đất là lãnh địa chân chính. " Hạ Nghê Thường nhìn lên đỉnh đầu chỗ một vòng mặt trời đỏ đang tỏa ra hồng quang dịu dịu, nhất thời không khỏi nói.

"Địa Liệt Đại Hiệp Cốc, cái này đại hiệp cốc tựa như là bị một thanh cự kiếm chém nứt ra. " nhìn lên Địa Liệt Đại Hiệp bộ xương chính tề như một lễ sách, Phương Viêm là nhìn không được xúc động.

"Ân, người nói không sai, cái Địa Liệt Đại Hiệp Cốc này chính là một cao nhân tiền bối sử dụng kiếm đem chém nứt. Không riêng tầng thứ hai này, chính là tầng thứ ba, tầng thứ tư tầng thứ năm đều có một cái Địa Liệt Đại Hạp Cốc như vậy. " Hạ Nghê Thường nghe vậy không khỏi cười nói.

"UU đọc sách www.uukanshu.com cái Địa Liệt Đại Hạp Cốc này chiều rộng mấy trăm trượng, sâu mấy ngàn trượng, tựa như vực sâu thông thường, để lộ ra một kinh thiên kiếm ý, không biết là không biết cường giả bậc nào lại có thể bỏ ra một thung lũng lớn tới như vậy. " Phương Viêm cảm thụ được thung lũng tỏa ra kiếm ý tận trời, nhất thời không khỏi xúc động.

"Truyền thuyết bỏ ra cái Địa Liệt Đại Hạp Cốc này là một vị Tiên Nhân, thế giới trong lòng đất một tổng cộng chín tầng, đối ứng Trần Ma Tháp chín tầng, mỗi một tầng cửa vào chỗ lối đi đều có một cái Địa Liệt Đại Hạp Cốc như vậy, ở giữa cái Địa Liệt Đại Hạp Cốc này, xuống đến Tiên Thiên Cảnh, lên tới Thần Thông Cảnh, cái Địa Liệt Đại Hạp Cốc này dường như thiên khe, bất luận kẻ nào cũng không thể làm cản. Một khi cường chế đi qua, đều sẽ bị cái Địa Liệt Đại Hạp Cốc này tỏa ra kinh thiên kiếm ý cho cắn giết thành hư vô. " Hạ Nghê Thường nghe vậy không khỏi nói.

"Tiên Nhân, thế giới này thật sự có Tiên Nhân? " Phương Viêm là yếu dường như biết được suy nghĩ nói.

"Còn có cái Địa Liệt Đại Hạp Cốc này không thể làm cản, vậy phải thế nào mới có thể đi qua. "

"Muốn qua Địa Liệt Đại Hạp Cốc, kỳ thực vô cùng đơn giản, ở hơn mười dặm có hơn có một con đường, cái con đường này bị người dùng trận pháp bao trùm, có thể bình yên đi qua cái Địa Liệt Đại Hạp Cốc này vào thế giới trong lòng đất liệp sát yêu ma lịch lãm. " Hạ Nghê Thường nghe vậy cười nói.

Trong lúc nói chuyện, phương chỉ thấy có người theo thung lũng bên con đường hướng về Hạ Nghê Thường theo như lời hướng thông đạo chạy đi.

Dịch: SukiroKun

Bạn đang đọc truyện *Thần Cấp Tiên Giới Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.